ஸ்ரீ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

அநுசாஸன பர்வம்.

கும்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்ட் ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதர்,

மஹாவித்வான்,

சதாவதானம், ஸ்ரீ - உபய - வே

தி. ஈ. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்

அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பெற்று,

கும்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்ட் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்,

பாஷா பாரத துரந்தரர்,

ம. வீ. இராமானுஜாசாரியரால்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது

விலை ரூபா 6 தபால் சார்ஜ் வேறு

MADRAS

PRINTED AT THE KESARI PRINTING WORKS

1934

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம

அநுசாஸன பர்வம்.

விஷயஸூசிகை

தானதர்மபர்வம்

விஷய ஸூசிகை.

அத்யாயம் வபக்கம்.

அத்யாயம் பக்கம்

உ

விஷயஸூசிகை

அத்யாயம் | பக்கம்

விஷயஸூசிகை

விஷயஸூசிகை முற்றிற்று

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:
ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வைபாயனாய நம:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

அநுசாஸனபர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம

தானதாமபாவம்

1 நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம் |
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ||

(யுதிஷ்டிரர் சோகித்ததும், பீஷ்மர் கௌதமியையும் வேடன்முதலி யோரையும்பற்றிய கதையைச் சொல்லித் தேற்றியதும்)

• யுதிஷடிரா, [2] சரதலபததிலபடுததிருககும மஹாதமாவும தோலவியடையாதவருமான பீஷமரிடம அணுகி நமஸகரிததுப பின வருமாறு வினவலானா "பிதாமஹரே! யாருககுமதெரியாத பல வகைகளான ஆறுதலகளை நீா உரைததீா இபபடிபபடட இரு சொலலைககேடடும எனமனததில ஆறுதலுணடாகவிலலை பி மஹரே! இநதவிஷயததில ஆறுதலுககுப பலவிதமானகாரண உரைததிருககிறீா பலகாரணஙகளாலும, தானேசெயதகுறறத ஆறுதலேது? வீரரே! உமதுசரீரமஅமபுகளால நிரபபபபட புணபடடிருபபதைககணடு எனபிழைகளையே நினைககும ஆறுதலுணடாகவிலலை புருஷபபுலியே! உதிரததால அங அருவியைபபெருககும மலைபோனற உமமைபபாாத காலததுத தாமரைமலாபோலக கஷடபபடுகிறேன பி காக யுததததில [3] எதிரிகளால இநநிலைமையை அ

1 உரைவிசேஷததைஆதிபாவம முதலாவதுபககம
2 பாணஙகளாலாகிய சயனம
3 எதிாதது யுததஞ்செயதவாகளான தஙகளா

தைப் பார்க்கிலும் அதிககஷ்டம் எனக்கு என்னவிருக்கிறது? மற்ற அரசர்களும் புத்திரர்களோடும் பந்துக்களோடும் எனக்காக மரணம் அடைந்தனர் இதைவிட அதிககஷ்டம் என்ன இருக்கிறது? அரசரே! நாங்களும் த்ருதராஷ்டரபுத்திரர்களும் ஆசைக்கும் கோபத்திற்கும் வசப்பட்டு இந்தஇகழத்தக்ககாரியத்தைச்செய்து என்னகதியை அடையப்போகிறோம்? ஜனங்களுக்கதிபரே! இந்நிலைமையை அடைந்திருக்கும் உம்மைப் பாராமலிருப்பதே துர்யோதனனுக்கு நல்லதென்று நினைக்கிறேன் அரசரே! வேண்டினவர்களுக்கு மரணத்தையும் துயரத்தையும்செய்த நான், வெறும் தரையில் கஷ்டப்படும் உம்மைப் பார்த்து ஆறுதலைஅடையாமலிருக்கிறேன் குலத்தைக்கெடுத்த துராத்மாவான துர்யோதனன், க்ஷத்திரியதர்மமாகிய இந்த யுத்தத்தில், சேனைகளோடும் தம்பிமாரோடும் கொல்லப்பட்டான் அவன் இப்போது தரையில் விழுந்திருக்கும் உம்மைப் பார்க்கவில்லையே அதனால் மரணமே மேலென்று நினைக்கிறேன் நான் இவ்வுலகத்தில் ஜீவித்திருப்பதை மேலாக நினைக்கவில்லை வீரரே! வ்ரதம் தவறாதவரே! முன்னமே நானும் ஸஹோதரர்களுடன்கூடப் பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டிருப்பேனாயின், பாணங்களினால் பீடிக்கப்பட்டு மிகத் துயரப்படும் உம்மைப்பார்த்திருக்கமாட்டேன் ஓ! வேந்தரே! நாங்கள் பாவச்செய்கையுள்ளவர்களாகவே ப்ரம்மதேவரால் படைக்கப்பட்டோமென்பது திண்ணம் அரசரே! எனக்கு நன்மைசெய்ய விரும்புவீராயின் வேறு உலகத்திலாவது நாங்கள் பாவத்தினின்று விடுபடும்வகையை எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்'' என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"சிறந்தபாக்யமுள்ளவனே! காமத்தின் வசத்திலிருக்கும் உன்னைக் காரணமென்று நீ நினைப்பது எப்படி? இந்தக்காமங்களின் ஸ்வரூபம் புலன்களுக்கும் எட்டாத நுட்பமன்றோ? இந்த விஷயத்தில் யமன், கௌதமி, காலன், வேடன், ஸர்ப்பம் இவர்களின் ஸம்பாஷணையாகிய இந்தப்பழமையான சரித்திரத்தைக் கூறுகின்றனர் காமக்ரோதங்களற்ற கௌதமி என்னும் ஒரு கிழவி இருந்தாள் அவள், பாம்பினால் கடிக்கப்பட்டு இறந்துபோன தன்மகனைக்கண்டாள் பிறகு, அர்ஜுனகன் என்னும் ஒருவேடன் கோபமுற்று நரம்புச்சுருக்கினால் [illegible]தஸர்ப்பத்தைச் சுருக்கிட்டுக் கௌதமியினிடம் கொண்டுவந்து, [illegible]க்கபாக்யமுள்ளவளே! உன்புத்திரனைக்கொன்ற நீசப் பாம்பு இது [illegible] இதை எவ்வகையால் கொல்லலாம்? தீயில் போடலாமா? [illegible]டுதுண்டாகத் துணிக்கலாமா? சீக்கிரம்சொல் குழந்தையைக்

கொனற இநதபபாவி நீணடகாலமஜீவிததிருபபது தகாது’ எனறு
சொனனான அதைககேடட கௌதமி, ‘ஆஜுனகா ! நீ அறிவில
லாதவன இநதபபாமபை நீ கொலலககூடாது, இதை விடடுவிடு
விதியிருககுமபோது மதியுளளவன எவன தனனைபபெரியவனாக
நினைபபான? புணணியததினால லேசாயிருககும மனிதாகள, ஜலததில
ஓடஙகள மிதபபதுபோல, [1] உலகததில மிதககினறனா. பாவததினால
பாரமுளளவாகள ஜலததிலவிழுநத ஆயுதமபோல [2]அமிழநதுபோ
கினறனா இபபடி இநத ஸாபபததைககொலவதனால இநதககுழநதை
இறவாமலிராது இநதஸாபபமஜீவிததிருநதால அது உனககு எனன
கெடுதலாகும ? இநத உயிருளளபராணியின உயிரைபபோககுவதால
அளவறறஉலகததில எவன இறபபிலலாமலிருபபான ?’ எனறுசொன
னாள அதறகு வேடன், ‘எனககுததெரியும எபபோதும யோகததி
லிருககும பெரியோாகள இவவுலகததில குணஙகளையும குறறஙகளை
யும அறிகிறதிலலை ஸவர்ககததைபபறறிய அவாகளின உபதேசங
கள நலலவைகளாகவேயிருககும ஆதலால, இநத நீச ஸாபபததைக
கொலலபபோகிறேன சாநதியை விருமபுகிறவாகள சோநதகாலததை
யும விடடுவிடுவாாகள காாயததைககவனிபபவாகள (ஸமயமசோநத
பொழுது அககாாயததைசசெயது) உடனே துயாததை விடடுவிடு
வாாகள எனறும துயாபபடுகினறவாகளுககுப பாககியம கெடுகின
றது ஆகையால, இநதபபாமபைககொனறதனால துனபததை விடடு
விடு’ எனறுசொனனான கௌதமி, ‘நமபோனறவாகளுககும துயாமே
யிலலை ஸாதுககள எபபோதும தாமததையே உயிராககொணட
வாகளலலவோ ? நாளதோறும துயாபபடுகிறவாகள [3] சிறுவாகள
நான அபபடியலலேன தாமம கெடும இநதஸாபபததிறகு நான
அதிகாரியலலேன பராமமணாகளுககுக கோபமேயிருபபதிலலை
கோபததினால பிறரைபபீடிபபது ஏது ? நலலவனே ! கோபததைத
தணிததுபபொறுததுககொள இவவாவததை விடடுவிடு’ எனறு
சொனனாள வேடன், ‘இதைககொலவதனாலுணடாகும புணயமே
எனககு அழிவிலலாத லாபமாகும உடனேகிடைககுமலாபம தேவ
பூஜைகளினாலுணடாவதைவிடச சிறநதது காலகாமததினாலகிடைக
குமபுணயலாபம இபபடிபபடடஅயோககியனைககொலவதனால உடனே
கிடைககும’ எனறுசொனனான கௌதமி, ‘பகைவனைபபிடிததுக
கொலவதனால எனனபயன கிடைககும ? கையிலகபபடட சததுருவை
விடாமலிருப்பதனால மனததிறகு எனன மகிழசசி உணடாகும? நல

[1] பறறறிருககினறனா [2] நரகததைஅடைகினறனா [3] அறிவிலலாதவா

வனே! நமது பாம்பின் விஷயத்தில் நான் ஏன் பொறுமலிருப்பேன்? ஸு
முகத்திக்குஸாதனமாகிய காரியத்தை நான் ஏன்செய்யாமலிருப்பேன்?"
என்றுசொன்னாள். வேடன், 'கௌதமியே! இந்த ஒரு ஸர்ப்பத்தி
னால் அனேகரைக்காப்பாற்றுவது தருமமென்றி [1]அனேகரால் இவ
னொன்றைக்காப்பாற்றுவது தகாது குற்றஞ்செய்தவனைத் தாமதத்திற்
காக விலக்கிவிடுகின்றனர் நீயும் இந்தப்பாவியான ஸர்ப்பத்தை
விலக்கிவிடு' என்று சொன்னான் கௌதமி, 'வேடனே! இந்தப்பன்
னகம் கொல்லப்படுவதனால் என்புதல்வன் ஜீவிக்கப்போவதில்லை
இதைக்கொல்வதில் வேறொருப்ரயோஜனமும் எனக்குத் தெரிய
வில்லை வேடனே! ஆதலால், ஸர்ப்பத்தை உயிருடன் விட்டுவிடு'
என்றாள் வேடன், 'தேவேந்திரன் வ்ருத்ராஸுரனைக்கொன்று மேன்
மையை அடைந்தானல்லனோ? சிவபெருமானும் யஜ்ஞபுருஷனைக்
கொன்று ஹவிர்ப்பாகத்தை அடையவே அடைந்தார் தேவர்கள்செய்
ததை நீயும் செய் சீக்கிரம் ஸர்ப்பத்தைக் [2]கொல் உனக்கு ஸந்தே
கம் வேண்டாம்' என்று சொன்னான்

சிறந்தமஹிமையுள்ள அந்தக் கௌதமி, வேடனால் ஸர்ப்பத்
தைப்பற்றிப் பலமுறைஉரைக்கப்பட்டும் அதற்குத் தீங்குசெய்ய
எண்ணங்கொள்ளவேயில்லை சுருக்கினால் நெருக்கப்பட்டுக் கொஞ்
சம் மூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருந்த அந்தப் பன்னகம் கஷ்டப்பட்டுத்
தைரியப்படுத்திக்கொண்டு மனிதனைப்போல மெல்ல வார்த்தை
சொல்லத் தொடங்கிறது. 'அர்ஜுனகா! தெரியாதவனே! இந்தக்
குழந்தைவிஷயத்தில் என் குற்றம் யாது? பராதீனமாயிருக்கும்
என்னை நான் எண்ணுமலே யமன் கட்டளையிட்டான் அவன்கட்டளை
யினால் இந்தச்சிறுவனைக் கடித்தேனேயன்றி இவன்மேல் பகையினா
லாவது உன்னுடைய விருப்பத்தினாலாவது நான் கடிக்கவில்லை வேட
னே! பாவம் ஏதாவதிருக்குமாயின் அது அந்த யமனுடையது' என்
றது வேடன், 'நாகமே! மற்றொருவனுக்குவசப்பட்டு நீ இந்தத்
தீங்கைச்செய்திருந்தாலும் நீயும் இதற்குக் காரணந்தானே? ஆத
லால், நீயும் குற்றவாளிதான் ஸர்ப்பமே! ஒரு மண்பாத்ரஞ்செய்வ
தற்குத் தடி சக்ர முதலியவையும் காரணங்களாக நினைக்கப்படுவது
போல நீயுமாகிறாய் பாவஞ்செய்தவனை நான் கொல்லவேண்டும் பன்
னகமே! நீயும் பாவஞ்செய்தவனாகிறாய் ஸர்ப்பமே! உன்னையும்

---

1 'இது ஒன்றைக் கொன்றால் அனேகரைக் காப்பாற்றியதாகும் கொ
ல்லாவிட்டால் இதனால்கடிக்கப்பட்டு அனேகர் இறந்துபோவார்'
என்பது கருத்து 2 கொல்ல அனுமதிகொடு என்பதுபொருள்

இதறகுக காரணமாகததானே நீயே சொலலுகிறாய' எனறுசொ
னான ஸரபபம, 'அநதத தடி சகரம முதலியவையெலலாம எபபடி
தாமே காரயமசெயயததகாதவையோ அபபடிததான நானும ஆ
லால, எனமேலகுறறததை நீயே நினைககமாடடாய அலலது, அ
மணபாததிரததினகாரணஙகளும ஒனறையொனறுநடததுகினறவ
யெனறு நீ நினைககிறாயாயின ஒனறையொனறு நடததுவதனால, 'எ
நடததுவது? எது நடததபபடுவது?' எனபதிலஸநதேஹம உண
கிறது இவவாறாயின, எனமேலமடடுமகுறறமிலலை நானமட
குறறவாளிஅலலேன குறறவாளியலலாத எனனை வதமசெய
தகாது பிழையிருபபதாக நீ நினைததால அநதபபிழை பொது
ஏறபடும' எனறுசொலலிறறு வேடன, 'இதறகுககாரணமாகாவிடி
இதைச செயயாதவனாயிருபபாய மரணததுககு நீயும காரண
ஆதலால, நீ கொலலததகுநதவனெனறு நான நினைககிறேன ப
னகமே! கெடடகாரயம செயயபபடடும அது செயதவனைபபறறு
யின அநதககாரணததினால குறறமசெயதவனெவனும [1] கொல
தககவனாகான என மிகுதியாகபபேசுகிறாய?' எனறுசொனனா
ஸரபபம, 'செயயபபடுமபொருள ஒனறிலலாவிடின, காரணமிரு
னும இலலாவிடினும செயகையுணடாகாது ஆதலால, இ
எலலாம ஸரியானகாரணஙகளாகவிருகக எனககுமடடும என
விசேஷமெனபதைச சொலலவேணடும? வேடனே! உணமைய
நானும காரணமெனறு நீ நினைததால இநதவிஷயததில எனனை
ஏவுகிறவன வேறுஒருவன இருககவேணடும ஒருபராணியைககொ
வதில உனககு எனனபயன?' எனறு கேடடது வேடன, 'கெ
புததியுளளவனே! நீசப பாமபே! குழநதையைககொனற கொ
செயகைககாரனாகிய நீ எனனை கொலலபபடவேணடியவனதா
கொலலபபடததககவனாயிருபபவன எனன அதிகமாகபபேசுகிறா
எனறு சொனனான ஸரபபம, 'வேடனே! யாகததில ஹோ
களைசசெயயும ரிதவிககுககள எபபடி அதனபயனை அடைவதி
யோ அபபடியேதான நானும இநதசசெயகையினபயனுககு உ
வனலலேன' எனறது யமனால ஏவபபடட அநதபபாமபு அ
வாறு சொலலிககொணடிருககையில, யமனும அஙகேவநது பனன
தைபபாரததுப பேசலானான பனனகமே! நான காலததினால ஏ
படடு உனனை ஏவினேன இநதக குழநதையெனனும பராணிய
மரணததிறகு நீயும காரணமலலை, நானும காரணமலலேன கா

[1] குறறததிறகுத தணடனையே அறறுபபோமெனபது கருதது.

து பலவிடஙகளிலிருநது மேகஙகளை இழுததுககொணடுவரும
பாது அவைகள காறறுககு உடபடடிருபபதுபோல நான காலதது
து உடபடடிருககிறேன ஸாபபமே! ஸாதவிக ராஜஸ தாமஸஙகளா
ப தனமைகளைததும காலததைஅனுஸரிககே பராணிகளிடததில
சலலுகினறன. ஸாபபமே! ஆகாயததிலும பூமியிலுமுளள ஜஙகமங
ர ஸதாவரஙகளைததும காலததால நடததபபடுகினறவை இவ
லகமே காலததுககுடபடடது இவவுலகததில செயகைகளும
ழிவுகளும அவறறினபயனகளும அனைததும காலததின வசததி
ருபபவையெனறு நினைககபபடுகினறன பனனகமே! ஆதிதயன,
தரன, விஷ்ணு, ஜலம, காறறு, இநதரன, அகனி, ஆகாயம, பூமி,
தரனெனனும தேவதை, மேகம, வஸுககள, அதிதிதேவதை,
திகள, ஸாகரஙகள, சகதி, அசகதி இவையெலலாம அடிககடி
லததினால ஆககவும அழிககவும படுகினறன ஸாபபமே! இவ
று அறிநதிருநதும எனனைக குறறவாளியாக நீ நினைபபது எவ
கை? இபபடியிருநதும எனனிடததில பிழையிருககுமாயின நீயும
ழையுளளவனதான' எனறான ஸாபபம, 'மருதயுவே! உனனைக
றறவாளியெனறாவது குறறமிலலாதவனெனறாவது நான சொலல
லலை உனனால நான ஏவபபடடவன எனறமடடுநதான சொலலு
றேன காலததினமேல குறறமிருநதாலுமிருககடடும, இலலாம
ருநதாலுமிருககடடும குறறம நாம பரிசோதிககவேணடியதனறு
னனில, அதறகு நாம அதிகாரிகளலலோம அநதககுறறததை
னனிடததிலிருநது விலககிககொளவது எனககு எபபடி முககியமோ
பபடியே மருதயுவுககும குறறம இலலாமலிருகக வேணடுமெனபது
னனுடைய பரயோஜனமதான' எனறு மருதயுவுககுசசொலலி, அர
னகனைப பாரதது, 'மருதயுசொனனதைக கேடடாயா? நிரபராதி
ன எனனை நீ சுருககிடடுத துனபபபடுததததகாது' எனறு சொல
றது வேடன, 'ஸாபபமே! மருதயுவினசொலலையும உனசொல
யும கேடடேன. பனனகமே! அவவளவினாலேயே உனனிடததில
றறமிலலாமை ஏறபடவிலலை இநதச சிறுவன இறநதுபோனதறகு
யும மருதயுவுமதாம காரணம உஙகள இருவரையும காரணஙக
ாக நினைககிறேனேயனறி, காரணமாயிருககும உனனைக காரணமல
தவனாக நான நினைககவிலலை பெரியோரகளுககுத துனபததைத
ரும துராதமாவும கொடியவனுமான மருதயுவையும இகழவேனா
ம பிறருடைய தீஙகுககுககாரணமாகிய உனனையுமே நான கொல
பபோகிறேன' எனறுசொனனான யமன, 'நாஙகளிருவரும ஸவ

தந்தரமற்றவர்கள், காலத்துக்குட்பட்டவர்கள், கட்டளையிட்டதைச் செய்பவர்கள் நீ நன்றாக ஆராய்ந்துபார்ப்பாயாயின் எங்களிடத்திற் குற்றம் நினைக்கத்தகாது' என்று சொன்னான் வேடன், 'யமனே பன்னகமே! நீங்களிருவரும் காலத்திற்குட்பட்டவராயின், உங்கள் மேல் எனக்கு ஸந்தோஷமாவது கோபமாவது ஏன் உண்டாகவேண்டும்? இதை அறிய விரும்புகிறேன்' என்று கேட்டான் மருத்யு 'வேடனே! (உலகத்தில்) எந்தச்செய்கை உண்டானாலும் அதெல்லாம் காலத்தினால் நடத்தப்படுவதென்பதை முன்னமே உண்மையாக நான் சொல்லியிருக்கிறேன் ஆதலால், நாங்களிருவரும் காலத்திற்கு அடங்கினவர்கள், சொன்னதைச் செய்பவர்கள் வேடனே! எங்களைக் குற்றவாளிகளாக ஒருகாலும் நினைக்கத்தகாது' என்று சொன்னான் அந்த தர்மவிஷயமான ஸந்தேஹம் வந்தபோது காலபுருஷனே நேரில்வந்து, பன்னகத்தையும் மருத்யுவையும் அர்ஜுனகனென்னும் வேடனையும் பார்த்துச் சொல்லலானான் 'வேடனே! நானும் இந்த யமனும் இந்தப் பன்னகமும் இந்தக் குழந்தை இறந்ததற்கு முதற் காரணங்களல்லோம் ஆதலால், நாங்கள் குற்றவாளிகளல்லோம் அர்ஜுனகனே! இந்தக் குழந்தை செய்த கர்மம்தான் எங்களைத் தூண்டிற்று இவனிறந்ததற்குக் காரணம் வேறு ஒருவனல்லன் தன் கர்மத்தினாலேயே இவன் கொல்லப்பட்டான் இவன் செய்த கர்மத்தினாலேயே இவன் மரணமடைந்தான். இவன் மரணத்திற்குக் காரணம் இவன் கர்மம்தான் நாங்களனைவரும் கர்மத்திற்குட்பட்டவர்கள் இவ்வுலகத்தில் கர்மம் ஒரு பாகஸ்தன் ஒவ்வொருவனுக்கும் தன்தன் வினைச்சம்பந்தமே இலக்கணம் கர்மங்கள் எங்களை ஏவுகிறதற்குத் தக்கபடிதான் நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் ஏவுகிறோம் செய்கிறவன் மண்ணுண்டைகளினால் விரும்பினவற்றையெல்லாம் செய்துகொள்வதுபோல, மனிதன் கர்மங்களைச்செய்து அவற்றின் பலனைப் பெறுகிறான் நிழலும் வெயிலும் எப்போதும் இடைவிடாமல் நெருங்கிச் சேர்ந்திருப்பது போல, கர்மமும் கர்த்தாவும் முன்வினைகளால் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன ஆதலால், நான், யமன், ஸர்ப்பம், நீ, இந்த ப்ராம்மணக்கிழவி இன்னும் யாரும் இந்தச் சிசுமரணத்திற்குக் காரணமல்லோம் இந்தச் சிசுவே காரணம்' என்றான் தர்மராஜனே! காலபுருஷன் அவ்வாறு சொல்லும்போது கௌதமியென்னும் ப்ராம்மணி, உலகமெல்லாம் தம் கர்மத்தைக் காரணமாகவுடையனவென்று அறிந்து, அர்ஜுனகனைப்பார்த்து, 'இந்த விஷயத்தில், காலமும் ஸர்ப்பமும் யமனும் காரணங்களல்ல. தான்செய்த கர்மங்களினால் இந்தப் பால

காலமவநதபோது மாணமடைநதான என்னுடைய இநதபபிள்ளை
மரணமடையததக்க காமம நானும செயதிருக்கிறேன காலமும
மருதயுவும செல்லட்டும அர்ஜுனகா! பன்னகததைத விட்டுவிடு'
என்று சொன்னாள். பிறகு, மருதயுவும காலனும பன்னகமும வநத
வாறே சென்றனா அர்ஜுனகனும கௌதமியும துயாமறறவாகளா
னா அரசனே! இதைககேட்டு ஆறுதலடை துயரபபடடுக
கொண்டிராதே யுததஙகளில ஜயிபபவனே! மூவுலகஙகளும தம கா
மஙகளில சாநதிருபபவையென்றுஅறி அரசாகள இறநதுபோன
தறகுக காரணமான செயகை உன்னாலும துரியோதனனாலும செயயப
பட்டதன்று, காலததினாலசெயயபபட்டதென்றுஅறி'' என்றுசொன
னா சிறநத பராக்ரமசாலியும தாமந தெரிநதவருமான யுதிஷ்டிரா,
இவவாறு பீஷ்மா சொன்னதைககேட்டுத துயாமறறிருநதாா

இரண்டாவது அதயாயம
தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(இல்லறத்தின்சிறப்பைவிளக்கும் ஸுதர்சனன்கதை)

யுதிஷ்டிரா, "பேரறிவாளரும எல்லாச சாஸ்தாஙகளினும
தாநதவரும புததிமானகளிற சிறநதவருமான பிதாமஹரே! இநதப
பெரும கதையை நான கேட்டேன அரசரே! திருமபவும அறம
பொருளகளடஙகிய ஒரு விஷயததைத தீா சொல்லக கேட்க விருமபு
கிறேன அதனை எனககு உரைககக்கடவீா தாமததைக கைப
பறறி மரணததை வென்றவனான இல்லறததோன யாவன? வீரா
ரே! இநத கருஹஸததாமததை உள்ளபடி எனககுச சொல
வாக" என்றுகேட்க, பீஷ்மா சொல்லததொடஙகினாா
"அரசனே! இல்லறததிலிருபபவன தாமததைக கைபபறறி
மருதயுவைஜயிததான என்னும விஷயததில இநதப பழைய சரிதத
தைக கூறுகின்றனா பரஜைகளைபபடைததவராகிய மனுவுககு இக்ஷ
வாகுவென்னும ஒருமைநதன பிறநதான ஸூாயனைபபோல பர
காசிககும அவவரசனுககு நூறுபுததாாகள பிறநதாாகள பாரதனே!
பததாமாவும ஸதயமான பராக்ரமமுடையவனும இக்ஷவாகுவின
பததாவது பிள்ளையுமான தசாஸவனென்பவன மாஹிஷமதி நகரில
அரசாட்சிசெயதான மிகக தாமிஷ்டனும, எபபோதும ஸதயத
திலும தவததிலும தானததிலுமமனஊககமுள்ளவனும், தனுாவேதத
திலும வேதததிலும எபபோதும பயிறசியுள்ளவனுமான மதிராஸ
வன் என்று பூமியில புகழபெறற அரசன தசாஸவனுடைய புதா

னுக்கிருந்தான். மிகுந்த பாக்கியமும் பராக்கிரமும் தைரியமும் தேஜ
ஸ்வனமையுமுள்ள துர்யோதனனென்னும் அரசன், மதிராஸ்வனுடைய
மைந்தன். துர்யோதனனுக்கு ஸுவீரனென்னும் பெயரினால் எல்லா
உலகங்களிலும் கீர்த்திபெற்றவனும் மிக்கதார்மிஷ்டனும் தர்மத்தில்
மனமுள்ளவனும் நிரம்பின போக்கியமுள்ளவனும் மற்றொரு தேவேந்
திரன்போன்றவனும் அரசனுமாகிய ஒருபுத்ரனிருந்தான். ஸுவீர
னுக்கு, ஆயுதம்பிடித்தவர்கள் எல்லாரிலும் சிறந்தவனும் எல்லா
யுத்தங்களிலும் வெல்லக்கூடாதவனும் துர்ஜயனென்று பெயர்
பெற்றவனுமான ஒருபுத்ரன் இருந்தான். இந்திரனுக்கு நிகரான
உருவமுள்ள துர்ஜயனுக்கு அக்னிக்கொப்பான காந்தியுள்ளவனும்
மஹாராஜாவும் ராஜரிஷிகளிற்சிறந்தவனுமான துர்யோதனன் என்
னும் ஒருபுத்ரனிருந்தான். இந்திரனுக்குநிகரான வீர்யமுள்ளவனும்,
யுத்தங்களில் பின்வாங்காதவனுமான அந்தத்துர்யோதனனுடைய
தேசத்தில் இந்திரன் நன்றாக மழைபொழிந்தான். அக்காலத்தில்
அவனுடையநகரத்திலும் தேசத்திலும், ரத்னங்களும் தனங்களும்
பசுக்களும் பலவகைப்பயிர்களும் நிரம்பியிருந்தன. அவனுடைய
அந்தத்தேசத்தில் எங்கும் லோபியாகவும் ஏழையாகவும் நோயாளி
யாகவும் இளைத்தவனாகவும் ஒருமனிதனும் இருக்கவில்லை. அவன்
மிக்கஅன்புள்ளவனும் இன்சொல்சொல்லுகிறவனும் பொறுமைஅற்ற
வனும் பொறிகளைஅடக்கினவனும் தர்மத்திலமனமுள்ளவனும் தனுயு
யும் பராக்ரமமுமுள்ளவனும் தற்புகழ்ச்சியில்லாதவனும் விதிப்படி
யாகங்களைச்செய்தவனும் அடக்கமும் புத்திக்கூர்மையுமுள்ளவனும்
ப்ராமணர்களிடம் அன்புள்ளவனும் சொல்தவறாதவனும் யாரையும்
அவமதியாதவனும் கொடையாளியும் வேதங்களிலும் வேதாங்கங்களி
லும் கரைகண்டவனுமாக இருந்தான். பாரதனே! பாவத்தைப்போக்
குவதும் குளிர்ந்ததண்ணீருள்ளதும் ஆரோக்யத்தைத்தருவதுமாகிய
நர்மதையென்னும் தேவநதி தன்தேவதாரூபத்தோடு அந்தப்புருஷ
ஸ்ரேஷ்டனான துர்யோதனன்மேல் காதல்வைத்தது. அரசனே! அப்
பொழுது அவ்வரசனுக்கு அந்தநதிதேவதையினிடம் தாமரைமலர்
போன்ற கண்களையுடையவளும் அழகினால் காட்சிக்கினியவளுமாகிய
ஸுதர்சனையென்னும் பெயருள்ளகன்னிகை பிறந்தாள். யுதிஷ்டிர!
சிறந்தபெண்ணாகிய துர்யோதனன்மகள்போல அழகுள்ளவள் பெண்
களில் யாரும் அதற்குமுன்னிருந்ததில்லை. அக்னிபகவான், சர்தகா
ஸுரயனுக்குநிகரானஒளியுள்ள அழகிய மானிடஉருவத்தையெடுத்
துக்கொண்டு அந்தஸுதர்சனையென்னும் ராஜகுமாரியை நேரில்விரும்

பினான பிதாவுககுப பணிவிடைசெயய நிசசயஞசெயதுகொண
அவள, பிதாவினால அகனிஹோததாசாலையில நியமிககபபடடு அக
காரயமசெயயஆரமபிததாள மனததைககவாவதாகிய அவளுருவ
ததைககணடு அகனிபகவான, மனமதனால தூணடபபடடு அவளை
தனமனைவியாககசசெயதுகொளள ரஹஸயமாக ஆரமபிததான 'குற
மறறஅஙகமுளளவளே! தாமரைமலாபோனறகணகளும மானகுட
போனறபாாவையும பூாணசநதிரனுககு நிகரானமுகமும வாழைமர
போனற தொடைகளுமஉடையவளே! எனனிடமநேசிதது எனனை
அடையககடவாய தாமரையிதழபோனறகணகளுளளதும கொ
களபோனற புருவஙகளினால அழகியதும மனததைககவாவதுமாகி
இநத உனஅழகானமுகததை நான கணடபிறகு எனனை மனமத
பீடிககிறான பிறைசசநதிரனுககொபபானதும கூநதலால அலஙகரி
ககபபெறறதும தாழமபூமடலபோல அழகியதுமான உனநெறறியை
கணட எனனை அனஙகன மிகததுனபபபடுததுகிறான இளவெயயி
படடுமலாநத தாமரைமலாபோனறதும வோததுமயிாபொடிததிரு
பதும கோவைபபழமபோனற அதரமுடையதும மிககஅழகானவி
லமுடையதுமான உனதுமுகம எனனை மிகவும மயககுகிறது
தஙகளினகிரணமெனனுமகயிறறினால கடடபபடடதுபோல வெளி
படாமல காபபாறறபபடடஉனவாககும இளநதுளிாபோனற இர
ணவும எனமனததை இழுககினறன உனதுபறகள ஏறறததாழ
லாதவையாகவும பளபளபபாகவும அழகானவடிவமுளளவையாகவு
நெருககமாகவும இருககினறன [1] பராமணனமனைவியே! அழக
யிருககிறாய நீ தயைசெயது எனனை அடையககடவாய அழகி
தும அழகியகடைககணபாாவையுளளதுமாகிய உனதுமுகம உளள
ததைககவாகிறது அசசமுளளவளே! ஒனறோடொனறுசோநதன
யும ஹாரஙகளாலும ஆபரணஙகளாலும அலஙகரிககபபெறறவையு
பழுததவிலவககனிகளபோனறவையும தளராதவையுமான உனஇ
கொஙகைகளும அணைததறகுரியன ஆழநதநாபியுடன அழகாயிரு
ககும சிறநதநிறமுளளவளே! எனனை அடையககடவாய' என
சொனனான மஹாததமாவான அகனிதேவனால ரஹஸயததில இ
வாறுசொலலபபெறற அநதபபெண, மனததில கொஞசமநடுக
முறறு வெடகததுடன பேசலானாள 'ஐயா! மேறகுலததிலபிறந
கனனிகைகளைககொடுபபதறகு முககியமாக தாயதநதையரும சுறற
தாரும அதிகாரிகள அலலரோ? பாணிகாஹணததுககுரிய மநதர

1 அகனி பராமமணவடிவாயிருநததாகததெரிகிறது

சசொல்லி அக்னியில் ஹோமம்செய்து பெரியோர்களின் ஸபையில் விவாஹம்செய்த பெண்ணுக்குக் கணவனே தஞ்சம் தேவனே! ஆதலால், நான் ஸ்வதந்த்ரமுள்ளவளல்லேன் என் தந்தையைக் கேள்' என்றாள் அதன்பிறகு, சிலகாலத்துக்குப்பின் துர்யோதன ராஜன் யாகத்துக்குரிய பொருள்களைச் சேகரிப்பதில் ஸமர்த்தர்களான மந்த்ரிமார்களை அழைத்து, 'நான் யாகம்செய்யப்போகிறேன் எனக்கு வேண்டியபொருள்களைச் சேகரிக்கவேண்டும்' என்று சொன்னான். பிறகு, அந்தராஜாவினுடைய வேள்வியானது ப்ராம்மணோத்தமர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அக்னிபகவான் அந்தணவடிவத் துடன் அரசனிடம் கன்னிகையைக் கேட்டான் அவ்வரசனோ அவனுக் குப் பெண்கொடுக்க எண்ணம் கொள்ளவில்லை 'இவன் ஏழை ; ஸமத்துவாணம் அல்லன்' என்றுநினைத்து, அவன் அந்தப்ராம்மணனுக் குக் கன்னிகையைக்கொடுக்க எண்ணங்கொள்ளவில்லை அம்மஹாத் மாவான அரசன் யாகதீக்ஷை எடுத்துக்கொண்டபிறகு, ஹோமத்திற் காக வேதிகையில் வைக்கப்பட்ட அக்னி மறைந்தது பிறகு, அவ்வர சன் மிகப்பயந்து பொறிகள் கலங்கி மந்த்ரிகளையும் ப்ராம்மணர்களை யும் நோக்கி, 'என் யாகத்தில் ஜ்வலித்த அக்னிபகவான் மறைந்து போனது யாதுகாரணம் பற்றியிருக்கலாம்? மந்த்ரங்களில்தோய்ச்சியுள் ளவர்களும் வேதங்களில்கரைகண்டவர்களுமாகிய அனேகப்ராம்மண ர்களையும் மந்த்ரங்கள் தெரிந்த ரித்விக்குக்களையும்கொண்டு அக்னியைப் பூஜிக்கலாமா?' என்றுகேட்டான் பிறகு, ரிக் ஸாமம் யஜுஸ் என் னும் வேதங்களில் கரைகண்டவர்களும் வேதங்களின் உண்மைப்பொ ருள்களை அறிந்து தேர்ந்தவர்களுமான ப்ராம்மணர்கள் ஸோமலதையை முன்னிட்டு, ரஹஸ்யமான நாமங்களெல்லாவற்றையும் சொல்லி அக் னியை அழைத்தனர் பிறகு, சரத்கால ஸூர்யனுக்கு நிகரான ஒளி யுள்ள மஹாத்மாவான அக்னிபகவான், மிக்ககாந்தியுள்ள உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு அந்தப்ராம்மணச்ரேஷ்டர்களை நோக்கி, 'நான் து ர்யோதனன் புதல்வியை எனக்காகக்கேட்கிறேன்' என்று சொன்னான் பிறகு, அந்தப்ராம்மணர்களனைவரும் வியப்புற்றவர்களாகி விடியற் காலமெழுந்து அக்னிபகவான் சொன்னதை அவ்வரசனுக்கு அறிவித் தனர் அந்தப்புத்திமானான அரசன் ப்ரம்மநிஷ்டர்களான ப்ராம்மண ர்களின் அந்தச் சொல்லைக்கேட்டவுடன், மிக்கமகிழ்ச்சியுற்று, 'ஆக' என்று சொன்னான், அந்த அக்னிபகவானைப் பார்த்து, 'ஓ! அக்னிப வானே! நீ இவ்விடத்திலேயே எக்காலமும் [1] இருக்கவேண்டும்

1 'ஸாந்நித்யம்' என்பது மூலம்

இதுதான (கனயாசுலகம) ' எனறு கேட்டுககொணடான அகனிப
வானும, 'அவவாறே ஆகட்டும' எனறு அவவரசனுககுச சொனனன
அதுமுதல இபபொழுதும மாஹிஷமதி நகரததில அகனிபகவானு
டைய ஸாநநிதயமிருககிறது அதை ஸஹதேவன திககவிஜயம செய
போது கணடானலலனே? அதன பிறகு, [1] துரயோதனராஜன அ
நக கனனிகைககு அலஙகாரமசெயது கோடிஉடுதது மஹாதமாவா
அகனிபகவானுககு அவளைக கொடுததான அகனிபகவான, ஸுத
சனை யெனனும ராஜகனனிகையை, யாகததில நெயததாரையை வாங
கிககொளவதுபோல, வேதததில சொனனவிதியோடு வாஙகிககொண
டான அவளுடைய அழகினுலும ஒழுககததினுலும குலததினுலுங
கட்டடினுலும ஒளியினுலும அவளமேல அகனிபகவான அன்ப
ந்து அவளிடததில கர்பபததைஉணடாககினன அவளுகக
அகனிபகவானல ஸுதாசனன எனனும பேருளளபுதரன பிறநதான.
அநதஸுதாசனன அழகில நிறைமதிககு நிகராகவிருநதான அவன
குழநதையாயிருககையிலேயே நிதயமுமசிறநததுமான வேதமுழுமை
யும ஓதினன அககாலததில நருகனெனனும அரசனுககுப பிதா
மஹனகிய ஓகவானெனனும ஓா அரசன இருநதான அவனுகக
ஓகவதியெனனும கனனிகையும ஓகரதன எனனும புதரனும இருநத
ா ஓகவானெனனும அரசன தேவதைதயைபபோனற உருவமுளள
அநத ஓகவதியெனனும பெணணை விதவானன அநதஸுதாசனனுகக
மனைவியாகக கொடுததான அரசனே! அநதஸுதாசனன அநதஓகவதி
யுடனகூடக குருக்ஷேதரததில கருஹஸதாசரமதாமததைச செயது
கொணடிருநதான பரபுவே! வேநதனே! சிறநத அறிவும விளஙகும
மஹிமையுமுளள அநதஸுதாசனன, 'நான கருஹஸதனக இருநதே
மரணததை வெலவேன' எனறு சபதமசெயதான அரசனே! அகனியின
புதரனன ஸுதாசனன, அநத ஓகவதியை நோககி, 'நீ எவவகையிலும
வருநதுவநதவனுககு விரோதம செயயலாகாது எனனஎனன வகை
யினுல விருநதுவநதவன ஒருபதியடைவனே அவறறையெலலாம
உனனைககொடுபபதாகவிருநதாலும ஒருகாலும நீ ஆலோசிககவேண
டாம இநதவரதம எபபோதும என மனததிலேயே இருககிறது
அழகான நிதமபமுடையவளே! இலலறததோருககு விருநதுககுமேற
பட்டதொனறுமிலலை அழகிய தொடைகளையுடையவளே! சிறநதவ
ள! எனசொலலில உனக்கு நமபிககையிருககுமாயின நீ மாறுமல்இந
சசொலலை எபபோதும உளளததில வைககககடவாய மஙகளமுள்ள

[1] ஸபாபாவம 32-ம அததியாயம பாாகக, அஙகு நீலராஜன் என
ருககிறது

ளே! குற்றமற்றவளே! என்னிடம் உனக்கு நம்பிக்கையிருக்கு மாயின் நான் வெளியிற் போயிருந்தாலும் வீட்டிலிருந்தாலும் அதி தியை நீ அவமதிக்கத்தகாது' என்று சொன்னான் அப்போது, ஓக வதியானவள், அவனை நோக்கிச் சிரமேல் கரங்குவித்து, 'எனக்கு உமது கட்டளையினால் செய்யத்தகாதது எதுவும் எவ்வகையிலும் இல்லை' என்று சொன்னாள்

அரசனே! ஸுதர்சனனை வெல்லக்கருதி ஸமயம்பார்த் திருந்த யமனானவன் எப்போதும் வீட்டில் அவனைப் பின்தொடர் ந்துகொண்டிருந்தான் அக்னியின் புத்திரனான அந்த ஸுதர்சனன், ஸமித்துக்களைக் கொண்டுவரச் சென்றபோது, ஓர் அழகுள்ள அதிதியான பிராம்மணன், அந்த ஓகவதியைப் பார்த்து, 'பெண் ணரசியே! இல்லறத்திற்குரிய தர்மத்தில் உனக்கு நம்பிக்கையிருக்கு மாயின் இப்போது எனக்கு நீ விருந்துசெய்வதை நான் விரும்பு கிறேன்' என்று சொன்னான் மன்னவ! புகழ்பெற்ற அந்த ராஜ குமாரி அந்த பிராம்மணனால் இவ்வாறு சொல்லப்பெற்றவளாய் வேதத்தில் சொல்லிய விதிப்படி அவனை வரவேற்றாள் அவள், அந்தப் பிராம்மணனுக்கு ஆஸனத்தையும் பாத்யத்தையும் அளித்து அவனைப் பார்த்து, 'உமக்கு ஆகவேண்டியதென்ன? உமக்கு நான் எதைக் கொடுக்கக் கடவேன்?' என்று கேட்டாள் உடனே, அந்த பிராம் மணன், அந்த ராஜபுத்திரியான ஓகவதியை நோக்கி, 'சிறந்த பெண்ணே! எனக்கு நீதான் வேண்டும் நீ சங்கியாமல் இதைச் செய்யக்கடவாய் அரசியே! இல்லறத்திற்குரிய தர்மத்தில் உனக்கு நம்பிக்கையிருக்குமாயின் நீ உன்னையே அளித்து என் விருப்பத்தை நிறைவேற்றக்கடவாய்' என்று சொன்னான் அந்த பிராம்மணன் வேண்டத்தக்க மற்றப் பொருள்களைக் கொடுப்பதாக அந்த ராஜ குமாரியினால் ஆசைகாட்டப்பட்டும் அவன் தன்னைக் கொடுப்பதைத் தவிர வேறொன்றையும் அவளிடத்தில் விரும்பவில்லை அந்த ராஜ குமாரியோவெனில், முதலில் தன் கணவன் சொன்னதை நினைத்து நாணமுற்று அந்த பிராம்மணஶ்ரேஷ்டனுக்கு 'அப்படியே ஆகட் டும்' என்று மறுமொழி சொன்னாள் அந்த பிராம்மரிஷி உடனே நகைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்தான் அவளும் இல்லறத்தை விரும் பின கணவன் சொல்லை நினைத்துக் கூட உட்கார்ந்தாள் அப்போது கொடிய எண்ணமுள்ள யமனால் எக்காலமும் சுற்றம்போல அநுஸரிக் கப்பட்ட ஸுதர்சனன் ஸமித்துக்களை எடுத்துக்கொண்டு வந்து சேர்ந்தான் அந்த ஸுதர்சனன், ஆஶ்ரமத்துக்கு வந்தவுடன், அந்த ஓகவதியை, 'நீ எங்கே போயிருக்கிறாய்?' என்று பலமுறை கூவி

ஞன் அப்போது அந்த ஓகவதியானவள் தன் கணவனுக்கு மறு மொழி சொல்லவில்லை. பாததாவின் நியமத்தைக் காப்பாற்றுகிற வளாகிய அந்தப் பதிவிரதையான பெண், அந்த ப்ராம்மணன் கைகளி ஞல் தொடப்பட்டதனுல் தான் எச்சிலாகிவிட்டதாக நினைத்துத் தன் கணவனிடம் வெட்கப்பட்டவளாகவும் ப்ராம்மணன் கோபத்துக் குப் பயந்தவளாகவும் ஒன்றும் பேசாமலிருந்தாள் பிறகு, அந்த ஸுதர்சனன், 'என்ன இது? அந்தக் கற்புள்ள பெண் எங்கே? அவள் எங்கே போனுள்? பதிவ்ரதையும் ஸத்யம் தவருதவளும் எப் போதும் நேரான நடையில் விருப்பமுள்ளவளுமான ஓகவதி, முன் போல் நகைத்துக்கொண்டு இப்போது என்னை ஏன் எதிர்கொண்டு அழைக்கவில்லை? எனக்கு இதைவிடப் பெரிதேன்னவிருக்கிறது?' என்று சொன்னுன் ஆச்ரமத்திலிருந்த ப்ராம்மணன், அந்த ஸுதர் சனனை நோக்கி, 'ஓ! அக்னிபுத்ரனே! நான் ப்ராம்மணன், அதிதி யாக வந்திருக்கிறேனென்று அறி. ப்ராம்மண! உத்தமனே! இந்த உன் மனைவி பலவிதங்களான அதிதிஸத்காரங்களை எனக்குச் செய்ய வேண்டினுளாயினும் இவளையே நான் விரும்பினேன். அழகிய முக முள்ள இவள் தன்னைக்கொடுப்பதென்னும் முறையினுல் என்னை ஆரா திக்கிருள் இந்த விஷயத்தில் வேறு எது தகுதியானதோ அதை நீ செய்யலாம்' என்று சொன்னுன் யமன், 'இந்த ஸமயத்தில் பா திஜ்ஞை தவறும்போது இவனைக்கொல்வேன்' என்று நினைத்து இருப் புத்தடியைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு அந்த ஸுதர்சனனைத் தொடாந்துகொண்டிருந்தான் ஸுதர்சனன் மனத்திலும் செய்கை யிலும் பார்வையிலும் சொல்லிலும் பொருமையையும் கோபத்தை யும் விட்டுப் புன்னகையுடன், 'ப்ராம்மணோத்தமரே! 1*

* எனக்கு மிக்க ஸந்தோஷம் வந்த்விருந்துக்கு தருப்தி அடைவிப்பதுதான் க்ருஹஸ்தனுக்கு முக்யமான தர்மம் எந்த க்ருஹஸ்தனுல் விருந்தினன் பூஜிக்கப்பெற்றுச் செல்கிருனே அவ னுக்கு அதைவிடப் பெரிய தர்மம் வேறென்றும் இல்லையென்று அறிஞா சொல்லுகின்றனா 'என் உயிரும் மனைவியும் மற்று முள்ள பொருள்களனைத்தும் அதிதிகளுக்குக் கொடுக்கத்தக்கவை' என்பது நான் கொண்டிருக்கும் வ்ரதம் ப்ராம்மணரே! இந்தச் சொல்லை மனத்தில் ஐயப்படாமல் நான் சொல்லியிருக்கிறேனென்று என்னுடம்பைத்தொட்டு நான் ஸத்யம்செய்கிறேன் காமானுஷ்டா னம் செய்பவரில்சிறந்தவரே! நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், புத்தி, ஆத்மா, மனம், காலம், திசை ஆகிய இந்தப் பத்துப்பொருள

1 'ஸுரதம தேஸது' என்பது மூலம்

ளும மனிதாகளின தேகஙகளிலிருநதுகொணடே நலவினையையும்
வினையையும எபபோதும பாாககினறன இபபோது நானசொனன
நதசசொல பொயயனறு இநத ஸததியததினுல எனனைத தேவாகள
ாககவாவது எரிககவாவது செயயலாம' எனறுசொனனுன பாரத
ன ! அபபோது எலலாததிசைகளிலும 'இது உணமை' எனறும
இதுபொயயனறு' எனறும இவவிதம அடிககடி சபதமுணடாயிறறு
டனே, அநத பராமமணன, வாயுபகவானைபபோல ஆகாயததையும
மியையும தனதேகததினுல வயாபிததுவளாநதவனுக அநத ஆமா
ததிலிருநது வெளிவநதான அநதபராமமணன வேதஸவரமஅமை
தகுரலுடன மூனறு உலகஙகளிலும ஒலிபரவுமபடி தாமநதெரிநத
யுநதஸுதாசனனைப பேரிடடு அழைததுச சொலலலானுன

'குறறமறறவனே ! உனககு நனமையுணடாககடவது நான
காமதேவதை, உனனை அறிவதறகு வநதேன உனனுடைய உண
மையை அறிநதபிறகு உனமேல எனககு மிகுநதஅனபுஉணடாயிருக்
றது எபபோதும ஸமயமபாாததுககொணடு உனனைததொடாநது
கொணடிருககும இநதயமன உனனுடையஉறுதியினுலவெலலபபட
வசபபடுததபபடடான மனிதாகளில உததமனே ! பதிவரதையும்
லலொழுககமுளளவளுமாகிய இநத உனமனைவியைக கணடுத
துபபாாககவும சகதியுளளவன மூவுலகஙகளிலுமிலலை உனனுடைய
குணஙகளாலும இவளது கறபுககுரிய குணஙகளாலும இவள காப
பாறறபபடடிருககிருள இவள யாராலும வெலலககூடாதவள்
இவள எதுசொனனுலும மாருகாது தான செயத தவபபயனபெற
வளும பரமமஜஞானமுளளவளுமாகிய இநதமிககபாககயவதியானவள்
உலகததின பாவததைபபோககுவதறகாக ஒருபாதிசசரீரததினுல ஓ
வதியெனறே பெயருளள சிறநத நதியாகிவிடுவாள , மறறெருபாதி
சரீரததினுல உனனை அனுஸரிததிருபபாள யோகசகதியானது இ
ளுககு வசபபடடிருககிறது நீ உனதவததினுல ஸமபாதிககபபட
உலகஙகளுககு இவளுடனகூடவே செலலுவாய எஙகே போனவ
திருமபிவருவதிலலையோ அநத அழிவிலலாத உயாநத லோகஙகளை
நீ இநதசசரீரததோடே அடைவாய யமன உனனுல ஜயிககபபட
டான உனது சகதி மிகசசிறநதது உனதுசகதியினுல ஐநதுட த
களையும தாணடி மனோவேகமபெறறிருககிருய இநத இலலறத ம
கததினுலேயே காமகரோதஙகளையும ஜயிததாய 1 அரசனே!
புதரியானஸுதாசனையும உனககுபபணிவிடைசெயது விருபப
பறறையும சோமபலையும அஜஞானததையும பிறருககுததீஙகும

1 ராஜகுமாரிககுபபிறநததனுல, 'அரசனே!' எனறது

தையும முழுவதும ஒழிததுவிட்டாள' என்றுன மஹிமைபொருந்திய தேவேநதானும ஆயிரம வெளளைககுதிரைகள பூட்டபபட்ட சிறந்தாததிலேறிககொணடு அவனிடம வநதான இவவாறு யமனையும தனமனததையும புணயலோகஙகளையும தேகததிலுளள ஐநது பூதஙகளையும புததியையும காலததையும காவததையும விருபபு வெறுபபுககளையும ஸுதாசனன ஜயிததான புருஷஶ்ரேஷ்டனை யுதிஷ்டிரனே! ஆதலால, இலலறததிலிருபபவனுககு விருநதைவிட மறறொருதெயவமிலலையெனபதை மனததில ஆராயநது பாா பூஜிககபபெறற அதிதி மனபூாவமாக ஆசீாவதிபபதினுலுணடானபுணயத திறகுாடானபுணயம நூறுயாகஙகளினுலும உணடாவதிலலையெனறு அறிஞா கூறுகினறனா பூஜிககபபடாத அதிதி முனசெயத நலல தானஙகளையும நறகருமஙகளையுமகூட ஆட்டிவிடுவான நலலொழுகக முளள யோககியனை விருநதினனை அடைநது பூஜியாமலிருபபவன எவனே அவனுககு அநத அதிதி தனபாவததைக கொடுததது அவனதுபுணயததை எடுததுககொணடு செலவான மைநதனே! ஒரு கருஹஸதனுல முனனா யமன எபபடி வெலலபபட்டானெனபதைப பறறிய இநதஒருசிறநதகதையை உனககுசசொனனேன மேனமை பெறவிருமபுகிறவன தனததையும புகழையும ஆயுளையும தருவதும எலலாபபாவஙகளையுமழிபபதுமாகிய இநதசசிறநதசரிததிரததை மனவில வைககவேணடும பாரதனே! ஸுதாசனனுடைய இநதச சரிததிரததை எநதவிதவான நாளதோறுமஉரைபபனே அவன புணய லோகஙகளை அடைவான'' எனறு சொலலினா.

---

[1] மூன்ருவது அதயாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ப்ராம்மணத்தன்மை ஜன்மத்தினுல் வருவதேயன்றி இடையில் வாாதென்பதைப்பற்றிய மதங்கன்கதை)

யுதிஷ்டிரா, ''தாமிஷ்டாகளிறசிறநதவரே! நீா புததியும கேளவியும ஒழுககமும அடககமும பிராயமும இனனுமபலவகையான குணஙகளினாலும பொருநதினவா அறிவிலும புததிககூாமையிலும தவததிலும இதுவரையிலிருநத ஸதபுருஷரெலலாரினும நீா

[1] 3, 4, 5 இநதஅதயாயஙகள வியாகயானபாடததில 27, 28, 29-வது அதயாயஙகளாயிருககினறன இவை இஙகு இலலாவிடடில, அடுதத அதயாயததில, 'பராமமணதவததை மறறமூனறுவாணததாரும பெறுவது அரிதாயின' எனறு அனுவாதமாக எடுததிருபபது பொருநதாது.

பிறந்தவரெனபதில் ஐயமில்லை 'ஆதலால், உம்மிடத்தில் தாமம் கேட்கிறேன் கேட்கப்பட்டதற்குவா உம்மைக்காட்டிலும் வேறொரு வா உலகத்தில் பிறந்தவர்களில் இல்லை ராஜஸ்ரேஷ்டரே! க்ஷத்திரிய னும் வைசியனும் சூத்ரனும் எதனால் பராமணத்தன்மையை அடைய லாம்? அதனை எனக்கு விரித்துரைப்பீராக அரசரே! பிதாமஹரே! தவத்தினாலும் மிகச்சிறந்த ஸம்ஸ்காரத்தினாலும் வேதமோதுவதனா லும் மற்றமூன்றுவர்ணத்தாரும் பராமணத்தன்மையை அடைவது அரிதானால், பராமணனாக விரும்புகிறவன் அதனை அடையும் வகை யாது?' என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"யுதிஷ்டிர! பராமணத்தன்மையானது க்ஷத்திரியாமுதலான மூன்றுவர்ணத்தாரும் பெறுவதற்கரிது அஃது எல்லாபராணிகளுக் கும் மேற்பட்ட இடம் அப்பா! உலகவாழ்க்கையில் அநேகம் ஜன் மங்களைஎடுத்துப் பலமுறைபிறந்துகொண்டிருக்கையில் ஒரு முறை யில் பராமணனாகப் பிறக்கிறான் யுதிஷ்டிர! இந்த விஷயத்திலும் மதங்கனுக்கும் பெண்கழுதைக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையாகிய இந் தப் பழமையான சரித்திரத்தைக் கூறுகின்றனர் அப்பா! ஒருபராம் மணனுக்கு ஒத்தவர்ணப் பெண்ணினிடத்தில் எல்லாக் குணங்களும் நிரம்பினவனாகிய மதங்கன் எனனும் பெயருள்ள ஒரு புதல்வன் பிறந் தான் குந்திபுத்ரனே! பகைவர்களைக் கொல்பவனே! அவன் யாகத் திற்காகத் தந்தையால் அனுப்பப்பட்டுக் கழுதைகள்கட்டி விரைவாகச் செல்லும் தேரில் ஏறிச்சென்றான் அரசனே! அவன் தேரிழுக்கும் இளையவயதுள்ளகழுதையை அதன்தாயின் முன்னிலையில் சாட்டை யினால் மூக்கில் அடிக்கடி அடித்தான் மூக்கில் அடிக்கப்பட்ட அந் தக்கழுதையைக்கண்டு பிள்ளையின்மேல் அன்புள்ள அந்தப் பெண் கழுதை, 'மைந்தனே! வயஸனப்படாதே சண்டாளன் உன்னை அடிக்கிறான் பராமணன் கொடியவனாயிருப்பதில்லை பராமணன் எல்லாபராணிகளுக்கும் அன்பனென்று சொல்லப்படுகிறான் எல்லா பராணிகளுக்கும் கற்பிக்கும் ஆசாரியனாகிய பராமணன் அடிப்பா னோ? பாவத்தையே இயற்கையாகவுடைய இவன், வாலிபனான (உன் னிடத்தில்) தயைசெய்யவில்லை இவன் தன்பிறப்பைக் காவப்படுத்து கிறான் செய்கையே பிறப்பை நிச்சயப்படுத்துகிறது' என்று சொல் கிறது

அந்தப்பெண்கழுதையின் இந்தக்கொடிய சொல்லைக்கேட்டு மதங்கன் தேரிலிருந்து விரைவாக இறங்கி அந்தப் பெண்கழுதையை நோக்கி, 'ஓ! நற்குணமுள்ளகழுதையே! என்தாய் யாரால் கெடுக் கப்பட்டாள்? என்னைச்சண்டாளனென்று எப்படி அறிகிறாய்? என்

னுடைய பராமமணததனமையாரால கெட்டது? மிகததெரிநததே இவறறையெலலாம உணமையாகவும தெளிவாகவும எனககுசசொலல வேணடும' எனறுகேட்டான அநதபபெணகழுதை, 'நீ களமயகக முளள பராமமணபபெணணினிடம சூததிரனுனாவிதனுககுப பிறந தவன அதனால, நீ சணடாளனுகிருய அதனால, உன பராமமணத வம போயிறறு' எனறது இவவாறு சொலலபபட்ட மதஙகன, மறு படியும வீட்டுககுத திருமபிசசென்றன அவன திருமபிவநததைக கணடு, அவன தநதை, 'யாககாரியம நிறைவேறறுவதறகாகப பெரிய வேலையில நியமிககபபட்ட நீ ஏன திருமபிவநதாய்? உனககு ஸுக மிலலையா? எனன?' எனறுகேட்டார் அதறகு, மதஙகன, 'பிதாவே! சணடாளஜாதியிலும மறற இழிவான ஜாதியிலுமபிறநதவன எப்படி ஸுகமுளளவனுவான? இநதத தாயைபபடைததவனுககு ஸுகம் ஏது? தநதையே! மானிடஜாதியாயிராத இநதபபெணகழுதைஎன்னை பபாரதது பராமமணபபெணணினிடம சூததிரனுககுபபிறநதவ னென்று தெரிவிககிறதே, ஆதலால, நான பெருநதவம செயயபபோ கிறேன' எனறுசொனனுன இவவாறு பிதாவுககுசசொலலி நிசசயம செயதுகொணடு புறபபட்டான பிறகு, பெரியகாட்டிலசென்று மிகக பெருமதவமசெயதான அநத மதஙகன தன நறசெயகையினலாவது மிககசிறநத ஜாதியை அடையககருதித தவமசெயது, தவததினல தேவாகளுககும தாபததைஉணடுபணணினன அவவாறு தவம செய யும அவனைநோககி, தேவேநதிரன, 'மதஙகா! மானிடாககுரியஸுகங களைவிட்டு நீ ஏன தவமசெயகிருய? ஐயோ! உனககு வரமதருகி றேன நீ விருமபுவனதககேள நீ அடையககூடியதாக உனமனததி லிருபபதையெலலாம சொலலலாம தாமதம வேணடாம' எனறு கேட்டான அதறகு மதஙகன, 'நான பராமமணதவம விருமபி இந தத தவமசெயய ஆரமபிததேன உனனிடததில அதை அடைநது நான செலவேன இநதவரமதான நான கேட்பது' எனறு சொன னன இநதசசொலலைககேட்டு, இநதிரன, அவனைநோககி, 'மதஙக! நீ பராமமணதவததை வேணடுகிருய, அது கிடைககாது மதிகெட்ட வனே! ஆதமசுததியிலலாதவாகள பெறககூடாத பராமமணதவததை வேணடுகிற நீ அழிநதுபோவாய ஆதலால, உடனே ஓயநதுவிடு எலலா பராணிகளிலும எது சிறநததோ, எது தவததிறகும மேற பட்டதோ, அநதச சிறநத பராமமணதவததை விருமபுகிற நீ விரை வில கெடுவாய தேவாகளுககும அஸுராகளுககும மானிடாகளுககும எது மிகபபரிசுததமெனறு நினைககபபட்டதோ அதைச சணடாளப பிறபபில பிறநதவன எவவகையிலும அடையமுடியாது' எனறு சொனனுன

நானகாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(மதங்கன்கதைத் தொடர்ச்சி)

இநதிரனால இவவாறு உரைககபபடட மதஙகன, மனவுறுதி
பூடனும நியமநதவறாமலும நூறுவாஷகாலம ஒறறைககாலால அசை
யாமல நினறான பெருமபுகழபெறறஇநதரன, அபபோது திருமப
வும அவனிடமவநது, 'அபபா! அடைவதறகரிதான பராமமணத்
தனமையைவேணடுகிற நீ அதை அடையவேமாடடாய மதஙகனே!
டயாநதஜாதியைவிருமபுகிறநீ கெடுவாய புதரனே! ஆயநதுபாராத
காயததைச செயயாதே நீ செயவதும தாமததினவழி அனறு
வழிதபபிததேடுகிற நீ எவவகையிலும உருபபடமாடடாய மதி
கெடடவனே! நீ இநதபபிறபபில பராமமணததனமையைப பெறு
வதுமுடியாது பெறககூடாததை விருமபுகிறநீ விரைவிலகெடுவாய.
மதஙகனே! பலமுறை என்னால தடுககபபடடிருநதும மேலானஜாதி
யைத் தவததினால உணடாககிககொளளவே கருதுகிறாய எபபடி
யும உருபபடாய திரயகஜாதியிலபிறநதவையனைததும மானிடஜன
மததை அடையுமாயின சணடாளனாகவாவது [1] புலகஸனாகவாவது
பிறபபதுதிணணம மதஙகனே! இவவுலகததில புலகஸனமுதலான
கீழஜாதியாககாணபபடுகிறவன, வெகுகாலம அநத ஜாதியிலேயே
சுறறுகிறான (=திருமபததிருமப ஜனிககிறான.) அவவாறு ஆயிரம
தடவையானபிறகு, அவன சூதரஜனமததை அடைகிறான, அதன
பிறகு, சூதரஜனமததிலும பலமுறை சுறறுகிறான அவவாறு முப
பதுமுறையானபிறகு, அவன வைஸயஜனமததை அடைகிறான.
அநத வைஸயஜனமததில வெகுநாள சுறறுகிறான பிறகு, அறுபது
முறையானபின க்ஷததரியனாக ஜனிககிறான அதில அறுபதுமுறை
ஜனிதத பிறகு பராமமணஜாதியில தாழவானஜனமததைஅடை
கிறான தாழநதபராமமணனாகவே வெகுகாலம பலமுறை ஜனிக்
கிறான அவவாறு இருநூறுமுறை ஜனிததபிறகு, ஆயுதமபிடிதது
ஜீவிககும பராமமணனாகிறான வெகுகாலம ஆயுதமபிடிததுஜீவிததுக்
கொணடு அநதப பிறபபிலேயே மாறிமாறிப பிறககிறான அவ
வாறு முநநூறுமுறை ஆனபிறகு, ஜபமசெயயும பராமமணனாக ஜனிக்
கிறான அதைஅடைநதும வெகுகாலம அநதஜாதியிலேயே சுறறு

[1] மாகதஜாதிபபெணணினிடம சணடாளனுககுபபிறநதவன

கிறான். அவ்வாறு நானூறுமுறையான்பிறகு, [1] ஸ்ரோத்ரியன் என்பவனாகப் பிறக்கிறான்; அவன் அந்த ஸ்ரோத்ரியஜன்மத்திலேயே வெகுகாலம் மாறிமாறிப் பிறக்கிறான் புத்ரனே! ஆதலால், துயரமும் மகிழ்ச்சியும் விருப்பும் வெறுப்பும் அதிகாவமும் அதிகப்பேச்சும் தாழ்வான ப்ராம்மணனிடம் வந்துசேருகின்றன. அந்த ப்ராம்மணன் மேற்சொன்ன பகைகளைவெல்லுவானாயின், அப்போது நற்கதியை அடைவான். அவ்வாறின்றி அப்பகைகள் அவனைவெல்லுமாயின், பழுத்தபனங்கனிபோல [2] விழுவான் மதங்கா! இவற்றையெல்லாம் நிச்சயமாகத்தெரிந்துகொண்டு, நான் உனக்குக் கட்டளையிட்டபடி, வேறுவரம் கேள். ப்ராம்மணனாவது சிறிதும் முடியாது' என்று சொன்னான்.

ஐந்தாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(மதங்கன்கதைத் தொடர்ச்சி)

இந்திரனால் இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட மதங்கன், மனவுறுதியோடு நியமந்தவறாமல் தியானஞ்செய்துகொண்டு ஆயிரம்வர்ஷகாலம் ஒற்றைக்காலால் நின்றான். பலாஸுரனையும் வருத்ராஸுரனையும் கொன்றவனான தேவேந்த்ரன் ஆயிரம்வர்ஷகாலங்களுக்குப்பின் அவனைப்பார்க்கவந்து, முன்சொன்னசொல்லையே திரும்பவும் சொன்னான். அதற்கு, மதங்கன், 'இந்த ஆயிரம்வர்ஷகாலமும் நான் ஐம்புலன்களையும் அடக்கி மனஉறுதியுடன் ஒற்றைக்காலால் நின்றேன். ப்ராம்மணத்வத்தை ஏன் அடையத்தகாது?' என்றுகேட்டான். இந்திரன், 'சண்டாளஜன்மத்திற்பிறந்தவனுக்கு ப்ராம்மணத்வம் எவ்வகையிலும் கிடைக்காது. நீ வேறுவரங்கேள். உனது இந்த ப்ரயாஸம் வீண்போகலாகாது' என்றுசொன்னான். இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட மதங்கன், மிகத்துயரமுற்றவனாகி, கயைக்குச்சென்று, நூறுவர்ஷ காலம் கால்கட்டைவிரலால் நின்றான். யாருஞ்செய்யமுடியாத தவத்தை மேற்கொண்டு இளைத்து உடம்பெல்லாம் நரம்புகளோடித் தோலும் எலும்புமாயிருந்து தாமத்திலேயே மனம்வைத்து அவன் தவம் புரிந்தானென்று நமக்குக் கேள்வி. வரன்கொடுக்கவல்லவனும் கொடுப்பவனும் எல்லாப்ராணிகளுக்கும் நன்மையைக்கருதுகிறவனுமான தேவேந்த்ரன், தவஞ்செய்யும் மதங்கனருகில் வந்து,

---

1 வேதங்களைப் பொருளுடன் அறிந்து அனுஷ்டிப்பவன்.
2 தாழ்ந்தஜன்மத்தில் பிறப்பான்.

அவன கையைபபிடிதது; 'மதஙகா! நீ இநதஜனமததில பராமமண
ஞவது விரோதமாகக காணபபடுகிறது பராமமணத்வமானது அநே
கம பகைகளாலசூழபபடடது, அடைவதறகு மிககக௴னம பிராம
மணனைப் பூஜிபபவன் ஸுகமபெறுகிறுன, பூஜியாதவன துனபமுற
கிறுன எலலாபராணிகளின [1] யோகக்ஷேமஙகளும பராமமணனிடத
தில ஒபபிககபபடடிருககினறன பராமமணன்தருபதியடைவத
ஞலேயே பிதருககளும தேவாகளும தருபதியடைகினறனா மதங
கா! எல்லாபராணிகளிலும பராமமணன உயாநதவனெனறு சொல
லபபடுகிறுன பராமமணன எதைஎதை எபபடிஎபபடி நினைககிறுனே
அதைஅதை அபபடிஅபபடியே செயயககூடியவன இநதபரபஞசத
தில பலயோனிகளில பிறநதபின, ஒருதடவையில பராமமணஜன
மததைஅடைகிறுன் ஆதலால, ஆதமசுததியிலலாதவாகள பெறு
தறகரிதான பராமமணதவததைவிடடு நீ வேறுவரம கேள உனககு
இநதவரம கிடைககாது' எனறுசொனனுன மதஙகன, 'துயரதநி
ஞலபீடிககபபடட என்னைப பினனும ஏன துயரபபடுததுகிருய
செதத எனனைச சாவஅடிககிறுய நீயும பராமமணததனமையை
அடைநது மேலாக விருமபாமலிருபபதறகாக, உனனைபபறறியே
நான துயரபபடுகிறேன பராமமணதவம அரிதாகவும மறறமூன்று
வாணததாரும் பெறததகாததாகவுமிருநதும அவவருமையான பராம
மணததனமையைபபெறறும மனிதாகள எபபோதும அதறகுத
தகக ஒழுககமுளளவாகளாயிருபபதிலலை கிடைககததகாத செல
வததைஅடைநதவனபோல பராமணததனமையை அடைநதவன
அதை அலக்ஷயமசெயதாலுல அவன பாவிகளிலும மிககக்கெடுத
லானபாவிகள எவரோ அவாகளிலும தாழநதவன பராமணதவத
தைப பெறுவதுமகடினம; கிடைதததைக காபபாறறுவதுமகடினம
கிடைககததகாததைஅடைநதும, மனிதாகள, அதனபடி ஒழுகக
முடையவாகளாயிருபபதிலலை. இநதிரனே! நான் [2] ஒனறிலேயே
மனததைச்செலுததி [3] இரணடைவிடடு 'நான, எனது' எனற பற
றிலலாதவனுகி அஹிமசை புலனகளையடககல இவறறைககைப
பறறியிருநதும, ஏன் பராமமணனுகத தகுநதவனலலேனு? புரந
தரனே! நான் தாமநதெரிநதவனுயிருநதும எனதாயின குறறததி
னுல இநதநிலைமையை அடைநதேனே? இநத எனவிதி யாது!
விதியை முயறசியினுல வெலலுவது முடியாதெனபது திணணம ப

[1] சாநதிபாவம 488-ம பககம 1, 2, குறிபபிறகாணக
[2] பராமமணதவததிலேயே [3] சீதோஷணம, ஸுகதுககமுதலியன

புவே! எதற்காக முயற்சிசெய்தேனோ அந்த பிராம்மணத்வத்தை நான் பெறவில்லையே? தாமந்தெரிந்தவனே! இந்நிலைமையில் உன் அனுக்ரஹத்துக்கு நான் உரியவனாகவும் கொஞ்சித்தேனும் புண்யம் செய்தவனாகவுமிருந்தால், எனக்கு நீ வரங்கொடுக்கக்கடவாய்' என்று கேட்டான் அப்போது தேவேந்திரன் அவனைப்பார்த்து, 'வரம் கேள்' என்றுசொன்னான் தேவேந்திரனால் அனுமதிகொடுக்கப் பெற்ற மதங்கன், 'நான் நினைத்தபடி ஸஞ்சரிப்பவனும் நினைத்தஉரு வம் எடுப்பவனும் ஆகாயத்தில் பறக்குந்திறமையுள்ளவனும் ஆகக் கடவேன் பிராம்மணர்களுக்கும் க்ஷத்ரியர்களுக்கும் விரோதமின்றி மரியாதையையும் நான் பெறக்கடவேன் புரந்தரனே! எப்படி என் னுடையகீர்த்தி அழிவில்லாமலிருக்குமோ அப்படி நீ செய்யக்கட வாய் தேவனே! உன்னைத் தலையால்வணங்கி வேண்டுகிறேன்' என்று சொன்னான் இந்திரன், 'மதங்கனே! நீ சொல்லலாம் நீகேட் டது கேட்டபடியே உடனே நடக்கும் உலகத்திலுள்ள ஸ்திரீகளெ வரும் செல்வத்தைக் குறித்துச்செய்யும் காமங்களில் உன்னையே பூஜிக்கப்போகின்றனர் சந்தோதேவனென்று க்யாதிபெற்று ஸ்திரீ களால் பூஜிக்கப்படத்தக்கவனாவாய் புத்ரனே! உனது கீர்த்தியும் ஒப்பற்றதாக மூவுலகங்களிலும் பரவும்' என்றுசொன்னான் தேவேந்தி ரன் இவ்வாறு அவனுக்கு வரங்கொடுத்து மறைந்தான் மதங்கனும் உயிரைவிட்டு அந்த[1] உயர்ந்தநிலைமையை அடைந்தான் பரத ஸ்ரேஷ்டனே! இவ்வாறு, 'பிராம்மண்யமென்பது மனிதர்களின் உயர்ந்தநிலைமை அது பெறுதற்கரிது' என்று மஹாத்மாவான இந்திரனாலேயே சொல்லப்பட்டது'' என்றார்

ஆறுவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

[யுதிஷ்டிரர் விஸ்வாமித்திரருக்கு ப்ராம்மண்யம் வந்ததைக்கேட்டது]

யுதிஷ்டிரர், "மனிதர்க்கதிபதியும் புருஷஸ்ரேஷ்டரும் தர்மாத் மாவுமான மஹாராஜரே! பிராம்மணத்வத்தை மற்றமூன்றுவர்ணத் தாரும்பெறுவது அரிதாயின், மஹாத்மாவான விஸ்வாமித்ரனென்னும் க்ஷத்திரியர் பிராம்மணத்வத்தைஅடைந்தது எப்படி? அதன் உண்மை

1 'தேவத்தன்மையை அடைந்தும் பிராம்மணத்தன்மையை அடைய வில்லை' என்பது

யைககேடக விருமபுகிறேன பிதாமஹரே! எனககு அதைசசொலல
வேணடும பிதாமஹரே! அளவறற மஹிமையுளள விஸவாமிதரா,
தமது தவவனமையினால மஹாதமாவான வஸிஷடருடைய நூறு
புதலவாகளையும விரைவில அழிததுவிடடாரலலரோ? கோபததி
னால தேகததில ஆவேசஙகொணட விஸவாமிதரரால, காலபுருஷனுக்
கும யமனுககும ஒபபானவாகளும கொடியபராகரமமுளளவாகளு
மாகிய அனேகம ராக்ஷஸாகள படைககபபடடாாகள அனேக பரமம
ரிஷிகள நிரமபினதும விதவானகளான பராமமணாகள பொருந்
தினதுமாகிய சிறநத குசிகவமசம இமமானிட லோகததில நிலை
பெறுததபபெறறது ரிசிகருடைய புதலவனும சிறநத தவமுளள
வனுமாகிய சுனசசேபன மஹாயாகததில பசுவாகச செயயபபடடிருந்
தும(அவரால) விடுவிககபபடடான அநதசசுனசசேபன, ஹரிசசநத
ரனுடைய யாகததில தனது மஹிமையினால தேவாகளை ஸநதோஷப
படுததி, சிறநத அறிவுளள விஸவாமிதராருககுப புதரனானான்
மனனரே! தேவாகளால கொடுககபபடடு விஸவாமிததிரரால ஜயேஷட
புதரனாக எடுததுககொளளபபடட அவனை, விஸவாமிதர புதரா
நூறறுவரும நமஸகரியாமையால, சணடாளராகுமபடி அவரால
சபிககபபடடனா. வேணடினவாகளான வஸிஷடபுதராகளால விடப
படட திரிசஙகு எனனும இக்ஷ்வாகுவமசததரசன, விஸவாமிதரரால
அனபுடன தலைகீழாகவே ஸவாககததிலேறறபபடடு இபபோதும
தெனதிசையைச சாாநதிருககிறான விஸவாமிததிரரின ஸஹோதரி,
தேவரிஷிகளாலும பரமமரிஷிகளாலும தேவாகளாலும கொணடா
டபபடட கௌசிகி எனனும புணய நதியாகச செயயபபடடாள,
விஸவாமிதரா தவததிறகு இடையூறுசெயத [1] பஞசசூடை எனறு
சொலலபபடட ரமபையெனனும சிறநத அபஸரஸ, அவாசாபததி
னால கலலாயினாள அபபடியே, மேனமை பொருநதிய வஸிஷடா
முறகாலததில விஸவாமிதராருடைய பயததினால [2] தமமைககடடி
ஜலததில மூழகவைதது மறுபடியும கடடறுநது எழுநதார அது
முதல அநதநதி, மஹாதமாவான வஸிஷடருடையஅநதச செயகையி
னால, [3] விபாசை எனனும புகழபெறற புணயமான மஹாநதியாயிறறு.
பராபுவும பெருமை பொருநதினவனுமான தேவேநதரன, விசுவா
மிதராருககு ஸதுதியினால வசபபடடு அவாமேல அனபுகூாநது அவ

[1] ஜநது வனை தரிததவள
[2] விவரம ஆதிபாவம 707-ம பககததிறகாணக
[3] ஆதிபாவம 707-ம பககம குறிபபிறகாணக

ரைச [1] சாபத்தினின்று விடுவித்தான். அவர் வடதிசையைச்சார்ந்து ட்டத்தானபாதன் புத்திரன் தருவனுக்கும் ஸப்தரிஷிகளுக்குமநடுவில் எப்போதும் பிரகாசிக்கிறார் கௌரவரே! இவையும் இவைபோன்ற இன்னும் அனேகசெய்கைகளும் க்ஷத்ரியரான விசுவாமித்திரரிடம் இருந்தனவென்பதனால் எனக்கு ஆச்சரியமுண்டாயிருக்கிறது பரத ஸ்ரேஷ்டரே! இஃதெவ்வாறு உண்டானதென்பதை உண்மையாகச் சொல்லக்கடவீர் வேறுதேகம் புகாமல் அவர் பிராம்மணரானது எப்படி? பிதாமஹரே! இதையெல்லாம் எனக்கு உள்ளபடிசொல்ல வேண்டும் மதங்கனுக்குப்போலத் தானே இவருக்கும் பரத ஸ்ரேஷ்டரே! மதங்கன் பிராம்மணனுகாதிருந்தது ஸரி சண்டாள ஜாதியில் பிறந்தவன் பிராம்மணனாவது எது? இதைப்பற்றி எனக்குச் சொல்லும்" என்று கேட்டார்

ஏழாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(விஶ்வாமித்ரருக்கு ப்ராம்மணத்தன்மை வந்தது)

பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினர் "அப்பா! குந்திபுத்திரனே! முன்னர் விஶ்வாமித்ரர் பிராம்மணரானதும் பிரம்மரிஷியானதும் எப்படி என்பதை விசதமாகச்சொல்லுகிறேன்; கேள் பரதஶ்ரேஷ்டனே! பரதனுடைய வம்சத்தில் விதிப்படி யாகங்களைச்செய்தவனும் தர்மத்தைக் காப்பவரிற்சிறந்தவனுமான மிதிலன் என்னும் ஓர் அரசனிருந்தான் அவனுக்கு மஹாராஜாவாகிய ஜஹ்னுவென்னும் புத்ரனிருந்தான் மஹாத்மாவான அந்த ஜஹ்னுவுக்குக் கங்காதேவி பெண்ணுனாள் அவனுக்குக் குணங்களில் தந்தைக்கொப்பான குணமுள்ளவனும் பெரும்புகழ்பெற்றவனுமாகிய ஸிந்துத்வீபன் என்னும்புத்ரன் உண்டானன் மஹாபலசாலியான பலாகாஶ்வன் என்னும் ராஜரிஷி ஸிந்துத்வீபனுடையபுத்ரன் தர்மமே இரண்டாவது உருவங்கொண்டு

---

1 'விசுவாமித்ரர், த்ரிசங்குவுக்கு யாகஞ்செய்விக்கும்போது, 'சண்டாளனுக்கு யாகஞ்செய்விக்கும் நீ சண்டாளனுவாய்' என்று வஸிஷ்டபுத்ரர்கள் கொடுத்த சாபத்தினால், பஞ்சம்வந்து பசியினால் வருந்தின காலத்தில் நாய்மாம்ஸத்தைத் திருடிக்கொண்டுவந்து சமைக்கத்தொடங்கும்போது இந்திரன் பருந்துருபமாக அதைக் கொண்டுபோனன், அப்போதே அவர் சாபத்தினின்று விடுபட்டு இந்திரனைத் துதித்தார் 'மழைபெய்து பஞ்சம் நீங்கிறது' என்பது பழைய உரை.

வீர்ந்திபோன்ற வல்லபனென்பவன் பலாக்ரமவனாது மைந்தன். இ
தானுக்கொப்பான பராக்ரமமுள்ள குசிகன் வல்லபனது புதல்வன்
குசிகனது மைந்தனுகிய சிறப்புற்ற காதியென்னுமரசன் ஸந்ததியற்
வனுகி ஸந்ததியைவேண்டித் தபோவனத்தில் வாஸஞ்செய்தான்
அவன் வனத்தில்வஸிக்கும்போது பூமியிலதிகாற்றஅழகுள்ளவளாகி
ஸத்யவதியென்று பெயருள்ள [1] கன்னிகை பிறந்தாள். பருகுவம்ச
த்தில் பிறந்தவரும் சயவனருடையபுத்ரரும் பெருந்தவத்திலிருப்ப
ரும் மஹிமைபொருந்தினவருமான ரிசீகரென்பவர், அந்தக்கன்னிகை
யைக் கேட்டார். பகைவர்களை அடக்கும்வல்லமையுள்ள காதியென்பவன்
அம்மஹாத்மாவான ரிசீகரைத் தரித்திரரென்று நினைத்து அவருக்கு
அந்தப்பெண்ணைக் கொடுக்கவில்லை. மறுத்தபின்பு செல்லத்தொடங்
கின அம்முனிவரைப் பார்த்து மறுபடியும் அந்த ராஜஸ்ரேஷ்டன்
எனக்கு ஒருகன்யாசுல்கம் கொடுக்கவேண்டும், அதன்பிறகு, என்
பெண்ணை மணம் புரிவீர்' என்றுசொன்னான். அதற்கு, ரிசீகர், 'அ
சர்களில் சிறந்த அரசனே! உனது பெண்ணுக்காக உனக்கு என்ன
சுல்கத்தை நான் கொடுக்கவேண்டும்? தடையின்றிச் சொல்; அதில்
உனக்குச் சங்கைவேண்டாம்' என்றுகேட்டார். காதி, 'ஓ! பார்க
வரே! ஒற்றைக்காது கறுத்தலையும் சந்த்ரகிரணம்போல (வெண்மை
யாக) ப்ரகாசிப்பவையும் வாயுவேகமுள்ளவையுமான ஆயிரங்குதிரை
களைக் கொடும்' என்றுகேட்டான். பருகுவம்சத்திலசிறந்தவரும் சய
வனரது புத்ரரும் சக்தியுள்ளவருமாகிய ரிசீகர், உடனே, ஜலத்தி
ற்கதிபதியும் அதிதியின்குமாரனுமான வருணபகவானைப்பார்த்து
'தேவஸ்ரேஷ்டனே! ஒற்றைக்காது கருமையும் சந்திரனபோன்ற
நிறமும் காற்றைப்போன்ற வேகமுமுள்ள ஆயிரங்குதிரைகளை உன்
னிடம் யாசிக்கிறேன்' என்றுகேட்டார். அதிதியின்புத்ரனான வருண
பகவானும், பருகுவம்சஸ்ரேஷ்டரான ரிசீகரைப்பார்த்து, 'அவ்வாறே
ஆகட்டும். எந்தஇடத்தில் நீர் நினைப்பீரோ அந்தவிடத்திலேயே
குதிரைகள் எழும்பும்' என்றுசொன்னான். ரிசீகர் நினைத்தமாத்திரத்
தில் சந்திரனபோன்ற நிறமுள்ளவையும் மிக்கவேகமுள்ளவையுமான
ஆயிரம் குதிரைகள் கங்கையின் ஜலத்தினின்று எழும்பின. கான்ய
குப்ஜ தேசத்திற்கருகில் அந்தச் சிறந்த [2] கங்கைத்துறையை அஸ்வ
தீர்த்தமென்று இப்போதும் மனிதர்கள் கூறுகின்றனர். அப்பா
லிஷிகளிற்சிறந்த ரிசீகர். உடனே ஸந்தோஷத்துடன் அந்தச்சிறந்த

1 'ஸாதாத' என்பது வேறுப்ரதிமே 'யாகத்தினுல்' என்பது
மூலயஉரை.

2 'தீரம' என்பது 'தீர்த்தம' என்று இருத்தல்வேண்டும்

ஆயிரம் குதிரைகளையும் பெண்ணுக்குப் பரிசமாகக் காதிக்குக் கொடுத்தார். பிறகு, காதியென்னும் அரசன் வியப்புற்றுச் சாபத்திற்குப் பயந்து அந்தப்பெண்ணுக்கு அலங்காரங்களைச்செய்து அவளை ரிசீகருக்குக் கொடுத்தான். அந்தச் சிறந்த பரமமரிஷியான ரிசீகர் விதிப்படி அவளைப் பாணிக்ரஹணம் செய்துகொண்டார். அவளும் அவரைப் பதியாக அடைந்து மிகமகிழ்வுற்றாள். பாரதனே! அந்தப் பரமரிஷி அவளுடைய ஒழுக்கத்தினால் ஸந்தோஷமடைந்து அந்தச்சிறந்த பெண்ணுக்கு வரமளிப்பதாகச் சொன்னார். ராஜஸ்ரேஷ்டனே! அந்தப்பெண் அவர் சொன்னதையெல்லாம் தன் தாய்க்குச் சொன்னாள். அப்போது, அவள் தாய் நாணத்தினால் சிறிது தலைகுனிந்திருக்கும் மகளைநோக்கி, 'பெண்ணே! உன் பர்த்தாவானவர், எனக்கும் ஸந்ததியைக்கொடுத்து அநுக்ரஹம் செய்யக்கடவர். அவர் சிறந்த தவமுள்ளவர்; ஸமர்த்தர்' என்று சொன்னாள். அரசனே! பிறகு, அந்தப் பெண் விரைவாகச் சென்று தன் தாயின் கருத்தை முழுதும் தெரிவித்தபோது அவளைப் பார்த்து, ரிசீகர், 'நீயும் அவளும் குணமுள்ள பிள்ளையைப் பெறுவீர்கள். பெண்ணரசியே! உன் தாயினுடைய வேண்டுகோள் வீணாகத்தகாது. குணங்களில் சிறந்தவனும் நமது ஸந்ததியை வருத்திசெய்கிறவனுமான சிறந்தபுத்ரனும், தாய்வம்சத்தைவருத்திசெய்யும் ஸஹோதரனும் உனக்குப் பிறக்கப்போகின்றனர். சிறந்தவளே! ருதுஸ்நானம் செய்தபிறகு,உன் தாய் அரசமரத்தையும் நீ அத்திமரத்தையும் தழுவிக்கொள்ளுங்கள். உடனே, விரும்பினதை அடைவீர்கள். வெளுத்தபுன்னகையுள்ளவளே! மந்த்ரத்தினால் ஜபிக்கப்பட்டுப் பரிசுத்தமாயுள்ள இவ்விரண்டு[1] ஹவிஸுகளையும் உன் தாயும் நீயும் உண்ணுங்கள். அதனால், புத்ரர்களை அடைவீர்கள்' என்றுசொன்னார். பிறகு, ஸத்யவதி மகிழ்ந்து ரிசீகர்சொன்னதைத் தாய்க்குச் சொல்லி, அவ்விரண்டு ஹவிஸுகளையும் காண்பித்தாள். பிறகு, தாயானவள் தன்பெண்ணான ஸத்யவதியைப் பார்த்து, 'பெண்ணே! மூத்தவளாகிய நான் சொல்வதைச் செய். குற்றமற்றவளே! தாயாகிய என்சொல்லில் உனக்குக் கௌரவமிருக்குமாயின் உன்பர்த்தா மந்த்ரத்தினால் ஸம்ஸ்காரம்செய்து உனக்குக்கொடுத்த ஹவிஸை நீ எனக்குக்கொடு, என்னுடைய ஹவிஸை நீ எடுத்துக்கொள். வெளுத்தபுன்னகையுள்ளவளே! இரண்டு மரங்களையும் நாமிருவரும் மாற்றிக்கொள்வோம். எவனும் தன் ஸந்ததி சிறந்ததாகவும் குற்றமில்லாததாகவுமிருக்க விரும்புவான். மஹிமை

1 இந்தக்கதையை, சாந்திபர்வம் 156 - ம் பக்கத்தில் பரசுராமர் ஜனனம் சொல்லுமிடத்தும் காண்க.

பொருந்திய ரிசீகரும் இந்தவிஷயத்தில் இவ்வாறே செய்திருக்க வேண்டுமென்பது வெளிப்படை. அழகிய இடையுள்ளவளே! அத னால், எனக்கு உன் ஹவிஸிலும் உன்மாதத்திலும் எண்ணமிருக்கிறது. ஸஹோதரன் சிறந்தவனாக எப்படி உண்டாவானென்பதைத்தான் நீ நினைக்கவேண்டும்' என்றுசொன்னாள்.

ஸத்யவதியும் அவள்தாயும் அவ்வாறேசெய்தனர். யுதிஷ்டிர! பிறகு, அவ்விருவரும் காப்பங்களைத் தரித்தனர். பருகுவம்சு ச்ரேஷ்டரான ரிசீகமஹரிஷி காப்பந்தரித்திருந்த தம்மனைவியான ஸத்யவதியைக்கண்டு துயரத்துடன், 'சிறந்தவளே! ஹவிஸை நீ மாறுதலாக உட்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பது நிச்சயம். மாத் திலும் மாறுதல் நடத்தப்பட்டதென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. என் னால், பரமதேஜஸ் அனைத்தும் உன்னுடைய ஹவிஸிலும் க்ஷத்ரிய சக்திமுழுதும் உன்தாயஹவிஸிலும் பொருத்தப்பட்டன. மூன்று லகங்களிலும் புகழ்பெற்ற பிராமணனை நீயும், அப்படியே சிறந்த க்ஷத்ரியனை உன்தாயும் பெறுவீர்களென்று நான் இதைச் செய் தேன். சிறந்தவளே! நீயும் உன்தாயும் மாறுதல் செய்துவிட்ட படியால், உன்தாய் சிறந்தபிராமணனைப் பெறுவள். அன் புள்ளவளே! நீயோவெனில் கொடியசெய்கையுள்ள க்ஷத்திரியனைப் பெறுவாய். பெண்ணரசியே! தாயினிடத்திலுள்ள அன்பினால் சரி யான காரியம் செய்யாமற்போனாய்' என்றுசொன்னார் தர்மராஜனே! அந்தப்பெண்ணரசியான ஸத்யவதி, அதைக்கேட்டுத் துயரத்தினால் சோகிப்புற்று, அறுக்கப்பட்ட அழகிய கொடிபோலத் தரையில் விழுந்தாள். காதியின் பெண்ணும் ரிசீகரின் மனைவியுமான அந்த ஸத்யவதி மூர்ச்சை தெளிந்தபிறகு பார்க்கவஸ்ரேஷ்டரான தன் பர்த்தாவைத் தலைவணங்கி நமஸ்கரித்து, 'பரமஜ்ஞானிகளிற் சிறந்த வரே! உம்முடைய பார்யையான நான் பிரார்த்திக்கிறேன். பரமரி ஷியே! அனுக்ரஹம் செய்யும். எனக்கு க்ஷத்ரியனான புத்ரன் உண் டாகாமலிருக்கவேண்டும். பிராமணரே! கொடியசெய்கையுள்ள பௌத்ரன்பிறந்தாலும் பிறக்கட்டும். என்பிள்ளை அப்படி இருக்கலாகாது. இந்தவார்த்தை எனக்குக் கொடுக்கவேண்டும்' என்றுகேட்டாள். மிகச் சிறந்ததவமுள்ள ரிசீகர், 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று தம்மனைவிக் குச் சொன்னார். பிறகு, அந்த ஸத்யவதி ஜமதக்னியென்னும் சிறந்த பிள்ளையைப்பெற்றாள். அரசர்க்கரசனே! புகழ்பெற்றவளான காதி யின் மனைவி ரிசீகமஹரிஷியின் அனுக்ரஹத்தினால், வேதங்களை வெளி யிடுகிறவரும் பரமரிஷியுமான விஸ்வாமித்ரரைப்பெற்றாள். அத னாலேதான் சிறந்ததவமுள்ள விஸ்வாமித்ரர், க்ஷத்ரியராயிருந்தும்

பிராமமணதவததை அடைநது பினனும பராமமணஸநததியைஉணடு பணணினூா அவருடைய புதராகளும, மஹாதமாககளும பராமமண வமசததை வருததிசெயகிறவாகளும தவததில சிறநதவாகளும பரமம ஞானிகளும கோதரஙகளுக்கு முதறபுருஷாகளுமாகவே இருந தனா பகவானன மதுசசநதன, தவவனமையுளளதேவராதன, அகஷீணன, சுருநதன, பபரு, காலபதன, பெயாபெறறயாஜஞவலக யன, சிறநததவமுளள ஸதூணன, உலூகன, யமதூதன, ஸைநதவா யனனெனனும ரிஷி, மகிமை பொருநதிய பாணஜஙகன, [1] காலவமஹ ரிஷி, வஜரனெனனும ரிஷி, கயாதிபெறற ஸாலஙகாயனன, லீலாட யன, நாரதன, கூாசசாமுகன, வாதுலி, முஸலன, வகேஷாகரீவன ஆஙகரிகன, நைகதருக, சிலாயூபன, ஸிதன, சுசி, சகரகன, மாருதந தவயன, வாதகனன, ஆஸவலாயனன, ஸயாமாயனன, காாகயன, ஜாபாலி, ஸுஸருதன, காரீஷி, ஸமஸருதயன, பரன, பௌரவன, காநது, கபிலமஹரிஷி, தாடகாயன ரிஷி, உபகஹனன, ஆஸுராயண ரிஷி, மாாததமரிஷி, ஹிரணயாகஷன, ஜஙகாரி, பாபரவாயணி, பூதி, விபூதி, ஸூதன, ஸுரகருத, அராலி, நாசிகன, சாமபேயன, உஜஜய னன, நவதநது, பகநகன, ஸேயனன, யதி, அமபோருதன, சாருமத ஸயன, சிரீஷி, காாததபி, ஊாஜயோனி, உதாபேக்ஷி, நாரதி யெனனும மஹரிஷி ஆகிய விஸவாமிதராமைநதாசளனைவரும வேதஙகளைவெளி யிட்டமஹரிஷிகள தாமராஜனே! அதனலேதான கஷதரியரான விஸ வாமிதரா சிறநததவமுளள பரமமரிஷியானூா யுதிஷடிர! ரிசிகாால வைககபபட்ட அநதமநதரம பெரிது பரதஸரேஷடனே! சநதரன ஸூாயன அகனி இவாகளுககொபபான மஹிமையுளள விஸவாமிதா ருடைய ஜனனமுழுதும உளளபடி உனககுச சொலலபபட்டது. அரசஸரேஷடனே! இனனும எநதஎநத விஷயததில உனககு ஸந தேஹமிருககிறதோ அநதஅநத விஷயஙகளிலும எனனைக கேள, உனஸநதேஹஙகளைப போககுவேன" எனறூா

எட்டாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(வீதஹவ்யராஜனும் அவன்வம்சமும் ப்ராம்மணாரானவரலாறு)

யுதிஷடிரா, "குருவமசஸரேஷடரே! பேசுகிறவாகளிறசிறநத வரே! பராமமணதவததைபபெறுவது மிககககடினமெனறு நீாசொல லிய இநதச சிறநத சரிததிரததை நான கேட்டேன மஹாராஜரே!

---

1 மூலததில 'காவலஃ' எனறிருககிறது

பிதாமஹரே! ராஜாவான விஶ்வாமித்ரர் ப்ராம்மணத்வத்தை அடை
ந்த வகையெல்லாம் உம்மால் விரிவாக உரைக்கப்பட்டது அறிஞரி
சிறந்த அரசரே! அவற்றையெல்லாம் நான் கேட்டேன் கௌரவ
களை வருத்திச்செய்கிறவரே! எங்களுக்கு மேலானஞானம் உம்மாலே
தான் உண்டாகிறது. ப்ரபுவே! கங்காபுத்ரரே! வீதஹவ்யனென்
னும் அரசன் ப்ராம்மணத்வத்தை அடைந்ததாக நான் கேட்டிரு
கிறேன் அதைப்பற்றித்தான் (இப்போது) கேட்கவிரும்புகிறேன்
அரசரிற் சிறந்த அவன், வரத்தினாலேயா தவத்தினாலேயா என்ன
செய்கையினால் ப்ராம்மணத்தன்மையை அடைந்தானென்பதை
எனக்கு உரைக்கக்கடவீர்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்ல
தொடங்கினர்

"அரசனே! பெரும்புகழோனாகிய வீதஹவ்யனென்னும் ரா
ரிஷி, பெறுதற்கரிதும் உலகங்களினால் கொண்டாடப்பெற்றதுமாகி
ப்ராம்மணத்வத்தை அடைந்தவகையைக் கேள் அப்பா! ப்ரஜை
களைத் தர்மமாக ரக்ஷித்த மஹாத்மாவான மனுவுக்குச் சர்யாதியென
பெயர்பெற்றவனும் தர்மத்தில் ஊக்கமுள்ளவனுமான ஒரு புத்ரன்
இருந்தான் ஜயிப்பவரிற் சிறந்தஅரசனே! அவன்வம்சத்தில் ஹைஹ
யன் தாலஜங்கனென்னும் இரண்டு அரசர்கள் வத்ஸதேசத்திலிரு
தனர் அரசர்க்கரசனான பாரதனே! ஹைஹயனுக்குப் பத்துமனை
களிடம் போரில்பின்வாங்காமல் வெற்றிபெறும் சூரர்களும் தேகவ
மையும் ஒரேவிதமானஉருவமும் மஹிமையுமுள்ளவர்களுமான நூ
பிள்ளைகள் உண்டாயினர் அவர்கள் தனுர்வேதத்திலும் எல்லாவேத
களிலும் உழைத்திருந்தனர் வேந்தனே! ஜயிப்பவரிற் சிறந்தவனு
திவோதாஸனுக்குப் பாட்டனுமாகிய ஹர்யஶ்வனென்றுபெயர்பெற்
அரசன் காசிதேசத்திலிருந்தான் புருஷஶ்ரேஷ்டனே! வீதஹவ்ய
னென்றுபெயருள்ள ஹைஹயனுடைய மைந்தர்கள் காசிதேசத்திற்
வந்து கங்கைக்கும் யமுனைக்கும் நடுத்தேசத்தில் நடந்தபோரில்அந்த
ஹர்யஶ்வனைக் கொன்றனர் மஹாரதர்களும் யாரிடத்திலும் அச்
மற்றவர்களுமான அந்த வீதஹவ்யன்புதல்வர்கள், அவ்வரசனை
கொன்றபின் வத்ஸதேசத்தின் அழகானராஜதானிக்குத் திரும்பி
சென்றனர் தேவதையைப்போன்றவனும் தர்மமே இரண்டாவத
உருவமெடுத்து நேரே வந்ததுபோன்றவனுமாகிய ஹர்யஶ்வன்மைந்
னான ஸுதேவன் காசிராஜாவாகப் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பெற்றான்
தர்மத்தில் மனமுள்ள அந்தஸுதேவன் பூமியைஆண்டுகொண்டிரு
கும்போது வீதஹவ்யன் மைந்தர்களனைவரும் அங்கே வந்து யுத்த
தில் அவனை ஜயித்தனர் அவனை யுத்தத்தில் ஜயித்தபிறகு அவர்க

வந்தவாறே திரும்பிச்சென்றனர். அதன்பிறகு, ஸுதேவன்புதல்வ
னாகிய திவோதாஸனென்பவன் காசிராஜாவாக அபிஷேகம்செய்யப்
பெற்றான். அரசஸ்ரேஷ்டனே! சிறந்த பராக்ரமமுள்ள திவோ
தாஸன் மனஉறுதியுள்ளவர்களான வீதஹவ்யன்புத்ரர்களின் பராக்ர
மத்தைஅறிந்து இந்திரனது கட்டளையினால் பிராம்மணர்களும் க்ஷத்ரி
யர்களும் வைஸ்யர்களும் சூத்ரர்களும் நிரம்பினதும் மிக்கபொருட்
செல்வங்களையுடையதும் நிரம்பின கடைகளோடும் கடைத்தெருக்க
ளோடும்கூடியதும் இந்திரனது அமராவதியைப் போன்றதுமான
வாராணஸியென்னும் ராஜதானியைக் கோமதிநதியின் தென்கரையில்
கங்கையின் வடகரையோரத்தில் உண்டுபண்ணினான் பாரதனே!
அரசிற்சிறந்த அந்தத்திவோதாஸராஜன் அங்கே வஸிக்கையில் வீத
ஹவ்யபுத்ரர்கள் திரும்பவும்வந்து சூழ்ந்துகொண்டனர் சிறந்தபல
மும் பெரும்புகழுமுள்ள அந்தத்திவோதாஸனென்னும் அரசன், ஊரி
லிருந்து வெளிப்பட்டுத் தேவாஸுரயுத்தத்திற்கொப்பான பயங்கர
மான யுத்தத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்தான் மஹாராஜனே
அவன் ஆறுதினங்கள்நடந்த அந்தயுத்தத்தில் யானைகுதிரைகள் முத
லிய வாகனங்கள் பெரும்பாலும் அடிபட்டதனால் சோர்வைஅடைந்
தான் அரசனே! பிறகு, போர்வீரர்களிறந்தும் பொக்கசங்கள்
செலவழிந்தும் போனதனால், திவோதாஸராஜன் நகரைவிட்டு ஓடத்
தலைப்பட்டான் பகைவரை வெல்லுகிறவனே! அவ்வரசன், சிறந்த
ஞானமுள்ளபரத்வாஜரின் அழகான ஆஸ்ரமத்திற்குச்சென்று காங
குவித்து அவரைச்சரணமடைந்தான் ப்ருஹஸ்பதியின் மூத்த
குமாரரும் நல்லொழுக்கமுள்ளவரும் புரோஹிதருமானபரத்வாஜர்,
அந்தத்திவோதாஸராஜனைப் பார்த்து, 'அரசனே! நீ வந்தகாரியம்
யாது? எல்லாவற்றையும் எனக்குச்சொல் உனவிருப்பத்தை நான்
செய்வேன் அதில் எனக்கு ஆலோசனையில்லை' என்றுகேட்க, அவ்வ
ரசன், 'பகவானே! வீதஹவ்யன்புத்ரர்களினாலென்னுடைய குலமே
போரில் அழிக்கப்பட்டது நான் ஒருவன் துயரப்பட்டு உங்களைச்ச
ரணமடைந்தேன் பகவானே! சிஷ்யனென்று அன்புவைத்து நீர்
என்னைக்காப்பாற்றக்கடவீர் கெட்ட செய்கைக்காரரான வீத
ஹவ்யபுத்ரரால் என் வம்சத்தில் நானொருவனே மிச்சமாகச்
செய்யப்பட்டேன்' என்றுசொன்னான் மஹானுபாவரும் சிறந்த
சக்தியுள்ளவருமான பரத்வாஜர் அவனை நோக்கி, 'ஸுதேவன்
மைந்தனே! பயப்படவேண்டாம், பயப்படவேண்டாம் உனது
பயம் விலகிப்போகட்டும் வேந்தனே! நான் உனக்குப் புத்ரனைக்

குறித்து ஒரு யாகம்செய்வேன் அந்தப்பிள்ளையால் அநேக ஆயி
ரம்வைதஹவ்யர்களை நீ அடிப்பாய்" என்றுசொன்னார். பிறகு, அந்த
ரிஷி அவ்வரசனுக்குப் புத்ரகாமேஷ்டியைச் செய்தார். பிறகு, அந்
தத் திவோதாஸனுக்குப் ப்ரதர்த்தனனென்னும் புத்திரன் பிறந்தான்.
பாரதனே! சிறந்த ஞானமுள்ள பரத்வாஜருடைய யோகசக்தியினால்
அவன் பிறந்தவுடன் பதின்மூன்றுவயதுள்ளவனாகவளர்ந்து, வேதம்
தனுர்வேதம் எல்லாவற்றையும் சொன்னான். உலகத்திலுள்ள சகதி
எல்லாம் அவன் தேகத்தில் ப்ரவேசித்திருந்தன. பிறகு, கவசம்
தரித்து வில்லெடுத்துத் தேவரிஷிகளாலும் துதிக்கப்பெற்று வந்தி
களால் விருதுகள் படிக்கப்பெற்ற அந்தப்ரதர்த்தனன் உதயமானஸூர்
யன்போல விளங்கினான். அவன் தேரிலேறிக் கத்திகட்டிக்கொண்டு
ஜ்வலிக்கின்ற அக்னிபோல விளங்கினான். அவன், வில்லை உதறிக்கொ
ண்டு மழைபொழியத்தொடங்கும் மேகம்போலப் புறப்பட்டான்.
திவோதாஸன் அவனைக்கண்டு மிகமகிழ்வுற்றான். திவோதாஸன்
வீதஹவ்யன் புத்ரர்கள் எரிக்கப்பட்டதாகவே மனத்தில் நினைத்தான்.
பிறகு, அவன் ப்ரதர்த்தனனை இளவரசனுக்கப் பட்டாபிஷேகம் செய்
வித்து, தான் கருதார்த்தனனதாக நினைத்தான். பிறகு, திவோ
தாஸராஜன், வீதஹவ்யபுத்ரர்களை வதம்செய்வதற்காக, தன் புத்திர
னும் பகைவர்களை ஜயிப்பவனுமான ப்ரதர்த்தனனை அனுப்பினான்.
பராக்ரமசாலியும் பகைவர்களின் நகரங்களை ஜயிப்பவனுமானப்ரதர்த்
தனன் ரதமேறிக் கங்கையை விரைவாகத் தாண்டி வைதஹவ்யர்க
ளின் நகருக்குச் சென்றான். வீதஹவ்யபுத்ரர்களும் மிகப்பெரிதான
தேரொலியைக்கேட்டு நகரங்கள்போன்றவையும் அயலார் தோகளை
முறிப்பவையுமான ரதங்களில் ஏறிப் புறப்பட்டனர். சித்ரயுத்தம்
செய்யத்தக்க புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான வீதஹவ்ய புத்ரர்கள் கவசங்
களைப்பூண்டு வில்லெடுத்துச் சரமாரிகள் பொழிந்துகொண்டு புறப்
பட்டு ப்ரதர்த்தனனைச் சந்தித்தனர். யுதிஷ்டிர! பலவகைகளான ரத
கூட்டங்களுடன் இமயமலையின்மேல் மேகங்கள் மழைபொழிவது
போல ப்ரதர்த்தனராஜன்மேல் அஸ்த்ரங்களைப் பொழிந்தனர்.
சிறந்த பராக்ரமசாலியான ப்ரதர்த்தனராஜன் அவர்களின் அஸ்த்ரங்
களை அஸ்த்ரங்களாலேயே தடுத்து இடிக்கும் அனலுக்கும் ஒப்பான
சரங்களினால் அவர்களை அடித்தான். அரசனே! அவர்கள், நூற்று
பிரக்கணக்கான ஆர்த்தசந்த்ரபாணங்களினால் சிரங்கள் துணிக்கப்
பட்டு உதிரத்தினால் அங்கங்கள் நனைந்து வெட்டப்பட்ட [1] பலா

[1] பலாசமரங்களின் மலர்கள் ரத்தம்போலச் சிவந்திருப்பதனால்
உவமையாயின.

மரங்களபோல் விழுநதனா வீதஹவயன தனது புதராகள எலலா
ரும கொலலபபடடபிறகு தனது நகரததைவிடடு பருகுமஹரிஷியின
ஆஸ்ரமததிறகு ஓடினுன வீதஹவயராஜன பருகுமஹரிஷியை
அடைககலம அடைநதான அநதவீதஹவயனுககு பருகுவானவ
அபயம அளிததனா, தமசிஷயாகளின நடுவில அவனுககு வேத
ஆஸனததையும அளிததனா உடனே, பரதாததனனும விரைவாகத
தொடாநது அஙகே வநதான அவன பருகுவினஆஸ்ரமததை
அடைநது, 'ஓ! ஓ! மஹாதமாவான பருகுவின சிஷயாகள யாா இந
ஆஸ்ரமததிலிருககினறனா? நானும முனிவரைககாண விருமபு
றேன எனனை அவருககுத தெரிவியுஙகள' எனறுசொனனுன அந
பருகுவானவா அவனைததெரிநதுகொணடுஉடனே ஆஸ்ரமததிலிருநது
வெளியிலவநது அநதராஜஸரேஷடனை முறைபபடி உபசரிததா
அவனைபபாாதது, 'அரசாககரசே! பூமிககிபதியே! உனககு ஆ
வேணடியகாாயம எனன? சொல' எனறுகேடக, அவவரசன தான
வநதகாரணததை அவருககுத தெரிவிககலானுன 'பராமமணரே
இநதவீதஹவயனெனனும அரசன இஙகிருநதுவிடடுவிடபபடவேண
டும அநதணரே! இவனது புதராகளினுல எனவமசமெலலாம அழிக
கபபடடது, எனனுடைய காசிதேசமும ரதனககுவியலும அபஹரிக
கபபடடன பராகரமததினுலகாவஙகொணட இவவரசனது நூறுபு
ராகள எனனுல கொலலப்பட்டனா இபபோது இவனை வதமசெயது
என பிதாவினகடனைத தீாககபபோகிறேன' எனருன தாமதனை
ஸாபபவரிற சிறநதவரான பருகு, வீதஹவயனமேல கருணைகூாநத
ராய பரதாததனனைபபாாதது, 'இஙகேக்ஷததிரியன எவனுமிலலையே
இவாகளனைவரும பராமமணாகளலலரோ?' எனறுசொனனுா ப
குவின இநத உணமையான சொலலைககேடடு, ஸநதோஷம அடைநது
பரதாததனன, அவாபாதஙகளைப பிடிததுககொணடு மெதுவாக, 'ப
வானே! இபபடிசசெயதும யான கருதாாததனுனேன, ஸநதேஹ
மிலலை எனனெனில, நான எனபராகரமததினுல, இநதவீதஹவயரா
னைத தனஜாதியை விடுமபடிசெயதேன பராமமணரே! எனக
விடைகொடும எனககு க்ஷேமமுணடாகுமபடி நினைககககடவீா
பருகுவமசததலைவரே! இவவரசன தனஜாதியை எனனுல விடுவிககப
படடானலலனே?' எனறுசொனனுன மஹாராஜனே! பிறகு,பருகு
வினுல விடைகொடுககபபடட பரதாததனராஜன விஷததைவிட
விடட ஸாபபமபோல வநதவழியே சென்றுன மஹாராஜனே! அந
வீதஹவயன, பருகுவின அநதசசொலமாததிரததினுலேயே பராமம
ரிஷியும பரமமஜஞானியுமானுன அவனது புததிரனுன கருதஸமதன

ருவத்தில் இரண்டாவது இந்திரன்போல் இருந்தான் அவன் அஸு
ரகளால், 'நீதான் இந்திரன்' என்று பிடிக்கப்பட்டானும் அந்த
ஹாத்மாவான கருத்ஸமதனுடைய சிறந்த [1] ஶ்ருதியானது ரிக
வத்ததிலிருக்கிறது அரசனே! அந்த கருத்ஸமதன் அதனால் ப்ராம்ம
ர்களால் பூஜிக்கப்படுகிறான் அந்தச்சிறப்புள்ள கருத்ஸமதனென
னும் ப்ரம்மரிஷி ஜிதேந்திரியனாக இருந்தான் அந்த கருத்ஸமதனுக்கு
ராம்மணனான ஸாவைதஸனென்னும் புத்ரன் உண்டானான் ஸாவை
ஸனுடையபுத்ரன் விதஸ்தயன் விதஸ்தயனுடையபுத்திரன் சிவஸ
ன் சிவஸ்தனுடையபுத்திரன் ஶ்ரவஸனென்னுமரிஷி ஶ்ரவஸி
னுடைய புத்ரன் தமஸ் என்பவன் ப்ரகாசனென்னும் ப்ராம்மண
்ரேஷ்டன் தமஸினபுதல்வன் ஜயிப்பவரிற் சிறந்தவனான வாகிந்த
ன் ப்ரகாசனுடைய புத்ரன் வேதங்களிலும் வேதாங்கங்களிலும
ரைகண்டவனான ப்ரமதி வாகிந்த்ரனுடையபுத்ரன் ப்ரமதிக்கு கரு
ாசியென்பவளிடம் ருருவென்னும் மைந்தன் பிறந்தான் ருருவுக்கு
ரமத்வரையினிடம் சுனகனென்னும் புத்ரனுண்டானான் சுனக
னுடைய புத்ரர் சௌனகர் என்னும் ப்ரம்மரிஷி. அரசர்க்கரசனே!
க்ஷத்ரியத்தலைவனே! க்ஷத்ரியனாகவிருந்த வீதஹவ்யராஜன் ப்ருகு
வின் அனுக்ரஹத்தினால் இவ்வாறு ப்ராம்மணத்வத்தை அடைந்தான்.
அரசனே! கருத்ஸமதனுடைய இந்த வம்சத்தை உனக்கு விரிவாகச்
சொன்னேன் மஹாராஜனே! மற்றுமென்ன கேட்கிறாய்?" என்றார்.

ஒன்பதாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(முயற்சியின் சிறப்பு)

யுதிஷ்டிரர், "சிறந்த ஞானமுள்ளவரும் எல்லாக்கலைகளிலும்
நிபுணருமான பாட்டனாரே! தெய்வம் முயற்சி என்னும் இரண்டி
னுள் எது சிறந்ததாகும்?" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்
"யுதிஷ்டிர! இந்த விஷயத்திலும் வஸிஷ்டருக்கும் பிரம்மதேவ
னுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையாகிய இந்த ஒரு பழையசரித்ரத்தைக்
கூறுகின்றனர் முன்னர் மஹிமைபொருந்திய வஸிஷ்டர், ப்ரம்ம

---

[1] அவன் பார்த்தமந்த்ரம் மந்த்ரங்கள் நித்யமாயிருந்தாலும் ஒவ்
வொரு மஹாத்மாவுக்கு யோகமஹிமையினால் புத்திக்குப் புலப்பட்டது
காரணமாக அவரவர் பார்த்த மந்த்ரங்களென வழங்குகின்றன

'தேவரைபபாரததது, ' ஊழவினை மனிதனமுயறசியெனனும இரண
னுள எது சிறநதது ?' எனறுகேடடாா அரசனே 'பிறகு, தாமன
மலரில பிறநதவரும தேவாகளும தேவருமான பரமமதேவா காரண
களும காரியஙகளும அடஙகிய இனசொலலைச சொலலலானா ' வி
திலிருநது முளை முளைககிறது முளையிலிருநது இலையுணடாகிறத
இலையிலிருநது காமபுஉணடாகிறது காமபிலிருநது கிளைஉணட
கிறது கிளையிலிருநது மலாஉணடாகிறது மலரிலிருநது கனிஉண
டாகிறது கனியினால விததுஏறபடுகிறது விததிலிருநது திருமபவு
உறபததியானது உணடாகிறது விததிலலாமல ஒனறும உணடா
திலலை விததினறிபபழமிலலை விததிலிருநது விததுணடாகிறது வி
திலலாவிடில பலனிலலை விதைவிதைபபவன நிலததைஅடைநது எ
வகையான விதையை விதைககிறானோ அவவிதமான பலனை அ
வதுபோல, நலவினைகளும தீவினைகளும தககபலனை மனிதன அ
கிறான [1] நிலமிலலாமல விதைககபபடடவிதை பயனபடாததுபோ
முயறசியிலலாத ஊழவினை பயனபடுவதிலலை செயவினை பூமியாகவு
ஊழவினை விதையாகவும கூறபபடுகினறன நிலமும விததுமசோவ
னால விததிலிருநது பயிா வளாகினறது செயபவன தன செய
யினால உணடானபலனைத தானே அனுபவிககிறான. செயதது
செயயாததும உலகததில பரதயக்ஷமாகக காணபபடுகினறன ந
வினையினால இனபமும தீவினையினால துனபமும உணடாகினற
காரியததைச செயபவன பாககியததினால நோககபபெறறு எலலாவற
றும லாபததை அடைகிறான செயயாதவன தன நிலைகுலைநது/பு
ணில உபபுநீாவிடடதுபோனற துயாததை அடைகிறான தவத
தால தேஹததின அழகும பலவகை ரதனஙகளும கிடைககினறன
முயறசியினால எலலாம கிடைககினறன முயறசிசெயயாதவனுக
அதிருஷடததினால வருவது ஒனறுமிலலை அவவாறே, ஸவாககமு
காமஸுகமும தானவிருமபின ஐசுவாயமும இவையனைததும் இவ
செயத முயறசியினால அடையபபடுகினறன நக்ஷததிரஙகளும தேவ
களும நாகாகளும யக்ஷாகளும சநதரன ஸுாயன வாயு இவாகளனை
வரும மனிதாகளாயிருநது, முயறசியினாலதேவததனமையை அடை
தவாகள செலவமும நணபாகளும ராஜயமும குலமும தேஜ
ஸும காமமசெயயாதவாகளுககு அனுபவிககககிடைககாதவை பரா
மணன தூயமையினாலும க்ஷததிரியன பராககிரமததினாலும வைசயன
விடாமுயறசியினாலும சூததிரன பணிவிடையினாலும ஐசுவாயததை

[1] பலிககததகக பூமியிலலாமல

டைகின்றனர். தானஞ்செய்யாதவனையும் பயந்தவனையும் முயற்சி
ல்லாதவனையும் சோம்பேறியையும் சூரத்தனமில்லாதவனையும் தவ
ல்லாதவனையும் [1] செல்வங்கள் அடைவதில்லை. மூன்றுலகங்களும்
தேவர்தானவரனைவரும் எவரால் படைக்கப்பட்டனரோ அந்தப்பகவா
ன் விஷ்ணு, இப்போதும் கடலில் தவஞ்செய்கிறார். தம் தம் செய்கை
களுக்குப் பயனில்லாமற்போமாயின், உலகம் தெய்வத்தையே எதிர்
பார்த்துக்கொண்டு, ஒன்றும் செய்யாமலிருந்துவிடும். அப்போது
எல்லாம் வீணாய்ப்போம். மானிடர் செய்யும் முயற்சியைச்செய்யாமல்
தெய்வத்தையே நம்பியிருப்பவன், ஆண்மையில்லாத கணவனை அடை
ந்த பெண்போல் வீணாக வருத்தப்படுகிறான். புண்ணியபாவங்களுக்குத்
தேவலோகத்தில் சீக்கிரமாகப் பயனுண்டாவதுபோல் மானிடலோகத்
தில் உண்டாவதில்லை. செய்யப்படும் முயற்சியானது தெய்வத்தை
அநுஸரித்தே இருக்கிறது. முயற்சியில்லாதபோது தெய்வமானது
யாருக்கும் எதையும் கொடுக்கமாட்டாது. தேவர்களிலும் அவரவர்
நிலைமைகள் நிலையற்றனவாகக் காணப்படுகின்றனவே. தெய்வத்தை
யே ஸாதிப்பவனுக்கு அது செய்கையில்லாமலெப்படி நிற்கும்? தேவர்
கள் இவ்வுலகத்தில் யாருக்காகவும் முயற்சிசெய்வதில்லை. அவர்கள்,
'நாம் தாழ்த்தப்படுவோம்' என்ற அச்சத்தினால் கொடிய இடையூற
ற்றையே உண்டுபண்ணுகின்றனர். ரிஷிகளுக்கும் தேவர்களுக்கும்
எப்போதும் விரோதமிருக்கிறது. தெய்வமும் காரணமாயிருப்பத
னால் அது இல்லையென்று யார் சொல்லக்கூடும்? தெய்வாதீனமாக
டக்குங்காரியம் உண்டாவதெப்படி? இவ்வுலகிற்போலவே தேவ
லோகத்திலும் சிறந்த ஸுகம் அடையப்படுகிறது. தானே தனக்கு
நண்பன்; தானே தனக்குப் பகைவன்; தான்செய்ததற்கும் செய்
யாததற்கும் தானே ஸாக்ஷி. செய்கருமம் ஒன்று கெடுமாயின் பெரு
முயற்சியாற்கூடிவரும். நல்வினையும் தீவினையும் புண்ணியமும் பாவமும்
முயற்சியில்லாதவனுக்கு வருமா? தேவலோகமும் புண்ணியபலனே.
எவையும் புண்ணியங்களாலேயே அடையப்படுகின்றன. புண்ணியமில்லாத
மனிதனை அடைந்து, தெய்வம் என்னென்ன செய்யக்கூடும்? முன்னர்,
யயாதி ஸ்வர்க்கத்தினின்று தள்ளப்பட்டு நழுவிப் பூமியில் விழுந்த
போது அவனுடைய தௌஹித்ரர்கள் தம் தம் புண்ணியகர்மங்களினால்
அவனைத் திரும்பவும் ஸ்வர்க்கத்திலேற்றினர். முன்னர், [3] ஐல

1 இவர்களுக்கு ஒரு லாபமும் கிடைக்கிறதில்லை.

2 இவன் கதையை ஆதிபர்வம் 272-ம் பக்கமுதல் காண்க.

3 இளையின் மகன்.

என்றுபெயர்பெற்றவனும்பூமிக்கதிபதியுமான புரூரவனென்னும்ராஜ ரிஷி, பிராமணர்களின்சொல்லினால் ஸ்வர்க்கம்அடைந்தான் அஸ்வ மேதமுதலானயாகங்களினால் மேன்மைபெற்ற கோஸலதேசாதிபதி யான ஸௌதாஸன் (வஸிஷ்ட) மஹரிஷியின்சாபத்தினால் ராக்ஷஸத் தன்மையை அடைந்தான் வில்லாளிகளானஅஸ்வத்தாமாவும் பரசு ராமரும் ரிஷிபுத்ரர்களாயிருந்தும் வேதோக்தமானகாமத்தினால் [1]ஸ்வ ர்க்கம்பெறவில்லை இரண்டாவதுஇந்த்ரன்போன்ற வஸுவென்பவன், அனேகயாகங்களைசெய்தும் ஒருபொய்சொன்னதனால் பாதாளலோகத் தினடியிற்சென்றான் விரோசனன்புதல்வனான பலி, தேவர்களால் தாமமென்னும்கயிற்றினால் கட்டப்பட்டவனாகி, விஷ்ணுவின்முயற்சி யினால் பாதாளத்திலிருக்கும்படி [2] செய்யப்பட்டான் அப்படியே, இந்த்ரனுடையரதத்தின்நடுவில் நிலைபெற்றிருந்த [3]ஜனமேஜயன், பிராமணஸ்திரீகளை வதம்செய்தபோது தெய்வத்தினால் ஏன் தடுக்கப் படவில்லை? அறியாமையால் ப்ரம்மஹத்தியையும் சிசுஹத்தியையும் செய்து பாவத்தினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட [4] வைசம்பாயனரென்னும் ப்ரம்மரிஷி தெய்வத்தினால்ஏன் [5]தடுக்கப்படவில்லை? முன்னர் ந்ருகன் என்னும்ராஜரிஷி மஹாயாகத்தில்பிராமணர்களுக்குத் தவறுதலாகக் கோதானம்செய்ததனால் ஓணான்ஜன்மத்தைஅடைந்தான் துந்துமா ரனென்னும் ராஜரிஷி ஸத்ரயாகம்செய்தேமூப்பைஅடைந்தான். அவன், அன்பினால் தேவர்கள்கொடுத்த வரனை வாங்கிக்கொள்ளாமல் கிரிவ்ரஜமென்னும்ஊரில் [6] தூங்கினான் மிக்கபலசாலிகளான த்ருத ராஷ்டரபுத்ரர்களால் கவரப்பட்ட பாண்டவர்களின்ராஜ்யம் திரும்ப வும் அவர்களால் மீட்டுக்கொள்ளப்பட்டதும் கைவன்மையாலன்றித் தெய்வத்தாலன்று தவத்தில் உறுதியுள்ளவர்களும் கடுமையானவ்ர தங்களை அனுஷ்டிப்பவர்களுமான முனிவர்கள் சாபம்கொடுப்பது தெய்வத்தின்வன்மையினாலா? அன்று, தமதுசெய்கையினாலேதான். உலகத்தில் ஆசையும் அறிவின்மையுமுள்ள பாவியானமனிதனுக்குக் கிடைக்கத்தக்கதனவெல்லாம்கிடைத்தும் அவனை அவைகள் விட்டு

---

1 அஸ்வத்தாமா தூங்கினவர்களைக்கொன்றதனாலும், பரசுராமர் தம்புண்யலோகங்களை ராமர் பாணத்தினால் தடுத்ததனாலும்

2 இங்கு, 'கருபஃ' என்பது 'கருதஃ' என்றிருத்தல் வேண்டும்

3 4 இவர்கள் வேறு

5 நன்மைக்கும்தீமைக்கும் செய்தவனே உத்தரவாதியாதலால், தெய்வத்தைச் சாட்டலாகாதென்பது கருத்து

6 'முயற்சியை விட்டிருந்தான். தேவர் வரம்கொடுத்தாலும்பெற்றுக் கொள்ளும் முயற்சியில்லாதவனுக்கு அது பயன்படாது' என்பதுகருத்து.

டுகின்றன தெய்வம் அவனைக் காப்பதில்லை மிகச்சிறிய நெருப்பாயினும் காற்றினால் தூண்டப்பட்டுப் பெரிதாவதுபோலத் தெய்வம் முயற்சியுடன்சேர்ந்து நன்றாக அபிவிருத்தியடைகிறது எண்ணெய் குறைவதினால் தீபம் மங்கிப்போவதுபோல முயற்சிக்குறைவினால் தெய்வம் ஓய்வடைகிறது இவ்வுலகில் முயற்சியில்லாத மனிதன், பெரிய தனக்குவியலையும் வேண்டினஸௌக்யங்களையும் பெண்களையும் அடைந்தும் அநுபவிக்கத் திறமையில்லாதவனாகிறான் விதியினால் நன்றாகக் கொடுக்கப்பட்டதும் தேவர்களால் காப்பாற்றப்பட்டதுமான பொருளையுங்கூட, இவ்வுலகில், விடாமுயற்சியுள்ள மஹாத்மாவான மனிதன் தான் அநுபவிக்கிறான் முயற்சியினால் காரியங்களைச் சாதிப்பவன், செலவிடும்தன்மையனாயினும் அவனைச் செல்வங்கள் அடைகின்றன மானிடலோகத்தைவிடத் தெய்வலோகம் சிறந்தது மனிதர்களின் வீடுகளும் மிக்க அதிகச் செல்வம் நிரம்பினவையாகக் காணப்படுகின்றன [1]தேவர்களின் வீடுகளும் ஸ்மசானத்து வீடுகளுக்கு ஒப்பாகக் காணப்படுகின்றன இந்த ப்ராணிவர்க்கங்களுள் முயற்சியில்லாதவன் பலனைப் பெறுவதில்லை வழிதப்பி நடப்பவனைத் தெய்வம் தடுப்பதில்லை ஸ்வதந்திராதிகாரம் தெய்வத்தின் கண் இல்லை குருவைச் சிஷ்யன் அநுஸரிப்பதுபோல மனிதன்செய்த சிறந்த காமத்தைத் தெய்வம் அநுஸரிக்கிறது விடாமற்செய்யப்பட்ட முயற்சியே ஆங்காங்கு நடத்துகிறது ரிஷிஸ்ரேஷ்ட இவற்றையெல்லாம் நான் உனக்குச் சொன்னேன் எப்போதும் முயற்சிதான் பலனுள்ளதென்று உண்மையாகக் கண்டறிந்து, விடா முயற்சியினால் தெய்வத்தைத் தூக்கிவிட்டு விதியும் வினையும் சேர்வதனால் ஸ்வர்க்கத்தின் வழியை அடையலாம்' என்பதுதான் வஸிஷ்டருக்கு பரமதேவர் உரைத்தது" என்றார்

பத்தாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(நல்வினை தீவினைகளின் பயன்)

யுதிஷ்டிரர், "பரதஸ்ரேஷ்டரே! மஹான்களிற் சிறந்தவரே! பலனுள்ளனவாகிய எல்லாக் காமங்களின் பலன்களையும்பற்றி யான் கேட்பதற்கு மறுமொழி சொல்லவேண்டும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

1 முயற்சியில்லாமல் தேவர்களுக்குஞ் செல்வமில்லை

"ஆ! ஆ! பாரதனே! யுதிஷ்டிர! நீ என்னைக் கேட்பதற்குச் சொல்வேன்; ஒருவன், தான் வெகுநாளாக விரும்பின [1]கதியை இறந்தபின் அடைவது எந்தக் காமத்தினாலென்பது ரிஷிகளுக்கு ரஹஸ்யமானது. அதைச் சொல்லுகிறேன்; கேள். எவன் எந் எந்தத் தேகங்களினால் என்ன என்ன காமங்களைச் செய்கிறானோ அவன் அந்தஅந்தத் தேகங்களினால் அவ்வவற்றின் பலன்களை அனுபவிக்கிறான். நல்லது அல்லது கெட்டதாகிய எந்தக் காமத்தை எந்தஎந்த நிலைமையிற் செய்கிறானோ அந்தக் காமத்தை ஜன்மந் தோறும் அந்தஅந்த நிலைமையிலேயே அனுபவிக்கிறான். மனத்துடன் சேர்ந்த ஐம்புலன்களினாலும் இந்தத் தேகத்தில் செய்யப்பட்ட காமம் அழிவதில்லை. இவனது நல்வினைக்கும் தீவினைக்கும் அந் ஐம்புலன்களும் ஆறாவதான மனமும் எப்போதும் ஸாக்ஷிகள். வந் விருந்திற்குக் [2]கண்ணைக் கொடுக்கவேண்டும், [3]மனத்தைக் கொடுக் வேண்டும், உண்மையும் அன்புமுள்ளவாக்கைக் கொடுக்கவேண்டும் பின்செல்லவேண்டும். அவனிடம் காத்திருக்கவேண்டும். அஃது இவைவாந்து தக்ஷிணைகளோடுகூடிய ஒரு யாகம். முன் தெரியாத வனும் பசித்தவனுமான வழிப்போக்கனுக்கு மனமகிழ்ச்சியோடு அன்னமிடுபவன் எவனோ அவனுக்குப் புண்யபலன் பெரிது. தரை யில் படுப்பதெனினும் வரதமுள்ளவர்களுக்கு வீடுகளும் மஞ்சங்களும் உண்டாகின்றன. மரவுரிகளை உடுப்பவர்களுக்கு வஸ்த்ரங்களும் ஆபரணங்களும் உண்டாகின்றன. தவத்தையே தனமாகக்கொண்டு யோகத்தில் மனத்தைச் செலுத்தினவர்களுக்குக் குதிரைகளும் தேர்களும் வருகின்றன. தரேதாக்னியின் அருகில்படுத்தத் அரச னுக்குப் பராக்ரமம் வருத்தியாகிறது. சுவைகளைக் கட்டினவனுக் குச் செல்வம் வருகிறது. மாம்ஸங்களை விட்டவன் பசுக்களையும் புத்ரர்களையும் அடைகிறான். தலைகீழாகத் தொங்கியும் ஜலத்தி லேயே இருந்தும் தவளைபோல ஜலத்தில் படுத்தும் தவஞ்செய்யும் மனிதன், விரும்பின போகங்களைப் பெறுகிறான். அதிதிபூஜை செய் வதற்காகப் பாத்யத்தையும் ஆஸனத்தையும் தீபத்தையும் அன் னத்தையும் தங்குமிடத்தையும் கொடுப்பது, ஐந்து தக்ஷிணை களோடுகூடிய யாகமாகிறது. [4]வீராஸனத்தையும் வீர சயனத்தை

---

[1] பயனை. [2] கண்ணோக்கவேண்டும். [3] அன்புவைக்கவேண்டும்.

[4] வீராஸனம், யுத்தங்களில் நிலைமாறாமலிருப்பது. வீரசயனம், யுத்தகளத்திலேயே பீஷ்மரைப்போலப் படுப்பது. வீரஸ்தானம், யுத்தத்தில் பின்வாங்காமல் இறப்பது. இங்கு, வீராஸனம்=போர்க்களம்,

ம வீரஸதானததையும அடைநதிருபபவனுககு, எலலா விருபபங
ளும பொருநதியும அழிவிலலாமலும ·இருககினற லோகஙகள வரு
னறன அரசனே! தானம செயவதனுல தனலாபததையும மௌன
ருபபதனுல ஆஜஞைசெலுததும தகைமையையும தவததினுல ஸுக
பாகஙகளையும பரமசாயவாததினுல ஆயுளவருததியையும ஒரு
ன அடைகிருன, அழகும ஐஸவாயமும ஆரோககியமும பிறருககுத
ஙகு செயயாமையின பயனகளாக அநுபவிககிருன கனிகளையும
மூலஙகுகளையும பூஜிபபவனுககு ராஜயமும, இலைகளைபபூஜிபபவனுககு
ஸவாககமும உணடாகினறன அரசனே! [1] பராயோபவேசம செயப
னுககு எலலாவுலகஙகளிலும ஸுகமுணடாவதாகச சொலலபபடு
றது. [2] சாகவரதம செயபவன பசுககள நிரமபினவனுகவும, புல
லபபூஜிபபவன ஸவாககமபோகிறவனுகவும ஆவான மூனறுகாலமும
ஸநானமசெயபவன ஸதரீகளை அடைவான வாயுபக்ஷணம செயப
வன யாகபலனை அடைவான. பொயயாமையால ஸவாககததையும
ரததினுல உயாகுலததையும அடைகிருன ஜலபானமசெயகிற
வன, விடாமல அககினிஹோததரமசெயயும பரிசுததனுன் பராமமண
ருக ஜனிககிருன காறறைப பூஜிபபவனுககு ராஜயமும, உணணுமல
பவாஸமிருபபவனுககு ஸவாககமும வருகினறன அரசனே! பன
னிரணடு வாஷகாலம தீக்ஷிததுககொணடு உபவாஸததையும ஸநானத
ததையும செயவதனுல, [3] ஸவாககலோகததிறகும மேறபடுகிருன
எலலாவேதஙகளையும ஓதுவதனுல துயரததினினறும உடனே விடு
படுகிருன படிததவேதஙகளை மறவாமலிருபபதனுல ஸவாககததை
யும, அவறறின பொருளை அறிவதனுல மோக்ஷததையும அடை
கிருன வைராககியததுடன வேததனத ஜபமசெயபவாகளுககு, ஸவா
ககமும மோக்ஷமும பலனுகச சொலலபபட்டிருககினறன மனபபூா
மாகத தாமததைசசெயபவன ஸவாககலோகததை அடைகிருன மதி
கெடடவாகள எதைவிடமுடியாதோ, தேகமதளாநதும எது த
ராதோ, எதுஉயிாபோமவரையில உளள ரோகமோ அநதஆசையை
எவன விடுகிருனே அவனுககுததான ஸுகம [4] கனறுனது அனே
ஆயிரம பசுககளில தனதாயைததெரிநது அடைவதுபோல, மு
செயததாமம செயதவனைததொடாகிறது பூககளும கனிகளும யா

அதில வீரசயனம எனனும மரணததை அடைநது, வீரஸதானமா
ஸவாககம சென்றவனுககு' எனபது பழைய உரை

1 சாநதிபாவம 377-ம பககம குறிபபிற காணக

2 தறிகளை விலககுவது 3 மேலுலகததைஅடைகிருன

4 இககருதது, சாநதிபாவம 618, 1193-ம பககஙகளில காணக.

னும கட்டளையிடபபடாமலே, தமதமகாலம கடவாமல (உணப
வது) போல முனசெயதகாமமும காலததில வெளிபபடுகினறது
மூபபடைபவனுககு மயிாகள நரைககினறன, பறகள தளருகினறன
கண காதுகள ஓயநதுபோகினறன, ஆசை ஒனறு மட்டும மாறு
திலலை எவனமேல தநதை ஸநதோஷமடைகிறுனே அவனமே
பாமமதேவா ஸநதோஷிககிறுா எவனமேல தாய தருபதி அ
கிறுளோ அவனுல பூமிதேவியே பூஜிககபபட்டவளாகிறுள எவனு
உபாதயாயா தருபதியடைவிககபபடுகிறுரோ அவனுல பாமம
பூஜிககபபட்டதாகிறது இமமூவருககும பூஜைசெயதவன எவ
அவன எலலாததாமஙகளையும செயதவனுகிறுன இமமூவரையு
ஆதரியாதவன எவனே அவனுடைய கரியைகளனைததும பயன
றவை" எனறுா

பீஷமருடைய இநதச சொலலைககேட்டு, கௌாவஸரேஷடா
ளனைவரும ஆசசாயததுடன மனமகிழநது மிகுநதபகதியுளளவா
ளாயினா பாரதரே! பீஷமா, மறுபடியும, "மநதாததை வீணு
உபயோகிததாலும ஸோமலதையை வீணுகபபிழிநதாலும அகனி
யில வீணுக ஆஹுதிசெயதாலும எனன (தோஷஙகள) உணடே
அவையெலலாம வீணுகபபேசுவதிலுணடாகினறனவெனறு ரிஷியி
னுல சொலலபபட்டதை உனககு நான சொனனேன நலவினை
தீவினைகளின பலனகள வருவதைபபறறி இதறகுமேல நீ என்ன
கேட்கவிருமபுகிறுய?" எனறுகேட்டாா

பதினேராவது அதயாயம
தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(பூததயை பக்தி இவைகளின் மேன்மையை விளக்குவதான
இந்திரனுக்கும் ஒரு கிளிக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, "தாமநதெரிநத பிதாமஹரே! பூததயையின
சிறபபுககளையும பகதியுளள ஜனஙகளின மேனமைகளையுமபறறிக்
கேட்க விருமபுகிறேன அவறறை எனககுச சொலலும" எனறு
கேட்க, பீஷமா சொலலததொடஙகினுா

"இநதவிஷயததிலுமஇநதிாஜனுககும நலலதனமையுளள ஒருகிளிக
குமநடநத ஸமவாதமாகிய ஒருபழையசரிததாததைக கூறுகினறனா.
காசிராஜனுடையதேசததில,ஒருவேடன விஷமுளளபாணததைஎடுத
துககொணடு சேரியிலிருநது புறபபட்டு மானைததேடிபபோனுன

அங்கு ஒரு பெரியவனத்தில், மான்களை அருகிலிருக்கக்கண்ட மாமி
சத்திலாசைப்பட்ட அந்தவேடனால் பாணம் தொடுக்கப்பட்டது.
குறிதப்பாத தன் தனுசையுடைய அந்தவேடன் மிருகத்தை அடிக்க
விரும்பினபோது; பாணம் குறிதப்பினதனால், அங்கு காட்டிலுள்ள ஒரு
பெரியமரம் அடிக்கப்பட்டது. கொடிய விஷந்தடவின பாணத்தினால்
வேகத்துடன் குத்தப்பட்ட அம்மரம், காய்களும் இலைகளும் இல்
லாமல் உலர்ந்துபோயிற்று. அம்மரம் அவ்வாறான போது, அதன் பொந்தி
லெவ்வளவோ காலமாக வசித்திருந்த ஒரு கிளி, அம்மரத்தின் மேலுள்ள பற்
றால், தானிருப்பிடத்தை விடவில்லை. நன்றியறிதலும் தர்மத்தில்
பற்றுமுள்ளதுமாகிய அந்தக்கிளி வெளியில் ஸஞ்சரியாமலும் இரை
தேடாமலும் களைத்தும் குரல் தழுதழுத்தும் மரத்துடன் கூடவே
உலர்ந்தது. சிறந்த குணமுள்ளதும் மேலான ஸ்வபாவமுள்ளதும் மனி
தர்க்கு மேற்பட்ட நடக்கையுள்ளதுமான அந்தக்கிளி, (அம்மரத்தைப்
போலவே), துக்கத்தையும் ஸுகத்தையும் அனுபவித்திருக்கக்கண்ட
தேவேந்திரன் திகைப்படைந்தான். அதன்பிறகு, இந்திரன், 'இந்தப் ப
க்ஷி திர்யக்ஜாதிகளுக்கு இருக்கத்தகாத கருணையை அடைந்திருப்ப
து எவ்வகை?' என்று நினைத்தான். பிறகு, 'இதில் ஆச்சரியப்பட
வேண்டியதில்லை. எல்லாப்ராணிகளிலும் (குணம் குற்றம்) எல்லாம்
காணப்படுகின்றன' என்னும் எண்ணமும் இந்திரனுக்கு உண்டாயிற்று. பி
றகு, இந்திரன் மானிட உருவமெடுத்து, ஓர் அந்தணன் வடிவமாகப்
பூமியில் இறங்கி, அந்தப்பக்ஷியைப்பார்த்து, 'ஓ! பக்ஷிகளில் சிறந்த
கிளியே! (உன் தாயாகிய) [1] தாக்ஷேயி, உன்னால் நல்லஸந்ததியுள்ளவ
ளாகிறாள். கிளியாகிய உன்னை நான் கேட்கிறேன். இந்தமரத்தை நீ
ஏன் விடாமலிருக்கிறாய்?' என்று கேட்டான். இந்திரனால் இவ்வாறு
கேட்கப்பட்ட கிளியானது, அவனுக்குத் தலைவணங்கி நமஸ்காரம்
செய்து, 'தேவராஜாவே! உனக்கு நல்வரவு. நான் தவத்தினால் உன்
னைத் தெரிந்துகொண்டேன்' என்று சொல்லிற்று. பிறகு, தேவேந்
திரன், 'ஸரி! ஸரி!' என்று சொல்லி, 'என்ன அறிவு!' என்று மனத்
துக்குள் கொண்டாடினான். இவ்வாறு, சிறந்த செய்கையுள்ளதும் தர்மத்
தையே முக்யமாகக்கொண்டதுமாகிய அந்தக்கிளியைப்பார்த்து, இந்தி
ரன், தான் கேட்பது பாவமென்று தெரிந்திருந்தும், கேட்கத்தொடங்
கினான்: 'இலைகளும் கனிகளும் இன்றி உலர்ந்து பக்ஷிகளுக்கு ஆதாரமற்ற
இம்மரத்தை ஏன் காக்கிறாய்? இது பெருவனமாயிருக்கிறதே. புத்தி
சாலியே! இலைகளினால் மூடப்பட்ட பொந்துகளும் ஸஞ்சரிக்கப் போதுமா
ன இடமுமுள்ள இன்னும் அனேக அழகான மரங்கள் இந்தப்

[1] [illegible] தக்ஷனின் மகள் [illegible]

பெரியவனத்திலிருக்கையில், முதிர்ச்சியடைந்துச்சக்தியற்றுரஸமவற்றி ஒளிகெட்டுப்போன நிலையற்ற இம்மரத்தை, புத்தியினால்ஆராய்ந்து பார்த்து விட்டுவிடு' என்றான் அந்த இந்திரன்சொல்லைக்கேட்டுத் தர்மாத்மாவான அந்தக்கிளி, மிகவும்நீண்டபெருமூச்செறிந்து, துயரத்துடன் பின்வருமாறு சொல்லத்தொடங்கிற்று 'இந்திராணியின்கணவனே! தேவர்க்கதிபதியே! யாராலும்வெல்லமுடியாத தேவர்களிருக்கும் உலகத்திலிருக்கும் நீ, நான் சொல்வதைத் தெரிந்துகொள். அனேக நற்குணங்களை பொருந்திய இம்மரத்தில் நான்பிறந்தேன், இளமைப்பருவத்தில் நன்றாகப் பாதுகாக்கப்பட்டேன், பகைவர்களாலும்பீடிக்கப்படாமலிருந்தேன் குற்றமற்றவனே! தயையும் பக்தியுமுள்ளவனுக்க வேறுஇடம் செல்லாமலிருக்கும் என்விஷயத்தில்அனுகரஹமவைத்து(ச்சொல்லாமல்), என்ஜன்மத்தை ஏன் பயன்படாமல்செய்கிறாய்? நான் அன்பும் பக்தியுமுள்ளவன், [1] அகனியைத்தீண்டேன் உபகாரிகள் விஷயத்தில் தயைசெய்வதுதானே தர்மத்திற்கு முக்கியமான லக்ஷணம் தயைசெய்வதே, நல்லோர்களுக்கு எப்போதும் மனத்ருப்தியைஉண்டாக்குகிறது எல்லாத்தேவர்களும் [2] தர்மத்திலுள்ள ஸந்தேஹங்களை உன்னிடத்திலேயே கேட்கின்றனர் அதனாலேதான் நீ தேவஶ்ரேஷ்டர்களுக்கும் அதிபதியாகப் பட்டாபிஷேகம்செய்யப்பட்டிருக்கிறாய் இந்திரனே! வெகுகாலமாக இருந்த மரத்தை நான் விடும்படி நீ சொல்லலாகாது நல்லஸ்திதியிலிருந்ததை அடுத்துப்பிழைத்தவன், கெட்டஸ்திதிக்குவந்தவுடன் அதை எப்படிவிடலாம்?' என்றது அதனுடைய அழகானசொல்லினால் மகிழ்வுற்ற இந்திரன், அது தயைவைத்ததைப்பற்றி த்ருப்தியடைந்து, தர்மந்தெரிந்த அந்தக்கிளியைப்பார்த்து, 'ஒருவரம்கேள் என்றுசொன்னான் எப்போதும் பிறர்நோவாமையையே பெரிதாகக்கருதின அந்தக்கிளி, அம்மரம் செழிப்பதையே வரமாகக்கேட்டது அந்தக்கிளியினுடைய உறுதியானபக்தியையும் நிரம்பினநல்லொழுக்கத்தையும்அறிந்து, ஸந்தோஷமடைந்த இந்திரன், உடனே அம்மரத்தின்மேல் அம்ருதம்பொழிந்தான் அதனால், கனிகளும் இலைகளும் அழகானகிளைகளும் உண்டாயின கிளியினுடைய உறுதியானபக்தியினால் அம்மரமும் செழித்தது. மஹாராஜனே! தயையின்பயனாகிய அந்தச்செய்கையினால் கிளியும் தன்ஆயுள்முடிந்தபிறகு இந்திரலோகத்தை அடைந்தது மனிதர்க்கதிபதியே! இவ்வாறு பக்தியுள்ளவனை அடைந்தவன், கிளியை அடைந்தமரம்போலவே எல்லாக்காரியங்களின் ஸித்தியையும் அடைவான்'' என்றார்

---

[1] பாவம்செய்யேன் [2] 'தர்மமைசயாக' என்றபாடம்கொள்ளப்பட்டது.

பனனிரணடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ப்ராம்மணர்களின் சிறப்பு)

[1]யுதிஷடிரா, "பாரதரே! அரசரே! பூஜைககும நமஸகாரத்
திறகும உரியவா யாவா? நீா யாரை விருமபுகிறீா? முடிவான
ரூபததை அடைநதிருககுமபோதும, உமதுமனம, இமமானிடலோக
மனைததுள்ளும யாரிடததில செலலுகிறது? இமமையிலும மறுமையி
லும நனமைபயபபது யாது?" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா.

"எவாகளுககுப பரபரமமமே உயாநதபொருளோ, எவா
களுககு ஞானமே [2]ஸவாககமோ, தவமே வேதாதயயனததிறகுக்
கருவியோ அநத பராமமணாகளை நான விருமபுகிறேன எவாகளில
சிறுவாகளும கிழவாகளும தகபபனபாடடனவரிசையாக வநத காமா
னுஷடானமெனனும பாரததைச சோாவினறி வஹிககினறனரோ,
அவாகளமேல எனககு விருபபமிருககிறது அபபா! யுதிஷடிர!
எலலா விததைகளையும நனறுகக கறபிககபபடடவரும அடகக
முடையவரும நயமாகப பேசுகிறவரும எபபோதும கேளவியையும்
ஒழுககததையும விடாதவரும பரமமஜஞானிகளுமான ஸாதுககள்,
அரசாகள கேடக விருமபியபோது, ஸபைகளில கூடடம கூடட
மாகச்சோநது ஹமஸஙகளபோலவும தேவலோகததுமேகஙகள
(= அமுதமபொழியும மேகஙகள) போலவும மஙகளகரமாகவும மதுர
மாகவும தெளிவாகவும இமமையிலும மறுமையிலும ஸுகததைத்
தருமபடியும பேசின பேசசுககளைக கேடகிறோமலலவா? ஸபைகளில
மதிககபபெறறவாகளாயும அறிவும குணமும நிரமபினவாகளாய்
முளள எவாகள, மேறசொனனவாகளிடம கேடகினறனரோ அவா
களிடததிலும எனறும எனககு விருபபமுணடு அரசனுன யுதிஷ
டிரனே! செவவையாகப பாகமசெயயபபடடவையும சுததமுளள
வையும (சுவை முதலிய) சிறபபுளளவையுமான உணவுகளை பராம்
மணாகளின தருபதியைக கருதி மரியாதையுடன எககாலமும போ(

1 முதல அரைசுலோகம வேறுபாடம கிருஷணசாாயா பதிப்
பினபடி 'கௌரவததைக கொடுபபவரே! அரசரே! நமஸகரிககத தகக
வாகளெனறு இதனால சொலலபபடடபடி நீா கினைததும விருமபியி
ருககிறவாகள யாா?' எனறு பொருள கொளளவேணடும ஐநதா
வது அதயாயததில மதஙகனுககு இநதிரன சொனனதை அனுஸரிததுக்
கேடடதாகும 2 பரமஸுகமோ

கிறவர்கள் எவரோ அவர்களிடத்திலும் எனக்கு விருப்பமுண்
போர்க்களத்தில் போர்செய்வது முடியும் வெறுக்காமல் கொடுப்ப
முடியாது யுதிஷ்டிர! உலகத்தில் [1]சூரர்களும் [2]வீரர்களும் வெ
வாயிருக்கின்றனர் அவர்களை எண்ணிப்பார்க்கையில் இல்லையென
மலும் முகங்கோணமலும் கொடுக்கும் தானசூரன் மேற்பட்டவன்
தானம் செய்பவன், நல்ல ஜன்மத்தை அடைந்து ஸாதாரண பரா
மணனுவான், பிறகு, பந்துக்களுள்ள மேற்குலத்தில் பிறந்
அடைதற்கரிய புருஷார்த்தத்தை அடைவான் சாந்தனே! நான் ம
ஜன்மத்தில் ஹீனப்ராம்மணனுகவாவது பரமகுலத்தில் பிறந்
தாமத்தைவிடாமல் தவத்தையும் ஞானத்தையும் முதன்மையாக
கொண்டிருப்பேனுயின், அதிருஷ்டமுள்ளவனுவேன் பாண்டு பு
ரனே! எனக்கு உன்னைவிட மேலான அன்பன் இவ்வுலகத்தி
இல்லை பாரதனே! ப்ராம்மணர்கள் மட்டும் உன்னைவிட அதிக அ
பர்கள் கௌரவஸ்ரேஷ்டனே! எனக்கு ப்ராம்மணர்கள் உன்
விட மிக்க அன்பர்களென்னும் ஐயத்தினுல், சந்தனு இருக்கு
லோகங்களுக்கு நான் செல்லக்கடவேன் என் தந்தையும் தந்தை
குத் தந்தையும் மற்ற வேண்டினவர்கள் எவரும் ப்ராம்மணர்களைவி
அதிக அன்பர்களாக எனக்கு இருந்ததில்லை இவ்வுலகத்தில் நற்க
மங்களைச் செய்யும் ப்ராம்மணர்கள் விஷயத்தில் சிறிதாவது பெ
தாவது யாதொரு அபராதமும் எனக்குஇருந்ததில்லை பகைவரை
தன்புறச் செய்பவனே! செய்கையினுலும் மனத்தினுலும் வாக்கினு
லும் ப்ராம்மணர்களுக்கு நான் என்ன செய்தேனே [3]அதைப்பற்
இப்போது எனக்கு வருத்தமில்லை என்னை ப்ராம்மணப்ரியனென
உலகத்தார் சொல்லுகின்றனர் அந்தச் சொல்லினுல் நான் கருப்தி
அடைந்திருக்கிறேன் இதுதான் எல்லாத் தூயவற்றிலும் சிறந்
தென்று நினைக்கப்படுகிறது ப்ராம்மணர்களை ஸந்தோஷப்படுத்த
வதனுல் பாவம் நீங்கி, பரிசுத்தமான லோகங்களிருப்பதை நான்
பார்க்கிறேன் குழந்தாய்! விரைவாகவே காலங்கடந்தோர் அ
வுலகங்களுக்கே நான் போகவேண்டும் யுதிஷ்டிர! 'உலகத்தில்
பெண்களுக்குக் கணவனைப்பற்றியதே தாமம், அவனே தெய்வம்
அவனே கதி, வேறு இல்லை' என்பது எப்படியோ அப்படியே
க்ஷத்ரியனுக்கு எல்லாம் அந்தணர் தாமம் பத்து வயதுள்ள ப்ராம்
மணேத்தமனையும் நூறு வயதுள்ள க்ஷத்ரியனையும் பிதாவும்

[1] எடுத்ததை முடிப்பவர் [2] பராக்ரமமுள்ளவர்
[3] தீமை செய்யாமையால் பின்பு வருத்தமில்லையென்பது கருத்து

தரனுமாக அறியவேணடும. அவாகளுள், பராமமனான பிதா
ரு பெண கணவனிறநதபோது [1] மைததுனனைக கணவனுககச
சயதுகொளளுகிருள பூமியும பராமமணனகிடையாதபொழுது
ததரியனை ராஜாவாகசசெயதுகொளளுகிறது கூஷததரியாகள புரோ
ிதாகளுடனசோநது, பராமமணாகளிடம அனுமதிபெறறு, ராஜ
ததை அடையவேணடும பராமமணாகளை ரகூஷிபபதனுல அரசனு
கு ஸவாககமும அவாகளினகோபததினுல முடிவிலலாதநரகமும
ரும. கௌரவஸரேஷடனே! நீயும பராமமணாகளைப புதரனைககாப
றறுவதுபோலவே காபபாறறவேணடும, குருவைபபோலவே
ணியவேணடும, அகனியைபபோலவே பூஜிககவேணடும உள
நமபுறமுமஒததவாகளும ஸாதுககளும ஸதயசீலாகளும எலலா
ராணிகளுககும நனமைசெயவதிலேயே ஊககமுளளவாகளும கோ
ததால ஸாபபஙகளைபபோனறவாகளுமான அநதணாகளை கூஷததரி
ன எபபோதும உபசரிககவேணடும யுதிஷடிர! மஹிமைககும
ாநததிறகும எபபோதும பயபபடவேணடும மஹிமைசாநதம
வவிரணடிலும அகபபடாமல விலகியிருககவேணடும அவவிரண
நதாம, உடனே காரியததைசசெயயும மஹாராஜனே! சிறநத
வமுளளபராமமணாகள கோபிததால கெடுததுவிடுவா பராம
ணஸததரீகளைத தாயைபபோலபபூஜிததுத தூரததிலிருநது ஈனறு
களைபபாறறவேணடும கோபமிலலாதவனவிஷயததில பிழைசெய
தனுல நீணடகாலம நரகததை அநுபவிபபான பராமமணனைக
காபபாமலிருககசசெயவதனுல, அவனுககு மஹிமை தவம இரண
டயும கொடுததாகும பராமமணனுககுத தானமசெயததில
சசமெடுததுககொளளாமலிருபபவன, அவனது தவமமஹிமை
ரணடிலும பாகமஅடைவான ஆமேயபபவன,கையிலதடியெடுததுக
காணடு கொடடிலே எககாலமும காபபதுபோல, பராமமணாகளிட
ருககும பராமமதேஜஸை கூஷததரியன காககவேணடும பராமம
தேஜஸ நிரமபின பராமமணாகளை, மககளைத தநதை காபபது
போலக காபபாயாக அவாகளினவீடுகளில ஜீவனததிறகாக எனன
ருககிறதெனறு கவனிககககடவாய

---

[1] ஆதிகாலததிலுளள தாமம அது கலியில நீககப்பட்டது

[1] பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அதிதி பூஜையின்சிறப்பையும் கோபத்தின் இழிவையும்பற்றி நான்கு வேதங்களுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை)

புத்ரனே! இந்தவிஷயத்திலும் நாலுவேதங்களும் ஒன்றோடொன்று பேசிக்கொண்டதாகச்சொல்லும் ஒருபழையகதைசொல்லுகிறார்கள் அதைக்கேள் ரிக்வேதமானது, 'கருஹஸ்தாச்ரமத்திலிருந்து அக்னிஹோத்ரம் செய்துகொண்டிருப்பவனுடைய புண்யத்தையெல்லாம், ஸாயங்காலத்தில்வந்து பூஜிக்கப்படாத அதிதி வாங்கிக்கொள்ளுகிறான்' என்றது யஜுர்வேதம், 'ப்ராம்மணன் வாயில் செய்யப்பட்ட [2] ஹோமம் சிந்துவதில்லை, வற்றுவதில்லை அதன்புகை மேலே போவதுமில்லை ஆகலால், அது அக்னிஹோத்ரத்திலும் மிக்கச்சிறந்தது' என்றது ஸாமவேதம், 'தந்தையையும் தாயையும் ப்ராம்மணனையும் கொல்லுவதையும் நிந்திப்பதையும் தவிர, மற்றெந்தப்பாவத்தையும் அதிதி தருப்தியடைவதனால் போக்கிவிடுவான்' என்றுசொல்லிற்று அதர்வணவேதம், 'கோபமுள்ளவன், எந்தயாகம் எந்ததானம் எந்ததவம் எந்தஹோமம் செய்தாலும் அவற்றையெல்லாம் யமன் கொண்டுபோகிறான் கோபக்காரன் செய்யும்செய்கை பயன்படாமல் போகிறது' என்று சொல்லிற்று

பதினான்காவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ப்ராம்மணன் பதிவ்ரதை இவர்களின் சிறப்பு)

அரசர்க்கரசனே! தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவரிற் சிறந்தவனே! இன்னும் தர்மங்களைக்கேள் இந்த விஷயத்தில் இந்த்ரன், அக்னி, ஸூர்யன், இந்த்ராணி இவர்களுடைய பழமையான ஒருசரித்ரம் கூறுகின்றனர் அதை நான் சொல்லுகிறேன், கேள் இந்த்ரனானவன், 'நான், என்ராஜ்யத்தில் காமக்ரோதங்களற்றவர்களான ப்ராம்மணர்களைப் பார்க்கிறேன் இந்த ஸத்யவாக்யத்தினால் இந்தக்குடத்தின்

[1] 13-வது அத்யாயமுதல் 29-வது அத்யாயம்வரையுள்ளவை வ்யாக்யான பாடத்தில் இல்லாதவை

[2] ப்ராம்மணனுக்கு இடும் அன்னம்

ம்பாகம நிரமபடடும' எனறு சொனனன அகனி, 'பராமமணா உணணுதவிடததில நான உணபதிலலையெனனும இநத ஸதய கியததினால இநதககுடததின (மறறொருகாறபாகம) நிரமபட ' எனறு சொனனன ஸூாயன, 'பசுககளுககாகவும பராம ணாகளுககாகவும நான எனது சகதிககுத தககபடி உஷணததை ணடுபணணுமவிருககிறேன இநத ஸதயவாககியததினால இனனும நத காறகுடம நிரமபடடும' எனறுன இநதராணி, 'நான செயகை லும எணணததினலும சொலலினலும இநதரனை அவமதிபப லலை எனனும இநத வாககியததினால, குடததின மறறொரு காறபாக ம நிரமபடடும' எனறு சொனனாள

பதினேநதாவது அததியாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(மத்ரராஜன் யாகமுதலியவற்றைப்பற்றி வ்யாஸரைக்கேட்டதும், க்ருஷ்ணனுக்கும் வ்யாஸருக்கும் ஸம்பாஷணையும்)

குநதிபுததரனே! மததரதேசததரசனுககும மஹாதமாவான வயா ருககும நடநத ஸமவாதமாகிய ஒரு பழைய சரிததரததையும இவ ஷயததில உதாரணமாகக கூறுகினறனா முனனா, உனது யஜஞ ராயம நடததபபடுமபோது, அநத வயாஸபகவான, யாக விஷய கச சொனனதை நீ கேடடாயலலையோ? மததரராஜன, வயாஸரை ராககி, 'பகவானே! புணயதீாததஙகள எவை? பலனகளைததரும பராமஙகள எவை? யாகததினால ஆராதிககபபடுகினறவன யாா? கம யாா? யூபஸதமபம யாா? எஙகும வியாபிபபவன யாவன? கததில ஸாமகானஙகளின ஸவரஙகளினால ஆராதிககபபடுகிறவன ா? யாகததில அழகான பாஷைகளினால பாடபபடுகிறவன யாா? வதவாககியஙகளாலும ஸதோததரஙகளாலும துதிககபபடுகிறவன வன? அதவாயுககள எனனும ரிதவிககுககள, யாகததில யாருக க ஹவிஸைப பாகம செயகினறனா? வாணபராம தாமததிலும சுககளிலிருநது உணடான பால வெணணெய முதலியவறறிலும ஸாமரஸததிலும இருபபவன எவன? ஓஙகாரமாயிருபபவன வன? வேதபபொருள சேருமிடமாயிருபபவன எவன? எவனு டைய அறிவு உலகததிறகுச சிறநததெனறு சொலலுகிறாாகள? ஹரிஷியே! இவறறையெலலாம உமமைக கேடகிறேன, எனககுச சாலலும' எனறு கேடடான.

வயாஸா, 'பரிசுத்தமனமுள்ளவாகளும வேதததை முதனன்
யாகக கொண்டவாகளுமான பராமமணாகள், உலகததில எவருடை
அறிவு சிறநததென்றும பிறபபுககளில எவருடைய பிறபபுச சிறந்
தென்றும சொலலுகின்றனரோ, அபபடிபபட்ட இநத கருஷணரிட
இநதககேளவியைத தெரிவிககலாம' என்று சொனனா அதை
கேட்டு, யாகததில ஒரு பராமமணா, 'வீரனன மதாராஜனே! [1]எ
றும பாலயரும க்ஷத்ரியதாமததைதயும பொருளையும விடாதவரு
வஸுதேவருககுத தேவகியினிடம ஜனிததவரும யாதவாகளில சி
நதவருமான தாமரைககணணா க்ஷத்ரியராயிருநதாலும வேதஙக
அறியத திறமையுள்ளவா' என்று சொனனா வாஸுதேவா, 'பா
சா புதரரே! பரமமாவுககொபபானவரும சிறநத அறிவும எலல
ருககும மேலானதேஜஸும பொருநதியவருமாகிய நீா தாமராஜ
வின யாகததைபபறறிக கேட்கபபட்டபோது தாமராஜாவுககும உ
கததுககும எது நனமையோ அதனை பிராமமணாகளிடம அன்
வைததுச சொலலககடவீா' என்று சொனனா அதறகு வயாஸ
'நீா என்னைபபாாததுச சொனனதறகு மறுமொழி முன்னமே கூற
பட்டது இபபோது இநத ஸபையில உலகததிறகெலலாம மூத
வரும உலகமெலலாமாயிருபபவரும (பரமமதேவா பிறநத) சிறந
நாபியுள்ளவருமான உமமைபபோனறவா இருககையில, இவவரியகேள
விககுத தெளிவான மறுமொழி சொலலி ஸநதேஹநிவருததிசெய
வதறகு நான சகதனலலேன' என்று சொனனா அதறகு, கருஷண
பகவான, 'ஓ! மஹரிஷியே! நீா சொலலததகுநததும விஷணுவைப
பறறி ஸரியாக உரைபபதுமாகிய வசனததை நீா சொலலககடவீா
உள்ளபடி அறியும திறமை உமககு இருபபதனால நான ஸநதோஷ
அடைகிறேன ஆதலால, யாகததின அஙகஙகளைபபறறிய கேள்
விககு முடிவுசொலலககடவீா' என்றாா யாதவஶ்ரேஷ்டரான கருஷ
ணன சொலலிமுடிதத பிறகு, வயாஸா பராமமணாகளுடனகூட
தேவாகளுககுமதேவரான விஷணுவும வஸுதேவரின புதரருமாகிய
கணணபிரானைக கரமகுவிதது நமஸகரிததுச சொலலலானா

'உலகஙகளைப படைததவரே! உமககு அளவிலலை உமது
இநத உருவமானது எலலாவறறிறகும முறபட்டதும பின்னரும்
அழியாததும மாறுததுமாயிருககிறது உமமை யாா அறிவாா?
வேதவாககியஙகளிலும இவவளவுதான சொலலபபடுகிறது இவவுல
கததை நீதாம தநதைபோல நடததுகிறவா' என்றாா.

---

1 மூபபிலலாதவா

பதினூறுவது அதயாயம்.

தானதாமபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(விஷ்ணுவின் மஹிமை)

முன்னா, தவாரகாநகரததில, இநதமுனிஸரேஷ்டரானவயா
ா, கணணன் வேதரூபியாகவும பராமமணரூபியாகவும இருபப
கச சொலலியிருககிருர்," அதைச சொலலுகிறேன, கேள;
பாஸா,'ததவஜ்ஞானியானவன, கருஷணனே யாகததின ஸூ்மா
நபபவரெனறும விஷணுவெனறும தெரிநதுகொணடு, எலலா
ாமமணாகளுககும உபதேசிககிருன பராமமணன, தரிவிகர
வதாரம செயத விஷணுவே வஸுதேவ புதரரெனறறிநது
தவஜஞானம பெறறபிறகுதான பராமமணத தனமையை அடை
ருன 'யாகமும விஷணு யாகததினுல ஆராதிககபபடுகிறவரும
ஷணு எலலாவறறிறகும ஈஸவரரான விஷணு கருஷணனே
தவாகயஙகளும வேதாஙகஙகளும கருஷணனே' எனறறியும
ாமமணன பரபரமமதததை அடைகிருன யாகததைசசோநத
ஙகஙகளனைததும விஷணுவைச சாாநதவை நானகு ரிதவிக
ககளால செயயபபடும சாதுாஹோதரமெனனும காமமும
ஷணுவினுடையதுதான அவறறில, முழுபகதியோடு எலலா
பசாரஙகளினுலும கருஷணபகவானே ஆராதிககபபடுகிருா
தனுல) பராமமணாகள புணயலோகஙகளை அடைகினறனா
கததில பிழியபபடட ஸோமரஸததை நலலபகதியுடன பானம்
யகினறவாகளும, ததவஜஞானம அடைநது சிறநதகாமததை
ரிககினறவாகளும தஙகளுககு பரியமான ஈஸவரரூபததைத
ிமையாக தயானிபபவாகளும நியமததின உணமையை அறிந
ாகளுமானவாகள மேலுலகைச சோநது நிலைபெறுகினறனா
ம' எனபதை தயானமசெயயும பராமமணன, பாபசசெயகை
ளவனுயினும நரக மாாககததிறகுச செலலான 'எலலாம
ஸுதேவரான கருஷணன' எனறு தயானமசெயயும பராம
ணர்கள கெடடகதியை அடையாா யாகததைசசோநத ஒவ
ாரு காமததையும ஆரமபிககுமபோதும நடததுமபோதும
டிககுமபோதும நெய, யாகம, ஸருககுஸருவம எனனும யாக
தரஙகள, யாகமசெயயுமயஜமானன, யாகபலன, பதனி, [1]யாக
லை, அனனஙகள, ஸமிததுககள, புரோடாசம எனனும ஹோம
வயம, ரிதவிககு ஆகிய எலலாம விஷணுவெனறு எபபோதும

1 'பதநிசாலா' எனபது மூலம

அறிகிறவன், அநந்தவிஷ்ணுவை அடைகிறான், இஷ்டலாபதத்
குரியகாரியஙகளில் இஷட பராப்தியையும் அனிஷ்ட நிவருத்த
குரியகாரியஙகளில அனிஷட நிவருததியையும அடைவான்

பதினேழாவது அத்யாயம்

தானதர்ம பாவம் (தொடர்ச்சி)

(விஷ்ணுவின் மஹிமைத் தொடர்ச்சி)

காமகரோதஙகளைவிட்டு எல்லா பராணிகளையும ஸமம
நினைதது ஶரதைதயோடு தானமசெயவதையும சாநதகுணத
யும பூஜையையும ஸதயததையும தாமததையும நலலசெயகை
யும எவன செயதுவருகிறானோ ஶரததையினால பரிசுததமுள
அவன எல்லா யாகஙகளுககும தகுதியுள்ளவன எநத யாகத்
எல்லாபராணிகளும தருபதியடைநது எல்லாகரியைகளும சா
ரததில சொனனபடி நடககினறனவோ, தாமததிலும தரவய
லும குறைவுபடாமல அபபடிபபட்ட யாகம செயபவாகள,
சுதத ஆதமாககளாயப புணயபலன ஒனறையே அடைகினற
பராமமணாகள நியமததோடும நமபிககையோடும 1 ஓரெழுத்
2 ஈரெழுததுமாகிய ஒருவனையே எபபோதும பூஜிககினற
அறிநது, சிறிது பூஜைசெயதாலும ஸாதுககளுககுக கதியா
அநதஈஶவரனை அடைவது திணணம காமகரோதஙகளினால மூ
படடுப பாபசிநதனையுள்ளவாகளும கருஷணனிடததில பு
வைதது நாமஸஙகீாததனமசெயவராயின, அவாகளுடைய ஆத்
பரிசுததமாகி நலலஞானம அடைநது யாகஙகளைசசெயது (
வில கீாததியையும புணயலோகஙகளையும அடைவா 3நால
பாதஙகளும 4மூனறுகுணஙகளுமுடையதும 5பரபரமமதை
தலையாகவுடையதுமான ஒருவேதம, பராமமணாகளுககிருந
தரேதாயுகமவநதபோது ஒவவொருபாததை ஒவவொரு வே
மாக பராமமணாகள கூறினா அநதககிருஷணனே அநதத
யெனறறி

1 அகரம 2 ஹரி, விஷணு, கருஷண

3 ரிக, யஜுஸ, ஸாமம, அதாவணம

4 மநதரம, பராமமணம, ஆததவாதம

5 'பரமம' எனபது இஙகே உபநிஷத அல்லது வேதாநதம

பதினேட்டாவது அதயாயம
தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(விஷ்ணுவின்மஹிமைத்தொடர்ச்சி.)

எலலாவேதஙகளும எலலாவேதபபொருளகளும [1] எலலாச
ஸதரஙகளும எலலா யாகஙகளும யாகஙகளால ஆராதிககப
ம தேவாகளயாவரும கருஷணனே மதராராஜனே! கருஷணனை
ணமையாக அறியும ப்ராமமணாகள எவரோ அவாகளுககு
லலாயாகஙகளும முடிநதவைதாம வேதஙகளினால தததவததை
னாநதபரமமரிஷிகளால அறியககூடியவரும தேவாககுமதேவரு
ன கருஷணமூாததி, ஈஸவரராயிருபபதனால மூவுலகஙகளி
ம எலலாயாகஙகளையும எலலாபராமமணாகளையும பரமமாண
ததையும வயாபிததுளளனா இநதரன யாகமசெயது முதன
யான ஈஸவரனைப பூஜைசெயயுமபோது, இநதகருஷணபக
ன அனபுடனசொலலலானா

'இநதரன வேதததின உணமைபபொருளைககொணடு எனனை
ியவிலலை எனமேலபகதிவைத்து அநதபபகதியினால மனம
சுததமாகி மேனமையடைநதான எனனை பரபஞசததிறகுத
யாகவும பரபஞசததிறகு காரணமாகவும எனககொருகாரண
லலாதவனாகவும பரபஞசரூபியாகவும எலலாவறறிலும மிகச
நதவனாகவுமடடும எலலாரும அறிகினறனா நான எஙகும
காலமும இருபபவன [2] நிதயமான ஆதமாவுககு ஈஸவரனும
லலாவேதமும அகனியும நானே நான குணமறறவனும அள
றமஹிமையுளளவனுமாய இருபபவன எலலாததேவாகளும
தியினால அனேக அவதார உருவஙகளைத தேடிபபாாதது,
ஸுரதேவமூாததியையே யாகஙகளினால ஆராதிககினறனா
மூனறுலோகஙகளிலும கருஷணனுடைய நாமததைசசொல
னால எலலாஸுகஙகளையும மிகுதியாகப பெறுகினறனா யாகம
யகிறவாகள யாகஙகளினால ஆராதிபபது கருஷணனையே
தவீராகள பராககரமஙகளினால ஆராதிபபதும கருஷணனையே
வகிகள ஜபஸதோததிரஙகளினால ஆராதிபபதும கருஷண
யே அஜஞானமதொலைநதமுகதாகளும கருஷணனையே ஆரா
கினறனா விததையுளளவாகள யாகஙகளசெயது, ஸோம
னமபணணிப பாபஙகளபோனபிறகு, கருஷணனை ப்ரதயக்ஷ
கவேணடுமெனறு பராாததிககினறனா இவவாறே, எலலா
ரமததாரும நனறுகததவமசெயது, முடிவில எனனலவியா

1 தாமசாஸதர முதலியவை   2 'சாரவதேச' எனபது மூலம

பிககபபட்ட பெரிய தேவலோகமெல்லாவற்றையும கடநது, மோக்ஷலோகததை அடைகினறனா என்னை அறிகிறவாகள், துனபமற்றலோகஙகளுககுச செலலுகினறனா என்னை தயானம செயவதற்காகத தீக்ஷையெடுததுககொள்ளுகிறவாகள, பாவமவில கிததேஜோருபாகளாகித தேவலோகமாகிய மேலுலகததை அடைகினறனா வாஸுதேவனுகிய என்னையறிநது ஶ்ரத்தையோடும உதஸாஹததோடும பூஜிபபவா, உலகததில பூஜிககபபடுகினறனா பகதியினால நான ஸநதோஷம அடைநது பகதிசெயகிறவனுககு ஸததவகுணததைக கொடுககிறேன ஸததவகுணம அடைநதவன, மோஹமநீஙகி என்னிடமவருகிறுன' - என்று சொன்னுா. 'உலகததில பரிசுததமான ஸூரியன சநதரனமுதலிய சுடாகளும மூவுலகஙகளும அவறறின அதிபதிகளமூவரும மூன்று அகனிகளும [1] ஐநது ஆஹுதிகளும எலலாததேவாகளும கருஷ்ணனே!' என்றுசொன்னுா மதராஜன ரிஷிகளுடனகூட இநதவயாஸாசொலலைககேட்டு மனமகிழநது அவரையும கருஷணனையும சாஸதரபபடி பூஜிததான" என்றுா கவியும பராசர மஹரிஷியினபுதரருமாகிய வயாஸாசென்றபிறகு, அவா சொன்னதைககேட்டு, மஹாதமாவானபீஷமா தலை பூமியிலபடுமபடி கருஷணனுககு நமஸகாரமசெயதாா

பததோன்பதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(க்ருஷ்ணன் பீஷ்மரைக் கருடர்கதையைச் சொல்லச்சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரா, "பிதாமஹரே! சிறநதவைகளையுடையவரே! நீா முன்னம அாஜுனனைபபுகழநதபோது, 'கருடா பக்ஷிகளுள எலலாமசிறநதவா' என்று சொன்னீா அதைககேட்டதில என புததி ஆவலுடனசெலலுகிறது பகைவரை வாட்டுகினறவரே! கருடா பக்ஷிகளுள ஶ்ரேஷடரானது எவவகை? அவா நலல சிறகுள்ளவரும வினதையினகுமாரரும நாகஙகளுககுச சததுருவும ஆனதெபபடி? அவருடைய பலமும ஸாமாததியமும எபபடிப பட்டவை? பாரதரே! இதைசசொலலககடவீா" என்று கேட்கப் பீஷமா சொலலலானுா

"வஸுதேவபுதரரே! சிறநதவைகளையுடையவரே! உமமால தேவகி நலலபுதரரைபபெறறவளானுள எனககு ஸநதோஷததை

---

[1] பராண, அபான, வயான, உதான, ஸமான என்ற ஐநதுபராண வாயுககளுககும ஆஹுதியாகப போஜனததொடககததில அன்னததைப பிடிததுச சாபபிடுவது

வருத்திசெய்கிறவரே! தர்மராஜன் சொல்லைக் கேட்டீரா? 'கருடரைக் குறித்துச் சொல்லும்' என்று யுதிஷ்டிரன் என்னைக் கேட்கிறான் சிறந்த மஹிமையுள்ளவரே! உம்மால் உத்தரவு கொடுக்கப்பெற்று இவனுக்குச் சொல்லக் கருதுகிறேன் சிறந்த கைகளையுடைய சௌரியே! கேசவரே! முதலும் முடிவுமில்லாத தாகிய காலத்தில் நீர்தாமே ஸுபர்ணரென்றும் கருடரென்றும் சொல்லப்பட்டவர் மாதவரே! ஆதலால், முதலில் உம்மைக் கேட்டுக்கொண்டு, புத்திசாலியான தர்மபுத்ரனுக்குப் பக்ஷி ஶ்ரேஷ்டரான கருடரைப்பற்றிச் சொல்லக் கருதுகிறேன்" என்றார் க்ருஷ்ணன், "என்னை நீர் எப்படி அறிவீரோ அப்படி யுதிஷ்டிரரும் அறிவார் கருடன் எப்படி உண்டானனென்பதை நீர் இவருக்குத் தெளிவாகச்சொல்லும்" என்று சொன்னார்

இருபதாவது அத்யாயம்

தானதர்மப்ர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அருணன் பிறந்ததும், விநதையைச்சபித்ததும்)

[1] பீஷ்மர், "யுதிஷ்டிரனே! சிறந்தகைகளையுடைய அரசனே! பக்ஷிகளிற் சிறந்தவரும் விநதையின்புத்ரரும் மிக்கபலசாலியுமான கருடரைப்பற்றிக் கேள் அவர் எப்படி ஸுபர்ணரும் கருடரும் ஆனரென்பதையும் ஸர்ப்பங்களை ஏன் கொல்லுகிறாரென்பதையும் சொல்லுகிறேன், கேள் அப்பா! அரசனே! நான் முன்னம் அழகான கைலாஸசிகரத்தில், ஆயிரக்கணக்கான மருகங்களை வேட்டையாடும்போது, சிறந்த புத்திமானான பரசுராமரை ஸந்தித்தேன் அப்பா! நான் அவரைக்கண்டவுடன், ஆயுதங்களெல்லா வற்றையும் விட்டுவிட்டு முதலில் அவருக்கு அபிவாதனம் செய்து வணக்கத்துடன் அருகிலிருந்தேன் பேசி முடியும்போது எனக்கு வரம்கொடுக்கத்தொடங்கின அந்தப்பரசுராமரிடம் கருடருடைய பலத்தையும் பராக்கிரமத்தையும்பற்றிக் கேட்டேன் யுதிஷ்டிர! அவரும் அன்புடன் எனக்கு இதைச் சொல்லலானார் 'தக்ஷப் பிரஜாபதிக்குக் கத்ருவென்றும் விநதையென்றும் இரண்டுபெண்கள் இருந்தனர் மரீசியின் குமாரரும் மஹிமையுள்ளவருமான கச்யபர், அவ்விருவரையும் சாஸ்திரப்படி விவாஹம் செய்துகொண்டார் மிகச்சிறந்ததவமுள்ள கச்யபர், அந்த மனைவிகளின்மேல் அன்புகூர்ந்து, அவர்களுக்கு வரமளித்தார் அவ்விருவருள் கத்ரு என்பவள், எல்லாரும் ஒரே சகதியும் ஒரே மஹிமையுமுள்ள

---

[1] கருடன்கதை ஆதிபர்வம் 20-வது அத்யாயமுதல் சொல்லியிருப்பதற்கும் இங்கு சொல்வதற்கும் வித்யாஸமிருக்கிறது

ஆயிரம் பிள்ளைகள் ஏககாலத்தில் பிறப்பதைக் கேட்டாள். பரத
ஸ்ரேஷ்டனே! விநதையென்பவள், வேகத்திலும் பராக்ரமத்திலும்
கத்ருவின் பிள்ளைகள் ஆயிரவருக்கும் ஒப்பான வீரர்களான
இரண்டு பிள்ளைகளைக் கேட்டாள். சிறந்த தவமுள்ள கச்யப
அவ்விருவருக்கும், 'அப்படியே ஆகுக' என்றுசொல்லி வரத்தைக்
கொடுத்தார். பிறகு, தாம் முதலில் வரங்கொடுத்தபடி அவ்
விரண்டு மனைவிகளிடத்திலும் அவ்வகையான குமாரர்களை உண்
டாக்கினார். கத்ரு ஆயிரம் முட்டைகளையும் விநதை மிக அழகிய
சிறந்த இரண்டு முட்டைகளையும் பெற்றனர். கத்ரு விநதை
களுடைய அந்த முட்டைகளை ஸ்ராவியோடு கூடிய குடங்களில்
வேலைக்காரர்கள் வைத்தனர். பிறகு, ஐந்நூறு வருஷங்களுக்குப்
பின், கத்ருவின் பிள்ளைகளான ஸர்ப்பங்கள் முட்டைகளிலிருந்து
வெளிப்பட்டனர். மஹாத்மாக்களான அந்த நாகர்கள் பிறந்த
போது, சிறந்த பலமும் ஒளியுமுள்ள அவர்களைக் கண்டு, புத்ரனில்
லாதவளும் புத்ரனைப் பற்றிய வருத்தமுள்ளவளுமான விநதை
ஐந்நூறு வருஷமாகியும் புத்ரனுண்டாவதைக் காணாமையால்
'இந்த முட்டையினால் நான் என்ன செய்யப்போகிறேன்' என்று
சொல்லி ஒரு முட்டையை உடைத்தாள். அவள், அரைக்குமேல்
வலிய சரீரமுள்ளவனும் கீழ்ப்பாகமில்லாதவனுமாக முட்டையினின்
றும் சிறகில்லாமல் வெளிப்பட்ட சிறந்த காந்திசாலியான ஒரு
புத்ரனைக் கண்டாள். அப்படிப்பட்ட உருவமுள்ள பிள்ளை முழுச்
சரீரமில்லாமலிருந்ததைக் கண்டு, புத்ரனைப் பற்றிய துக்கத்தினால்
கண்ணீர் விட்டாள். அவ்வாறு இருந்த அந்தப் பக்ஷியும், ஸ
தோஷமில்லாமல், [1] நீர் ததும்பும் கண்களையுடைய தாயாரைப்
பார்த்து, 'நீ இந்தவிஷயத்தில் [2] அவஸரப்பட்டாய். நான் கெட்
டேன். முன்னே எவ்வளவு காலம் கடந்துபோனதோ அவ்வளவு
காலம் பின்னேயும் காவாமல்போனாய். நாங்களிரண்டு புத்ரர்களும்
காற்றைவிட மிகப் பலசாலிகளாகப் பிறப்போம். என் தாயே!
நீ கோபத்தினாலும் பொறாமையினாலும் தூண்டப்பட்டு என்னை இவ்
வாறு செய்துவிட்டாய். ஆதலால், நீ அடிமையாவாய். ஐந்நூறு
வருஷகாலமாக எவளுடன் கூடக் கலகப்படுகின்றாயோ அவ
ளுக்கே தாஸியாவாய். மஹானுபாவையான தாயே! பலவான்
களில் சிறந்த பலசாலியான இந்த என் இளைய ஸஹோதரன், உன்னை
அடிமைத்தன்மையிலிருந்து விடுவிப்பான்' என்று கண்ணீர் விட்
டுக்கொண்டு சொன்னான்.

---

1. 'பாரயசருநயநாம்' என்பது 'பாயசருநயநாம்' என திருத்தவேண்டும்.
2. 'சபலாசீஹா' என்பது 'சபலாஸீஹா' என திருத்தவேண்டும்.

இருபத்தோராவது அத்யாயம்.

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கத்ருவும் விநதையும் பந்தயம் ஏற்படுத்திக்கொண்டது.)

பார்த்தனே! மகனைப்பற்றிய துயரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவளும் சாபத்திற்குப் பயந்தவளுமான விநதை, தன் புத்திரன் குறித்த காலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தாள். பிறகு, ஐந்நூறு வருஷங்களாகிய காலம் கடந்தபோது, மஹாபராக்ரமசாலியும் பலசாலியும் ஸர்ப்பங்களைப் புஜிப்பவரும் அழகான முகமுள்ளவரும் கிரீடமுள்ளவரும் குவிந்த இறகுள்ளவரும் ஆமை நகங்கள் போன்ற நகங்களுள்ளவரும் சிவந்த கண்களும் பருத்த கழுத்தும் குடைக்கால்களும் பெரிய சிரஸும் உருவமுமுள்ளவருமான கருடர் பிறந்தார். பரதஸ்ரேஷ்டனே! அண்டம் உடைந்து வெளிப்பட்டவனும் முதற்புத்திரனுமான அருணன், ஸூர்யோதயகாலத்தில் கிழத்திசையைச் சார்ந்து ஆகாயத்தில் காணப்படுகிறான். அவன் ஸூர்யனைப்போலச் சிவந்திருப்பதனால், 1 அருணன் என்று பெயரிடப்பட்டான். பன்னகங்களைப் புஜிப்பவரும் ஆகாசத்தில் பறப்பவருமாகிய கருடர் பிறந்தவுடன் தாயைவிட்டு எல்லாத் திசைகளிலும் விரைவாக ஓடினார். அரசனே! அவர் பரமதேவரால் அளிக்கப்பெற்ற ஆஹாரத்தினாலும் வேண்டினவை எல்லாவற்றினாலும் கௌரவிக்கப்பட்டு உடனே அதிகமாக வளர்ந்தார். அந்தப் பக்ஷி தம் இச்சைப்படி அங்கே வளர்ந்துகொண்டிருக்கையில், கத்ருவும் விநதையும் கடலோரம் போயினர்; குளித்துத் தண்ணீர் குடித்து விரைவாகத் திரும்பிவரும் உச்சைஸ்ரவமென்னும் குதிரையை அவ்விருவரும் அருகில் கண்டனர். அப்போது, கத்ருவானவள் கைதட்டிக்கொண்டே விநதையைப் பார்த்து, 'சிறந்தவளே! இந்தக் குதிரையின் நிறமென்ன? உனக்குத் தோன்றுவதைச் சொல்' என்று கேட்டாள். அதற்கு விநதை, 'அரசியே! இந்தக் குதிரை ஒரே நிறமுள்ளதுதான், அதாவது முற்றிலும் வெளுப்பென்று நான் நினைக்கிறேன். சிறந்த மனமுள்ளவளே! நீ தான் இந்தக் குதிரையின் நிறத்தை என்னென்று எண்ணுகிறாய்?' என்று சொன்னாள். அதற்கு, கத்ரு, 'கல்யாணி! இந்தச் சிறந்த குதிரை முழுதும் வெளுப்பென்பது உன் கருத்து. பெண்ணரசியே! வேறு நிறமிருப்பதைப்பற்றிப் பந்தயம் வைப்போமா? சொல்' என்றாள். விநதை, 'பெரியவளே! நீ என்னுடன் பந்தயம் வைப்பாயாகில்,

1 சிவப்பு, ஞாயன்

நமக்கு என்னபநதயமிருககலாம? அதை அறிநத பிறகு, உன்னு டன் பநதயம வைபபேனே வைககமாட்டேனே' எனறு சொன னள் கதரு, 'கறுததகணகளையுடைய விநதையே! குதிரை ஒரு நிறம் பலநிறமெனனும விஷயததில, நீ தோறறால எனககடிமை யாககடவாய, நான தோறறால உனககடிமையாவேன உனககு இஷடமதானா? அரசியே! தாதியாகுமபடி பநதயம கட்டுவதில எனககு இஷடமிருககிறதில ஸநதேஹமிலலை ஸதயததைபபிடி உனககு ஸுகமுணடாககடவது நானும ஸதயததிலிருபபேன' எனறு சொனனாள

இருபததிரணடாவது அதயாயம்
தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(கத்ரு நாகங்களை உச்சைச்ரவத்துக்கு வால்மயிர்களாக ஏவியது)

விநதை, 'அவவாறே ஆகட்டும' எனறு சொலலிப பநதயம வைததுவிட்டுப 1 படுததுககொணடாள கதருவும, 'அபபடியே' எனறு சொலலித தனபிளளைகளைப பாரதது, 'பிளளைகளே! நான விநதையுடனகூட உசசைசரவமெனனும குதிரையைபபறறிப பநதயமபோட்டிருககிறேன ஸாபபஙகளே! அதைக கேளுஙகள அநதககுதிரை பலநிறஙகளுளளதெனறு நான சொனனேன, ஒரு நிறமுளளதெனறு அவள சொனனாள பிளளைகளே! நானதோறறு லும அவள தோறறாலும அடிமையாகவேணடும. ஸநதேஹமிலலை அநதககுதிரை ஒரேநிறமுளளதுதான, சநதரனுககும வெணதாம ரைமலருககும ஒபபானநிறமுளளது பிளளைகளே! ஆதலால, நான தான தோறறு அடிமையாவேனெனபதில ஐயமிலலை ஆதலால, நீஙகள பினவாஙகாமல, முழுதும வெணமையான அநதச சிறநத குதிரையின வாலில மைநநிறமான மயிரகளாகச சேருஙகள' எனறு சொனனாள அதறகு, ஸாபபஙகள, 'தாயே! வஞசகமாக ஜயிபபது நனமையாகாது எஙகளுடைய உணமையான சொற களைக கேள இபபடிச செயவதில இககாலததிலும எதிர காலததிலும புணயமிலலை தாயே! ஆதலால, நமது குலத துககே கெடுதலும தாமததிறகு விலககுமான மோசஞசெயது ஜயிபபதை எவவகையிலும செயயாதே நாஙகள அதாமததி

---

1 'பநதயததைபபறறி ஸநதேஹிததுககொணடிருநதாள' எனறும பொருள கொளளலாம, சிநதிததுககொணடிருநதாள எனறபடி

னால் ஜயிப்பதை எங்கேயாவது கருதுவோமாயின், 'அப்படிச் செய்யாதீர்கள்' என்று நீ கட்டாயமாகத் தடுக்கவேண்டியவளல்லையோ? அப்படிப்பட்ட நீ ஆசையினால்மயங்கி, பாபத்தைவிட்டு ஸரியான எண்ணத்துடனிருக்கும் யோக்யர்களான எங்களையும் பாபத்தில் சேர்க்க நினைக்கிறாயே? தாயே! திரும்பவும் இப்படிப்பட்ட உன் சொல்லைக் கேளாமலிருக்கும்படி உன்னைவிட்டுப் பத்துத்திசைகளிலும் ஓடிப்போவோம் காமத்தினால் கார்யாகார்யங்களை அறியாமல் தப்புவழியில்போகும் குருவையும் விடும்படி சாஸ்த்ரம் விதிக்கிறது' என்று கூறினர் கத்ரு, 'என்னைக் கெட்டவழியிலிருந்து திருப்புவதற்காகக் காரணங்களோடு நீங்கள்சொல்லிய பல்சொற்களையும் கேட்கிறேன் அவற்றை நான் விரும்பவில்லை மதிகெட்டவர்களே! இதைத்தவிர வேறுவகையில் அந்தப்பந்தயத்தை ஜயிக்க முடியாதே பிள்ளைகளே! நான் சொன்னதைக்கேட்டு வஞ்சகமாகஜயித்து எனக்கு க்ஷேமத்தைச் செய்யுங்கள் பிள்ளைகளே! நாளைக்காலையில் நான் தோற்றுப் பந்தயத்தின்விதிப்படி விநதைக்கு வேலைக்காரியாகிவிடுவேனென்பது திண்ணம் இவ்வுலகத்திலும் அவ்வுலகத்திலும் பயன்படுவதற்காகத்தான் தாயார்கள் பிள்ளைகளை விரும்புகிறார்கள் உங்களைப் புத்ரர்களாக அடைந்ததனால் எனக்கு இந்தவிருப்பம் கெட்டுப்போயிற்று புத்ரன் தாய்தந்தையரை இவ்வுலகத்திலும் வேறு உலகத்திலும் கரையேற்றவேண்டியவன் இதில் புதுமையொன்றுமில்லை பரிசுத்தம்செய்வதனாலேதான் [1]புத்ரன் ஆகிறான் மனோவேகமுள்ள எனதுபுத்ரர்களே! ஆதலால், நீங்களும் என் ஆபத்தைத் தாண்டுவிப்பதற்காக மைந்நிறமுள்ளவால்மயிர்களாகி உச்சைச்ரவம் என்னும் சிறந்த குதிரையைச் சேருங்கள் அதர்மம் எல்லாவற்றையும் நான் அறிவேன் விநதை, வஞ்சகத்தினால்தான் வெல்லப்படவேண்டியவள் எனது அடிமைத்தன்மை உங்களையும் துயரப்படுத்தும். வஞ்சகத்தினால் ஜயிப்பது நலமா, தோற்று அடிமையாவது நலமாவென்று இரண்டையும் நிச்சயிக்கும்போது ஜயிப்பதுதான் தர்மம் அதுதான் சிலாக்யம் அதர்மமாக ஜயிப்பதனாலுண்டாகும்பாபம் உங்களையும்தான் தொடும் ஆனால், பெரியோர்சொல்லைச் செய்வதனால் தர்மமும் உண்டாகும்' என்றாள்

---

[1] பு=பரிசுத்தம், த்ர=செய்கிறவன்

இருபததுமூனருவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(விநதை அடிமையானது)

அநத ஸாபபஙகள, கோபமுறற தாயினசொலலைக கேட்டு வருததததுடன ஒபபுககொணடன மறறுமசில அவளைவிடடுத திசைகளில ஓடிபபோயின எபபோதும பகையையேபாராடடுகிற வளாகிய நாகமாதாவானகதருவானவள, திசைகளில ஒடின நாகங களினமேல மிகவுமகோபமுறறு, 'பாணடுவமசததில விலலாளி களிறசிறநதவனும குநதிபுதரனுமான தனஞசயனுககு நாலாவது தலைமுறையில ஜனமேஜயனெனனும அரசன பிறககபபோகிறுன குருவமசததைததாஙகுகிறவனுன அவவரசன கோபிதது ஸாபப யாகம செயயபபோகிறுன அநதயாகததில உஙகளை அகனியினுல கொலலபபோகிறுன' எனறு சர்பமகொடுததாள இஙஙனம கோபிதத நாகமாதாவானவள தாமததை விடாமலிருநத நாகங களைபபாாததுப பெரியோரைவிடடதனுல உணடான இநதச சாபம மாருதெனறும சொனனுள தாமததைசசெயயும பனன கஙகள இவவாறுசபிககபபடடதனுல கோபிதது எபபோதுமபகை செயபவளாகிய தாயைவிடடுப பலதிசைகளிலுமசெனறன அவை களுள, அவளசாபததைப பெருதஸாபபஙகளமடடும அநதககுதி ரைககுக கறுததநிறமுளள வாலமயிர்களாயின அநதபபிளளை கள வாலிலிருநததைககணடு மனமகிழநத கதருவானவள, விநதை யை நோககி, 'இநதககுதிரையைபபார் சிறநதவளே! இது ஒரு நிறமா? அனறு? நமதுபநதயமு நனறுகநிசசயமாகிவிடடது பெணணரசியே! [1] ஜலததினினறுகரையேறுமபோது இநதககுதி ரையைபபார்' எனறு சொனனுள பாரதனே! நேரான எணணமுளள விநதாதேவி, கபடமாக நடககும தனஸஹோதரி யைபபாாதது, 'மஙகளமானவளே! ஆ! ஆ! பாாபபோம, போவோம, நாம நலலபநதயம வைததுககொணடோம நானுவது உனககுஅடிமையாவேன நீயாவது எனககுஅடிமையாவாய்' எனறு சிறிதுநகைததுககொணடேசொனனுள குருஶ்ரேஷடனே அவவிரணடுஸகோதரிகளும பநதயததை இவவாறு உறுதிப படுததிககொணடு, தஙகளுககுத தஙகளையே ஸாக்ஷியாகவைத துககொணடு, அநதககுதிரையைப பாாததனா அநத விநதை சநதரகிரணஙகளைபபோனற வாலுளளதும மனோவேகமுளளது

1 அபபோது இருககுமநிறம ஸரியானதெனறு கருதது.

மான அநத வெணமையான குதிரையினவால கறுததிருநததைக
கணடவுடன துககததையும வெடகததையும அடைநது, கண
ணீா துளிகள சொடட, 'இநதககுதிரையினவால கறுபபாகத
தானிருககிறது நீ ஜயிததுவிடடாய நான அடிமையானேன
சிறநதவனே! உனனிஷடததிறகுடபடட தாஸியானஎனனை உன
வேலைகளில ஏவலாம பரபுககளின இஷடஙகளை வேலைககாரிகள
செயயவேணடியவாகளெனபதில ஸநதேகம இலலை' எனறு மெல
லச சொனனாள

இருபததுநானகாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(கத்ரு, அம்ருதம் கொணர்ந்தால் அடிமை நீங்குமென்று
கிருடருக்குச் சொல்லியது)

அதன பிறகு, கதருவானவள், நகைததுககொணடே, தா
மததை அனுஷடிபபவளாகிய விநதையை வேலைககாரியைபபோல
ஏவினாள அவளும அவள சொனனதையெலலாம செயதாள
தாமரைமலாகள போனற கணகளையுடைய விநதையானவள முக
மலாசசி குனறாமலும மனமசலியாமலும கோபமும துனபமும
இலலாமலும கதரு கடடளையிடட காரியஙகளைச செயதாள
அவள் வேலைககாரியாகவே இநத நாறறிசைகளிலும நடநதாள
பிறகு, கருடருககுப பலமும காவமும வருததியாயின அரசனே!
காவம மேறகொணடு ஸமீபததிலோடும கருடரைத தேவரிஷி
யாகிய நாரதா கணடாா (அநத) தேவரிஷியான நாரதா, அநதக
கருடரைப பாாதது நகைததுககொணடு, 'நீ பலததினால எபபோ
தும காவம அடைநது, 'நான' எனற எணணததுடன, நாகராஜ
னுடைய மாதாவான கதருவுககு வேலைககாரியாகி அவள வீட
டுககுளளிருககும தாயையும கவனியாமலிருககிறாயே? ஏன எப்
போதும இவவளவுகாவம மேறகொணடிருககிறாய?' எனறு கேட
டாா அதறகு, வைநதேயா, 'சிறநத புததியுளளவரே! நான
புதரனிருககையில என தாய பரிதாபபபடததகக அடிமையா
னாள? அது எனனகாரணம?' எனறு நாரதரைக கேடடாா
பிறகு, நாரதரிஷி, 'ஓ! பக்ஷியே! உன தாய முன நாகமாதாவான
கதருவுடன பநதயமபோடடபோது, அவள தனபிளளைகளைக
கொணடு வஞசகமாக உனதாயை வெனறுவிடடாள' எனறு
சொனனாா கருடா, 'பகவானே! என தாய வஞசகமாக ஜயிககப
படடதெபபடி? அதை நடநதபடி எனககுச சொலலும, கேட்ட

பிறகு, அதனமேல நடககவேணடியதை அறிநதுகொளளவே
என்று கேடடார ஓ! பரதஸரேஷடனே! அபபோது நாரத
நடநதவறறையெலலாம நடநதபடி அநதக கருடருககுச சொ
ஞா அதைககேடடபின, கருடாமனததில கோபமுணடாயிற
பகைவரைத துனபுறசசெயயும பக்ஷிராஜா பனனகஙகளைத
யும அவறறின தாயையும இகழநது கோபததோடும துககத
டும விரைவாகககிளமபித தமதாய மிகக கஷடபபடடுககொ
டிருககும இடததிறகுச சென்றா அஙகே துயரமுறறு ஜ
தரிதது அழுககடைநது இளைதது மேகததினுல மூடபப
சூாயகாநதிபோல இருககும தமதாயைக கணடார அவருக
துககததினுலும கோபததினுலும கணகளினினறும கண
பெருகிறறு மேல முயறசிசெயவதிலேயே உறுதியான எண
முளளவரும தாமாதமாவுமான பக்ஷிராஜா, தாமசெயவதை
செயயாமலிருபபதையுமபறறித தம தாயிடம ஒனறும சொல
மல கதருவைபபாாததே பினவருமாறு சொலலலாஞா

'நீ எனககு மூததததாயாகவிருககிறாய நீ என தாயை நிய
மாக ஜயிததிருநதாலும அநயாயமாக ஜயிததிருநதாலும அ
லாம நியாயமெனறே நான நினைககிறேன அமமா! ஆஞல, நா
புதரனிருககுமபோது இவள அநாதையாகவும துயரமுளளவ
கவும இருககலாமா? தாமநெறிநதவளே! எனனைபபறறி அவ
நீ விடடுவிடுவது நலம' என்றா சிறநத புததியுளள வைந
ருடைய சொலலைககேடடுத துஷடபுததியுளள கதருவான
இயறகைமாறித துயரமேறகொணடு, 'விநதையின மகனே! உ
கும உனதாயககும விருபபததை நான எவவகையிலும செ
மாடடேன ஆகாயததில பறககும பறவையே! வேணடாதவ
நீ எனனிடம ஏன பேசுகிறாய?' என்று சொன்ஞள இவவா
அனபிலலாமலும கொடுமையாகவுமபேசும தயையறற கதருவை
கருடா உணமையும அனபுமுளள சொறகளினுல நயபபடுத
தொடஙகிஞா 'நறகுணஙகள நிரமபின பெணணரசியே! நீ எ
தாயககு அனபுளள மூதத ஸஹோதரி எனககு நீ பெரியதா
ஸநதேஹமிலலை' என்றா கதரு,'ஆகாயததிலபறககுமபறவை
நினைததபடியெலலாம செலலுகிறவனே! உனனிஷடபபடிசெ
லாம பக்ஷியே! இனசொறகளினுல நீ உனதாயைத தாஸியா
மற செயவது முடியாது பறவையே! விநதையின மகனே
அமருதம கொணடுவருவாயாயின உனது இநதததாயை என
அடிமையாயிலலாமல பாககலாம இது திணணம' என்று சொ
ஞள

இருபததைநதாவது அதயாயம

தானதாமபாவமः (தொடர்ச்சி)

(கச்யபர், கருடருக்கு யானை ஆமைகளின் வரலாறு கூறியது)

மிகுநத சகதியுளளகருடா, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு சொலலி, அமருதம கொணடுவருவதாக பரதிஜஞைசெயது, உடனே பிதாவினிடம செனறு, 'நான உணமையும அனபுமுளள சொறகளைப பலமுறை சொலலி என தாயககு விடுதலையைக [1]கேடடேன கதருவோ ஒபபுககொளளவிலலை அவள இடியைப போனற பலசொறகளை எனமேல பரயோகிததாள பகவானே! பெருமபுகழ பெறறவரே! என தாயாகிய விநதை தாஸியாயிருக கிறாள கதருவானவள அவளை ஏவுகிறாள 'இவள தாஸி' என றும சொனனாள பிறகு, 'அமருதம கொணடுவா, விநதை விடப படுவள' எனறு சொனனாள (அதனமேல) நான தாயைவிடுவிபப தறகாக அவள சொனனதை அஙகீகரிதது, 'அமருதம கொணடு வருவேன' எனறு சொலலி, உடனே அதைக கொணடுவரப [2]புறபபடடேன' எனறுசொனனார அதறகு, அவாபிதா, 'அமரு தம தேவாகளாலும பெறமுடியாதது, நீ கொணடுவருவதெப படி? புதரனே! அது காவறகாராகளால மிகவும காககபபடு கிறது அதைச சொலலுகிறேன, கேள ஐயா! மிகவும நனறாக நாலுபககமும தணணீராலசூழபபடடு ரக்ஷிககபபடடிருககிறது அதனபிறகு, ஜவலிககினற அகனியினால ரக்ஷிககபபடடிருககின றது அதறகுபபிறகு, பதினாயிரமும நூறாயிரமும பததுலக்ஷமு மாகிய கிஙகராகள எனனும ராக்ஷஸாகளும அதிகஜாகரதை யுடன அமருததததைக காககினறனா குழநதாய! சகதிஆயுதஙக ளும தடிகளும சூலஙகளும சதகநி(பீரஙகி)களும படடஸஙகளும இடிககொபபான கறகளும அநதக காவறகாராகளின ஆயுதஙகள குழநதாய! இநதரனுடைய கடடளையினால அநதக காவறகாராக ளுககு வெளிபபககம பெரிய இருபபுவலையினால மூடபபடடிருக கிறது அபபா! விநதையினபுதரனான பக்ஷியே! வஜராயுதததைத தரிபபவனான இநதரனும தேவாகளாலும நாகாகளாலும சகதி கள, கறகள, ஜலமுதலியவறறினாலும இவவாறு நனறாககக காககப படட அமருததததை நீ எபபடி விருமபுகிறாய?' எனறு சொனனா

---

1 'யசசாபயநுஜஞாம' எனபது, 'யாசஞாமயநுஜஞாம' எனறிருகக வேணடும

2 'பராாதகித.' எனபது, பரஸதித' எனறிருததல வேணடும

கருடா, 'பிதாவே! நான புதரனெனற ஸவதநதரததினுல இநத என நிரசயததைதச சொலலுகிறேன, கேளும. பலவானும உபாயநதெரிநதவனுமாக இருககிறேன. இனனும நான எனன செயயவேணடுமெனறு நீர நினைககிறீர?' எனறு கேடடார. ஸநதோஷமடைநத பிதாவானவர, பலமுறை சிரிததுக கருடரைப பாரதது, 'அபபா! மிகக கொடிய ஆமை யானை இரணடினையும நீ பக்ஷிபபாயாயின, அதனுல, உன்பலம அளவிடககூடாததாகு மெனபதில ஸநதேகமிலலை. அமருததததையும கொணடுவரத தககவனுவாயெனபது திணணம' எனறு சொனனுர. கருடர், 'மஹானுபாவரே! அநத கரூரமான யானையும ஆமையும எஙகே இருககினறன? பிதாவே! பலம அதிகபபடுவதறகாக அவறறை நான பக்ஷிபபேன' எனறு கேடக, கசயபர் சொலலலானுர: 'முனனே தேவககூடடஙகளாலும ஏறமுடியாமலிருநத உரக மெனனுமலை ஆகாயததைத தடுததது போலக கடறகரையிலிருக கிறது. தாழவரைகளில மரஙகள எபபோதும புஷபிததிருககும அமமலை, அனேக [1] கவயூதிகள அகலமுளளது. அபபா! மிகக வனமையுளள யானையினுல அமமலையில வழியுணடாககபபடடது. புதரனே! பதினுறுகவயூதி உயரமுளள அமமஹாபாவதம அநத யானை போவதனுலும வருவதனுலும தேயநதுபோயவிடடது. அபபா! அவவளவு உயரமான மலை, தரைமடடமான வழியாகச செயயபபடடது. அநத யானை தணணீர் குடிபபதறகாக அநத வழியே சென்று யுததமசெயயககருதுகிறது. அநத மலைககபபால தாமரை மலர் நிரமபின கனகம எனறு பெயர்பெறற மடுவொன றிருககிறது. அமமடுவில மிகக பலமுளள ஓர் ஆமையிருககிறது. அநத ஆமை அனேக கவயூதி அகலமுளளது. அநத ஆமையும யானையும தேகஅளவிலும மனஊககததிலும தேகவனமையிலும ஒனறுககொனறு ஒபபானவை. பூர்வஜனமத்தில அறிவிலலாமல ஒருவரையொருவர் கொலலககருதின மதுகைடவாகள தாம இநத யானையும ஆமையுமாக மறுஜனமம எடுததிருககினறனர். அநத யானை தணணீர் குடிபபதறகாக அமமடுவில எபபோதுபோகிற தோ, அபபோது மஹாபலசாலியான ஆமை கோபததுடன அதை எதிர்ததுசசெலலுகிறது. நீரிலிருககும ஆமையானது அடிக கடி மூழகிககிளமபி நகஙகளாலும பறகளாலும அநத யானையின துதிககைநுனியைககிழிககிறது. சிறநத யானையும தாகிததுத தண ணீர்குடிககபபோயக காலகளாலும துதிககைநுனியாலும தந தஙகளினுலும ஆமையைத தடுககிறது. அநத ஆமையானது தன

---

1 கவயூதி=இரணடுயோஜனை அளவு, யோஜனை=இரணடு மைல

ணீரைவிடடுக கரைககுபபோகாமலே யானைககூடடத தலைவனான
அநத மஹாராஜததை நகஙகளாலும பறகளாலும தடுககிறது
தணணீர குடிககவநத யானை அதனால தடுககபபடடு ரகததததினால
துதிககை நனிநனைநது ஈரமாகவே திருமபவும தனவனததிறகுச
செலலுகிறது புதரனே! உனனால முடியுமாயின, நீ போய அவ
விரணடும சேரநதிருககுமபோது தினறுவிடு பலசாலிகளான
அவை தனிதது ஜாகரதையாயிருககுமபோது பிடிகக முடி
யாதவை' எனறு சொனனார

இருபத்தாறுவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கருடர் யானையையும் ஆமையையும் தூக்கிச்சென்று ஒருமாக்
கிளையில் உட்கார்ந்ததும், அதுமுறிய அதைத்தூக்கிச்
சென்று கடற்கரையில் போட்டதும்)

கருடர், 'பகவானே! அநத யானையையும ஆமையையும
ஒரே காலததில நான பிடிபபதறகு எபபடிககூடும? அதறகு உபா
யததை நீர சொலலவேணடும?' எனறுகேடக, கசயபர், 'அநத
யானையானது யுததமசெயயககருதிச சறறுநேரமிருககுமபோது
அநத ஆமையும யுததமசெயயவிருமபித தணணீரினினறு அடிக
கடி விரைவாக மேலே கிளமபும அபபா! பக்ஷிராஜாவே! ஆமை
வெளிககிளமபியும யானை அதனமேல கவனமவைததும இருககை
யில நீ பிடிககலாம இதறகு வேறு உபாயம இலலை' எனறு
விடைகூறினார அவரால இவவாறு சொலலபபடட கருடர
அநதச சிறநத வனததிறகுச்சென்று மேகமபோலும மலைபோலு
மிருககும அநதப பெரிய யானையைக கணடார பாரதனே! அநத
யானை முனசொனன அமமலை வழியில வநதது அதைககணட
வுடன, அமமஹானுபாவரான கருடருககு மயிரகள சிலிரததன
அரசனே! யானையையும ஆமையையும புசிககக கருதினவரும
உகரரூபமுளளவரும மஹாதமாவுமான கருடருககு அபபோது
மிகப பெரிய மகிழசசியுணடாயிறறு அபபோது மிகக பலசாலி
யான அநதககருடர, ஸரமபபடடு அஙகததையெலலாம குறுககிக
கொணடு மிகக வேகததுடன அநத யானையைப பினதொடரந
தார அநதப பலசாலியும பெருமூசசுளளதுமான கஜராஜன,
அவவாறு அநத வழியைககடநது குளததததினால களைபபைத
தீரபபதறகாகப பெருமூசசெறிநதது அதனமூசசுக காறறினா
லும மதஜலததின மணததினாலும அநதயானையைத தடுககும

பெரிய ஆமையானது மேலே கிளமபிறது இநதரனுககும பர
லாதனுககும நடநததுபோல அநதப பெரிய ஆமைககும யானை
கும நடநத கடுமசணடையைப பக்ஷிராஜா பாரததா பார்த
னே! அநத யானைககூட்டததரசு நுனிததுதிககையினால தண்ண
ரைத தொடுமபோதே அதைப பறகளாலும நகஙகளாலு
ஆமை தடுததது அவவாறே, யானையும மூழகிககிளமபும ஆமை
யைக காலகளாலும துதிககையினாலும தடுகக அவவிரணடிறகு
சறறுநேரம பயஙகரமான காட்சியுள்ள யுததம நடநதது அ
சனே! பிறகு, ஆமை அநத ஜலததினினறு கரைககு வநதது
அநத யானை தோறகசசெயயபபட்டிருநதும தணணீரை விருமப
யிருநததனால திருமபிபபோகவிலலை தாகததினால தணணீ
விருமபின யானை மெதுவாகப பினனே நகாநதது யுததத
விட்டுப பினனே நகரும அநத யானையைககணடு ஆமையான
இநதரன அஸுரனை எதிாபபதுபோல மிகவிரைநது எதிாதத
டிறறு கோபததுடன கரையேறின அநத ஆமை (தணணீ
அடையாத அநதயானை இரணடையும கருடா சோததுபபிடி
தாா பலவானன அவா அநதச சிறநதயானையை இடககாலி
லும துடிககும ஆமையை வலககாலினாலும பிடிததாா சிற
ஸாபபஙகளைக கொலலுகிறவரும தோலவியடையாதவருமாகி
கருடா சிறகுகளினால மேலுலகததையும இடைவெளியை
(மறைததுககொணடு) அஙகிருநது விரைநது கிளமபினாா கருட
விரைவாகப பறககுமபோது வஜராயுதததினால செயயபபட்ட
போனற மிகககூாமையான அவருடைய நகஙகளினால உறு
யாகப பிடிககபபட்ட அவவிரணடும உடனே உயிரை விட்ட
பலவானுகிய கருடா, காலகளும கழுததுககளும தளாநதுபோ
அவவிரணடினையும பிடிததுககொணடு கூததாடுகிறவாபோ
ஆகாயததில விளையாடிககொணடு விரைவாகச சென்றாா அ
சனே! அதனபிறகு, அவறறைத தினனககருதின அநத வீர
பூமியில இடம பாாததும தாம உட்காருவதறகுப போதுமா
மரம ஒனறையும பாாககவிலலை அரசாககரசனே! பிறகு, சிறந
பராககிரமமுள்ள கருடா, தேவாகளின வனமாகிய நைமிசார
யததைச சாாநது சிறுகிளைகளாலும பெருஙகிளைகளாலும மறை
கபபட்டதும இரணடு யோசனை உயரமுள்ளதும நாறபுறததிலு
நானூறுமுழம பரவிய அடியுள்ளதும இமயமலைச்சிகரமபோனற
மான ஒருமரததைககணடாா அமமரததின ஒருகிளை அடியும ஏ
தியும உறுதியானதும வஜராயுதமபோனற இலைகள நிறைநதது
ஐநதுயோஜனை நீளமுள்ளதுமாயிருநதது வைநதேயா், அந்

இரணடையும பிடிததுககொணடு உணபதறகாக அநதக கிளையில வேகமாக உடகாரநதார அவருடைய வேகததினால அநதககிளை விழுநதது அரசனே! அது விழுவதையும அதனகீழே வஸுககளும வைகானஸாகள எனனும யதிகளும வாலகிலயாகளும இனனும அனேக ரிஷிகளும கூடடமாக யாகம செயதுகொணடிருபபதையும கணடார பாரதனே! அவவிடததில அநத யதிகள தேவாகளோடு(=வஸுககளோடு)உடகாரநதிருபபதைப பாாதத பிறகு,பக்ஷிராஜருககுப பயமுணடாயிறறு அநதப பக்ஷிராஜா அநதக கிளையை மூககினாலும அநத ஆமையையும யானையையும காலகளினாலும பிடிததுககொணடே கிளமபி விளையாடுகிறவாபோல ஆகாசததிறசெனறா பெரிய பாரஙகளைத தூககிககொணடு கிளமபின அநதபபக்ஷியைபபாாதது, 'வீரனும தாமததில எணணமுளளவனுமாகிய இநதப பக்ஷிராஜன பெரிய பாரஙகளை எடுததுககொணடு விளையாடுகிறவனபோல ஆகாயததில செலலுகிறான இவனைபபோலச செயய யாருககும இயலாது [1] குருவான பாரததை வஹிபபதனால இவனுக்கு, 'கருடன' எனறு பெயரிருககடடும' எனறு அநத ரிஷிகள எலலோரும கூறினா அநதககாரணததினாலேயே வஸுககளும தேவாகளுமகூடப பக்ஷிராஜருககு, 'கருடன' எனறே பெயரிடடனா அநதப பக்ஷி பூமியெலலாம திரிநது ஆஙகாஙகு ஓடி மரததின கிளையைப போடக கருதியும ஓரிடததையும காணவிலலை ஒருதேவதூதன,மேலிருநது,'கருடா!' எனறழைதது, 'விநதாபுதரனே! மிககபலசாலியே! ஸமுத்ரக கரையில குவிநதரெனனும ஒருஜாதியாரினமேல இநதமரககிளை போடததககது அவாகள தாமததிலெணணமிலலாதவாகள' எனறு தெளிவாகபபேசின அசரீர வாககைககேடடாா அதைக கேடடு, கருடா உடனே பாவததொழில உளளவாகளும அறிவீனாகளுமான அநதக குவிநதாகளின இருபபிடமாகிய கடறகரைககுச செனறா அநதப பக்ஷிஶ்ரேஷடா அநத இடததைச சோநது அஙகே கிளையைப போடடாா, அரசனே! அபபோது அநதககிளையினால் இருபததாறு தேசஙகள் அழிககப்படடன, அரசருடசிறநதவனே! சிறநத சகதியுளள குவிந்தாகளின இருபபிடமும மிகக பயஙகரமுமான அந்தத தேசம இபபோது, [2] 'சாகாபதகம' எனறு பெயாபெறறிருககிறது

1 ஒப்பிரிய ... பக்ஷி கிளைபோடட இடம

இருபததேழாவது அத்யாயம
தானதாமபாவம். (தோடர்ச்சி.)

(கருடர் அம்ருதம் கோணர்தற்காக ஸ்வர்க்கஞ் சேன்றது)

நியமமுளள பக்ஷிராஜா, அநதக குவிநதாகளின தேசததை
அழிததபிறகு, ஸநதோஷததுடன மலைசசிகரததில உடகாாந
அநத யானை ஆமை இரணடையும பக்ஷிததா பகைவரை வாட
பவனே! அவறறின ரகததகைதயும கொழுபபையும குடிதது ஒ
பறற வனமையையும உதஸாஹததையும அடைநத பக்ஷிஶரே
டரான கருடா இநதிரலோகததிறகுச சென்றா அமருததை
ரக்ஷிபபதறகாக இரவும பகலும பொறிகளுடன ஜவலிககின
அகனிபகவானைபபாாதது நமஸகாரமசெயதபிறகு பக்ஷிராஜருக
மிககபயம உணடாயிறறு ஜலததிறகும காவறகாராகளுககு
அவா பயபபடவிலலை தாம பக்ஷியாயிருபபதையும அகனிஜவலி
பதையுமகணடு பயநதாா பிறகு, அநதக கருடா பரமமதே
ரிடமசென்று அவரைக கணடாா [1] பக்ஷிராஜரான கருட
மஹாதமாவான பரமமதேவருககு வநதனமசெயது கைகூபபி
தெளிவாகத தாமநினைததகைதச சொலலலானா 'பகவானே! நா
எனதாயை அடிமைததனமையிலிருநதுவிடுவிபபதறகாகப பெரி
காாயததில ஆரமபம உளளவனென்றும தாமததில நிசசயமு
ளவனென்றும குறறமறறவனென்றும அறியும ஈஶவரரே! நா
கதருவினிடததிறகு அமருதம கொணடுபோகவேணடும தேவரே
அபபோதுதான எனதாய அடிமைததனததினினறு விடபப
வாள ஈஶவரரே! தேவலோகததில அகனிபகவான இநத
னுடைய கடடளையினால எபபோதும ஜவலிததுககொணடு அம
ததைக காபபாறறுகிறான தேவஶரேஷடாகளுககும ஈஶவரரே
பரபுவே! அகனிஜவலிபபதையும நான பக்ஷியாயிருபபதையு
கணடு எனககு அதிக பயமுணடாகிவிடடது நான அகனியை
தாணடுவதறகு எபபடி முடியும? வரமளிககும பரபுவே! அதற
உபாயம சொலல நீரே ஸமாததா' என்றா பெருமபாககியமுள
தாமராஜனே! அவவாறு வருததபபடும அநதக கருடரை
பாாதது பரமமதேவா பலமுறை நகைததுககொணடு அக
யைத தணிகக உபாயம சொலலலானா 'குழநதாய! பராண
களின சரீரததிலிருககும அகனிகூடப பாலினாலும நெ
யினாலும அடஙகுகிறது பூமியில ஜவலிககும அகனியைபபறறி
சொலலவேணடுமா? நீ வெணணையையாவது பாலையாவது அக

---

1 'பனனகேசவரஃ' எனபது 'பதகேசவரஃ' எனறிருததல வேணடும

யில் பொழி பிறகு, விருப்பப்படி செல்லலாம் உன்னை அக்னி தகிக்காது' என்றார்.

இருபத்தெட்டாவது அத்யாயம்.

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கருடர் வஜ்ராயுதத்தைக் கௌரவிப்பதற்காக ஒற்றை இறகை விட்டது.)

பறவைகளுக்கு அரசரான கருடர், பரமதேவர் சொல்லைக் கேட்டு, வெண்ணெயைக்கொண்டுவருவதற்காக ஓர் இடைச்சேரிக்குச் சென்றார்; அவ்விடத்தில் கடைந்து குடத்தில்வைத்திருக்கும் வெண்ணெயைக்கண்டு உடனே அதை எடுத்துக்கொண்டு அந்த அம்ருதம்பாதுகாக்கப்படும் இடத்துக்குச் சென்றார். மஹாபல சாலியான அந்தக்கருடர் அவ்விடத்தில் ஜலத்தைக்குறுக்காகத் தாண்டி அக்னியைக்கண்டு விலகி அதில் வெண்ணெயைப்போட்டார். ஜ்வாலைகளோடு கூடியிருந்த அந்த அக்னி வெண்ணெயி னால் த்ருப்திசெய்விக்கப்பட்டு வேகமடங்கி எரியாமல் புகையை மட்டும் விட்டது. கருடர், மனமகிழ்ச்சியுடன் அந்த அக்னியை விரைவாகக்கடந்து சிறகுக்காற்றினாலேயே ராக்ஷஸர்களைத்தள் ளித் தாண்டிவிட்டார். கருடர்சிறகுக்காற்றினால் அடிக்கப்பட்ட அவ்வரக்கர்கள் ஆயுதங்களையும் கேடகங்களையும் போட்டுவிட்டுத் தலைகளும் முழங்கால்களும் கீழேபடவிழுந்தனர். மேற்கிளம்பிச் சுற்றியிருக்கும்நாகங்களைக்கொன்று ஆர்களினசந்தினால் சக்ரத் தையும்தாண்டித் தலையினால்வலையைக்கிழித்துக்கொண்டு ஓடினார். வேகத்தில் வஜ்ராயுதத்துக்கு ஒப்பானகருடர் வலையைத் தலையால் கிழித்தவுடன், அம்ருதத்தை விரைவாகத் தூக்கிக்கொண்டார். அம்ருதத்தை எடுத்துக்கொண்டகருடர் காற்றைப்போலவிரைந்து ஓடினார். பிறகு, இந்த்ரன் தேவர்களுடன்கூட யுத்தஸந்நாஹம் செய்தான். அதன்பிறகு, மாதலியென்னும் ஸாரதியினால் பொன் மாலை பூண்ட ஹரிகளென்னுமகுதிரைகள் பூட்டப்பட்டதும் ஸூர்யனுக்கும் அக்னிக்கும் ஒப்பான ஒளியுள்ளதுமாகிய தேரில் விரைவாக ஏறினன். வ்ருத்ராஸுரனையும் பாகாஸுரனையும் வதம்செய்தவனும் வஜ்ராயுதமதரித்தவனும் மிக்கபலசாலியுமான இந்த்ரன் கூரானவஜ்ராயுதத்தை ஓங்கிக்கொண்டு கருடரை எதிர்த் துச்சென்றான். அரசனே! அப்படியே கருடரும் வஜ்ரபாணி யான இந்த்ரனை எதிர்த்துச்சென்றார். அப்போது, இந்த்ரன் மாத லியைப்பார்த்து, 'குதிரைகளை வேகமாகநடத்து' என்றுசொன்

ஞன. உக்ரமானவேகமும் ப்ராக்ரமமுமுள்ள இந்த்ரன் மிக்கபயங்கரமான சிறந்தவஜ்ராயுதத்தைக் கருடர்மேல் எறிந்தான். தேவேந்திரன் வஜ்ராயுதத்தை விட்டதைத் தொடங்குவதைத் தெரிந்துகொண்ட பக்ஷிராஜர்வான கருடர் மிக்கவேகமாகச்சென்று ப்ரம்மாவினிடம்[1] வரம்பெற்ற சிறந்த ஆயுதமென்றறிந்து கருடர் இந்தரனைநோக்கி, 'வருத்ராஸுரனைக்கொன்றவனே! இந்த உன் வஜ்ராயுதம் ப்ரம்மாவினுடைய[2] வரம்பெற்றது அதனால், அதை வெகுமானிக்கக்கருதி ஒற்றையிறகை விடுகிறேன் வருத்ரனைக்கொன்றவனே! உனக்குச் சக்தியிருக்குமானால் உன்னுடைய முழுபலத்தையுங்காட்டி இந்தச் சிறந்த ஆயுதத்தினால் என்னை அடிப்பாயாக நான் ஒருதீங்குமில்லாமற்செல்லுகிறேன்' என்றுசொன்னார் பாரத! உடனே இந்த்ரன் தன்முழுபலத்துடனும் வஜ்ராயுதத்தை மிக்கவேகமாகப் போட்டான் அது கருடரை அதிகமாகத் தாபப்படுத்தவில்லை அரசனே! பிறகு, ஆகாயமார்க்கமாக ஸஞ்சரிக்குந்தேவரிஷிகள் அந்த வஜ்ராயுதம் பக்ஷியின் சிறகில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கக்கண்டு, 'இந்தக்கருடனென்னும் பக்ஷிதான்[3] ஸுபர்ணன் ஏனெனில், வருத்ராஸுரனைக்கொன்ற தேவேந்திரனது என்றுமழியாத சிறந்த ஆயுதம் இவனது சிறகில் ஒட்டிக்கொண்டதே' என்னும்வசனத்தைக் கூறினார் பராக்ரமசாலியான கருடர் என்னும்பக்ஷி ஸுபர்ணரானது இவ்விதமாகும் அவரை அக்னியென்றும் விஷ்ணுவென்றும் வேதங்களினால் மிகத்துதிக்கப்பட்டவரென்றும் புண்யங்களின் பலன்களைத் தருகிறவரென்றும் ரிஷிகள் அறிகின்றனர் அப்போது மயில்கள், ஸுபர்ணருடைய சிறிய இறகுகளை எடுத்துக்கொண்டன அந்தமயில்களெல்லாம் காவமடைந்து இந்த்ரனை எதிர்த்து ஓடின

இருபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(கருடர் அம்ருதங்கொணர்ந்ததும், விநதை அடிமைநீங்கியதும், கருடர் திரும்பவும் அம்ருதத்தை இந்த்ரனிடம் கொடுத்ததும்)

ஆயுதங்களில்சிறந்த வஜ்ராயுதம் ஒட்டிக்கொண்டதையும் ரிஷிகள் துதிப்பதையும் கண்டவுடன், தேவேந்தரன், கருடரைப்பார்த்து, 'ஸுபர்ணனே! உன்னுடையமஹிமையை நான் அறிய

---

1 'லப்தவரః' என்பது 'லப்தவரம்' என்றிருத்தல்வேண்டும்

2 'வரோலப்தః' என்பது 'வரலப்தః' என்றிருத்தல்வேண்டும்

3 சிறந்தசிறகுகளையுடையவன்

விலலி அதனல யுததமசெயதேன இதைவிட்டு வேறுவிதமாக நான அமருதததை ரக்ஷிககமுடியாது இநதிரன வஜராயுதமு என்னுடனகூடவே ஒரு பயனுமிலலாமல போனபடி திருமபிறறு' என்று சொன்னன பாரததனே! இவவாறு சொலலி இநதிரன திருமபிபபோனபிறகு கருடா அமருதததை எடுததுக கொணடு விரைவாகக கததருவினிடம சென்று, 'அநத அமருதத ததை என தாயககாக நான விரைநது கொணடுவநதேன, தாமததி லிருபபவளாகிய அநதவிநதை இனி அடிமையாயிலலாதிருகக வேணடும' என்று சொன்னா. கத்ரு, 'விநதையின புதலவனே! உனககு நலவரவு நீ அமருதம கொணடுவநதது நன்று புதர னே! சிறநதவளாகிய உன தாய இனி அடிமையாயிராமல ஸவதநத ரயாயினள!' என்று சொன்னள அவள இவவாறு சொனன பிறகு, அநதவிநதையும தனவீடுசோநதாள புலவானகளிற சிறந தவராகிய கருடா, நியாயபபடி (அமருதததைக) கொணடுவநத பிறகு, தமதாயை மோசமாக ஜயிததனைதகினைததும அநதககுதி ரைககுக கறுதத வாலமயிாகளாயிருநதநாகஙகளைக கொலவதைப பறறி நிசசயமசெயதும கததருவைபபாாதது, 'நீ வஞசகமாகத தானே ஜயிததாய ஆதலால, அநயாயம' என்று சொலலி, உட னே அமருதததை எடுததுககொணடு வேகமாக ஆகாயததில கிளமபினா. தோலவியடையாத கருடா அமருதததை எடுதது விரைவாகசசெலலககணடு நாகமாதாவான கததருவானவள, 'வைந தேயனே! கெடடபுததியுளளவனே! உததமமான அமருதததைக கொணடுவநது ஏன திருபபிககொணடுபோகிறாய? ஒருகாலும பாபம செயயாதே' என்று சொன்னள அதறகு, கருடா, 'என தாயககாக நீ அமருதம கொணடுவாவென்று கடடளையிடடது பறறி நான இபபோது அமருதமகொணடுவநதேன விரைவாக அமருதமும கொணடுவரபபடடது என தாயும விடபபடடாள. எஙகிருநது இதைக கொணடுவநதேனே அவவிடததிறகே நான மறுபடியும கொணடுபோகிறேன, 'அமருதததை எனககுக கொடு' என்று நீ சொலலியிருநதால அபபடிச செயதிருபபேன; செயயாமலுமிருபபேன ஏனெனில, நீ அமருதததுககுத தகாத வள, நான தாமததோடும ஸதயததோடும விநதையை மீடடுக கொணடேன' என்று சொன்னா உடனே கருடா அஙகிருநது சென்று, புரநதரனைநோககி, 'வருததா சததுருவே! உன்னுடைய இநத உததமமான அமருதம என தாயககாக என்னல கொணடுபோகப படடது, கொணடுபோனபடியே திருமபியும கொணடுவரபபட டது இதை வாஙகிககொள தேவராஜனே! நாகமாதாவுககு

அடிமைததொழில செயதுகொண்டிருநத என தாய இநத அம்ருதம கணடதினுலேயே விடபபடடாள' என்று சொனனா: ஆயிரம கணகளையுடைய தேவேநதரன இதைககேட்டு ஸநதோஷமடைநது கருடனரை வெகுமதிதது, 'நல்லகாயம, நலல காயம' என்றுசொனனன இநதிரனிடமகாததிருககும ரிஷிகளும தேவாகளனைவரும விஸவேதேவாகளும ஸநதோஷம அடைநதனா. பரதஸரேஷடனே! பிறகு, ரிஷிகளதேவாகள எலலாரும மகிழசசி அடைநது இநதிரனைப பாாதது, 'கருடன இஙகே வரமபெறவேணடும' என்றுகூறினா பிறகு, இந்தரன, 'இநதப பகஷிராஜனுன கருடன தானே வஸுதேவருடைய கருஹததில ஐமபுலன்களையும நடததும தாமரைககணணனுன கருஷணனுககுத தாமரகஷணம செயவதறகாகத தனனெருபாகததினுல அவதரிககபபோகிறுன' என்று சொனனன பாணடவஸரேஷடனே! பகஷிராஜாவும வைநதேயரும ஸுபாணருமாயிருககும கருடனரைபபறறி உனககுச சொனனேன உனககு நனமையுணடாககடவது பரதஸரேஷடனே! இநதககருடருடைய சரிதரம சொலலபபடடது சிறநத கைகளையுடையவனே! இனனும உனககு எனன சொலவேன?" என்று சொனனா

முபபதாவது அதயாயம
தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(வாக்குத்தத்தஞ் செய்ததைக் கொடாததும் ப்ராம்மணன் பொருளைப் பூஜித்ததுமாகிய சரிதாங்களின் கதை)

யுதிஷடிரா, "பேரறிவுளள பிதாமஹரே! இவவுலகததில பராமமணாகளுககு வாக்குததததம செயதுவிடடு லோபததினுல கொடாமலிருபபவாகள எவவகையாகிறாகள? தாமமசெயபவாிற சிறநதவரே! சொனனபடி கொடாமலிருககும துராதமாககளான மனிதாகளின தாமததைபபறறி எனககுத தெளிவாகச சொலலக கடவீா" என்று கேடக, பீஷமா சொலலலானா

"சிறிதானுலும பெரிதானுலும கொடுபபதாக வாககுததததமசெயததைக கொடாமறபோகிறவன எவனே-அவனுடைய எலலா எணணஙகளும நபுமஸகனது விவாஹமபோலப பயனறறவையாகும பரதஸரேஷடனே! அநதப பாவியானவன என்றைததினம பிறககிறுனே; என்றைததினம இறககிறுனே; அவறறினிடையில் அவன செய்த ஹோமம தானம-தவம ஆகிய புண்யஙகள அனைததும-கெடுமென்று தாமசாஸதரஙகளைத

தெரிநதவாகள சொலலுகினறனா பரதஸரேஷடனே! தாம
சாஸதரமதெரிநதவாகள மிகக ஊககமுளள புததியினல
ஆராயநது, 'கறுததகாதுள்ள குதிரை ஆயிரததைத தானம
செயது இநதப பாவததினினறும விடுபடுகிறுன' எனறும
சொலலுகினறனா பாரதனே! இநதவிஷயததில நரிககும குரங
குககும நடநத ஸமவாதமாகிய ஒருபழைய சரிததிரததையும கூறு
கினறனா வீரனே! அவவிரணடும முநதிய மானிடஜனமததில
நடபாயிருநது பிறகு நரியும குரஙகுமாகிய வேறுபிறபபை அடைந
தன ஆஙகாஙகு கலநது பேசுவதனல அவறறிறகு ஒனறுக
கொனறு ஸநேஹம உணடாயிறறு பிறகு, மயானததின நடுவில
பிணஙகளைத தினறுகொணடிருககும நரியைககணடு, முனஜனமம
மறவாத குரஙகு, 'மயானததில நாறறமெடுதத அருவருபபான
பிணஙகளைத தினனுகிறுயே? நீ முனனா மிககொடிய பாபகாா
யம எனன செயதாயோ?' எனறுகேடடது இவவாறு கேடகப
படட நரி, வானரததைபபாாதது, 'ஓ! குரஙகே! நான ஒரு
பராமமணனுககு வாககுததததம செயததைக கொடுககவிலலை
அதனல, இநத இழிவான பிறபபில பிறநதிருககிறேன ஆதலால,
பசிததபோது இவவித உணவை உணணுகிறேன' எனறுசொல
லிறறு அரசனே! திருமபவும நரி குரஙகைபபாாதது, 'நீ எனன
பாபகாாயம செயதாய? எதனல குரஙகாகபபிறநதாய?' எனறு
கேடடது அதறகு, குரஙகும, 'பராமமணாகளுடைய கனிகளைத
தினறு குரஙகானேன ஆதலால, தெரிநதவன ஒருபோதும
பராமமணனபொருளை எடுககலாகாது, எலலையைபபறறி விவாதம
வநதபோது பராமமணன பொருளை விடடுவிடவேணடும வாககுத
ததததம செயததைக் கொடுததுவிடவேணடும' எனறு சொல
லிறறு அரசனே! இநத விஷயம தாமநதெரிநத ஒருபராமம
ணன புணயமான பழைய கதையைச சொலலுமபோது நான
கேடடது அரசனே! பாணடவனே! பராமமணனைபபறறிய
இநதக கதையை முனனா வயாஸா சொலலுமபோது திருமபவும
கேடடேன 'பராமமணாகளின தனததை எடுககலாகாது'
அவாகள விஷயததில எககாலமும பொறுததல வேணடும சிறு
வராயினும வறிஞராயினும அசகதாகளாயினும அவாகளை அவ
மதிககலாகாது 'கொடுககிறேன' எனறுசொனனதைக கொடுக
கவே வேணடும பராமமணேததமனுககு ஆசையை உணடாகக
லாகாது' எனபதுதான, எனககு பராமமணாகள எபபோதும
உபதேசிபபது அரசனே! முதலில உணடாககபபடட [1] ஆசை

---

1 பலனகிடைககுமெனற எணணம

பினால் தூண்டப்பட்ட பராம்மணனே ஸமித்துக்களில் ஜ்வலிக்கும் அக்னிபோலாகிறானென்று சொல்லப்படுகிறது. அரசனே! பராம்மணன் முதலில் ஆசையுண்டானதனால் கோபித்து எவனைப்பார்ப்பனோ அவனை, விறகை அக்னி எரிப்பதுபோல, எரித்துவிடுவான் அல்லனோ? பாரதனே! அவனே ஸந்தோஷமடைந்துவாக்கினால் ஆசீர்வாதம் செய்வானாயின் அந்த ராஜாவின் தேசத்திற்கு மருந்து போலாகிறான். பராம்மணன் கோபியாமையான்று வேண்டின வற்றையெல்லாம் அளித்துப் புத்ராக்களையும் பௌத்ராக்களையும் பசுக்களையும் சுற்றத்தாரையும் மந்திரிகளையும் நகரத்தையும் தேசத்தையும் அபிவருத்திசெய்யும். அரசனே! ஆயிரம் கிரணங்களையுடைய ஸூரியனிடத்தில் ஒளி காணப்படுவதுபோல இந்தச் சிறந்த மஹிமை பூமியில் பராம்மணனிடத்தில் காணப்படுகிறது. பரதஸ்ரேஷ்டனே! யுதிஷ்டிரனே! ஆதலால், ஒருவன் நல்ல ஜன்மத்தை அடைய விரும்புவானாயின், 'கொடுக்கிறேன்' என்று சொன்னதைக் கொடுக்கவே வேண்டும். பராம்மணனுக்குக் கொடுப்பதனால் எல்லாவற்றிலும் மேலான ஸ்வர்க்கமானது முக்கியமாக அடையக்கூடியதென்பது திண்ணம். தானமென்பது உயர்ந்த காரியமன்றோ? இவ்வுலகத்தில் செய்யும் தானத்தினால் தேவர்களும் பிதருக்களும் ஜீவிக்கின்றனர். ஆதலால், தெரிந்தவன் பராம்மணர்களுக்குத் தானங்களைச் செய்யவேண்டும். பரதஸ்ரேஷ்டனே! பராம்மணன் முதன்மையான புண்யதீர்த்தமென்று சொல்லப்பெறுகிறான். எந்தச் சமயத்திலும் பராம்மணன் பூஜிக்கப்பெறாமல் செல்லலாகாது" என்றார்.

முப்பத்தோராவது அத்யாயம்.

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(தாழ்ந்தவருக்கு உபதேசிக்கலாகாதென்பதற்கு உதாரணமான ஒரு ரிஷி சூத்ரன் இவர்களின் கதை.)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! ராஜரிஷியே! ஸ்நேஹித்தனத்தால் ஸ்நேஹம் காரணமாகக் கீழ்க்குலத்தோனுக்கு உபதேசஞ்செய்கிறவனெவனோ அவனுக்குப் பாவமுண்டாகுமா? உண்டாகாதா? இதைத் தெளிவாகச் சொல்லவேண்டுகிறேன். தர்மத்தின் வழி நுட்பமானது. அதில் மனிதர்கள் மயங்குகின்றனர்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

"அரசனே! இவ்விஷயத்தில் முன்னர் ரிஷிகள் நியாயங்களையும் சாஸ்த்ரங்களையும் அனுஸரித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்ததை நான் கேட்ட

படியே முறையாகச் சொலலபபோகிறேன என சொலலைக கேள ஜாதியில இழிவானவனுககு உபதேசம செயயககூடாது அபபடி உபதேசிபபதில உபதேசிபபவனுககுப பெருமபாவம சொலலபபடுகிறது இவவுலகததில சூததிரனுககு வேததததை ஓது விககவும யாகமசெயவிககவுமகூடாது பரதஸரேஷடனானயுதிஷ டிரனே! அரசனே! உபதேசிககததகாதவனுககு உபதேசிககும விஷயததில முனனா அழகான இமயமலைசசாரிவில பிராமமணா கவின ஆஸரமததிலநடநததாகிய ஓா உதாரணம நான சொலலு கிறேன, கேள பரதஸரேஷடனே! அநத இமயமலைசசாரிவில அனேகவருககூஷககூடடஙகளும பலவிதசசெடிகளும கொடிகளும நிரமபினதும மிருகஙகளாலும பகூஷிகளாலும அடையபபபடடதும ஸிததாகள சாரணாகளெனனும தேவஜாதியாகளின ஸஙகீத சபதமுளளதும அழகாகபபுஷபிததகாடுகளையுடையதும அனேகம பரமமசாரிகளாலும தபஸவிகளாலும ஸூாயனுககும அககினிக கும ஒபபானவாகளும நியமஙகளையும உபவாஸஙகளையும தயான ததையுமவிடாதவாகளும தீகைஷயுளளவாகளும ஆகாரததைததக கட டினவாகளும பரிசுதத மனமுளளவாகளுமாகிய மஹானுபாவா களான பராமமணாகளாலும வாலகிலயாகளெனனும அனேகம ஸநயாஸிகளாலும வியாபிககபபபடடதும வேதகோஷஙகள் முழங கிககொணடிருபபதுமபரிசுததமுமானஓாஆஸரமமஉணடு கயாள குணமபொருநதின ஒருசூததிரன விருபபஙகொணடுஅநத ஆஸரமத திறகு வநதான, ரிஷிகளால கௌரவிககவும்பெறறான பாரதனே! தேவாகளைபபோனறவாகளும பலவகையான தீகைஷயை வகிபப வாகளும சிறநதமஹிமையுளளவாகளுமான அமமுனிவாகளைக கணடு மகிழநதான பரதசிரேஷடனே! பிறகு, அவனுககுத தவமசெயய எணணமுணடாயிறறு பாரதனே! அவன, [1] குல பதியெனறு சொலலபபடடவரும அநத ரிஷிககூடடஙகளுககுத தலைவருமானஒருரிஷியின பாதஙகளைப பிடிததுககொண்டு, 'ஓ! பராமமணோததமரே! உஙகளனுககிரஹமபெறறுத தவமசெயயக கருதுகிறேன அதறகாகவநத எனககு நீா ஸநயாஸம கொடுக ககககடவீா ஸாதுககளிறசிறநதபகவானே! நான ஜாதியில சூத திரன, தாழநதவாணததான, உஙகளுககுபபணிவிடைசெயய விரு மபுகிறேன சரணமடைநத எனவிஷயததில தயைசெயயககட வீா' எனறுகூறினான அநதககுலபதியானவா, 'சூததிரன ஸநயாஸி வேஷததை எடுதது இஙகேஇருககமுடியாது சுஸரூஷையில ஊககமுளளவனாயிரு அதறகுஎணணமிருநதால இருககலாம சுஸரூஷை

[1] ஆதிபாவம 2-ம பககம குறிபபிறகாணக

யினாலேயே மேலானலோகங்களையடைவாய். ஐயமில்லை' என்று சொன்னார் அரசனே! அந்தரிஷியினால் இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட அந்தச் சூத்ரன், 'இதற்கு நான் என்னசெய்யலாம்? எனக்குத் தவம்செய்யத்தான் விருப்பமிருக்கிறது. ஆ! ஆ! தெரிந்தது இப்படியே இருக்கட்டும் என்துவிருப்பத்தை நானே செய்து கொள்வேன்' என்று நினைத்தான். அவன் அந்த ஆஸ்ரமத்திற்குத் தூரத்திற்சென்று ஒருகுடிசைகட்டிக்கொண்டான். பரதஸ்ரேஷ்டனே! அந்தக்குடிசையில் திண்ணையையும் ஸமபூமிகளையும் தேவதாகருஹங்களையும் அமைத்துத் தவம்செய்துகொண்டு நியமானான். ஸ்நானம்பண்ணி நித்யகாமமுடித்துப் [1]பூதபலிகொடுத்து ஹோமத்தைச்செய்து தேவதாசசன கருஹத்தில் தேவதையையும் பூஜித்தான். நிச்சயித்தநியமந்தவறாமல் கனிகளைப்புஜித்துக் கொண்டு புலன்களை அடக்கித் தனக்குக்கிடைத்த காய்கனிகளால் வந்தவிருந்தினர்களையும் முறைப்படி எக்காலமும் பூஜித்தான். அவனுக்கு இவ்வாறு மிகநீண்டகாலம் சென்றது. பிறகு, அவனுடைய அந்த ஆஸ்ரமத்திற்கு ஒருரிஷியானவர் தற்செயலாய்வந்தார். (அவன்)அவரை நல்வரவுவிசாரித்து விதிப்படி பூஜைசெய்து இனிய ஸம்பாஷணைகள் ஸம்பாஷித்து வந்தகாரியத்தை விசாரித்துத் திருப்திசெய்வித்தான். பரதஸ்ரேஷ்டனே! வேந்தனே! சிறந்த பரமதேஜஸுள்ளவரும் தர்மத்தில் மனமுள்ளவரும் தவத்தில் உறுதியுள்ளவருமாகிய அந்தரிஷி அந்தச்சூத்ரனைப்பார்ப்பதற்கு அவனது ஆஸ்ரமத்திற்கு இப்படியே அநேகமுறை போனார். பரதஸ்ரேஷ்டனே! பிறகு, அந்தச்சூத்ரன், அம்முனிவரைப்பார்த்து, 'பிதருக்களுக்கு ஸ்ராத்தம் செய்யப்போகிறேன். அவ்விஷயத்தில் நீர் எனக்கு அநுக்ரஹம் செய்யக்கடவீர்' என்றுகேட்டான். பரதஸ்ரேஷ்டனே! அவனுக்கு அம்முனிவர், 'ஆகட்டும்' என்றே விடைகூறினார். அந்தச்சூத்ரன் ஸ்நானம்செய்து அம்முனிவர் பாதத்துக்கு ஜலம்கொண்டுவந்தான். பரதஸ்ரேஷ்டனே! பிறகு, காட்டிலுள்ள தர்ப்பங்களையும் காய்முதலியவற்றையும் பரிசுத்தமானபீடத்தையும் தர்ப்பாஸனத்தையும் கொண்டுவந்தான். பிறகு, அம்முனிவர், அந்தச்சூத்ரன் தெற்குமுகமாகத்திருப்பிக் கொண்டு தர்ப்பாஸனத்தை மேற்கேதலையாகப்போட்டது முறை தவறு என்பதைக்கண்டறிந்து, 'இந்த ஆஸனத்தைக் கிழக்குத்தலையாகப் போடு. நீயும் வடக்குமுகமாக இருப்பதுதான் சுத்தம்' என்று அவனுக்குச் சொன்னார். சிறந்தபுத்தியுள்ள அந்தச்சூத்ரன் அந்தரிஷியினாற்சொல்லப்பட்ட தர்ப்பம் அர்க்யமுதலானவற்றை

[1] பிராணிகளுக்கு அன்னம்போடுவது

எல்லாம் அவர் விதித்தபடி ஸரியாகச் செய்தான். அவன் தாம் மாக்கத்திலேயேயிருந்துகொண்டு சிராத்தகாரியங்கள் நடத்தும் போதெல்லாம் [1] ஹவ்யகவ்யங்களின்விதிகளனைத்தையும் அம்முனிவர் சொன்னார். அம்முனிவர் அவனுடையபிதருகார்யம் முடிந்த பின் அவனால் அனுப்பப்பட்டுத் திரும்பிச்சென்றார். வனத்தில் தவம்செய்துகொண்டிருந்த அந்தசகுதரமுனிவன் நீண்டகாலத் துக்குப்பிறகு இறந்தான். அந்தப்புண்யத்தினால் அவன் ஒருமஹா ராஜாவின்குலத்தில் சிறந்த பராக்ரமமுள்ளவனுக்ப் பிறந்தான். அப்பா! அந்தரிஷியும் அப்படியே மரணம் அடைந்தார். அந்தப் ப்ராம்மணர், அவனுக்குட்பட்ட புரோஹிதகுலத்தில் பிறந்தார். இவ்வாறு ஒரேகாலத்தில் அவ்விரண்டு குலங்களிலும்பிறந்த அந்தசகுதரன் ரிஷிஇருவரும் காலக்ரமத்தினால் வளர்ந்து கல்விகளில் தேர்ந்தவராயினர். ரிஷியானவர் அதர்வணவேதத்திலும் மற்ற வேதங்களிலும் மிகத்தேர்ச்சியடைந்தார்; கல்ப ஸூத்ரங்களின் படி யாகமுதலானக்கிரியைகள் செய்வதிலும் சோதிட சாஸ்த்ரத் திலும் மேன்மையை அடைந்தார். தத்வசாஸ்த்ரத்திலும் அவ ருக்கு மிக்கவிருப்பம் விருத்தியாயிற்று. அந்தராஜபுத்ரன் அவ னதுதந்தைஇறந்தபிறகு மந்திரிகளால் ராஜாவுக்குரியசடங்குகள் செய்விக்கப்பட்டு ராஜாவாகப் பட்டாபிஷேகம்செய்யப்பட்டான். ராஜ்யபட்டாபிஷேகம்செய்யப்பட்ட அரசனால் அந்தரிஷி புரோ ஹிதர்க [2]அபிஷேகம்செய்யப்பட்டார். பரதஸ்ரேஷ்டனே! அவ் வரசன் அவரைப் புரோஹிதராகவைத்துக்கொண்டு ஸுகமாக இருந்தான், ப்ரஜைகளைக்காப்பாற்றிக்கொண்டு தர்மமாக ராஜ்யத் தைஆண்டான். புண்யாஹவாசனமும் யாகமுதலான தர்மகாரியங் களும் நடக்கும்போதெல்லாம் அரசன் புரோஹிதரைப்பார்த்துப் புன்னகையாகவும் வெளிப்படையாகவும் பலமுறை சிரித்தான். தர்மராஜனே! இவ்வாறு அனேககாலங்களில் புரோஹிதரைப் பார்த்து நகைத்தான். அவ்வரசன் பலமுறைநகைப்பதையும் எப்போதும் புன்சிரிப்போடிருப்பதையும்கண்டு அந்தப்புரோஹி தர் கோபமுற்றார். பிறகு, யாருமில்லாதபோது அந்தப் புரோஹிதர் அரசனிடம்போய் இனியஸம்பாஷணைகளினால் அர சனை ஸந்தோஷப்படுத்தினர். பரதஸ்ரேஷ்டனே! அப்போது அந் தப்புரோஹிதர் அரசனைநோக்கி, 'ஓ! சிறந்தபராக்ரமசாலியே! நீ எனக்கு ஒருவரம்தர நான் விரும்புகிறேன்' என்று கேட் டார். அதைக்கேட்டஅரசன், 'ப்ராம்மணோத்தமரே! ஒருவர மென்ன? நூறுவரங்களை உமக்குக் கொடுப்பேன். உம்மிடத்தில்

[1] தேவர்களுக்கும் பிதருக்களுக்குமுரிய அன்னம். [2] நியமிக்கப்பட்டார்.

ருக்குமநேசததினுலும் கௌரவததினுலும உமககுககொடுககத் தகாதது எனககு ஒனறுமிலலை' எனறுசொனனுன அதறகுப புரோஹிதா, 'அரசனே! நான ஒருவரமதான கேடகிறேன. உனககு எனனிடததில அனபிருககுமாயின நீ அதனை உடனே வாககுததததமசெய, ஸதயமசொல, பொயசொலலாதே' எனறு சொனனுா யுதிஷடிர! அரசன, 'அபபடியே ஆகடடும, தெரிந் தால சொலவேன அறியாமல சொலலமாடடேன' எனறு அவ ருககு மறுமொழிசொனனுன பிறகு, புரோஹிதா, 'புணணியா ஹவாசனமும யாகமுதலானகிரியைகளும தோஷசாநதிசாககச செயயும ஹோமஙகளும நடககுமபோதெலலாம நீ எனனைப பாாதது என நகைததுககொணடேயிருககிறுய? நீ சிரிபபதனுல எனமனம வெடகபபடுகிறது அரசனே! உனஸேகததினமேல ஆணைவைததிருககிறேன நீ உணமையலலாததைச சொலலலா காது இதறகுக காரணமிருககவேணடும நிஷகாரணமாக உனக குச சிரிபபுவராது எனககுத தெரிநதுகொளவதில ஆவல மிக அதிகமிருககிறது எனககு உணமையைசசொல' எனறுகேடக, அரசனுனவன, 'பிராமமணரே! நீா இவவாறு கேடட பிறகு, சொலலததகாததாயிருபபினும அதை அவசியம சொலலததான வேணடும அநதணரே! ஒரேமனததுடன கேளும பராமமணுேத தமரே! பூாவஜனமததிலநடநததைத தெரிநதுகொளளும பராம மணரே! எனககுப பூாவஜனமமஞாபகமிருககிறது ஊககததுடன எனசொலலைக கேளும நான முனஜனமததில சூதானுகப பிறநது தவமசெயய நிசசயமுளளவனுயிருநதேன பராமமணுேததமரே! நீரும அபபோது உககரமானதவமுளளரிஷியாயிருநதீா குறறமறற பராமமணரே! ரிஷிஶரேஷடரே! அபபோது நீா எனமேல அனபு கூாநது எனனை அனுககரஹிபபதில எணணமுளளவராய ஶராதத காாயமநடநதபோது ஆஸனததிலும தாபபஙகளிலும ஹவயகவ யஙகளிலும எனககு ஸரியானமுறையைக கறபிததீா உமதுசெய கையிலுளள இநதககுறறததினுல நீா புரோகிதராகப பிறநதீா பராமமணுேததமரே! நான ராஜனுகப பிறநதேன காலததினு டைய விதயாஸததைப பாரும எனககு உபதேசமசெயததறகாக உமககு இநதபபலனகிடைததது பராமமணுேததமரே! பெரி யவரே! இநதககாரணததினுலேதான உமமைபபாாதது நான நகை பபது உமமை அவமதிபபதறகாக நகைககவிலலை அநதணரே! நீா ஆசாரியா உமககு இநதவிதயாஸமநோநததனுல எனககுத துயரமாயிருககிறது அதனுல எனமனம கொதிககிறது உமது பூாவஜனமம எனககுத தெரிநதிருபபதனுலேதான உமமைபபாா

தது நகைககிறேன உமமுடைய கடுநதவமகூட உபதேசததினலன ரே இபபமக கெடுககபபடடது? நீர புரோஹிதததனததைவிடடு மறுபடியுமகேஷமததை அடையமுயலும பிராமமணரே! இதிலிருநது இனனமஇழிவானஜனமததை நீர அடையலாகாது மிககயோகயரான பராமமனரே! பொருளகளை வாஙகிககொளளும ஆதமசுததமுளளவராககடவீர' எனறு சொனனன பிறகு, அரசனல அனுபபபபடட பராமமணர அனேகம பராமமணாகளுககுப பொருள பூமி கிராமஙகள முதலியவறறையெலலாம தானமசெயதார, கருசரஙகள எனனும பிராயசசிததஙகளையும சாஸதிரததில சொனனபடி பராமமணேததமாகளால செயவிததுககொணடு, தீரததயாததிரைசெயது, பராமமணாகளுககுக கோதானமுதலான பலதானஙகளையும செயது, ஆதமசுததியை அடைநது, ஆதமஜஞானமுளளவராய, முனனிருநத ஆஸரமததுககே சென்று பெருமதவமசெயதார ராஜஸரேஷடனே! அதனபிறகு, அநதப பிராமமணர சிறநத தவபபயனைபபெறறு அநத ஆஸரமததில வஸிததிருநதவரெலலாராலும மதிககபபெறறிருநதார, ராஜஸரேஷடனே! ரிஷியாயிருநதும இவவாறு பெருமகஷடததை அடைநதார ஆதலால, தாழநதவாணததாருககு பராமமணன உபதேசமசெயயலாகாது அரசனே! அநதணன உபதேசிபபதை எபபோதும விடடுவிடவேணடும உபதேசம செயயும பராமமணன துனபம அடைவான ராஜஸரேஷடனே! பிராமமணன ஒருகாலும ஆசைபபடலாகாது தாழநதவாணததாருககு வாககினல ஒனறும சொலலலாகாது பராமமணா, க்ஷததிரியா, வைசியா எனற மூனறுவாணததாருமதாம [1] தவிஜாகள அரசனே! இவாகளுககுச சொலவதனல பராமமணன கெடான ஆதலால, ஸாதுககள யாாமுனனிலையிலும எதையும சொலலலாகாது தாமததினவழி நுடபமானது, மனததூயமையிலலாதவாகள அறியககூடாதது ஆதலாலேதான, முனிவாகள சிரததையுடன மௌனததிறகாகத [2] தீககூஷவைததுககொளளுகினறனா அரசனே! சொறகுறறததிறகுப பயநதுதான அவாகள ஒனறும பேசுவதிலலை சாமததைச செயபவரும குணஙகள நிரமபினவரும உணமையையும மனமவாககுக காயஙகளின ஒறறுமையையும அடைநதிருபபவருமான ஸாதுககளும வாககினல தவறுகச சொலவதனல இவவுலகததில பாவததை அடைகினறனா அறியாமல எவனவது ஒருவனுககு உபதேசம செயயலாகாது ஒருவனுககு உபதேசம செயவதனல, அவனுடைய பாபததை பராமமணன

1 இருபிறபபாளா 2 நியமம

அடைவான ஆதலால், தாமத்தில் ஆசைப்படும் அறிவுள்ள ப்ராம் மணன் ஆராய்ந்துபேசவேண்டும் பொருளாசையால் செய்யப் படும் உபதேசமானது உபதேசிப்பவனைக் கெடுத்துவிடும் ஒருவ னால் வினவப்பட்டவன், தானசொல்வதிலலையென்று ஸங்கல்பம் இருப்பதாகச் சொல்லவேண்டும் தான் எதனால் தாமத்தை அடையலாமோ அந்த உபதேசத்தைத்தான் செய்யலாம் உப தேசத்தைப்பற்றியதெல்லாம் உனக்கு என்னால் சொல்லப்பட் டது பெருங்கஷ்டமிருப்பதனால் இவ்வுலகத்தில் உபதேசிப்பது பிழை'' என்றார்

முப்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்
தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(லக்ஷ்மி தான்வஸிக்குமிடங்களையும் வஸியாத இடங்களையும் ருக்மிணிக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "ஐயா! பரதஶ்ரேஷ்டரானபிதாமஹரே! எப் படிப்பட்ட புருஷர்கள் அல்லது ஸ்த்ரீகளிடத்தில் 'ஸ்ரீ' என்ற லக்ஷ்மியானவள் எப்போதும் குடியிருக்கிறாள்? அதை எனக்குச் சொல்லும்'' என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

''இந்தவிஷயத்தில் முன்நடந்திருக்கும்சரித்ரத்தை நான்கேட் டபடி உனக்குச்சொல்வேன் ப்ரத்யும்னனுடைய தாயான ருக்மி ணியானவள், க்ருஷ்ணனுடன் இருக்கையில், நாராயணருடைய மடியிலிருந்துகொண்டு ப்ரகாசிப்பவளும் தாமரை மலர்போன்ற முகமுள்ளவளுமாகிய ஸ்ரீதேவியைக்கண்டு ஆச்சர்யத்தினால் அழ கான கண்கள் மலர்ந்தவளாய், 'மூன்று லோகங்களுக்கும் நாதரா யிருப்பவரின் காதலியே! பருகுமஹர்ஷியின் பெண்ணே! நீ எந் தப்பிராணிகளை அடைகிறாய்? யாரிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறாய்? யாரை நீ அடைவதில்லை? உண்மையாக எனக்குச் சொல்லு' என்று கேட்டாள் ருக்மிணிதேவியினால் கண்ணன் முன்னிலையில் இவ்வாறு கேட்கப்பட்ட சந்திரன்போன்ற முகமுள்ள ஸ்ரீதேவியா னவள் கருணைகூர்ந்து ப்ரியமாக அழைத்து இன்சொல்லாகச் சொல்லலானாள் 'அழகும் தைர்யமும் வேலைத்திறமையும் உள்ளவனும் வேலை செய்துகொண்டிருப்பவனும் கோபமில் லாதவனும் தெய்வபக்தியுள்ளவனும் நன்றிமறவாதவனும் ஐம் புலன்களையும் அடக்கினவனும் ஸத்வகுணம் எப்போதும் தலை

1 'காரி நஸேவஸே' என்ற பாடம் கொள்ளப்பட்டது

யெடுததவனுமாகிய மனிதனிடம நான ஙிதயமாக வஙிககிறேன தொழிலகளைச செயயாதவனிடததிலும நாஸதிகனிடததிலும ஜாதிஸஙகரம செயபவனிடததிலும நனறிகெடடவனிடததிலும ஒழுககநதவறினவனிடததிலும கொடுஞசெயகையுளளவனிடததிலும அடககமிலலாதவனிடததிலும பெரியோரிடததில பொருமைபபடுகிறவனிடததிலும நான வஙிபபதிலலை பராககரமமும தேகவனமையும மனஉதஸாஹமும கௌரவமும குறைநது எலலாவறறிறகும துயரபபடடும கோபிததும ஙினததைநடததமாடடாமலுமிருககிற மனிதாகளிடததில நான இரேன மனததில மேனமேல பயனைககருதாதவாகளும இயறகையிலேயே மனசசோாவை அடைநதவாகளும அலபததில திருபதிஅடையுமதனமையுளளவாகளுமாகிய மனிதாகளிடம நான ஒருகாலுமநனகுவஙிபபதிலலை தாமததை அனுஷடிபபவரும தாமநதெரிநதவரும பெரியோரை அடுபபவரும அடககமுடையவரும பிறாமனததை அறிகிறவரும காலததைச சிறிதும வீணாககாதவரும தானததிலும சுததததிலும ஊககமுளளவரும புலனகளையடககுவதையும தியானமசெயவதையும ததவஜஞானததையும விருமபுகிறவரும கோவினிடததிலும பராமமணாகளிடததிலும பககதிமுளளவருமான மஹாதமாககளிடம எபபோதும வஙிககிறேன அழகும அடககமுமுடையவரும தேவதைகளிடததிலும பராமமணாகளிடததிலும பகதியுளளவரும வீடுகளையும பாததிரஙகளையும சுததமாக வைததுககொணடு பசுககளையும தானயஙகளையும ஊககததுடன பாாபபவருமாகிய பெணகளிடததில எபபோதும வஙிககிறேன தாமததை அறிநதவரும தமதாமததை அனுஷடிபபவரும அடககததுடன பெரியோாகளுககுப பணிவிடைசெயவதில ஊககமுளளவரும சுததமனமும பொறுமையும ஸாமாததியமுமுளளவருமான புருஷாகளிடததிலும பொறுமையும அடககமும ஸதயமும நலலஇயறகையும மனம வாககுககாயஙகளின ஒறறுமையுமுளளவாகளும தேவாகளையும பராமமணாகளையும பூஜிபபவாகளுமான பெணகளிடததிலும வஙிககிறேன பணடஙகளைக காபபாறறுதவளும ஆராயநது செயயாதவளும எபபோதும கணவனுககு விரோதமாகப பேசுகிறவளும பிறா வீடடில நோககமுளளவளும நாணமறறவளுமானபெணணைவிடடுவிடுகிறேன ஆசையுளளவளும காாயததில திறமையிலலாதவளும காவமுளளவளும சுததமிலலாதவளும கலகததிலமனமுளளவளும தூககம அதிகரிபபவளும எபபோதும படுததிருபபவளுமான ஸதரீயை விடடுவிடுகிறேன எபபோதும உணமை உள

ளவாகளும காடசிககினியவாகளும அழகும குணஙகளுமுளளவா
களும கறபுளளவாகளும மஙகளாசாரஙகளுளளவாகளும அலங
காரமுளளவாகளுமான மஙகையாகளிடம வஸிககிறேன வாக
னஙகளிடததும, கனனிகைகளிடததும, ஆபரணஙகளிடததும,
யாகஙகளிடததும, மழைபொழியும மேகஙகளிடததும, புஷபிதத
தாமரைககொடிகளிடததும, சரதகாலததிய நக்ஷதரவரிசைகளி
டததும, யானைகளிடததும, மாடடுககொடடிலகளிடததும, அரசா
களின ஸிமமாஸனஙகளிடததும, புஷபிதத கருநெயதலகளும
தாமரைகளுமுளள தடாகஙகளிடததும, அனனஙகளும அனறில
களும கூவுதலினால விளஙகுகினறவையும கரையிலுளள மரஙகள
ஜலததில தழைநதிருபபதனால சோபிபபவையும முனிவாகளாலும
ஸிததாகளாலும பராமமணாகளாலும அடையபபடடவையும
எபபோதும ஜலம மிக நிரமபினவையும ஸிமமஙகளினாலும யானை
களினாலும கலககபபடட ஜலமுளளவையுமான நதிகளிடததும
நான வஸிககிறேன மதயானையினிடததும சிறநதவருஷபததி
னிடததும அரசனிடததும ஸிமமாஸனததினிடததும ஸாதுக
களிடததும எபபோதும வஸிககிறேன எநத வீடுகளிலுளள
ஜனஙகள காலததில அகனிஹோதரம செயதுகொணடும கோக
களையும பராமமணாகளையும தேவாகளையும பூஜிததுககொணடும
புஷபஙகளினால அாசசனை செயதுகொணடும இருககினறனரோ
அநத வீடுகளில நிதயவாஸமசெயவேன எககாலமும வேதாதய
யனம தவறாத பராமமணாகளிடததும எபபோதும தமகடமை
யில ஊககமுளள க்ஷதரியாகளிடததும பயிரசெயவதில ஊககமுளள
வைஸ்யாகளிடததும எககாலமும பணிவிடையில ஊகக
முளள சூதரனிடததும வஸிககிறேன நாராயணனிடததில
மடடும முழுஅனபுடன வேறெஙகும மனததைசசெலுததாமல
சரீரமெடுதது வஸிககிறேன ஏனெனில், மிகபபெரியதாமமும
பராமமணாகளிடததனபும யாரும விருமபததககுதியும அவரிடத
திலிருககினறன அரசியே! மறறவிடஙகளில நான இவவாறு
சரீரததோடிருபபதுமிலலை இவவாறு எனனால பேசவும முடி
யாது எவனிடததில என கருததினால நான இருககிறேனே
அவன புணயம, புகழ, பொருள, இனபம எலலாவறறிலும
'மேலாகிறான' எனறாள' எனறு சொனனா

முபபததுமூனருவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(நன்றிகொன்றவரின பிராயச்சித்தவிஷயமான வத்ஸநாபரின் கதை)

யுதிஷடிரா, “பிதாமஹரே ! நனறிமறநதவாகளுககு பராயசசிததம எனனவெனறு சொலலும ஐயா ! சிறநதகைகளே உடையவரே ! எநத அறிவீனா, தாயதநதையரையும ஆசாாயரையும அவமதிககினறனரோ, மறறுமெவா வெடகமிலலாமல செயநநனறி மறககினறனரோ அவாகளுடையுமகதியை உணமையாககேட்க விருமபுகிறேன” என்று சொலல, பீஷமா சொலலத தொடஙகினா

“அபபா ! நன்றிமறநதோருககுப பலவாஷகாலம நரகமே தாயதநதையா ஆசாாயாகளின சொலபடிநடவாதவா, பூசசி புழு எறுமபு ஜாதிகளிலும மரம செடி முதலிய ஸதாவரஙகளிலும பிறககினறனா திருமபவும அவாகள மானிடபபிறபபில பிறபபத் அரிது இநதவிஷயததிலும ஒரு பழையசரிததிரததைக கூறுகினறனா அதைச சொலலுகிறேன மிகததெரிநதவரும நியமநதவறுதவருமாகிய வதஸநாபரெனனும ஒருமஹரிஷி இருநதா அநத பரமமரிஷி புறறு மூடுமபடியிருநது மிகபபெருமதவமசெயதாா பரதஸரேஷடனே ! அவா தவமசெயயுமபோது தேவேநதரன மினனுளளமேகஙகளைககொணடு மிகவும அதிகமான மழையைப பொழிநதான அஙகே இநதரன ஏழுநாள மழைபெயவிததான அநதபராமமணா கணணைமூடிககொணடு அநதமழையை ஏறறுககொணடாா குளிாகாறறோடுகூடிய அமமழைவிழுமபோது இடியினால அடிககபபடடபுறறுனத் நனிசிதறிக கரைநதுபோயிறறு புறறுககரைநதுபோனபிறகு, மஹாதமாவான வதஸநாபா மழையினால அடிககபபடுமபோது தாமதேவதை அவாமேல தயைசெயது நலலெணணமவைததது, மிகக தாமிஷடராகத தவம செயயும அநதபரமமரிஷியை நினைககுமபோது தாமதேவதையின இயறகையில அமைநத நலலெணணம உடனே வெளிபபடடது தாமதேவதை அழகுளளதும மிகபபெரிதுமான எருமையின வடிவமாகத தனனைசசெயதுகொணடு வதஸநாபரைககாபபதறகாக நாலு காலகளாலும மேலேநினறது தாமததைககாப்பவரிற சிறநத பரதஸரேஷடனே ! காறறோடுகூடிய மழை ஓயநதவுடனே தாமதேவதை எருமைவடிவததுடனேயே புறறைவிடடு மெளள விலகிச சென்றது மழை ஓயநதபோது அநதச சிறந்ததவமுள்ள வதஸநாபா திசைகள திறநதிருபபதையும மலைசசிகரஙகளையும பூமியெலலாம ஜலததினால நனைககபபடடுத தடாகஙகளெலலாம

தணணீா நிரமபியிருபபதையும கணடு மகிழநதாா அவா ஆச
யததுடன, 'நான யாரால இநதமழையினினறும காபபாறறப
டேன ?' எனறு நினைததாா, உடனே அருகிலநினறஎருமைன
கணடாா 'விலஙகுஜாதியிலேயும தாமததில அனபுளளது காச
படுவது எனனவியபபு ! இநதப புணயமானமஹிஷம இதோ
பாறையினமேல நிறகிறது, ஆனால, பருதது வனமையுளள தாயி
கிறது இதனிடம மாமஸம மிகுதியாயிருககும' எனறு நினை
தாா மறுபடியும அமமுனிவருககுத தாமததைபபறறிய எ
ணம பினவருமாறு உணடாயிறறு 'நனறிமறநதவரும நமபின
னைக கொனறவரும நரகமடைவாாகள நனறிகெடடவாகளு
பராணனை விடடாலனறி வேறு எவவகையிலும பரிகாரம எ
குத தெரியவிலலை 'மாதாபிதாககளைக காபபாறறாமலும
தகஷிணை கொடாமலும நனறிமறநதும இருபபதறகுமரணமத
முடிவான பராயசசிததம' எனறு தாமசாஸதரம தெரிநத
சொலலுகினறனா அபபடிச செயய நினைததாலும பிறா
வதை மறுககாமலிருநதாலும அது பெரிய உபபாதகம ஆதல
பிராயசசிததம செயவதறகாக பராணனை விடுவேன' எனறுநினை
தாா இவவாறு பிராயசசிததமசெயயககருதி மனததில தே
பறறைவிடடு மேருமலைசசிகரமசெனறு தேகததைவிட முய
பணணியதாமநதெரிநதமுனிவா தாமதேவதையினால கையிலபி
கபபடடாா தாமதேவதை, 'ஓ ! வதஸநாபரே ! மிகத தெரி
வரே! அனேகநூறறாணடுகளா ஜீவிபபவரே! பறறைவிடடுத தே
ததைவிடுவதனால உமமிடதது ஸநதோஷம அடைநதேன தா
ததைக காபபாறறுகிறவாகளனைவரும நனமையையும தீமையை
இவவாறே ஆலோசிபபா ஆனால, உமககு ஒபபு யாருமில
உமமுடையமனம தடைபபடவிலலை நீா, யாதொரு கெடுதலு
றித தாமததை முழுதும நடததசசகதியுளளவா மிகத தெரி
வரே ! நீா பரிசுதத ஆதமாவாகிறீா நீா நீணடகாலம ஜீவிப
ராகத திருமபிச செலலும' எனறு சொலலிறறு'' எனறாா

முபபததுநானகாவது அதயாயம.

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஸ்த்ரீபுருஷர்களின் சேர்க்கையில் யாருக்கு ஸுகமதிகமென்
பதைப்பற்றிய பங்காஸ்வனன் கதை)

யுதிஷடிரா, ''அரசரே ! ஸதரீபுருஷாகளின புணாசசி
ஸபரிசஸுகம யாருககு அதிகமாயிருககுமெனனும ஐயதது
ஸரியான நிசசயும சொலலககடவீா'' எனறு கேடக, பீஷ
சொலலலானா.

"இந்தவிஷயத்தில் பங்காஸ்வனனென்னும் அரசனமேல
தரனுக்குப் பகையுண்டானதைப்பற்றிய ஒரு புராதனசரித்ரத
ச சொல்லுகின்றனா ஓ! புருஷஶ்ரேஷ்டனே! முன்னா
க்தாமிஷ்டனன பங்காஸ்வனனென்னும் ஒருராஜரிஷி இருந
ன மிக்கபலசாலியான அந்தராஜரிஷி புத்ரனில்லாமலிருந்த
லை புத்ரனைக்கருதி அகனிஷடுதமென்று பெயருள்ளதும
த்ரனுக்கு விரோதமுமான யாகத்தைச்செய்தான அந்தயாகம
ிதாக்ளுக்கு ப்ராயச்சித்தத்திறகாகவும புத்ரபலனுக்காகவும
ிக்கப்படுகிறது சிறந்தமஹிமையுள்ளவனும தேவாக்கதிபதியு
ன இந்தரன அந்தயாகம நடப்பதைப்பறிந்து நியமந்தவறுத்
தராஜரிஷியினவழியைத் தேடிக்கொண்டிருந்தான அர
ன! அம்மஹாத்மாவினிடம இந்தரன தவறுதலைக கண்டு
க்கவில்லை பிறகு, சிலநாளைக்கெல்லாம அவ்வரசன வேட
க்குச்சென்றுன இந்தரன, 'இதுஸமயம' என்றுநினைத்து
வ்வரசனைப் புத்திமயங்கச்செய்தான இந்திரனல புத்திமயக
பட்ட அந்தராஜரிஷி ஒற்றைக்குதிரையோடுதிரிந்து திசைதெரி
மல பசிதாகங்களினல வருத்தமுற்றுன அரசனே! அவன
ங்குமங்கும திரிந்து களைப்பினுலும தாகத்தினுலும கஷ்டப்பட
கொண்டிருக்கையில சிறந்த தண்ணீர்நிரம்பின ஓர அழகிய
ாகத்தைக்கண்டான அப்பா! அவன அந்தத்தடாகத்தில
ங்கிக் குதிரையைத் தண்ணீர்குடிப்பித்தான தண்ணீர்குடித்த
ிரையை மரத்திலகட்டி அந்தராஜஶ்ரேஷ்டன தானும அதில
ங்கி ஸ்நானஞ்செய்தவுடன பெண்ணுருவம அடைந்தான
த ராஜஶ்ரேஷ்டன, தான பெண்ணாக்கப்பட்டதைக்கண்டு
டகி மனத்தில கவலைமேலிட்டுப் பொறிகளும புத்தியுமகலங்கி,
ன எப்படிக் குதிரைமேல ஏறுவேன? எப்படி ஊருக்குப
ாவேன? அகனிஷடுதமெனனுமயாகஞ்செய்து என தாமபத
ினிடம மிக்கபலசாலிகளான நூறுபுத்ரவாகள பிறந்திருக
றனரே அவாகளுக்கும என்சொந்தமனைவிக்கும நகரத்தி
தேசத்திலுமுள்ள ஜனங்களுக்கும நான என்னசொல்வேன?
னமையும இளைப்பும பிறருக்கு உடபடுதலும நகையும விளை
டுமுதலியவையும தேகஒளியும பெண்களினசிறப்பில ஆசை
பெணகளினகுணங்களென்று தாமங்களின உண்மைகளைத
ிந்த ரிஷிகள சொல்லுகின்றனா தேகப்பயிற்சியும வனமை
சூரத்தனமுமா புருஷனுக்குரிய குணங்கள எனக்குப்புருஷத
ாம போயவிட்டது எதனலேயோ பெண்தனமை உண்டா
று பெண்ணாயிருப்பதனல நான மறுபடியும எப்படி அந்தக
திரை ஏறக்கூடும?' என்று நினைத்தான அப்பா! பெண்ணான

அந்தராஜஸ்ரேஷடன மிககதுயரததுடன குதிரையினமேலே
ஊருககுததிருமபிவநதான பிளளைகளும மனைவியும வேலைககா
களும படடணததாரும தேசததாரும, அவனைககணடு, 'இ
என்ன!' என்று மிககவியபபுறறனா பேசுகிறவரிலசிறநதவ
பெணணுருவஙகொணடவனுமான அநதராஜரிஷி, 'நான நிரம
சேனைகள சூழநதுவர வேடடையாடபபோனேன தெயவ
னால மதிமயஙகித திரிநதுகொணடு பயஙகரமானகாடடில நுழை
தேன மிககபயஙகரமானகாடடில தணணீரவிருபபததி
வருததபபடடு அறிவுதபபிய நான பாாகக மிகஅழகியதும பற
களினாலசூழபபடடதுமான ஒருதடாகததைதக கணடேன, அ
ஸநானமசெயததும பெணணானேன அது தெயவததினாலெ
பது நிசசயம ஸநதேஹமிலலை மககளிடததும மனைவிகளி
தும பொருளிலும எனககு ஆசைதீரவிலலை' என்று செ
னன பெணணுருவடைநத அநதராஜஸ்ரேஷடன, அதன பி
போகஙகளையும கோதரஙகளையுமசொலலித தனமனைவிகளையும
தரிகளையும அழைததுத தனபுததிரரகளைபபாாதது, 'பிளளைக
வனமபோகபபோகிறேன நீஙகள அனபுடன ராஜயத
அனுபவியுஙகள' என்றுசொனனான அவவரசன நூறுபு
களுககும ராஜயபடடாபிஷேகமசெயவிததுக காடுசென்று
அநதபபெணணான அரசன காடடிறகுசசென்று ஓர ஆ
மததில ஒருரிஷியை அடைநதான ஆஸ்ரமததில அந்த
யினால அநதபபெணணுககு நூறுபுததிரரகள உணடாயின
பிறகு, அவள அநதபபுததிரரகள எலலாரையும அழைத
கொணடு முநதியபுததிரரகளிடமவநது, 'நீஙகள, ஆணாயிரு
போது எனககுப பிறநதபிளளைகள, இநத நூறறுவரும பெ
ணனபிறகு பிறநதவாகள புததிரரகளே! நீஙகளனைவரும ஸ
தரஸநேஹததுடன ஒரே இடததில ராஜயததை அனுபவி
கள' என்றுசொனனாள பிறகு, அநதஸஹோதரரகள சே
ராஜயததை அனுபவிததனா கோபததினால துடிததுககொ
டிருநத தேவேநதரன, அவாகள ஸஹோதர உணாசசியே
உயாநத ராஜயததை அனுபவிபபதைககணடு, 'இநதராஜ
ககு நானசெயதது உதவியானதேயனறித தீஙகாகவிலலை'
என்று நினைததான தேவாககரசனான இநதரன, உடனே ப
மணவடிவஙகொணடு, அநதநகரததுககுசசென்று, அநதர
ஷின முநதியகுமாரரகளைககணடு, 'ஒரு தநதைககுபபி
ஸஹோதரரகளுககே ஸஹோதரஸநேகமிருபபதிலலை தே
களும அஸுரரகளும கசயபரின்புததிரரகளதாம. கசயபபு
களான தேவாஸுரரகள, ராஜ்யததைபபறறியே கலகபபி

ா நீஙகள பஙகாஸவனனுக்குப பிறநதவாகள மறறவாகள
ஷிககுபபிறநதவாகள - உஙகளபிதாவின ராஜயததை ரிஷியின்
ள்ளைகள அனுபவிககிறாாகள' எனறு மிதரபேதம செயதான
ந்திரனால கலககபபடட அநதபபுதராகள யுததததில ஒருவரை
பாருவா கொனறனா அநத ரிஷிபதனியானவள அதைககேடடு
னம கொதிதது அழுதாள அபபோது, இநதிரன பராமமணரூப
ாக அவளருகில வநது, 'சிறநதமுகமுளளவளே! எநதத துயரத
னால வருததபபடடு நீ அழுகிறாய?' எனறு கேடடான அநதப
பண, அநதபராமமணனைககணடு அழுதுகொணடே, 'பராமமண
ர! எனது இருநூறுபிளளைகளும காலததினால அழிககபபடட
ா பராமமணரே! நான முனனே ராஜனாயிருநதேன பராமம
ணாததமரே! அபபோது அழகிய ரூபமுளள நூறுபிளளைகள
னககுப பிறநதனா பராமமணோததமரே! ஒருகால நான
வடடைககுபபோயிருநதபோது பெருஙகாடடில திரிநது ஒரு
டாகததில ஸநானம செயதவுடன பெணணாகிவிடடேன அதன
றகு, பிளளைகளை ராஜயததில வைததுவிடடுக காடு புகுநதேன
ராமமணரே! பெணணாகபபோன எனககு ஓா ஆஸரமததில
னாதமாவான ஒரு ரிஷியினால நூறுபிளளைகள பிறநதனா
வாகளை நான படடணததில கொணடுபோயச சோததேன
ராமமணரே! காலமவநததினால அநதபபுதராகளுள பகையுண
ாயிறறு பராமமணரே! தெயவததினால பீடிககபபடட நான
தறகாகத துயரபபடுகிறேன' எனறுசொனனாள இநதிரன, துய
பபடும அவளைககணடு, 'அமமா! முனனே யஜமானனாயிருநத
னனை அழையாமல இநதிரதவேஷமுளள யாகததைச செயது
னககுத தாஙகமுடியாத துயரததை நீ உணடுபணணினாய, மதி
கடடவளே! நான இநதிரன, நீசெயதபகையைத தீாததுவிட
டன' எனற கடினமான சொலலைசசொனனான அநதபபஙகாஸ
னனெனனும ராஜரிஷி இநதிரனைபபாாதது அவனபாதஙகளில
லையால வணஙகி, 'தேவஸரேஷடனே! நான புதரனைவிருமபி
நதயாகததைச செயதேன அநத விஷயததில் தயைசெயது
னனை க்ஷமிககவேணடும' எனறு சொனனான அவன சாலில
மூநததனால ஸநதோஷமடைநத தேவேநதிரன அவனுககு வரம
காடுபபதறகாக, 'ஓ! அரசனே! உனககு எநதப பிளளைகள
ழைககவேணடும? ஆணாயிருககையில பிறநதவாகளா? பெணணா
ருககையில பிறநதவாகளா? எனககு இதைசசொல' எனறு
கடடான அநதரிஷிஸதரீ உடனே இநதிரனைபபாாததுக கைகூப
ககொணடு, 'இநதிரனே! எனககுபபெணணாயிருககையிலபிறநத
ளளைகள ஜீவிககவேணடும' எனறு சொனனாள. இநதிரன, ஆச

சாபமடைந்த அந்தஸ்தரீயைப்பார்த்து, 'உனக்கு ஆணுயிருக்கையில பிறந்தபிள்ளைகள் வெறுக்கத்தக்கவரானதேன்? அவர்களிடத்திருப்பதைவிடப் பெண்ணுயிருக்கையில பிறந்தபிள்ளைகளிடத்தில் அதிகமான அன்பு எப்படி? அந்தக்காரணத்தைக் கேட்கவிரும்புகிறேன் எனக்கு நீ சொல்லவேண்டும்' என்று மறுபடியும் கேட்டான் அதற்கு அந்தஸ்தரீ, 'இந்திரனே! ஸ்தரீக்குப் புத்திஸ்நேஹம் அதிகம் புருஷனுக்கு அப்படியில்லை ஆதலால், ஸ்தரீயாயிருக்கையில பிறந்தவர்கள் ஜீவிக்கவேண்டும்' என்றுசொன்னாள் இவ்வாறுசொல்லக்கேட்ட இந்திரன், தயையுடையவனுகி, 'உண்மை பேசுகிறவளே! உன்னுடைய புத்ரர்கள் எல்லோரும் இப்போது ஜீவிக்கட்டும் அரசர்க்கரசனே! நல்ல தவமுள்ளவனே! உனக்கு ஆண்தன்மை வேண்டுமா? பெண்தன்மை வேண்டுமா? உனக்கு எது வேண்டுமோ அந்தவர்த்தை என்னிடத்தில் கேள்' என்றுசொன்னான் அந்த ஸ்திரீ, 'இந்திரனே! பெண்தன்மையைத்தான் விரும்புகிறேன் ஆண்தன்மையை விரும்பவில்லை' என்று சொன்னாள் அவளால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட தேவேந்திரன், அவளைப்பார்த்து, 'அரசனே! ஆண்தன்மையை விட்டுப் பெண்தன்மைக்கு ஆசைப்படுவதெப்படி?' என்று கேட்க, பெண்தன்மையிலிருக்கும் ராஜஸ்ரேஷ்டன், 'இந்திரனே! ஸ்தரீபுருஷர்களின்சேர்க்கையில ஸ்தரீக்குத்தான் எப்போதும் இன்பம் அதிகம் இந்தக்காரணம்பற்றி ஸ்தரீத்தன்மையையே நான் வேண்டுகிறேன் தேவஸ்ரேஷ்டனே! உண்மையாகவே ஸ்தரீயாயிருப்பதில எனக்கு அதிகஸந்தோஷம் இந்த ஸ்தரீத்தன்மையிலேயே திருப்தி அடைந்திருக்கிறேன் தேவராஜனே! நீ செல்லலாம்' என்று மறுமொழிசொன்னான் தேவேந்திரன், 'அப்படியேஇருக்கட்டும்' என்று சொல்லி, அந்தப்பெண்ணினிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு ஸ்வர்க்கத்துக்குச் சென்றான் மஹாராஜனே! இவ்வாறு பெண்ணுக்குத்தான் அதிக இன்பமென்று சொல்லப்படுகிறது" என்று கூறினார்

முப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(தீவினைகளை நீக்கி நல்வினைகளைச் செய்பவர் கடவுளின் அருளைப் பெறுவரென்பது.)

யுதிஷ்டிரர், "இவ்வுலகவாழ்க்கையில தனக்கு நன்மையை விரும்பினமனிதன் என்னசெய்யவேண்டும்? எப்படிப்பட்ட ஒழுக

ளளவனுகி உலகவாழககையை எபபடிநடததவேணடும?'' எனறு கடக, பீஷமா சொலலலானா

"ஒருவன தனதாமஙகளைசசெயது பரிசுததமானமனதது ன நாராயணரிடததிலும சஙகரரிடததிலும பகதிவைதது ாஹுககளைப பூஜிதது தயானிதது ஜபமசெயயவேணடும தேகத றுறசெயயபபடும மூனறுவகைககாமஙகள வாககினுறசெயயப ம நானகுவகைக காமஙகள மனததினுலசெயயபபடும மூவகைக ாமஙகள ஆகப பததுவகைககாமஙகளையும விடவேணடும உயி ரபபோககுவது திருடுவது பிறாமணவிகளைததொடுவது ஆகிய தகததினுலசெயயபபடும பாவஙகள மூனறையும முறறும விட வணடும அரசாககரசனே! கெடடபேசசு, கடுஞசொல, காடசொலவது, பொயசொலவது இநநானகையும வாககினு ும செயயலாகாது, மனததில நினைககவுமாகாது பிறா பாருளைவிருமபாமை, எலலாபராணிகளிடததும அனபு, புண பாபஙகளுககுப பலனஉணடெனறநமபிககை இமமூனறு வகைக ாமஙகள [1]மனததினுலசெயயவேணடியவை ஆதலால, மனிதன ாககினுலும காயததினுலும மனததினுலும கெடடகாமததைச சயயலாகாது இவவுலகததில நலலகாமஙகளையே செயது நாரா ணரிடததிலபகதியுள்ளவன அவருடைய அனுககிரஹததினுல ாருககுந தெரியாத மேலான பததை அடைவான'' எனறா

முபபததாருவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

ர்மபுத்ரர், உலகவாழ்க்கையிலுள்ள துக்கத்தை எடுத்துக்கூறி, பீஷ மரை வைஷ்ணவதர்மத்தைச்சொல்லும்படி கேட்டது)

யுதிஷடிரா, "ஐயா! பிதாமஹரே! இவவுலகததில மேலான பாருளை அடையாமலிருககும எனதுசிததம பரிதபிககிறது ாவஙகளைபபோககுகிறவராகிய நாராயணரைததவிரத தாவரமும ஙகமமுமாகிய இவவுலகனைததும அநிதயமாகததோனறுகிறது ாமரைக கணணராகிய நாராயணாதாமே உலகததுககெலலாம நதாயாமியான புருஷா குறறமறறவரே! அநதநாராயணராக வயிருககும இநதக கணணபிரானுடையமகிமைபனைததும உம ால கேடகபபடடதாக இருககுமே'' எனறுசொலல, பீஷமா, சிறநத அறிவுளளயுதிஷடிரனே! யுததததில எனனல காணவும டடது'' எனறுசொனனா பிறகு, யுதிஷடிரா சொலலலானா

[1] இவறறுககு எதிரானவறறை விடவேணடுமெனபது கருதது

"ராஜஶ்ரேஷ்டரே! ராஜதர்மங்களைத்தும், நாரதரால்சொல்ல
பட்ட பூர்வசரித்திரமைத்தும், [1] மூன்று வித்தத்துன்பங்களையு
போக்குவதும் ரஹஸ்யமுமாகிய நாராயணருடையசரித்திரமு
உம்மிடத்திலிருந்து நான் கேட்டேன் மஹானுபாவரே! எனமே
அனுக்ரஹம்வைத்துஒரேதெய்வப்பற்றுள்ளவர்களின் தர்மங்களு
நியமங்களும் சுருக்கியும் விரித்தும் உம்மால் சொல்லப்பட்ட
அந்தப்பகவானே உலகத்தைக்காப்பவரென்பதும் அதிதிகளை
பூஜிக்கும்விதியும் தவங்களும் அனுஷ்டானங்களும் வேதவாக்ய
களில் நன்றாகக்கூறப்பட்டவையும் பொருள்களினாலநிறைவேற
தக்கவையும் அக்னிஹோத்ரத்தை அனுஸரிப்பவையுமான வா
பேயமுதலியயாகங்களும் தவத்திலிருக்கும் ப்ராம்மணர்களுக்குரி
பலவகைஜபங்களென்னும்யாகங்களும் பிராம்மணர்கள்செய்ய
பதினொருவகை [2] ஹவிர்யாகங்களும் அவற்றின்பலன்களின்வே
பாடுகளும் வானப்ரஸ்ததர்மங்களும் சொல்லப்பட்டன சிறந
அறிவுள்ளவரே! ஒவ்வொருநாளும் ப்ராம்மணர்கள் செய்யத்தக
[3] பஞ்ச மஹாயஜ்ஞங்களும் வேதத்தைக்கேட்பதனாலுண்டாகு
புண்யங்களும் பிரம்மயஜ்ஞத்தின்பலனும் வேதத்திற்சொல்ல
பட்ட வரதங்களின்விதிகளும் வேதோக்தங்களான நித்யகாம
களும் [4] ஸ்வாஹா [5] ஸ்வதா இவற்றைக்கொடுப்பதும் யாகமுதலி
வற்றிற்கும் தானதர்மங்களுக்குமுள்ள பயன்களும் நான்குஆஶ்ர
மங்களில் ஒன்றுக்குமேல் ஒன்றை அடைவதிலுள்ள பலனும் தனி
தனியே ஒவ்வோர் ஆஶ்ரமத்திலமட்டும் நிலைபெற்றிருப்பதி
பயனும் மாஸத்திலும் பக்ஷத்திலும் உபவாஸமிருப்பதின் ப
னும் தெளிவாகஉரைக்கப்பட்டன ஆகாரத்தைவிட்டவர்களு
க்கும் பஞ்சாக்னிமத்தியில் தவஞ்செய்பவர்களுக்கும் வீரமார்க்கப
கிய யுத்தமரணத்தை அடைந்தவர்களுக்கும் நித்யம் அக்னிஹோ
ரம்செய்பவர்களுக்கும் உள்ளலோகங்களும் சொல்லப்பட்ட
வேனிற்காலத்தில் பஞ்சாக்னிமத்தியிலிருந்தும் பனிக்காலத்தி
தண்ணீரிலிருந்தும் மழைக்காலத்தில் தரையிற்படுத்தும் தவம்செ
பவரின் தவப்பயனும்சொல்லப்பட்டது இவ்வுலகத்தில் தேசஸ
சாரம் செய்யும் ப்ராம்மணர்களுக்குச் சொல்லியபலனும் அன

---

[1] (1) ஆத்யாத்மிகம்=தேகத்திலஉண்டாகும் பிணிமுதலியன (
ஆதி தெய்விகம்=மழை, காற்று, இடிமுதலியன (3) ஆதிபௌதிகம்
தேள், பாம்புமுதலிய ப்ராணிகளாலுண்டாகும் துன்பமுதலியன.

[2] அன்னஹோமத்தோடுகூடிய யாகங்கள்

[3] ஆதிபர்வம் 559-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

[4] தேவர்களுக்குக்கொடுப்பது. [5] பிதருக்களுக்குக்கொடுப்பது.

ன முதலான தானஙகளின்பலனும புணயதீா ததஙகளெலலா
றிலும ஸநானமசெயயும மனிதாகளுககுணடாகும பலனும
ாயமாகக குடிகளைககாபபாறறும அரசாகளின தாமஙகளும
ாலலபபடடன பேசுகிறவரிறசிறநதவரே! உலகததில ஸத
தவறுதவாகளுககும, தீாததயாததிரைசெயது சிரமபபடடவா
நககும, தாயதநதையருககும ஆசாாயருககும பணிவிடைசெய
ாகளுககும, பசுவையும பராமமணாகளையும ரக்ஷிபபதறகாக
தேசததைக காபபதறகாகவும அசசததைதவிடடுத தையத
டன எதிாததுசசெனறு உயிரைவிடுகிறவாகளுககும, ஆயிரக
ாககான தக்ஷிணைகொடுபபவாகளுககும உளள கதிகள சொல
படடன சாஸதிரஙகளிலசொனனபடி நனறாக உபதேசிககப
றறு உறுதியான நியமததுடன ஸநதியாவநதனததையும
ாகனிதிரையும அனுஷடிபபவா அடையுமகதியும சொலலப
டடது சிறநத குருவே! நானகுவேதஙகளமுதலான 1 சுருதி
ும 2 விததாநதஙகளின நிசசயஙகளும வியாஸாமுகததி
னறுவநதவைகளை நான கேடடேன எலலாககிரியைகளும
றைச சாாநதிருககினறனவோ அநதபபஞசமஹாயஜஞங
ும அவறறின அஙகஙகளை நடததுமமுறைகளும முறறிலும
டகபபடடன அவையெலலாம பெரியோரால அவவாறு
ாலலபபடடவையாதலின அவறறை யாரும 3 தூஷிபபது முடி
து* வைஷணவாககுரிய அனுஷடானமானது இநதத தாமங
ற சிறநதது பகவானனவிஷணுவானா பகதனைத தமதேகத
பபோலக காபபாறறுகிறாா க்ஷததிரியாகளிலசிறநதவரே!
வுலகததில பலனைககருதிச செயத கருமததினபலனை அனு
ததே தீரவேணடுமெனறு வயாஸமஹரிஷி சொலலியிருககிறாா
ினை அனுபவிததபிறகு விழுவதே முடிவெனறு முனனமே
பபடடது இநதககருமஙகள எனககு ஸநதோஷததைத தா
ிலை அவை விஷததைப பினபயனுககொணடவையெனறு
ன நினைககிறேன சிறநத பராககரமமுளளவரே! காபபததில
ிபபது கொலலையைவிட மிககககஷடமெனறு நானநினைககிறேன
புவே! ஒருமனிதன மரணகாலததில எனன துனபஙகளை
டகிறானே அவறறைவிட மிகககஷடமான துனபஙகளைக காப
ாஸததில அடைகிறான ஐயா! காபபததிலிருநது வெளிபபடும
ாதும பிறகு வினைபபயனகளை அனுபவிககுமபோதும காபப
ஸததிலுளளதைவிட மிககொடியதுககததை மனிதன அடை
ன பாரதரே! அதனால, எனககு இநதத தாமஙகளில நிச

1 இலரிககுக கள உபநிஷதமுதலியவை சோநதவை.
2 மீமாமஸை முதலியன 3 ஆக்ஷேபிபபது

-சயமுணடாயிறறு சிறநதஞானமுள்ள கௌரவஸரேஷட
எது பிறபபுஇறபபு மூபபுககளைப போககுகிறதோ அநத
மததை உமது அனுககிரகததினுல கேடகவிருமபுகிறேன தா
-தைஉணடாககும வைதரணீநதியும கததிகளாயிருககும இ
ளுள்ள அநத அஸிபதரவனமும நெருபபினுல கொதித
கொணடிருககும குண்டஙகளும கததிமுனையில நடககவேண
வழியும கூாமையானமுடகளினுல மிககபயஙகரமான இரு
இலவமரமும தாயதந்தையாகளுககாகவும ஸநேஹிதா சுறற
ருககாகவும தமககாகவும மனிதாகள செயதபாவஙகளின க
மான பலனுயிருபபனவெனறு வியாஸமஹரிஷி சொன
1 குமபீபாகமெனனும நரகததில தகிககபபடடும சூலஙகளி
கதறககதறக குததபபடடும ரௌரவமெனனும நரகததில
டபபடடு அடிகளினுல அஙகஙகள நசுககபபடடும கதறக
வெடடபபடடுத தஙகள உதிரததையே குடிததுககொணடும க
வதனுல கூவிககொணடும தணணீா ததாகததினுல உதடும நெரு
உலாநதும தழுதழுததும பிரஜஞைதபபியும எலலாததுயரங
ளுலும மேறகொளளபபடடும அலறிககேடடுககொணடு நிருக
நோயுறற மனிதாகளிடததில யமனுககுத தயையிலலையே !
னையினுல கஷடபபடுகினறவாகள பததுததிசைகளும நிரமபு
யனரோ கதறுகினறனா ! ஒருவன தனபநதுககளுடனசோ
உலக இனபஙகளை அனுபவிபபதறகாகப பாபஙகளைசசெயகிற
அவறறின கஷடமானபயனை யமனுடையவீடடில அவனெ
வனே அனுபவிககிறுன மலமூதரஙகள எனுமபில சேறுகபபி
துககொணடு அனேகஜநதுககள நிரமபியிருககும காபபபை
மலமூதரம புழு இவறறினநடுவில வஸிபபதாகிய கதியை எத
ஒருவன அடையாமலிருபபன ? காபபவாஸததிறகு மேறப
வேறு நரகம ஏறபடுததபபடவிலலை நரகவாஸததினுல உண
கபபடடபயனதான காபபவாஸமெனறு சொலலபபடுகி
காபபததினினறு பிறநதவன துயரஙகள அதிகபபடடவனுகிற
அவனுககுத துககஙகள நீஙகவேணடும எனனும ஆசை நி
வேறுகிறதிலலை ஏனெனில, மனிதன பிறநதவுடன மனததி
வாககிலும தேகததிலும உளளகஷடஙகள அவனுககு வ
சேருகினறன பயஙகரமான அநததது்னபஙகளினுல நெ
கபபடடு ஸவாதீனம தபபிபபோகிறுன அநததுனபங
ளுல தனவசம இலலாமலே காபபததிலபுகுநது திருமப
ஜனிககிறுன மனிதன, ஸவதநதரம இலலாமலே மு
செயகிறுன , ஸவதநதரம இலலாமலே நடககிறுன , ஸவதந

1 சாலில போடடு வேகவைபபது

லாமலே மூப்பினால் உருமாறிப்போகிறான், ஸ்வதந்த்ரமில்
மலே மூப்பினால் தேகத்தளர்ச்சியையும் அடைகிறான் இவ
து மனிதர்களுக்குக் காலநிச்சயமில்லாமல் எக்காலத்திலும்
ணம் வந்தேதீருகிறது ஒருவன் கர்ப்பத்திலேயே இறக்கிறான்
ஒருவன் பிறக்கும்போதே இறக்கிறான் அநேகர் பிறந்தபின்
க்கின்றனர் மற்றும் சிலர் யௌவனப்பிராயத்தில்இறந்து
கின்றனர் சிலர் நடுவயதில் விழுந்துபோகின்றனர் முதிர்ந்
ன் இறந்தவனேதான் பரமதேவனாயிருந்தாலும் ஜன்மத்
கஞ்சாதவன் யார்? ஐயா! மரணத்தின் கையில் அடங்கிய
களைப் போன்றவனுக்குச் சொல்லவேண்டுமா? கௌரவ
ரேஷ்டரே! இந்தப்பயம் என்மனத்தில் எப்போதும் புகுந்து
ண்டிருக்கிறது சிறந்தபுத்தியுள்ளவரே! காலத்தைச்சரீரமாக
டைய பரமாத்மாவினிடத்தில் எப்போதும் அடங்கியிருந்தும்
வருடைய குணங்களை அறியாத நான் சற்றுநேரமும் ஸுகம்
றவில்லை இன்னும்சிலர் பலவகை உணவுகளினால் வளர்க்கப்பட்ட
பலவகை உடுப்புக்களினால் போர்த்தப்பட்டும் சந்தனமும்அகி
ஒவ்வோர்அவயவங்களிலும் பூசப்பட்டும் ரத்னங்களினாலும்
ந்துக்களினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் பலவகை வாகனங்களில்
சென்று (யாவராலும்) ஏகரீதியாகக் கொண்டாடப்பட்டும்
ளவனத்தினால் ப்ரகாசிக்கும் அழகுள்ளவர்களும் மெதுவாகத்
ர்டை நடக்கின்றவர்களும் அன்புள்ளவர்களும் மனத்திற்கினி
ர்களுமான சிறந்தபெண்களோடு தடையின்றி வெகுகாலம்
த்துக்கொண்டிருந்தும் அளவற்ற ஒளியுள்ளதான சரீரத்தை
உயிரையும் ஸுகானுபவத்தில் ஆசை தீராமலே விட்டுவிட்டுக்
லனுகின்றனர் ஸ்வர்க்கத்திலும் அதற்கு மேலுலகத்திலுமுள்ள
வர்யம்கூட நிலையற்றதுதான் தேவர்களும் விதிக்குட்பட்ட
களே ஆதலால், தேவத்தன்மையையும் யான் விரும்பவில்லை
சைகளுக்கு முடிவில்லை ஆசையற்றவன்தான் நிவ்ருத்திமார்க்க
த்தையடைகிறான் தர்மங்களெல்லாம் உலகங்களைச் சோப்பதற்
கவே உள்ளவையென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை தர்மந்தெரிந்தவ
! அவை [1] ஊஞ்சலுக்கு ஸமானமானவையென்று வ்யாஸ
றரிஷி சொன்னார் ஆதலால், ஊஞ்சலின் செய்கையில்லாத்
ான வழியிருக்கையில் தெரிந்தவனெவன் கடினமான துக்க
ர்க்கத்தில் ஏறுவான்? இவ்வுலகத்தில் எல்லாவற்றினும் ப்ரிய
ன் தன்ஆத்மாவை ஊஞ்சலுக்குஸ்மானமாக எவன்செய்வான்?
கமங்களும் ஸ்தாவரங்களுமாயுள்ள எல்லாஉயிர்களும் இவ்வுல
த்திலிருந்து வேறுலகத்திற்குத் தடையின்றிச் செல்லவேண்டும்

1 மேலுங்கீழும்-ஆடிக்கொண்டே-இருப்பவை

கட்டுசோறில்லாமலும் வழிகாட்டுகிறவனில்லாமலும் காப்பவரு
சுற்றத்தாருமில்லாமலுமிருக்கும் கொடிய இருளில் பரவேசி
வேண்டும் தாமந்தெரிந்தவர்களும் ஐம்புலன்களையும் அடக்கி
வர்களும் தவத்தில் உறுதியுள்ளவர்களுமாகிய எவர்கள் நாராய
ரால் சொல்லப்பட்ட அந்தத் தாமத்தை வேறுநினைவில்லாமல் நினை
கின்றனரோ அவர்கள் அந்தத் தாமத்தினாலேயே உயர்ந்த பதத்தை
பார்த்து அடைகின்றனர் பகவானான விஷ்ணுவானவர் பக
களைத் தம்தேகத்தைப்போலக் காப்பாற்றுகிறார் ஆசாரிய
குயவனுடையசக்கரம்போன்ற காலசக்கரத்தில் சுற்றப்படும் பிரா
களில் நான் அனேகமாயிரம் தாயதந்தைகளை அடைந்தேன் அ
புடன் தாய்மார்களின் பலவகையான முலைகள் என்னால் குடிக்
பட்டன விதிவசத்தினால் அனேகமாயிரம்பிள்ளைகளும் தா
களும் அன்பர்களும் பகைவர்களுமகிடைத்தது தாண்டிப்பே
னர் ஒன்றிலும் ஸுகம் கிடைத்ததில்லை ஒன்றிலும் கவலைதீ
யில்லை கஷ்டப்பட்டு அடைந்த உயர்ந்த பதங்களிலிருந்து அ
கடி தவறுதல் நேர்ந்திருக்கிறது. கஷ்டப்பட்டு ஈட்டியபொரு
நஷ்டமாயிருக்கிறது வழிபோக்கர் வழியிலுள்ளநிழலைப்ப
ஒருவரோடொருவர் சேர்வதெப்படியோ அப்படியே உலகம் இ
வாறு காமங்களுக்குட்பட்டதாகவே தனக்கனுகூலமாகச் சுற
தாரின் சோக்கைகளை அடைகிறது களைப்பாறியபிறகு, திரு
வும் தன்காமத்தினால்காணபிக்கப்பட்ட வழியில் மனிதன் செ
கிறான் கௌரவஸ்ரேஷ்டனே! உலகத்திலுள்ள இந்தச்சோக
[1] இவ்வகையென்று கண்டறிந்தபிறகு விஷடையிறசோந்த அ
னத்தைப்போன்ற இந்த ஸுகத்தை அனுபவிப்பதற்கு எவ
அஞ்சாமலிருப்பன? வைஷ்ணவ தாமத்தை விரிவாக அனுஷ
பதில் எனக்கு எண்ணமுண்டாயிருக்கிறது பகவானே! ஆதலா
இப்போது நான் உமதுபாதங்களைத் தலையினால் வணங்குகிறே
நான் நித்யமானகதியைப் பெறுவதற்கு உம்மைச் சரணம
அடைகிறேன் சிறந்தபுத்தியுள்ளவரே! கௌரவ ஸ்ரேஷ்டனே
பிறப்பு இறப்பு மூப்புகளினால் ஸ்ரமப்பட்டு [2] மூன்றுதுன்
களினாலும் பீடிக்கப்பட்ட நான் முனயுகதாமத்தை இப்போ
கேட்பிப்பதினால் அவற்றிலிருந்து உம்மால் காக்கப்பட விரு
கிறேன் இந்தத்தாமம் கிருதயுகத்திலுண்டானது, திரேதாயு
தில் மறைந்துபோயிற்று அந்தத்தாமமெல்லாவற்றையும் த
பாயன முனிவர் சொல்லியிருக்கிறார்" என்றார்

---

1 திக்கத்தோடுசேர்ந்தது 2 ஆத்யாத்மிகம், ஆதிதெய்விகம், ஆ
பௌதிகம் இந்தப்பர்வம் 88-ம் பக்கம் குறிப்பில் பார்க்க

முபபததேழாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(பீஷமர் முக்திஉபாயத்தை உரைத்தது)

பீஷமா, "ராஜஶரேஷடனே! உனஒழுககததிறகும குலத்
றகும இது தகுதி மனிதாககதிபதியே! அரசாககரசனே! ஐநது
கஙகளிஞலாகிய இநததேகததிலிருபபவனஎவன செழிப
ளளதும எதிரிகளும சிறறரசாகளும வசபபடடதும தேவராஜ
ததிறகுஒபபான ஸுகமும சிறபபுமுளளதுமானபெரியராஜயத
தப பெறறுககொணடும ராஜயததிலுளள குணஙகளையுமதளளிக்
றறஙகளையும பாரபபான? ராஜனே! நீ உனாடகளையிஞல
மதுபெரியோாகளை மிஞசிஞய மஹாராஜனே! தாமமேஉருக
காணடவனும சிறநத புததிமானும பெருமபுகழ்பெறறவனு
ாகிய விதுரனையும சிறநதவிவேகமுளள ஸஞசயனையும ஞானஸம
ததைபபெருககிககொணடிருபபவரும திவயஜஞானததிஞல தத
ஙகளை அடைநதவருமான பரமமாமுதலானதேவாகளையும
ுஸுராகளையும நீ மிஞசிஞய இவவுலகம நிலையுறறது, துககங
ளிஞல பீடிககபபடுகிறதெனபதில ஸநதேஹமிலலை சிறநதகை
ளையுடையவனே! பரமமாமுதலானதேவாகளும அஸுராகளும்
ட இவவாறே எபபோதும நிலையறறிருபபதைபபாா மனிதா
ுதலானவரைபபறறிபபேசுவது எபபடி? பிராணிகளை உதபததி
சயயும தனமையுளளதும ரூபமிலலாததும சொலலுககுஎடடா
தும [1]ஆதமாவுககுமேறபடடதுமாகிய பரகிருதியைமடடும செய
பபடாததெனறும நிதயமெனறும சாஸதரம சொலலுகிறது
ுது மிககஸுகமெனறும சாநதமெனறும [2]நிாவாணமெனகிற
பயருளளதெனறும முதனமையானதெனறும பரமமலோகதது
ஷிகளும பூமியிலுளளமஹரிஷிகளும சொலலுகினறனா குறற
றறவனே! இயறகையாகத தாமததிலிருபபவன, மானிடவடிவ
ாயிருககும அநத [3] பரகருதியிஞலதான பரகருதியெனறுசொல
பபடட மோக்ஷததை அடையவே [4]அடைகிருன ராஜனே!
நதககாரணததின தாமமானது முதலயுகமான கருதயுகததில
ளஙகிறறு பரதஶரேஷடனே! வீரனே! மறறயுகஙகளில ஸம
ாரமாககததுககுரியவையும ஜனனததைததருகினறவையுமான

---

1 ஆதமாவைத தனவசபபடுததுவது

2 மோக்ஷம 3 ஆதமாவினஇயறகை

4 பரகருதியிலிருநது தாமததைசசெயதபிறகுதான முகதிபெறுவ
னனபது கருதது.

தாமஙகளே மிருதியாக விளஙகுகினறன் எலலாககாரணஙக
ளுக மூலபரகருதிதான நிதயமெனறுசொலலபபடுகிறது இ
வாறு காரணங்களைச்சேரநத தாமஙகள மேலானமூலபரகருதி
ஆசாரயிததிருககினறன உலகததில காடசிககுஅகபபடடவற
யுக அகபபடாதவறறையும காணபிககும பரகருதியையே சிற
தாக அறிகினறனா ஸததவகுணததைத தலைமையாகவுடை
கருதயுகமமுடிநது திரேதாயுகம பிறககையில பராமமணாக
விஷயஸுகஙகளை விருமபுமபோது அநததாமம மறைநத
கௌரவனே! அரசனே! கலியுகததில கெடடமாாககஙகளா
தாமஙகள தலைபபடடபொழுது நலலதாமததின நடமாடட
ஓயநதுபோயிறறு பரமமாதிதேவாகளும எககாலமும எவனிட
தில பகதிசெயகினறனரோ அநதஉலகரூபியும பறறிலலாதவ
மாயிருககும புருஷனமடடும நிதயனெனறறியவேணடும அவ
நாராயணனெனறும சாசுவதமானபரபரமமமெனறும அ
வேநதனே! சரீரததினால அவனுடையஆராதனமாகிய காமததை
செய மனததினால அவனை தயானமசெய வாககினாலும எ
போதும் அவனநாமததைச சொல. அடையததககதும அழிய
ததும புனாஜனமமிலலாததுமாகிய அவனுடையஸதானத
அடை சிறநதகைகளையுடையவனே! இவவாறு விஷணுவை ஆ
ரயிததபிறகுதான ஸமஸாரமெனனுமபேய விடுமெனபதை உ
குச சொனனேன இனனும எனனகேடக நினைககிறாய?'' என

முபபததேடடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உலகஸருடியைப்பற்றி நாரதருக்கும் ஸனத்குமாரருக்கும் ஸம்பாஷணம்)

யுதிஷடிரா, ''பிதாமஹரே! பிராணிகள ஜனனமர
கடலில கஷடபபடுகையில எதையடைநதபின கஷடததை அ
யாவோ அதை எனககுசசொலலும'' எனறுகேடக, பீஷ
சொலலலானா

''இநதவிஷயததிலும ஸாதுககளானஸனதகுமாரருககுமந
தருககுமநடநத ஸமபாஷணமாகிய ஒருபழமையானசரிதரதை
கூறுகினறனா மிசகபுகழபெறற ஸனதகுமாரபகவான பரம
வின புதரா ஸனகா, ஸனநதனா, ஸநாதனாஎனனும மூன
பரமமிஷ்டாகள -ஸநதகுமாரருககு-, முன்பிறந்தவாகளென
சொலலபபடுகினறனா அவாகளனைவரும பிறந்தபோதே ஞான

ளன்றுகேளவி அவாகளுள நாலாமவரானஸநதகுமாரபகவான
யாகசாஸதரம தெரிநதவரிலசிறநதவரென்று மஹாரிஷிகள கூறு
னறனா பெயாபெறற வஸிஷடமுனிவா பரமமாவின ஐநதாவது
தலவரென்று சொலலபபடுகிறுா திரிசூலமதரிததவரும அழி
றகெடடாத ஸவரூபமுளளவருமாகிய பகவானுனசிவபிரான
ருமவா அவருககுபபினனிடட மரீசிமுதலான இநத மறறரிஷி
ள அருணனுடையயாகததில பரமமாவினமனததினுல அகனியி
ினறும உணடானவா மரீசிககு இளையவா பருகு பருகுவுககு
ளையவா அஙகிரஸ அஙகிரஸுககுப பினபிறநதவா அதரி
தரிககுபபினபிறநதவா புலஸதியா விதவானும சிறநதமஹிமை
ளளவருமான புலஹா புலஸதியருககு இளையவா அளவிடக
டாதமஹிமையுளள இவாகள பிரமமாவினிடம பிறநதவாக
ளனறு தெரிநதவாகளால சொலலபபடுகினறனா மஹா
ரஜனே! முதலஆசாரயரும சிறநதவரும ஸமாததரும ஸாவ
யாபியும அளவறறபெருமையுளளவரும உலகததுககுததநதையு
ாகிய பரமமதேவா இவாகள எலலாரையும உணடுபணணினுா
வாகள மிகுநததவமுளளவாகளாயத தமதுதவவனமையினு
லயே தேகஙகளோடேயே இறவாமலிருநதனா அவாகளுள
னகாமுதலானவாகள (தேகம இநதிரியமுதலிய) எலலாவறறை
ம அழியசசெயது தேகமெனனுமபநதததிலிருநது விடுபடடுப
ரமபததை அடைநதனா மகிமையுளளவரும யோகநதெரிந
வருமாகிய ஸனதகுமாராமடடும யோகததைககைபபறறி அதினு
ணடான சிறநதசகதியினுல மூவுலகஙகளிலும ஸஞசரிததுக
காணடிருநதாா அரசாகளிறசிறநத அரசனே! பெருமபுகழ
பறற ருததிரா எடடுஅஙகஙகளும மிகபபெருகிய யோகசகதியை
டைநதாா மறறவாகள குறுகிய எடடுஅஙகஙகளுளள யோக
தை அடைநதனா அபபா! ராஜஸ்ரேஷடனே! மரீசிமுத
ானவாகளனைவரும ஸருஷடிசெயவதறகாகவே கடடளையிடப
டடனா அவாகளினஸருஷடியை நான சொலலுகிறேன, கேள
வாகள ஏழுபரமமாககளென்று புராணஙகளில நிசசயிககப
டடிருககினறனா வேதஙகளிலும [1] கிலசுருதிகளிலும அவ
ாறே எலலாரும சொலலபபடடிருககினறனா, ஸாஙகேஹமிலலை
திஹாஸஙகளிலும புராணஙகளிலும நெடுகாளாக இதுசொலலப
டுகிறது வேதாநதஙகளில கரைகணடபராமமணாகள இநத
ஏழுபரமமாககளையும வரனகொடுபபவரென்று ஓதாலலுகினற
ா அபபா! மஹாராஜனே! ரூபததோடும ரூபமிலலாமலுமிருக

1 ஸமஹிதைகளிறசேராமல தனிததிருக்கும ரிககுககள

2 மரீசிமுதலானவா அறுவரும ருததிரும்சோநது எழுவர்.

ரும [1]ஏழுகூட்டததாராகிய பிதிருதேவதைகள் மேறசொன
ஏழுவரின புதராகளெனறு சொலலபபடுகினறனா அரசாக
அரசே! தேவாகள பிதருதேவாகளினபுதராகளெனறு கேள
இவவுலகஙகள தேவாகளினுல வியாபிககபபட்டிருககினற
எனறு கேட்டிருககிறேம அரசனே! கிருஷணதவைபாயன
தேவஸதானா தேவலா காஸயபா கௌதமா கௌணடினய
பாரதவாஜா மாாககணடேயா தேவமதா எனனுமரிஷிகளிட
தும இதை நான கேட்டிருககிறேன அரசாககரசே! எனனுடை
பிதாவும சிராததகாலததில சொலலியிருககிரா பாரதனே
எலலாவறறிறகும நீ எனனிடம எதைககேட்கிருயோ அநத
சிறநத ரகஸயமும பரமாதமாவுககுபபிரியமுமான வேதாநத
இனிசொலலுவேன அரசனே! அநதவிஷயததைபபறறிச சிற
புததிமானகளான ஸனதகுமாரருககும நாரதருககும நடந
ஸமவாததததை மனமும்புததியும வேறுஇடததிற செலலாம
கவனிததுககேள ஸனதகுமாரபகவானெனவா தமஒளி
னுல எலலாவறறிறகுமமேலாக விளஙகினா பேரொளியுள
ஸனதகுமாரா கைககட்டைவிரல அளவானஉருவததுடன திரி
துகொணடிருநதா அரசனே! ஒருகால அமமஹானுபாவ
மேருமலையினமேல பரமமரிஷடரான நாரதமுனிவருடன சே
தாா அபபா! பிரமமதேவரிடததில உணமைபபொருளை ஆரா
நதுகொணடிருபபவரான அவவிரணடு பாகவதாகளும பிரம
ஜஞானம பெறககருதினவராய பரமமதேவா ஸமீபததில ஒ
வரையொருவா ஸநதிததனா அரசனே! பகைவரை அடக
கிறவனே! அபபோது புததிககூாமையும சாஸதரஞானமுமுள
வரும சரீராதமஞானமுளளவரும உலகநதெரிநதவரும சிறந
மஹிமையுளளவருமான நாரதமுனி புததிககூாமையிலும சாஸத
ஜஞானததிலும சரீரஆதமஜஞானததிலும அறியவேணடிய வி
யஙகளெலலாவறறையும அறிவதிலும உலகததை அறிவதிலு
மிககசசிறநதவரும வேதபபொருளகளெலலாவறறிலும சாஸ
ரஙகளெலலாவறறிலும மிகததோநதவரும [2] ஸாஙகயததையு
[3] யோகததையும உளளஙகை நெலலிககனிபோல அறிநதவ
மான ஸனதகுமாரபகவானைபபாாததது, 'ஓ! மஹரிஷியே! அ
யகதமெனனபபட்டமூலபருககருதியைசசாாநத [4]இருபததுமூன

---

1 வஸு, ருதர, ஆதிதய, ஸோம, யம, அஙகிரஸவ, அகனி

2 ததவஙகளின ஞானம 3 தேகமனபபயிறசிஞானம

4 மஹத, அஹஙகாரம, ஞானேநதிரியம ஐநது, காமேநதிரிய ஐநது, மனம, பருதிவி, அபபு, தேயு, வாயு, ஆகாயம ஆகிய பூதஙக ஐநது, சபத ஸபாச ரூப ரஸ கநதஙகளாகிய தனமாதரம ஐநது

தவஙகளின உறபததியையும பிரளயததையும தெளிவாகக
டக விருமபுகிறேன அதயாதமம அதிபூதம் அதிதெய்வமென
ம விஷயஙகளையும காலததினஸஙகயையையும ஸ்ருஷடியையும
வவுலகமெலலாம எவனை ஆதாரமாகபபறறியிருககிறதோ; எவ
லவியாபிககபபடடிருககிறதோ, எவனை அடைநதவாகள இவவுல
நதுககுத திருமபி வருவதிலலையோ அநதஸருஷடிகாததாவான
மபுருஷனையும நீா சொலலககடவீா' எனறுகேடடாா அதறகு
னதகுமாரா சொலலலானாா 'சிறநதபுததியுளளவரே! உலகம
ரை ஆதாரமாகபபறறியிருககிறதோ, பரமபுருஷனெனறு
ரைச சொலலுகினறனரோ அநதநிாமலனான நாராயணனைப
றிச சொலவதைக கேளும உலகம எவனை ஆஶ்ரயிததிருக
றதோ அவனதான நாராயணனெனபவன ஸருஷடிபபவனும
டளையிடுகிறவனும போஷிபபவனும காபபாறறுகிறவனும
வாமியாயிருபபவனும அவனே ஆதமதயானமசெயயுமஸநயாஸி
அவனையடைநது (பிறகு உலகததிறகுத) திருமபுவதிலலை
ரதரே! நீாகேடபதறகு நானசொலலககூடியது இவவளவுதான
தறகுமேல அவனதனமையை நான அறியேன அவன எவ
வு! நான எவவளவு! ரிஷிஶ்ரேஷடரே! அவன முயனறு ஸருஷ
பதிலலை இருபததுமூனறுததவஙகளையும அதயாதமம அதி
தம அதிதெயவமஎனபவறறையும காலததினஸஙகியையையும
லீததுககுததககபடி) ஸருஷடியையும இவையெலலாவறறையும
றி வரிசையாகக கேளும பரமரிஷடாகளும எபபோதும
தமவிசாரமசெயபவாகளுமாகிய பராமமணாகள, தமஸென
ம மூலபரகிருதியிலிருநது உணடாகுமஸருஷடியைத தாமஸ
ககமெனறு சொலலுகினறனா அதறகு அனேகநாமஙகளை
ஞா கூறுகினறனா அவறறை உமககுச சொலவேன அதை
மனஊககததுடன கேளும பிரமமரிஷியே! [1] மஹாாணவம,
ாணவம, ஜலம, முககுணஙகள, வேதம, தவம, யாகம, தாமம,
வான, விபு, பராணன, பரளயாகனி, அககினி, ஆகாயம, காலம
னும இவைகள ஈஶ்வரனுடையசரீரமாகிய பரகருதியினபெயா
பராமமணஶ்ரேஷடரே! இவை சாஸதரததை அனுஸரிதது
லை உரைககபபடடன (காமகரோதமுதலான) பகைகளை
றவரே! ததவஜஞானமுளள பராமமணாகள நாலு யுகங
யும அனேகமாயிரம [3] சதுாயுகஙகளையும ஆயிரம [4] கலபங

1 பெருஙகடல 2 கடல

3 நாலுயுகமசோநதது ஒருசதுாயுகம 4 தேவயுகம ஆயிரமசோந
ஒரு கலபம

களையும காலப்பிரிவுகளாகசசொலலுகினறனா யோகமும ஸ
கயமுஙதெரிநதவாகள அழிவிலலாதமூலபரகருதிககுப பதினுயி
கலபஙகள பெரிய [1] ராதரியெனறும அவவளவே பகலென
சொலலுகினறனா ராதரியிலதூஙகியிருநதபகவான ராதரி
முடிவில விழிததுககொணடாா, விழிததுககொணடபிறகு, [2] ஜ
ததை ஸருஷடிததாா அநதஜலததில தமது [3] வீாயததை விட
அது பொனமயமான [4] அணடமாயிறறு எலலாவறறிறகுமஆத
வும ஸவாமியுமானஈஸவரா பிறகு, 'நானே இவா' எனறுசொ
அநத அணடததில ஹிரணயகாபபாளெனனபபடட ரிஷியானப
மாவை முடடைககுளளிருககுமஜலததைபபோலப படைதத
நடநதது நடககிறது இனிநடபபது ஆகியஎலலாவறறிறகுமகாத
வும குறறமறறவரும பெரியசகதியுளளவரும உலகததுககு
கததை உணடுபணணுகிறவரும ஸவயமபுவும [5] அணிமா [6] லகி
[7] பராபதி [8] ஈசிதவமுளளவரும ஒளியுளளவருமான நரனென
சொலலபபடும மஹாதமாவான பரமமதேவரைத தேகமுள
ராகப படைததாா பெருமபுகழுளள பகவான இதுவரை
படைதது அநதாததானமாஞா இநதபரமமதேவருககுஐயாயி
கலபஙகள இரவெனறும அவவளவே பகலெனறும வேதங
ளும வேதாஙகஙகளிலுமகரைகணடவா சொலலுகினறனா அ
தமஸெனனும மூலபரகருதியிலிருநத பரமமதேவா முறையே
ஷடியைசசெயயலானாா அவா அஹமெனறு சொலலி [9] அகங
மெனறு பெயருளள சாஸவதரானபரமேஷடியெனனும பரம
வைப படைததாா அகமெனனபபடடஅகஙகாரததினால உல
கள வயாபிககபபடடன அகஙகாரம பிரவேசிபபதினாலேத
பிராணிகளபிரகருதியெனனுமகடலிலமூழகுகினறன தேவாக
ரிஷிகளும தானவாகளும மனிதாகளும யகஷாகளும கநதா
களுமகினனராகளும மேலகீழாகவும குறுககாகவும மூழகிககிள
கினறனா மூனறுவதுஸருஷடிசெயத இநதபரமமதேவருக
மூவாயிரம கலபஙகள இரவெனறும அவவளவே பகலென

1 ராததிரியெனபது பரளயம பகலெனபது ஸருஷடி
2 முககுணஙகளையும மாறசசெயதாரெனபது கருதது
3 சேதனசகதியை 4 முடடை
5 அணுவாதல 6 இலேசாதல 7 நினைதத இடததைசசேரு
8 தாம நினைததபடி எலலாவறறையுமநடததுவது இவறறை
கூடியதனால, முறையே இவறறிறகு எதிரான மஹிமாவும கரிமா
பராகாமயமும வசிதவமும கொளளபபடும
9 மூலபரகருதியிலிருநதுவநத அநத பரமமா மஹத, அவ
ிருநது வநதவா அகஙகாரமெனறு அறிக

ாலலுகினறனா   அகஙகாரம (எனனும பரமேஷடி) பூமி,
ம, தேயு, வாயு, ஆகாயம எனனும ஐநது மஹாபூதஙகளையும
றறின் குணஙகள எனறு பராமமணாகள சொலலும சபத
ாச ரூப ரஸ கநதஙகளெனனும ஐநது பூதஸூகஷமஙகளையும
டததா இவவைநது குணஙகளிலும பறறுளளவாகள பர
தியெனனும கடலில அகபபடடு ஸவாதீனநகபபினவாகளா
சேறறிலபுதைநத யானைகளபோலக கிளமபுவதிலலை மேற
னன பூதஸருஷடியாகிய நானகாவது, ஸருஷடியைசசெயத
ஙகாரததுககு இரணடாயிரம சதுாயுகஙகள பகல, அவ
வே இரவு இதுதான [1] அனநதமெனனும பெயாபெறற ஐந
வது ஸருஷடியெனறு சொலலபபடுகிறது ஐயா ! வேதததில
ாலலியபடி, [2] பததுஇநதிரியஙகளும பதினோராவதுமனமும
வுலகமனைததும படைககபபடடன மறறபூதஙகள மனத
பபோல வலியவையலல [3] இதிலிருநதுணடானது ஆறுவது
ஷடியெனறு பராமமணாகள சொலலுகினறனா இதறகு
ிரம சதுாயுகம பகல, இரவும அவவளவே [4] ஊாதவஸரோ
எனபது பரமமாவின ஏழாவது ஸருஷடியெனறு அறிகின
ா [5] அதஸரோதஸ எடடாவதெனறும [6] திாயக ஒனப
வது ஸருஷடியெனறும சொலலபபடுகினறன குறறமறற
ரிஷியே ! இவவொனபது ஸருஷடிகளும [7] இருபததுநானகு
வஙகளாக எணணபபடடிருககினறன மகரிஷியே ! அழிவறற
ம பரகருதிககும மூலபரகருதிககும ஆதாரமும பரபுவுமான
ாயணா இவையனைததுககும ஆதிகாரணமெனறு முனனமே
ானனேன இனி எவவெவறறிறகு எதுஎது ஈஙவரனெனன
தயும அதயாதமம அதிபூதம அதிதெயவம என்னுமவறறை
பறறி நான கேடடுமகணடும உளளபடி ஸரியாகசசொலவேன
றத எனனிடம தெரிந்து கொளளும

---

1 அளவிலலாதது
2 கண, காது, நா, மூககு, உணாசசி ஆகிய ஐநதுஞானேநதரியங
, வாககு, கை, கால, பாயு (ஜலமலஙகளை விடுவது,) உபஸதம (வீா
ததை விடுவது) ஆகிய ஐநதுகாமேநதிரியஙகள
3 விருபபு வெறுபபு முதலியவை
4 மேலாக ிறகும மானிடா தேவா முதலியவாகள
5 கீழநோககிசசெலலும செடி முதலியவை
6 குறுககாயிருககும பசு பகஷி முதலியன
7 பூதஙகளஐநது, குணஙகளஐநது, ஞானேநதிரியஙகளஐநது, கா
நதிரியஙகளஐநது, மனமஒனறு, அஹஙகாரமஒனறு, மஹதஒனறு,
கருதிஒனறு

முபபததோனபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(அத்யாத்மம் அதிபூதம் அதிதெய்வம் என்பவற்றை விவரிப்ப

அதஸரோதஸ திாயகஸரோதஸ இவவிரணடிறகும ஊா
ஸரோதஸஎனனும ஸருஷடியே [1] ஈஶவரனெனறறியததகக
காமேநதிரியஙகள ஐநதுககும புததி ஈஶவரன, ஞானேநதிரி
கள ஐநதுககும மனம ஈஶவரனெனறுசொலலபபடுகிறது மன
திறகுச சபத ஸபாச ரூப ரஸ கநதஙகளஎனனும ஐநது குண
ளான பஞசபூதஙகள ஈஶவரனெனறுசொலலுகினறனா உயா
ஸதானததிலிருபபவராகிய பரமமதேவா எலலாபராணிகளுக
ஈஶவரரெனறறியவேணடும இவவுலகதாமஙகளிலும இவறறி
மேறபடட தாமஙகளிலும நீா ஸமாததரனறோ? கலபமெனு
பரமமதேவருககுப பகலின முடிவில பிரளயகாலாககினியான
ஜவாலைகளினால உலகததை எரிததுவிடுகிறது அதனால தாவ
களும ஜஙகமஙகளுமாகிய எலலாபபொருளகளும பஞசபூ
களும எரிககபபடடுத தமதமகாரணஙகளில சோபபிககபபடுகி
றன பூமியானது அபபோது பிரளயகாலாகனியினால தாப
களும முடகளும மரமசெடிகளும புறபூணடுகளும எரிககபப
ஆமைமுதுகுபோலாகிறது ஜஙகமஙகளும தாவரஙகளும பூமி
லயிததபிறகு பூமியும பிரளயமாகிறது பிறகு, கநததனம
திரையழிநது நணணியதாகிய பூமி ஜலமாகவே ஆகிறது பிற
ஸூாயனுடைய கிரணஙகளினால ஜலம குடிககபபடுகிறது பரா
ஞோததமரே! அபபோது ஜலததினஸாரமாகிய ரஸதனம
திரையும ஸூாயனிடததில லயமாகிறது பிறகு, ஆகாய
துளள பிராணிகளை அவவனல எரிககிறது அபபோது ஆகாய
அனலாயிருககிறதெனறு சொலலுகினறனா அவவாறு ஜவ
கும அககினியைப பலமும வேகமுமிகுதியாயுளள காறறின
மிகுநத தனதுபலததினால அழிததுவிடுகிறது அநதககாற
ஸூாயன இழுததுககொளளுகிறான வாயுவினகுணமான ஸப
தனமாததிரையை ஆகாயம விழுஙகிவிடுகிறது அபபோ
காறறு அடஙகிபபோகிறது ஆகாயமடடும சபதததுடன நி
றது அபபொழுது, ஆகாயததினுடைய அநதச சபததனம
திரையை மனமவாஙகிககொளளுகிறது அநதஆகாயம சபதமெ
னும குணமபோய உருவமடடும நிறகிறது ஐயா! பிறகு, தி
உருவமாயிருககுமஆகாயததையும மனமானது புசிததுவிடுகிற

1 இஙகு நடததுவது எனபதுபொருள

காயரூபமழிந்து [1]ஸங்கலபமாகிய ரூபம விருததியாயிருககிறது
சிததமானது தனதுசததியினால ஸங்கலபரூபததை இழுததுக
காளளுகிறது முனிபுரேஷ்டரே ! பிறகு, அகங்காரம சிததததை
முங்கிவிடுகிறது சிததமபோனபிறகு அகங்காரம மகததா
றது பிரஜைகளைபபடைககும மகததெனனும பரமமதேவா
அவவகங்காரததை இழுததுககொளகிறா அகங்காரம கெட்ட
பிறகு, மகததெனறு சொலலபபட்ட பரமமதேவா விளங்குகிறா
மூனறுலோகங்களிலும மூனறுமூாததிகளிலுமமுதனமூாததியாக
உண்டானவரும, கடினமும தரவமுமாயிருபபதும முயறசியைக
காரணமாகவுடையதுமான இவவுலகமனைததையும படைததவரு
மான பரமமதேவா வயக்தம அவயக்தமெனனும காரியகாரணங
களனைததையும விழுங்கிவிடுகிறாரெனபது நிசசயம அழிவிலலாத
சுருதிககு இதுதான பிரளயம இதை நான உமககுச சொன
னேன [3] அதயாதமம [4] அதிபூதம [5] அதிதெயவங்களைபபறறி
ம சொலலுகிறேன ஆகாயம முதலாவதுபூதம சுரோததிரேநதிரி
ம (= செவி) அதன அதயாதமம, சபதம அதிபூதம, திசைகள
அதிதெயவதம வாயு இரண்டாவதுபூதம [6] தவகிநதிரியம அத
யாதமம, ஸபரிசம அதிபூதம, விதயுத (= மினனல) அதிதெயவ
ம தேஜஸ மூனறுமபூதம [7] சக்ஷுரிநதரியம அதயாதமம, ரூபம
(= நிறம) அதிபூதம, ஸூரியன அதிதெயவதம அபபு நானகாம
பூதம ரஸனேநதரியம (= நா) அதயாதமம, ரஸம (= ருசி) அதி
பூதம, வருணன அதிதெயவதம பூமி ஐநதாமபூதம கராணேந
திரியம (= மூககு) அதயாதமம, கநதம அதிபூதம, [8] வாயு அதி
தெயவதம ஐநதுபூதங்கள அவறறின அதயாதமம அதிபூதம அதி
தெயவதம எனனும இநத நானகையும சொனனோம இனி இநதரி
யங்களையும அவறறின அதயாதமம அதிபூதம அதிதெயவதங்களை
யும சொலவோம பாதம அதயாதமம, செலலுமிடம அதிபூதம,
விஷ்ணு அதிதெயவதம கை அதயாதமம, செயயபபடுமதொழில
அதிபூதம, இநதரன அதிதெயவதம பாயுஅதயாதமம, (ஜலமலங
களை) விடுவது அதிபூதம, மிததிரன அதிதெயவதம உபஸதம

---

1 எணணம 2 ஸங்கலபததிறகு ஆதாரம

3 ஞானததிறகுரியது 4 இநதரியம, அநத அநத இநதிரியங்க
ளுககு விஷயமாகிய சபதமுதலிய குணங்கள 5 அவவவறறிறகு அதிஷ
டான தேவதை

6 உணரும இநதரியம 7 கண

8 முனசொனனவாயு பூதம, இங்கு வாயு தேவதை

அதயாதமம, ஆனநதம அதிபூதம, [1] பிரஜாபதி அதிதெயவதப்
வாககு அதயாதமம, பேசுஞசொல அதிபூதம, அகனி அதி
தெயவதம மனம அதயாதமம, மினபபது அதிபூதம, சநதிரன்
அதிதெயவதம [2] அகஙகாரம அதயாதமம, [3] அபிமானம அதி
பூதம, [4] விரிஞசன அதிதெயவதம புததி அதயாதமம, நிசசயம்
அதிபூதம, பரமமா அதிதெயவதம [5] இவவாறு அரூபியான ப
வான எலலாவறறையும ஒரேகாலததில படைககவும ஒரேகால
தில அழிககவும செயகிறா ஏனெனில, [6] விளையாடடுககாக சூ
யன தனதுகிரணஙகளை விரிபபதும சுருககுவதும்போல அரூ
யான பகவான குணஙகளெனனபபடும விகாரபபொருளகளை
படைபபதும அழிபபதும ஸமுததிரததிலிருநது அலைகள எழு
புவதும அழுஙகுவதும காறறினால மினனலோடும முழககததோ
டும மேகம ஆகாயததில கிளமபுவதும அவவிடததிலேயே மறை
வதும ஆமையானது தன அஙகஙகளை விருமபியபடி நீடடுவது
திருமப இழுததுககொளவதும எபபடியோ அபபடியே அரூ
யான பகவான (ஸதவம ரஜஸ தமஸஎனனும குணஙகளின ப
ணாமஙகளான) உலகஙகளை வெளிபபடுததுவதும உளளடககு
தும இபபடி இருபததைநதாமததவமாகிய பகவான சேதனரு
பரிசுததருமாக இருபபவா பிரகிருதியானது அவரோடு ஸமப
தபபடுவதனால உணருகிறது யாருக்கும புலபபடாதபகவா
கிரியை செயயும்போதும செயயாமலிருககும்போதும பிரகிரு
யும அவரைபபோலவே எபபோதுமிருககிறது (அவா கிரி
செயதால தானும செயகிறது, செயயாவிடடால செயயாமலிரு
கிறதெனபது) மூபபிறபபுககளறறவரும க்ஷேததரமாகிய பிரகிரு
தியை அறிநதிருபபவருமாகிய நாராயணரெனனும பெயருள
புருஷோததம இயறகையாக கிரியைகளசெயபவா" எனறா அ
சுனே! ஞானியான ஸநதகுமாரரால இநதவிஷயம இவவா
நாரதருககுச சொலலபபடடது பராமமணன இதைககேடப
னால எலலா யாகஙகளின பயனகளையும அடைவான்" என
பீஷமா சொனனா

---

[1] பரமமாவின பெயா ஒருதேவதைககே பெயாகளால அதிகாரவே
பாடுணடு எனபது இநதரன மஹேநதரன எனனும பெயாகளைபபற
மீமாமஸையில காணலாம [2] மஹததிலிருநதுணடானது
[3] நானெனனிற எணணம [4] பரமமாவின பெயா
[5] கண காது முதலிய ஐமபுலனகளையும பூதஙகளிற சொலலியிரு
பதனால அவை இஙகே கூறபபடவிலலை அவறறிறகும இவவாறே
ஊகிததுககொளளலாம [6] யாதொரு பிரயோஜனததையும கருதாம

நாற்பதாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ப்ரம்மதேவர் நாராயணரைப்பற்றித் தேவர்களுக்குச் சொல்லிய கதையில், கருடனுக்கும் கச்யபனுக்கும் ஸம்பாஷணை)

யுதிஷ்டிரர், "மிக்கதெரிந்த கௌரவஶ்ரேஷ்டரே! பிதாமஹரே! த்ரேதாக்னிகளைத் தம்தேகத்திலேயே ஆவாஹனம்செய்து தவத்தையும் [1] ஜபயஜ்ஞத்தையும் [2] மானஸயாகத்தையும் வெளியாகங்களையும் செய்துகொண்டும் அக்னிக்குமேற்பட்டதில்லையென்னும் உறுதியான எண்ணத்தோடுமிருக்கும் ப்ராம்மணர்கள் அடையும்கதி யாது? அவர்கள் என்னகருத்துள்ளவர்களென்பதை உம்மிடத்தில் தெளிவாகக் கேட்க விரும்புகிறேன்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

"பாரதனே! இந்தவிஷயத்தில் விஷ்ணுவுக்கும் கருடனுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணமாகிய ஒரு பழைய சரித்திரத்தை உனக்குச் சொல்லுவேன். அமிர்தம்உண்டானபோது அறுபதினாயிரம்வருஷ காலம் தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் தேவாஸுரயுத்தமென்னும் சண்டை நடந்தது. அந்த யுத்தத்தில் தேவர்கள் மிக்க கொடியவர்களான அஸுரர்களால் கொல்லப்பட்டனர். அஸுரஶ்ரேஷ்டர்களால் கொல்லப்பட்ட தேவர்களைக் காப்பவர் யாருமில்லை. துயரமடைந்த தேவர்கள் அஸுரர்களால் கொல்லப்படும்போது காப்பவனைத்தேடித் தேவசிரேஷ்டர்களுக்கு ஈஶ்வரரும் மிக்கதெரிந்தவருமான ப்ரம்மதேவரை அடைந்தனர். ப்ரம்மாவானவர் அந்தத் தேவர்களைக்கண்டு ஐம்பொறிகளும் மனமும் கலங்கி அவர்களுடன்கூடப் பகவானான விஷ்ணுவைச் சரணமாக அடைந்தார். அரசனே! அப்போது தேவர்களோடுகூடிய ப்ரம்மாவானவர் குற்றமற்றவரான நாராயணரைக் கைகூப்பித் துதிக்கலானார்: 'பக்தர்களிடம் அன்புள்ளவரே! தாமரைக்கண்ணரே! தலைமையான ஈஶ்வரரே! பாவங்களையொழிப்பவரே! பரமாத்மாவே! விகாரமற்றவரே! நாராயணரே! உம்முடைய உருவத்தைத் தியானிப்பதனாலும் உம்முடைய நாமங்களை நினைப்பதனாலும் உம்மை ஆராதிப்பதனாலும் உம்மைப்பற்றித் தவம் தியானம் முதலியவற்றைச் செய்வதனாலும் ஞானிகள் மோக்ஷத்தை அடைகின்றனர். இப்போது உம்மை நமஸ்கரிக்கிறோம். எல்லாஉலகங்களுக்கும் முதற்பொருளே! எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியே! அறி

1 மந்த்ரஜபம் செய்வது. 2 காமக்ரோதமுதலியவற்றை ஒழிப்பதையே அக்னியில் ஹோமஞ் செய்வதாக நினைப்பது.

வுக்கும் எட்டாத மஹிமைபொருந்தியவரே! நடந்தவை நடக்கப் போகின்றவை யெல்லாவற்றிற்கும் ஈசுவரரே! எல்லாப்ராணிகளுக்கும் முக்கியமாயுள்ள நாதரே! உமக்கு நமஸ்காரம் நீர் தேவர்களுக்கும் தேவர், எல்லா உபாஸனைகளுக்கும் முக்யமான விஷயம். உலகத்தின் வித்துக்கள் சேருமிடமும் உலகத்திற்கு மேற்பட்டவருமாயிருக்கிறீர் வீரரே! ஜயிப்பவரிற் சிறந்தவரே! அஸுரர் முதலானவர்களால் மிகவும் துன்பப்படுத்தப்பட்ட தேவர்களையும் உலகங்களையும் உலகபாலகர்களையும் ரிஷிகளையும் காப்பாற்றக்கடவீர் ஆறு அங்கங்களோடும் உபநிஷத்துக்களோடும் ரஹஸ்யமென்னப்பட்ட தியானமார்க்கங்களோடும் இதிஹாஸ புராணங்களோடும் ஓங்காரத்தோடும் [1] வஷட்காரத்தோடும்கூடின வேதங்கள் உம்மையே உத்தமமான யஜ்ஞமென்று கூறுகின்றன நீர் பவித்ரங்களுக்கும் பவித்ரம், மங்களங்களுக்கும் மங்களம் நீரே தவம் செய்பவருக்குத் தவம், தேவர்களுக்கும் தேவதை' என்னும் இதுமுதலான ஸ்தோத்திரங்களினாலும் [2] ரிக் ஸாமம் யஜுஸ் என்னும் வேதகணங்களினாலும் தேவர்களும் பரமரிஷிகளும் எல்லோரும் சேர்ந்து விஷ்ணுவைத் துதித்தனர் அப்போது ஆகாயத்தில், 'நீங்கள் என்னுடன்கூடவே அஸுரர்களை யுத்தத்தில் வெல்லப்போகிறீர்கள்' என்னும் வாக்கானது மேககர்ஜனைபோலக் கம்பீரமான குரலோடு உண்டாயிற்று பிறகு, தேவர்களும் தானவர்களும் யுத்தம்செய்துகொண்டிருக்கையில் சார்ங்கம் சக்கரம் கதைகளை ஏந்திப் பேரொளியோடுகூடிய பகவான் கருடன்மேல் ஏறித் தம்தேஜஸினால் பிறரை எரிப்பவர்போல அங்கே தோன்றினார் தமது சிறந்த கைகளின் வன்மையினால் அஸுரர்களெல்லாரையும் ஹதிவிட்டார் மஹாராஜனே! தைத்யர்கள் தானவர்களில் முதன்மையானவர்கள் அவரை யுத்தத்தில் நெருங்கினவுடன் தீயையண்டின விட்டிற்பூச்சிகள்போல அழிந்தனர் பேறிவுள்ள அந்தப் பகவான் அஸுரதானவரெல்லாரையும் ஜயித்தபிறகு தேவர்கள் பார்த்திருக்கும்போதே அங்கேயே மறைந்தார் அளவற்றமஹிமையுள்ள அந்தவிஷ்ணு அந்தர்த்தானமானதைக்கண்டு ஆச்சர்யத்தினால் கண்கள் மலர்ந்த தேவர்கள், பரமதேவரை நோக்கி, 'பகவானே! எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈசுவரரே! பிதாமஹரே! இது மிக்க ஆச்சர்யமாக நடந்திருக்கிறது இதை எங்களுக்குச் சொல்லக்கடவீர் பிரபுவே! இந்தத் தேவாஸுர யுத்தத்தில் நாம் யாரால் காப்பாற்றப்பட்டோமோ அவர்

[1] ஹோமம் செய்யும் மந்த்ரம்

[2] அதர்வணவேதம் ரிக்கில் சேர்ந்ததாகக் கருதது

ஙகே? அவா உணமையில யாா? நமமைக காபபாறறிவிடடுப
பசாமலே வநதபடி திருமபிசசெனற திவயரூபமுளளவா யாா?
வரை நாஙகள அறிநதுகொளளவிருமபுகிறோம எஙகளுககுச
சாலலககடவீா' எனறுகேடடனா ராஜனே! தேவாகள எல
ராலும இவவாறு கேடகபபடடவரும சொலலுமபொருளும்
ணாநதவருமாகிய பரமமதேவா பதமநாபரது ஆதிஸவரூபத
தபபறறிச சொலலலானா

'உலகஙகளுககெலலாம ஈஸவரரும குணஙகள றறவரும குண
களுளளவரிற சிறநதவரும அநதாயாமியுமான அநதபபகவானே
லகம ஸரியாக அறியததிறமையிலலாதது தேவாகளே! அநத
ஷயததில கருடாருககும ரிஷிகளுககுமநடநத ஸமபாஷணையாகிய
ருபழமையான இதிஹாஸததை உஙகளுககுச சொலலவேன
றகாலததில இமயமலையினமேல பரமமரிஷிகளும ஸிததாகளும
ஈவேஸவரனைபபறறிப பலவிதமான ஸமபாஷணைகளைச செயது
காணடிருநதனா அவாகள பேசிககொணடிருககுமபேசசு முடி
பபோது, சகரததையும கதையையும ஏநதின திருமாலின வாஹ
மும சிறநத மஹிமையுளளவருமான பக்ஷிராஜா அஙகே வந
ா மஹாபராகரமசாலியும மிககபலசாலியும மிகுநத ஒளியுள
வரும வேகமுளளவரிற சிறநதவருமான அநதவைனதேயா இற
அமமஹரிஷிகளிடமசெனறு அவாகளால நலவரவு விசாரித
பூஜிககபபெறறு அடககததுடன தலைவணஙகிப பூமியில உட
ாநதாா உடகாாநதிருககும பெரியதேஜஸுளள அமமஹாத
வான வைனதேயரைச சிறநததவமுளள மஹாதமாககளான
ிகள, 'வைனதேயரே! எஙகளமனததில தெரிநதுகொளள
ணடிய ஆசை அதிகமாயிருககிறது நாகஙகளைபபுஜிபபவரே!
தறகுச சொலலததககவா உமமைவிட வேறு யாருமிலலை அந
சிறநதகேளவிககு இபபோது நீாமறுமொழிசொலலவதை விரும
றோம' எனறு இநதககேளவியைக கேடடனா இவவாறுகேட
படட கருடா கைகூபபிககொணடு, 'பரமமரிஷிகளிறசிறநதவா
ள! நீஙகள பொறுமையினறி அனபுடன எனனிடம கேடக
ணடியதைக கேடகவிருமபுவதனால நான தனயனும அனுககிர
கப பெறறவனுமாகிறேன பேசுகிறவரிறசிறநதவரே! நான
ாலலவேணடியதும செயயவேணடியதும எனன? சொலலுங
நீஙகள உஙகள உசிதபபடி எலலாவறறையும எனனைககேட
றகு உரியவாகள' எனறு மறுமொழிசொனனாா பிறகு,
ஙகே அநதரிஷிஸரேஷடாகள அநநதரான விஷ்ணுவுககு நமஸ
ாஞ்செயது மகாபலசாலியான வைனதேயரைக கேடகத

தொடஙகினா 'தேவாககுமதேவரும மஹாதமாவும குறறமற்ற வரும வேணடினவறறைக கொடுபபவருமான நாராயணரை நீா ஸேவிககிறீா அவா எஙகிருபபவா? உணமையில எபபடிபபட்ட வா? அவருககுக காரணமும காரயமும எபபடிபபட்டன? இருப பிடம யாது? அநதபபகவான எஙகேதான நிலேயாயிருபபவா? இதைபபறறி உமமிடம கேடகிறோம அநதபபகவான பகதாகளுக்கு அனபா அவருககுப பகதாகள அனபாகள நீா அவருககு அனபரும பகதருமானவா கஸயபகுமாரரே! வேறுயாரும உமமைபபோலிலலே மனததையும கணகளேயும பறிபபவாபோலக காணககூடாத திருமேனியுடையவரும முதலிடைகடையறறவரு மாகிய அநதபபிரபு எஙகிருபபவரெனறு நாஙகள அறியோம தாம ஒருவரே உணமைபபொருளும எஙகும நிறைநதவரும கால வரையறையும விகாரமுமறறவரும எலலாவறறிறகும அநதாயாமி யுமாக அநதபபகவான வேதஙகளிலும சொலலபபடுகிறா ஆகி லும, தெளிவாக நாஙகள அறியவிலலே ஐயா! நிலம நீா தேயு வாயு ஆகாயம இவவைநது பூதஙகளும அவறறின குணஙகள ஐந தும உறபததியும நாசமும ஸதவரஜஸதமோகுணஙகளும அநதக குணஙகளின பரிணாமஙகளாகிய பொருளகளும மனமும புததி யும சகதியும புததியினலறியபபட்ட ஸூகஷமவிஷயஙகளும அவ ரிடததிலிருநதலலவோ உணடாகினறன? அநதபரபு அவறறினுள ளிருககினறா அறிவினல பலவகைகளாக ஆராயநதுபாாததும அநதபபகவானுடைய பரஸவரூபததைத தெளிவாக நாஙகள அறியவிலலே அதை எஙகளுககு உளளபடி சொலலககடவீா இநத ஒரு பெரிய கேளவியைமடடுநதான நாஙகள தெரிநதுகொளள விருபபததுடன இவவாறு உமமைக கேடகிறோம அதை எமக் குச சொலலககடவீா' எனறனா அதறகுக கருடாசொலலலானா

'பகவானனவா நமககுததெரியாமல அவருககுமடடும தெரி நத ஏதோ ஒருகாரணததினல மூவுலகஙகளேயும காபபதறகாக ஸதூலரூபததை எடுததுககொணடு காடசிககு அகபபடுகிறா ஸ்ரீவதஸமெனனும அடையாளமுளளவரும எககாலமுமஇருபப வருமான அநதபபகவானிடததில முனனாயானகணட ஒருபெரிய ஆசசாயததை முறறிலும கேளுஙகள அவரை அறிவதறகு எவ வகையிலும எனனலும முடியாது, உஙகளாலும முடியாது அநதப பகவான எனககுச சொனனதை அபபடியே சொலலு கிறேன, நீஙகள கேளுஙகள ரிஷிகளுட சிறநதவாகளே! தேவாகள பாாததிருககையில அமிருததததைக காததிருநத காவலாளிகளே ஓடடி அநத யநதிரததையுமுடைதது யுததத

ம் இந்திராதி தேவர்களையும் மருத்துக்களையும் புறங்காட்டச் ...யது மலைகளைப் பெயர்த்துக் கடலைக்கலக்கி விரைவில் அமிருதம் ...ாண்டு வந்தேன் அந்த என் பராக்ரமத்தைப் பார்த்து அசரீர ...ணி, 'ஓ! வைனதேயனே! நல்ல உறுதியுள்ளவனே! உனது ...தச்செய்கையினால் ஸந்தோஷமடைந்தேன் என்சொல் உனக்கு ...ணுகலாகாது நான் உனக்கு என்ன செய்யக்கடவேன்? சொல்' ...ன்று சொல்லிற்று இவ்வாறு சொல்லும் அந்தவாக்குக்கு நான், ...யார் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன் அதன் பிறகு, ...னக்கு நீ வரன் கொடுப்பாய் நீ காரணமா? காரியமா? தேவனா? ...ஸ்வரனா?' என்று வினவினேன் அதன் பிறகு, பேசுகிறவரி... ...ந்தவரும் வரன் கொடுப்பவருமான பகவான் என்மேல் அன்பு ...ந்து நகைத்து, 'பக்ஷிகளிற் சிறந்தவனே! காலக்கிரமத்தில் நீ ...ன்னை அறிவாய் காரியத்தை ஸாதிப்பவனே! நீ எனக்கு வாகன ...யிருக்கக்கடவாய் உனக்குச் சிறந்தவரம் தருகிறேன் உலகத்தில் ...வன் தானவன் எவனும் பராக்கிரமத்தில் உனக்குச் சரியாக ...ருக்கப்போவதில்லை என் ஸ்நேகத்தையடைந்து யாருக்கும் வெல்ல ...கூடாதவனாவாய்' என்று மேககர்ஜனைபோலக் கம்பீரமாகப் ...சினார் இவ்வாறு சொல்லும் தேவர்க்குந்தேவரும் எல்லாவற்றிற் ...்மேற்பட்டவருமான அந்தப்பரம்பொருளை அடக்கத்துடன் கைகூப் ...் தலைவணங்கி வந்தனம் செய்து, 'சிறந்தகைகளை உடையவரே! ..., நீர் சொன்னதெல்லாம் இப்படியே ஆகும் எனக்கு நீர் கட்டளை ...ட்டபடி நான் உமக்கு வாகனமாவேன் பேரறிவுள்ளவரே! என ...டைய எண்ணத்தையும் நீர் கேட்கவேண்டும் நீர் தேரிலிருக்கும் ...ாது உமக்கு நான் கொடியாயிருக்கவேண்டும் இதுவும் நிச்சய ...கவேண்டும்' என்று கேட்டேன் பெரியமனமுள்ள அந்தப ...வான், மறுபடியும் என்னைப் பார்த்து, 'அப்படியே ஆகட்டும் ...மிருதங்கொண்டுவரும்போது நேர்ந்ததைத் தவிர இனி நீ செல்ல ...ம் காரியங்களுக்கு இவ்வகையான இடையூறு வராது' என்று ...ானனார் தேவருக்குந் தேவரும் ஈசுவருமான பகவான் என்னி... ...ம் இவ்வாறு உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு, 'நீ செல்லலாம்' ...ன்று எனக்குச் சொல்லித் தம் இஷ்டப்படி சென்றார் சிறந்தவா ...ளே! நான் யாரோ ஒருவரோடு ஸம்பாஷணை செய்தேனென்று ...ந்தது அவரைத் தெரிந்துகொள்ள ஆவலால் தூண்டப்பட்டவ ...கி என் தந்தையான கச்யபரை அடைந்தேன் என் தந்தையிடம் ...ன்று நமஸ்காரமும் 1 அபிவாதனமும் செய்து நீர்ந்தபடி மு...

1 நமஸ்காரம் செய்து எழுந்து தன்னுடைய பெயர் முதலியவற்றைத் ...ரிவித்துத் தன்னை ஆசீர்வதிக்கச் செய்தல்

தும அவரிடம சொன்னேன் என்னிடம இதைககேட்டபிறகு, மஹிமையுள்ள என தந்தை தியானமசெயதார பேசுகிறவரிற்சிறந்த அவர சற்றுநேரமதியானமசெயதபிறகு எனககுச சொலலலானார 'குழந்தாய்! யாரககுநதெரியாத பரமாத்மாவான அமமஹாதமாவு டன நீஸமபாஷணைமசெயததினால தனயனும அனுகரஹிககபபெற்ற வனும ஆகிறாய மூலபரகருதியின உறபததிபபிரளயஙகளுககு இட மானவரும புலபபடாதஸவரூபததிலிருபபவருமாகிய அநதப பக வான சிறசிலநிமிததஙகளபற்றிக காணததகக ஸதூலரூபததோடு காணபபடுவார பேரொளியுள்ளவரும சிறநதசகதியுள்ளவரும தவஙகளுககு இருபபிடமுமாகிய அநதபபகவான என்னால அவர ஒருவரிடததிலேயே மனததைசசெலுததி தயானததுடன உகர மானதவஞசெயது ஆராதிககபபட்டார புதரனே! அதன பிறகு, என்னைஸநதோஷபபடுததுவதறகாகவே வெளுபபு, பொன்னிறம, சிவபபு, ஊதா,[1]கபிலவாணம, செமமட்டைநிறம, இருணடசிவபபு, நீலம, கருமைஆகியபலநிறஙகளாகவும ஆயிரமவயிறுகளும கை களும இரணடாயிரம பெரியவாயகளுமுள்ளவராகவும ஒருகண ணுள்ளவராகவும நூறுகணகளுள்ளவராகவும தமமை எனககுக காணபிததார ஸூரியனைபபோன்ற ஒளியினாலவிளஙகுபவாகள மிககரகசியமானவரும அழியாதவரும மாறாதவருமான அவரை ஆகாரமிலலாமலும ஓயவிலலாமலும தியானிககின்றனர உலக மெலலாமதாமாகவுமசரணகதரக்ஷகராகவுமிருககுமஅவரை அனு கிதத தலையினாலவணஙகி ரிகயஜுஸஸாமவேதஙகளினால துதிததுச சரணகதிசெயதேன ஜயிபபவரிறசிறநதவரான அநதபபகவான, பெரியமேககூட்டததின முழககமபோலக கமபீரமான தொனி யுடன, 'புதரா! புதரா!' என்று என்னை அழைதது, 'ஓ! மஹரிஷி யே! நீ ஐசுவரியததைவிருமபித தவமசெயதாய நீ பறறுககளை விடாததினால மோக்ஷமபெறாமல இபபோது என்னைபபாாககிறாய பராமமணனே! எபபோது பறறைவிட்டு அஜஞானமும ஆசையும நீஙகினவனாவையோ அபபோது பரபரமமமாகியஎன்னை இடை விடாமல தியானிபபாய பராமமணனே! வேறுபொருளகளை யும பயனகளையும கருதாது நிசசயபுததியுடன என்னிடம பகதிவைதது என்னையே பரமாககககருதினபிறகு அஜஞா னம நீஙகி என்னை உணமையாய அறிவாய' என்று சொன னார ஸவபாவமாகவே எலலோருககும நனமையையே விருமபு கிறவரும மஹாதமாவும உலகததைத தமசரீரமாகவுடையவரு மான அநதபபரமபுருஷரோடு நீ ஸமபாஷணம செயதிருககிறாய.

[1] மட்டசிவபபு

வரையே சீககிரம ஆராதனமசெய அவரை ஆராதனமசெயத
றகு, நீ தாழமாடடாய' எனறா பரமமரிஷிகளிற சிறநதவா
ளே! எலலாம தெரிநத எனபிதாவினால இவவாறு நியாயஙகளைச
சாலலி மனததில நிசசயமுணடாககபபடடபிறகு நான என
டததிறகுச சென்றேன

நாறபததோராவது அததயாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பகவான் தம்மைப்பின்தொடர்ந்தகருடருக்கு அபயங்கொடுத்தது)

நான எனதநதையினிடம விடைபெறறுககொணட பிறகு
நதப பகவானுடையரூபததிலேயே மனமசெனறவனாகி என
ருபபிடம சோநதும, அநதவிஷயததையே நினைததுககொண
ருநதேன அவருடையரூபததில புததியுமமனமும சென்று
னமே தனமயமாகி எககாலமுமிருபபவரும விகாரமறறவரும
லலாவறறிறகும மேலானவருமாகிய கோவிநதரையே தியானித
ககொணடிருநதேன நாராயணரைக காணவிருபபஙகொணடு
னம அதிலேயே உறுதியாயிருநதது மனததிறகும காறறிறகும
பபான வேகமுள்ள நான எனவேகததை எடுததுககொணடு
ழஙகியதும விசாலமுமான பதரிகாஸரமம எனனும நாராயண
து ஆஸரமததிறகுச சென்றேன பிறகு, அஙகே பாவஙகளை
றிபபவரும உலகஙகளுககுமூலகாரணரும ஈஸவரருமதாமரைக
ணணருமாகிய கோவிநதரைககணடு அவரைத தலையால வணங
னேன மிககமகிழசசியுடன ரிகயஜுஸ்ஸாமவேதஙகளினால
வரைத துதிததேன பிறகு, பகவானிருககுமிடமாகிய மிகப
பரிய அரசமரமொனறைக கணடேன நாலுகைகளுககுமதகக
டி இரடடிபபுபபருமனன தோளகளையுடையவரும சஙகம சக
ரம கதைகளை ஏநதினவரும மதயானனஸ்ரேயனைபபோல பர
ரகிபபவரும தம ஒளியினால திசைகளைபபரகாசிககசசெயகிற
ரும ஆதிபுருஷரும பீதாமபரநதரிததவரும நனமைசெயயவே
ருதினவரும புருஷோததமருமான பகவான எனனால துதிககப
படடவராகி எனனை வாவெனறுசொலலித தமஒளியினால திசை
ளையும மூலைகளையுமவிளஙகசசெயதுகொணடு வடகிழககுததிசை
ாகப புறபபடடார. அளவறறசகதியுள்ளவரும குறறமறறவரு
ான அநதததிவயபுருஷர போகுமபோது மெதுவாகச செலலு
னற அவரை நான வேகமாகப பினதொடாநதேன அறுபத

தொணணுயிரம * * * லக்ஷம நூறுலக்ஷம இருநூறுலக்ஷம்
யோஜனை தூரமசெனறபிறகு, அஙகே விறகிலலாமல பெருமஜவா
லைகளோடுஜவலிககும நூறுயோஜனை அகலமும இருநூறுயோஜனை
நீளமுமுளள பெரிய அகனியைக கணடேன அகனியைபபோனற
ஒளியுளள அமமஹாயோகியானவர அநத அககினியில பரவேசித
தார அவவிடததில சிறநததேவதையாகியசஙகரர உமாதேவி
யுடன தவமசெயதுகொணடிருநதார அவர அவீருடன ஸமபா
ஷணைசெயது அகனியைததாணடினார நான களைபபினலஒயாது
கஷடபபடடுப பினதொடாநதேன அவர ஸூரயனால பரகாசிக
கச செயயபபடட நீணடவழியைததாணடினபின ஸூரயனிலலா
மலும முடிவிலலாமலுமிருககும பேரிருளிலபரவேசிததார பிறகு,
அவவிடததில எனபாரவை தடைபபடடுபபோயிறறு எலலா
வறறிறகும ஆதமாவும பேரொளியுளளவருமான அநதபபகவான
வழககமபோல அதறகுள பரவேசிததார அபபோது நான பிது
தனையும குருடனையும செவிடனையுமபோல ஒனறுநதெரியாமலிருந
தேன இருளமூடியிருநததனால திசைகளும மூலைகளும எனக
குத தெரியவிலலை அநத மூடடமானஇருளில ஒனறையுமறியாத
நான மனமபதைதது மிகததுயரமடைநதேன பிறகு, நான கை
கூபபிககொணடு தேவரககுநதேவரும நிதயருமான அநதபபக
வானை மனததினால சரணமடைநது வாககினால பினவருமாறு
துதிககலானேன 'பகவானே! நடநதவறறிறகும நடககினறவற
றிறகும ஈஸவரரே! இருககிறதையும இருநததையுமபடைததவரே!
விகாரமறறவரே! பகைவரைஅடககுகிறவரே! சரணமடைநத என
னைக காபபாறறககடவீர நீர யாவர, யாவருடையவர, எஙகிருப
பவர எனனும உணமையை அறியககருதிய நான உமது வழியில
வநதேன ஈஸவரரே! நீர எனனைக காபபாறறககடவீர' என
றேன பழமையான உருவமுளளவரும எககாலமுமிருபபவரும
உலகததிறகெலலாம தஞசமும ஆதமாககளுககுஆதாரமும ஈஸ
வரருமாகியபகவான மேறபுறததில கணமுனனேதோனறி என
னிடம வாவெனறுசொலலிப பாரககமுடியாத திருமேனியுடையவ
ராகி எனனை மயஙகவைததார அபயமகொடுககுமபிரபு தாமா
கவே தமமியறகையை அஙகே காணபிதது எனககுஸரமததையு
பயததையுமஉணடுபணணினார அழிவிலலாதவருமஅடுததவரைத
தவறவிடாதவருமான பகவான, நான ஸரமமடைநதிருபபதை
அறிநது தமவாககினால எனனைததேறறிப பேரிருளில பிரவேசித
தார நான அவரையே தொடரநதுநடககுமபோது 'களைபபினால்
சோரவோயநது தேவஸரேஷடரகளுக்கும ஈஸவரரான அவரையே

ன்ததினல் தியானம் செய்யத் தொடங்கினேன். அளவற்றமஹி-
மயுள்ளபகவான் நான் அவ்வகையாயிருந்ததைக்கண்டு எனக்கு
நுக்ரஹம் செய்யக்கருதியே அவ்விருளைப் போக்கினார். அவ
நுளபோனவுடன், விளங்குகின்ற மத்யான்னஸூர்யனைப்போல
ரியெங்கும்பரவும்படி ப்ரகாசிக்கும்அவரைக் கண்டேன். அவ-
-த்தில் தம்மொளியினலேயே ப்ரகாசிக்கும் புருஷர்களும்மிக்க
சசர்யரூபமுள்ள ஸ்த்ரீகளும் ஆயிரக்கணக்காயிருப்பதை மனங்
ங்காமற்பார்த்தேன். அவ்விடத்தில் ஸூர்யனும் நக்ஷத்ரங்க
ம சந்த்ரனும் ப்ரகாசிப்பதில்லை. தூசிகளோடுகூடிய காற்றும்
டிப்பதில்லை. அவ்விடத்தில் எல்லாத்திசைகளிலும்அனேகவாத்
ங்களும் இனியபாட்டுக்களும் கண்ணுக்கு உருவம்தெரியாமல்
ாத்தைக்கவருமபடி கேட்கப்பட்டன. [1]வைடூர்யக்கல் தரைக
ுள்ளவையும் தாமரைகளும் நெய்தல்களும் மீன்களும் நிரம்பின
யும் முத்துமயமான மணற்குன்றுகளையும் கரைகளையுமுடைய
யும்தெளிந்த ஜலமுள்ளவையுமான நதிகள் பெருகி ஓடுகின
ர். அது தேவரும் அஸுரரும் கந்தர்வரும் நாகரும் இயக்கரும்
ரக்கரும்போகுமிடமன்று, அங்குள்ள புருஷர்கள் தம்மொளியி
ல் ப்ரகாசித்து ஆச்சர்யரூபமுள்ளவர்களாகக் காணப்படுகின்ற
ர். பரமாத்மாவை அனுபவிக்கும் அவர்களினொளிக்குத் தேவர்
ும் ஈட்டார் தேவர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டபகவான் அவர்
ரயும் தாண்டி விறகில்லாமல் ஜ்வலிக்கின்ற ஒப்பற்றஅக்னியில்
வேசித்தார். என்மேல் ஜ்வாலைகள் ப்ரவேசிக்கும்படி நாலுபக்க
ம் ஜ்வலிப்பதும் தைத்யராலும் தானவராலும் அரக்கராலும்
வராலும் தாங்கமுடியாததும் ஜ்வாலைகளை மாலைகளாகவுடைய
ம் அழிவில்லாததுமாகிய அந்த அக்னி என்னல் பொறுக்கவே
டியாதென்று அறிந்து மனத்தில், நான், 'அனேகயுத்தங்களில்
ரும்ஜ்வாலைகளோடுகூடிய அக்னியில் ப்ரவேசித்துமிருக்கிறேன்,
தைத்து தள்ளியுமிருக்கிறேன். எங்கும்அது என்னைச் சுட்ட
லை. இந்த அக்னி எப்போதும் பொறுக்கமுடியாததாயிருக்க
து. இந்தஅக்னி தன்னொளியினல் அக்னி ஸூர்யன் இவர்க
டைய ஒளிகளையும் ஜ்வாலைகளையும் மிஞ்சிப் பெரிதாக ஜ்வலிக்
து' என்றுநினைத்தேன். அதிகஜ்வாலையோடுகூடிய அந்தஅக்னி
ல் நான் அவ்வாறு தகிக்கப்பட்டும் சங்கம் சக்ரம் கதைகளை
தின அந்தப்பகவானையே அடைக்கலம்பற்றினேன். 'ப்ரபுவே!

1 இங்கு 'வைடூர்யலதா:' என்றிருப்பது, 'வைடூர்யதலா:' என
த்தல்வேண்டும். 'லதா:' என்னும் பாடத்தில், 'வைடூர்யமயமான-
ரைமுதலிய கொடிகளுள்ளவையும்-' என்று கொள்ளவேண்டும்.

பகதன, அனுஸரிததவனஎனறு எனனைக காபபாறறககடவீா ஏமவரே ! எனனை அகனி எரிககாமலிருககுமபடி உடனேசெயய வேணடும' எனறேன இவவாறு புலமபுகினற எனனுடையசொல லைககேட்டு, பிரபுவானவா மேகமபோலக கமபீரமானதொனி யோடு, 'பயபபடாதே' எனறு சொனனா பிரபுவானபகவான எனனைத தேறறியபிறகு, 'யோககியனே ! எனககு உனனைதெரி யும எனனுடைய உணமையை ஸரியாககணடறிவதறகாக நீ உனபிதாவினால கட்டளையிடபபட்ட பெரியவிஷயமும எனககுத தெரிநதிருககிறது வைநதேயனே! எவவகையிலாவது நான பகத ரால அறியபபடவேணடுமெனபதுதான எனககுததும ஆனால, எனது இநதஸவரூபமபெரிது , எவவகையிலும நீ அறியககூடா தது ஞானததில நிலைபெறறவாகளும நான எனதெனபதையும பலனகளில ஆசையையும உலகபபறறையும விட்டவாகளுமான விதவானகள எனனை அடைகினறனா பகஷிகளிற சிறநதவனே! ஆதலால, எபபோதும எனனிடததில மனமவைததுப பகதி செயயுமநீயும உலகததிறகுககாரணமாயிருககும எனது ஸதூல ரூபததைமட்டுநதான அறியலாம ' எனறு சொனனா

நாறபத்திரணடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(அந்தர்த்தானமான விஷ்ணு கருடர்துதித்ததன்மேல் திரும்பவும் ப்ரத்யக்ஷமானதும், கருடருடன் பதரிகாசிரமம் வந்ததும்.)

ரிஷிகளுட்சிறநதவாகளே ! அவரால இவவாறு அபயமளிக கபபெறறநான அதனால ஒருநொடியில துயரமும களைபபுமபயமு மறறவனானேன, பிறரை எளிதில வெலலும சகதியுளள அநதபபக வான மெலல நடநது செலலுகினறா நானோ மிகக கடியவேகத தை எடுததுககொணடு அவா பின செலலுகிறேன அடஙகாத மகி மையுளளவரும தம உணமையைததாமே அறிநதவருமான அந தபபகவான நீணட வெளியான ஆகாசததிறசெனறு மனத ஞலும செலலககூடாத [1] இடததிறகுச செனறா பிறகு, அநதபபகவான மனததிறகொபபான வேகததை அடைநது எனனை பரமிககசசெயது ஒருநொடியில அஙகேயே மறைநதா பேசுவதில ஸமாததராகிய அநதபபகவான மேகமபோலக

1 'தேவம' எனபது, 'தேசம' எனறிருததல வேணடும

கம்பீரமும் நாதமகாப்பதுமாகிய ஒலியுடன், 'ஓ!' என்றசொல்லால் அழைத்து, 'ஓ! இதோ நானிருக்கிறேன்' என்றவசனத்தைச் சொன்னேன். அந்தக் குரலைப் பின்பற்றிக்கொண்டு நான் உடனே அந்த இடத்திற்குச் சென்றேன். அங்கே அன்னப்பறவைகளு நிரம்பின அழகுள்ள ஒருதடாகத்தைக் கண்டேன். ஆத்மஜ்ஞானிகளிற் சிறந்தவரான அந்தப்பகவான் தமதுக்ஷேத்ரமாகிய ஜலத்தில் பிரவேசித்தார். 'ஓ!' என்றழைத்து எதிரொலியோடு கூடியதொனியுடன் என்னைப்பார்த்து, 'குழந்தாய்! ஜலத்தில் புகு; நாம் இங்கே ஸுகமாக வஸிப்போம்' என்று சொன்னார். உடனே, அந்தமஹாத்மாவுடன்கூட அந்தஜலத்திலிறங்கினேன். அந்தஸரஸில் யாராலும் மூட்டப்படாமலும் விறகுகளில்லாமலும் பற்றிக்கொண்டு நெய்ப்பெறாமலும் எப்போதும் ஜ்வாலைகளோடும் பலஇடங்களில் பிரகாசிப்பவையும் சிறந்த ஒளியுள்ளவையுமான அக்கினிகளைக்கண்டது மிக்க ஆச்சரியம். அந்தஅக்னிகள் நெய் விடாமலே நெய்விட்டவைபோலவும் விறகுபோடப்படாமலேவிறகு போடப்பட்டவைபோலவும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருந்தன. பிறகு, எனக்கு வரங்கொடுத்தவரும் சேர்ந்துவந்தவருமான பகவானை அங்கே நான் காணவில்லை. அதன்பிறகு, மயக்கமடைந்து பெருந்துயரமுற்றேன். அப்போது அனேகஇடங்களில் மந்திரங்களோடு மூட்டப்பட்டு நெய்யாகுதிசெய்யப்பட்ட அக்னிஹோத்ரங்களை நூறுக்கணக்கும் ஆயிரக்கணக்குமாகக் கண்டேன். புஷ்பங்கள் பரப்பப்பட்டும் தர்ப்பங்களோடும் தாமரைமலர்களோடும்கருநெய்தல் மலர்களோடும் சேர்ந்தும் தரை பெருக்கப்பட்டுமிருக்கும் வேதிகைகளையும் பொற்குடங்களையும் கண்டேன். நூறுக்கணக்கும் ஆயிரக்கணக்குமான புதியபுதிய அக்னிஹோத்ரங்களையும் அக்னிஹோத்ரத்திற்குரிய திரவியங்கள் எல்லாவற்றையும் அங்கே நிரம்பக் கண்டேன். அந்த அக்கினியானது புண்ணியத்தைத் தெரிவிப்பதும் நல்ல வாஸனையுள்ளதும் மனத்திற்கினியதும் நெய்மணத்தினால் மனத்தை இழுப்பதும் மூக்குக்கும் கண்ணுக்கும் ஸந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதுமாயிருந்தது. மந்திரங்களினால் துதிக்கப்பெற்ற ஆயிரக்கணக்கான அக்னிஹோத்ரங்களின் ஸமீபத்தில் மற்றொரு மாறுதப் பெரிய ஆச்சரியத்தைக் கண்டேன். அக்னிகளின் ஸமீபத்தில் சந்திரகிரணம்போலவும் நாணற்பூப்போலவும் மூடுபனிபோலவும் வெளுத்த நிறமுள்ளவரும் மாசற்ற ஸூரியனைப்போல ஒளியுள்ளவருமான புருஷர்களுடைய ஒளியுள்ள பெரிய யாகபூமிகளை ஆயிரக்கணக்காகக் கண்டேன். அந்த அக்னிகளின் ஸமீபங்களில் தங்கள் பரபாவத்தினால் மறைந்து

கொண்டு ரிகயஜுஸ்ஸாமவேதங்களைத் தெளிவான அக்ஷரங்களோடு உச்சரிக்கும் புருஷர்களுடைய அழகான ஸ்வரங்களோடு கூடிய இனிமையான வாக்குக்களைக்கேட்டேன் பரிசுத்தம் செய்யப்பட்ட தரைகளில் ஜ்வலிக்கின்ற தேஜஸோடுகூடிய அந்தப் பெரிய அக்னிகளினால் ஆத்மசுத்தம்செய்யப்பட்ட நான் சீக்கிரமாகச் செல்லக்கூடியவனானேன் அங்கே யாகம்செய்பவரின் யாகசாலைகளில் அக்னிகள் ஜ்வலிக்கும்போது அவ்விடத்திற்கு நமஸ்காரம்செய்து அந்தப்பகவானைத் தேடத்தொடங்கினேன் மிக்க வேகத்துடன் அனேகமாயிரம் அக்னிஹோத்ரசாலைகளில் திரிந்தும் அந்தப்பகவானைக்காணாத நான் அதனால் துக்கமடைந்தேன் அவ்விடங்களில் தெளிந்தஜ்வாலைகளோடு மிகப்ரகாசமாக ஜ்வலிக்கும் அக்னிஹோத்ரங்களில் தேவர்களுக்குந்தேவரான அந்தத்திவ்ய புருஷரை நான் காணவில்லை பிறகு, பொறிகள்கலங்கினவனாகி 'ஜ்வலித்த அந்தஅக்னிகளை ப்ரதக்ஷிணம்செய்து அவற்றின் முடிவைக்காணாமல் களைத்தேன் பயமும் மயக்கமுமுள்ளவனாகி எங்கும் பார்வையை விட்டுப்பார்த்து அதிக ச்ரமத்தையடைந்து ஒன்றுந்தெரியாமல், 'நான்பார்த்த அப்படிப்பட்ட பொருள் இருக்கும்லோகத்தில் நான் இருக்கவில்லையோ? ரிகயஜுஸ்ஸாமவேதங்களின் சப்தமட்டும் கேட்கப்படுகிறது ஒன்றும் காணப்படவில்லையே இங்குவரும்படி யாரால் கட்டளையிடப்பட்டேனோ அந்தஈச்வரரையும் காணவில்லையே!' என்று சிந்தையடைந்து தியானம்செய்யத் தொடங்கினேன் மனத்தில் பிரமைகொண்டு நான் தியானித்திருக்கும்போது எனக்கு மிக்கபயத்தைத்தரும் ஒருபெரிய சப்தம் உண்டாயிற்று உடனே, அவ்விடத்தில் அந்தச்சப்தம் அதிகப்படுவதைக் கேட்டேன் பிறகு, ஆயிரங்களும் பதினாயிரங்களுமாகக் கருடர்களைக் கண்டேன் அதிகமான ஒளியும் வேகமுமுள்ள அந்தக்கருடர்கள் என்னிடத்தில் வந்தனர் அவர்களின் மஹிமையினால் நான் எவ்வகையிலும் தாழ்ந்தவனானேன் அதிக காந்தியுள்ள கருடர்களனைவராலும் நான் சுற்றிலும் சூழப்பட்டதைக்கண்டு எனக்கு அதிகப்பரபரப்புண்டாயிற்று மனமடங்கித் தலைவணங்கி ஆதியும் அந்தமுமில்லாத மஹாத்மாவான பரமாத்மாவைப் பின்வரும் நாமங்களைச்சொல்லி நமஸ்காரம் செய்தேன் —[1] 'நாராயணரும் சுத்தரும் சாச்வதரும் தருவரும் பூதபவ்யபவேசரும் சிவனும் சிவஜ்யோதியும் சிவயோனியும் சிவாத்மரும் சிவபூஜ்யதமரும் கோர

1 இந்தநாமங்களின் உரைவிசேஷங்களைப் பின்வரும் ஸஹஸ்ரநாமங்களிற்காண்க.

ரும மஹானும யுகாந்தகரணரும விஸ்வரும் விஸ்வதேவரும்
ர்வேசரும மஹாத்மாவும ஸஹஸ்ரோதரபாதரும் ஸஹஸ்ர
னரும ஸஹஸ்ரபாஹுவும ஸஹஸ்ரவதனரும் சுசிஸ்ரவரும
ஹானும ருத்ருவும ஸம்வத்ஸரரும ரிகயஜுஸ்ஸாமவக்தரரும
த்ரவசிரஸ்ஸும ஹ்ருஷீகேசரும க்ருஷ்ணனும தருஹிணரும
நகரமரும பருஹ்தவேகரும தார்க்ஷயரும ஏகஸ்ருங்கிவராக
ம் சிபிவிஷ்டரும ஸத்யரும ஹரியும சிகண்டியும ஹுதாசரும
ாதவ்வ்கதரரும ரௌத்ராநீகரும ஸர்துவும ஹிரதுவும ஹிரது
ஷஹாவும தேவஹிரதுவும க்ருதமானும தரிணேத்ரரும
தாமரும வருஷாகருததும ஸமராட்டும உகரரும ஸங்கருதி
விரஜரும ஸமபவரும பவரும் வருஷரும வ்ருஷரூபரும விபு
பூரபபுவரும தீப்தஸருஷ்டரும யஜ்ஞரும ஸதிரரும ஸ்த
ரும அசுதரும துஷ்டரரும வீரரும ஸமரும ஜிஷ்ணுவும புரு
தரும வஷிஷ்டரும வரரும ஸதயேசரும ஸுரேசரும ஹரி
சிகண்டியும பாஹிஷ்ரும வரேணயரும வஸுவும விஸ்வ
தஸ்ஸும கிரீடியும ஸுகேசரும வாஸுதேவரும சுஷ்மியும
நஹுதகதயஸ்ஸேஷணரும யுக்யரும துந்துபியும பயேஸகரும
வும பரதவாஜரும அபயரும பாஸ்கரரும சந்தரரும பதமநாப
பூரியும புனர்வஸுபருததவரும ஜீவபரபவிஷரும வஷட்கார
ஸ்வாஹாவும ஸ்வதாவுமரிதனரும ரிக்கும யஜுஸ்ஸும ஸாம
த்ரைலோக்யபதியும ஸ்ரீபதமரும ஆத்மஸதருஸரும தரணீ
ரியும பரரும ஸௌமயர் ஸௌம்யஸவரூபரும ஸௌமயரும
மனஸ்ஸும விஸ்வரும ஸ்விஸ்வரும விஸ்வரூபதரரும கேசவ
ஸுகேசரும ரஸ்மிகேசரும பூரியும ஹிரணயகர்பபரும
ஸௌமயரும விருஷ்ஙபியும நாராயணரும அகரியவபுஸ்ஸும புரு
தரும வஜரியும வாமியும விருஷஸேனரும தாமஸேனரும
தஸ்ஸும முனியும ஜவரமுகதரும் ஜவராதிபதியும அநேதரரும
ிணேதரரும பிஙகலரும விரோமியும தபோபரமமரிதானரும யுக
யாயியும சரணரும சரணயரும பக்ஷேஷ்டசரணரும் ஸரவப
சரும பூதபவயபவரும ஆகிய உமமை நமஸகரிககிறேன
வஸரேஷ்டாகளுககும ஈஸ்வரரே! நீர் வாகளுககெட்டாத நித
ாயிருககிறீர், என்னைக் காப்பாற்றக்கடவீர்' என்று சொல்லி,
ஷிபபதிலஸமாததரும பரமமதேவருககு காரணமுமாகிய அவ
ரச சரணமடைந்தேன. துதிககததககவரும துதிஸவரூபமு
கிய அவரைத துதிககுமபோதே என்இருள் போயவிட்டது,
னபயம தொலைநதது; பக்ஷிகள் மறைநதுபோயின; ஆகாயத
ல உருவம தெரியாமலே, 'கருதமந்னே! பயபபடாதே. என
ல் அடககபபட்டாய்' திருமபவும இநதராதிதேவர்களை அடை

ந்து உன்வீட்டிற்குச்சென்று புத்ராக்ளையும் சுற்றத்தாரையும் பாபபாய் என்னும் மங்கள்வாக்குண்டானதைக் கேட்டேன். பிறகு, ஒருநிமிஷத்துக்கெல்லாம் சிறந்தஒளியும் சிறந்தசக்தியு முள்ள அவர் எனக்குஎதிரில் ஸமீபமாகத் திடீரென்று காணப் பட்டார். மங்களரூபியான அந்தப்பரமாத்மாவை நான் ஸந்தித்த பிறகு, அந்த ஆதிதேவர் எண்மடங்கு அதிகமாகக் காலிட்டு வைத்து நரநாராயணாச்ரமத்திற்குவருவதைக் கண்டேன். யாகம் செய்யும் ரிஷிகளையும், துதிக்குந்தேவர்களையும், த்யானம்செய்யும் முனிவர்களையும் ஸித்திபெற்று மனநிலைதவறாமலிருக்கும் யோகி களையும் வீடுகளில் ஜபம்செய்துகொண்டும் ஆராதனம்செய்து கொண்டும் இருப்பவரையும் சுற்றிலும் பூமாரிகளால் அர்ச்சிக்கப் பட்டதும் தூப தீபங்கள் அளிக்கப்பட்டதும் ஹோமம்செய்யப்பட் டதும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டதும் தண்ணீர்தெளித்துப் பெருக்கப்பட் டதுமாகிய நரநாராயணாச்ரமத்தையும் கண்டேன். அந்த ஆச்சர் யத்தைக்கண்டு நான் திகைத்திருந்தேன். குற்றமற்றவர்களே! அப் போது, உறுதியான்மனத்துடன் அந்தப்பகவானைத் தலையால் வணங்கினேன். எல்லாருக்குங்க்ஷேமகரமான அந்தப்பரமாத்மா வினது மிக்கஆச்சர்யமாகப்பரகாசிக்கும் அந்தச்சிறந்தபரஸ்வரூபத் தைத்;'இது என்ன!' என்று சிந்தித்தும் நான் அறியாமற்போனேன். யாராலும்வெல்லமுடியாதவரும் ச்ரேஷ்டர்களுக்கெல்லாம் மிக்க ச்ரேஷ்டருமான அவரை அடிக்கடி கண்ணெடுத்துப்பார்த்து வியப்பினால்மலர்ந்தகண்களுடன் சிரமேற்கரங்குவித்துநமஸ்கரித் துத் தைரியத்துடன், 'பகவானே! தேவரே! நடந்தவற்றிற்கும் நடக்கின்றவற்றிற்கும் நடப்பவற்றிற்கும் ஸ்வாமியே! உமக்கு நமஸ்காரம். முதலும்இடையும் கடையுமில்லாத ஓர் ஆச்சர்யம் உம்மைச்சேர்ந்ததாக நான்கண்டேன். அது என்ன? சொல்ல வேண்டும்' என்னைப் பக்தனென்று நீர் நினைத்து என்னிடத்தில் உமக்கு அனுக்ரஹமிருந்தால், இது நான் கேட்கக்கூடியதாகவும் இருந்தால், எல்லாவற்றையும் முழுதும் சொல்லக்கடவீர். உமது இயற்கையும் ஜனனமில்லாத உமது அவதாரமும் அறிதற்கு அரி யன. நிகழ்கின்றவற்றிற்கும் சென்றவற்றிற்கும் வருபவற்றிற்கும் நாதரே! எவ்வகையிலும் நீர் அறியக்கூடாதவர். மஹரிஷியே! அந்த ஆச்சர்யமெல்லாவற்றையும் விடாமற் சொல்லக்கடவீர். நீர் அநுபக்கமுமிருந்த அந்த அக்னிகளிலிருந்தபுதுமை யாது? அந்த அக்னிஹோத்ரங்கள் யாவை? எப்போதும் பரப்ரம்மத்தைப் பற்றியே கேட்டுக்கொண்டு கண்ணுக்குத்தெரியாமலிருந்த மஹாத் மாக்களின் வாக்கைக் கேட்டேன், அவர் எவர்? அக்னிகளின் அருகிலிருந்துகொண்டு மந்த்ரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்த

நத பரமமானநதநிதிகள யார? பகவானே! கிருஷண ! இவை லலாவறறையும விடாமல எனககு உரைககககடவீர' எனறு டடேன

நாறபததுமூனருவது அதயாயம்

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(விஷ்ணு தமதுமஹிமையைக் கருடருக்கு உபதேசித்தது.)

அதறகுப பகவான சொலலலானா 'ஸததவகுணமுளளவம யாருககுமபுலபபடாத ஆதமாவாயிருபபவனும அழியாதவமாகிய எனனைத தேவா, கநதாவா, அஸுரா, அரககா எவரும ணமையாக அறியாா இறநதகாலம நிகழகாலம எதிாகாலமா மூககாலஙகளுககுமுதலவனும அனுதியும உலகததைமுதலில டைததவனுமாகிய நான உலகஙகளின நனமையைக கருதி என வரூபததை [1] நானகு பகுதிகளாகச செயதுகொணடிருககிறேன. நதிவி அபபு தேயு வாயு ஆகாசம எனனும பஞ்சபூதஙகள், ாம, புததி, அகஙகாரம, ஸததவ ரஜஸ தமோகுணஙகள, பரக தி, மஹாந, விததை, அவிததை ஆகிய இவை எனனிடததிலிருநது ணடாகினறவை. நான இவறறினினறு உணடாவது எவவகை யுமிலலை நனமையுளளதும நனமைககுச்சிறநதகாரணமும தாம ாளகாாயமும அதனுலுணடாகுமபலனும நானே அபபடிப ட நான குறறமறறவன பரகருதியையும ஆதமஸவரூபததை அறிநதவாகளால பல நியாயஙகளைககொணடு அறியபபடுகின னும முதலிடைகடையெனனும பிரிவறறவனும நிதயனுமான ததாயாமி நானே புலனகளுககுப புலபபடாதவறறைக காண ரும மனததிறகு எடடாதபொருளகளை உணாகினறவருமான னிகளாலமடடும எனது மிகக ரஹஸயமானஸவரூபம அறியப ம ஆதலால, எனறுமுளளவனுகிய நான அறிவிறகெடடாத ா இவவுலகம எதனுல வயாபிககபபெறறிருககிறதோ அது ன அறிவிறகெடடாத எனது பரஸவரூபம அபபடிப்பட்ட ன எலலாபராணிகளும எலலாபராணிகளுககும காரணமும ாரமறறவனுமாகிறேன கருடனே! உலகபபொருளகள என டமிருநது உணடாகினறன அவை இரவுமபகலும எனனுலேயே ஙகபபடுகினறன பரளயகாலததில எனனிடததிலேயே முடி அடைகினறன கஶயபபுதரனே! எனனைஎவனஎவவகையாகத ானிககிறுனே அவனுக்கு அவவகையாக நான இருககிறேன

---

[1] வாஸுதேவன. 2 ஸஙகாஷ்ணன 3 பரத்யுமனன 4 அநிருததன.

பக்ஷியே! மனத்திலும் புத்தியிலுமிருந்து நன்மையைச் செய்கி றேன் பக்ஷிராஜனே! நீ என்னை அறியவிருப்பங்கொண்டாய 'நான் யார், எதிலிருந்துவந்தவன், எதற்காக யத்தனஞ்செய்கிறேன்' என் பதைக்கேள் மனத்தை அடக்கி மூன்று அக்கினிகளையே முக்ய மாய ஆராதித்துக்கொண்டு எக்காலமும் அக்னிகாரியத்தையும் ஜபஹோமங்களையும் தலைமையாகக்கொண்டிருப்பவரும் தம் ஆத் மாவிலேயே அக்னிகளை ஆவாகனஞ்செய்து புலன்களை அடக்கித் தவஞ்செய்பவருமாகிய அனைவரும் வேறிடம் மனம் வைக்காமல் என்னிடமே பக்திசெய்கின்றனர் ஜபத்தையே யாகமாகச் செய் பவரும் மனத்தை விஷயங்களிற் செல்லாமற்கட்டித் தியானமென் னும் மானஸயாகம் செய்பவரும் எப்போதும் பரிசுத்தர்களாக வேறுகாரியங்களைவிட்டு அக்னியே முக்யமான ஆதாரமென்னும் புத்தியுடன் அக்னியையே ஆச்ரயித்து உபாஸிப்பவருமாகிய உறு தியான மனமுள்ளவர்கள் என்னையே அடைகின்றனர் உலகவிருப் பங்களினால் நினைவுகெடாமல் ஞானத்தில் எப்போதுமூன்றி ஆத் மாவினிடத்தில் அக்கினியை ஆவாஹனஞ்செய்து ஆகாரத்தை விட்டு எந்தப்பயனையும் கருதாமல் உலகஇன்பங்களில் முயற்சியற் றவர்களாகவும் பற்றற்றவர்களாகவும் ஒன்றிலும் மனஞ்செல்லா மல் அறிவேகண்ணாகவும் இயற்கையாகவே நியமமாறுமனுமிருக் குமஞானிகள் என்னையே அடைகின்றனர் பக்ஷியே! தாமரைக ளும் கருநெய்தல்களும் நிரம்பின ஒருதடாகத்தை நீ ஆகாயத்திற் கண்டாயல்லையோ? அங்கிருந்த அக்னிகள் விறகில்லாமலே எரிந்து கொண்டிருந்தனவே அவ்விடத்தில் அறிவினால்தெளிந்த மன முள்ளவர்களாகவும் சந்திரகிரணம்போன்ற வெண்ணிறமுள்ள வர்களாகவும் அக்னியைப் பூஜித்துக்கொண்டும் துதித்துக்கொண் டும் எழுத்துவிளங்காமல் பேசிக்கொண்டும் அந்த அக்னிகளையே பிரார்த்தித்துக்கொண்டும் பரிசுத்தர்களாயிருந்தார்களே, அவர் கள் என்னாலேயே ஆத்மசுத்திசெய்யப்பெற்று என்னிடத்திலேயே எப்போதும் அன்புவைத்துக் குற்றமநீங்கி ஒளியுருவமாயிருந்து என்னையேதியானித்துக்கொண்டிருப்பவர் ஆசைமுதலியன அற்ற வர்களும் நியமந்தவறுதவர்களுமான அவர்கள் அவ்விடத்திலேயே வஸிக்கத்தக்கவர் ஆஹாரத்தைவிட்டுத் தொழிலற்றுச் [சந்] திரகிரணத்திற்குஒப்பான ஒளியுள்ளவர்களும் அழுக்கற்றவர்க ளும் அஹங்காரமும் பற்றும் விருப்பமும் அற்றவர்களுமாகிய அவர்கள்தாம் என்னிடம் விடாதபற்றுள்ளவர்கள் எனக்கும் அவர்மேல் பற்றுண்டு நான் உலகத்தின் நன்மைக்காக நான்கு விதமான உருவங்களைப் பகுத்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கிறேன்

லகஙகளைத தாஙகுவதறகாகத தொழிலும செயகிறேன அதை பலலாம ஸரியாக எனனிடததில நீ கேடகவேணடும நிறகுண மனறு சொலலபபடட எனது [1]முதலஉருவம [2]மேலானயோகத தச செயகிறது ஐயா! [3] இரணடாவதுரூபம ஸதாவரஜஙகமஙக ானபொருளகள எலலாவறறையும படைககிறது [4] மறறு மானறு படைககபபடட ஸதாவரஙகளும ஜஙகமஙகளுமாகிய லகததை அழிககிறது, தனககுததானே ஆதாரமாயிருககும வவுருவம தனமாயையினலமயஙகசசெயது உலகததை அழிப தாக அறியபபடுகிறது, தானே எலலாவறறிறகும ஆதாரமா ருநதுகொணடு தனதுமாயையினல எலலாவறறையுமஒதுககித னனை அறியாமலிருககுமபடிசெயகிறது [5] நாலாவது பெரிய ாததியானது உலகததிறகு வருததியைககொடுதது விடாமல பபாறறிககொணடுமிருககிறது இநநானகு உருவஙகளோடு டியநான [6] ஆகாயததிலஸஞசரிபபவன இவையனைததும என ல வயாபிககபபடடவை எனனிடததில நிலைபெறறிருபபவை. லலா உலகஙகளுககும நானே விதது, எஙகுமிருபபவன, அழி தவன பக்ஷியே! நீ பாரதத அகனிஹோதரஙகளும அநத கனிகளிடம எபபோதும வேதம சொலலிககொணடு சநதிரகிர ஙகளபோலிருநத ஞானமும ஆனநதமுமுளளவாகளும காலகர ததில எனனைச சேருவார அவாகளுடையசிறநததவமும நனறுக லைபெறறஒளியும நானதான அவாகளஎபபோதுமஎனனிடததி லயே இருபபவா நானும அவரிடததில இடைவிடாமலிருபப ன எலலாவறறிலும பறறைவிடடு எனனிடததில ஒரே ததமாயிருநது அறிவேகணணுயிருபபவன எனனை அடையக டும உருவததோடுதோனறுமநான உலகததிறககாரண ாகவும காாயமானஉலகமாகவும இருபபவனெனறறி தேவ லாகமுதலியஉலகஙகளும எனனிடததினினறு உணடானவை னறு அறி திருமபவும எனனுருவம பிராணிகளிடம நாலுபகு களாகப பகுககபபடடிருககிறது யாவாககும [7]ஆதமாவாக இரு பது வாஸுதேவவடிவம புததியிலிருபபது அநிருததவடிவம கஙகாரததிலிருபபது ஸஙகாஷணவடிவம மனததிலிருபபது ரதயுமனவடிவம மறறொருவகையிலும நானகுபகுதிகளுணடு வறறையும நீ நனறுகக கேடககடவாய முதலில ஒருபதமம ணடானதனறோ? அதில பரமமா உணடானா பரமமாவினிட

1 வாஸுதேவன　2 ஞானரூபமான தவததை　3 அநிருததன
4 ஸஙகாஷணன　5 பரதயுமனன　6 ஆதாரமிலலாதவன
7 அநதாயாமியாக

மிருந்து சிவனுண்டானார் சிவனிடமிருந்து ஸுப்ரமண்யர் உ
டானார் இவ்வாறு ஸ்ருஷ்டிகள் பதமமுமசோந்து நானுவ
என்றறி இவ்வாறே, எப்போதும் தைத்யர்கள் தானவர்களி
மத்தைத் அடக்குகிறவன் நான் என்றறி விரைவாகச்செல்லு
வனே! தைத்யர்களாலும் தானவர்களாலும் அரக்கர்களா
தாமம்பீடிக்கப்படும்போது தாமத்தை அபிவருத்திசெய்வதற்க
நான் தேகமெடுத்து அவதரிப்பேன் வேதங்களையும் அவற்
சொன்னகிரியைகளையும் முக்கியமாகக்கொண்டு நம்பிக்கையுள்
புத்தியுடனிருக்குடஞானிகளும் யோகாப்யாஸம்செய்யும் யோ
களும் என்னைக் காண்பர் வேறுவகையாகக் காணமுடியா
நான் [1] ஐந்தோடும்சேர்ந்திருப்பவன், ஐந்தையும்விட்டுப் பி
திருப்பவன், ஐந்திலுமிருப்பவன், அவற்றிலில்லாமலுமிருப்பவ
உறுதியானநிச்சயத்துடன் என்னைத்தியானிப்பவர்எவரோ அ
தாம் என்னைக் காண்பார் ஆகாயம், வாயு, அப்பு, அக்னி, பூ
இவை ஐந்தாகவுமிருப்பவன் நானென்றறியவேண்டும் இவை
லாமல் வேறாயிருப்பவனென்பதும் நிச்சயம் சப்தம் ஸ்பரி
ரூபம் ரஸம் கந்தமென்னுங்குணங்களாகிய பஞ்சவர்க்கங்க
நான் எப்போதும் இருப்பவனென்றும் அவற்றைக்கடந்தவனெ
றும் மாறுமலிருப்பவனென்றும் அறியவேண்டும் எவர்களி
புத்தி ரஜோகுணத்தினுலும் தமோகுணத்தினுலும் ஆக்ரமிக்
படடு நிச்சயம்பெறுமலிருக்கிறதோ அவர்கள் பெருந்தவம்செ
யினும் என்உண்மையைக் காண்பதில்லை உபவாஸங்களா
இந்த்ரியங்களை அடக்குவதனுலும் பலவகைவிரதங்களாலும் என்
உயர்ந்தஸ்வரூபத்தைக்காணவும் மனத்தினுல் அறியவும் மு
யாது ஆகிலும், அஞ்ஞானமென்னும் ஆழமானசேற்றில் மூ
யிருப்பவர்களுக்குத் தஞ்சம் விஷ்ணுவே ஓர் உறுதியுடன் த
னத்திலிருப்பவர்கள் எல்லாவற்றையும் ஸந்யாஸம் செய்து என
அடைகின்றனர் எவர்களின்புத்தி ஸத்வகுணம்பொருந்தியபற்
களினின்றும்விலகி ஆத்மாவினிடத்தில்நிச்சயமுள்ளதாயிருக்கி
றதோ அவர்கள் தங்களுக்குஅந்தர்யாமியும் அழிவில்லாதவனும்
மாத்மாவுமானஎன்னைப் பார்க்கின்றனர் எல்லாப்ராணிகளுக்கு
தீங்குசெய்யாமையும் அவற்றிற்குவஞ்சகம்செய்யாமையும் முக்ய
அவைகளிடத்தும் நன்றாக மனம்வைத்தபிறகுதான் ஹிதயனு
என்னை அடையலாம் மிக்கரகஸ்யமும் மிக்கஆச்சர்யமுமான ஓ
விஷயம் இப்போது சொல்லப்படும் அதையெல்லாம் ஜாக்ர
யுடன் சரியாகக் கேட்பாயாக அக்னிஹோத்ரங்களைத் தவறு

1 பஞ்சபூதம்

சயதுகொணடும ஜபயாகஙகளை முககியமாக நடததிக்கொணடும
ருநதவாகளை நீ கணடாயலலையோ? அவாகள எபபோதும என
யே உபாஸிபபவாகள, சாஸதரஙகளில சொனனவிதிகளெல
ம தெரிநதவாகள, எனனைததவிர வேறுஒனறிலும பறறிலலா
வாகள அவாகளதாம எனனை அறியமுடியும ஏனெனில,
ன அழிவறறரூபம எலலாவறறிறகும மேலானது ஸாஙகயத
தயும யோகததையுமஅறிநது ஸமாததாகளாயிருபபவரும மன
றுதியறறவராயின எலலாவறறிறகுமமேலான பரகதியை அடை
ா ஆதலால, [1]பரிசுததமானஞானததினால மனமதெளிநதுஆத
ஜஞானமபெறற பரிசுததன எனைசசோநதபிறகு துயாமிராதோ
நதபபரபரமமததை அடைவான பரிசுததமான சிறநதகுலத
லபிறநத பராமமண ஸ்ரேஷடாகள மனததில சிரததையுடன
னிடததில பகதிசெயது உயாநத கதியைபபெறுகினறனா
ததிகெடடாத சிறநதரகசியமும உருவம தோறறுததுமாகிய
ூக்ஷமமானரூபம, ததவஜஞானிகளும ஸநயாஸிகளுமான பிரா
மணாகளால அறியபபடுகினறது அதனிடம் காறறடிபப
லலை, ஸூாயனமுதலியவை பரகாசிபபதிலலை, நீா நிலம ஆகா
கஙகளுமிலலை, மனமசெலவதுமிலலை பக்ஷியே! காணபபடும
பாருளகளனைததும அதனிடமிருநது உணடாகினறன அநத
மலனுனபிரபு அவவெலலாவறறிறகும ஈஶவரன குறறமறற
னே! நீ இபபோதுகணடது எனது ஸதூலமான உருவம இது
ூக்ஷமததிறகு வழி காாயஙகளுககுக காரணம நானே அள
றசகதியுளளவனே! ஆதலால, அநதஸரஸில உனனால காணப
டேன நான சோநததாக நீ கணடதடாகநதான பிரமமாவினு
டய பகலிரவுகளெனறு தெரிநதவாகளால கணககிடபபடும
லம யாகததையறிநதவாகள யாகமெனறும வேதமறிநதவா
ா வேதமெனறும தவமசெயபவாகள ஜபயஜஞம எனறும
ாலவது எனனையே [2] பேசுகிறவனும [3] நினைககிறவனும [4] ருசி
ககிறவனும [5]முகருகிறவனும [6]பாாககிறவனும காணபிககிறவ
ம [7]அறிகிறவனும அறிவிககிறவனும [8]செலலுகிறவனும [9]கேட
வனுமாக இருபபவன ஞானஸவரூபியான நானே எனனைக
ிதது யாகஙகளசெயதுதான ஸவாககததிறகுச செலலுகினற

---

1 ஸநதேகமறற ஞானம

2வாககு 3மனம 4 நா 5 மூககு 6கண 7 புததி 8 பாதம 9செவி
ணி பாயு உபஸதமஎனனும காமேநதிரியஙகளையும ஸபாிசமெனனும
னேநதிரியததையும உபலக்ஷணமாககககூடடிககொளக காணபிபப
ா தெரிவிபபவன எனபவை அநதசசகதிகளைககொடுபபவன எனனும
ாருளுளளவை மறறசசகதிகளுககும இதுவே உபலக்ஷணம

னா பறறறமனததினுல எனனையே தியானிததுததான முடிவி
உயாபதமாகிய முகதியைப பெறுகினறனா பராமமணாகளி
முளள பரமமதேஜஸ நானே எனது 1தேஜஸதான பராமமண
கள எனனிடமுளள தேஜஸின உருவமே அகனியெனறறி
வேணடும தேகஙகளில உயிரைககாபபவன நானே யோகி
ளுககும தததவஜஞானிகளுககும நானதான ஈஸவரன ஸருஷடிக
முன இவவுலகமனைததும எனனிடமிருநதது தாமாாததகா
மோகஷஙகளும மனததூயமையும ஜபமும ஸதவ ரஜஸ தமே
குணஙகளும அவரவா காமஙகளினுல உணடாகும ஜனன மரண
களும நானே அழிவிலலாத நான அவவிதமான உருவததோ
முனனே உனனுல காணபபடடேனனறோ? அதறகும மி
கடநத உருவமுளள எனனைக காலகரமததில நீ அறியலாம அ
யாததும அசைவறறதும குறறமறறதுமாகிய என சிறநதஉரு
அறிவுககு மிகவும எடடாதது ஆதலால, நாராயணரென
சொலலபபடட பகவானுன ஹரி அறிவுககு மிகவும அகபபட
வா ஸாபபஙகளுககுச சதருவே! ஐசுவரியம பெறறவாகளுக
அவவுருவம அறியததரமனறு முயறசிகளும நமஸகாரஙக
பிராாததனைகளுமாகிய ஸமஸாரபநதஙகளை விடடுவிடட மஹ
மாககள சாசுவதமானபரபரமமமாகிய அநத நாராயணரை அ
கினறனா குறறமறறபகஷியே! இவவாறு வெளிததோறறமுள
என உருவததை நீ கணடாய பனனகஙகளைப புசிபபவனே! உ
னைததவிர வேறுஒருவன இதையும அறியான உன
புததி இனிக கெடாது இஃது எலலாவறறிறகுமமேலானஇட
நீ எபபோதும எனனிடததில பகதியுளளவனுயிரு அதனபிற
எனஸவரூபததை அறிவாய தேவாககும மனிதாககும ரகஸய
யுளள இநத விஷயமனைததும உனககு உரைககபபடடது இ
தான எலலாவறறிலும மேலானநனமை இது மோகஷமசெ
கிறவாகளின வழியெனறு அறி' எனறுா அநதபபகவான
வாறுசொலலி அஙகேயே அநதாததானமானுா தமககுததா
ஆதாரமான அமமஹாயோகி நான பாாததிருககையிலேயே
இடம சென்றுா மஹாதமாவும மாறுத ஸவபாவமுளளவ
அறிவுககெடடாதவருமாகிய அநதபபகவானுடைய இவ
மான மஹிமையை நான முனனே கணடேன ஆசசாயம
செயகையுளளவரும சிறநதஞானமுளளவருமான அநதப
வானுடையதும நான நேரில கணடனுபவிததததுமாகிய இந
செயகையையெலலாம உஙகளுககுச சொனனேன' என

1 மகிமை

நாறபததுநானகாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(மேற்கூறிய கதையைப படிப்பது முதலியவற்றின் பயன்)

இவவாறு கருடாசொலலககேட்டபிறகு, அமமுனிவாகள
னைவரும, 'ஆ ! ஆ ! புணயததையும புகழையும ஆயுளையுமஸவாக
ததையும சிறநதமோக்ஷததையும தருவதும மிககஆசசாயமுள
துமான இநதஉயாநதசரிதரததை எஙகளுககு நீா சொனனீா
கைவரைததுனபபபடுததுகிறவரே ! இநதசசரிததிரம பாவங
ளபபோககுவது, தேவாகளுககும எட்டாத மறைபொருள
ஞானிகள அறியததககவிஷயமும அடையததகக உயாபதமும
துதான கறறுணாநத எவன பாவகாலஙகளதோறும இக
கதையைப பிறருககுச சொலவனோ அவன தேவாகளாலும ரிஷி
களாலும புகழபபெறறபுணயலோகஙகளை அடைவான ஒருவன
சுததனுயிருநது ஶ்ராததகாலததில பிராமமணாகளை இககதை
யைக கேட்பிபபானுயின அநத ஶ்ராததததில ராக்ஷஸாகளுககும
ஸுராகளுககும பாகமிராது பொறுமையையுமகோபததையும
விட்டு எலலாபபராணிகளின நனமையிலுமே ஊககததுடன எக
காலமும இடைவிடாது இதைபபடிபபவன அநதபபகவானுடைய
லோகததை அடைவான (இதைபபடிபபதனால) பராமமணன
வேதஙகளிலகரைகணடவனுவான, க்ஷததரியன ஜயமபெறுவான,
வைசியன தனதானயஙகளநிரமபினவனுவான, சூதரன ஸுகம
பெறுவான' எனறு சொலலி வைனதேயரைபபூஜிததுத தஙகள
ஆசரமஙகளுககுசசெனறு சாநதியொனறையே முதனமையாகக
கொணடிருநதனா' எனறுா தாமததைஅனுஷ்டிபபதிறசிறநத
மஹாராஜாவான யுதிஷ்டிரனே ! தாமததைபபறறிய இநதஉப
தேசததை மனததூயமையினறி வெளிததோறறததில திருஷடி
யுததவாகள வலிநதுஇழுததது அறிவதறகுமுடியாது வீரனே!
நிச்சயததுடனகேட்ட தேவாகளுககு பரமமதேவரால இநதக
கதை சொலலபபட்டது அபபா ! எனதாயாரிடததில நானிருக
கும்போது ஸதவகுணமநிரமபின அஷ்டவஸுககள இககதையை
எனககு உரைததனா நானும இபபோது உனககுச சொன
னேன ஆதலால, அகனிஹோதரததை விடாமலும ஜபமஎன
னும யாகததைத தலைமையாககொணடும ஆசையெனனுமபந
ததை ஒழிததுமிருககும ஸாதுககளதாம பரபரமமஸாயுஜ
யததை அடைவா தேகவியாபாரஙகளாகிய யாகஙகளை விட்டு

1 'மயா' எனறது, 'மம' எனறிருததலவேணடும

ஜபமெனனுமயாகததை முககியமாககககொணடு மனததினல வி
னுவை தயானிபபவா உயாகதி பெறுவா பாரதனே! சிறந
மோகூமும மோகூததினவாயிலும இதுதான ஆதமஜஞா
முளளவாகள இதனலேதான பரகதியடைவா" எனருா

நாறபததைநதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன், பீஷ்மர்கேட்டுக்கொண்டபடி, தர்மபுத்ரருக்குப் பாமசிவனுடைய மகிமையைச் சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! கஙகாபுதரரே! எலலாநதெரி
வரும உலசமெலலாவறறையும தமதுமாயையினலநடததுகி
ரும பிரமமதேவருககுமஈஙவரரும கபிலவாணமுளளவரும உ
மெலலாம தமது சரீரமாகவுடையவரும உலகஙகளுககெலல
பிரபுவும தேவாகளுககும அஸுராகளுககுமதநதையும, மூ
பிரகிருதிககுக காரணமும பகவானுமாகிய சஙகராருடைய நா
களையும மகிமையையுமபறறி நீா கேடடிருபபதை இபபோ
எனககு உளளபடிசொலலும" எனறு கேடக, பீஷமா, "சிற
ஞானமுளளவரான மஹாதேவருடைய குணஙகளைசசொ
நான சகதனலலேன அநததேவா எலலாவிடஙகளிலும இ
பவா, ஒரிடததிலும காணபபடுவதுமிலலை, பரமமாணவ
விஷணுவையும இநதிரனையுமபடைததவா, இவாகளுககுமபி
வானவா, பரமமாமுதல பிசாசமஈறுகவுளளதேவாகள அவ
உபாஸனைசெயகினறனா அவா பிரகிருதிககும புருஷனென
சொலலபபடடஆதமாவுககும மேறபடடவா யோகமாககத
அறிநது உணமை ஸவரூபததைக கணடிருககும ரிஷிகளால அ
தியானிககபபடுகிருா அழிவறறபரபபிரமமமும அவரே கா
மாகவும இருபபது இலலாததாகவுமிருபபவரும தேவாக
தேவரும பிரஜைகளுககு ஈஙவரருமாகிய அவா தமது சகதியி
பிரகிருதிபுருஷாகளைக [1] கலககி அதினினறு பரமமாண
படைததாா காபபவாஸம், பிறபபு, மூபபு, இறபபுகளுக
மானிடன எவன தேவாககுநதேவரான ஸாவஜஞரு
குணஙகளைசசொலலத திறமையுளளவனுவன? புதரனே!
கம சககரம கதைசஙகுததரிததிருககும நாராயணரைத த
எனனைபபோனற எவன பரமேஙவரரான சஙகரரை அறி
தககவன? எலலாநதெரிநதவரும குணஙகளிற சிறநதவ
யாராலும எவவகையிலும வெலலமுடியாதவரும திவயஜஞா

---

1 அசைவுணடாககி

ட்டவரும் சிறந்த மகிமையுள்ளவருமாகிய இந்த விஷ்ணு யோக
னும் கண்ணினால் பார்க்கிறார் மகாத்மாவான கண்ண
ான ருத்ரரிடம் பக்திசெய்ததினாலேதான் ஜகத்தை வியாபித்
ருக்கிறார் அரசர்க்கரசனே! பாரதனே! முற்காலத்தில் இவர்
ரிகாச்ரமத்தில் அந்தச் சங்கரரை ஆராதித்துப் பொன்போன்ற
ர்களையுடைய மகேச்வரரிடத்திலிருந்து எல்லா உலகங்களுக்
் எல்லாவிஷயங்களையும் காட்டிலும் அதிகப்பிரியமாயிருக்
ளை அடைந்தார் வரங்கொடுப்பவரும் சராசரங்களுக்குத்
தையுமாகிய சிவபெருமானை ஆயிரம்வருஷகாலம் நிரம்பும்வரை
ாதித்து இந்தக்கண்ணபிரான் தவம்செய்தார் ஒவ்வொரு
த்திலும் கிருஷ்ணனால் மகேச்வரர் ஆராதிக்கப்பெற்றார் அவர்
த மஹாத்மாவின் சிறந்தபக்தியினால் அனுக்கிரகம்செய்தார்
்கத்திற்குக்காரணமும் மகாத்மாவுமாகிய சங்கரரது மகிமை
ப்படிப்பட்டதென்பதை அச்சுதரான இவர் புத்ரவரம்பெற்ற
ரது நேரிற்கண்டார் பாரதனே! எவருக்கு மேற்பட்டவர்
ரையும் நான் பார்க்கவில்லையோ அந்தத்தேவர்க்குந்தேவரான
கரரது நாமங்களை முழுதும் [1]சொல்ல யான் வல்லேனல்லேன்
்சனே! சிவபெருமானுடைய குணங்களையும் உண்மையான
வரசக்தியையும் முழுவதும் சொல்வதற்கு மகாவீரரான இந்தக்
ஷ்ணபகவான் சக்தியுள்ளவர்'' என்றார் சிறந்த புகழுள்ள
ாமஹரான பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு இவ்வாறு சொல்லிக் கிருஷ்
ணப் பார்த்துச் சிவபிரானது மகிமையைப்பற்றிப் பின்வரு
று சொல்லலானார் 'தேவர்களும் அஸுரர்களுமபிதாவே!
வானே! விஷ்ணுவே! மங்களமானரூபத்தையுடையவரும்
வரருமான சிவபிரானுடைய ஆயிரநாமங்கள் முன்னர் பிரம்ம
ாகத்தில் பிரம்மஜ்ஞானியான தண்டிமஹரிஷியினால் பிரம்ம
வருக்குச் சொல்லப்பட்டனவல்லவா? அவற்றை யுதிஷ்டிரன்
ர்னைக் கேட்கிறான் அவனுக்கு நீசொல்லக்கடவீர் தவத்
யே தனமாகவுடையவரும் அனுஷ்டானம் தவறாதவரும்
திரியங்களை ஜயித்தவருமாகிய இந்த வியாஸமுதலான ரிஷி
ும் நீர் சொல்வதைக் கேட்கட்டும் அழிவில்லாதவரும்
ந்தரூபியும் [2] ஹோமம்செய்பவரும் காப்பவரும் உலகத்
ப்படைப்பவரும் [3]அக்னியும் [4]தலையில் கேசங்களில்லாதவரும்

1 'வ்யாக்யாதும்' என்பது, 'நாக்யாதும்' என்றிருத்தல் வேண்டும்
2 ஸம்ஹாரம் செய்பவர்
3 எல்லாவற்றையும் மேலான பதத்திற்குக் கொண்டுபோகிறவர்
4 'வ்யோமகேசர்' என்று ஆகாயத்தைக் கேசமாகக் கூறியிருப்பதி
ும் அதற்கு உருவமில்லாமையினாலும் கேசமில்லாதவர் என்று சொல்
ப்பட்டது

ஜடை தரித்தவருமான ஈச்வரரது மிக்க மகிமையைச் சொ
லும்” என்றார்.

அதைக்கேட்ட கிருஷ்ணபகவான், “ஈச்வரர்செயல்களி
வழியைச் சரியாக அறிவது முடியாது. ஸூக்ஷ்மஜ்ஞானிகளாகி
பரமமா இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் மஹரிஷிகளும் ஸாது
ளுக்கு ஆதாரமான எவரது முடிவையும்முதலையும் அறியவ
லையோ அவரைப் பெயர்களினாலமட்டும் அறிவது எப்படிக்கூடு
அஸுரர்களைக் கொன்றவரும் தவங்களினால் ஆராதிக்கப்படு
வருமாகிய அந்தப் பகவானுடைய குணங்களிற்சிலவற்றை உள
படி நான் உங்களுக்கு உரைப்பேன்” என்று சொல்லி ஆசமன
செய்து பரிசுத்தராயிருந்துகொண்டு மஹாத்மாவும் சிறந்த ஞா
முள்ளவருமான சங்கரருடைய குணங்களைச் சொல்லலானார்:

“பிராமமண சிரேஷ்டர்களே! நீங்களும், ஐயா! யுதி
ஷ்டிரரே! நீரும், பீஷ்மரே! நீரும், ஜகத்பிரபுவான சங்கரருடை
நாமங்களைக் கேளுங்கள். முன்னே நான் ஸாம்பனுக்காகப் பெ
தற்கரியபேறு பெற்றதையும் கேளுங்கள். முன்னே நான் யோ
சக்தியினால் சிவபெருமானை நிஜரூபத்துடன் கண்டேன். யுதி
ஷ்டிரரே! சிறந்தபுத்திமானான பிரத்யும்னனால் முன்னர் சம்ப
ஸுரன் கொல்லப்பட்டுப் பன்னிரண்டுவருஷங்கள் கடந்தபி
பிரத்யும்னன் சாருதேஷ்ணன்முதலான ருக்மணியின் புத்ரர்களை
கண்டு, ஜாம்பவதியானவள், புத்ரனை விரும்பினவளாய் என்னிட
வந்து, ‘அச்சுதரே! சூரனும் பலசாலிகளிற்சிறந்தவனும் அழ
உருவமுள்ளவனும் குற்றமற்றவனும் உம்மைப்போலிருப்பவ
மான ஒருபுத்ரனை எனக்கு விரைவிற்கொடுக்கக்கடவீர். இ
மூன்றுலகங்களிலும் உமக்குக் கிடையாததொன்றுமில்லை. ய
வம்சத்தைக்காப்பவரே! நீர் நினைத்தால் வேறுலோகங்களை
உண்டாக்குவீர், நீர் பன்னிரண்டுவருஷங்கள் நோன்பெடுத்
உடம்பை உலர்த்திப் பசுபதியை ஆராதித்து ருக்மிணியினிட
புத்ரர்களைப்பெற்றீர். மதுஸூதனரே! சாருதேஷ்ணன், ஸுசா
சாருவேசன், யசோதரன், சாருச்ரவண், சாருயசஸ், பிரத
ன்ன, சம்பு என்னும் சிறந்தபராக்ரமசாலிகளான புத்ரர்க
ருக்மிணியினிடம் உண்டாக்கினதுபோல எனக்கும் புத்ரனை
கொடும்’ என்று கேட்டாள். இவ்வாறுகேட்ட நுண்ணிடை
ளான ஜாம்பவதியைநோக்கி, நான், ‘அரசியே! என
விடைகொடு. நீ சொன்னதைச் செய்யப்போகிறேன்’ என
சொன்னேன். அவளும், என்னைப்பார்த்து, ‘யாதவரே! க்ஷே
முண்டாகவும் ஜயமுண்டாகவும் செல்லக்கடவீர். பாம

ன, காஸ்யபா, நதிகள், தேவாகள், புண்ய க்ஷேத்ரங
, ஓஷதிகள், தரேதாகனிகள், வேதங்கள், ரிஷிககூட்டங்கள்,
கங்கள், கடலகள், தக்ஷிணைகள், ஸாமங்கள், நக்ஷத்ரங்கள்,
கருதேவதைகள், நவகரகங்கள், தேவபததினிகள், தேவகனனி
கள், தேவமாதாகள், [1]மனவநதரங்கள், பசுககள், சநதிரன,
ரியன, விஷ்ணு, காயதரி, பரமமவிததை, ருதுககள், ஆணடு
, க்ஷணம, லவம, முகூாததம, நிமிஷம, யுகமஇவையெலலாம
தமனததிறகுஅனுகூலமாக நீா செலலுமிடமெலலாம ஸுக
க உமமைககாபபாறறககடவன குறறமறறவரே! நீா ஜாகர
தயோடு க்ஷேமமாக வழியிறசெலலும' என்று சொனனாள
மபவதியினால இவவாறு மஙகளாசாஸனமசெயயபபெறறநான,
ளிடமசெலவுபெறறுககொணடு புருஷஸ்ரேஷடரான எனதந
யினிடமும தாயினிடமும ராஜாவான ஆஹுகனிடமும
னறு விதயாதரராஜனபெணணான [2]ஜாமபவதி மிகக துயரத
ன எனனிடம சொனனதைததெரிவிகக, வெகுகஷடபபடடு
வாகளவிடைகொடுததபிறகு, கதனையும மிககபலசாலியான பல
மரையும அடைநதேன அவாகளிருவரும, 'உனதுதவமஇடை
றிபபயனபெறககடவது' என்று அனபுடனகூறினா நான
ரியோரிடம செலவுபெறறுககொணட பிறகு கருடனை நினைத
ன கருடன எனனைத தூககிககொணடுசென்றான இமயமலை
சோநது கருடனை அனுபபிவிடடேன அநத இமயமலையில
சாயமானவிஷயஙகளைக கணடேன தவததிறகுமிககசசிறநத
மும மிககஆசசரியமானதும தேவாகளாலும கநதாவாகளா
பூஜிககபபெறறதும பிரமமதேஜஸினாலவயாபிககபபெறறதும
வம, மருது, கடமபு, தென்னை, மருதாணி, தாழை, நாவல,
கிரி, ஆல, வருணம, வதஸநாபம, வில்வம, ஸரளம, விளா,
யாளம, ஆசசா, பனை, இலநதை, குருககததி, புனனை, அசோ
, மா, பசசிலை, இலுபபை, கோவிதாரம, சணபகம, பலாமுத
பழஙகளையும புஷபஙகளையும கொடுககும காடடுமரஙகள
ஙகளாலும பூததிருககும புதாகளினாலும கொடிகளினாலும
ழைத தோடடஙகளினாலும விளஙகுவதும பலவகைபபக்ஷிக
லஉணணபபடட கனிகளையுடைய மரஙகளினாலும பல இடங
லவைககபபடட திருநீறறுககுவியலகளினாலும அலஙகரிககப
டதும புளளிமானகள், குரஙகுகள், புலிகள், ஸிமமஙகள்,

[1] எழுபததொருதேவயுகஙகள

[2] இவளை விதயாதர ராஜனமகள என்று சொனனது ஜாமபவான
வாமசம எனனும அபிபபிராயததினால [3] ஒருமரம

வேஙகைகள, மானகள, மயிலகள, பூனைகள, பாமபுகள, எருமை
கரடி முதலிய பலவகை மிருகஜாதிகள நிரமபியதும எபபோத
மதமபெருகும யானைகளினுல சோபிபபதும களிததிருககும
வகைபபறவைகளினுலஅடையபபடடதும மேகஙகளைபபோலிரு
குமபலநிறமான புஷபஙகளுளள மரசசோலைகளினுல அலஙக
கபபடடதுமான வயாகரபாதா புதராகும மஹாதமாவுமான
மனயுமஹரிஷியின திவயாஸரமததைதக கணடேன பலவகைம
களின மகரநதஙகளுடனசோநததும யானைகளினமதஜலவாஸ
யுளளதும தெயவபபெணகளின ஸஙகீதநாதம நிரமபியதுமா
காறறு எனககு எதிரே வீசிறறு வீரரே! அருவிகளின ஓ
களும, பறவைகளினகூவுதலகளும, யானைகளின அழகான காஜ
களும, கினனாரகளின சிறநத ஸஙகீதஙகளும, ஸாமவேதஙக
பாடுமமுனிவாகளின அழகியகுரலகளும கேடகபபடடன
விடம மறறவாகள மனததினுலும சிநதிகக முடியாதது, அ
தடாகஙகளினுலவிளஙகுவது, புஷபஙகள நிரமபின விசாலம
அகனிஹோதரசாலைகளினுல அலஙகரிககபபடடது, மனன
உளளும புறமுமசுததபபடுததும ஜலததையுடைய கஙகையி
எபபோதும அடையபபடடும அலஙகரிககபபடடுமிருபபது,
மிஷடாகளிறசிறநதவரும அகநிசகுசசமானமான பிரபாவமு
வருமான மஹாதமாககளினுல சிறபபிககபபெறறிருபபது,
றையும ஜலததையும புகையையும ஆவியையும பாலையும ஆ
மாககொணடவரும எபபோதும ஸநானம, ஜபம, தியானங
விடாதவருமான யோகிகளானபரா மமணஸரேஷடாகளால
குமஅடையபபடடிருபபது, பசுககளைபபோலவும மானகளைப
லவும புலமுதலியவறறைமேயபவரும, கறகளினுல தானயஙக
தேயதது எடுததுககொளகிறவரும, பறகளையே உரலகளாக
துககொணடு உமிமுதலியவறறை உமிழநதுஉணபவரும, ச
கிரணஙகளையும நுரைகளையுமகுடிபபவரும,அரசமபழஙகளை த
பவரும, நீரிலபடுபபவரும, மரவுரியையும தோலையுமஆடையா
தரிபபவரும, இனனும மிககக்கடினமான பலநியமஙகளை
கொணடு சிறநததவஙகளைச செயபவருமான அநேக ரிஷிக
கணடு அவவாஸரமததில பிரவேசிககததொடஙகினேன ப
ரே! வேநதரே! மஹாதமாககளும பரிசுததமான செயகை
யுடையவருமாகிய சிவபிரான முதலான தேவாகளாலும
காலமும மிகவும பூஜிககபபடட அநத ஆஸரமமணடலம,
யததில சநதிர மணடலம விளஙகுவதுபோல விளஙகி
சிறநத தவமுளள மகாதமாககளின மகிமையினுல அவாக

பததில கிரிகள பாமபுகளோடும புலிகள மானகளோடும
நஹிதாகளபோல விளையாடின வேதஙகளிலும வேதாஙகங
லும கரைகணடவாகளும பலவிதநியமஙகளில பெயாபெறற
ளும மிகச சிறநதமனமுளளவாகளுமாகிய ரிஷிகளால அடை
படடதும, எலலாபபிராணிகளின மனஙகளையும கவருவது
ிய அநதச சிறநத ஆஸ்ரமததில பிரவேசிககுமபோதே, ஜடை
மரவுரியுமதரிததவரும மகிமைபொருநதியவரும ஒளியினலும
ததினலும அகனியைபபோல ஜவலிபபவரும சிஷயாகளால
ுஸரிககபபெறறவரும மனததை அடககினவரும இளமைப
வததிலிருபபவருமாகிய ஒரு பராமமணஶரேஷடரைக கண
ன அநத உபமனயுவெனனும முனிவா, தலைவணஙகி வநத
செயத எனனைபபாாதது, 'தாமரைககணணரே! உமதுவரவு
ரவு நான பூஜிபபதறகுரிய நீா எனனைப பூஜிபபதினலும
காணவேணடிய நீா எனனைககாணக கருதுவதனலும எஙகள
ஙகள பயனபெறறன ஸாவவியாபியானநீா மானிடததன
மை அனுஸரிததிருபபதை நாஙகள அறிநதிருககிறோம்' எனறு
னனா நான அவரிடம கைகூபபிககொணடு விலஙகுகள,
கள, அகனிகள, தவம, சிஷயாகள எலலாவறறினுடைய
மஙகளையும விசாரிததேன பிறகு, முககாலஙகளையும அறிநத
த உபமனயுமுனிவா எனனைபபாாதது மிககஅழகான இன
லினல பேசலானா 'கிருஷண! உமமைபபோனற புத
நீா அடைவது திணணம மிகபபெருநதவமசெயது லோக
ரான சிவபெருமானை ஆராதனமசெயயும விஷணுவே! மஹா
பா உமாதேவியுடன இஙகே விளையாடுகிறா ஜனாததனரே!
னா, தேவாகளும ரிஷிககூடடஙகளும இவவிடததில தவததி
ும பிரமமசரியவிரததினலும ஸததியவாகயததினலும மன
த அடககுவதனலும தேவசிரேஷடரான சஙகரரை ஆராதித
தாஙகள விருமபின மேலான பயனகளைபபெறறனா பகை
ளைககொலலுகிறவரே! நீா யாரைத தேடுகிறீரோ சிநதைக
டாதவரும மஹிமைககும தவததுககும இருபபிடமுமாகிய
தசசிவபெருமான நனமைகளைபபெருககிககொணடும தீமை
சசுருககிககொணடும தேவியுடன இஙகே இருககிறா மேரு
மையும அசைபபவனுகிய ஹிரணயகசிபுவெனனும ஓா
ரன இருநதானலலனே? அவன பததுககோடிவருஷம
லாததேவாகளையும ஆளுமதிறமையைச சிவபிரானல அடைந
ா அவனபுதராகளில சிறநதவனும புகழபெறறவனுமாகிய
னன எனபவன மகாதேவரிடமவரமபெறறு இநதிரனை எதிாத

துப பததுககோடி வருஷகாலம போாசெயதான ஐயா ! கேச வரே! விஷ்ணுவினது அநத உககிரமான சககரமும இநதிர னுடைய வஜராயுதமும மநதாரனஎனனும பெயருளள காஹன எனனும அஸுரனுடைய தேககதிறபடடுச சிதறிபபோயின குறறமறறவரே ! ரிஷபககொடியுடைய சிவபெருமானல முனனாா உணடாககபபட்டதும ஜவலிககினற அகனியைப போனறதும சகதியினல யாராலுமவெலலமுடியாத ஆசசரியமுளளதும சங கரரைததவிர மறறவாால பாாககவுமுடியாததுமான சகராயுதம, ஜலததுககுள ஸஞசரிபபவனும பலததினல காவமகொணடவனு மான அஸுரனைககொனறு அநதபபகவானல உமககளிககப படடதனறோ? அநதச்சககரம ஸுதாசனமெனறு பெயருளளதா யிருககட்டுமெனறு ஆதியிலேயே சஙகரரால சொலலபபடடது. அதுமுதல அதறகு ஸுதாசனமெனனுமபெயா உலகததில நிலை நினறது ஐயா ! கிருஷ்ணா ! அநதசசககரம கிரகனுடைய அங கஙகளில தெறிததுபபோயிறறு வரமபெறறவனும மிககபலசாலி யும புததிசாலியுமான கிரகனுடையஉடமபில நூறறுககணககான சகரம வஜரமுதலிய ஆயுதஙகளும ,செலவதிலலை மிககபலசாலி யான கிரகனல பீடிககபபடடதேவாகள சிவபிரானிடம [1]வரமு பெறறுககொணடபிறகு அஸுரததலைவாகளை அதிகமாககொன றனா சிவபெருமான விதயுதபிரபன எனனும அஸுரனமே லும அருளவைதது மூனறுலோகஙகளுககும ஈசுவரனுயிருககுந தனமையை அளிததனா அவன நூறாயிரமவருஷகாலம எலலா உலகஙகளுககும ஈசுவரனயிருநதான 'எபபோதும எனவேலைக காரனயிருபபாய' எனறும அவனுககுசசொனனா அவனுககுக கோடிகுமாரரகளையும பிரபுவானவா கொடுததாா பிறபபிலலாத அநதபபகவான குசதவீபததை அவனுககு ராஜயமாககொடுத தாா அவவாறே சதமுகனஎனனும பெரிய அஸுரன பரமமாவி னல படைககபபடடான அவன நூறறொருவருஷகாலம தனது மாமஸததை அககினியில ஹோமமசெயதான அவனிடததில கிருபைகூாநத பகவானன சஙகரா, 'உனககு நான எனன செயயவேணடும?' எனறுகேடடனா அவரைப பாாததுச சதமுகன, 'தேவஸரேஷடரே! எனக்கு ஆசசரியமான்யோக சகதியும எககாலமும அழியாத தேகவனமையும கொடுககவேண டும' எனறுகேடடான பிரபுவான பகவானும அவன கேடட தறகு, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறுசொனனா முனபு பரமம தேவரும தியானததினல ஆதமாவினிடம மனமசெலுததிப புதரனுககாக முநநூறு வருஷகாலம ஒரு யாகம செயதாா

[1] 'வராஜகனு:' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

ருக்கும் அந்தயாகத்திறகுத்தக்கமகிமையுள்ள ஆயிரமபுத்ரா
மஹாதேவா கொடுத்தா கிருஷ்ணு! தேவாகளாலும
றபபெறற யோகீஸவரரை உமக்கு நிசசயமாகததெரியுமே
ஞவலகியாஎனறு பெயாபெறற அநதசசிறநததாமிஷடரான
மஹாதேவரை ஆராதிதது ஒபபறறபுகழைபபெறறா
ாகததிலமனமசெலுததினவரும பராசராபுதலவருமான வேத
ாஸமுனிவரும சஙகரரை ஆராதிததுததான நிகரிலலாதகீாத
ய அடைநதாா முனனா வாலகிலயா ஏனனும மஹரிஷிகள
கிரனுல அவமதிககபபடடுக கோபமுறறுத தவததினுல சிவ
ருமானை ஆராதிததனா தேவாகளுள சிறநதவரும லோக
ருமாகிய மகாதேவா அவாகளமேல கிருபைவைதது, 'அமிரு
தைதககொணடுவரும கருடனை உஙகள தவததினுல உணடாககு
கள' எனறுசொனனுா முனனம, மஹாதேவருடைய
பததினுல ஜலமே இலலாமறபோயிறறு தேவாகள சிவபிரா
பறறி ஸபதகபாலம எனனும யாகமசெயததினுல வேறு
ம உணடாககபபடடது சிவபிரான அருளசெயதபிறகுதான
யில ஜலமுணடாயிறறு பிரபுவே! அதரியின பாரியையும
கரராலகொடுககபபடட தததாதரேயா, சநதிரன, துாவாஸா
னும மூனறுகுமாராகளை அடைநதாள பிரமமஜஞானமுளள
நம அதரிபதனியுமான அனஸூயை தனபாததாவைப
ரதது, 'ரிஷியே! நான இனி உமககு உடபடடவளாக எவ
கயிலும இரேன' எனறு சொலலி, அவரைவிடடு மஹாதேவ
ச சரணமடைநதாள அதரிமஹரிஷியினிடம பயததினுல
ள சஙகரரது அனுககிரகததைவேணடி முநநூறு வருஷகாலம
ாரமிலலாமல உலககைகளினமேல படுததிருநதாள ஈஸவரா,
ளைபபாாதது நகைததுககொணடு, 'உனககுப பிளளையுணடா
ா, கணவனிலலாமலே ருதரா அனுககிரகததினுல உணடாகப
ாகிறுன, ஸநதேகமிலலை உனவமசததில உனபேராலேயே நீ
நமபுமகீாததியை அடைவான்' எனறு சொனனுா மதுஸூத
ரே! மஹிமைபொருநதிய விகாணமகரிஷியும புகதாகளுககு
மையை அளிககும மஹாதேவரைஆராதிததுத தவஸிததியை
டைநதாா கேசவரே! கூாமையானமனமுளளசாகலயமுனிவா
ாளளாயிரவருஷகாலம மனேயாகததினுல சிவபிரானை ஆரா
தாா அவரிடம அனபுகூாநத பகவான அவரைபபாாதது,
ழநதாய! நீ கிரநதகாததாவாவாய மூனறுலகஙகளிலும அழி
லாத கீாததி உனககு உணடாகும உனதுகுலம மஹரிஷிகளி
ல அலஙகரிககபபடடதும அழிவறறதுமாயிருககககடவது
திரஙகளைசசெயபவனும பராமமணஸரேஷடனுமான குமா

ரன உனககு உணடாவன' எனறுசொனனா கிருதயுகததில ஸாவாணியெனறு கியாதிபெறற ஒருரிஷியிருநதா அவா இவ விடததில ஆறுயிரவருஷகாலம தவமசெயதா பகவானுனருதரா அவரிடம பிரதயக்ஷமாக வநது, 'குறறமறறவனே! உனமேல அனுககிரகம வைததிருககிறேன உலகததில கியாதிபெறறகிரநத காததாவாகவும மூபபிறபபுகளிலலாதவனுகவும இருபபாய' எனறு சொனனா ஜனாததனரே! முறகாலததில இநதிரன பகதியுடன திசைகளை ஆடையாகஉடையவரும நீறணிநதவருமாகிய மஹா தேவரைக காசியில ஆராதிததுத தேவராஜயததை அடைநதான முனனே நாரதமகரிஷியினுல பகதியோடு சஙகரா ஆராதிககப பெறறா தேவஸ்ரேஷடருமஉலகததிறகுததநதையும ஆசாரயரு மான மஹாதேவா அவாமேல அனுககிரகமவைதது, 'மஹிமையி லும தவததிலும புகழிலும உமககுாடாக யாருமிரான பாடடிலு லும வாததியததினுலும எபபோதும எனனை ஸநதோஷபபடுதது வீா' எனறுசொனனா பாணஸுரன ஸுபரமணயருககொபபா யிருததலையும, மனமதன காவபஙகததையும, லவணஸுரன மறறவரால கொலலககூடாமையையும, ராவணன பெருநத பராகர மததையும, யமன நாசததையுமஅடைநதனா அவருககுமேலான பிரபு வேறு யாா? ஐயா! பிரபுவே! மாதவரே! நானும முனனே தேவாககுநதேவரான பசுபதியை நோககணடேன அதையும கேளும பிரபுவே! நான அவவாறு நியமததுடன சிறநதசகதி யுளளஈஸவரரை எதறகாக ஆராதிததேனெனபதையும விரிவாகக் கேளும குறறமறறவரே! தேவாககுநதேவரான மஹேஸவரரிட மிருநது யான அடைநதவறறையெலலாம முழுதும உமககுச சொலவேன ஐயா! முனனம கிருதயுகததில வேதஙகளிலும வேதாநதஙகளிலும கரைகணடவரும பெருமபுகழபெறறவருமான வியாகரபாதரெனனுமரிஷி ஒருவாஇருநதா நான அவருடைய குமாரன எனககு இளையவா தௌமியரெனபவா மாதவரே! பிறநது சிலகாலததுககெலலாம தௌமியருடனகூட விளையாடிக கொணடே ஆதமஜஞானமுளள முனிவாகளின ஆஸரமததிறகுச் சென்றேன, அவவிடததிலகறககபபடும பசுமாடடையும ருசியில அமிருததததிறகொபபான அதனபாலையும கணடேன மதுஸூ தனரே! அதுமுதல எனமாதாவிடம, 'தாயே! எனககுப பால கொடு, பாலகொடு' எனறழுதேன மாதவரே! அவவாறு எனனுல கேடகபபடட என அனனை பாலிலலாமையால துயரபபடடுக கொணடு மாவைத தணணீரிலகரைதது எஙகள இருவருககும பாலெனறு குடிபபதறகுககொடுததாள ஐயா! அதனபிறகு, ஒரு

மயம பசுவினபாலேயே நான குடிததேன செலவமுளள எஙகள
றவினா வீட்டிறகு யாகமநடககுமபோது எனனை எனபிதா
ழைததுககொணடு போனா அவவிடததில தேவாகளை
பாஷிபபதாகிய தெயவபபசுவான காமதேனு பாலகறநதது
யா! ருசியில அமிருததது ககொபபான அநதபபாலைககுடிதது
துஉணடாகும விததைதயும பாலினகுணஙகளையும அறிநது
காணடபிறகு, அநத மாககரைததஜலம எனககு வேணடியிருகக
லலை அபபோது குழநதையாயிருநததனால எனதாயைபபா
து, 'தாயே! நீ எனககுககொடுததது பாலசோநத ஆகார
ளறே?' எனறுகேடடேன மாதவரே! அதனபிறகு, என தாய
ககததினால கணணீாவிடடுப பிளளையினிடமுளள அனபினால
முவி உசசிமோநது, 'குழநதாய! ஆதமதயானததிலிருநது
காணடு கிழஙகுகளையும வோகளையும கனிகளையும உணடு எக
லமும வனததிலேயேவஸிககும முனிவாகளுககுப பாலனனம
து? வாலகிலயரால அடையபபடட தேவநதியாகிய கஙகையைச
ாநது வனஙகளிலும மலைகளிலும வஸிககும முனிவாககுப
லேது? குமார! தேசஙகளிலுளள ஆகாரஙகளைவிடடுக காடடுக
னிகளைபபுசிததுக காடடிலுளள ஆஶ்ரமததிலவஸிககும பரிசுத
ாகளும நீரைககுடிபபவாகளுமான ரிஷிகளுககுப பசுமாடுகளின
மசமேயிலலாதகாடடில பாலிலலையே? நதிகளிலும குகைகளி
லும மலைகளிலும பலவிதமான புணணியதீாததஙகளிலும தவத
தையும ஜபததையும விடாமலிருககும நமககுச சிவபெருமானே
கியமான ஆதரவு குழநதாய! முககணணரும வரஙகளைக
காடுபபவரும அழிவறறவருமான சிவபிரானை ஆராதியாமல
லனனமும ஸுகஙகளும ஆடைகளும எபபடிககிடைககும?
ழநதாய! முழுககருததுடன அநதசசஙகரரைச சரணமடை
னபுளளமைநதனே! அவரானுககிரகததினால நீ விருமபினதறகு
மலான பலனகளைப பெறுவாய' எனறுசொனனாள
இவவாறு தாயசொலலியதைககேடடு, நான கைகூபபி நமஸ
ரமசெயது, 'அமமா! மஹாதேவா யாா? அவா எபபடி அனுக
ரகம செயவாா? அவா எஙகேவஸிபபவா? அவரை எவவகை
றகாணலாம? அவா எவவகையினால சநதோஷமடைவா?
வரது உருவம எவவகையானது? அவரை எபபடி அறியலாம?
ாயே! அவா அனுககிரகமசெயது எனககுத தமரூபததைக
ணபிபபாரா?' எனறுகேடடேன கிருஷணபகவானே!
காவிநதரே! மதுஸூதனரே! தேவசிரேஷடரே! இவவாறு
னாலகேடகபபடட எனதாய பிளளையினமேல அனபுடன நீா

பிரமபினகணகளுளளவளாய உசசிமோநது எனனுடமபைதத
விககொடுதது மனமதளாநது பினவருமாறு சொலலலானன்
'மஹாதேவரை அறிவதும [1]ஆராதிபபதும கடினம அவா மு
விலலாதவா, தடுககவும பிடிககவுமகூடாதவா, மனததூயமையி
லாதவாகளால காணககூடாதவா அவருடையஉருவஙகளும இ
ஙகளும அவரது மாளிகைகளும அனேகமெனறும புதிதுபுதித
யிருபபவையெனறும புததிமானகள கூறுகினறனா தேவாகளு
தேவரான ஈஸவரா முனனே எனன எனன ரூபஙகள எடுதத
ரெனறு அவருடைய சிறநதசரிததிரததை ஸரியாக அறிகிறவ
யாவன? எலலாபராணிகளின ஹருதயஙகளிலும இருபபவரு
உலகஸவரூபியுமான மஹேஸவரா அனுகரஹமசெயவதறகாகவே
விளையாடுகிறாா குழநதாய! பகதாகளை அனுகராஹிபபதறகா
ஈஸவராகாடசிகொடுததாகிய மஙகளகரமான அவருடையதிவ
சரிதரததை ரிஷிகளசொனனதையும பிராமமணாகளை அனு
ரகிபபதறகாக அவா எடுததரூபஙகளைபபறறித தேவாகளசொ
னதையும நீ எனனைககேடடதைநானகேடடபடி சுருககமாக உ
ககுச்சொலலுகிறேன, கேள பரமமா விஷணு இநதிரன ருத
ராகள ஆதிதயாகள அசுவினிதேவாகளமுதலான எலலாததேவ
களுடையரூபஙகளையும அவா தரிபபவா மனிதாகள தேவாக
பெணகள பிரேதஙகள பிசாசாகள [2]கிராதாகள [3]சபராகள ப
வகைஜலஜநதுககள காடடுஜனஙகள எலலாருடையரூபஙகளையு
பகவான எடுககிறாா, ஆமையும மீனும பவழககொடியின முளை
ளால அலஙகரிககபபடட சஙகுமாயிருககிறாா, யக்ஷாகள, ராக்ஷ
ஸாகள, ஸாபபஙகள, தைதயா, தானவா, எலி, பெருசசாளிமு
லியவறறின தேகஙகளையும எடுககிறாா, புலி, சிஙகம, மான, சி
ததை, கரடி, நாய, நரிமுதலிய மிருகஙகள கோடடானமுதலி
மறறபபக்ஷிகளினரூபஙகளையும எடுககிறாா ஹமஸம, காகமை
மயில, ஓணான, ஸாரஸம, நாரை, கழுகு, சகரவாகமுதலியவறறி
ரூபஙகளையும எடுககிறாா, மலையையும தாஙகுகிறாா மஹாதே
ரானவா மாடு, யானை, குதிரை, ஒடடகம, கழுதை, ஆடு, புலிமு
லான அநேகமிருகஙகளின ரூபஙகளைத தரிபபவா, சிறநதபக்ஷி
களின ரூபஙகளையும தரிபபவா, தணடகமணடலுககளோடு
குடையோடும பிராமமணரை ஆதரிபபவா, ஆறுமுகங
ளோடும அனேகமுகஙகளோடும மூனறு கணகளோடும ப
தலைகளோடுமிருபபவா, அநேகம இடுபபுககளும அனேகம கா

1 'துராராதோ' எனறுபாடமகொளளபபடடது

2, 3 மிலேசசஜாதியாரினபிரிவுகள

ளும அனேகமவயிறுகளும அனேகமவாயகளும அனேகம கை
ளும அனேகமவிலாபபுறஙகளுமுடையவா, அநேக கணஙகளி
ற சூழபபடடவா அவா, ரிஷிகள கநதாவாகள வித்தாகள
ரணாகளின ரூபஙகளேயும எடுககிரு திருநீறணிநது வெளுதத
தகமுளளவரும மதியினபிறையைத தலையிலணிநதவரும பல
கை வாததியமுழககஙகளினல சிறபபிககபபெறறவரும பல
கைத தோததிரஙகளினல [1] துதிககபபடடவரும எலலாப
ராணிகளுககும முடிவைசசெயகிறவரும எலலாமாயிருபபவரும
லாலோகஙகளிலும நிலைபெறறவரும எலலாஜனஙகளுககும
நதாயாமியும எஙகுமவியாபிததவரும எலலாமபேசுகிறவரும
லலாபபிராணிகளின உளளஙகளிலுமிருபபவருமான அநதப
கவானை எலலாவிடஙகளிலும அறியலாம எவன எனன பயனை
ருமபுகிறுனே, எதைககருதிப பூஜைசெயகிறுனே அவறறையெல
ாம அநதத தேவஸரேஷடா அறிகிரு உனககு விருபபமிருந
ால அவரைசசரணமடை அவா சநதோஷிபபா, கோபிபபா,
டம' எனறு பயமுறுததவும செயவா அவா சககரததையும
லததையும கதையையும உலககை கததி படடஸஙகளேயும கை
ல தரிததிருபபவா, பூமியைத தாஙகுகிறவா, நாகஙகளே மேகலை
கவும காதிறகுக குணடலமாகவும யஜஞோபவீதமாகவும அணி
துகொணடிருபபவா, பாமபுரிதத சடையையே மேலவஸதிர
ாகவுடையவா, கணஙகளுடனசோநது நகைபபவா, மனததைக
வருமபடி பாடுவா, ஆடுவா, பலவகைவாதயஙகளேயும வாசிபபா,
ளளுவா, கொடடாவிவிடுவா, அழுவா, அழவைபபா, பித
னபோலவும களமயககமுளளவனபோலவும இனியகுரலோடு
பசுவா, பயஙகர உருவததோடு கணகளினல ஜனஙகளேப பய
றுததிககொணடு மிகுதியாகசசிரிபபா, தமமிஷடபபடி விழித
கொணடும தூஙகிககொணடும கொடடாவிவிடடுககொணடும
ருபபா, ஜபமசெயவா, பிறரால ஜபமசெயயபபெறுவா, தவம
சயவா, தவமசெயயபபெறுவா, கொடுபபா, வாஙகுவா, தியா
பபா, தியானிககபபடுவா, யாகவேதியின நடுவிலும யூபஸதம
ததிலும கொடடிலநடுவிலும அகனியிலும காணபபடுவா, குழந
தயாகவும கிழவராகவும இளமைபபருவமுளளவராகவும காணப
டுவா, ரிஷிபபெணகளோடும ரிஷிபதனிகளோடும விளையாடுவா,
நறிததமயிாகளும பெருததலிஙகமும பயஙகரமான கணகளு
ளளவரும திகமபரரும மஞசள, பசசை, கறுபபு, வெளுபபு,
கைநிறம, சிவபபு ஆகியபலநிறஙகளுளளவருமாயிருபபா, பயங

1 'ஸமஸதுத' எனறு பாடம கொளளபபடடது

கரமான கணகளோடும விசாலமான கணகளோடும இருபபா
திகமபரராயுமிருபபா, எல்லா ஆடைகளையும தரிபபவராகவு
இருபபா அரூபரும சிறநத ரூபமுளளவரும எல்லா ரூப
களையும தாணடினவரும எலலாவறறுககும ஆதியான ரூ
முளளவரும ஜனனமிலலாதவருமான பகவானுடைய ஆதியு
அநதமுமிலலாத ஸவரூபநிசசயததை எவன ஸரியாக அ
வான? ஹருதயததிலுளள பிராணனாகவும மனமாகவும ஜீவா
மாவாகவும இருபபவரும யோகததில சிததமுளளவரும யோ
மும தியானமுமா யிருபபவரும பரமாதமாவுமான மகே
வரா பகதியினாலேதான வசபபடுததக கூடியவா, வாததிய
வாசிபபவா, பாடுகிறவா, ஆயிரமகணகளும நூறு கணகளுமு
ளவா, ஒருமுகம, இரணடுமுகம, மூனறுமுகஙகள, அநேக முக
களுளளவா புதரனே! மஹாதேவரிடம பகதிசெயது அவரை
சரணமடைநது அவரையே ஆதாரமாகவும பரகதியாகவும நம
உபாஸனைசெய அதனால, நீ வேணடினதைபபெறுவாய'எனறு

பகைவாகளைக கொலபவரே! மாதாவினுடைய அநத
சொலலைககேடடு எனககு அபபோ துமுதல மஹாதேவரிடம நி
யானபகதியுணடாயிறறு அதனபிறகு, நான தேவவருஷததின
ஆயிரவருஷகாலம இடககாலகடடைவிரல நுனியையூனறி நின
கொணடு தவமசெயது சஙகரரைச சநதோஷிககச செயதேன
அபபோது,முதலநூறுவருஷகாலம கனிகளை ஆகாரமாககொண
டிருநதேன இரணடாம நூறுவருஷஙகள உதிாநதசருகுகளை
புசிததுககொணடும, மூனறும நூறுவருஷஙகள ஜலபான
செயதுகொணடுமிருநது, பிறகு எழுநூறுவருஷகாலஙகள காறறை
யே பக்ஷிததுககொணடுமிருநதேன இவவாறு தேவவருஷஙகளா
ஆயிரவருஷகாலம நான சிவபிரானை ஆராதிததேன அதனபிறகு
எலலாலோகஙகளுககும ஈஸவரரும ஸாவக்ஞருமான மஹாதே
வா எனனை உறுதியானபகதியுளளவனெனறு அறிநது எனமே
அனபுடன பரீக்ஷைசெயயத தொடஙகினா பெருமபுகழுள
அநதசசஙகரா, இநதிரன வடிவமெடுதது, தேவககூடடஙக
எலலாவறறாலும சூழபபெறறு, ஆயிரமகணகளோடு, கையிலவ
ராயுதம பிடிதது, அமருதமபோல வெளுததுதும சிவநதகணகளு
செறிதத காதுகளுமுடையதும மதமதிகரிதது நாலுதநதஙக
ளும துதிககையைச சுறறிககொணடிருபபதும உககிரமுமா
ஐராவததினமேலேறி, தமமொளியினால பிரகாசிததுககொண
கிரீடம முததுமாலை தோளவளைகளினால அலஙகரிககபபெறறு
தலையில வெணகுடை பிடிககபபெறறும அபஸரஸுகள

ர்வர்களின் சிறந்த்கானங்களினால் ஆராதிக்கப்பெற்றுமவந்தார்
புரந்தரதேவேந்திரன் என்னைப்பார்த்து, 'பிராமமணோத்தமனே!
ான் உன்னிடம் அனபுகூர்ந்திருக்கிறேன் நீ மனத்திற் கருது
றவரத்தை என்னிடம் கேள்' என்று சொன்னான் இந்திரன
சொல்லைக்கேட்டு என மனத்தில் ஸந்தோஷமுண்டாகவில்லை
ருஷ்ண! நான் அப்போது தேவேந்திரனைப்பார்த்து, 'ஓ!
ரஸனனனே! நான் உன்னிடத்திலும் மஹாதேவர் ஒருவரைத்
விர வேறு எந்தத்தேவதையிடத்திலும் வரம்கேட்கவில்லை இதை
ண்மையாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன் இந்தரனே! இது
ண்மை! உண்மை! நமது இந்தச்சொல் மிக்க உறுதியானது.
கேஸ்வரரைத்தவிர மற்றவர்களைப்பற்றிய பிரஸ்தாபமே எனக்கு
சிக்கவில்லை பசுபதியின் சொல்லினால் உடனே நான் புழுவும
லகிளைகளோடுகூடிய மரமுமாவேன பசுபதி யல்லாதவர்க
டைய அனுக்கிரகத்தினாலவரும் திரிலோகாதிபத்யம் எனனும
ஸவாயமும நான விருமபவில்லை சிவனது பாதஙகளை வந்தனம
சயவதில ஆசையோடு சண்டாளன நடுவில பிறப்பதும எனக்கு
ருக்கலாம், ஈஸவரரிடத்தில பக்தியில்லாமல இந்திரன வீட்டில
றப்பதும் வேண்டாம தேவர்களும அஸுரர்களும முதலவரான
லாகநாதரிடத்தில பக்தியில்லாத்மனிதன காற்றையும நீரையும
சித்துக்கொண்டிருந்தாலும அவனுக்குத் துக்கம ஒழிவதேது?
வர்க்கு ஒருநிமிஷமும சிவனுடைய பாதத்தியானம விட்டுப
பாவது வெறுப்பாயிருக்கிறதோ அவர்களுக்கு மற்றத்தாமங்க
ளள வேறு பேச்சுக்களால ஆவதென்ன? தாமமில்லாத கலி
கத்தில பிறந்தவன சிவனுடையபாதங்களில பற்றுள்ளமனத
தாடிருத்தலவேண்டும சிவபக்தியென்னும [1] ரஸாயனத்தைக
டித்தபிறகு ஸமஸாரபயமுண்டாவதில்லை சிவனது அனுக்ரகம
பற்றவனுக்கு ஒருநாள, அரைநாள, ஒருமுகூர்த்தம, ஒரு நிமி
ம, ஒருநொடிகூடச் சிவனிடத்தில பக்தியுண்டாவதில்லை இந்
ரனே! சங்கரருடைய ஆஜ்ஞையினால புழுவும விட்டிற்பூச்சியு
ாவேன உன்னால கொடுக்கப்படும திரிலோகாதிபத்தியத்தையும
ான விருமபவில்லை மகேஸவரர்கட்டளையினால நாயாகவும்பிறப
பன அது நாம மிக விருமபத்தக்கது மகேஸவரர் கட்டளை
னறித் தேவலோகாதிபத்யமும எனக்குவேண்டாம ஸவர்க்க
ாஸத்தையும தேவேந்திரபத்தத்தையும பிரமமலோகத்தையும
மாக்ஷத்தையும் மற்றுமுள்ள எந்தப்பலன்களையும நான கேட்க
லலை, சிவனுக்குத் தாஸனாயிருப்பதைமட்டுமே கேட்கிறேன
வண்மையும தெளிவுமானசந்திரனைக் கிரீடமாகத்தரித்தவரும

1 தேகபுஷ்டியைத்தரும ஓர் ஒளஷதம்

பசுபதியும பகவானுமான ஈஸவரா எனககருளசெயயுமவரையி
பிறபபிறபபுமூபபுககள பல பீடிபபதனுல தேகததிலுளள து
ககஙகளை நான வகிககிறேன ஸூாயனும சநதிரனும அகக
யுமபோல விளஙகுபவரும மூவுலகஙகளுககும ஒபபுயாவற
சிறநதபொருளும முதலவரும ஜரையும மரணமுமறறவருமாகி
ருதரரது அருளைபபெருமல இவவுலகததில எவனுககுச சாந
யுணடாகும? கெடடமாாககததிறபோவதை விடுவிபபவராகி
ருதரா எவாகளின உளளஙகளில இருககவிலலையோ ‘சீ! சீ
அவாகள நிநதிககததககவாகள, நிநதிககததககவாகள, பி
னும நிநதிககததககவாகள சீ! எனதுபாவஙகளினுல மறுப
யும ஜனமமுணடாகுமாயின அநத அநத ஜனமஙகளிலும எனக
அழியாத சிவபகதி உணடாகவேணடும’ எனறு சொனனேன
இநதிரன, ‘[1] காரணததிறகும காரணமான ஈஸவராிடததில
அருளபெறுவதறகு உபாயம எனன இருககிறது? எதுபறறி
சிவனை ததவிர மறறவரின அனுகரகததை விருமபாமலிருபபது?
எனறுகேடடான நான,‘பிரமமநிஷடாகள எவரை [2] ஸதனெறு
[3] அஸத எனறும [4] வியகதமெனறும [5] அவயகதமெனறும [6] ஏ
மெனறும [7] அனேகமெனறும எபபோதுமசொலலுகினறனரோ
அவரிடததில நாம வரஙகேடகிறோம எவருடைய ஞானமு
ஐஸவரியமும ஆதிமதயாநதஙகளறறவையெனறும சிநதைககெ
டாதவையெனறும சொலலுகினறனரோ அநதபபரமாதமாவிட
தில வரஙகேடகிறோம எவருடைய [8] ஐஸவரியமனைததும ஆக
வும அழிககவும படாததோ, விததாயிராத எவரிடததிலிருந
விததான பரகிருதியுணடானதோ அவரிடததில வரம கே
கிறோம இருள எனறு சொலலபபடட பிரகருதிககுமேறபட
ஒளியாகவும தவமசெயபவருககுச சிறநததவமாகவுமிருககின
எவரையறிநதபிறகு துயரபபடுவதிலலையோ அவரிடம வரஙகே
கிறோம இநதிரனே! எலலாபபிராணிகளையும படைபபவரு
எலலாபபிராணிகளினகருததுககளையும அறிநதவரும எலலா
பிராணிகளுககும மேறபடடவரும எஙகுமிருபபவரும எல
வறறையும கொடுபபவருமான ஈஸவரரைப பூஜிககிறேன
தாககரியாயஙகளுககு எடடாதவரும ஞானததிறகும யோக
திறகும பலனகளைக கொடுபபவரும எலலாவறறிறகும மே
படடவருமான எவரைத ததவஞானிகள உபாஸனை செ

[1] ‘காரணஙகளுககுககாரணமான ஈஸவரா இருபபதறகு பரமா
மெனன?’ எனபது பழைய உரை [2] ஆதமா [3] ஜடம [4] காரிய
[5] காரணம [6] ஸருஷடிககுமுன ஒனறுயிருபபது [7] ஸருஷடிககுபபி
பல உருவஙகளாயிருபபது [8] மோக்ஷம

னறனரோ அவரிடததில வரஙகேடகிரேூம இநதிரனே !
வரை இநதிரனுககு ஆதமாவாகவும தேவாககும ஈஸவர
ரகவும எலலாபபிராணிகளுககும தநதையாகவும கூறுகினற
ரோ அவரிடததில வரஙகேடகிரேூம உலகஙகளைபபடைத
வரான பிரமமதேவரையும முதலிலபடைததவரும ஆகாசத
தகிரபபின அணடமாயிருபபவரும எவரோ அவரிடம வரங
கடகிரேூம அகநி, அபபு, வாயு, பூமி, ஆகாயம, புததி, மனம,
ஹநத இவைகளைபபடைததவா பரமேஸவரரைததவிர வேறுயாா
ருபபாா? சொல இநதிரனே! மனம, புததி, அகஙகாரம,
பத ஸபரிச ரூப ரஸ கநதஙகளெனனும ஐநதுதனமாததிரைகள,
மபுலனகள ஆகிய இவைகளைபபடைததவா பரமசிவனைவிட
வறுயாா? இவவுலகமபடைததவா பரமமதேவரெனறு சொலலு
னறனா அவரும தேவஸரேஷடரான பரமசிவனை ஆராதித
ததான பெரியஐஸவரியததை அனுபவிககிறூா பிரமமவிஷணுக
ள முதலானவாகளின உயாநதஐஸவரியமும பகவானுனபரமசிவ
ரிடததிலிருககிறது மஹாதேவரான பரமேஸவரரைததவிர ஐஸ
வரியமுளளவா வேறுயாரிருககிறூா? தைததியா தானவாமுதலான
ாகளுககும நாதரும பகைவரையழிபபவரும தேவாககும ஈஸவ
ருமாகிய சஙகரரைவிட வேறுயாா திதிககுப புததிராகளுணடாக
ரமகொடுககவலலவா? திசை, காலம, ஸூாயன, ஒளி, நவகர
ஙகள, காறறு, சநதிரன, நகூஷததிரஙகள இவையனைததும மஹா
தவரிடததுணடானவை எனறறி யாகததையும திரிபுராகளையும
ததயாகள தானவாகளில முககியமானவாகளையும உணடாககி
ம அழிததும காபபாறறியுமிருபபவரும பகைவாகளைககொலப
ரும பரமேஸவரரைவிட வேறுயாரிருககிறூா? சொல புரநதர!
தவராஜனே! ஸிததாகளாலும கநதாவாகளாலும தேவாகளா
லும ரிஷிகளாலும பூஜிககபபடட ஆயிரஙகணணனுன உனனையே
ணடபிறகு அனேக யுகதிவாதஙகளைப பொருநதசசொலவது
தறகு? தேவேநதிரனே! உனனுடையஐஸவரியமெலலாம தேவ
ககுநதேவரான ஈஸவரருடைய அனுககிரகததினுலேதான இநதி
னே! சேதனஙகளையும அசேதனஙகளையும தலைமையாகவுடைய
லகஙகளிலுளளவையெலலாம யாருககும புலபபடாதவரும
ரகிருதியிலிருநதுவிடுபடடவரும பரமமதேவாககும ஈஸவரருமா
ய சிவபிரானுககாக ஏறபடடவையெனறும ஸாவவியாபியான
வரையே ஆதமாவாகவுடையனவையெனறும அமமகேஸவரரி
ததிலிருநதே வநதவையெனறும அறி பகவானுன இநதிரனே!
ணமையயறிநதஜனஙகள [1] பூலோகமுதல மகாலோகம ஈறுக

[1] பூலோகம புவாலோகம ஸுவாலோகம மகாலோகம

வுள்ள உலகங்களிலும், [1] மற்றுமுள்ள லோகங்களிலும், பூமியி
லுள்ள தீவுகளிலும், மேருவின் மேல்பிரதேசங்களிலும், ஸப்த
மருத்துக்களின் ஸ்தானங்களிலும் ஈசுவரரிருப்பதாகச் சொல்லு
கின்றனர் இந்திரனே! வேறு ஈசுவரரூபத்தைத் தேவர்கள் காண்
பாராயின் அவர்கள் அஸுரர்களால் நசுக்கப்படும்போதும் ஏன்
அதைச் சரணமடையவில்லை? தேவர்களுக்கும் யக்ஷர்களுக்கும்
நாகர்களுக்கும் ராக்ஷஸர்களுக்கும் யுத்தங்கள் நேர்ந்து ஒருவரால்
ஒருவர் அழிக்கப்படும்போது அவரவரிடங்களையும் ஐசுவரியங்க
ளையும் கொடுப்பவர் சிவபிரானே. அந்தகன், சுகரன், மகிஷவடிவ
மான துந்துபி இவ்வஸுரர்களுக்கும் யக்ஷராஜாவுக்கும் பலன்
என்னும் அஸுரனுக்கும் ராக்ஷஸர்களுக்கும் நிவாதகவசர்களுக்
கும் வரங்கொடுத்ததும் கெடுத்ததும் மகேசுவரரைவிட வேறு
யார்? சொல். தேவர்க்கும் அஸுரர்க்கும் பூஜ்யனான அக்னிபகவா
னுடைய முகத்தில் எவருடைய ரேதஸ் முன்னே விடப்பட்டது?
சிவனைத் தவிர வேறு யாருடைய ரேதஸினால் பொன்மலை செய்யப்
பட்டது? வேறு எவர் திகம்பரரென்றும் ஊர்த்வரேதஸென்றும்
உலகத்திற் சொல்லப்படுகிறார்? எவருக்கும் மனைவி தேகத்திற் பாதி
யாயிருக்கிறாள்? எவரால் மன்மதன் வெல்லப்பட்டான்? எவரு
டைய உயர்ந்த இடமானது தேவர்களாலும் துதிக்கப்படுகிறது?
எவருக்கு ஸ்மசானத்தில் விளையாட்டுக்காக இடமிருக்கிறது?
கூத்தாடுவதில் எவர் ஸ்லாகிக்கப்படுகிறார்? எவருடைய ஐசுவரியம்
தம்மையடுத்த பூதங்களுக்குப் பொதுவாயிருக்கிறது? எவர் பூதங்
களுடன் விளையாடுகிறார்? தேவக்கூட்டங்கள் யாருடைய பலத்தை
யடைந்து ஐசுவரியத்தினால் களித்திருக்கின்றன? இந்திரனே!
சொல். மூன்று உலகங்களிலும் பூஜிக்கப்பெற்ற கைலைமலை யாரு
டைய நிலையானஸ்தானமென்று பறையறையப்படுகிறது? மழை
யைப் பெய்வதும் வெயிலை வீசுவதும் ஜ்வாலையோடு ஜ்வலிப்பதும்
வேறெவர்? யாரால் ஓஷதிகள் உண்டாகின்றன? தனத்தைக் காப்
பாற்றுகிறவர் யார்? சராசரங்களடங்கிய மூவுலகங்களிலும் இஷ்
டப்படி விளையாடுகிறவர் யார்? யோகிகளாலும் ரிஷிகளாலும்
கந்தர்வர்களாலும் ஸித்தர்களாலும் ஞானம், தவம், கருமங்கள்,
யோகம் இவற்றினால் ஆராதிக்கப்பட்ட முதற்காரணமென்று சொல்
லப்பட்டவர் யார்? தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் தானதர்மங்
களையும் யாகங்களையும் தவங்களையும் யோகங்களையும் செய்து எப்
போதும் ஆராதிக்கப்படுகிறவரும் காமப்பயன் அற்றவருமான
அவரையே காரணமென்று நான் சொல்லுகிறேன். மகேசுவர
ரது பரஸ்வரூபமானது, ஸ்தூலமும் ஸூக்ஷ்மமும் உவமையற்றதும்

[1] ஜனலோகம் தபோலோகம் ஸத்யலோகம்.

வுக்கெட்டாததும [1]குணஙகளுககிடமானதும [2]குணஙகளற்ற
[3] குணததைநடததுவதும எலலாவறறிறகும ஸவாமியும
ஙகளுககுஙகாரணமும உலகஙகளின இருபபுககும முடிவுக
காரணமும நடநததும நடககிறதும நடபபதுமாகிய எலலா
றிறகும முதறபொருளும ஆதமாவுககுஆதமாவும பரகிருதியும
ஞதையும அவிதயையும செயகையும செயகையலலாததும தா
ம அதாமமுமாக இருககிறது இநதிரனே! அதனால,
ரையே காரணமெனறும நான சொலலுகிறேன ஓ! தேவேந
னே! தேவாககுநதேவரும ஸருஷடிககும ஸமஹாரததிறகும
தாவுமாகிய ருதரரால இவவுலகததில பகததின அடையாளத
டுகூடினலிஙகம உணடாககபபடடிருபபதை நீ பாதயகூ
ககாணலாம இதுதான உலகததிற காணககூடியகாரண
றறு முனனா எனமாதா எனககுசசொனனது இநதிரனே!
வாருககுமேறபடடது ஒனறுமிலலை இநதிரனே! உனககு
பபமிருநதால அவரைச சரணமடை தேவேநதிரனே! காரி
களும காரணஙகளுமடஙகிய மூனறுலோகஙகளும [4]லிஙகங
ஞசோககையினுல உணடாகினறனவெனறும பரமமா முதலி
களின ரேதஸினினறு உணடானவையெனறும உனககுத
யுமே அனேகவிருபபஙகளினுல வேறுபடடபுததிகளோடு
ய பரமமா, இநதிரன, அகனி, விஷணுமுதலானதேவாகளும
—சிரேஷடாகளும ஈசுவரரைவிட வேறுஒனறையும சிறநத
சசொலலவிலலை சராசரஙகளடஙகிய உலகஙகளுககுஈஸவர
அறியததககவறறுள உததமரெனறு கூறபபடடவருமான
தசசஙகரரையே மனததில தியானிததுப போகததையும
கூததையுமபறறிக கேடகிறேன ஈசுவரா காரணஙகளுககுங
ணமெனபதறகு வேறுநியாயஙகளால ஆவதெனன? மற
ருவனுடைய லிஙகததைத தேவாகள அாசிததாக நாம
கவிலலையனறோ? மகேஸவரரைவிட வேறுயாருடையலிஙக
னது எலலாததேவாகளாலும இபபோதாவது முனனேயாவது
ககபபடடிருககிறது? உனககுக கேளவி இருநதால சொல
மாவும விஷணுவும நீயும தேவாகளும யாருடையலிஙகததை
போதும பூஜிககிறீரோ அவா அநதககாரணததினுலேயே
சசிறநதவரலலரோ? [5] தாமரைமலரையாவது [6] சககரததை
து [7] வசசிராயுததையாவது அடையாளமாககொணடு

1 ஞானசகதிமுதலியகுணஙகள 2 ஸதவரஜஸதமோகுணஙகள
3 பரகிருதியை 4 ஆணபெணகுறிகள
5 பிரமமாவினது 6 விஷணுவினது 7 இநதிரனது

பிரஜைகள பிறபபதிலலை, லிஙகததையும பகததையும அடைய
மாகவுடையவைகளாகப பிறககினறன ஆதலால, பிரஜை
ஈஶவரருடையவை பெணகளெலலாரும உமாதேவியின கா
ரூபததிலிருநது உணடாககபபடடதனல பகம அடையாளம
பிறநதிருககினறனா புருஷாகளனைவரும சிவனுடையலிஙக
ஞல அடையாளம செயயபபடடிருபபது பிரததியக்ஷமாயி
கிறது சராசரஙகளடஙகிய இமமூவுலகஙகளிலும ஈசுவரரை
வேறுகாரணம உளதெனறும தேவியின அடையாளம இலலை
றும சொலலும கெடுமதியுளளமனிதன நாஸதிகனுவான
குறியுளளவையனைததும ஈஶவரரெனறும பெணகுறியுளள
யனைததும உமையெனறும அறி சராசரஙகளாகிய இவ
மனைததும இவவிரணடு ரூபஙகளினலும வியாபிககபபட
இநதிரனே! நான வேணடுகிறபலனையும மரணததையும அ
டததிலிருநதே விருமபுகிறேன இநதிரனே! பலாஸுர
கொனறவனே! உனனிஷடபபடி செனறுலுமசெல, நினறு
நில மகேஶவரரால எனககு இபபோது வரஙகிடைததா
கிடைககடடும சாபஙகிடைததாலுஙகிடைககடடும நான வி
பின பலனகளெலலாவறறையும கொடுபபதாயினும மறெ
தேவதையை நான வேணடுவதிலலை’ எனறு சொனனே
தேவேநதிரனுககு இவவாறுசொலலியபின, ‘சிவன அனுககி
செயயவிலலையே, இது எனன’’ எனறுசிநதிததுத துயரததி
பொறிகள கலஙகினறநான ஒருநிமிஷததுககுள அநது
வதமே ஹமஸம, குருககததிபபூ, சநதிரன, தாமரைககிழ
வெளளி, திருபபாறகடல இவறறின நிறமுளளதும கறுதத
மயிரும பருதததேகமும தேனபோலபசசைநிறமான கண
முடையதும வசசிரமபோலவனமையுளளவையும புடமபோ
பொனனிறமுளளவையும மழமழபபும சிவபபுமுளளவையும
நுனிகளுளளவையும மிசக கூாமையுமான கொமபுகளி
பூமியைககீறிககொணடிருபபதும பொனமாலையினல தேக
தும அலஙகரிககபபடடதும அழகானமுகமும குளமபுகளும
கும காதுகளும இடுபபும விலாபபுறஙகளுமுளளதும பரு
கொணடையுளளதும அழகானஉருவமும பாாவையுமுடை
மான ரிஷபமாகஇருநததைக கணடேன அதனகொண
தோளை நிரபபிககொணடு இமயமலைசசிகரமபோலவும உண
யான வெணமேகமபோலவும விளஙகிறது தேவாககுநே
ரான மஹாதேவா உமாதேவியுடனகூட அதனமேலேறிககொ
பூாணிமைசசநதிரனபோல விளஙகினா அவருடையகிரீட

பாரமும ஸாபபமுதலான ஆபரணஙகளும வஜரம சூலமுத
ஆயுதஙகளும யானைபோனற கமபீரமானநடையும புனன
மும விளஙகின அவரது தேஜஸினின றுணடான அகனியா
காஜிககினற மேகஙகளுடன ஆயிரம சூரியாகளபோல உலகத
லெலலாம வியாபிததிருநதது மிகசசிறநததேஜஸோடுகூடிய
யகாலாகனிபோல மிகசசிறநத தேஜஸுளள ஈஸவரா, யுகஙக
முடிவில எலலாபபொருளகளையும எரிககததொடஙகினவா
ல விளஙகினா அவரது ஒளியினால எஙகும வியாபிககபபட
பாககககூடாமறபோன உலகததைக கணடு மனததில அசச
று, 'இது எனன!' எனறு திருமபவும சிநதிததேன அநத
யானது பததுத திசைகளிலும சறறுநேரம வியாபிதது அநத
வருடைய மாயையினால உடனே அடஙகிறறு அதனபிறகு,
ஷபாரூடரும புகையிலலாத அகனிபோல பரஸனனரும அரு
டுகூடிய மனமுளளவரும முககணணரும யாராலும வெல
படாதவரும அஙகமெலலாம அழகானபாாவதியோடு கூடிய
ம எலலாருககும மேலான ஈஸவரரும கறுததகணடமுடைய
ம மஹாதமாவும எஙகும தடைபபடாதவரும எலலாச சகதி
ககும இருபபிடமும பதினெடடுப புஜஙகளுடையவரும ஸதிர
ருபபவரும எலலா ஆபரணஙகளாலும அலஙகரிககபபட்ட
ம வெளளைவஸதிரமதரிதது விளஙகுபவரும வெணமாலைகள
வெணபூசசுப பூசியிருபபவரும வெளளைககொடியுளளவரும
ளைபபூணூல தரிததவரும கலஙகாதவரும தமககொபபான
கரமுளள பககததிலிருககும திவயபுருஷாகள பாடியும
யும வாதயமவாசிததும சுறறும சூழபபெறறவரும மதியின
றயைக கிரீடமாகத தரிததவரும சரதகாலததில உதயமான
ரணைபபோல வெளுததநிறமும ஒளியுமுளளவரும மூனறு
ரியாகள உதயமானதுபோலிருககும மூனறு நேதரஙகளினால
யை யுணடுபணணுகிறவரும எலலாவிதததைகளுககும அதிபதி
பகவானுமான பரமேஸவரரைக கணகளகுளிர ஸநதோஷ
நான கணடேன பொறறாமரை மலாகளினால தொடுககப
டதும ரதனஙகளினால அலஙகரிககபபடடதுமான ஒரு மாலை
தபபகவானுடைய வெணணிறமான தேகததில விளஙகிறறு
விநதரே! அளவறற சகதியுளள சிவனுடைய அஸதரஙகள
களெலலாம சோநது உருவஙகொணடவைகளும சரீரமுளள
களுமாக எனறுகாணபபடடன பினாகமெனறு புகழபெறற
மஹாதமாவின விலலானது ஆயிரம வானவிறகளுககொபபா
நதது. அது எழுதலைகளும பெரியஉடலும கூரான கோரபபற

களும கொடிய விஷமுமுள்ளதும நாணிஞல சுறறபபட்ட வெ
கழுததுள்ளதும மகாநாகமுமாகிய வாஸுகியே மானிட
துடன வநததாக இருநது ஸூாயனைபபோலப பிரகாசிப
திரிபுரஸமஹாரமசெயததும எலலாததேவாகளின ஸாரமும
பாசுபதம எனனும பாணமும, ஆயிரம கைகளும நாக
வாயகளுமுடையதும பயஙகரமுமான ஸாபபரூபமுடையத
சஙகுகள சூலஙகள கததிகள பட்டஸஙகளுடன நினறது
கொடியதாகிய அநதப பாசுபதம எனனும சிறநத திவயா
மானது நிகரறறது, சொலலுககெட்டாதது எலலாப பிரா
ணுககும பயததைததருவது அது நெருபபுபபொறிகளோடு
யதும பெரிய உருவமுளளதும அகநியை வருஷிபபதுபோ
தும ஒறறைககாலும பெருஙகோரபபறகளும ஆயிரம தலைக
வயிறுகளும கைகளும நாககளும கணகளுமுடையதும
பைக ககககுவதுபோனறதுமாக இருககககணடேன சிறநதகை
உடையவரே! அது பிரமமாஸதரம, நாராயணாஸதரம, ஐநதரா
ரம, ஆகநேயாஸதரம, வாருணாஸதிரம என்னும இவவஸதரங
ளும சிறநதது, எலலா அஸதரஙகளையும தடுபபது கோவிநத
முனபு அநத ஒரே அஸதரததிஞல மஹாதேவா திரிபுராசுரா
ஒருநொடியில விளையாட்டாக எரிதது நீருககிஞா மஹாதே
கைகளிஞல பிரயோகிககபபடும அநத அஸதிரமானது சராச
ளடஙகிய மூவுலகஙகளனைததையும அரைநிமிஷததில எரித்து
மெனபதில ஸநதேகமிலலை இவவுலகததில அவவஸதிரத்தி
வதமசெயயததகாதவன பிரமமா விஷணுமுதலான தேவாக
மிலலை அபபடிபபட்ட இநத உயாநத ஆசசரியததை
அவரிடததிற கணடேன அநதச சிறநத அஸதிரம யா
குந தெரியாதது அதறகு ஒபபும உயாவும வேறெனறுமி
சூலமெனறு எலலா உலகஙகளிலும கியாதிபெறற அவருடை
ஆயுதமிருசகிறதனறே? அது அவரால பிரயோகிககப
டால பூமியெலலாவறறையும கிழிததுவிடும, கருஙகடலை
வறறசசெயயும, உலகதனைததையெலலாம அழிததுவிடும கோ
தரே! முனனா, யுவஞசுவன புதலவனும சககரவாத்தி
சிறநத சகதியுளளவனும மூனறு உலகஙகளையும ஜயிததவ
மிகக வனமையுளளவனும இநதிரனுககொபபான பரா
முளள மஹாவீரனுமான மாநதாதாவெனனும அரசன சே
ஞடன லவணாசுரனகையிலிருநத அநதச சூலாயுதத்திஞல
லபபட்டான மிககககூாமையான முனையுளளதும மயிாபொடி
செயயும மிககபபயஙகரமுமான அநதசசூலமானது மூனறு ப
ளாகப புருவநெறிபபைச செயது பயமுறுததுவதுபோ

து கோவிநதரே! புகையிலலாமலஜவலிககும அககிபோலவும
ளயகாலததிலுதயமானஸூாயனபோலவுமிருபபதுமவாணிகக
டியாததுமான அநதஅஸதரம, ஸாபபததையும பாசாயுததை
கையில வைததிருககும யமனைபபோல ருதரஸாநிதானததில
நககககணடேன கோவிநதரே! பருகுவமசததில பிறநதவ
ா பரசுராமருககு மஹாதேவா அனபுகூாநது அளிததது,
தச சிறநத செயகையுள்ள பரசுராமா சகரவாததியான
ாததவீரியாாஜுனனை மகாயுதததிறகொனறதறகும இருபத
ாருமுறை பூமியிலக்ஷததிரியனிலலாமறசெயததறகும கருவியா
நததும, ஜவலிககினற முனையும மிககககொடியவாயுமுள்ளதும,
பபததினகழுததினமேல இருபபதுமான அநதககோடாலியா
து அநேக அகனிகள ஏககாலததில ஜவலிபபதுபோலச சிவ
ானது ஸமீபததிலிருநதது குறறமறறவரே! ஸாவஜஞான
வருடையதிவயாஸதிரஙகளை எணணமுடியாது இநத முககிய
ன அஸதரஙகளைமடடும நான உமககுசசொனனேன உல
களுககுபபிதாமஹராகிய பரமமதேவா அனனபபறவைகள
டினதும மனோவேகமுள்ளதுமான திவயவிமானததிலேறிக
ாணடு ஈஸ்வாருடைய வலபபககததிலிருநதாா சஙகசககர
ாபாணியாகிய நாராயணரும கருடனமேலேறிககொணடு அவ
இடபபுறததிலிருநதாா ஸுபரமமணயா மயிலமேலேறிக
ாணடு சகதியாயுததையும மணியையும எடுததுககொணடு
ணடாவது அககிபோல உமாதேவியின ஸமீபததிலிருநதாா
வானுடைய முனனிலையில சூலததை ஊனறிககொணடு இரண
வது சஙகரரைபபோல அசையாமல நினறுகொணடிருநத நநதி
ஸவரரையும கணடேன ஸவாயமபுவாமுதலான மனுககளும
குமுதலானரிஷிகளும இநதிரன முதலான தேவாகளும பூதங
ின எலலாககணஙகளும எலலா [1] மாதாககளும வநது நினற
அநதததேவாகள அமமஹாதமாவான மகாதேவருககு
தனமசெயது அவரை நாறபுறமும சூழநதுகொணடு பலவகை
ஸதாததிரஙகளைசசொலலித துதிததனா பிரமமதேவா உல
தின உருவமாகிய மகாலிஙகததையும அதனநடுவில பெரு
வமுள்ள சிவனையுமகணடு ரதநதரமெனனும ஸாமததைச
ாலலி ஸதோததிரமசெயதாா அபபோது, நாராயணா
யஷடஸாமம எனனும ஸாமததைசசொலலித தேவாகளும
வரரான சிவபெருமானைப பாடினாா தேவேநதிரன சதருதரி
எனனும உததமமான வேதககதைச சொலலிப பரபபிரமமத

[1] பிராமமி, மாஹேஸ்வரி, கௌமாரி, வைஷணவி, வாராஹி, இநதி
ரி, சாமுணடா என எழுவா

தைததுதிததான பிரமமா நாராயணா தேவாகளுககதிபதியா
இநதிரன இமமூனறு மஹாதமாககளும மூனறு அகனிகளபோ
விளஙகினா அவாகளின நடுவிலிருநத பகவானை சிவபெ
மான சரதகாலததில மேகஙகளவிலகிய பரிவேஷம எனனு
மணடலததிறகுளளிருககும ஸூாயனபோல விளஙகினா தே
வரே! ஆகாயததில பதினாயிரம சநதிராகளையும ஸூாயாகளை
கணடேன சிறநததவமுளளவரே! அதனபிறகு, நான பினவரு
ஸதோதரததைசசொலலிப பகவானைத துதிககலானேன

தேவாககும மேலான தேவருககு நமஸகாரம மஹாதே
ராகிய உமககு நமஸகாரம இநதிரனவடிவமெடுதது இநதிர
ஆபரணம முதலானவைகளைததரிதது வஜராயுதததைக கை
பிடிதது இநதிரனாகவேயிருககும உமககு நமஸகாரம செமப
டைநிறமும சிவபபுநிறமு முளளவரும பிநாகமெனனும வி
எபபோதும கையிறபிடிபபவரும சஙகையும சூலததையும த
திருபபவருமாகிய உமககு நமஸகாரம கறுததும சுருணடுமிரு
கும தலைமயிரை உடையவரே! சருபபுவஸதிரம தரிததவ
கிருஷணாஜினததை உததரியமாகப போாததவரும கிருஷணப
அஷடமியில பிரீதியுளளவருமான உமககு நமஸகாரம வெ
ணிறமுளளவரும பரிசுததரும வெளளைவஸதரம தரிததவ
வெணணீறணிநதவரும பரிசுததமான தாமஙகளில விருபபமுள
வருமாகிய உமககு நமஸகாரம சிவபபு நிறமுளளவ
சிவபபுஆடை உடுததவரும சிவபபுக கொடிசசீலை யுடைய
ரும சிவநதமாலைகளும சநதனபபூசசுககளு முடையவருமா
உமககு நமஸகாரம பொனனிறமுளளவரும பொனனிறமுள
ஆடையுடுததவருமாகிய உமககு நமஸகாரம, தூககிபபிடிக
படட குடையுளளவரும சிறநதகிரீடமணிநதவரும [1] பாதிபபா
தில ஹாரம, தோளவளை, குணடலம அணிநதவருமாகிய உம
நமஸகாரம காறறுவேக முளளவாககு நமஸகாரம ஈஸ
ருககு நமஸகாரம தேவாகளுககும ரிஷிகளுககும இநதிர
இநதிரனுககு இநதிரனுமாயிருககும உமககு நமஸகாரம தே
தின பாதிபபாகததில கருநெயதலமலாகள இடையிலதொடுக
படடதாமரைமாலையையும சநதனததையும அணிநதிருபபவரு
நமஸகாரம ஸூாயனைமுகமாகவும கணணாகவுமுடையவா
நமஸகாரம ஸூாயன நிறமுளளவரும ஸூாயனைபபோன
வருமான உமககு நமஸகாரம உமையோடு கூடினவரும ச
ரனபோலிருபபவரும அனுககிரகததோடுகூடிய முகமும அ
கிய ரூபமுமுளளவரும அழகான பறகளை அலஙகாரமாகவுடை

1 உமையின பாகததில

நம எலலாருககும முதனமையாயிருபபவருமான உமககு
ஸகாரம கறுததவரும வெளுததவரும பாதிததேகமபொன
மயும பாதிததேகம வெணமையுமுடையவருமாயிருபபவாககு
ஸகாரம பெணஆண சரீரஙகளசோநது பெணணுகவும
ணுகவும இருககும உமககு நமஸகாரம ரிஷபவாகனமுடைய
நம மதயானைபோல நடபபவருமான உமககு நமஸகாரம
ரியவும அடையவுமகூடாதவரும தாமே வருகிறவருமான
மககு நமஸகாரம பரமததகணததினரால துதிககபபெறறவரும
வாகளமேல அனபுளளவரும அவாகள பினசெலலும வழி
ளவரும அவாகளை விடாமலிருபபதே நோனபாகக கொணட
நமான உமககு நமஸகாரம வெணமேகநிறமும செவவான
முமுளளவாககு நமஸகாரம பேரால குறிபபிடககூடாதவரும
மே தமககு இலககணமாயிருபபவருமான உமககு நமஸகாரம.
பபுசசிவநத மேலாடையையும சிவநத உள வஸதிரததையும
ததவரும சிவபபுயஜஞோபவீதமும சிவபபுமாலைகளும அணிந
ருமாகிய உமககு நமஸகாரம ரதனகிரீடததையும பிறையை
விசிததிரமான ரதனாலஙகாரஙகளையும தலையிலணிநது [1]எடடு
கபபுஷபஙகளைத தரிககும உமககு நமஸகாரம அகனியை
றறிககணணுகவுடையவரும ஸூாயசநதிராகளை இருகணகளாக
டயவரும அகநிபோனற ரூபமுளளவரும மனததிறகினிய
நம* அறிவுககெடடாதவருமான உமககு நமஸகாரம ஆகாயத
ஸஞசரிபபவரும ஐமபுலனகளிலுமிருநது விஷயஙகளில
வருததிபபவரும பூமியிலிருபபவரும உலகமாயிருபபவரும
உவறறவரும மஙகளகரருமான உமககு நமஸகாரம எபபோ
திசைகளை ஆடையாகததரிததும எபபோதும நனமண
ளள நலலவஸதிரம தரிததுமிருபபவாககு நமஸகாரம உலகங
ககிருபபிடமும அடைவதறகெளியவருமான உமககு நமஸ
ரம எககாலமும கிரீடததையும சிறநததோளவளையையும
ததுக கழுததில ஸாபபஹாரததையும விசிததிரமான பல
ரணஙகளையும அணிநதிருபபவரான உமககு நமஸகாரம உல
களை நடததுபவனவாகிய ஸூரியன சநதிரன அககினியெனனும
னறையும கணகளாகவுடையவரும ஆயிரம நூறுகணகளையுடை
ரும பெணணுகவும ஆணுகவும அலியாகவும ஸாஙகியராகவும
கியாகவும இருபபவருமான உமககு நமஸகாரம ஸுகததைப
ருககுகிறவரும அதாவவேதஸவரூபருமான உமககுநமஸகாரம,
ஸகாரம எலலாததுனபஙகளையும துயரஙகளையும போககுகிற
மககு நமஸகாரம மேகமபோனற குரலுளளவரும அநேக

1 பஞசபூதஙகள மனம புததி அஹஙகாரஙகள.

மாயைகளைததரிபபவருமாகிய உமககு நமஸகாரம [1]விததை
நிலததையும காபபவரும படைபபவருமான உமககு நமஸகா
நமஸகாரம தேவருககும அஸுரருககும ஈஸவரரான உம
நமஸகாரம லோகநாதரான உமககு நமஸகாரம, நமஸகா
காறறுவேகமுளளவாககு நமஸகாரம காறறுருபமாயுளளவா
நமஸகாரம பொனமாலையணிநதவருககு நமஸகாரம மலை
மாலையாக அணிநத விஸவரூபிககு நமஸகாரம அஸுர
[2] மாலையாக அணிநதவருககு நமஸகாரம கடியவேகமு
வருககு நமஸகாரம பிரமமதேவரின சிரததை அறுததவ
கும மஹிஷாஸுரனைக கொனறவருககும நமஸகாரம [3]பெ
ணுருவமுடையவருககும [4]யாகததை அழிததவருககும ந
காரம திரிபுரம அழிததவருககும யாகததைக கெடுததவ
கும நமஸகாரம காமனது அஙகததை அழிததவருககும க
னைத தணடிததவருககும நமஸகாரம தமது சிதறினவீரியத
ஸுபரமமணயராக உணடாககினவருககு நமஸகாரம பி
மாவைததணடிததவருககு நமஸகாரம [5]பவருககும [6]சாவ
கும நமஸகாரம விஸவருபருககு நமஸகாரம ஸமஸாரதை
கெடுபபவரும அநதகாஸுரனைககொனறவருமான ஈஸவரரு
நமஸகாரம எலலாவறறிலுளளும பிரவேசிததிருபபவரு
நமஸகாரம சிநதைககெடடுகிறவரும எடடாதவருமாகிய மா
விககு நமஸகாரம நீதாம எமககுத தஞசம நீதாம எவ
ரிலும சிறநதவா எனனுளளமே நீதாம நீா தேவாகள
லாரிலும பிரமமதேவா, ருததிராகளுள நீலலோகிதா, எல
பிராணிகளுககும ஆதமாவானவா, ஸாஙகியசாஸதிரததில
ஷாஎனறு சொலலபபடுகிறவா, பரிசுததவஸதுககளுள [7]சிற
வா, யோகிகளுககு அரூபியானசிவன, நானகுஆஸரமிகளுள
கிருஹஸதா, ஈஸவராகளுககும பெரிய ஈஸவரா, யக்ஷாகளெ
லாரிலும குபேரனுகிறீா யாகஙகளுககு விஷணுவெனறு செ
லபபடுகிறீா நீா மலைகளுள மேருமலை, நக்ஷததிரஙகளு
சநதிரன, ரிஷிகளுள வஸிஷடா, கிரகஙகளுள ஸூாயனஎன
சொலலபபடுகிறீா பரமேஸவரராகிய நீா காடடிலுளள ப
கஙகளுள ஸிமமம, நாடடுபபசுககளுள விருஷபம, லோ
களில மிகப பூஜிககபபெறறவா நீா ஆதிதயாகளில விஷ
வெனனும ஸூாயன, வஸுககளில பாவகன எனபவா, ப
களில கருடன, ஸாபபஙகளில சேஷன, வேதஙகளில ஸாம

1 புருஷனையும பரகிருதியையும
2 அஸுரரால தீஙகுசெயயபபடாதவா 3 பாதிததேகததில
4 தக்ஷயாகம 5 ஆககினவா 6 அழிததவா 7 மநதிரமாயிருபப

, யஜுர்வேதத்தில சதருத்ரீயமெனனுமபாகம, யோகிகளில
தகுமாரா, ஸாஙகியாகளில கபிலராயிருககிறீா ஸவாமி! தே
களில இநதிரனுயிருககிறீா பிதருதேவதைகளில அகனியா
ருககிறீா உலகஙகளில பிரமமலோகம கதிகளில மோக்ஷமாகச
ாலலபபடுகிறீா கடலகளுள திருபபாறகடல மலைகளில இமய
வாணஙகளில பிராமமணவாணம பிராமமணாகளில யாக
க்ஷ செயதுகொணட பிராமமணா உலகஙகளுககு முதலும
வாணகாலனும நீரே இவவுலகததில எலலாசசகதிகளும மிகுந
ாகசசொலலபபடும மறறவையெலலாஙகூட நீாதாமெனபது
உறுதியானஎணணம பகவானே! தேவரே! உமககுநமஸகா
பகதாகளமீது அனபுளளவரே! உமககுநமஸகாரம யோகத
நடததுகிறவரே! உமககு நமஸகாரம உலகஙகளுககுமுதலவ
! உமககுநமஸகாரம பகதியுளளவனும வேறுகதியிலலாதவ
ஏழையுமானஎனமேல அருளசெயயும எனறுமிருபபவரே!
கியிலலாதஎனககுத தஞசமாககடவீா தேவாககும ஈஸவர
பரமேஸவரரே! 'இவன எனது பகதன' எனறு நினைதது
அறியாமறசெயத பிழைகளையெலலாம பொறுககககடவீா
வருககுமஈஸவரரே! நீா உமதுருபததை மாறறி எனனைமயஙக
ததீா மஹேஸவரரே! அதனுலே, நான உமககு ஆாககியபாத
களையும ஸமாபபிககவிலலை' எனறேன
நான இவவாறு ஈஸவரரைததுதிததுப பகதியோடு கரஙகளைக
ததுப ஆாககியபாதயஙகள முதலான உபசாரஙகளையெலலாம
ருககு ஆாபபணமசெயதேன ஐயா! அபபோது குளிாநத
கலநததும உயாநத மணமுளளதுமாகிய சிறநதபூமாரி என
யில பொழிநதது அபபோது தேவலோகததில தேவதுநதுபி
பேரிகை அடிககபபடடது நலலகநதமுளளதும ஸுகத
ததருவதும பரிசுததமுமானகாறறும அடிததது பிறகு, ரிஷ
கொடியுடையவரான மஹாதேவா உமாதேவியுடன ஸநதோஷ
ளவராய எனனை ஸநதோஷபபடுததுவதறகாக அஙகுளள
ாகளைபபாாதது, 'ஓ! தேவாகளே! மஹாதமாவான உபமனு
ககு எனனிடததில எபபோதும ஒரே உறுதியோடிருககும
தபகதியை நீஙகளெலலாரும பாருஙகள' எனறுசொனனா.
ஷணா! சூலபாணி இவவாறு சொலல, அநதததேவாகளனைவ
, அபபோது அவருககுநமஸகாரமசெயதுகைகூபபிககொணடு,
வானே! தேவருககுநதேவரான ஈஸவரரே! லோகநாதரே!
கததைககாபபவரே! இநதபபராமமணோததமா எலலா விருப
களுககுமேலானபலனை உமமிடததில அடையடடும' எனறு
னனாகள பகவானும ஈஸவரருமாகியசஙகரா, பரமமாதி

தேவாகளால இவவாறு சொலலபபடடபிறகு நகைததுககொ
எனனைபபாாதது, 'குழநதாய! உபமனயுவே! முனிஸரே
னே! நான ஸநதோஷமடைநதேன எனனைபபாா பரமமா
யே! உறுதியான பகதியுளளவனுயிருககிருய நான உனனைப
க்ஷையனறோ செயதேன இநதஉனபகதியினுல நான மிகக
தோஷமுளளவனுயிருககிறேன ஆதலால, நீ விருமபினபலன
எலலாவறறையும உனககு இபபோதே கொடுககிறேன' என
சொனனுா எலலாநதெரிநத மஹாதேவரால இவவாறுசொல
படடஎனககு அபபோதே ஆனநதககணணீா சொரிநதது, ம
பொடிததலுணடாயிறறு பகவானே! அபபோது நான, மு
காலகளைபபூமியிலபதிததுப பலமுறைநமஸகாரமசெயது ஸந
ஷததினுல தழுதழுததகுரலோடு, 'ஸவாமி! இபபோதுத
யானபிறநதேன மஹாதேவரே அனுககரகமவைதது எனமுன
னேரிலநிறபதனுல எனஜனமம இபபோது பயனபெறறது அ
வறறசகதியுளள எநத ஈஸவரரைத தேவாகளும பிரதயக்ஷமா
காணுரோ அவரை நான கணடேன எனனைககாடடிலும மிகக
கியசாலி யாரிருககிறுன? உறபததியும நாசமும இலலாத நி
மும ஞானரூபமுமான பரததவததை மிகபபிரஸிததமான
வுருவமுளளதாகததான விதவானகள தியானமசெயகினற
எலலாபபிராணிகளுககும முதலவரும மாறுதவரும எலலாபபொ
ருளகளின கிரமஙகளையும அறிநதவரும பிரகிருதியும புருஷ
அவறறிறகு மேறபடடவருமாகஇருககும பகவான இநதஈஸ
தாம உலகஙகளைபபடைககும பரமமதேவரை வலபபககத
ருநதும உலகஙகளைககாபபவராகிய விஷணுவை இடபபககத
ருநதும இநதஈஸவரா படைததாா பிரபுவானஈஸவரா பரளய
லமவநதபோது ருததிரரைபபடைததாா அநதருததிரா பிர
காலாககினியும காலரூபியுமாயிருநது தாவரஜஙகமஙகளான
கஙகளனைததையும ஸமஹாரம செயதபிறகு பரபரமமததை
சேருகிருா, பிரளயகாலததில எலலாப பிராணிகளையும விழு
கிறவாபோலிருககிருா ஈஸவரரான இநத மஹாதேவா சராச
களாகிய உலகஙகளைபபடைததுப பிரளயகாலம வநதபோது
லாருடைய அறிவையும எடுததுககொணடே நிறகிருா, எ
மிருபபவரும எலலாபபிராணிகளுககும அநதாயாமியும எல
பிராணிகளின உறபததிககும விருததிககும காரணமும் எல
தேவாகளுஙகாணககூடாதவருமாக எஙகுமஎபபோதுமிருககி
தேவாகளுககுமஈஸவரரானதேவரே! பரபுவே! எனமேல உம
அனுககிரகம உணடாயிருநது எனககு வரஙகொடுககவுங

ளுல, எனககு உமமிடததில எபபோதும பகதியிருககவேண
தேவாகளுககு மேலான பிரபுவே! உமது அனுகரகததிஞல
நதது நிகழகிறது வருவது எலலாவறறையும நான அறியக
வேணடுமெனபது என விருபபம என பநதுககளுடன எபபோ
குறையிலலாமல பாலனனம புசிககககடவேன எமது ஆஸர
தில உமது சிறநதஸாநநிதயம எபபோதும இருககககடவது'
று சொனனேன உலகஙகளிஞல பூஜிககபபெறறவரும எலலா
றிறகும ஈஸவரரும சிறநத மகிமையுளளவரும சராசரஙகளுக
தநதையுமான சிவபெருமான எனனுல இவவாறுசொலலப
டபோது எனனைப்பாாததுப பினவருமாறு பேசலாஞா 'நீ
ரயும மரணமுமிலலாமல புகழும மகிமையும திவயஜஞானமு
ளவஞயிருககககடவாய என அனுககிரகததிஞல ரிஷிகள
தடையததககவனும நலலொழுககமும குணஙகளும நிரமபின
ம ஸாவஜஞனும எலலாரும காண விருமபததககவனுமாவாய
ககு மாறுதலெளளவனமும அககினிகொபபான தேஜஸ்ஸும
டாககககடவன நீ விருமபின இடமெலலாம உனககுத திருப
கடல வநதுசேரும பநதுககளோடுசோநது அமிருததநோடு
ய பாலனனததை ஒரு [1] கலபகாலம புசிபபாய பிறகு, என
சேருவாய உனனுடைய பநதுககளும குலமும கோததிர
எபபோதும அழியாமலிருககும அநதணரிற சிறநதவனே!
ணிடததில உனககு நிலையான பகதியும இருககும பிராமம
தததமனே! உனஆஸரமததில எபபோதும நான ஸாந
பமாயிருபபேன குழநதாய! உனனிஷடபபடியிரு எனனைப
ாமையிஞல வருததமடையாதே பிராமமண! நீ நினைதத
து உனககுக காடசிதருவேன' எனறுா கோடிஸூாய
துச சமமான ஒளியுளள அநதப பகவாஞன ஈஸவரா
வாறு சொலலி வரஙகளையளிதது அநத இடததிலேயே அந
நதானமாஞா கிருஷ்ணா! அநதத தேவதேவரை நான இவ
ு ஸமாதியிஞல கணடேன எலலாவறறையும அறிநதவரான
ா சொனனவையெலலாம எனககுக கிடைததுமிருககினறன
ஷ்ணா! உமது கணணெதிரிலே ஸிததாகளும ரிஷிகளும விதயா
களும யக்ஷாகளும கநதாவாகளும அபஸரஸ்ஸுகளும இங
பபதைபபாரும செடிகளும கொடிகளும புதாகளும எலலா
ககளிலுமுளள எலலாபபுஷபஙகளையும பழஙகளையும கொடுத
கொணடு அழகான இலைகளுடன நலல மணமுளளவையா
பபதைப பாரும சிறநதகைகளையுடையவரே! மஹாதமா

1 நானகுயுகம

வும தேவருககுந தேவருமான ஈஸவரருடைய அனுககிரகததில
இவையெலலாம தேவலோகததின ஸவபாவமுளளவையாயி
னறன' எனருா இவவாறு அநத உபமனயுமுனிவா சொ
தைககேடடு, நான பிரததியக்ஷமாகக கணடதைபபோல மி
ஆசசாியபபடடு அம மஹாமுனிவரைப பாாதது, 'பராமப
ஸரேஷடரே! நீா பாககியசாலியாயிருககிறீா புணணியம செ
வா உமமைவிட வேறுயாாிருககிறுா? தேவருககுந தேவரான
வரா உமமுடைய ஆஸரமததில ஸாநநிதயமாயிருககிறுரே! ாி
ளிற சிறநதவரே! அநதபபகவானனசஙகரா உமககுத தாிச
கொடுததது போல எனககும கொடுபபாரா? சஙகரா உம
அனுககிரகம செயததுபோல எனககும செயவாரா?' என
கேடடேன உபமனயுமுனிவா, 'தாமரைககணணரே! குறறம
வரே! சீககிரம மஹாதேவரை நான கணடதுபோல நீரும கா
வீா, ஸநதேகமிலலை அளவறற சகதியுளள ஈஸவரரை ஞா
கணணினுல நான பாாககிறேன புருஷோததமரே! நீா ஆறு
மாஸததில மஹாதேவரைப பாாபபீா யாதவாிற சிறநதவ
உமாதேவியோடுகூடிய மஹேஸவராிடததிலிருநது இருப
நானகு வரஙகளை நீா பெறபபோகிறீா இதை உமககு உண
யாகச சொலலுகிறேன சிறநத கைகளையுடையவரே! அநத
வஜனுருடைய அனுககிரகததினுல நடநததும நடககிறதும இ
நடபபதும எனககு எபபோதும தொிநதிருககினறன ஈஸ
ரானவா இவறறையும மறறும ஆயிரம வரஙகளையும அனு
கிததாா மாதவரே! அநதப பகவான உமககு ஏன அனுககி
செயயமாடடாா? பிராமமணபபிாியரும யாருககுந தீஙகு
யாதவரும சிரததையுளளவருமான உமமைபபோனறவரு
சோககை தேவாகளுககும சிறநததன்றே? ஜபிககததகக
மநதிரததை உமககு உபதேசிபபேன அதனுல, நீா சஙகர
பாாபபீா' என்று சொனனுா நான், அவரைப பாா
'ஓ! பிராமமணரே! மஹாமுனிவரே! அஸுரக கூட்டங
அழிபபவரும தேவாகளுககும ஈஸவரருமான அவரை உ
அனுககிரகததினுல நான பாாககககடவேன' என்று
டேன பாரதரே! இபபடி மஹாதேவரைபபறறிய கதை
அவா எனககுச சொலலிககொணடிருககுமபோதே,
டுத தினஙகள ஒரு முகூாததமபோலச சென்றன எ
வது நாள அநதப பிராமமணரால சாஸதிரபபடி நான தீ
செயவிககபபடடேன, 1 தலைமொட்டையாகவும உடமபில

1 'முணடீ' எனபது மூலம க்ஷெளரம செயதுகொணடு' எனனவு

விககொணடும தணடததையும தாபபததையும எடுததுக
ணடும மரவுரியுடுததும [1] மேகலைகடடிககொணடேன முதல
ம கனிகளைபபுசிததேன, இரணடாவதுமாதம ஜலபானம
தேன, மூனறு நாலு ஐநதாவதுமாதஙகளில வாயுபக்ஷணம
துகொணடு கைகளை மேலேதூககி ஒறறைககாலால தளரா
ினறேன பாரதரே! ஆகாயததில ஆயிரமஸூாயாகளின
யைககணடேன பாணடுபுதரரே! அநத ஒளியின நடுவில
ரவிலலைத தரிததும மினனலவரிசையைச சாளரமாகவுடை
ம கறுதகமலைககூடடமபோலிருபபதும வெளளை நாரை
ிய ஆடையாகததரிததிருபபதுமாகிய ஓாஒளியைக கண
ா அதில சிறநத ஒளியுளள பகவானனவா தவததினாலும
ினாலும அழகினாலும பிரகாசிககினற தமபாரியையாகிய
தேவியுடன இருநதாா அநதஒளியில உமாதேவியுடனிருநத
ானன மகேஸவரா, ஸூாயன சநதிரனுடன சோநது
ததிலிருபபதுபோல விளஙகினா குநதிபுதரரே! நான
பொடிதது ஆசசாயததினால மலாநதகணகளுடையவனாகித
ககூடடஙகளுககு ஆதாரரும துனபததைபபோககுகிறவரும
ததைததரிததவரும கதையையும சூலததையும கையில
்துககொணடவரும புலிததோலுடுததவரும ஜடாதாரியும
டாயுதததையும பிநாகம எனனும விலலையும வஜராயுதததை
கையில ஏநதியவரும கூாமையானகோரபபறகளும அழகிய
ாவளைகளுமுடையவரும ஸாபபததைப பூணூலாக அணிந
ும குதிகாலவரையிலதொஙகும அநேகநிறஙகளையுடைய
லோகததுப பூமாலையமாாபிலணிநது செவவானததோடும
வேஷததோடுஙகூடிய சரசசநதிரனைபபோ லிருபபவருமாகிய
ப பரமசிவனைக கணடேன பிரமதகணஙகளினால சுறறிலும
படடுச சரதகாலததில பரிவேஷததுடன பாாககககூடாத
யனைபபோலிருபபவரும மனததை ஜயிததவரும சிறநத
கையுளளவருமான அநத விருஷபவாகனனை ஆயிரததுநூறு
ாகள அவா செயலகைகளைசசொலலித [3] துதிததனா ஆதிதயா
வஸுககளும ஸாதயாகளும விஸவேதேவாகளும அஸவினி
ாகளும, எலலாருககுந தேவதையானஈஸவரரை எலலா
ாததிரஙகளையும சொலலித துதிததனா அதிதியினபுதராக
ப இநதிரனும பகவானன விஷணுவுமாகிய இருவரும பரமம
ரும சிவனதுஸமீபததில ரதநதரமெனனும ஸாமததைச
லுகினறனா யோகீஸவராகள அநேகரும, பிரமமரிஷிகளும

இடுபபுககயிறு - ஸூரியசநதிராகளைசசுறறிய மணடலம
'அஸதுவந' எனறபாடம கொளளபபடடது.

அவர்களின் புத்ரர்களும் தேவரிஷிகளும், யோகத்தைக் கொடு
ஆசாரியரும் தந்தையுமான சிவபிரானைத் துதித்தனர் அரச
பூமி, ஆகாயம், நக்ஷத்திரங்கள், கிரஹங்கள், மாஸங்கள், பக்
கள், ருதுக்கள், ராத்திரிகள், வருஷங்கள், க்ஷணங்கள், முகூ
த்தங்கள், நிமிஷங்கள், யுகங்கள், வித்யைகள் இவைகளெல்
திவ்யசரீரத்துடன் அவரை நமஸ்கரிக்கின்றன யுதிஷ்டிர
ஸத்வகுண முள்ளவர்களாகிய ஸநத்குமாரர், தேவர்கள்,
ஹாஸங்கள், மரீசி, அங்கிரஸ், அத்திரி, புலஸ்தியர், புலகர், க
ஸப்தமனுக்கள், சந்திரன், அதர்வா என்பவர், பருஹஸ
பருகு, தக்ஷர், கச்யபர், வஸிஷ்டர், காச்யர் இந்தரிஷிக
வேதங்களும் தீக்ஷைகளும் யாகங்களும் தக்ஷிணைகளும் அக
யும் ஹவிஸூம் யாகத்திற்குரிய திரவியங்களும் சரீரமெடு
அவரை நமஸ்கரிக்கின்றனர் பிரஜைகளைக் காப்பாற்றுகிற
ளனைவரும் நதிகளும் நாகர்களும் மரங்களும் தேவமாதாக்க
தேவபத்நிகளும் தேவகன்னிகைகளும் ஆயிரம்பதினாயிரம் பத்
கோடி ரிஷிகளும் மலைகளும் ஸாகரங்களும் திசைகளும் சாந்த
பிரபுவை நமஸ்கரிக்கின்றனர் பாட்டிலும் வாத்யங்களி
தோசசியுள்ளகந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸூகளும் தேவதா
ளோடு பாடிக்கொண்டு ஆச்சர்யரூபியான சிவபிரானைத் து
கின்றனர் மகாராஜரே! வித்யாதரர்கள் அஸூரர்கள் யக்ஷ
ராக்ஷஸர்கள் இவர்களும் சராசரங்களாகிய எல்லாப்பிராணிக
வாக்காலும் மனத்தாலும் காயத்தாலும் பிரபுவை நமஸ்க
செய்கின்றனர் தேவருக்கும் ஈச்வரரான சிவபிரான் என்
னின்றார் பாரதரே! ஈச்வரர் என்முன்னே நின்றதைக்க
பிரம்மா இந்திரன் முதலான உலகம் என்னையே பார்த்தது
போது மகாதேவரைக் கண்டெடுத்துப்பார்க்க எனக்கு மு
மற போயிற்று பிறகு, ஈச்வரர் என்னைப் பார்த்து, 'கிருஷ்
பாரும், பேசும் உம்மால் நான் நூறுதடவைகளும் ஆ
தடவைகளும் ஆராதிக்கப்பெற்றிருக்கிறேன் உம்மைப்
எனக்கு அன்பர் மூவுலகங்களிலுமில்லை' என்று சொன்னா
வரரை நான் தலைவணங்கி வந்தனம்செய்தபிறகு உமாதே
அனுபுகூந்தாள் பிறகு, பிரம்மாதிதேவர்களால் துதிக்கப்
பரமசிவனைப்பார்த்து நான் சொல்லலானேன்

'என்றுமிருப்பவரே! எல்லாவற்றிற்குமகாரணரே! உ
நமஸ்காரம் ரிஷிகள் உம்மை பிரம்மாவுக்கும் ஈச்வரரென்று
ல்லுகின்றனர் தவமும் ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்களும் ஸத்
நீரேயென்று பெரியோர்கள்சொல்லுகின்றனர் பிரம்மாவும்

வருணனும அகனியுமமனுவும [1]பவரும [2]தாதாவும [3]தவஷடா
[4]விதாதாவும நீரே நீரே பிரபு, எஙகுமமுகஙகளையுடையவா
சரஙகளான பொருளகள உமமிடததிலிருநதுணடானவை.
சரஙகளடஙகின இமமூவுலகஙகளும முறறுமஉமமால படைக
படடவை ஐமபுலனகள மனமஸபதமருததுககள மூனறு அக
கள தேவலோகஙகள தேவாகள இவையெலலாவறறிறகும
படடவரெனறு உமமை ரிஷிகள சொலலுகினறனா வேதங
யாகஙகள ஸோமம எனனுஙகொடி தக்ஷிணை அகனி ஹவிஸ
முளள யாகததிறகுரிய திரவியஙகளெலலாம பகவானாகிய
எனபது திணணம பகவானே! யாகம, கொடை, ஓதல,
னபுகள, நியமஙகள, [5]வெடகம, புகழ, செலவம, ஒளி, ஸந
ஷம, இவறறினபயனாகியஜயம, காமம, குரோதம, பயம,
பம, மயககம, காவம, பகை, துனபஙகள, நோயகள இவை
நதேகஙகள உமமுடையமுயறசி, அதினாலுணடானபிரபஞ
அவறறில உமககுணடான அனபு, விதயமும காரணமுமா
ாபிரகருதி, மனததிறகும மேறபடட இடமாகிய உமது
மை இவை எனறுமுளளவை நீா புலபபடாதவா, நினைவுக
எடடாதவா, பரிசுததா, ஆயிரஙகிரணஙகளையுடையவா,
னமயமாயிருபபவா, பிரமதகணஙகளஎலலாருககுந தலைவா,
ருககாதாரமானவா நீரே பரமாதமா புததியும நீரே
ம [6]விஸ்வா [7]சமபு [8]ஸவயமபு இவாகளும நீரே புததி,
ஞை, உபலபதி, ஸமவிதது, கியாதி, தருதி, ஸமிருதி எனறு
வைசசொலலும பலசபதஙகளினாலும பரமாதமாவானநீா
லபபடுகிறீா பிராமமணா வேதததினால உமமையறிநது
கநதெளிகிறான எலலாபபிராணிகளுககும ஹருதயமாகிய
க்ஷதராஜனரெனறு ரிஷிகளால துதிககபபடுகிறீா, எலலாப
களிலும, கைகளும காலகளும கணகளும தலைகளும வாய
காதுகளுமுளளவராக உலகமனைததையும வியாபிததிருககி
ஸூாயன செயகைகளாகிய விநாடிமுதலான காலபபிரிவு
கு நீாதாம பலனாயிருககிறீா ஸூாயனுககுஒளியும அகனி
தஜவாலையும எலலாருடைய ஹருதயததினுமிருககும ஆதமா
நீாதாம அணிமா, மகிமா, பிராபதி, ஈசிதவமுதலான
திகளும நீரே மாறுதலிலலாத ஒளியும நீரே அறிவும நினைவும
கஙசளும உமமிடததிலேயே அடைநதிருககினறன மன
தியுளளவாகளும இநதிரியஙகளை ஜயிததவாகளும இடை

[1] ஸமஸாரததிறகதிஷடான தேவதை [2] போஷிககிற தேவதை
[3] வகாமா [4] அதிருஷடதேவதை [5] அகாரியததிலகூசசம [6] அநதா
[7] ஸுகததைததருகிறவா [8] பிறரால உணடாககபபடாதவா

விடாது யோகஞ்செய்பவருமான ரிஷிகள் உம்மையே தியா
னின்றனர் நித்தியரும் மனத்திற்குள்ளிருப்பவரும் ஈசுவ
புராணபுருஷரும் உலகவடிவமாயிருப்பவரும் பொன்னுருவ
வரும் ஞானிகளுக்குச் சிறந்த கதியுமாகிய உம்மை என்றப
சாலியானவன் அறிகிருனோ அவன் மற்றப்புத்திகளைக் கடந்தி
ருன் [1] ஏழுஸூக்ஷ்மங்களையும் [2] ஆறு அங்கங்களையுமுடைய
முடையவடிவத்தைக்கண்டு ப்ரகிருதிக்குவேருக ஆத்மான
பிரித்து அறிவதாகிய யோகத்திலிருக்கும்விதவான் உம்மை
அடைகிருன்' என்றேன் குந்திபுத்ரரே! துக்கத்தைப்போக
சிவபிரான் இவ்வாறு என்னுல் துதிக்கப்பட்டபோது சராச
ளாகிய உலகங்களனைத்தும் ஸிம்ஹநாதஞ்செய்தன அப்போ
ப்ராம்மணர்கள் தேவர்கள் அஸுரர்கள் நாகர்கள் பிசாச
பிதருக்கள் பக்ஷிகள் ராக்ஷஸர்கள் பூதங்கள் மஹரிஷிகள் ஆ
எல்லாரும் அந்த ஈசுவரரை நமஸ்கரித்தனர் சிறந்தமணமு
தேவலோகத்து மலர்களின் குவியல்கள் என் தலையில் விழுந்
காற்று மிக இனிமையாக வீசிற்று உலகங்களுக்கு நன்மை
கிறவராகிய பகவானுன சங்கரர் உமாதேவியையும் என்னை
இந்திரனையும் பார்த்து, தாமாகவே எனக்குச் சொல்லலா
'கிருஷ்ணு! பகைவர்களைக்கொல்லுகிறவரே! எம்மிடத்தில் உ
குச் சிறந்தபக்தியிருப்பதை யாமறிவோம் உம்முடைய நன்மை
செய்துகொள்ளலாம் உம்மிடத்தில் எனக்கு மிக்க அன்புஇரு
றது கிருஷ்ணு! எட்டுவரங்களை நீர் கேட்கலாம் மிகச்சி
வரே! உமக்கு அவற்றைக் கொடுத்தேன் யாதவச்ரேஷ்ட
நீர்விரும்புகின்றவை அடைவதற்கு மிக அரியவையாயினும் அ
றைச் சொல்வீராக' என்றார்

நாற்பத்தாறுவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன், பார்வதிபரமேசுவரர்கள் தமக்குவரங்கொடுத்த
தர்மபுத்ரருக்குச் சொல்லியது)

அந்தத் திரண்டஒளியின் நடுவிலிருக்கும் பகவானை மி
ஸந்தோஷத்தோடும் அடக்கத்தோடும் தலைவணங்கி நமஸ்க

[1] மஹத், அஹங்காரம், பஞ்சபூதங்களுக்குக் காரணமாகிய ஐந்து
மாத்திரைகள்

[2] ஸர்வஜ்ஞராயிருத்தல், திருப்தி, என்றுமிருக்கும்ஞானம், ஸ
திரராயிருத்தல், சக்திகுன்றுமை, சக்திக்குஅளவில்லாமை

சயது, பிறகு, ‘ தாமததிலஉறுதியையும யுததததில பகைவா ளைககொலலுும சகதியையும சிறநதபுகழையும மேலானதேக ணமையையும யோகததையும எலலாருககும பிரியமாயிருககை யயும உமககுசசமீபததிலிருககையையும பதினுயிரமபுதராகளை ம வேணடுகிறேன ’ என று சொனனேன என றல இவவாறு கடடுககொளளபபடட சஙகரா, ‘அவவாறே ஆகடடும’ எனறு சானஞா அதனபிறகு, லோகமாதாவும எலலாவறறையும ாஙகுகிறவளும பரிசுததம செயகிறவளும தவஙகளுககு இருப டமும சிவபிரானமனைவியுமான உமாதேவி அருளகூாநது என ாபபாாதது, ‘ குறறமறறவரே ! உமககு ஸாமபன எனனும புத ன பகவானல கொடுககபபடடான எனனிடததிலும வேணடின டடுவரஙகளை வாஙகிககொளளும, கொடுககிறேன’ என று சானனள பாணடுபுதரரே ! அவளையும நான தலைவணஙகிப ராமமணாசளிடததில கோபமிலலாமையையும தநதையின னுககிரகததையும நூறுகுமாராகளையும சிறநத இனபததையும லததினமேல அனபையும தாயின அனுககிரகததையும புலன ரின அடககததையும காரியஙகளினசாமாததியததையும கேட ககொணடேன உமாதேவி எனனைபபாாதது, ‘ தேவசகதியுள வரே ! அபபடியேயாகும நானசொலவது ஒருபோதும பொய வதிலலை பதினுயிரமமனைவிகளையும அவாகளிடததிலஅழியாத னபையும பநதுககளின மிககவிருபபததையும [1]தேகததின ழகையும உமககுககொடுககிறேன [2]உமதுகிருகததிலஏழாயிரம திதிகள எபபொழுதும புஜிபபாாகள ’ என று சொனனளே ரதரே ! பீமனுககு மூததவரே ! ஈஸவரரும ஈஸவரியும எனககு வவாறு வரஙகளையளிதத பிறகு, கணஙகளுடன அநத நிமிஷததி யே மறைநதனா ராஜஸரேஷடரே ! இநத மிகக ஆசசாயமான ஷயததையெலலாமஅதிகமஹிமையுளளவரான உபமனயுவென ம பிராமமணருககு முனனா நான சொனனேன நலல நியம ளளவரே ! அநதபபிராமமணா, தேவருககுந தேவரான சஙகர கு நமஸகாரமசெயது, ‘ சிவனுககுஒபபான தேவதையிலலை னுககுச சமானமான தஞசமிலலை கொடுபபதில சிவனைப ானறவரிலலை யுததததில சிவனுககொபபானவரிலலை’ என று ானஞா

1, 2 இவை கேளாதவை

நாற்பத்தேழாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உபமன்யு தண்டிமுனிவர்செய்த பரமசிவஸ்தோத்திரத்தைக் கிருஷ்ணனுக்குச் சொல்லியது)

உபமன்யு பின்னும்சொல்லலானார் 'ஐயா! கிருதயுகத்தி
தண்டி என்று பெயர்பெற்ற ஒருரிஷியிருந்தார் அவர் பதினாயிர
வருஷகாலம் பக்தியோடு தியானம்செய்து சிவனை ஆராதித்தார்
அதன்பலனைக் கேளும் அவர் பிரபுவான மகாதேவரைப்பார்த்
ஸ்தோத்திரங்களைச்சொன்னார் தண்டியானவர் அழிவில்லாதவரு
மஹாத்மாவுமான பரமாத்மாவைத் தவவன்மையினால் தியான
செய்து மிக்க ஆச்சரியத்துடன், 'ஸாங்கியசாஸ்திரிகள் எவ
மூலப்பிரகிருதியென்று சொல்லுகின்றனரோ, யோகிகள் எவனை
பிரகிருதியைநடத்தும் புருஷராகிய ஈஸ்வரரென்று தியானிக்கின்
னரோ, படைத்தற்கும் அழித்தற்கும் எவர்காரணமென்று வி
வான்கள் அறிகின்றனரோ, தேவர்களிலும் அஸுரர்களிலு
முனிவர்களிலும் எவருக்குமேற்பட்டவரில்லையோ, ஜனனமில்லா
வரும் எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவரும் முதலும் கடையுமற்ற
ரும் சக்தியுள்ளவரும் எல்லாவற்றிற்கும் மேற்பட்ட ஆனந்தமு
ள்ளவரும் குற்றமற்றவருமான அந்தப் பகவானைச் சரணமடை
றேன் என்றுசொன்னார் இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டிருக்கு
போதே, தபோநிதியும் குற்றமற்றவரும் உவமையில்லாதவரு
சிரத்தைக்கெட்டாதவரும் என்றுமிருப்பவரும் மாறாதவரும் பகு
யற்றவரும் பூரணரும் நிர்குணரும் முக்குணங்களாகிய பிரகிருதி
யிருப்பவரும் யோகிகளுக்குமோக்ஷமென்று சொல்லப்பட்ட அ
யாதப்போனந்தமும் மனு இந்திரன் அக்னி வாயு உலகம் பிரப
தேவர் இவர்களுக்குமகதியும் யாருக்குமவசப்படாதவரும் தொ
லற்றவரும் தூயவரும் புத்தியினாலெட்டத்தக்கவரும் மனோமய
யிருப்பவரும் பகுத்தறியக்கூடாதவரும் குணங்களை எண்ண
கூடாதவரும்மனத்தூய்மையற்றவர்கள் அடைவதற்கு முடியாத
ரும் எல்லாஉலகங்களுமஉண்டாகுமிடமும் பிரகிருதிக்குமேலா
ஆத்மாவுக்குமமேற்பட்டவரும் பிராணனைநடத்துகிறவரும் அந்
யாமியும் ஜீவன்துஒளியுமமனமும் அந்தப்பரப்ரம்மமுமான ஈஸ்
ரைப்பார்க்க விரும்பித் தண்டிமுனிவர் அநேகவருஷங்கள் உக்
மான தவத்திலிருந்துஈஸ்வரரைக்கண்டபிறகு துதிக்கலானார் 'சி
தவரே! நீர் சுத்தங்களையும் சுத்தம்செய்பவர், நல்ல கதியைத்

றவாகளுககும கதியாயிருபபவா, ஒளிகளுககும மேலானஒளி,
வஙகளுககும சிறநத தவமாயிருபபவா விஸ்வாவஸு எனனுங
நதாவன இரணயாக்ஷன எனனும அஸுரன தேவேநதரன
வாகளால நமஸகரிககபபெறறவரே! அதிக மஙகளஙகளைக
காடுபபவரே! பிரபுவே! நீா தாம மேலானஸதயம உமககு
மஸகாரம பரபுவே! ஜனனமரணஙகளுககுப பயநது தவததில
யலுகினற யதிகளுககு மோக்ஷததைக கொடுபபவரே! ஆயிரங
ரணஙகளையுடையவரே! ஸுகததுககு ஆதாரமாயிருபபவரே!
மககு நமஸகாரம பரமமா இநதரன விஷ்ணு விஸ்வேதேவாகள
ஹரிஷிகள (யாரும) உமமைச சரியாக அறியவிலலை, நாஙகள
றிவது எபபடி? எலலாம உமமிடததிலிருநதுணடாகினறன
லலாம உமமிடததில நிறகினறன காலமெனறும புருஷனென
ம பரமமா எனறும பெயருளளவா நீரே பூாவவிருததாநதங
ள தெரிநத தேவரிஷிகள உமககு [1] மூனறு மூாததிகள இருபப
ரகச சொலலுகினறனா [2] அதிபௌருஷம, [3] அதயாதமம,
அதிபூதம, [5] அதிதெயவம, [6] அதிலோகம, [7] அதிவிஜஞானம,
அதியஜஞம எலலாம நீரே ஞானிகள ஆதமாககளிடததிலும
தவாகளிடததிலுமிருபபவரும தேவாகளாலும அறியபபடாத
ருமான உமமை அறிநதபிறகு, பரகிருதியைவிடடுத துயரமறற
யாநதஸவரூபததை அடைகினறனா பரபுவே! நீா நினையாத
ரையில ஜனனமரணஙகள அனேகமுணடு ஸவாககததிறகும,
மாக்ஷததிறகும மாாககஙகளை எடுபபவரும கொடுபபவரும நீா,
வாககமோக்ஷஙகளும காமககுரோதஙகளும ஸதவராஜஸதமோ
ணஙகளும நீரே மேலும நீா தாம, கீழும நீா தாம பரமமா,
ஷ்ணு, சிவன, ஸகநதன, இநதரன, ஸூாயன, யமன, வரு
ன, சநதரன, மனு, தாதா, விதாதா, குபேரன இவாகளும
ீர பூமி, வாயு, ஜலம, அகனி, ஆகாயம, வாககு, புததி, இருபபு,
னபபு, செயகை, பொய, மெய, உணமை, இனமை இவையும
ீர இநதிரியஙகளும சபதாதிவிஷயஙகளும பரகிருதிககு மேற
படடநிதயவஸதுவும உலகமும உலகததுககு மேறபடட பொரு
ம அதறகும மேறபடட பொருளும சிநதைககு எடடுபவரும
டடாதவரும நீா தாமே பரபரமமமும ஸாஙகியாகளும யோகா
ளும அடையும பரகதியும நீா தாமெனபதில ஸநதேகமிலலை

---

[1] பிரமமா, விஷ்ணு, சிவன [2] ஆதமாவிலுளளது [3] தேகததிலுள
து [4] பஞசபூதஙகளிலுளளது [5] தேவாகளில உளளது [6] உலகஙக
ளில உளளது [7] ஞானததிலிருபபது [8] யாகததிலிருபபது.

இபபோது நாஙகள கிருதாததாகளானோமெனபது நிசசய
ஞானததினால தெளிநத புததியுளளவாகள எநதககதிககு ஆசை
படுகினறனரோ அநத ஸாதுககளுடையும கதியை நாமும் நிசச
மாக அடைநதோம ஆ! ஆ! இவவளவுநீணடகாலம அறிவிலலாய
மயஙகியிருநதோம நிதயரான எநதச சிறநத தேவனை விதவா
கள அறிகினறனரோ அவரை நாம் அறியாமலிருநதோம நா
இவவளவு ஜனமஙகளுககுப பின நேரே உமமிடததில பகதியை
பெறறேன எவரையறிநதபின மோக்ஷம பெறலாமோ அந
பகவான பகதியுளளவாகளுககுததான அனுககிரகம செயகிறவ
தேவாகளுககும அஸுராகளுககும முனிவாகளுககும தெரியாப
குகையில வைககபபடடதும வேதததால அறியககூடாததுமா
பரபரமமம எதுவோ அது இநதபபகவானீசவராதாம இ
எலலாவறறையும படைததவா, எஙகும முகஙகளுளளவா, எ
லாவறறிறகும ஆதமா, எலலாவறறையுமபாாபபவா, "எலலா
றிலுமிருபபவா, எலலாவறறையுமறிகிறவா, தேகததை உ
பணணினவா, தேகததைபபோஷிபபவா, எலலாவறறையும த
குததேகமாகவுடையவா, தேகததைஅநுபவிககும ஆதமாவாக
ஆதமாககளுடையும கதியாகவுமிருபபவா, உயிரையுணடாககி
வா, உயிரைககாபபவா, உயிாகளைவகிபபவா, உயிரைககொடுப
வா, உயிாகளுககுஆதரவானவா, ஆதமஜஞானததுடன அ
வைததுத தியானமசெயகிறவாகளின் ஆதமாககளுககாதாரமா
கதியாயிருபபவா திருமபவும ஜனியாமலிருகக விருமபுகிறவ
ளுககுத தஞசமாயிருபபவா ஈசவரரே எலலாபபிராணிகளுக
நலலகதியையும கெடடகதியையும கொடுபபவா இவா எலல
பிராணிகளுககும ஜனனமரணஙகளைச செயபவா இவா தவ
தியை விருமபுகிறவருககு அதை நிறைவேறறும உபாயமும இ
பலனைககொடுபபவரும இவா பூமிமுதலான உலகஙகளையும தே
களையுமபடைதது அவாகளை [1] எடடுசசரீரஙகளினால தாஙகிக க
பாறறுகிறாா இவரிடமிருநதே எலலாமுணடாகினறன இவரிட
திலேயே எலலாம நிலைபெறறிருககினறன இவரிடததிலேயே எ
லாம பிரளயமாகினறன இவா ஒருவரே எனறுமிருபப
ஸதயலோகததை விருமபுகிறவருககு ஸதயலோகம இவ
ஸாதுககளுககும பரமபொருள இவரே முகதிபெறறவாகளுக
மோக்ஷமிவரே ஆதமாவை அறிநதவாகளுககுக [2] கைவல
இவரே இநதப பிரபுவானவா தேவருககும அஸுரருக

---

1 ஐநதுபூதஙகள ஸூாயன சநதிரன யஜமானன
2 பிரகிருதியைவிடடிருததல.

தருககும தெரியாமலிருககவேணடுமெனறே பரமமாமுத
ன ஞானிகளால ரகஸயமாக மறைதது வைககபபடடிருககிறா
லால, தேவாகளும அஸுராகளும மனிதாகளும மனததிற
மறைநதிருககும இநதபரபுவினுலேயே மயஙகச செயயபபட
ாகளாய இவருடைய உணமையை அறியாமலிருககினறனா
ாகள பகதியோகததினுல மனததூயமையை அடைநது இவ
சரணமடைகினறனரோ அவாகளுககுமடடுமே உளளததி
பபவராகிய இவா தமமைக காணபிககிறா எவரை அறிநத
ஜனனமரணஙகள இராவோ, அறியததககவறறுளமுதனமை
ன எவரை அறிநதபின அறியவேணடியது ஒனறுமிலலையோ,
னியானவன எநதச சிறநதலாபததை அடைநதபின அதறகு
லாக எதையும நினைபபதிலலையோ, எவரை மாறுதலும கெடுத
இலலாததும அறிவுககெடடாததுமான பரகதி யெனறு
டகினறனரோ, ஸததவரஜஸதமோகுணஙகளின ஸவருபஙகளை
நதவரும ஆதமஜஞானததில நிபுணரும மிகக ஸூகஷமஜ
னமுளளவாகளுமாகிய ஸாஙகியாகள எநத ஸூகஷமததை
நது ஸமஸாரததினினறு விடுபடுகினறனரோ, வேதமறிநதவா
பிராணயாமமசெயதுகொண்டு வேதாநதததில சொலலியிருக
அறியவேணடியபொருளாகிய எவரை எககாலமும தியா
துககொணடும ஜபிததுககொணடு மிருககினறனரோ அநத
றுமவரரை ஓஙகாரமெனனும ரததததிலேறிககொணடு ஞானி
சேருகினறனா தேவயானமெனறு சொலலபபடும ஆசசி
மாாககததின வாயிலாகிய ஆதிதயன எனறு சொலலபபடுகிற
இவா பிதருயானமென்று சொலலபபடுகிற தூமாதிமாாக
நிறது வாயிலாகிய சநதரன எனறு சொலலபபடுகிறவரும
ரே திசைகளும, மூலைகளும, வருஷஙகள யுகஙகள முதலி
வயும, தேவலோகததிலும மறறலோகஙகளிலுமுளள சிறநத
கஙகளும, தகஷிணயனமும, உததராயணமும இவரே பரமம
வா முறகாலததில நீலலோகிதா எனறுபெயருளள இவரைப
வகைஸதோததிரஙகளினுல ஆராதிததுப புதரவரமகேடடாா
வேதிகள காமஙகளில சொலலபபடும மநதிரஙகளினுல எவ
பரததவமாகக கூறுகினறனரோ, யஜுாவேதிகள யாகங
ல மூனறு அகனிகளாக அறியபபடும எவரிடததில யஜுா
கவிதிபபடி ஹோமமசெயகினறனரோ, பரிசுததமான ஞான
ள ஸாமவேதிகள ஸாமஙகளினுல எவரைபபாடுகினறனரோ,
ாவணவேதிகளான பிராமமணாகள காமததிறகும ஞானத
தும பயனுகிய பரபரமமமெனறு எவரைததுதிககினறனரோ,

M ௨௧

அநத இவா தாம யாகததிறகு முதறகாரணமெனறும முதன
யானதேவதையெனறும நினைககபபடுகிறா இவா இரவுபகலக
காதுகளும கணகளுமாகவுடையவா, பக்ஷஙகளையும மாஸங
யும கைகளும தலைகளுமாகவுடையவா, ருதுககளை வீரியமாக
தவததைத தைரியமாகவும வருஷஙகளைக குறி, தொடை, பா
ளாகவும உடையவா [1]மிருதயுவும [2]யமனும அகனியும ஸமஹ
செயவதில வேகமுளளகாலனும காலததிறகு முதறகா
முமளிதயமுமானமஹாகாலமுமஇவரே சநதரன ஸூரியன ந
திரஙகள கிரகஙகள வாயு துருவன ஸபதரிஷிகள ஏழு உலகங
ஸூக்ஷமமானமூலபபிரகிருதி மகததுமுதல கடைசிககா
வரையிலுமான விகாரஙகள பரமமாமுதல தருமபுவரை
முளள உலகம சேதனுசேதனஙகளசோநத பராணிகள (
பூதஙகள மனம புததி அகஙகாரம ஆகிய) எடடுபபிரகிரு
பிரகிருதிகளுககுமேறபடட ஈஸவரன இவையெலலாம பர
னுடைய பாகமாகவே நடநதுகொணடிருககினறன நிதய
எலலாவறறிறகும மேறபடடதுமாகிய ஆனநதமும இவா
பறறறறவாகள அடையும கதியும ஸாதுககள தியானிக
மேலானபொருளும இவா தாம இவா தாம அசசமறற இ
இவா தாம அழிவிலலாத பரபரமமம சாஸதிரஙகளையும வே
களையும வேதாநதஙகளையும அறிநதவருககு இவரைத தியா
பதுதான சிறநத உபாயம முடிவானஇடம இவா தாம
வானஞானம இவா தாம முடிவானதவபபயன இவா தாம
வான நலவழி இவா தாம மேலான இநதிரியஜயமும இவா
மேலான ஆனநதம இவா தாம யோகிகள இவரையடைநதபி
ஆகவேணடியது ஒனறுமிலலையெனறு நினைககினறனா இ
ஸநதோஷம, இவரே ஜயம, இவரே வேகம, இவரே தாம
திரம, அனபுளளவாகளின ஆதமா சேருமிடமும விதவா
ளுககு அழியாதபயனும இவா தாம மிகுதியாகத தக்ஷிணை
கொடுததுப பலனகளைககருதி யாகமசெயயும யஜமானாகளு
நீா தாம கதியெனபதில ஸநதேகமிலலை ஸவாமீ! செமமை
யோகாபயாஸமும ஜபமுமசெயது ஐமபுலனகளையும அட
தேகததைபபீடிககும விரதஙகளைசசெயது தவமபுரிவோரின
கியமானகதியும நீரே எனறுமழியாதவரே! எலலா விஷயங
ளுமபறறைவிடடுககாமஸநயாஸமசெயதவாகளபரமமலோகத
அடையுமகதியும நீரே மோக்ஷததைவிருமபிஆசைகளையறுத
பிரகிருதியின ஸவபாவததை விடடிருபபவருககு மோக்ஷ

[1] மரணததைச செயகிறவன [2] பாவததிறகுத தணடிபபவ

நீரே ஸவாமி! உலகஞானமும ஆதமஞானமுமுளளவாக
கு நாமரூபஙகளிலலாததும குறறமிலலாததுமாகிய கைவலயம
னும சிறநதகதியும நீரே பிரபுவே! வேதஙகளிலும சாஸதிரங
லும புராணஙகளிலும சொலலபபடட[1] அவவைநதுகதிகளும
து அனுககிரகததிஞலலலது வேறு உபாயததிஞல கிடைபப
ல' எனறு தவஙகளுககெலலாம இருபபிடமாகிய தணடிமஹா
வா, முனனா உலகமபடைததபரமமதேவா எநதபபரபரம்
தைத துதிததாரோ அநதபபரபரமமமாகிய ஈஸவரரை மனமா
துதிததாா பரமஞானியான தணடியினுல இவவாறு துதிக
பறறவரும உமையோடுகூடியவரும பிரபுவும மஙகளகரரு
மகாதேவா, 'பரமமாவும இநதிரனும விஷணுவும விஸவேதே
ளும மஹரிஷிகளும உமமையறியாாகள' எனறுசொனனத
சநதோஷமடைநது, தணடிமுனிவரைபபாாதது, 'நீ குறை
குறறமுமிலலாதவனும தககமிலலாதவனும புகழும பிரமம
ஸ்தம திவயஜஞானமுமுளளவனுமாவாய அநதணாிற சிறந
னை! ரிஷிகளால ஆஸரயிககததககவனும ஸூதரம செயயத
வனுமானபுதரன எனனுடைய அனுகரகததிஞல உனககு
டாவன ஸநதேகமிலலை இனனும எனனவரததை உனககு
போது நானகொடுபபேன? குழநதாய! நீ விருமபுவதைச
ல எனறுசொனனா அநதததணடிமுனிவா கைககூபபிக
ணடு, 'உமமிடததில உறுதியானபகதிதான எனககுவேண
எனறுகேடடாா ஈஸவரா அநதததணடிமுனிவருககு மேற
னனவரஙகளையெலலாம அளிததுத தேவரிஷிகளால நமஸ
கபபடடவராகவும தேவாகளாலதுதிககபபடடவராகவுமஅவ
ததிலேயே அநதாததானமானா யாதவஸரேஷடரே! பகவா
வா தம பரிஜனஙகளுடன அநதாததானமானபிறகு, தணடி
வா இஙகே என ஆஸரமததிறகுவநது எனககு இதைசசொன
மனிதாகளுள சிறநதவரே! முதலில தணடிமுனிவா எனக
சொனனபிரஸிததமான நாமஙகளைசசொலலுகிறேன உமது
யஸிததிககாக நீா சேளும பிரமமதேவா தேவலோகததில
ஆயிரம நாமஙகளைச சொனனா எலலாஜனஙகளுககுமாக
ரம நாமஙகள சாஸதிரஙகளில இருககினறன அசசுதரே!
ஸரேஷடரும மஹாதமாவுமாகிய பகவானுடைய இநத ரகஸ
ன நாமஙகளை அவருடைய அனுசகிரகததிஞல தணடிமுனி
முனனே எனககுச சொனனா' எனறனா

1 யாகம செயபவரினகதி, தவம செயபவரினகதி, காமஸநயாஸம
பவரினகதி, மோக்ஷததை விருமபுகிறவரினகதி, கைவலயம

நாறபத்தேட்டாவது அதயாயம
தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன், உபமன்யு தமக்குச் சொன்ன சிவஸஹஸ்ரநாமத்தை
தர்மபுத்திரருக்குச் சொல்லியது.)

ஐயா! யுதிஷ்டிரரே! உடனே, அநதஉபமனயுவென
பரமமரிஷி, பகதியுடன கைகூபபிககொணடு, நாமஙகளின தெ
தியை முதலிலிருநது சொலலததொடஙகினா 'பரமமாஷிஞ
ரிஷிகளாலும சொலலபபடடவையும, வேதஙகளிலிருநதும
தாஙகஙகளிலிருநதுமுணடானவையும, மகானகளினுல ஏறப
தபபடடவையும, உணமையானவையும, எலலாபபயனகளை
ஈடேறறுகினறவையெனறு பரஸிததமானவையும, வேதஙக
தோநத புததியுளள தணடிமஹரிஷியினுல பக்தியுடன சொ
படடவையுமான நாமஙகளினுல எலலாஉலகஙகளிலும கி
பெறறவரும துதிககததககவருமான ஈஶவரரைத துதிககபபே
றேன யோககியாகளும புகழபெறறவாகளும ததவஞானி
மான ரிஷிகளாறசொலலபபடடவையும பிரமமலோகததிலிரு
மறற எல்லாஉலகஙகளுககுமாக்க கொணடுவரபபடடவையு
வேதததிலுளள ஸதயமான நாமஙகளினுல எலலாரிலும சிற
ரும முதலவரும ஸவாககததைககொடுபபவரும எலலாப பிர
களுககும அனுகூலரும சுபததைததருகிறவரும சாஶவதப
பரபரமமமெனறு பிரமமதேவரால சொலலபபடடவருமான
வரரைசசொலலபபோகிறேன யாதவாிறசிறநதவரே! நீர
தானமாய எனனிடமகேளும பகதராகிய நீர எலலாவறறிற
காரணமும ஈஶவரருககும ஈஶவரருமாகிய பரமசிவனைப பிர
திததுசகொளளும அதனுல, அநத நிதயமான பரபரமமத
உமககு நான சொலவேன ஒருவன யோகியாயிருநது அ
நூறுவருஷஙகள சொனனுலும ஈஶவரருடைய மகிமையை
றும விரிததுசசொலல முடியாது மாதவரே! எவருடைய
யும நடுவும முடிவும தேவாகளாலும அறியபபடாதவையோ அ
டைய குணஙகளை முறறிலும சொலல யாரால முடியும? ஆகி
ஸாவஜஞரான அநத மஹாதேவருடைய அனுககிரகததினுலே
அவருடையசரிததிரததைக கூடியவரையில பொருளுமசொல
எழுததும சுருககமாகச சொலலுகிறேன அவருடைய அனு
பெறறுககொளளாமல ஈஶவரரைத துதிககமுடியாது என
அவா அனுமதிகொடுததபோதுதான நான அவரைததுதித
கிறேன. ஆதியும முடிவுமிலலாதவரும உலகததிறகுககாரண

லபபிரகிருதியைத தமககுக்ஷேததிரமாகவுடையவருமான அநத
காதமாவின நாமஙகளினுடைய ஒருகுறிபபைச சொலலபபோகி
றன கிருஷணு! வரஙகொடுபபவரும பிராாததிககததககவரும
லகவடிவமாயிருபபவரும எலலாமறிநதவருமான ஈஸவரரு
டைய நாமஙகளினதொகுதியைப பரமமதேவாசொனனபடி
சாலலுகிறேன, கேளும பரமமதேவாசொனனவை பதிஞ
ரம நாமஙகள அவறறை மனததினுறகடைநது தயிரிலிருநது
வணணெயபோலவும மலையிலிருநது பொனபோலவும பூவிலிரு
து தேனபோலவும வெணணெயிலிருநதுநெயபோலவும இநத
ாரம எடுககபபடடது எலலாப பாவஙகளையும போககுவதும
ாலுவேதஙகளுமடஙகியதுமாகிய இது மனஊககததோடும முய
சியோடும அறியவும மறவாமலகொளளவும தககது, மஙகளங
ளையும தேகபுஷடியையும தருவது, ராக்ஷஸாகளைப போககுவது,
கபபரிசுததமானது, பகதியும சிரததையும நமபிககையுமுளள
னுககே கொடுககததககது, சிரததையிலலாதவனுககும நாஸதி
னுககும மனததையடககாதவனுககும சாரணரூபியான ஈஸவர
ாரபபகைககிறவனுககும கொடுககததகாகது கிருஷணு! அப
டிககொடுபபவன தனமுனனோகளோடும பினஸநததிகளோ
ம நரகததிறகுபபோவான இதுதான தியானம இதுவே
யாகம இதுவே தியானிககததககக உயாநத பொருள ஜபிககத
கக்தும இது ஞானமும இது உயாநதரஹஸயமும இது மரண
ாலததில இதையறிநதாலும உயாகதியையடையலாம இது பா
ஙகளைபபோககுவது, மஙகளஙகளைத தருவது, யாகமபோலபரி
ததம, சிறநதநனமை எலலா உலகஙகளையும படைததவராகிய
ரமமதேவா முனனே இதைசசெயது தேவலோகததியஸதோத
ரஙகள எலலாவறறிறகும ராஜாவாகஏறபடுததினாா மஹாதமா
ான ஈஸவரருடைய இநதஸதோததிரம அதுமுதலாகததான
ஸதோததிரராஜாவெனறு உலகததில கியாதிபெறறுத தேவாக
ால பூஜிககப்படுகிறது இநதஸதோததிரராஜமானது பரமமலோ
த்தினினறு ஸவாககலோததிறகுக கொணடுவரபபடடது முன
ன தணடிமஹரிஷி ஸவாககலோகததில இதை அடைநதாா இது
வாககலோகததினினறு பூலோகததிறகுக தணடியினுலகொண
வரபபடடதினுல தணடிசெயததாயிறறு சிறநத கைகளையுடைய
ரே! எலலாமஙகளஙகளுககும மஙகளமும எலலாப பாவஙகளை
ம அழிபபதும ஸதோததிரஙகளுள உததமமுமாகியஇநதஸதோ,
திரததைஉமககுச சொலவேன எவா பரமமாககளுககும பிரம
ாவும சிறநதவாகளுளளும சிறநதவரும தேஜஸஈகளுககுந

[1] தேஜஸ்ஸும தவஙகளுககுநதவமும சாநதிகளுககும சாநதியு
ஒளிகளுககும ஒளியும ஜிதேநதிரியாககும ஜிதேநதிரியரும ஞான
களுககும ஞானியும தேவாகளுககுநதேவரும ரிஷிகளுககு
ரிஷியும யாகஙகளுககும யாகமும சிவாகளுககுமசிவனும ருதர
களுககும ருதரரும சகதாகளுககும [2] சகதரும யோகிகளுககு
யோகியும காரணஙகளுககுமகாரணமுமாக இருபபவரோ, எவ
ரிடததிலிருநது உலகஙகளுணடாகினறனவோ, மறுபடியும எவ
ரிடததில லயிககினறனவோ எலலாபபிராணிகளுககும ஆதம
வாகவும அளவறற மஹிமையுளளவராகவுமிருககினற அநத
பரமசிவனுடைய ஆயிரததெடடு நாமஙகளையும எனனிடததில
கேளும புருஷஶரேஷடரே! அவறறைககேடட பிறகு எலல
அபீஷடஙகளையும பெறுவீா

சிவஸஹஸரநாமம

ஸதிரா, ஸதாணு, பரபு, [3] பாநு, பரவரா, வரதா, வரா, ஸ
வாதமா, ஸாவவிகயாதா, ஸாவா, ஸாவகரா, பவா, ஜடி, சாம
[4] சிகணடி, ஸாவாஙகா, ஸாவபாவநா, ஹரா, ஹரிணாகூா, ஸா
பூதஹரா, பரபு, பரவருததி, நிவருததி, நியதா, சாஶவதா, த
வா, ஶமசாநவாஸி, பகவாந, கசரா, கோசரா, அாததநா, அ
வாதயா, மஹாகாமா, தபஸவி, பூதபாவநா, உநமததவேஷபர
சநநா, ஸாவலோகபரஜாபதி, மஹாரூபா, மஹாகாயா, வருஷ
பா, மஹாயசஸ, மஹாதமா, ஸாவபூததமா, விஶவருபா, மஹ
ஹநு, லோகபாலா, அநதாஹிததமா, பரஸாதா, ஹயகாததபி
பவிதரா, மஹாந, நியமா, நியமாசரிதா, ஸாவகாமா, ஸவயமபூதா
ஆதி, ஆதிகரா, நிதி ஸஹஸராகூா, விசாலாகூா, ஸோமா, நகூ
ரஸாதகா, சநதரா, ஸூாயா, சநி, கேது, கரஹா, கரஹபதி, வரா
அதரி, அதரியாநமஸகாததா, மருகபாணாபபணா, அநக
மஹாதபஸ, கோரதபஸ, அதீநா, தீநஸாதகா, ஸமவதஸரகரா
மநதரா, பரமாணா, பரமநதபா, யோகி, யோஜயா, மஹாபீஜா
மஹாரேதஸ, மஹாபலா, ஸவாணரேதஸ, ஸாவஜஞா, ஸுபீஜா
பீஜவாஹனா, தசபாஹு, அநிமிஷா, நீலகணடா, உமாபதி, விஶ
வருபா, ஸவயமஶரேஷடா, பலவீரா, [5] பலா, கணா, கணகாததா
கணபதி, திகவாஸஸ, காமா, மநதரவித, பரமோமநதரா, ஸாவபா

---

[1] மகிமை [2] பரபு எனறபாடம கொளளபபடடது

[3] 'பீமா' எனபது வேறுபாடம, 'ஸமஹாரம செயபவா' எனபது
பழைய உரை [4] வேறுபாடம, 'சிகீ, கடீ' எனபது மூலததின பாடம்

[5] அபலா எனறு பிரிததால, ஸஹாயததை அபேகூியாதவ
எனபது பொருள

ா, ஹரா, [1] கமண்டலுதரா, [2] தநவீ, [3] பாணஹஸதா, [4] கபால
ாந, [5] அசநி, [6] சதகநி, [7] கடகி, [8] படடிசி, [9] ஆயுதி, மஹாந,
ஸருவஹஸதா, ஸ்ரூபா, தேஜஸ்,[10] [11] தேஜஸகரா, நிதி, உஷ
ரீஷி, ஸ்வகதரா, உதகரா, விநதா, தீரககா, ஹரிகேசா,
தீரததா, கருஷணா, ஸருகாலரூபா, ஸிததாரததா, முணடா,
ாவசுபஙகரா, அஜா, பஹுரூபா, கநததாரி, கபாததி, ஊாதவ
ரதஸ, ஊாதவலிஙகா, ஊாதவசாயி, நபஸதலா, தரிஜடி, சீர
ாஸஸ, ருதரா, ஸேநாபதி, விபு, அஹஸசரா, நகதஞசரா, திகம
நயு, ஸ்வாசசஸா, கஜஹா, தைதயஹா, காலா, லோகதாதா,
ஞகரா, ஸிமமசாாததுலரூபா, ஆாதரசாமாமபராவருதா,
ாலயோகி, மஹாநாதா, ஸாவகாமா, சதுஷபகா, நிசாசரா,
ரேதசாரி, பூதசாரி, மஹேஸவரா, பஹுபூதா, பஹுதரா,
வாபபாநு, அமிதா, கதி, நருததயபரியா, நிதயநாதததா, நாதத
ா, ஸாவலாலஸா, கோரா, மஹாதபஸ, பாசா, நிதயா, கிரி
ஹா, நபா, ஸஹஸரஹஸதா, விஜபா, வயவஸாயா, அதநதரிதா,
தாஷணா, தாஷணுதமா, யஜஞஹா, காமநாசகா, தகூயாகாப
ாரி, ஸ்ஸஹா, மதயமா, தேஜோபஹாரி, பலஹா, முதிதா,
ாததா, அஜிதா, அவரா, கமபீரகோஷா, கமபீரா, கமபீரபல
ஹநா, நயகரோதரூபா, நயகரோதா, வருகூகாணஸதிகி, விபு,
தீகூணதசநா, மஹாகாயா, மஹாநநா, விஷவகஸேநா, ஹரி,
ஜஞா, ஸமயுகாபீடவாஹநா, தீகூணதாபா, ஹாயஸவா, ஸஹா
ா, காமகாலவித, விஷணுபரஸாதிதா, யஜஞா, ஸமுதரா, படபா
காா, ஹுதாசநஸஹாயா, பரசாநதாதமா, ஹுதாசநா, உகர
தஜஸ, மஹாதேஜஸ, ஜநயா, விஜயகாலவித, ஜயோதிஷாம அய
ா, ஸிததி, ஸாவவிசரஹா, [12] சிகி, [13] முணடி, [14] ஜடி, ஜவாலி,
ாததிஜா, மூாதககா, பலி, வேணவி, பணவி, தாளி, கலி, கால
டஙகடா, நகூததரவிகரஹமதி, குணபுததி, லயா, [15] அகமா,
ரஜாபதி, விஸவபாஹு, விபாகா, ஸாவகா, அமுகா, விமோ
நா, ஸ்ஸரணா, ஹிரணயகவசோதபவா, மேடரஜா, பலசாரி,
ஹீசாரி, ஸருதா, ஸாவதூாயநிநாதி, ஸாவாதோதயபரிகரஹா,
யாலரூபா, குஹாவாஸி, குஹா, மாலீ, தரஙகவித, தரிதசா,
ரிகாலதருக, காமஸாவபாநதவிமோசநா, அஸுரேநதராணமபாந

1 – 10 ' முனனா, தசபாஹு ' எனறு கூறியதறகு இஙகு பதது ஆயு
ஙகள கூறபபடடன ' எனபது பழைய உரை

11 ' தேஜஸகரோதி ' என ஒருநாமமாககொணடு, ' பகதாகளுககு
ளியைக கொடுககும நிதிபோனறவா ' எனபது பழைய உரை

12, 13, 14 நானகு ஆசரமஙகளும கூறபபடடது காணக

' கமா ' எனறு பிரிததால ' எலலாராலும அடையபபடுகிறவா ' எனபது

தநா, யுதிசதருவிநாசநா, ஸாஙகயபரஸா தா, தாவாஸா, ஸா
ஸா துகிஷேவிதா, பரஸகந தநா, விபாகஜஞா, அதுலயா, யஜஞபா
வித; ஸாவவாஸா, ஸாவசாரி, தாவாஸா, வாஸவா, அமர
ஹைமா, ஹேமகரா, அயஜஞா. ஸாவ தாரி, தரோததமா, லோஹ
தாக்ஷா, மஹாக்ஷா, விஜயாக்ஷா, விசாரதா, ஸஙகரஹா, நிகரஹ
காததா, ஸாபபசீரநிவாஸநா, முகயா, அமுகயா, தேஹ
காஹலி; ஸாவகாமதா, ஸாவகாலபரஸாதா, ஸுபலா, பலரூ
தருத ஸாவகாமவரா, ஸாவதா, ஸாவதோமுகா, ஆகாசநிாவிரூப
நிபாதி, அவசாகா, ரௌதரரூபா, அமசு, ஆதிதயா, பஹு
ரசமி, ஸுவாசஸி, வஸுவேகா, மஹாவேகா, மநோவேக
நிசாசரா, ஸாவவாஸி, ஸ்ரியாவாஸி, உபதேசகரா, அகரா, மு
ஆதமநிராலோகா, ஸமபகநா, ஸஹஸரதா, பக்ஷி, பக்ஷரூப
அதிதீபதா, விசாமபதி, உநமாதா, மதநா, காமா, அசவதத
ஆததகரா, யசஸ, வாமதேவா, வாமா, பராக, தக்ஷிணா, வா
நா, ஸிததயோகி, மஹரிஷி, ஸிததாாததா, ஸிததஸாதக
பிக்ஷு, பிக்ஷுரூபா, விபணா, மருது, அவயயா, மஹாஸேந
விசாகா, ஷஷடிபாகா, கவாமபதி, வஜரஹஸதா, விஷகமபி, சமூ
தமபநா, வருததாவருததகரா, தாலா, மது, மதுகலோசன
வாசஸபதயா, வாஜஸநா, நிதயமஆஸரமபூஜிதா, பரமசா
லோகசாரி, ஸாவசாரி, விசாரவித, ஈசாநா, ஈஸவரா, காலா, நி
சாரி, பிநாகவாந, நிமிததஸதா, நிமிததா, நநதி, நநதிகரா, ஹ
நநதீஸவரா, நநதி, நநதநா, நநதிவாதநா, பகஹாரி, நிஹநத
காலா, பரமமா, பிதாமஹா, சதுாமுகா, மஹாலிஙகா, சாருலி
கா, லிஙகாதயக்ஷா, ஸுராதயக்ஷா, யோகாதயக்ஷா யுகாவஹ
பீஜாதயக்ஷா, பீஜகாததா, அதயாதமாநுகதா, பலா, இதிஹாஸ
1 கலபா, கௌதமா, நிசாகரா, தமபா, அதமபா, வைதமபா, வ
யா, வஸகரா, கலி, லோககாததா, பசுபதி, மஹாகாததா, அதெ
ஷதா, 2 அக்ஷரா, பரமமபரமம, பலவத, சகரா, நீதி, அநீதி, சு
தாதமா, சுததா, மாநயா, கதாகதா, பஹுபரஸாதா, ஸுஸவ
நா, காபபணா, அமிதாஜித, வேதகாரா, மநதரகாரா, விதவாந, ஸ
ரமாததனா, மஹாமேகநிவாஸி, மஹாகோரா, 3 வசீகரா, அகநி
வாலா, மஹாஜவாலா, அதிதூமரா, ஹுதா, ஹவி, வருஷணா

1 'ஸகலபா' என்று கொணடு 'யஜஞவிதிகளைக கலபிககும மீமா
ஸாநியாயஙகளோடு கூடியவா' எனபது பழைய உரை

2 'அக்ஷரமபரமமபரமம' என ஒனறாகவும கொளளலாம

3 'வசீ,கரா' என இரணடாககொணடு வசீ - எலலாவறறையும த
வசததில வைததிருபபவா கரா-ஸமஹாரம செயபவா எனபது பழை
உரை

ரா நிதயமவாசசஸவி, தூமகேதநா, நீலா, அஙகுனபதா, பநா, நிரவகரஹா, ஸவஸதிதா, ஸவஸதிபாவா௲பாகி, பாக, லகு, உதஸஙகா, மஹாஙகா, மஹாகாபபபராயணா, கருஷ ணா, ஸ—வாணா, ஸாவதேஹிநாம இநதரியா௲மஹாபாதா, ஹஸதா, மஹாகாயா, மஹாயசஸ, மஹாமூாததா, மஹா ரா, மஹாநேதரா, நிசாலயா, மஹாநதகா, மஹாகாணா,௲ ஹாஷடா, மஹாஹநு, மஹாநாஸா, மஹாகமபு, மஹாகரீவா, சாநபாக, மஹாவக்ஷஸ, மஹோரஸகா, அநதராதமா, மருகா ௲லமபனா, லமபிதோஷடா, மஹாமாயா, பயோநிதி, மஹா ா, மஹாதமஷடரா, மஹாஜிஹவா, மஹாமுகா, மஹாநகா, ரோமா௲ மஹாகேசா, மஹாஜடா, பரஸநா, பரஸாதா, யயா, கிரிஸாதநா, ஸநேஹநா, அஸநேஹநா, அஜிதா, மஹா ௲வருக்ஷாகாரா, வருக்ஷகேது, அநலா, வாயுவாஹநா, கணடலி, தாமா, தேவாதிபதி, அதாவசீரஷா, ஸாமாஸயா, ரிகஸஹ மிதேக்ஷணா௲யஜ—பபாதபுஜா, குஹயா, பரகாசா, ஜஙகமா, மாகாாததா, பரஸாதா, அபிகமயா, ஸ—தாசநா, உபகாரா, பா௲ஸாவா, கநகா, காஞசநசசவி, நாபி ,நநதிகரா, பாவா, புஷ தபதி, ஸதிரா, தவாதசா, தராஸநா௲ஆதயா, யஜஞா, யஜஞ ாஹிதா, நகதா, கலி, காலா, மகரா, காலபூஜிதா, ஸகணா, காரா௲பூதவாஹநஸாரதி, பஸமசயா, பஸமகோபதா, பஸம , தரு, கணா, லோகபாலா, அலோகா, மஹாதமா, ஸாவபூஜி ௲சுகலா, தரிசுகலா, ஸமபநநா, சுசி, பூதநிஷேவிதா, ஆசரமஸ கரியாவஸதா, விசவகாமமதி, வரா விசாலசாகா௲தாமரோஷ அமபுஜாலா, ஸ—நிசசலா, கபிலா, கபிசா, சுகலா, ஆயுஸ, , அபரா, கநதாவா௲அதிதி, தாக்ஷயா, ஸ—கிஜஞேயா, மாரதா, பரசவதாயுதா, தேவா, அநுகாரி, ஸ—பாநதவா, பவீணா, மஹாகரோதா௲ஊாதவரேதஸ, ஜலேசயா, உகரா, சகரா, வமசா, வமசநாதா, அநிநதிதா, ஸாவாஙகரூபா, ாவி, ஸ—ஹருதா௲அநிலா, அநலா, பநதநா, பநதகாததா, பநதநவிமோசநா, [2]ஸயஜஞாரி ஸகாமாரி, மஹாதமஷடரா, ாபுதா, பஹ—தாநிநதிதா௲சாவா, சஙகரா, சஙகரா, அதநா, ரேசா, மஹாதேவா, விசவதேவா, ஸ—ராரிஹா, அஹிாபுத , அபிலாபா௲சேகிதாநா, ஹவிஸ, அஜைகபாத, காபாலி, சஙகு, அஜிதா, சிவா, தநவநதரி, தூமகேது, ஸகநதா, வைசர

1 'மஹாகோசா' எனபது வேறுபாடம 'பெரிய வயிறுளளவா' பது பழையஉரை

2 இஙகே 'யஜஞாரி, காமாரி' எனபபிரிததால முறையே, 'தக்ஷயா த யழிததவா'எனறும, 'காமனையெரிததவா' எனறும பொருளாம

வனா, தாதா, சகரா, விஷ்ணு, மிதரா, தவஷடா, தருவா,
பரபாவா, ஸாவகோவாயு[1] ஆயமா, ஸவிதா, ரவி, உஷ
விதாதா, மாநதாதா, பூதபாவநா, விபு, வாணவிபாவி, ஸாவ
குணவஹா[2] பதமநாபா, மஹாகாபபா, சநதரவகதரா, அ
அநலா, பலவாந, உபசாநதா, புராணா, புணயசஞசு, ஈ,[3] குரு
தா, குருவாவி, குருபூதா, குணௌஷதா, ஸாவாசயா,
சாரி, ஸாவேஷாமபிராணிநாமபதி, தேவதேவா, ஸுகாஸ
ஸத,[4] அஸத, ஸாவரதநவித, கைலாஸகிரிவாஸி, ஹிமவதகிரி
பாயா, கூலஹாரி, கூலகாததா, பஹுவிதயா, பஹுபரதா,
ஜா, வாததகி,[5] வருக்ஷா, வகுளம, சநதநம, சதம, ஸாரகி
மஹாஜதரு, அலோலா, மஹௌஷதா, ஸிததாாததகாரி,
தாாததா,[6] சநதோவயாகரணோததரா, ஸிமமநாதா, ஸிமப
ஷடரா, ஸிமமகா, ஸிமமவாஹநா, பரபாவாதமா, ஜகத
ஸதாலா, லோகஹிதா, தரு, ஸாரஙகா,[7] நவசகராஙகா, கேதும
ஸபாவநா, பூதாலயா, பூதபதி, அஹோராதரா, அநிநிதா,
வபூதாநாமவாஹிதா, நிலயா, விபு,[8] பவா, அமோகா, ஸம
அசலா, போஜனா, பராணதாரணா, தருதிமாந, மதிமாந, த
ஸதகருதா,[9] யுகாதிபா, கோபாலி, கோபதி, காமா, கோச
ஸநா, ஹரி, ஹிரணயபாஹு, பரவேசிநாமகுஹாபாலா,
ருஷடாரி, மஹாஹாஷா,[10] ஜிதகாமா, ஜிதேநதரியா, காநத
ஸுவாஸா, தபஸஸகதா, ரதி, நரா, மஹாகீதா, மஹாநருத
அபஸரோகணஸேவிதா,[11] மஹாகேது, மஹாதாது, நைகஸா
ரா, சலா, ஆவேதநீயா, ஆதேசா, [2] ஸாவகநதஸஸுகாவ
தோரணா, தாரணா, வாதா,[3] பரிதீபதி, [4] கேசரா, [5] ஸமயோ
[6] வாததநா, வருததா, அதிவருததா, குணதிகா, நிதயாதமஸ
யா, தேவாஸுரபதி, பதி,[12] யுகதா, யுகதபாஹு, திவிஸுபாவ
தேவா, ஆஷாடா, ஸுஷாடா, தருவா, ஹரிணா, ஹரா, ஆ

---

1 இவறறை ஒருநாமமாககொணடு, 'சநதஸுகளாலும வ
ணஙகளாலும விளககபபடடுப பூரவபக்ஷஙகளைததளளி நிசசயிககப
பொருளாயிருபபவா' எனபது பழையஉரை

2 'ஸாவகநதா, ஸுகாவஹா' எனபபிரிததால, 'எலலாககந
ளுமபொருநதினவா, அடுததவாககு ஸுகததைசசெயபவா'
பொருளாம

3, 4 இஙகு, 'பரிதி - அழகாயிருபபவா, பதிகேசரா - ராஜா
பக்ஷி, கருடா' எனபபிரிததுககூறுவது பழைய உரை

5, 6 'வாததநஸமயோகம' என ஒனறுககொணடு, 'வருததி
கிற ஸமயோகம அதாவது, ஆணபெணசோககை' எனபது ப
உரை

நேபயோவபு, வஸாஸ்ரேஷடா,[40] மஹாபதா, சிரோ
ரி, விமாசா, ஸாவலக்ஷணலக்ஷிதா, ரதயோகிஅக்ஷா,
வயோகி, மஹாபலர், ஸமாமநாயா, அஸமாமநாயா,
தேவர்;[41] மஹாரதா, நிாஜீவர், ஜீவநா, மநதரா, சுபாக்ஷர்,
காககசா, ரதநபரபூதா, ரதநாஙகா், மஹாராணவநிபாந
மூலா;[42] விசாலா, அமருதா, வ்யகதாவயகதா, தபோநிதி,
ராஹணர், அதிரோஹா, சீலதாரி, மஹாயசஸ், ஸேநாகல
மஹாகலபா;[43] யோகா, யுககரா, ஹரி, யுகரூபா, மஹாரூபா,
ாநாகஹநா, [1] வதா, நயாயநிாவபணா, பாதா, பணடிதா,[44]
லோபமா, பஹுமாலா, மஹாமாலா, [2] சசிஹரஸுலோசநா,
ஸதாரா, [4] லவணா, [5] கூபா, தரியுகா, ஸபலோதயா, தரி
சநா;[45] விஷணுஙகா, மணிவிததா, ஜடாதரா, பிநது, விஸாக
ஸுமுகா, சரா, ஸாவாயுதா, ஸஹா, நிவேதநா,[46] ஸு
ாதா, ஸுகநதாரா, மஹாதநு, கநதபாலீபகவாந, ஸாவ
ஞமஉததாநா, மநதாநோபஹுலோவாயு, ஸகலா, ஸாவ
சநா, [6] தலஸதாலா, சரஸதாவி;[47] ஊாதவஸமஹநா, மஹாந,
ா, ஸுச்சதரா், விகயாதோலோகா, ஸாவாஸ்ரயகரமா,
டா, விரூபா, விகருதா [7] தணடி;[48] [8] குணடி, விகுாவணா,
பக்ஷா, கருபா, வஜ்ரி, சதஜிஹவா, ஸஹஸரபாத, ஸஹஸர
கதா, தேவேநதரா, ஸாவதேவமயா;[49] குரு, ஸஹஸரபாஹு,
ாங்கா, சரணயா, ஸாவலோககருத, பவிதரா, தரிககுநமாத
கநிஷடா, கருஷணபிஙகளா, பரமமதணடவிநிாமாதா,[50]
ஙீபாசசகதிமாந, பதமகாபபா, மஹாகாபபா, பரமமகாய
ஜலோதபவா, கபஸதி, பரமமசருத, பரமமி, பரமமவித,
மமணா;[51] கதி, அநநதரூபா, நைகாதமா, திகமதேஜாஸவயம
, ஊாதவகாதமா, பசுபதி, வாதரமஹஸ, மநோஜவா,
நி, பதமநாளாகரா;[52] ஸுரபயுததராணா, நரா, காநிகார
ாஸரகவி, நீலமௌலி, பிநாகதருத, உமாபதி, உமாகாநதா,

1 'அவதா' என்று பிரிததால, 'தமககுவதமிலலாதவா' எனபது
ருள

2 இரணடாகபபிரிததால, 'சசி – சநதரனுயிருபபவா ஹரஸுலோச
– பாவஙகளைபபோககும அழகிய கணகளையுடையவா' எனபது
ருள

3, 4, 5 இவறறையொனறாககககொணடு, 'பெரிய உபபுக கிணறு,
வது, கடலாயிருபபவா' எனபது பழைய உரை

6 'தலா – எலலாவறறிறகும ஆதாரமாயிருபபவா, தாலா – எலலா
திலும தாமிருபபவா' என்று பிரிககவுமாம

7, 8 பிரமமசாரியாயிருபபவா எனபது

ஜாஹநவீதருக, உமாதவா, வரோவராஹா,௯௰ வரதா, வரேண
ஸுமஹாஸவநா, மஹாபரஸாதா, தமநா, சதருஹா, ஶ
பிஙகளா, பீதாதமா, பரமாதமா, பரயதாதமா,௯௧ பரதாநத
ஸாவபாாஶவமுகா, தரியகஷா, தாமஸாதாரணவரா, சராச
மா, ஸுஸூக்ஷமாதமா, அமருதோகோவருஷேசவரா, ஸாதயா
ஆதிதயவஸு, [1] விவஸவாந,௯௨ [2] ஸவிதா, [3] அமருதா, வயா
ஸுஸமக்ஷேபோவிஸதரஸஸாககா, பாயயோநரா, ருது, ஸம
ஸரம, மாஸம, பக்ஷம, ஸஙகயாஸமாபநா,௯௩ கலை, காஷ
லவம, மாதரை, [4] முஹூரததம, [5] அஹஸ, [6] க்ஷபா, க்ஷ
விஶவக்ஷேதரம, பரஜாபீஜம,௯௪ லிஙகம, ஆதயநிாககமம,
அஸத, வயகதம, அவயகதம,௯௫ பிதா, மாதா, பிதாம
ஸவாககதவாரம,௯௬ பரஜாதவாரம, மோக்ஷதவாரம, தரிவிஷட
நிாவாணம, ஹலாதநா, பரமமலோகா, பரகதி, தேவாஸ
விநிாமாகா, தேவாஸுரபராயணா, தேவாஸுரகுரு,௯௭ தே
தேவாஸுரநமஸகருதா, தேவாஸுரமஹாமாதரா, தேவா
கணாஶரயா, தேவாஸுரகணாதயக்ஷா, தேவாஸுரகணாக
தேவாதிதேவா, தேவரிஷி, தேவாஸுரவரபரதா, தேவா
ரேஶவரா,௯௮ விஶவா, தேவாஸுரமஹேஶவரா, ஸாவதேவம
அசிநதயா, தேவதாதமா, ஆதமஸமபவா, உதபித, தரி
மா, வைதயா, விரஜா,௯௯ நீரஜா, அமரா, ஈடயா, ஹஸதீஶ
வயாகரா, தேவஸிமமா, நராஷபா, விபுதா, அகரவரா, ஸு
மா,௱ ஸாவதேவா, தபோமயா, ஸுயுகதா, சோபநா, வ
பராஸாநாமபரபவா, அவயயா, குஹா, காநதா, நிஜஸூத௱௧
பவிதரா, ஸாவபாவநா, ஶருஙகி, ஶருஙகபரியா, பபரு,
ராஜா, நிராமயா, அபிராமா, ஸுரகணா, விராமா,௱௨ ஸாவ
நா, லலாடாக்ஷா, விஶவதேவா, ஹரிணா, பரமமவாசசு
ஸதாவராணமபதி, நியமேநதரியவாததநா, ஸிததாா
ஸிததபூகாாததா, அசிநதயா,௱௩ ஸதயவரதா, சுசி, வரதாதி
[7] பரமபரமம, பகதாநாமபரமாகதி, விமுகதா, முகததே
ஸ்ரீமாந, ஸ்ரீவாததநா, [8] ஜகத ௱௪

1, 2, 3 இவறறைஒயானருககொணடு, 'பூமியைமூடிய இரு
ளுளளவரும உலகஙகளைபபடைபபவரும அழிவறறவருமாயிருபப
எனபது பழைய உரை

4, 5, 6 இவறறையொனருககொளவது பழையஉரை

7 'பரம=விஶவ தைஜஸ பராஜஞாசஞசகுமேல நானகாவது
ளாயிருபபவா, பரமம=தேசகாலவஸதுககளால அளவிடககூ
அகணடரூபமான வஸது' என இரணடாகபபிரிததுககூறுவது ப
உரை

8 'ஸதிரா' எனறு தொடஙகி 'ஜகத' எனறு முடிததால, '
பகரான பரமாதமாவிடததில உலகமபொயததோறறம எனறு சொ
படடதாகிறது' எனபது பழையஉரை

சிவஸஹஸ்ரநாம அகராதியும் பொருளும்.

கநிஜ்வாலா - அக்நியைப்போல ஜ்வாலையுள்ளவர்
கரவரா - யாகத்தில் முதல்பாகமவாங்குகிறவர்
கமா - சலியாதவர், 167-ம் பக்கம்பார்க்க
கரா - ஒன்றும் செய்யாதவர்
ஙகலுபதா - தம அவயவமாகிய லிங்கத்தில் ஸாந்நித்யமாயிருப்பவர்
சவத்தா - அமலவத்தவருக்ஷரூபியாயிருப்பவர், 'ஸம்ஸாரவருக்ஷமா யிருப்பவர்' என்பது பழையவுரை
சவா - வியாபிப்பவர், 'உச்சைஶ்ரவமுதலியகுதிரைகளாயிருப்பவர்' என்பது பழைய உரை
சநி - வஜ்ராயுதத்தைத்தரிப்பவர்
சலோபமா - மலைபோன்றவர், தம ஞானத்தை வெளிப்படுத்தாதவர் என்பது 'தத்வஜ்ஞானி' என்பது பழையவுரை
சிந்தயா - தாம் சிந்திக்கவேண்டியதொன்றுமில்லாதவர் குறைவில்லாதவர் என்பது
சிந்தயா - உபாஸனைக்குமெட்டாதவர்
தயாத்மாநுகதா - ஆத்மாவை அநுஸரித்திருப்பவர்
தரி - சந்திரனுக்குப் பிதாவான ரிஷி, முக்குணங்களுமற்றவர் 'புதன்' என்பது பழையஉரை
தரியாநமஸ்காத்தா - அத்ரிபத்நியாகிய அநஸூயையைச்சுத்த துர்வாஸஸ் என்னும் புத்ரனைசப்பிறந்து அவளை நமஸ்கரித்தவர்
தந்த்ரிதா - சோம்பலில்லாதவர் (அதாவது ஓய்வில்லாதவர்)
தநா - தனமில்லாதவர்
தம்பா - தம்மையடக்குகிறவரில்லாதவர்
தாவசிரஷா - அதர்வவேதத்தைத் தலையாக உடையவர்
தாக்ஷணா - அசைக்கமுடியாதவர்
திதி - தேவமாதா, பூமியென்னவுமாம்
திதீப்தா - மிகப்ரகாசமாயிருப்பவர்
திதூம்ரா - மிகப்புகையுடையவர்
திரோஹா - மேலபதத்திலிருப்பவர்
திவருத்தா - பெரியவற்றிற்குப்பெரியவர்
தீரா - உதாரமனமுள்ளவர்
துல்யா - ஒப்பற்றவர்
நதாஹிதாத்மா - வெளிப்படாதஸ்வபாவமுள்ளவர்
நதராத்மா - அந்தர்யாமியாயிருப்பவர்
நகா - தக்ஷயாகத்தை அழித்தும பாபமண்டாதவர்

அநநதரூபா - அளவிலலா தஸவரூபமுடையவா
அநலா - திருபதியிலலாதவா
அநலா - அககியாயிருபபவா
அநலா - அககிபோலப பாபஙகளை எரிபபவா
அநிநதிதா - இகழபபடாதவா
அநிநதிதா - குறறமறறவா
அநிமிஷா - இமைகொட்டாதவா
அநிலா - காறறுயிருபபவா
அநிலா - உயிரைததருகிறவா
அநிலாபா - காறறைபபோலிருபபவா, கணணுககுப புலபபட
தவரெனபது
அநீதி - பிறரால நடததபபடாதவா
அநுகாரி - பகதாமனததை அநுசரிததுசசெயகிறவா 'பி
மரைக கொலல ஆயுதபரயோகததைஅபிநயிதத கிருஷண
யிருபபவா' எனபது பழையவுரை
அநௌஷதா - தடுககமுடியாதவா, 'அனனததைப புஜியாத
எனபது பழையவுரை
அபஸரோகணஸேவிதா-அபஸரஸஸுகளின கூடடஙகளினால அ
கபபடடவா
அபரா - பிநதினவா
அபிகமயா - அடையததககவா
அபிராமா - மனததுககினியவா
அபிவாதயா - யாவராலும நமஸகரிககவும துதிககவும பெறற
அமசு - கிரணமாயிருபபவா, 'அமசுவெனனும தேவதை
யிருபபவா' எனபது பழையவுரை
அமபுஜாலா - ஜலசசேகாககையான கடலாயிருபபவா
அமருதா - அமுதுபோனறவா
அமருதா - நிதயா, சநதரூபி எனவுமாம, 172-ம பக
பாாகக
அமருதோகோவருஷோபாவரா-பூமியிலுள்ள தாமததிறகு அழி
லாத ஈஸவரா 'பயனைவிருமபாமறசெயயும அழிவிலல
தாமததிறகு ஈஸவரா' எனபது பழையவுரை
அமரா - மரணமிலலாதவா
அமரா - அழிவிலலாதவா
அமரேசா - தேவாகளுககும ஈஸவரா
அமிதராஜித - சததுருககளை ஜயிபபவா
அமிதா - அளவிலலாதவா

மூர்யா - கடையாயிருப்பவர், தமக்கு முதன்மையானவரில்லாதவரென்னவுமாம்
மூசா - முகமில்லாதவர், பரந்த அறிவாயிருப்பவரென்பது
மோகா-வீணாகாதவர், அவரை ஆஸ்ரயிப்பதுவீணபோகாதென
மோகாத்தா-பிரார்த்தனை வீணபோகாதவர் [பது
யஜ்ஞா - யஜ்ஞமுதலிய காமங்கள் றறவா
ாத்தகரா - வேண்டினதைக் கொடுப்பவர்
ாத்தநா - துஷ்டர்களைப் பீடிப்பவர்
ாத்தா - பிரார்த்திக்கப்படுகிறவர்
ாயமா - சூரியனாக இருப்பவர்
லோகா - உலகத்தைக் கடந்தவர்
லோலா - ஆசையற்றவர்
வயக்தம் - புலப்படாதவர் 'நான் அறியேன் என னும் அநுபவமொன்றினால் தோற்றும் அஜ்ஞானம்' என்பது பழைய உரை
வயயா - மாறாதவர்
வயயா - பலவகைகளால் அடையக்கூடாதவர், 'ஏக பக்தியினால் அடையப்படுகிறவர்' என்பது கருத்து
வசா - யாருக்கும் உட்படாதவர்
வரா - தமக்கு மேற்பட்டவரில்லாதவர்
ஜா - ஜனனமில்லாதவர்
ஜிதா - யாவராலும் ஜயிக்கப்படாதவர்
ஜிதா - ஜயிக்கப்படாதவர்
ஜிதா - முக்குணங்களினாலும் வெல்ல முடியாதவர்
ஜைகபாத - ஏகாதசருத்ரரில் ஒருவர்
ஸநேஹநா - பற்றற்றவர்
ஸத (சுலோ 108)- காரியமாயிருப்பவர், 'காரணமாயிருப்பவர்' என்பது பழையவுரை
ஸத (சுலோ 143) - காரியம், 'காரணம்' என்பதுபழைய உரை
ஸமாமநாயா - சாஸ்திரமுதலியவையாயிருப்பவர், வேதத்திற்கும் எட்டாதவரென்னவுமாம்
ஸுரேந்த்ராணும்பந்தநா - அஸுரஸ்ரேஷ்டர்களைக் கட்டினவர், 'வாமனரூபமாகிப் பலிசக்ரவர்த்தியைக் கட்டினவர்' என்பது பழையவுரை
ஹஸ - பகலாயிருப்பவர், 172-ம் பக்கம் பார்க்க
ஹஸசரா - பகலில் சஞ்சரிக்கும் தேவதையாயிருப்பவர்.
ஹிர்புத்நியா-ஒரு தேவதை, 'பிரமாண்டத்தின் அடியிலிருக்கும் சேஷனாயிருப்பவர்' என்பது பழையவுரை

அஹோராத்ரா - இரவுபகல்களாயிருப்பவர்
அக்ஷரா - அழிவில்லாதவர், 168 - ம் பக்கம் பார்க்க
ஆகாசநிர்விரூபா - ஆகாசம்போன்ற தம்மிடத்தினின்றும் அநே
 ரூபங்களை உண்டாக்குகிறவர், அல்லது, ஆகாசம்போ
 விசேஷ ரூபமில்லாதவர்
ஆச்ரமஸ்தா - நான்கு ஆச்ரமங்களிலுமிருப்பவர்
ஆத்மநிரீலோகா - தம் ஸ்வரூபத்தில் பிறர் பார்வை வரா
 வர், 'ஜீவனிடத்தில் நிச்சயமாகத் தம்மைப் பார்ப்பவ
 என்பது பழையவுரை
ஆத்மஸம்பவா - தாமே உண்டானவர்
ஆத்யநிர்க்கமா - உலகத்தின் முதலமுளையாயிருப்பவர் 'அஹ
 என்னும் முதல் நினைவு' என்பது பழையவுரை .
ஆத்யா - முதல்வர்
ஆதி - முதல்வர்
ஆதிகரா - முதல்வரான பிரமதேவரையும் படைத்தவர்
ஆதித்யா - பகன் என்னும் தேவதை, ஸூர்யன் என்னவும் ஆ
 யில் இருப்பவர் என்னவுமாம்
ஆதித்யவஸு - அதிதிப்புத்ரராகிய வஸு என்பவராயிருப்பவ
 ப்ரகாசிக்கும் சூரியனாயிருப்பவர் என்னவுமாம்
ஆதேசா - உபதேசமாயிருப்பவர்
ஆயுதி - எல்லா ஆயுதங்களையும் தரிப்பவர், நன்றாக யுத்தம் செ
 பவர் 'தமக்கேயுரிய சூலாயுதத்தைத் தரித்தவர்' என்ப
 பழையவுரை
ஆயுஸ் - ஆயுளாயிருப்பவர்
ஆர்த்ரசர்மாம்பராவ்ருதா - ரக்தத்தினால் நனைந்த யானைத்தோ
 ஆடையாகவுடையவர்
ஆரோஹணா - பக்தர்களை ஏறச்செய்பவர்
ஆவர்த்தமாநேப்யோவபு - ஸம்ஸாரத்தில் பலமுறை திரும்
 வோர்க்குச் சரீரத்தையளிப்பவர்
ஆவேதநீயா - குருவினால் உபதேசிக்கப்படத்தக்கவர்
ஆஷாடா - எல்லாவற்றையும் பொறுக்கும் சக்தியுள்ளவர்
இதிஹாஸா - பாரதமுதலிய இதிஹாஸமாயிருப்பவர்
ஈ - லக்ஷ்மியாயிருப்பவர்
ஈச்வரா - வ்யாபிப்பவர்
ஈசானா - எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவர்
ஈட்யா - துதிக்கத்தக்கவர்
உக்ரதேஜஸ் - உக்ரமான தேஜஸையுடையவர்

ரர் - எல்லாவற்றையும் விழுங்குகிறவர்
பித - அவித்தையைப் பிளந்துகொண்டு ஆவிர்ப்பவிப்பவர்
ஸங்கர் - பற்றற்றவர்
கரர் - உறுதியான ரூபமுள்ளவர்
மத்தவேஷப்ரச்சன்னர் - பித்தனவேஷத்தினால் தம்மை மறைத்திருப்பவர்
மாதர் - மோஹிக்கச்செய்கிறவர்
காரர் - உபகாரம் செய்பவர்
சாந்தர் - தம ஸாமர்த்தியத்தை வெளிக்குக்காட்டாதவர்
தேசகரர் - உபதேசம் செய்பவர்
காந்தர் - உமாதேவியினால் விரும்பப்பட்டவர்
தவர் - உமையின் கணவர்
பதி - பார்வதிக்குக் கணவர்
பதி - பார்வதிக்குநாதர், பிரம்மவித்தைக்கு அதிபதி என்னவுமாம்
ணீஷீ - தலைப்பாகையை யுடையவர்
ங்கு - தஹிக்கும் கிரணங்களை உடையவர்
த்வசாத்மா - ப்ரகிருதிமண்டலத்துக்கு மேற்போனஸ்வரூபத்தை உடையவர்
த்வசாயி - அண்ணாந்து படுத்திருப்பவர்
த்வரேதஸ - மேல்நோக்கிய ரேதஸ்ஸையுடையவர்: ஜிதேந்த்ரியர்
த்வரேதஸ எல்லாருக்கும் மேற்பட்ட பிரம்மாதிகளைச் சிருஷ்டி செய்கிறவர்
த்வலிங்கர் - மேல்நோக்கிய குறியையுடையவர்
த்வஸம்ஹநநர் - மிக்க வலிமையுள்ளவர், உயர்மானதேகமுள்ளவர்
றபதி - எல்லாக்ரஹங்களுக்கும் தலைவர், 'அங்காரகன்' என்பது பழையவுரை
றர் - எல்லாவற்றையும் க்ரஹிப்பவர், 'ராகு' என்பது பழையவுரை
மா - ஜநசோகையாயிருப்பவர்
ாவஸ்தர் - யாகமுதலிய கிரியைகளில் இருப்பவர்
ஷ்ணபிங்களர் - கரியநிறமும் சிவப்பு நிறமுமுள்ளவர், 'ஹரிஹர ரூபி' என்பது பழையவுரை
ஷ்ணர் - ஸ்தானந்தமாயிருப்பவர், 'கருஷ்ணனாக அவதரித்தவர்' என்பது பழையவுரை

கருஷ்ணவாணா-கறுதத வாணமுடையவா விஷ்ணுரூபி எனட
ககா - ஹருதயாகாசததிலிருபபவா
ககுபா - திசைகளாயிருபபவா
கசரா - ஹருதயததுளளிருககும வெளியாகிய தகராகாசத
வஸிபபவா
கடகி - கததியைத தரிபபவா
கணடலி - மேடுகளிலிருபபவா
கணகாததா - பரமதகணஙகளையுணடுபணணுகிறவா
கணகாரா - பாணனமுதலியபகதாகளைத தம கணஙகளாகச
பவா
கணபதி - பரமதகணஙகளுககு ஈசுவரா
கணா - யாவராலும எணணபபடுகிறவா, ததவததொகுதியான
கணா - பரமதகணமாயிருபபவா
கதாகதா - போயவநதுகொணடிருபபவா, அநதாததான
பரதயக்ஷமுமாவரெனபது, 'ஸமஸாரரூபி' எனபது பல
உரை
கதி - யாவராலும அடையபபடுகிறவா, 'முகதாகளால அ
யபபடுபவா' எனபது பழையவுரை
கதி - யாவருககும ஸாதகமாயிருபபவா
கநததாரி - வாசனையைத தரிபபவா
கநதபாலீபகவாந - பரளயகாலததில காமவாஸனைகளைக
பாறறும ஈசுவரா
கநதாவா - சிதரரதனமுதலிய கநதாவராயிருபபவா
கநகா - பொனனுயிருபபவா.
கநிஷ்டா - மிகசசிறியவா, ஸூக்ஷமரூபியெனபது, 'அதிதி
புதராகளில கநிஷ்டரான வாமனா' எனபது பழையவு
கபாததி - சடைமுடியையுடையவா
கபஸதி - ஸூரியனுககுக கிரணமாயிருபபவா
கபாலவாந - பிரமமகபாலததை ஏநதுபவா
கபிசா - பொனனிறமாயிருபபவா
கபிலா - கபிலவாணமாயிருபபவா, செமமடடைவாணமாயி
பவா
கமபீரகோஷா - பெரியவாதயமுழககஙகளுளளவா
கமபீரபலவாஹநா - அயலாரால அசைககககூடாதவனமைய
வருஷபவாகனமுளளவா
கமபீரா - அறிவுககெடடாதவா.
கமணடலுதரா - கமணடலு எனனும பாதரததைததரிபபவ

ணிகாரமஹாஸ்ரகவீ - சிறந்தகொன்றைமாலையையணிந்தவர்
ந்தா - எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கினவர்
மகாலவித் - காமங்களின் காலங்களை அறிந்திருப்பவர்
மஸாவபந்தவிமோசநா - காமங்களாலுண்டான பந்தங்களெல்லாவற்றையும் விடுவிப்பவர்
லதாலீ - கையையேபாத்ரமாகவுடையவர்
பா - கல்பஸூத்ரமாயிருப்பவர், 168 - ஆம் பக்கம் பார்க்க
- நெற்களத்துக்குப் பதி, க்ஷேத்ராதிபதி
- யுத்தரூபியாயிருப்பவர்
- கலியாயிருப்பவர், 'மஹாமோஹத்தின் காரியமான காமக்ரோத முதலியவையாயிருப்பவர்' என்பது பழையவுரை
- கலையென்னும் காலத்தின் சிறியபிரிவாயிருப்பவர்
மபதி - இந்த்ரியங்களை நடத்துகிறவர்
ஹா - யானையாகவந்த அஸுரனைக்கொன்றவர்
ந்சநச்சவி - பொன்னிறமுள்ளவர்
தா - ஆனந்தத்தின் எல்லையாயிருப்பவர்
தாரா - பூமியைத்தரிப்பவர், 'காந்தாரமென்னும் ஸ்வரமாயிருப்பவர்' என்பது பழையவுரை
ாலீ - கபாலமுள்ளவர், 'பிரமாண்டத்திற்கு அதிபதி' என்பது பழையவுரை
நாசகா - மன்மதனையழித்தவர்
ா - எல்லாராலும் விரும்பப்படுகிறவர், மன்மதனைப்போல அழகுள்ளவர்
ா - விரும்பப்படும் சப்தாதிவிஷயமாயிருப்பவர்
கடங்கடா - யமனுடையஆவரணமாகியமாயையைமூடுகிறவர்
பூஜிதா - யமனால் பூஜிக்கப்பெற்றவர்
யோகி - காலத்தைச்சேர்ப்பிப்பவர்
ா - காலமாயிருப்பவர், யமன், அல்லது எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவர்
ா - புண்யபாபங்களின் பலனைச்செய்பவர், 'பலனைக் கொடுப்பதற்காக எல்லாப்ராணிகளின் புண்யபாவங்களையும் அறியும் சித்ரகுப்தனுயிருப்பவர்' என்பது பழையவுரை
ா - கலைஞானங்களுக்கு இருப்பிடமானவர்
ா - காலமாயிருப்பவர், 'பிறப்புஇறப்புகளின் பெருக்காயிருப்பவர்' என்பது பழையவுரை
டை - காஷ்டையென்னும் காலத்தின் ஒருசிறியபிரிவாயிருப்பவர்

காஹலீ - காஹலவாதயமுளளவா
கிரிருஹா - கைலாசத்தினமேலிருபபவா
கிரிஸாதநர் - மேருமலையை விலலென்னும்கருவியாகவுடையவ
குண்டி - கமணடலுவுளளவா, 171 - ஆம பககம பாாகக
குணபுததி - குணஙகளையறிகிறவா
குணகரா - குணஙகளுககெல்லாம இருபபிடமானவர்
குணதிகா - குணஙகள பிருதியாக உளளவர்
குணௌஷதா - குணஙகளை விருததிசெய்கிறவா
குரு - ஆசாரியா
குருகாததா - குருக்ஷேதரமென்று சொலலபபடட காமஸதா
னைதயும உபாஸநஸதானததைதயும செயதவா
குருபூதா - காமஸதானம உபாஸநஸதானம இரணடுமாயிரு
வா
குருவாஸி-காமஸதானம உபாஸநஸதானம இரணடிலும வ
பவா
குஹயா - மறைநதிருபபவா, 'உபநிஷததாயிருபபவா' என
பழையவுரை
குஹா - ஸுபரமமணயா
குஹா - மறைநதிருபபவா, 'குமாரா' எனபது பழையவுரை
குஹாவாஸி - யோகியாயிருபபவா, அலலது, ஹருதயகு
லிருபபவா
கூபா - பூமியைககாபபவா 171 - ஆம பககம பாாகக
கூலகாததா - தாமவயவஸதையாகிய கரையையுணடுபணணு
வா 'புஷகர முதலிய மஹாதடாகஙகளைசசெயதவா'
பது பழையவுரை
கூலஹாரீ - நீாபபெருககு வடிவமாயிருநது கரையை இடிபப
கேசரா ஆகாயததிலிருபபவா, கமககு ஓா ஆதாரமும கே
டாதவா எனபது 170 - ஆம பககம பாாகக
கேது - கொடிபோல எஙகும விளஙகுகிறவா
கேதுமாலீ - கொடியினால சோபிபபவா
கைலாஸகிரிவாஸி - கைலாஸமலையிலிருபபவா
கோசாமவஸநா - மாடடுததோலை ஆடையாக உடுததவா
கோசரா - இநதரியஙகளிலிருபபவா
கோபதி - கிரணஙகளுககு அதிபதி
கோபாலீ - இநதரியஙகளைக காபபவா
கோரதபஸ - ஸமஹாரகாலததில உகரமான ஆலோசனையுள
கோரா - உகரமாயிருபபவா

ளதமா - நயாயசாஸதிரஞசெயதவா
சாநபாக - சமசாநததையடைநதிருபபவா
சாநவாஸி - சமசானததிலவஸிபபவா, 'காசியில' எனபது பழையவுரை
ஙகபரியா - கைலைமலைசசிகரததில பிரியமுளளவா
ஙகி - உயாவுளளவா, 'கொமபுளள வருஷப முதலியவையா யிருபபவா' எனபது பழையவுரை
வதபிஙகளா - வெளுபபும சிவபபுமான நிறஙகளுடையவா, 'அாததநாரீஸவரரூபி' எனபது பழையவுரை
ரா - சகதியுளளவா
ரா - இநதிரன
கரா - ஸுகததைககொடுபபவா
கரா - தாருகாவனவாஸிகளுககுச சுகததைச செயதவா
கரா - ஸுகததைக கையிலவைததிருபபவா, 'சநதேஹஙகளை அறுபபவா' எனபது பழையவுரை
ஹரஸூலோசநா - கெடடவழி போகிறவாகளையழிககும அழகான கணகளையுடையவா, சநதிரஸூாயாகளை அழகிய கணகளாகவுடையவா, 'சநதிரனைத தமமுடைய குளிாநத கணணாகவுடையவா எனபது பழையவுரை, 171 - ஆம பககம பாாகக
ரா - குடையாயிருபபவா தாபததை நிவிருததி செயபவரெனபது
ருஹா - சதருககளைக கொலலுகிறவா
கதி - சகதியாயுதமுளளவா
கதிபாசசகதிமாந - பீரஙகி, கயிறு, வேல முதலிய ஆயுதஙகளை உடையவா
ம - ஏழிலைமபாலை மரமாயிருபபவா
ஜிஹவா - நூறுநாககளையுடையவா
ாமுகா - நானகுமுகஙகளையுடையவா
ஷபதா - நானகுவழிகளையுடையவா விஸவா, தைஜஸா, பிராஜஞா, சிவன எனனும நானகுவழிகளால உபாஸிககபபடுகிறவா, அலலது சரியை, கிரியை, யோகம, ஞானம என னும நானகு வழிகளையுடையவா
நரா - சநதோஷபபடுததுகிறவா
நரவகதரா - மதிபோனற முகமுடையவா
நனம - சநதனமரமாயிருபபவா
நனி - சநதனம பூசிககொணடவா

சநதோவயாகரணோததரா - வேதஙகளுககும வேதாஙகஙக
குமமேறபடடவா, 170 - ம பககம பாாகக
சநி - மெதுவாகவிருபபவா
சமூஸதமபனா - அஸுரஸேனைகளை நிறுததுகிறவா
சாமி - புலிததோலையும யானைததோலையும உடுததவா
சாவா - ஹிமவிபபவா, தாருகாவனமுனிவரை மயஙகச செ
தவா
சரணயா - காபபவா
சரா - சிதற அடிபபவா, 'பாணமாயிருபபவா' எனபது பழை
உரை
சராசராதமா - ஜஙகமமும ஸதாவரமுமாயிருபபவா, இஙகு, '
ரததுககும லகரததுககும பேதமிலலை' எனறுகொண
'திருமபி வருவதும திருமபிவராததுமாகிய ஆசசிர
மாாககமும தூமாதிமாாககமுமா யிருபபவா' எனப
பழையஉரை
சலா - ஓரிடததிலும நிலலாதவா, நிலையாக கரஹிககககூடா
ரெனபது
சாசவதா - நிதயா
சாருலிஙகா - அழகான ரூபததையுடையவா
சிகணடி - ஜடைமுடியையுடையவா
சிகி - சிகையுளளவா, 'குடுமியுளளகருஹஸதா' எனபது பழை
வுரை
சிரோஹாரி - பிரமமாவின தலையை அறுததவா
சிவா - பரிசுததா
சீரவாஸஸ - மரவுரியைததரிததிருபபவா
சீலதாரி - நலலொழுககததைககாபபவா
சுகலா - சுததா
சுகலா - வெணணிறமாயிருபபவா
சுசி - பரிசுததா
சுசி - சுததா, பரகருதியிலிருநது விலகியிருபபவரெனபது
சுததா - குறறமறறவா
சுததாதமா - பரிசுததசிததமுளளவா
சுபாகூஷா - அனுகரஹததினால சிறநத கணணுளளவா
சேகிதாநா - செவவையாக அறிகிறவா
சோபநா - மஙகளகரா
சோபநா - கலயாணமாயிருபபவா
தராஸநா - பயபபடுததுகிறவா

|கருமந்தரா - பீஜம, சகதி, கீலகம எனனும மூனறு முகய அமசஙகளையுடைய மநதரமாயிருபபவா

|காலதருக - இறநதகாலம நிகழகாலம எதிாகாலம ஆகிய முககாலஙகளையும தரிபபவா

|சஙகு - ஸதவம, ரஜஸ, தமஸ எனனும முககுணஙகளையும ஆணிகளபோல ஆதாரமாகவுடையவா

|சுகலா - மனம வாககு காயம மூனறும சுததமாயிருபபவா

|தசா - ஜநமம மரணம வாழககை ஆகிய மூனறு தசைகளையும பிராணிகளுககுக கொடுபபவா

|யகூஷா - முககணணா

|யுகா - (மூவிரணடு=) ஞானம, சகதி, பலம, ஐசுவரியம, வீா யம, தேஜஸ எனனும ஆறு குணஙகளுளளவா, 'கலி தவிர மறற மூனறு யுகஙகளாயிருபபவா' எனபது பழையவுரை

|லோசநா - முககணணா

|விகரமா - மூவுலகஙகளையும வயாபிததிருபபவா, 'தரிவிகர மராயிருபபவா' எனபது பழையவுரை

|விஷடபம - ஸவாககரூபி, 'ஸவாகக ஸாதநமான தாமம' என பது பழையவுரை

|ஜடி - மூனறு ஜடைகளையுடையவா

|திமாந - தைரியமுளளவா

|வா - அசைவறறவா

|வா - ஒரு நகூஷததிரமாயிருபபவா

|வா - சலியாதவா

|ஷடா - விசுவகாமா, எலலாவறறையும குறைபபவா, அழிப பவரெனனவுமாம

|ாதசா - பனனிரணடு ஸூாியாகளாயிருபபவா, 'மனிதாக ளுககுக காபபவாஸமுதலுளள தசைகளில பனனிரணடா வது தசையாகிய மோகூஷரூபி' எனபது பழையவுரை

|பாஹு - பததுக கைகளையுடையவா

|ணடி - தடியுளளவா 171 - ம பககம பாாகக

|வநதரி - வைதயசிரேஷடா, பிறவிபபிணிகளுககுச சிகிதஸை செயபவரெனபது

|வி - விலலையுடையவா

|ஸவி - தவமுளளவா

|ஸஸகதா - தவததிலிருபபவா

|பாநிதி - ரிஷி

|பாமயா - தவமேயுருககொணடவா

தமபா - சததுருககளை அடககுகிறவா
தமநா - துஷடாகளை அடககுகிறவா
தாபபசாரி - தாபபஙகளில வைககபபடட ஹவிஸ¬ஸகளைப பக
பவா, அலலது, தாபபஙகளில ஸஞசரிபபவா, அவறறை
பரிசுததஞ செயபவா எனபது
தாபபணா - கணணாடிபோலிருபபவா
தாமஸாதாரணவரா - புணணியததிறகுததகக பயனுயிருபபவ
தாஷணுதமா - பிறரைப பயபபடுததுகிறவா
தரஙகவித - அலைகளையுடையவா, இஙகு, ஸருஷடி, ஸதிதி,
ஹாரஙகள அலைகள எனபன, 'விஷயசுகஙகளையுடைய
எனபது பழையவுரை
தரா - ஒரு வஸ¬
தரு - ஆபததைத தாணடுவிபபவா
தரு - கலபகமுதலிய மரமாயிருபபவா
தரோததமா - எலலாவறறையுந தாஙகுகிற ஆதிசேஷன (
லானவாகளுககும மேலானவா
தலஸதாலா - கைததாளமாயிருபபவா 171-ஆம பககம பாா
தக்ஷயாகாபஹாரி - தக்ஷருடைய யாகததை அழிததவா
தக்ஷா - காரியஙகளில திறமையுளளவா
தக்ஷிணா - ஸமாததா
தாதா - பரமமா
தாமரோஷடா - சிவநத உதடுளளவா
தாாக்ஷயா - கருடா
தாரணா - ஸமஸாரததைத தாணடுவிபபவா
தாலா - ஸமஸாரக கடலின தலம எனறு சொலலபபடட
ததை அறிநதவா, 'சுதத பரமமததை அறிநதவா' என
பழைய உரை
தாளி - தாளமுளளவா
திகமதேஜாஸவயமபுவா - பிரமமாவுககுந தாஙகமுடியாத ப
ரம முடையவா
திகமமநயு - உகரமான கோபமுளளவராயிருபபவா
திகவாஸஸ - திசைகளை ஆடையாயுடுபபவா
திவிஸ¬பாவஞேதேவா - தேவலோகததிலிருககும இநதர
கும பூஜயா
தீநஸாதகா - ஏழைகளுககு உபகாரம செயபவா
தீாககா - நெடியவா
தீாததேவா - பரிசுதத தேவதை

ணதாபா - உகரமானதாபததைச செயயும அகனியாயிருப பவா

பவீணா - சுரைககாயகடடின வீணையையுடையவா, இதனுலே தான அதனை ருதரவீணையெனபது

வாஸா - ஆடையிலலாதவா

வாஸா - தூாவாஸமுனிவராக அவதரிததவா

கேதநா - புகைககொடியுள்ள அகனியாயிருபபவா

கேது - வாலநக்ஷதரமாயிருபபவா

பதாதமா - தேவாகளுககு அநதாயாமி

பதேவா - தேவாகளுககுநதேவா

பா - ஜயிபபவா, விளஙகுகிறவாஎனனவுமாம

பா - ஜயிகக எணணமுளளவா, காநதியுளளவரெனறுமாம.

பரிஷி - தேவதையாகவும ரிஷியாகவுமிருபபவா, 'நாரதர் முதலியோராயிருபபவா' எனபது பழையஉரை

ரவிமமா - தேவசிரேஷடா

பாதிதேவா - இநதிரியஙகளுககுளடடாமல விளஙகுபவா

பாதிபதி - தேவாகளுககுஅதிபதி

பாஸுரகணுகரணி - தேவாஸுரககூடடஙகளை முனனுககுக கொணடுபோகிறவா, 'காாததிகேயா, கேசிமுதலியவரா யிருபபவா' எனபது பழையஉரை

பாஸுரகணுசரயா - தேவாஸுரக கூடடஙகளினுல அடை யபபடுகிறவா

பாஸுரகணுதயக்ஷா - இநதரன விரோசனன முதலிய தேவா ஸுரககூடடஙகளுககுத தலைவா

பாஸுரகுரு - தேவாஸுரரால பூஜிககபபெறறவா, 'குரு சுகராகளாயிருபபவா' எனபது பழையஉரை

பாஸுரநமஸகருதா - தேவாஸுராகளால நமஸகரிககப படடவா

பாஸுரபதி - தேவருககும அஸுரருககும தலைவா

பாஸுரபராயணா - தேவாஸுராககு முககியமான ஆதரவா யிருபபவா

பாஸுரமஹாமாதரா - தேவாஸுராகளுககு முககியமநதரியா யிருபபவா

பாஸுரமஹேசவரா - தேவாஸுராகளை நியமிபபவாகளையும நியமிபபவா

பாஸுரவரபரதா - பிரமமா ருதராமுதலியோராயிருநது தேவாஸுரருககு வரமளிபபவா

பாஸுரவிநிாமாதா - தேவாஸுரரைபபடைபபவா

தேவாஸுரேஸவரா - தேவாஸுராகளை நியமிபபவா
தேவேநதரா - தேவாகளுககுமாசுவரா
தேஜஸ - ஒளியாயிருபபவா
தேஜஸகரா - ஸூாயனமுதலியவறறிறகும ஒளியையுணடுபண்ணு பவா 167-ஆம பககம பாாகக
தேஜோபஹாாி - பிறாசகதிகளை அபஹாிபபவா
தேஹா - விருததியாகிறவா
தைதயஹா - அஸுாகளைககொனறவா
தோரணா - முகதிககு வாயிலாயிருபபவா
நயகரோதா - ஆலமரததினகீழ தகஷிணமூாததியாயிருபபவா
நயகரோதரூபா - கீழே வளாவதாகிய ஸமஸார விருக்ஷமா யிருபபவா
நயாயநிாவபணா - நியாயசாஸதிரததை உலகததிறகுககொடுதத வா, 'தாமபரகாரம தானமசெயபவா' எனபது பழையஉரை
நருதயபாியா - நாததனததில விருபபமுளளவா
நகதஞசரா - இரவில சஞசாிககும ராக்ஷஸா முதலியவராயிருப பவா
நகதா - இரவாயிருபபவா, 'மஹாமோஹமாயிருபபவா' எனபது பழையவுரை
நநதநா - சநதோஷபபடுததுகிறவா
நநதி - தாமே நநதியாகவுமிருபபவா
நநதி - ஸமபததாயிருபபவா
நநதிகரா - பூாததிசெயகிறவா
நநதிகரா - ஸமபததைசசெயபவா
நநதிவாததநா - பகைவனஸநதோஷததையழிபபவா
நநதீசவரா - நநதியெனனுமவாஹநததுககு ஈசுவரா
நபா - ஆகாயமபோலப பறறறறிருபபவா, அலலது, புலன களுககு விளஙகாதவா
நபஸதலா - ஆகாயததையே இடமாகவுடையவா
நாததகா - எலலாவறறையும ஆடடிவைபபவா
நரா - எலலாவறறையும நடததுகிறவா, ஜீவரூபியெனனவுமாம, 'பிரமமாணடததை நடததும விராடபுருஷா' எனபது பழையவுரை
நரா - ஒனறையுமடையாதவா, பறறறறவா எனபது
நராஷபா - மனிதஸரேஷடா
நவசகராஙகா - புதியசகரஙகளாகிய சூாியசநதராகளைத திாிபுர ஸமஹாரததில தேருககு அஙகஙகளாகவுடையவா, சககர வடிவஙகளான ஒனபதுகரஹஙகளையும அஙகததிலஉடைய

வர் என்னவுமாம், 'புதுஹமஸமாயிருபபவா' என்பது பழையவுரை
தரவிகரஹமதி - நக்ஷத்ரமபோலபரகாசிககும தேகமும புததியுமுடையவா
தரஸாதகா - நக்ஷத்ரஙகளைப படைததவா
) - உலகததிறகு ஆதாரமாயிருபபவா
ஹா - தணடிபபவா
கரா - சாநதரவயாகரணமசெயத சநதிராசாரியராயிருபபவா
சரா - இரவாகிய அவிதயையைககொணடு பரவருததிபபவா
சரா - இரவில ஸஞசரிபபவா
சாரி - பரளயமெனனும ராததிரியில ஸஞசரிபபவா
லயா - ராததிரி என்று சொலலபபடட அவிதயையை லயிககச செயகிறவா
பகாததா - எபபோதும நாததனம செயபவா
பம ஆசரமபூஜிதா - எபபோதும எலலா ஆசரமஙகளாலும பூஜிககபபெறறவா
பமவாசசஸவீ - எபபோதும ஒளியுளளவா
பா - அழிவிலலாதவா
பாதமஸஹாயா - ஆதமாககளுககு என்றும துணையானவா
- அடைநதவாகளுககுப புதையல போனறவா
- எலலா ஒளிககும இருபபிடமானவா, 167 - ஆம பககம பாாகக
ரதி - தேகததிறகுள பரவேசிபபவா
ததர் - காரணமாயிருபபவா
ததஸதா - காரணஙகளிலிருபபவா
தா - இநதரியஙகளை ஜயிததவா
மா - எலலாவறறையும நியமிபபவா, 'நியமததால அடையககூடியவா' எனபது பழையவுரை
மாசரிதா - எலலாததவஙகளினாலும அடையபபடடவா
மௌநதரியவாததநா-தவததினால ஐமபுலனகளையும அறுபபவா
பாணம - மோக்ஷரூபி
ரீவா - ஜடபபொருளாயிருபபவா
பகரஹா - தடையிலலாதவா
ரமயா - குறறமறறவா
யா - எலலாபபராணிகளுககும இருபபிடமானவர்
ருததி - ஒழிவாயிருபபவா
வததா - எலலாவறறையுமறிவிபபவா

நிஜஸாககா - தமதுஸருஷடியாயிருபபவா, ஸவயமபு எனபது
நிஹநதா - கொலலுகிறவா
நீதி - ராஜநீதியாயிருபபவா
நீரஜா - ரஜோகுணததை நிவருததிககசெயகிறவா, பாளயஜ
திலிருநது உணடானவரெனனவுமாம
நீலகணடா - கறுதத கணடமுடையவா
நீலமௌளி - தலையில இநதரநீலககல கிரீடமதரிததவா
நீலா - கறுதத நிறமுளளவா, 'மரகதவாணமாயிருபபவா'
பது பழையவுரை
நைகஸாநுசரா - அநேக மலைசசிகரஙகளில சஞசரிபபவா
நைகாதமா - அநேக தேஹஙகளையெடுபபவா
பரகருஷடாரி - காமகரோதமுதலிய சதருககளை மிகஒடுககுப
பரகாசா - வெளிபபடையா யிருபபவா, 'காமகாணடமாயிரு
வா' எனபது பழையவுரை
பரசாநதாதமா - அலை ஓயநத கடலபோல அடஙகியிருபபவா.
பரதயயா - ஞானமாயிருபபவா
பரதாநதருத - பரகருதியைத தரிபபவா
பரபாவா - ஒரு வஸ்து
பரபாவாதமா - சகதியை உருவாகக கொணடவா
பரபு - அநதாயாமி
பரபு - எலலாவறறையுமநுபவிபபவா
பரமமகருத - வேதஙகளையுணடுபணணினவா
பரமமகாபபா-பிரமமாவைத தமகாபபததில உடையவா, 'வே
ததைக காபபததில உடையவா' எனபது பழையவுரை
பரமமசாரி - பரமமததினிடததிலிருபபவா
பரமமதணடவிதாமாதா - பிரமமதணடமெனனும ஆயுதக
செயபவா, பிரமமாவுககுததணடனைசெயபவா எனனவும
பரமமலோகா - பரபரமமமாகப பாககபபடுகிறவா, 'ஸத
லோகம' எனபது பழையவுரை
பரமமவாசசலா - பிராமமணருககுப பிரமமதேஜஸாயிருபப
பரமமவித - வேதமறிநதவா
பரமமா - மிகபபெரியவா
பரமமி - வேதமோதினவா
பரமாணா - மெயயறிவிறகுக காரணமாயிருபபவா
பரயதாதமா - பரிசுதத மனமுளளவா
பரவருததி - உலகநடையாயிருபபவா
பரவரா - சிரேஷடா

வேசிநாமகுஹாபாலா - தமமைததியானிபபவாகளின மனத ைதக காபபவா, 'சரீரததைதககாபபவா' எனபது பழைய உரை
ஜாதவாரம - ஸநததிககுககாரணமான ஆசை
ஜாபதி - ஜனஙகளுககு ஈசுவரா
ஜாபீஜம - பிரஜைகளுககு விததாயிருபபவா, மாயையுடன சோநத விததாயிருபபவா எனபது
ஸகநதா - எலலாரையும நழுவசசெயகிறவா
ஸநநா - அநுகரஹமுளளவா
ஸாதா - அனுகரஹமாயிருபபவா
ஸாதா - அனுககிரஹிபபவா
ஸாதா - ஆனநதமயமானவா
ாக - முநதினவா
ாணதாரணா - உயிரை நிறுததுகிறவா
ாமமணா - பராமமணபரியா
ாஸாநாமபரபவா - பிராஸஙகள எனனும ஆயுதஙகள உணடாகும இடம
யா - இனியவா
ர்தசாரி - பரேதஙகளுடன ஸஞசரிபபவா
தாநாமபரமாகதி - பகதியுளளவாகளுககுச சிறநத ஆதரவு
வான - ஞானம சகதி பலம ஐசுவரியம வீரயம தேஜஸ எனனும ஆறு குணஙகளையும உடையவா
ஹாரி - ஐசுவரியததைதககவாபவா, கொடுபபவரெனறுமாம
பதி ஆதமாககளுககுபபதி
பதி - ஜீவனகளுககு ஸவாமி
டிசி - படடிசம எனனும ஆயுதம உளளவா
பாமுகா - வடவாமுகமெனனும அகநிஸவரூபி
ாடிதா - எலலாநதெரிநதவா
ிவி - பணவவாதயமுளளவா
மகாபபா - பிரமமதேவராயிருபபவா
மநாபா - உலகததிறகுககாரணமான பதமததை நாபியிலுடையவா
மநாளாகரா - தாமரையினகாமபைத தமககு முனனதாகவுடையவா, 'பிரமமதேவா, தாமிருககுநதாமரைமலரின காமபுமுடிவைக காணுவதறகு அதிலிழிநதும அதைககாணு மறபோனா, அநதக காமபுககு முனனிருபபவராதலால பரமமதேவராலுங காணக கூடாதவா' எனபது, 'தாமரைக

காமபின முனையிலிருநது பூககசசெயபவா' எனனவுமாம
பதி - எலலாவறறிறகும ஸவாமி
பநதகாததா - ஸமஸாரபநததகதை உணடுபணணுகிறவா
பநதநா - ஸமஸாரபநதமாயிருபபவா
பபரு - கபிலநிறமுளளவா, 'சனியாயிருபபவா' எனபது பழைய உரை
பயோநிதி - கடலாயிருபபவா
பாயயோநரா - நாறபுறமும வியாபிததிருககும ஸமஷடிஜீவனு யிருபபவா
பரகதி - அடையபபடுவனவறறுள மேனமையானவா
பரசவதாயுதா கோடாலியை ஆயுதமாகவுடையவா
பரமபரமம - பரபரமமமாயிருபபவா, 172-ஆம பககம பாாகக
பரமமதபா - சிறநததவமாயிருபபவா
பரமமபரமம - பரபரமமம, 168-ஆம பககம பாாகக
பரமாதமா - அனனமயம, பராணமயம, மநோமயம, விஜஞாநமயம, ஆனநதமயம எனனும ஐநதுககுமேல ஆறுவதான சுததானநதமாயிருபபவா
பரமோமநதரா - சிறநத ஆலோசனையாயிருபபவா
பரா - முநதினவா
பரிதீபதி - சேனைகளின ஓரததைக காபபவா, 170 - ஆம பககம பாாகக
பலசாரி - பரமதகணமாகிய சேனையுடன சஞசரிபபவா, 'காடடில சஞசரிககும வேடரூபமாயிருபபவா' எனபது பழைய உரை
பலா - சமாததா, 166-ம பககம பாாகக
பலா - பலததையுடையவா
பலரூபதருத - பலராமரூபததைத தரிததவா, பலததையும அழகையும தரிததவா எனனவுமாம
பலவநத - பலமுளள பொருள
பலவாந - சாமாததியமுளளவா
பலவீரா - தம சகதியினால சததுருககளை ஜயிககும சூரா
பலஹா - இநதரரூபியாகிய பலாஸுரனைக கொனறவா, அஸுர சேனையைக கொனறவா எனனவுமாம
பலீ - பலமுளளவா
பவா - உறபததிலயஙகளுககுக காரணமாயிருபபவா
பவா - எலலாபராணிகளுககும உறபததிகாரணமானவா
பவிதரா - பரிசுததஞசெயகிறவா, 'ஸமஸாரமெனனும இடியிலிருநது காபபவா' எனபது பழையஉரை

பிதரா - ஆதமாககளைச சுததபபடுததுகிறவா
பிதரா - இடிபோனற துககஙகளிலிருநது காபபவா
ஸமகோபதா - திருநீறறினுல உலகததைககாபபவா
ஸமசயா - திருநீறறில படுததிருபபவா
ஸமபூதா - தாமே நீருகவுமிருபபவா
ஹுகாககசா - ஸமஹாரததில மிககக்டினமாயிருபபவா
ஹுதரா - அநேகஙகளைத தரிபபவா
ஹுதாநிநதிதா - தாருகாவனவாஸ ரிஷிகளால மிகவும நிநதிக கபபடடவா
ஹுபரதா - மிகுதியாககொடுபபவா
ஹுபரஸாதா - மிகக அநுகரஹமுளளவா
ஹுபூதா - தாமே அநேக உருவஙகளானவா
ஹுமாலா - அநேகலீலைகளையுடையவா
ஹுரசமி - அநேககிரணஙகளையுடையவா
ஹுரூபா - அனேகரூபஙகளைத தரிபபவா
ஹுவிதயா - அநேகவிததைகளையுடையவா
க்ஷம - பக்ஷமெனனுமகாலததின பிரிவாயிருபபவா
க்ஷரூபா - ஸகாயமாயிருபபவா
ஷி - கருடரூபி
ககரா - மறறதேவாகளுககு யஜஞபாகததைப பிரிததுக கொடுபபவா
கி - யஜஞபாகமுளளவா
சா - எலலாவறறையும மாயையினுலகடடுகிறவா
ணஹஸதா - கையில அமபுவைததிருபபவா
தா - எலலாருமடையுமிடமானவா
து - பரகாசிபபவா, 166 - ஆம பககமபாாகக
வா - செயகையாயிருபபவா
ா - தநதை
ாமஹா - கூடஸதா, 'விஷணுவுககுமபிதா' எனபது பழைய உரை
ாமஹா - தநதைககுததநதை
து - அநுஸவாரமானவா, அழிபபவாஎனறுமாம
ாகதருத - பிநாகமெனனும விலலைததரிபபவா
ாகவாந - பிநாகமெனனுந தனுஸையுடையவா
ஷ்டு - பிரமமசாரியாயிருபபவா, 'தணடமுதலிய அடையாளங களுளள ஹமஸஸநயாஸியாயிருபபவா' எனபது பழைய வுரை

பிக்ஷுரூபா - பிக்ஷையெடுப்பவனைப்போலிருப்பவா, 'பரமஹ
ஸராயிருப்பவா' என்பது பழையவுரை
பீதாதமா - பொன்னிறமுள்ளவா
பீஜகாததா - காரணமாகிய பரகருதியை பரவருததிககசெ
கிறவா
பீஜவாஹநா - காரணஙகளை வஹிப்பவா
பீஜாதயக்ஷா - தாமாதாமஙகளுககும ஈசுவரா, காரணமாகிய
கருதிககும ஈசுவரா
புணயசஞசு - புணயததினல அறியபபடுகிறவா,
புராணா - முதனமையானவா
புஷகரஸதபதி - பிரமமாணடததைசசெயத சிறபி
பூதசாரி - பூதஙகளுடன ஸஞசரிபபவா
பூதநிஷேவிதா - ஸததுககளாலே ஸேவிககபபடடவா
பூதபதி - பூதஙகளுககு ஈசுவரா
பூதபாவநா - பஞசபூதஙகளையும உறபததிசெயபவா
பூதபாவநா - பராணிகளையெலலாமகாபபவா, 'எலலாபராணிக
மாக மயஙகுவதறகு இடமானவா' என்பது பழைய உ
பூதவாஹநஸாரதி - பூதஙகளெனனும வாஹநஙகளுககுச் சா
யாயிருப்பவா, 'பராணிகளை நடததுகிறவராகிய பிரமம
வரைச சாரதியாகவுடையவா' என்பது பழையவுரை
பூதாலயா - பஞசபூதஙகளிலிருப்பவா
போஜநா - எலலாருககும உணவையளிபபவா
மருகபாணாபபணா - மானவடிவமான யாகததினமேல ப
பரயோகம செயதவா
மருகாலயா - மானை வைததிருப்பவா
மருது - கருணையுளளவா
மகரா - முதலைரூபமான சிமசுமாரசகரம எனனும காலசககர
யிருப்பவா
மணிவிததா - காதில ரதநாபரணமணிநதவா
மதயமா - நடுநிலைமையுடையவா, பக்ஷபாதமிலலாதவரென்ப
மதநா - ஸநதோஷிககசசெயகிறவா, 'மனமதரூபி' என
பழைய உரை
மதிமாந - புததியுளளவா
மது - வஸநதரூபியானவா
மதுகலோசநா - தேனபோனறசிவபபுவாணமான கணகளையு
யவா

தரகாரா - மநதிரஙகளையுணடுபணணினவா
தரா - தமமைததியானிபபவரைக காபபவா
தரா - பாணவமுதலிய மநதிரமாயிருபபவா, 'இறநதவரைப பிழைபபிககும மநதரமாயிருபபவா' எனபது பழையஉரை
தரவித - மநதிரஙகளையறிநதவா
தாநோபஹுலோவாயு-பரளயகாலததில உலகஙகளைக களைந தெடுககும பெருஙகாறறு, தேகததில வயாபிதது நரமபுக ளைச சீரபபடுததும பிராணவாயு எனனவுமாம
நாவேகா - மநோவேகமுளளவா
நாஜவா - மநோவேகமுளளவா
றரிஷி - பெரியஞானமுளளவா, 'வஸிஷடாமுதலியவராயிருப பவா' எனபது பழையவுரை
றாகரீவா - பெருஙகழுததையுடையவா
றாகரோதா - ஸமஹாரகாலததில உகரமான கோபமுளளவா
றாகமபு - சஙகவாததியததை யுடையவா, 'சஙகுபோனற கழுததையுடையவா' எனபது பழையவுரை
றாகாணா - பெரியகாதுகளையுடையவா
றாகாததா - காததாவையும படைததவா
றாகருபபபராயணா - சிறநத காபபததிறகுக காரணமானவா, பிரமமாணடததிறகுள எலலாவறறையும உணடாககினவா எனபது
றாகாபபா - பரளயகாலததில உலகம அடஙகியிருபபதனல பெருஙகாபபமுடையவா, 'பிரமமாமுதலானவாகளை வயிற றில வைததிருபபவா' எனபது பழையவுரை
றாகாபபா - விசாலமான உளபாகததையுடையவா, எலலா வறறிறகுமமேல வயாபிததிருபபவரெனபது
றாகாமா - ஸருஷடிமுதலிய பெருஙகாரியஙகளைச செயகிறவா
றாகலபா - சிறநத ஆபரணஙகளையுடையவா
றாகாயா - விராட எனனும பெரியசரீரமுளளவா
றாகாயா - பெரியசரீரமுடையவா
றாகாயா பெரியதேகமுடையவா
றாகீதா - சிறநதபாடடையுடையவா
றாகேசா - பெரிய தலைமயிரினையுடையவா, 169-ஆம பககம பாாகக
றாகேது - சிறநத வருஷபககொடியையுடையவா.
றாசோரா - மிக உகரமானவா
றாஙகா - பெரிய லிஙகததையுடையவா

மஹாதமா - பெரியமனமுள்ளவா
மஹாதமா - பிரமபினரூபமுள்ளவா
மஹாதநதா - பெரியபறகளையுடையவா
மஹாதநு - சிறநதவிலலையுடையவா
மஹாதபஸ - உலகைப படைககததகக சிறநத ஆலோசனையை யுடையவா
மஹாதபஸ - சிறநததவமுள்ளவா
மஹாதமஷடரா - நீணடகோரபபறகளையுடையவா
மஹாதமஷடரா - பெருஙகோரபபறகளையுடையவா
மஹாதாது-சிறநத தாதுககளோடுகூடிய மேருமலையையுடையவா
மஹாதேவா - தேவாகளுககும தேவா
மஹாதேஜஸ - பேரொளியுள்ளவா
மஹாந - பூஜயா
மஹாந - சிறநதவா
மஹாந - மகத எனனும ததவமாயிருபபவா
மஹாநதகா - யமனுககுமயமன
மஹாநருதயா - சிறநத நாததனததையுடையவா
மஹாநகா - பெரிய நகஙகளையுடையவா, 'நரஸிமமமாயிருபப வா' எனபது பழையவுரை
மஹாநநா - பெரியவாயுள்ளவா
மஹாநாகஹநா - பெரிய யானையைக கொனறவா
மஹாநாதா - பெரிய சபதமாயிருபபவா, 'ஆகாச வயாபியான அநாஹதநாதமாயிருபபவா' எனபது பழையவுரை
மஹாநாஸா - பெரியமூககுடையவா
மஹாநேதரா - பெருஙகணகளுடையவா
மஹாபரஸாதா பெரிய அநுகரஹமுள்ளவா
மஹாபதா - பெரியமாாககமாயிருபபவா, எளிதில முகதியடை யும வழி
மஹாபலா - சிறநதபராகரமமுள்ளவா
மஹாபலா - சிறநதபலமுள்ளவா
மஹாபாதா - பெரியகாலகளையுடையவா
மஹாபீஜா - காரணததிறகுங காரணமானவா
மஹாமாதரா - பெரியஅளவுடையவா
மஹாமாயா - பெரியமாயையையுடையவா
மஹாமாலா - சிறநதபூமாலையையணிநதவா
மஹாமுகா - பெரியவாயையுடையவா
மஹாமுனி - பெரியரிஷி

ஹாமூர்த்தா - பெருந்தலையையுடையவர்
ஹாமேகநிவாஸீ - ப்ரளயகாலமேகங்களில் வஸிப்பவர்
ஹாயசஸ் - பெருங்கீர்த்தியுள்ளவர்.
ஹாயசஸ் - பெரும்புகழுள்ளவர்
ஹாயுதர் - சிறந்தஆயுதமுடையவர்
ஹார்ணவநிபானவித் - ஸம்ஹாரகாலத்தில் பெருங்கடலையும் குடிப்பவர், அதாவது வற்றச்செய்பவர்
ஹாரதா - பெருந்தேருடையவர், த்ரிபுரஸம்ஹாரத்தில் பூமியே தேராக இருந்ததுகாண்க
ஹாரூபா - அளவற்றரூபமுள்ளவர்
ஹாரூபா - பெரியரூபமுள்ளவர்
ஹர்ரேதஸ் - பொன்மலை வெள்ளிமலைகளை உண்டாக்கும் சிறந்த ரேதஸையுடையவர், தமது ப்ரதிபிம்பமாகிய ஆத்மாவை ப்ரக்ருதியில் ப்ரவேசிக்கச்செய்பவர் என்னவுமாம்
ஹாரோமா - பெரியரோமங்களையுடையவர், 'வராஹமாயிருப்பவர்' என்பது பழைய உரை
ஹாலிங்கா - பூஜிக்கத்தக்க லிங்கத்தையுடையவர்
ஹாவக்ஷஸ் - பெரியமார்பையுடையவர்
ஹாவேகா - மிக்கவேகமுள்ளவர்
ஹாஜ்வாலா - பெரியஜ்வாலையுள்ளவர்
ஹாஜடா - பெரியஜடையுள்ளவர்
ஹாஜத்ரு - பெரிய கழுத்தெலும்புமுண்டுகளையுடையவர்
ஹாஜிஹ்வா - பெரியநாவையுடையவர்
ஹாஸேநா பெரும்படையையுடையவர், 'தேவஸேநாபதியான கார்த்திகேயராயிருப்பவர்' என்பது பழையஉரை
ஹாஹநு - உலகத்தைப்பக்ஷிக்கப்போதுமான பெரியகபோலங்களையுடையவர்
ஹாஹநு - பெரியகன்னங்களையுடையவர்
ஹாஹர்ஷா - பேரானந்தமுடையவர்
ஹாஹஸ்தா - பெரியகைகளையுடையவர்
ஹாக்ஷா - எங்கும் வ்யாபித்த பெரும்புலன்களையுடையவர்
ஹீசாரி - பூமியெல்லாம்ஸஞ்சரிப்பவர்
ஹேச்வரா - எல்லாருக்கும் மேலானஈச்வரர்
ஹோரஸ்கா - பெரியமார்பையுடையவர்
ஹோஷ்டா - பெரியஉதடுகளுள்ளவர்
ஹௌஷதா - சிறந்ததான்யங்களாயிருப்பவர்

மாதரை - மாதரையெனனும காலததின சிறிய பிரிவாயிருபபவா
மாதா - தாய
மாநதாதா - ஓா அரசன, 'நானஎனறு சொலலபபட்ட ஜீவனைப போஷிபபவா' எனபது பழையவுரை
மாநயா - பூஜிககததககவா
மாயாவி - மாயையுளளவா
மாலி - மாலையைததரிததிருபபவா
மாஸம - மாஸமெனனும காலததின பிரிவாயிருபபவா
மிதரா - பனனிரணடுசூரியரைச சோநதவா, அலலது, எலலாவற றையுமளபபவா, எலலாம அவாககு அடஙகினவையெனபது
முகததேஜஸ - ஆசரிதரக்ஷணததிறகாகத தமது சகதியை விடுகிற வா, 'லிஙகசரீரததைவிட்டவா' எனபது பழைய உரை
முகபா - முதனமையானவா
முணடா - ஸநயாஸி
முணடா - தலையிற கேசஙகளிலலாதவா
முணடி - தலைமொட்டையாயிருபபவா, சிரோமுணடனம இரு வகையெனககொணடு, 'ஸநயாஸியும நைஷ்டிகபரமமசாரியு மாயிருபபவா' எனபது பழையவுரை
முதிதா - எபபோதும ஆனநதமாயிருபபவா
முனி - மௌனமாயிருபபவா
முஹூாததம - முஹூாததமெனனும காலததின பிரிவாயிருப பவா 172-ஆம பககமபாாகக
மூாததகா - தலையில இருபபவா, ஸுஷுமநாநாடியில பரகாசிப பவரெனபதுகருதது
மூாததிஜா - சரீரததிலுணடாகிறவா, மனிதசரீரததில பரதயக்ஷ மாகிறவா
மூலா - உலகததிறகு வோாயிருபபவா
மேடராஜா - லிஙகததில ஆவிாபபவிபபவா
மேருதாமா - மேருவிலிருபபவா
மோக்ஷதவாரம - மோக்ஷததிறகுக காரணமான வைராககயமா யிருபபவா
யசஸ - கீாததியாயிருபபவா
யஜஞபாகவித - யாகததிலுளள ஹவிாபபாகஙகளையடைகிறவா
யஜஞா - யாகரூபி
யஜஞா - பூஜிககபபடுகிறவா
யஜஞா - யாகமாயிருபபவா, 'ஜீவனையும ஈசவரனையுமசோககும யோகமாயிருபபவா' எனபது பழையவுரை.

ஞஸமாஹிதா - யாகததிலிருபபவா, 'யோகமௌனதிஞலேயே அடையககூடியவா' எனபது பழையவுரை
ஞஹா - தக்ஷயாகததைதக கெடுததவா, 'பலியினயஜஞததைதக கெடுததவா' எனபது பழையவுரை
பபாதபுஜா - யஜுாவேதமே காலகளும கைகளுமாக உடையவா
தபாஹு - மூயறசியுள்ள கைகளையுடையவா
தா - எலலாவறறிலும சோநதிருபபவா, 'யுததஸாநததரா யிருபபவா' எனபது பழையவுரை
கரா - யுகஙகளையுணடுபணணுகிறவா
ரூபா - யுகமெனனுஙகாலமாயிருபபவா
ாதிபா - ஸுகதுககம, லாபாலாபம, ஜயாபஜயம, சீதோஷண முதலான இரணடுகளுககு அதிபதி, நானகுயுகஙகளையும காபபவா எனனவுமாம
ாவஹா - யுகஙகளையுணடுபணணுகிறவா
சதருவிநாசநா - யுததததில சதருககளையழிபபவா
ாகா - யோகமாயிருபபவா
ாகாதயக்ஷா - யோகததிஞல ஸாக்ஷாதகரிககபபடுபவா
ாகி - யோகததிலிருபபவா
ாஜயா - யோகததிஞல அடையததககவா
நபரபூதா - மிகுதியான ரதநஙகளையுடையவா
நாஙகா - ரதநமபோலச சிறநத அஙகமுடையவா
யோகிஅக்ஷா - தேரிறசோநத அசசாயிருபபவா, உலகததிற காதாரமானவா எனபது
- ஸுகரூபி
- சூரியஞக இருபபவா
ஜராஜா - அரசாககுமஅரசா, சநதரஞகவிளஙகுபவா எனனவுமாம, 'குபேரஞக இருபபவா' எனபது பழையவுரை
ஸஹஸராமிசேக்ஷணா - அநேக ரிககுககளை அநேகம கணகளாகவுடையவா
ரா - ஸமஹாரகாலததில எலலாபராணிகளையும அழசசெயபவா, 'எலலாருககும பராணரூபா, ஸூதராதமா' எனபது பழையஉரை
நு - ருதுவெனனும காலததின பிரிவாயிருபபவா
ளதரரூபா - மஹாபைரவரூபமுளளவா
ந - சீககிரமாக அனுகரஹிபபவா

லமபரா - அநேகமபிரமமாணடஙகள தமமிடததில தொஙகும
படி இருபபவா
லமபிதோஷடா - பரளயகாலததில உலகஙகளைபபக்ஷிககிற
குததொஙகுகிற உதடடையுடையவா
லயா - எலலாவறறையும லயிககசசெயகிறவா
லலாடாக்ஷா - நெறறிககணணுளளவா
லவணா - ஸமஹரிபபவா 171 - ஆம பககமபாாகக
லவம - லவமெனனும காலததின சிறியபிரிவாயிருபபவா
லிஙகம - மஹததெனனும ததவமாயிருபபவா
லிஙகாதயக்ஷா - பரமாணுககளினால அறியபபடுகிறவா
லோககாததா - லோகஙகளைபபடைததவா
லோகசாரி - லோகஙகளிறசஞசரிபபவா
லோகதாதா - லோகஙகளுககெலலாம ஈசவரா
லோகபாலா - திகபாலாகளாயிருபபவா
லோகபாலா - உலகததைக காபபவா
லோகஹிதா - உலகஙகளுககு அனுகூலா
லோஹிதாக்ஷா - சிவநதகணகளையுடையவா
வயகதம - புலபபடுபவா
வயகதாவயகதா - பகதிககுப புலபபடடும இநதரியஙகளுக
புலபபடாமலும இருபபவா , 'காரியகாரணரூபா' என
பழையவுரை
வயவஸாயா - உறசாகமாயிருபபவா
வயாகரா - வயாகரேஸவரரெனனும லிஙகமாயிருபபவா
வயாலரூபா - ஸாபபரூபமாயிருபபவா , 'ஆதிசேஷரூபி'
பது பழையவுரை
வயாஸா - வயாஸரூபி
வரதாதிபா - சேனபுகளைக காபபவா
வருததா - விருததியடைநதவா , தரிவிகரமராயிருநதவா என
வருததாவருததகரா - யுதததில மணடலமாகச சுறறுவதை
ஜயிததுத திருமபுவதையும செயபவா
வருஷணா - காமபலனகளை வாஷிபபவா
வருஷரூபா - தாமமே உருவமாககொணடவா
வருக்ஷாாணஸதிதி - விருக்ஷததினுடைய காதுபோனற இலை
மேலிருபபவா , ஆலிலைமேலபடுததிருககும விஷணு
எனபது கருதது
வருக்ஷகேது - ஸமஸாாவருக்ஷததிறகுக கொடிபோலிருபப

க்ஷா - மரமாயிருப்பவா
க்ஷாகாரா - ஸம்ஸாரவருக்ஷத்தின் வடிவமாயிருப்பவா
ளம் - மகிழமரமாயிருப்பவா
பா - பக்தருக்கு வசப்படுகிறவா
ரா - எல்லாரையும்வசப்படுத்துகிறவா
ரா - எல்லாவற்றையும் தம அதீனத்திலவைத்திருப்பவா
168 - ஆம் பக்கம்பார்க்க
ஜா - வாத்தகராயிருப்பவா
- மிருத்யுவாயிருப்பவா, 171 - ஆம் பக்கம்பார்க்க
கரா - ஸந்ததிவிருத்திசெய்கிறவா
நாதா - புல்லாங்குழலின ஸ்வரமாயிருப்பவா
ா - புல்லாங்குழலாயிருப்பவா
ஷிபாஷி - நிறங்களைப்பலவகைகளாகககாட்டுகிறவா, நானகு வாணங்களையுணடுபணணினவா எனனவுமாம
தி - தச்சனாயிருப்பவா [ஆம் பக்கம்பார்க்க
தநா - ஆத்மாவையும்தேகத்தையும் வருத்திசெய்பவா 170-
ா - வரங்களைக்கொடுப்பவா
ா - வரங்களைக்கொடுப்பவா, 'சிறந்த உருவங்களெடுத்துத தயைசெய்பவா' எனபது பழையவுரை
- எல்லாவற்றையும்மறைத்து வ்யாபித்திருப்பவா
- க்ரஹங்களினால் பராத்திக்கப்பட்டவா, 'பிருகஸ்பதி, சுக கிரன' எனபது பழையவுரை
- விரும்பப்படுகிறவா
ணயா - வரங்கேட்கத்தககவா
ாவராஹா - ஆதிவராஹரூபி
ஹஸ்தா - வஜ்ராயுதத்தைக் கையிறபிடிப்பவா, 'பாவத்தங்களைப பிளக்கும இநதாராயிருப்பவா' எனபது பழையவுரை
- இநதிரனாயிருப்பவா
- வஜ்ராயுதம தரித்தவா
வேகா - வாயுவேகமுள்ளவா
சரேஷ்டா - தாவயத்திலும்சிறந்தவா
ஸபதயா - பிருஹஸ்பதியை அனுசரித்தவா, புரோஹிதராயிருப்பவரெனபது
ா - யாவராலுமடையப்பட்டவா
ரமஹஸ - காறறுவேகமுள்ளவா

வாமதேவர் - பிரார்த்திக்கப்படும் தேவர், 'கர்மபலன்களு
ஈசுவரர்' என்பது பழையஉரை
வாமனர் - குறளாயிருப்பவர், 'வாமனாவதாரம்செய்த விஷ
ரூபி' என்பது பழையவுரை
வாமர் - அழகானவர், 'ஆனந்தஸ்வரூபர்' என்பது பழை
வுரை
வாயுவாஹனர் - காற்றை வாஹனமாகவுடையவர்
வாஜஸனர் - வாஜஸனேயம் என்னும் சாகையை பரவுருத்திக
செய்தவர்
வாஸவர் - இந்திரனுயிருப்பவர்
விகயாதோலோகர் வெளிப்படையான பரகாசமானவர்
விகருதர் - ஸ்வபாவம் மாறுகிறவர்
விகுரவணர் - கெட்டவரைககோபிப்பவர், 'காமத்தினால் அ
யப்படாதவர்' என்பது பழையவுரை
விசவகாமமதி-விசவகாமாஎன்னும் தேவசிற்பியின் புத்தியாயி
பவர், உலகத்திலுள்ளசெயகைகளை அறிபவர் என்னவும
விசவதேவர் - எல்லாருக்கும் தேவர், 'விசவம் என்னப்ப
விஷ்ணுவுக்கும் தேவர்' என்பது பழையவுரை
விசவதேவர் - உலகத்தால் விளையாடுகிறவர்
விசவபாஹு - உலகங்களில் வயாபிக்கும் கைகளையுடையவர்
விசவர் - எல்லாவற்றையும் தமமுள்வைத்திருப்பவர்
விசவரூபர் - எங்குமகாணப்படுகிறவர்
விசவரூபர் - எல்லாஉருவங்களையும் படைத்தவர்
விசவக்ஷேத்ரம் - உலகங்களுக்கு ஆதாரமானவர்
விசாகர் - குமாரசகடவுளாயிருப்பவர், 'இந்தரன் வஜ்ராயுத
ஞல அடித்தபோது கார்த்திகேயரிடமிருந்துஉண்டாகி
ருக்குச சகாயமாயிருந்தவர்' என்பது பழையவுரை
விசாமபதி - மனிதர்களுக்குநாதர்
விசாரதர் - எல்லாமதெரிநதவர்
விசாரவித - ஆதமவிசாரம அறிநதவர்
விசாலசாகர் - பெரியகைகளையுடையவர்
விசாலர் - வயாபித்திருப்பவர்
விசாலாக்ஷர் - அகன்றகணகளையுடையவர்
விதவான் - எல்லாமதெரிநதவர்
விதாதா - கட்டளையிடுகிறவர், 'பலவகைகளால் போஷிப்ப
என்பது பழையவுரை

தா - வணககமுளளவா
ணா - விலையிலலாதவா, 'வயவஹாரம இல்லாதவா, தணட முதலியன இலலாதவா' எனபது பழையவுரை
கா - உலகததிலிருநது தனிததிருபபவா, அவயவமிலலாதவ ரெனனவுமாம
கஜஞா - அவரவா காமஙகளுககுத தககபடி பலனகளைப பகுககத தெரிநதவா
- அநேகமருபஙகளாயிருபபவா
- எலலாபராணிகளுககும ஈசுவரா
- பலருபஙகளாக ஆகிறவா
- வயாபிததிருபபவா
தா - விசேஷமாக அறிநதவா
சா - ஞானருபி
கதா - முழுதும விடுபடடவா
மாசநா - ஸமஸாரததை விடுவிபபவா
ஜா - ரஜோகுணமறறவா
மா - பகைவரையொழிபபவா, விஷயஙகளிலிருநது ஒழிந திருபபவரெனனவுமாம
பா - உருவ மாறியிருபபவா, பல உருவஙகளாகத தோறறு கிறவா எனபது
ஸவாந - கிரணஙகளையுடையவா, 172-ஆம பககமபாாகக
யகாலவித - ஜயிககுமதருணம அறிநதவா
யா - ஜயமாயிருபபவா
யாக்ஷா - எலலாவறறையும ஜயிககுமதேரையுடையவா
கமபி - விஸதாரமுளளவா
ணு - பனனிரணடு சூரியரைசசோநதவா, அலலது, வயா பிபபவா
ணுபரஸாதிதா - விஷணுவினால ஆராதிககபபடடவா, 'சக ரததைப பெறுவதறகாக விஷணுவினால ஆராதிககபபட டவா' எனபது பழையவுரை
வகஸேநா - எஙகும பரவுமசேனையுடையவா
ணாஙகா - விசனததினால ஓயநத அஙகமுடையவா, 'பூமி முதலிய அஙகஙகள அவரிடம முழுதும லயிககினறன, அத னால, அடஙகிய அஙகஙகளுளள சுததா, வயாபகா' எனபது பழையவுரை
தாரா - எலலாவறறையும மறைபபவா, 171-ஆம பககம பாாகக

விஸாககா - விஸாககமானவா, படைபபவா எனறுமாம
வேணவி - வேணுவாதயமுளளவா
வேதகாரா - வேதஙகளையுணடுபணணினவா
வைசரவணா - குபேரா
வைதயா - விததைகளறிரமபினவா
ஸவைதமபா - கபடமிலலாதவருககு வேணடினவா
ஜயோதிஷாமஅயநா - நகஷததிரமுதலியவறறிறகு மாாகக
யிருபபவா
ஜவாலீ - ஜவாலைகளையுடையவா
ஜகத - உலகததிலுளள பொருளகளயாவுமாயிருபபவா, '
பொழுதும மாறிககொணடேயிருபபதனால அவயாக
முதல கடமவரையிலுளள அழியும ஸவபாவமுளள வ
வாயிருபபவா' எனபது பழையவுரை
ஜகதகாலஸதாலா - உலகததைவிழுஙகுமயமனையே போ
பாதரமாக உடையவா, யமனவழியாக எலலாவறறை
தாமே அழிபபவா எனபது
ஜஙகமா - சஞசரிபபவா
ஜடாதரா - ஜடையைததரிபபவா
ஜடி - ஜடையை உடையவா
ஜடி - ஜடையுளளவா, 'வானபரஸதா' எனபது பழையவுரை
ஜநயா - யுதததில ஸமாததா
ஜலேசயா - ஜலததிலபடுததிருபபவா 'ஜலததில சேஷன
படுததிருககும விஷணுவாயிருபபவா' எனபது பழையவு
ஜலோதபவா - பரளயஜலததிலுணடானவா
ஜாஹநவீதருக - கஙகாதரா
ஜிதகாமா - காமனை அடககினவா
ஜிதேநதரியா - ஐமபுலனகளையும அடககினவா
ஜீவநா - ஜடபபொருளுககு ஜீவனையுணடுபணணுகிறவா
ஸ்ரீயாவாஸி - ஸ்ரீயெனறு சொலலபபடட விததையுடன வ
பவா
ஸ்ரீமாந - ஐசுவரியமுளளவா
ஸ்ரீவாததநா - அடுததவருககு ஐசுவரியததை வருததிபண
கிறவா
ஷஷடிபாகா - அறுபதுபாகஙகளையுடையவா, அவையாவ
ஜாகரதவஸதை 1, வெளியில பிரவருததிககுமஞானம
சபத ஸபாச ரூப ரஸ கநதஙகள 5, நினைககததககது அறி
தககது 2, ஞானேநதரியஙகள 5, காமேநதரியஙகள 5, பிரா
அபாந வியாந உதாந ஸமானஙகளெனனும வாயுககள

மனம புததி அகஙகாரம சிததம 4, உலகததிலுள்ள ஸதூல மானபொருள 1, இவை இருபததொனபது, பிறகு, ஸவபநாவஸதை 1, உளளே பரவருததிககுமஞானம 1, அதிலதோறறும ஸூகஷமமாயுள்ள மேறசொனனசபதமுத லியவை 27, இவை இருபததொனபது, ஸாஷாபதி 1, அதிலுள்ள கேவலஸாசும 1, ஆக அறுபது

நதா - ஸாபரமமணயரூபி

ாணு - ஸதமபமபோல உலகஙகளுககு ஆதாரமானவா

ாவராஞமபதி - மலைகளுககு அரசான இமயமலையாயிருபப வா

ிரா - அழியாதவா

ிரா - ஸதாவரமாயிருபபவா

ிகஹநா - ஆஸாரிதரிடததில அனபுள்ளவா

நகாலரூபா - நரிஉருவமெடுதத இநதிரனாயிருபபவா இககதை யைச சாநதிபாவம 612 - ஆம பககமுதல விரிவாககாணக

நதா - எஙகுமவயாபிபபவா

நவஹஸதா - ஸருவமெனனும யாகபாதரததைக கையிலவைத திருபபவா

யமசரேஷடா - தமமாலேயே மேனமையையடைநதவா

யமபூதா - தாமே உணடானவா

ாககதவாரம - ஸவாககததிறகுக காரணமான தவம

ாணரேதஸ - பொனமயமான அணடமாகப பரிணமிககும ரேதஸையுடையவா

ாபபாநு - ராகுவாயிருபபவா, அலலது, ஸவானனுச சொல லபபடட நிதயானநததிலை பரகாசிபபவா

ஸஸிதா - மஙகளததைக கொடுபபவா

ஸஸிபாவா - சிறநதஇருபபையுடையவா

ணா - பரமதகணஙகளுடனகூடினவா

கலா - நிறைநதிருபபவா

காமரி - காமசதருககளான யோகிகளோடிருபபவா, 169 - ஆம பககமபாாகக

கயாஸமாபநா - ருது, ஸமவதஸரம, மாஸம, பகஷம இவற றின ஸஙகயைகளைமுடிககும கடைசித தினமாயிருபபவா

கரஹா - எலலாரையும அஙகீகரிபபவா, 'பானன முதலிய அடியாாகளைச சோததுககொளபவா' எனபது பழையஉரை

த - காரணமாயிருபபவா, 'காரியமாயிருபபவா' எனபது பழையவுரை

த - காரணம, 'காரியம்' எனபது பழையவுரை

ஸத்கர்த்தா - யாவராலும் பூஜிக்கப்பெற்றவர்
ஸத்யவ்ரதா - ஸத்யத்தையே விரதமாக உடையவர்
ஸபலோத்யா - தாம் ப்ரத்யக்ஷமாவது பயன்படும்படியே இரு
வர்
ஸபாவநா - ஸபைகளைக் காப்பவர்
ஸம்பக்நா - எல்லாராலும் செம்மையாக ஆச்ரயிக்கப்பட்டவர்
ஸம்பந்நா - எல்லாம் நிரம்பினவர்
ஸம்யத்தா - ஆசிரிதர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்
ஸம்யுகாபீடவாஹனா - யுத்தத்தில் த்வஜமாயிருக்கும் வரு
வாகனமுடையவர்
ஸம்யோகா - ஆத்மாவையும் தேசத்தையும் சேர்ப்பவர், 1
ஆம் பக்கம் பார்க்க
ஸம்வத்ஸரகரா - வருஷமுதலான காலசக்ரத்தை நடத்துகிறவ
ஸம்வத்ஸரம் - ஸம்வத்ஸரமென்னும் காலத்தின் பிரிவாயிரு
வர்
ஸம்க்ஷேபவிஸ்தரஸ்ஸாக்ஷா - முறையே சுருக்கமும் விரி
கிய ஸூத்திரம் பாஷ்யமுதலிய க்ரந்தங்களாயிருப்பவர்,
ஸமராமத்தந - யுத்தத்தில் பகைவரை மாய்ப்பவர்
ஸமாம்நாயா - வேதமாயிருப்பவர்
ஸமுத்ரா - ஸமுத்ரரூபி
ஸயஜ்ஞாரி - யஜ்ஞசத்ருக்களான அசுரர்களோடும் இருப்ப
169 - ஆம் பக்கம்பார்க்க
ஸர்பசீரநிவாஸநா - பாம்புச்சட்டையை ஆடையாகவுடைய
'ஸர்மமையே வஸ்திரத்தின் நடுக்கட்டாகவுடையவர்'
பது பழையஉரை
ஸர்வகர்த்தஸஸ்கார்வஹா - எல்லா வாஸனைகளின் ஸ்காங்க
யும் உண்டுபண்ணுகிறவர், 170 - ஆம் பக்கம் பார்க்க
ஸர்வகா - எங்குமிருப்பவர்
ஸர்வகர்மஶுபாசுபக்ருதா - நல்வினை தீவினையெல்லாவற்றை
ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் தலையெடுக்கச்செய்பவர்
ஸர்வகர்மா - எல்லாச்செய்கைகளையுமுடையவர்
ஸர்வகரா - எல்லாவற்றிற்கும் கர்த்தா
ஸர்வகாமகுணவஹா - யாவரும் விரும்பத்தக்க குணங்களை உ
பண்ணுகிறவர்
ஸர்வகாமதா - எல்லாஇஷ்டங்களையும் கொடுப்பவர்
ஸர்வகாமா - எல்லாஇஷ்டங்களையும் அடைந்தவர்
ஸர்வகாமவரா - விரும்பப்படுபவற்றுள்ளெல்லாம் சிறந்தவர்

ர்வகாலபரஸாதா - எல்லாககாலங்களிலும அனுகரஹஞ்செயப
வா
ர்வகோவாயு - எங்குமிருக்குமவாயு, காறறு
ர்வசாரி - எங்குமசஞ்சரிபபவா
ர்வசாரி - எங்குமிருபபவா
ர்வசுபங்கரா - எல்லாமங்களங்களையுமசெயபவா
ர்வதா - எல்லாவறறையுமகொடுபபவா
ர்வதாரி - எல்லாவறறையுந்தாங்குகிறவா
ர்வதூாயநிநாதி - எல்லாவாதயசபதங்களுமுள்ளவா
ர்வதேவமயா - எல்லாததேவாகளாகவுமிருபபவா
ர்வதேவமயா - எல்லாததேவாகளையும தம அங்கங்களாகவுடை
யவா
ர்வதேவா - எல்லாததேவாகளினசகதிகளும ஒனறுசோநதவா
ர்வதேஹிநாமஇநதரியா - எல்லாபபிராணிகளின புலனகளாகவு
மிருபபவா
ர்வதோமுகா - எங்கும முகங்களுள்ளவா
ர்வபாாசவமுகா - ஏல்லாபபககங்களிலும முகங்களுடையவா
ர்வபாவகரா - எல்லாப பதாாததங்களையும உறபததிபணணு
கிறவா
ர்வபாவநா - எல்லாவறறையும உணடுபணணினவா
ர்வபாவநா - எல்லாரையும பரிசுததமாககுகிறவா
ர்வபூதஹரா - எல்லாபராணிகளையும ஸமஹரிபபவா [யவா..
ர்வபூதாதமா-எல்லாபராணிகளையுமதமககுததேகங்களாகவுடை
ர்வபூதாநாமவாஹிதா - எல்லாபராணிகளையும நடததுகிறவா
ர்வபூஜிதா - யாவராலும பூஜிககபபெறறவா
ர்வயோகி - எல்லாவறறிலும சோநதிருபபவா
ர்வா - அபிமுகமாகவருகிறவா
ர்வா - தாமவியாபிததிருபபதனால எல்லாமாயிருபபவா
ர்வரதநவிதா - எல்லாச சிறநதபொருளையும அடைநதிருபபவா
ர்வலக்ஷணலக்ஷிதா -எல்லாநலலலக்ஷணங்களுமபொருநதினவா
ர்வலாலஸா - எல்லாரிடததும அனபுள்ளவா
ர்வலோககருத - எல்லாஉலகங்களையும படைபபவா
ர்வலோகபரஜாபதி - எல்லாலோகங்களிலுமுள்ள பரஜைகளுக
கும தலைவா
ர்வலோசநா - எல்லாவறறையும அறிகிறவா
ர்வவாஸா - எங்குமிருபபவா
ர்வவாஸீ - எல்லா இடங்களிலுமிருபபவா

ஸாவவிகயாதா - எலலாவிடஙகளிலும எலலாககாலஙகளிலும லாபராணிகளுககும பரவிததமாகத தெரிநதிருபபவா
ஸாவவிகரஹா - எலலாவறறையும தமககுசசரீரமாயுடையவா
ஸாவஜஞா - எலலாவறறையும அறிநதவா
ஸாவஸாதநா - எலலாபபயனகளையுமகொடுபபவா [
ஸாவஸாதுநிஷேவிதா - எலலாஸாதுககளாலும அடையபபெ
ஸாவாஙகா - உலகஙகளையெலலாம தமககு அஙகஙகளாகவுடை விராடபுருஷா
ஸாவாஙகா - எலலாவறறையுமடைநதிருபபவா, உலகமெலல தமககு அஙகமாகஉடையவா எனனவுமாம
ஸாவாஙகரூபா - எலலா அஙகஙகளிலும அழகுளளவா
ஸாவாசரயகரமா - எலலாவறறிலுமுளள ஒழுஙகாயிருபபவா
ஸாவாசயா - எலலாவறறிறகுமிருபபிடமானவா
ஸாவாதமா - எலலாவறறிறகும ஆதமாவாயிருபபவா
ஸாவாதோதயபரிகரஹா - எலலாவாததியஙகளையும கரஹி வா, 'எலலாஜீவனகளையும குடுமபமாகவுடையவா' எ பது பழையவுரை
ஸாவாயுதா - எலலா ஆயுதஙகளையுமதரிபபவா
ஸாவேஷாமபராணிநாமபதி - எலலாபராணிகளுககும ஸவாமி
ஸவிதா - சூரியனாக இருபபவா
ஸவிதா - படைபபவா, 172 - ஆம பககம பாாகக
ஸஹா - சகதா
ஸஹிஸ்ரத்ா - மிகுதியாககொடுபபவா
ஸஹஸரபாத - ஆயிரமகாலகளையுடையவா
ஸஹஸரபாஹு - ஆயிரமகைகளையுடையவா
ஸஹஸரமூாததா - ஆயிரமதலைகளையுடையவா
ஸஹஸரஹஸதா - ஆயிரமகைகளையுடையவா
ஸஹஸராககூா - ஆயிரமகணகளையுடையவா, எஙகும பாாபப எனபது கருதது
ஸஹாயா - யாருககுநதுணையாயிருபபவா
ஸாஙகயபரஸாதா - ஆதமஸவரூபததைத தெளிவிததவா, 'கபி ரூபி' எனபதும, 'ததாதரேயரூபி' எனபதும பழை உரை
ஸாதயரிஷி - ஸாதயாகள எனனும தேவாகளுககு ஞானத அளிபபவா
ஸாமாஸயா - ஸாமவேதததை வாயாகஉடையவா
ஸாரகரீவா - உறுதியான கழுததையுடையவா, விஷநதாஙகி திலை எனற கருதது

ரஙகா - சிறநதஅஙகமுளளவா, அலலது சிறநதபொருளகளை அடைபவா, 'சாதகபக்ஷி' எனபது பழையவுரை

நதபூதாததா - தவஸிததிபெறறவாகள அடைநத பயனு யிருபபவா

நதயோகி - ஸிததிபெறறயோகி, 'ஸநதகுமாராமுதலியோரா யிருபபவா' எனபது பழையவுரை

ததஸாதகா - தவஸிததிபெறறவாகளுககு அபீஷடததை ஸாதிபபவா, 'ஞானமவாநதபின ஸநயாஸததைவிருமபிய யாஜஞவலகயாமுதலிய விதவானகளான ஸநயாஸிகளா யிருபபவா' எனபது பழையவுரை

ததாாததகாரி - ஸிததாகளுககு பரயோஜனததைசசெயபவா

ததாாததா - விருமபினவைவயெலலாம அமைநதிருபபவா

ததாாததா - பிரயோஜனஙகளெலலாம ஸிததிததிருபபவா, 'ரிஷபா தததாதரேயா முதலியோராயிருபபவா' எனபது பழையவுரை

ததாாதகா - கையிலுளளபொருளாயிருபபவா, 170-ஆம பககம பாாகக

ததாாததா - எலலாபபயனகளும கைகூடினபரிபூரணா

ததி - காரியஸிததியாயிருபபவா

மமகா - ஸிமமமபோலநடபபவா

மமசாாததூலரூபா - சிஙகம புலி உருவமாயிருபபவா

மமதமஷடரா - ஸிமமமபோலக கோரபபறகளுளளவா

மமநாதா - ஸிமமமபோலக காஜிபபவா

மமவாஹநா - ஸிமமததை வாகனமாகவுடையவா

ுகநதாரா - நலலமணததையுடையவா, 'நலலகாநதாரதேசத திற பிறநதவா' எனபது பழையஉரை

ுகாஜாதா - ஸுகததிறகாகபபிறநதவா, அலலது, ஸுகரூபி யாகபபிறநதவா

ுகாஸகதா - இனபஙகளிறபறறிலலாதவா

ுசசதரா - அழகான குடையுளளவா, தமககுததாபமிலலாத வா எனபது

ுசாரதா - இனிய வாககுளளவா

ுதாசநா - மஙகளகரமானபாாவையுடையவா

ுதீாததா - நலலஆசாரயா

ுதீக்ஷணதசநா - மிககூாமையான பறகளையுடையவா

ுநிசசலா - மிகவும அசையாதவா, 'மலைமுதலியவையாயிருப பவா' எனபது பழையவுரை

ஸுபந்தநவிமோசநா - ஸம்ஸாரபந்தத்தை விடுவிப்பவர்
ஸுபலா - லோகோபகாரமான ஸாமர்த்தியமுள்ளவர்
ஸுபாந்தவா - நல்லஉறவினர்
ஸுபீஜா - வித்தாயிருக்கும்மூலப்ரகிருதியைத் தம் ஸம்பந்தத்
ால் பயன்படச்செய்தவர்
ஸுமஹாஸ்வநா - மிகச்சிறந்த தொனியுள்ளவர், 'ஹயக்ரீவ
முள்ளவர்' என்பது பழையவுரை
ஸுமுகா - நல்லமுகமுள்ளவர்
ஸுயுக்தா - மிக்கஜாக்ரதையுள்ளவர்
ஸுரகணா - தேவர்களால் நினைக்கப்படுகிறவர்
ஸுரபயுத்தரணா - குணமுள்ளவர்களைக் கரையேற்றுகிறவ
'சிவனுடைய சிரஸைப்பார்த்ததாக ப்ரம்மதேவர் பொ
சொன்னதற்குக் காமதேனுவைச் சாக்ஷியாகக் கூறியத
அதைச்சபித்துக் கீழ்ப்படுத்தினவர்' என்பது பழையவு
ஸுராத்யக்ஷா - தேவர்களுக்குஅதிபதி
ஸுராரிஹா - அஸுரரைக்கொன்றவர்
ஸுரூபா - அழகானநிறமுள்ளவர்
ஸுவக்த்ரா - அழகானமுகமுள்ளவர்
ஸுவர்ச்சஸா - அழகானமகிமையுள்ளவர்
ஸுவர்ச்சஸீ - அழகானஒளியுள்ளவர்
ஸுவர்ணா - அழகானநிறமுள்ளவர்
ஸுவாஸா - சிறந்தவாஸஸ்தலமுள்ளவர், சிறந்தவாஸனையுள
ளவர் என்னவுமாம்
ஸுவிஜ்ஞேயா - எளிதாக அறியக்கூடியவர்
ஸுஷாடா - எல்லாவற்றையுமெளிதாகத்தாங்குகிறவர்
ஸுஸ்வப்நா - சிறந்தயோகநித்ரையுள்ளவர், 'ஸ்வப்நாவஸ்
க்கு அபிமானதேவதையான தைஜஸர்' என்பது பழை
உரை
ஸுஸரணா - எளிதாக அடையக்கூடியவர்
ஸுஸஹா - மிகப்பொறுப்பவர்
ஸுஹ்ருத்ரா - நல்லஹ்ருதயமுள்ளவர்
ஸூத்ரா - எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவர்
ஸூக்ஷ்மா - ஸூக்ஷ்மஞானமுள்ளவர்
ஸூக்ஷ்மாத்மா - அறிவுக்கெட்டாத ஸ்வரூபமுடையவர்
ஸேநாகல்பா - சேனைகளையுண்டுபண்ணுகிறவர், 'சேனைகளுக்
அலங்காரமான பராக்ரமமாயிருப்பவர்' என்பது பழை
உரை

நாபதி - சேனைகளுககுததலைவா
ாமா - ஸோமலதாரூபி
லாதநா - ஆனநதமுணடுபணணுகிறவா
பகாததபி - குதிரைகளும கோவேறுகழுதைகளும கடடின தேரேறுகிறவா
யசவா - பசசைநிறமான குதிரைகளையுடையவா ஸூாயரூபி எனபது கருதது
யகூா - விமமலவரூபி
ா - எலலாபபதாாததஙகளையும அழிபபவா
ா - தமகுணஙகளினால மனததையிழுபபவா பகதியினால வசபபடுததுகிறவா எனனவுமாம, 'எலலாரையுமகொலவ தான சூலாயுதததை கரஹிபபவா' எனபது பழையவுரை
ா - துயரஙகளைஹரிபபவா
- ஆஞசநேயராயிருபபவா, 'இராமாவதாரஞசெயத விஷணு வுககு ஸஹாயா' எனபது பழையவுரை
- துககததைஹரிபபவா
- விஷணுரூபி
- விஷணுரூபியானவா
கேசா - செமபடடைமயிாகளையுடையவா, 'இநதிரியஙகளையே கிரணஙகளாகவுடையவா' எனபதும, 'பிரமமா விஷணு மசேஸவரரெனனும மும்மூாததிகளுமானவா' எனபதும பழையவுரை
ணா - பொனனிறமானவா, தகூயாகததில மானுக வடிவ மெடுததவா, வெளுபபாயிருபபவா, 'சுததா' எனபது பழையவுரை
ணா- பொனனிறமானவா, 'மானவடிவமானவா' எனபது பழையவுரை
ணகூா - சிவநதகணகளையுடையவா, 'மருகேநதரா' என பது பழையவுரை
- ஹோமதரவயமாயிருபபவா
ல - அனனரூபியாயிருபபவா
தீசவரா - காளஹஸதீசுவரரெனனும வாயுலிஙகரூபி
வதகிரிஸமசரயா - இமயமலையிலிருபபவா
ணயகவசோதபவா - பொனமயமான கவசததினால பிரகா சிபபவா, மாயையே கவசமெனபது கருதது
ணயபாஹு - அழகான கைகளையுடையவா
தா - எலலாராலும ஹோமததினால திருபதிசெயவிககபபடு பவா

ஹுதாசநா - அக்கியாயிருப்பவர்
ஹுதாசநஸஹாயா - வாயுஸ்வரூபி
ஹேமகரா - பொன்னையுண்டாக்குகிறவர்
ஹைமா - பொன்னிறமாயிருப்பவர், 'இமயமலைரூபமாயிருப்ப
என்பது பழையஉரை
க்ஷணம - க்ஷணமென்னுமகாலத்தின் சிறியபிரிவாயிருப்பவர்
க்ஷபா - இரவாயிருப்பவர், 1/2-ஆம் பக்கம்பார்க்க

இவ்வாறு முக்கியமான நாமங்களினால் பகவானை நான் து
தேன் துதிக்கத்தக்கவரும் பூஜிக்கத்தக்கவரும் நமஸ்கரிக்க
தக்கவருமான எந்தஜகதீசுவரரை பரமாதிதேவர்களும்
களும் உண்மையாக அறியார்களோ அவரை எவன் துதிக்கவ
வன்? ஆனால், நான் பக்தியைமுன்னிட்டு அவரிடத்தில் உத்த
பெற்றுக்கொண்டு யாகங்களுக்குஸ்வாமியும் ஞானவான்க
சிறந்தவருமான அந்தப்பிரபுவை இவ்வாறு துதித்தேன் தி
தோறும் மனஊக்கமும் சுத்தமும் பக்தியுமுள்ளவனுகிச
வத்தைவிருத்திசெய்யும் இந்தநாமங்களினால் பகவானைசிவ
துதிப்பவன் தன்ஆத்மாவைப் பரமாத்மாவினிடம் சேர்ப்ப
இந்தச்சங்கராதாம பரப்ரம்மம் ஆதலால், துதிப்பவன் பர
மத்தை அடைவான் ரிஷிகளும் தேவர்களும் இந்தஸ்தோ
திரத்தினாலேதான் அந்தப்பரம்பொருளைத் துதிக்கின்றனர்
தர்களிடம் அன்புள்ளவரும் ஆத்மாக்களுக்கு நல்லநிலைமை
செய்கிறவரும் பிரபுவுமாகிய பகவான் மஹாதேவர் மனத
பக்தியோடு துதிப்பதனால் அனுக்ரஹமுள்ளவராகிறா
படியே மனிதர்களிலும், ஆஸ்திகர்களும் சிரத்தையுள்ளவர்க
பக்தியுள்ளவர்களும் அளவற்றமஹிமையுள்ளவர்களுமான சி
வர்கள் தமக்குமேலில்லாத ஈசுவரரும் அநாதியும் பரதேவ
மான அந்தசிவபெருமானை அனேக ஜன்மங்களில் பக்தி
ஸ்தோத்திரங்களினால் துதித்து தூங்கும்போதும் விழி
கொண்டிருக்கும்போதும் நடக்கும்போதும் உட்காரும்போ
இமையைத்திறக்கும்போதும் மூடும்போதும் உள்ளன
மனம் வாக்குக்காயங்களினால் அடிக்கடி தியானிப்பவர்
கேட்பவர்களும் கேட்பிப்பவர்களும் ஒருவருக்கொருவர்
ரைப்பற்றியே சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்களுமாகிய பி
புகழப்பட்டு ஸந்தோஷமடைந்து ஸுகப்படுகின்றனர் பி
சத்தில் பலபிறப்புகளிலும் அநேகமாயிரங்கோடிமுறை பி
பாவநதொலைந்த மனிதனுக்குச் சிவபிரானிடத்தில் பக்தியு
கிறது முழு அன்போடும் முழுமுயற்சியோடும் காரணரா

ரையே எலலாவகையாலும நினைககினறவனுககு அவரிடததில
பகதி உணடாகிறது இடையூறிலலாமலும மறறத தேவ
களிடம போகாமலும ருததிரரிடததிலிருககும உறுதியான
தியானது தேவரகளுககே கிடைபபதரிது, மனிதரகளுககுக
டபபடுதேயிலலை அவருடைய குணஙகளிலேயே மனமசெனறு
லானசிததிபெறததகக பகதியானது அவருடைய அனுககிர
தினால மடடும மனிதருககு உணடாகிறது முழு அனபையும
தது மஹேசுவரரைச சரணமாக அடைகிறவர எவரோ அவ
ச சரணாகதரிடம அனுககிரகமுளள அநத ஈசுவரர ஸமஸா
தினினறு கரையேறறுவார சிவபெருமானைத தவிர மறறத
வரகள மனிதரகளுககு ஸமஸாரததிலிருநது மோக்ஷததைச
பயமாடடாரகள ஏனெனில், அவரகளுககுச சகதியும தவ
மையுமிலலை கிருஷணா! பரிசுததபுததியுளளவரும இநதிர
கோபபானவருமான அநதததணடிமுனிவரால, சேதனுசேத
களுககு ஈசுவரரும தோலாடை உடுததவருமான சிவபெரு
ன இவவாறு துதிககபபடடார சிவபெருமானுடைய இநத
தாததிரததை பரமமதேவர தமககுளளே வைததுககொண
நதார பிரமமதேவர சஙகரஸநநிதானததில இதைபபாடித
ன சஙகரரை அறிநதார இது புணணியததைசசோபபது,
சுததமசெயவது, பாவஙகளை எபபோதும அழிபபது,
கததையும மோக்ஷததையும ஸவரககததையும ஸநதோஷத
யும கொடுபபது இவவாறு சஙகரரிடததில ஏகபகதியுடன
தஸதோததிரததைபபடிபபவரகள, ஸாஙகியரகளும யோகிக
அடையுமகதியை உடனே அடைவார. எபபோதும முயறசி
டும பகதியோடும ருதரஸநநிதானததில இநதஸதோததிரத
ஒருவருஷகாலம சொலலுகிறவன நினைததபலனை அடைவான
பரமமாவின மனததிறகுளளிருநத முககியமான ரஹஸ
இதை பரமமா இநதிரனுககுச சொனனார, இநதிரனு
துயுவுககுச சொனனான, மிருதயு ருதரரகளுககுச சொன
ர, ருததிரரகளிட மிருநது தணடிககு வநதது, தணடி
னவர மிகுநததவததினால பரமமலோகததில இதனை அடைந
தணடி சுகருககுசசொனனார சுகரர கௌதமருககுச
னனார, மாதவரே! கௌதமர வைவஸவத மனுவுககுச
னனார வைவஸவதமனு விததிபெறுவதறகாக ஸமாதி
டையிலிருநத சிறநதஞானியான நாராயணமஹரிஷிககுச
னனார மஹிமைபொருநதியவரும தவததைஸாதிபபவரும

ஞா ஸூாயபுததிரனும மகிமைபொருநதினவனுமான ய
நசிசேதஸஎனனும ரிஷிககுச சொனஞன வருஷணிகுலததவ
நசிகேதஸ மாாககணடேயருககுசசொனஞா ஜஞாததன
நான மாாககணடேயரிடமிருநது தவததினுல இதைப பெற
கொணடேன பகைவாகளையழிபபவரே! ஸவாககததை
ஆரோககியததையும ஆயுளையும தனததையும கொடுபப
வேததிறகொபபானதும யாருககுந தெரியாதரஹஸயமும
இநதஸதோததிரததை உமககும நான கொடுபபேன அஸ
கள யக்ஷாகள பிரமமரக்ஷஸுகள பிசாசாகள ராக்ஷஸாகள
நராகள நாகாகள யாரும இதறகு இடையூறு செயயமாட
கள' என்று உபமனயமுனிவா சொனஞா தாமபுதரரே!
சுததனுகி பரமமசாரிவிரதமிருநதுகொணடு ஐமபுலனகளை
அடககித தியானமகெடாமல ஒருவருஷகாலம இநத ஸஹ
நாம ஸதோததிரததைபபடிபபவன அசுவமேதயாகததின ப
அடைவான'' என்று கிருஷணன சொனஞா

நாறபததோனபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸர்முதலிய மஹரிஷிகள் யுதிஷ்டிரரிடம் சிவபிரான் மகிமையைச் சொன்னது)

மஹாயோகியான வயாஸமுனிவா, தாமராஜரைபபாா
'புதரனே! நீ இநதஸதோதரததைச சொல மஹேசுவரா
யையினுல உனககு க்ஷேமமுணடாகடடும பததிரனே!
ராஜனே! முனனே நான புதரோதபததிககாக மேருமலை
பெருநதவமசெயதபோது இநதஸதோதரததை முழுதுமசெ
னேன பாணடுபுதரனே! நான கருதின பலனையும அ
தேன அபபடியே நீயும மஹேசுவரரால எலலா விருபபங
யும பெறுவாய' எனருா பிறகு, தேவராலபூஜிககபபெறறவ
ஸாஙகியசாஸதிர ஞானியுமான கபில மஹரிஷி, 'எனு
அநேகஜனமஙகள பகதியோகததினுல ஆராதிககபபெறற
பெருமான அனபுவைதது ஸமஸாரததை ஒழிககும தத
னததை எனககுஅளிததாா' எனறுசொனஞா பிறகு, இ
னுககு அனபுளளநணபரும ஆலமபாயனரெனறு புகழபெ
ரும தயையேஉருககொணடவருமான சாருசிரஷரெனபவா,
பாணடுவினமைநதனே! முறகாலததில நான கோகாணக்ஷே

னுல தாயினவயிறறிறபிறவாதவாகளும ஜிதேநதிரியாகளும தா
நதெரிநதவாகளும சிறநதபிரமமதேஜஸஸுளளவாகளும மூபபும
யரமுமிலலாமல நூறுயிரவருஷகாலம ஜீவிததிருபபவாகளுமான
ாறுபுதராகளையடைநதேன' எனறு சொனனா வாலமீகிபகவா
ும யுதிஷடிரரைப பாாதது, 'பாரதனே! நான வேதவிரோத
ானவாதம சொனனபோது திரேதாககினிகளாலும முனிவாக
ாலும 'நீ பிரமமஹததிசெயதவனுவாய' எனறுசொலலபபடடு,
ருளிமிஷததிறகெலலாம அநதபபாவததினுல பறறபபடடேன
பபோது, நான குறறமறறவரும அடுததவரைக கைவிடாதவரு
ான ஈசுவரரைச சரணமடைநதேன, அதனுல, அநதபபாவததி
னறு விடுபடடேன எனதுயரததை அழிததவராகிய அநதத
ிபுராரி எனனைபபாாதது, 'உனககுச சிறநத கீாததி உணடா
ம' எனறா' எனறுசொனனா தாமிஷடாிறசிறநதபராசுரா
, ஜவலிககினறஸூரியனபோல ரிஷிகளின நடுவிலிருநது
ாணடு தாமராஜரைபபாாதது, 'பாணடவாகளின முதல
ானே! வேநதனே! பிதாவுககுச சமானமான தமையனமாா
ள வதமசெயததனுல துயரமுறற நான பரிசுததனுகி மகா
நவரைச சரணமடைநதேன் ஸஹஸரநாமஙகளைசசொலலி
வரை ஸதோததிரம செயதேன அதனபிறகு, அவா ஸந
ாஷமடைநதாா பிறகு, கோடாலியையும சிறநத படைகளை
் எனககு அளிததாா 'உனககுப பாபம இராது யாராலும
ிககபபடாதவனுவாய உனககு மரணமுமவராது மூபபிலலா
ுமிருபபாய' எனறு சடைமுடியுளள அநதசசிவமூாததியாஸ
வான எனககுசசொனனா அநதஸாவஜஞருடைய அனுக
கததினுல அவையெலலாம எனககுககிடைததன' எனறு
ானனா அபபோது, விசுவாமிததா, 'நான, முனனே க்ஷததரி
யிருநதேன, பிராமமணனுகவேணடுமெனறு சிவனை ஆராதித
ன அவருடைய அனுககிரகததினுல யாருககுமகிடைககாத
நதபிராமமணயம எனககுககிடைததது' எனறுசொன
அஸிதா எனனபபடட தேவலா தாமராஜரைப பாாதது,
நதிபுதரனே! பிரபுவே! எனககு முனனே இநதிரன சாபததி
ல தாமம அழிநதுபோயிறறு அபபோது அநதததாமததை
சிறநதபுகழையும தீாககாயுளையும பிரபு கொடுததாா'
ாறு சொனனா 'இநதிரனுககுப பிரியமுளள சினேகிதரும
ஹஸபதிககுசசமமானமகிமையுளளவரும முககாலமுமறிநதவ
ானகருதஸமதாஎனனுமரிஷி தாமராஜரைபபாாததுசசொலல
ா 'சிநதைககெடடாதவனை தேவேநதிரனை...

வருஷமடடததபபடும ஸதரயாகததில ரதநதரமெனனும ஸாம
ஹதை நானஉசசரிககுமபோது சாக்ஷுஷமனுவினபுதரராகியவரி
டரெனனும மஹரிஷி, 'ஓ! பிராமமணசிரேஷடரே! இது சரி
யிலலை பிராமமணோததமரே! பாபததைவிடடு மறுபடியும புத
யினால ஆராயநதுபாரும மிகவும கெடடபுததியுளளவரே! யாக
ஙிறைவேறுமலிருககும (சொறபிழையாலான) பாபததை நீசெ
திருககிறீர' எனறுசொலலித திருமபவும மிககககோபததுட
'ஞானமிலலாதநீர பதினோராயிரதது எணணூறுவருஷம ஜலபு
காறறும இலலாமலும மறறமிருகஙகள ஸஞசரியாமலும புள
மானகளும விமமஙகளும இருபபதுமயாகததிறகு உதவாதம
களுளளதுமாகியவனததில எபபோதும பயநதுகொணடும மி
துயரபபடடுககொணடுமிருககும ஒருகொடியமிருகமாகபபிறப
எனறு [1] சொனனார 'தாமராஜனே! அவாவாரததைமுடி
போதே நான விலஙகாயவிடடேன அதனபிறகு, சரணாகத
வநதடைநதஎனனைபபாரதது யோகியானமகேசுவரா, 'நீ ஜரை
மரணமும துயரமும இலலாமலிருபபாய, எனககோபபாக இ
ககககடவாய உனககு ஸெளககியமுணடாகககடவது நீயும இ
ரனும சோநதுசெயயும யாகம விருததியாகககடவது' என
சொனனார அநதபபகவானான பிரபு இவவாறே அனுககிரஹங
செயவார அவாதாம படைபபவா அவாதாம எபபோதும ஸ
துககஙகளைபபகுபபவா அநதபபகவானைச செயகையினா
மனததினாலும வாககினாலும எடடமுடியாது அபபா! யுத
திறசிறநதவனே! அகனால விததையில எனககுசசரியானபண
னிலலை' எனறார

அபபோது, ஞானவானகளிறசிறநத கிருஷணமூர
திருமபவும பேசலானார 'பொனனிறமான கணகளையுடை
மஹாதேவரை நான தவததினால ஸநதோஷிககசசெயதே
யுதிஷடிரரே! அதனபிறகு, அநதபபகவான அனபுகூர
எனனைபபாரதது, 'கிருஷணா! என அனுககிரகததினால எல
ருககும தனனைவிட மிக விருமபததககவரும யுததஙகள
தோலவி அடையாதவருமாவீா உமது பராகரமம அகனி
நிகராயிருககும' எனறு சொனனார இவவாறு ஆயிரககண
கான இனனும வேறுவரஙகளையும எனககு அளிததார பிற
மணிமநதம எனனும மலையில முனனே ஒருகோடியேஆயிர
நூறு வருஷஙகள எனனால ஆராதிககபபடடார அதனபிற
அநதபபகவான அனுககிரகமசெயது எனனைபபாரதது, 'உம

க்ஷமமுணடாகிறது உமது மனததிலிருககும வரததைக களும' எனறு சொனனா பிறகு, நான தலையாலவணஙகி, 'ஈசு ரரே! மஹாதேவரும பிரபுவுமான நீா எனது சிறநதபகதியி ல ஸநதோஷமடைநதிருநதால எனககு எககாலமும உமமிடத ல பகதி ஸதிரமாயிருககவேணடும' எனறு கேடடேன பகவா னவா, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு சொலலி அஙகேயே நதாததானமானா' எனறா ஜைகிஷவயா, 'யுதிஷடிரா! னனே காசியில எனனுடைய பெரிய மறறொரு தவமுயறசியி ல அணிமாமுதலிய எணகுணஙகளோடும கூடிய விததியை னககுப பகவான அளிததா' எனறா சாககா, 'பாணட ா! ஸரஸவதிநதிககரையில எனது மனோயாகமான (தியான ாகததினால) ஈசுவரா சநதோஷமடைநது அறுபததுநாலுகலை ரிலும ஆசசரியமான ஞானததை எனககுத தநதா ஒரே தமாக பரமமநிஷடாகளாயிருககும ஆயிரமபுதலவாகளையும வாகளுககும எனககும பததுலக்ஷமவருஷம ஆயுளையும காடுததா' எனறு சொனனா பராசரா, 'வேநதனே! னனே சிவன அனுககிரகம பெறுவதறகாக அவரை மனத ல தியானமசெயதேன சிறநததவமும சிறநதமகிமையுமுளள னும மிககபுகழபெறற மகாயோகியும எலலாசசிறபபுககளுககும ருபபிடமும பிரமமநிஷடனும தயையுளளவனுமாகிய இநத வதவியாஸனெனனுமபுதரனை நான மஹேசுவரரிடததில வணடியிருககிறேன' எனறு எனமனோபாவததை அறிநது, தவசிரேஷடரான சஙகரா, 'பராசர! எனனிடததிலவைதத ததியினபலனாக உனககுக கிருஷணதவைபாயனன பிறககப ாகிறான அவன ஸாவாணியெனனும மனுவின மனவநதரத ல ஸபதரிஷியாகவும ஆவான அநத உனதுபுதரன வேதங ளச சொலவன, கௌரவாகளின ஸநததியை விருததிசெயவன, ாரதமாகிய) இதிஹாஸஞசெயது உலகததிறகு நனமை செய ன உனது புதரனை அநதமகரிஷி தேவேநதிரனுககு னபனாயிருபபன, மூபபும இறபபும இலலாமலிருபபன' எனறு சானனா யுதிஷடிரா! மகாயோகியும சிறநதசகதியுளளவரும ழிவும மாறுதலுமிலலாதவருமாகிய அநதபபகவான இவவாறு சாலலி அஙகேயே மறைநதா' எனறு சொனனா மாணடவ , 'அரசனே! முனனே நான திருடாமலிருநதும திருட னனறு நினைததுச சூலததினமேல ஏறறபபடடேன, அங நநதுகொணடு மஹாதேவரைத துதிததேன அவா எனனைப ாததது, 'ஓ! பிராமமண! நீ சூலததிலிருநது விடுபடடு நூறு

கோடி வருஷகாலம ஜீவிததிருபபாய ஞுலததிஞுணடாகு
நோய இனி உனககு இராது நீ மனககுறைகளும நோயகளும
திருபபாய ரிஷியே! உனதுதேகம தாமததின [1] நானகாவ
பாத (மானஸதய) ததினினறுணடானதால நீ ஒபபறறவனுயிரு
பாய, உனது ஜனமததைபபயனபடுமபடி செயதுகொளவாய
இடையூறினறி எலலாப புணணியதீாததஸநானஙகளையும பெ
வாய பராமமண! பிறகு, அழிவிலலாதஸவாககததையும நிசச
மாக ஏறபடுததுகிறேன' எனறு சொனஞா [2] மஹாராஜனே
ஶ்ரேஷடரும விருஷபவாகனரும தோலாடை யுடுததவரு
பேரொளியுளளவரும தேவஶ்ரேஷடரும பகவானுமாகிய மகே
வரா இவவாறுசொலலிப பிரமதகணஙகளுடனகூட அஙகே
அநதாததானமாஞா' எனருா காலவா, 'நான (குருகுலவாச
செயதபிறகு), விசுவாமிததிரரால விடைகொடுககபபெறறுத தக
பணியைபபாாககவநதேன அபபோது எனதாய எனனைபபாாத
மிகுநததுயரததுடன அழுதுகொணடு, 'குழநதாய! குறறமற
வனே! விசுவாமிததிரரால விடைகொடுககபபெறறவனும தேவா
ளால கெளரவிககபபெறறவனும கலவியுளளவனும யெளவன
பிராயததிலிருபபவனுமபுததிரனுமான உனனைஉன தநதைபாாக
விலலையே' எனறுசொனனுள தாய சொனனதை கேடடபிற
தநதையைபபாாபபதில [3]ஆசையறறவனுயததவமசெயது மகாே
ரைப பாாததேன அவா எனனைபபாாதது, புதரனே! உன
தையும தாயும நீயும மரணமிலலாமலிருபபீாகள உடனே வீ
டிறகுபபோ உனதநதையை வீடடிலபாாபபாய' எனறு சொ
ஞா அனபனே! யுதிஷடிரா! பகவானுல அனுமதிகொடுகக
பெறறு வீடடிறகுச சென்றபோது, யாகமசெயது ஆசமன
பணணி ஸமிததுககளையும தாபபஙகளையும எடுததுககொண
வீடடிலிருநது புறபபடும [4] பூஜயரானபிதாவைக கணடே
பாணடவனே! எனது பிதா, நமஸகரிககும எனனைககணடு அ
றைவைததுவிடடுக கணணீாததுமபும கணகளுடன தழுவி உ
மோநது, 'புதரனே! விததைகளில தேறி இஙகேவநத உனனை
நானகணடது எனபாககியம' எனறு சொனஞா' எனரு
இவவாறு மகாதமாவான ஈசுவரருடைய மிகக ஆசசாயமா

1 தவம, செளசம, தயை, ஸதயம எனததாமததிறகு நான
பாதஙகள [2] 'மஹாராஜ' எனறபாடம கொளளபபடடது [3] இ
பாாககமுடியாதெனனும நிசசயததினுல

4 'சாஞுகுருந' எனபது 'சாஞுதகுரும' எனறிருததலவேணடு
'சாஞுகுருந' எனறபாடமேகொணடு 'உதிாநத தாபபஙகளையும எ
துககொணடுவநத பிதாவைககணடேன' எனபது பழையஉரை

பகைகளை ரிஷிகள் சொல்லக்கேட்டுத் தர்மராஜா வியப்புற்றா
னபிறகு, ஞானவான்களிற் சிறந்தவரான கிருஷ்ணபகவான்,
மத்திற்கிருப்பிடமான யுதிஷ்டிரருக்கு, இந்திரனுக்கு ஈசுவரா
ர்லவதுபோல ஒருசொல்லைச் சொல்லலானார்
"ஸூர்யனைப்போலவிளங்கும் உபமன்யுரிஷி, என்னிடத்தில்,
பகாரியம்செய்கிற எந்தமனிதர்கள் தங்கள் பாவங்களினால்
கலங்கி ராஜஸமும் தாமஸமும் மேற்கொண்டிருக்கின்றனரோ
ர்கள் ஈசுவரரை அடைவதில்லை பரிசுத்தஞானமுள்ள பிராமம
கள் ஈசுவரரை அடைகின்றனர் பரமேசுவரரிடத்தில் பக்தியுள்
ன எவ்வகையாக நடந்தாலும் காட்டில்வஸிக்கும் பரிசுத்
தமாக்களான முனிவருக்குச் சமமாவன் ருத்திரர் ஸந்தோஷ
டந்தால், பிரமமாவாதலையும் விஷ்ணுவாதலையும் தேவருடன்
ந்த இந்திரனுதலையும் மூன்றுலோகங்களுக்கும் ஈசுவரனுதலை
கொடுப்பர் அன்புள்ளவரே! மனத்தினாலாவது சிவனைச
னமடையும் மனிதர்கள் எல்லாப்பாவங்களையும் நீக்கித் தேவர்
டன் வசிப்பர் குளம் ஆறுமுதலியவற்றின் கரைகளைப் பல
றயிடித்தும் இவ்வுலகமனைத்தையும் தீயிற்போட்டும் இருப்பவ
ஈசுவரரைப் [1] பூஜிப்பானாயின் அவனை அப்பாவம் பற்றாது
லாந்தற்குணங்களுமகுன்றி எல்லாப்பாவங்களோடும் சேர்ந்திருந்
லும் சிவனை மனத்தினால் தியானிப்பவன் அந்தப்பாவங்களனைத்
யும் ஓட்டிவிடுகிறான் கிருஷ்ண! மகாதேவனைச் சரணமாக
டந்த புழு பக்ஷி விட்டில் மிருகங்கள் இவற்றிற்குமகூட எங்கும்
இராது அப்படியே பூமியில் சிவபக்தியுள்ளமனிதர்கள்,
ஸாரத்திற்கு உட்படமாட்டார்களென்பது என்து உறுதியான
ணம்' என்றுசொன்னார்" என்றுகூறினார் கிருஷ்ணர் இந்த
மன்யு சொன்னதைச்சொன்னபிறகு, மறுபடியும் தர்மபுத்திர
யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்துச் சொல்லலானார் "தர்மராஜரே!
ரியன், சந்திரன், காற்று, அக்கி, ஆகாயம், பூமி, ஜலம், வஸுக்க
விசுவதேவர்கள், [2] தாதா, [3] அர்யமா, சுக்கிரர், ப்ருகஸ்பதி,
ர்கள், ஸாத்யர்கள், ஜலத்திற்கு ஸ்வாமியானவருணன், பிரம
இந்திரன், வாயு, பிரமமாண்டம், ஸத்யலோகம், வேதங்கள்,
ஞங்கள், தக்ஷிணைகள், வேதங்களைப் பிரவருத்திக்கச்செய்தவர்
ஸோமலதை, யாகம்செய்பவன், ஹோமம்செய்யப்படும் நெய்
லியவை, யஜ்ஞத்தின் ரக்ஷணம், யாகதீக்ஷைகள், நியமங்கள்,
வாஹாகாரம், [5] வௌஷட்காரம், பிராமமணர்கள், பசு, முக

1 'யஜேத' என்றபாடம்கொள்ளப்பட்டது
2 3 துவாதச ஆதித்யர்களைச்சேர்ந்தவர்கள்
4, 5 யாகத்தில் ஹவிஸைக்கொடுக்கும் மந்திரங்கள்

கியமான தாமம, காலசகரம, பலம, புகழ, இநதிரியஜயம, பு
யுளளவாகளாயிருததல, நனமை, தீமை, ஸபதரிஷிகள, மன
ஞல எலலாவறறையுமறியககூடிய உயாநதபுததி, உயாநத ஸப
சுகஙகளாகிய சநதனம புஷபமுதலியவை, செயகருமஙகள க
வருதல, 1 ஊஷமபா 2 ஸோமபா லேகா 3 ஸுயாமா 4 துஷி
5 பிரமமகாயா 6 ஆபாஸுரா 7 கநதபா 8 தூமபா 9 வாசாவி
தா 10 மஞேவிருததா 11 சுததா 12 நிாமாணரதா 13 ஸபாசாச
14 தாசபா 15 ஆஜயபா 16 சிநதயதயோதா எனனும தேவக
டஙகள, மறறுமுளள முககியமானதேவதைகள, கருடாகள,
தாவாகள, பிசாசாகள, அஸுராகள, யகஷாகள, சாரணாக
நாகாகள, ஸதூலம, ஸூகஷமம, நடுததரமானது, மிருது, கடி
ஸுகதுககஙகள, ஸாஙகியம, யோகம, அவறறைசசெயப
அடையுமபரகதி ஆகிய நாம சொலலிய இவையனைததும சி
டததிலிருநது உணடானவையெனறறியும பிராணிகளைபபடை
பவரும யாவராலும பிராாததிககபபடுகிறவரும அநத ஈசுவ
டையஆதிஸருஷடியாகிய இநதபபூமியிலபிரவேசிததுககாபபா
கிறவருமாகிய தேவாகள அனைவரும அவரிடததிலிருநது உ
டானவாகள எலலாவறறிலுமபெரிதான அநத ஒரு பொருளி
தவததிஞல தயானமசெயது ஆதமாவுககாக நான நமஸகா
றேன ஸமாததரும எனறுமழியாதவருமாகிய அநத ஈசு
எனஞல துதிககபபடடு வேணடியவரஙகளைக கொடுககககட
எநதப புருஷன பரிசுததனயிருநது ஐமபுலனகளையுமட
கொணடு தியானமதவறுமல ஒருமாதம நியமமாக இநதஸதோ
திரததைச சொலலுவஞே அவன அசுவமேதபலனை அ
வான தாமராஜரே! (இவவாறு துதிககும) பிராமமணன எ
வேதஙகளையுமடைவான, கூததிரியன பூமியனைததையும உ
பான, வைசயன வாததகததில திறமையையும திரவியல
தையும பெறுவான, சூததிரன மறுமையில நலலகதியை
சௌககியததையும அடைவான எலலாககுறறஙகளையும போ
குவதும புணணியததையும மனசசுததததையும தருவதும
இநதச சிறநத ஸதோததிரததை ருதராிடததில மனமவை

---

1 ஆவியைககுடிபபவா 2 சநதிரனஅமிருததததைககுடிபபவா 3
திரிய ஜயமபணணினவா 4 எபபோதும திருபதியா யிருப
5 பிரமமததையே பாடுகிறவா 6 மிகக ஒளியுளளவா 7 மணததை
பவா 8 புகையையுணபவா 9 வாககைககடடினவா 10 மனததைக
னவா, 11 பறறறறவா 12 ஸருஷடியிலஊககமுளளவா 13 ஸபரிசத
உணபவா 14 பாாவையிஞல உணபவா 15 நெயகுடிபபவா 16 நினை
பொருள உடனே எதிாவநது நிறகும சகதியுளளவா

ரனனவாகள புகழபெறுவா பாரதரே! இவவாறு துதிககும
ிதன தனதேசததில எததனை மயிாககாலகள இருககின
வோ அததனையாயிரம வருஷஙகள ஸவாககததில வஸிப
ா" எனறு சொனனா

ஐமபதாவது அதயாயம

தானதாம பாவம (தொடர்ச்சி)

(வதான்யரின் குமாரியை மணம்புரியக்கருதின அஷ்டாவக்ரர் அவர் கட்டளையினுல் வடகோடிபோய் அந்தத்திசைத் தேவதையைக்கண்டு ஸமபாஷித்தது)

யுதிஷடிரா, பீஷமரைபபாாதது, "பூரதசிரேஷடரே!
ரஹகாலததில பெணகளை [1] ஸஹதாமைெனறு சொலலுகிறா
ா! அது எபபடியெனறு நினைககிறீாகள? இநத விவாஹம
ாகதமான யாகாதிகாரியஙகளுககுக காரணமான தாமமா?
ததியுணடாககும தாமமா? அலலது, காமஸுகததைத தரும
மா? முனனிருநத மஹரிஷிகள இதை ஸஹதாமமெனறு
னனது எதனுல? இது எனககுப பெரிய ஸநதேகம இது
ாதமாயிருககிறதெனபது என அபிபபிராயம இவவுலகததில
ஸதிரீ புருஷாகளசோநது செயயும தாமமோ அதறகுப
ா எஙகே விதிககபபடுகிறது? பிதாமஹரே! இறநதுபோன
ளுககு ஸஹதாமததின முடிவு ஸவாககநதானே? ஸதரீபுரு
களில ஒருவா முதலில இறநதுபோனுல அநதஒருவா எஙகே
தது இருககிறா? சொலலும பலமனிதாகள வெவவேறு
பலனகளுடனபிறநது வெவவேறு காமஙகளைசசெயதுகொண
நது அவவவறறிறகுததகுநதபடி நரகமோ ஸவாககமோ
க்ஷமோ [2] பெறுகினறனரலலரோ? தாமஸூததிரமசெயதவா
ாகள பொயயரெனறு நிசசயிததிருககிறா பிதாமஹரே!
ாகள பொயயராயிருநதால ஸதிரீ புருஷாகளுககு ஒருதாமம
லவது எபபடி? பெணகள பொயயரெனறுதானே வேதஙக
ளசொலலுகினறன பூாவகாலநதொடஙகிவநத தாமஙகளும
பாககொருவா உதவிசெயது காரியததை நடததுவதாகக
ரபபடுகினறன இதை நான சிநதிககுமபோதெலலாம
கு இது கடினமாககதோனறுகிறது சிறநத ஞானியான
மஹரே! இது என்ன? எவவகையானது? எபபடி உணா

[1] புருஷனுடைய தாமததையே தனககுததாமமாக உடையவள
[2] ஆதலால, இருவருககொருதாமம கூடாதெனபது

டாககபபடடது? இவறறையெலலாம ஐயமினறிச சாஸதி
பிரகாரம தெளிவாகச சொலலககடவீர" எனறு கேடக, பீஷ
சொலலலானா

"பாரதனே! இநதவிஷயததிலும அஷடாவகரமுனிவரு
வடதிசைததேவதையோடுநடநதஸமபாஷணையாகிய ஒருபுரா
சரிததிரததைக கூறுகினறனா முனனா, சிறநததவமுளள
டாவகரா விவாஹஞசெயதுகொளளககருதி மஹாதமாவ
வதானயரெனனும ரிஷியினபெணணும அழகிலபூமியிலஙிகர
ளும குணததினாலும மகிமையினாலும அடககததினாலும ஒழு
தினாலும சிறநதவளுமான ஸுபரபையெனபவளைக கேட
அழகான கணகளையுடைய அநதஸுபரபை வஸநதகாலததில
கள நிரமபி அழகாயிருககும வனமபோலப பாரதத அவ
அநதரிஷியின மனததைக கவாநதாள அநத வதானயரென
ரிஷி, அஷடாவகரரைபபாரதது, 'உமககு எனபெண
கொடுககவேணடுமாளுல நான சொலவதைககேளும வேறு
இலலாதவனும தெரிநதவனும ஊரைவிடடுப போகாதவ
இனிமையாயபபேசுகிறவனும அழகுளளவனும வீரனும
முளளவனும ஸுகததையனுபவிககத திறமையுளளவனும
சுததனுமான புருஷனதான பெணணுககு விருபபமான
மனைவியுடன ஒதது யாகமசெயகிறவன நலலநக்ஷததிர
பிறநதபெணணை விவாகமசெயதுகொளளவேணடும அவன
வுலகததில வேலைககாரரோடும பநதுககளோடும சநதோஷ
கிறுன, மறுமையிலும ஸுகமாயிருககிறுன நீா முதலில
ணியமான வடதிசைககுச செலலும, அஙகே பாாபபீர' எ
சொனனா அதறகு அஷடாவகரா, 'அஙகே நான பா
வேணடியது இனனதெனபதை நீா எனககுச சொலலவேண
நீா எதைசசொனனாலும அதை நான இபபோது செயயவே
டும' எனறுகேடக, வதானயமுனிவா சொலலலானா

'குபேரனைததாணடி வித்தாகளாலும சாரணாகளா
அடையபபடடதும, ஸநதோஷததினால நாததனமசெயப
பலவகை முகஙகளுளளவரும உயாநதசாநதணிநதவரு
பிசாசா முதலிய பலவகைச சிவகணஙகளினால அடையப
தும, சிவனது இருபபிடமுமாகிய இமயமலையைககணடு
வேணடும அஙகே அழகான கைததாளஙகளும வெண
தாளஙகளும போடடு ஸமதாளஙகளாகக கூததாடி ஸநதே
மாக அநதக கணஙகள சிவனை ஆராதிககினறன அநத
யில இருபபது சிவனுககுப பிரியமெனறும, அது
லோகமெனறும நாம கேடடிருககிறோம ஈசுவரரும

டைய பிரமத்கணங்களும் அவ்விடத்தில் எப்போதும் இருப்ப
ாகச் சொல்லப்படுகின்றனர் உமாதேவி சங்கரரை அடைவதற
க அங்கே மிக்கக்கடுமதவம் செய்தாள் அதனால், அது ஈசுவர
க்கும் உமைக்கும் பிரியமான இடமென்றுகேள்வி அவ்விடத
ல் ருத்ரக்களும் காளராத்திரியும் தேவலோகத்திலும் மானிட
ோகத்திலுமுள்ள எல்லாப்பொருள்களும் தேகமெடுத்து ஈசுவர
டைய கிழக்குப்பாகத்திலும் வடக்குப்பாகத்திலுமிருந்து
வரை ஸேவிக்கின்றன அந்த ஸ்தானத்தைத் தாண்டியும் நீர
ல்லவேண்டியதுதான் அதன்பிறகு, மேகம்போறகறுத்த
ம மனத்தைக்கவருவதுமாகிய ஓர் அழகியகாட்டைப் பார்ப
ர அதில் சிறந்த மகிமையுள்ளவளும் கிழவியும் விரதநிஷ்
யபவளுமாகிய ஒருதவப்பெண்ணைக் காண்பீர் அவளை நீர
வசியம் காணவும் ஜாக்ரதையாகப் பூஜிக்கவும் வேண்டும் அவ
ப பார்த்துத் திரும்பிவந்தபிறகு பாணிக்கிரகணம் செய்யலாம
தெல்லாம் உமக்கு உடன்பாடாயிருந்தால் நீர் சென்று அவ்வி
ம சேரலாம்' என்றார்

அஷ்டாவக்கரர், 'அப்படியே ஆகட்டும், செல்வேன் நீர
்த இடம்சொல்லுகிறீரோ அந்த இடத்தில் நிச்சயமாகச் சேரு
ன ஸத்புருஷரே! நீர் சொல்தவறுமலிருக்கக்கடவீர்' என்று
ானனர் மகிமைபொருந்திய அந்த அஷ்டாவக்கரர் உடனே
னமேலும் வடதிசையைநோக்கிச் சென்றார் பிராமமண
ரேஷ்டரான அந்த அஷ்டாவக்கரர் ஸித்தர்களாலும் சாரணர
ராலும் அடையப்பட்டதும் மலைகளிற் சிறந்ததுமாகிய இமய
லையைச்சார்ந்து பரிசுத்தமும் புண்ணியத்தைத்தருவதுமாகிய
ஹ்லதையென்னும் நதிக்குப் போனார் துயரத்தைப்போக்கு
தும் தெளிவுமான அதன் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து தேவ
களுக்குத் தர்ப்பணம்செய்து அங்கே தங்குவதற்காகத் தர்ப்ப
னத்தில் ஸுகமாக இருந்தார் அந்தப்பிராமமணர் அவ்
வுகடந்து விடியற்காலத்திலெழுந்து ஸ்நானம்செய்து அக
ரியையுண்டாக்கிச் சாஸ்திரப்படி அதில்ஹோமம்செய்து ருத்தி
ணிகூபமென்னும் மடுவுக்குச்சென்று அம்மடுவில் (ஸ்நானம்
ய்து) சிரமத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டார், களைப்புத்தீர்ந்தபின்பு
ழுந்து கைலாஸத்தைநோக்கிச்சென்றார், ஒளியினால் ஜ்வலிப்பது
ான்ற மஹாத்மாவானகுபேரனது பொன்னாலாகியவீயிலையும
தாகினியென்னும் தாமரையோடையையும் பார்த்தார் அப
ாது அந்தத் தாமரைக்குளக் காவலாளியாகிய மாணிபத்ரன்
தலான ராக்ஷஸர்களனைவரும் அஷ்டாவக்கரபகவானை எதிர

கொணடுவநதனா அஷடாவகரா பயஙகரமான பராக
முளள அநதராகஷஸாகளுககு எதிரமரியாதைசெயது, ‘ நா
வநததைக குபேரனுககுச சீககிரம தெரிவியுஙகள’ எனறு சொ
னா தாமராஜனே! அபபோது அவவரககாகள, அஷடாவ
பகவானைபபாாதது, ‘ இதோ ராஜாவானகுபேரா தாமாகவே
உஙகளிடம வருகிறா அவருககு உஙகளைததெரியும நீஙக
வநத காரியமும தெரியும ஒளியினால ஜவலிபபவாபோலிரு
ககும இநத மஹானுபாவரை நீஙகள பாருஙகள’ எனறு சொ
னாாகள உடனே, குபேரன, குறறமறறபிரமமரிஷியான அஷட
வகரரிடமவநது முறைபபடி க்ஷேமமவிசாரிததபிறகு, ‘ பிரா
மணரே! நீா ஸுகமாக வநதுசோநதீரா? எனனிடததில என
காரியததை விருமபுகிறீா? சொலலும நீா எதைசசொன
லும செயவேன பிராமமணோததமரே! நீா என வீடடிறகு
ஸவதநதிரமாகப பிரவேசிககலாம எனனால மரியாதை செ
யபபெறறுக காாயமான பிறகு இடையூறினறிச செலலலாம
எனறுசொலலி, பிறகு, அநதபபிராமமணோததமரை அழைதது
கொணடு தனவீடடிறகுள செனறான, அாகயபாதயஙகளையும
கொடுததுத தனனுடைய ஆஸனததையுஙகொடுததான அவ
களிருவரும உடகாாநதபிறகு, குபேரனைசசோநதவாகளாகிய
மாணிபதரனமுதலிய யகஷாகளும கநதாவாகளும கினனராகளு
உடகாாநதனா அவாகள உடகாாநதபிறகு, குபேரன, அஷட
வகரரைபபாாதது, ‘ உஙகள அபிபபிராயம தெரிநதபிறகு அப
ஸரஸுகள நாததனமசெயயவேணடும உஙகளுககுச சிறநத அதி
பூஜையையும பணிவிடையையும நான செயயவேணடும’ என
சொனனான அஷடாவகரா, ‘ நடககடடும’ எனறு இனசொ
லாறசொனனா பிறகு, ஊாவசி, மிசரகேசி, ரமபை, ஊாவ
அலமபுஸை, கருதாசி, சிததிரை, சிததராஙகதை, ருசி, மனோஹர
ஸுகேசி, ஸுமுகி, ஹாஸினி, பரபை, விதயுதை, பரச
தாநதை, விதயோதை, ரதிமுதலான அநேக சிறநதஅபஸரஸ
கள நாததனமசெயதனா கநதாவாகள பலவகை வாததியஙக
வாசிததனா அபபடி தேவலோகததிய ஸஙகீதம நட
போது, அநதசசிறநததவமுளளரிஷி ஒருவருஷம உடகாாநதா
அதில விருபபுறறிருநதாா பிறகு, ராஜாவானகுபேரன அ
டாவகரபகவானைப பாாதது, ‘ பராமமணரே! நீா இங
பாாததுககொணடிருககும போதே ஒரு வருஷததிறகு மே
யிறறு பிராமமணரே! இநத விஷயமானது மனத
இழுபபது இதறகுக காநதாவமெனறு பெயா பிராமமண
நீா உமமிஷடபபடி இருககலாம அலலது, நீா எபபடிசசெ

திதீரோ அபபடியாகலாம அதிதியானஉமமை நான பூஜிகக
ணடும இஃது உமமுடையவீடே எலலாவறறிறகும உடனே
டளையிடவேணடும நாஙகள உமது சொலலுககுக கடடுபபட
ாகள' எனறுசொனனன பிறகு, அஷடாவககரபகவானும
தோஷமடைநது குபேரனைபபாாதது, 'தனேஸவரனே! விதிப
பூஜிககபபெறறேன இனிசசெலவேன ஸநதோஷமடைந
ன தனுதிபதியே! எலலாம உனககே தகும பகவானே!
னுடைய அனுககிரகததினுலும மகாதமாவான வதானயமஹ
யின கடடளையினுலும இபபோது செலவேன நீ மேனமே
ம சிறபபையும செலவததையும அடைநதிருபபாயாக' எனறு
ானனா

அஷடாவககரபகவான உடனே அஙகிருநது புறபபடடு வட
சையைநோககிச சென்றா, கைலாஸததில சஙகாரிருககுமிடத
ககணடு கௌரீபதியும ஜிதேநதிரியரும சரணுகதாகளிடம
பையுளளவரும கஙகையைத தரிபபவரும பூமிசகதிபதியும
ஙகளினுல சூழபபெறறவரும குறறமறறவருமான சஙகராரைக
ாடு நமஸகரிததுக கைலாஸம, மநதரம, ஹைமம ஆகிய எலலா
களிலும ஸஞசரிததா அநத மஹாபாவதஙகளைத தாணடிப
யிலிறஙகி, வேடவேஷமபூணட சிவஜிருககுமஉததமஸதானத
ப பகதியோடு தலைவணஙகிப பிரதகஷிணமசெயதா, உடனே,
தமசுததியடைநதாா அவா அநத இடததைப பிரதகஷிணம
யத பிறகு வடககேநோககிச சென்றா, ஸநதோஷததுடன
மபூமியில) சென்றா, அதறகபபால வேறோ அழகிய வனத
க கணடாா எலலா ருதுககளிலுமுளள கிழஙகுகளும கனிக
ம பறவைகளும நிரமபின அழகான வனஙகள ஆஙகாஙகு
ஙகாரமாயிருநத ஒரு சிறநத ஆசிரமததை அநதபபகவான
டாா ரதனஙகளால அலஙகரிககபபடடவையும பலவகை
வஙகளுளளவையுமான அநேகம பொனமலைகளையும ரதன
யிலிருககும தாமரைககுளஙகளையும மறறுமுளள மிகஅழகிய
னேக இடஙகளையும கணடாா பரிசுததமனமுளள அமமக
யின மனம மிகக ஆனநதமடைநதது அவவிடததில எலலா
ணஙகளும நிரமபினதும குபேரனவீடடைககாடடிலும சிறநது
சசரியமாக விளஙகுகிறதுமான ஒரு சிறநத பொன மாளிகை
க கணடாா அஙகே ரதனமயமும பொனமயமுமான பல
கபபெருஙகுனறுகளும, அழகான மாளிகைகளும, பலவகைச
நத பொருளகளும, கறபகமலாகள உதிாநதிருககும கஙகை
யும, தம ஒளியினுல பிரகாசிககும ரததினஙகளும, வஜரஙகளி
ல அலஙகரிககபபடட பூமியும இருநதன. முனவாயிலகளில

அனேகவித ரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்டும் முத்துஸரங்கள்
ங்கவிடப்பட்டும் எல்லாவிடங்களிலும் சிறந்த ரத்னங்களால் அ
கரிக்கப்பட்டுப் பிரகாசித்துக்கொண்டு, மனத்தையும் கண்ணை
கவருகின்ற பற்பல அழகியவீடுகளினால் எங்குமநிறைந்ததும் ரி
கள்நிறைந்திருப்பதுமாகிய அந்த அழகான ஆஸ்ரமத்தை அங்
கண்டார் பிறகு, அவருக்கு, 'திசைதேவதையிருக்குமிடம்
திருக்கலாம்?' என்னும் சிந்தை உண்டாயிற்று உடனே, வ
லுக்கு நேரிற்போய் நின்று, 'இங்குள்ளவர்கள் அதிதி வந்திரு
பதை அறியவேண்டும்' என்று சொன்னார் அரசனே! உட
அந்த வீட்டிலிருந்து அனேகவிதமான உருவங்களுள்ளவர்க
எல்லாரும் மனத்தைக் கவருகின்றவர்களுமாகிய ஏழு கன்னி
கள் சிறந்த ஆடைகளையுடுத்து வெளிப்பட்டனர் அவர் க
கன்னிகைகள் ஒவ்வொருத்தியும் அவர் மனத்தைக்கவர்ந்தார்க
அவர் மனத்தைத் தடுக்கமுடியாமற்போனார் அதனால் அவர் ம
தளர்ந்தது சிறந்தஞானமுள்ள அந்தப்பிராம்மணருக்கு அ
பிறகு தைரியமுண்டாயிற்று பிறகு, அந்தப்பெண்கள், 'ப
னீங்கள் உள்ளே வரலாம்' என்றனர் அந்தப்பிராம்ம
அந்தப்பெண்களின் சிறந்த அழகினாலும் அந்த வீட்டின்
லும் மனமகிழ்ந்து வீட்டிற்குள்சென்றார், அங்கே தூய ஆ
உடுத்து எல்லாமணிகளையும் அணிந்துகொண்டு கட்டிலில்
கார்ந்துகொண்டிருக்கும் ஒருத்தியாந்த கிழவியைக்கண்டார் அ
அவளை, 'உனக்கு மங்களமுண்டாகக்கடவது' என்று சொ
அவளும் அவருக்கு அவ்வாறே மறுமொழிசொன்னாள் அ
அந்தப் பிராம்மணரை எதிர்கொண்டழைத்து, 'உட்காரவேண்
என்றுசொன்னாள் அப்போது அஷ்டாவக்ரர், 'இந்தப்பெ
கள் எல்லாரும் தாமிருக்கும் இடங்களுக்குச் செல்ல
சிறந்த ஞானமுள்ளவளும் மனத்தையடக்கினவளுமாகிய
த்திமட்டும் என்னருகிலிருக்கட்டும் மற்றவர்கள் தமயிஷ
படி செல்லட்டும்' என்று சொன்னார் உடனே, அந்தப்பெ
கள் அந்த ரிஷியைப் பிரதக்ஷிணம்செய்து அந்த வீட்டிலிரு
வெளியிற் சென்றனர் பிறகு, அந்தக் கிழவிமட்டும் நின்
அவர் அவளால் பரிசுத்தமான தமது படுக்கையில் மரியா
செய்யப்பெற்றார் அப்போது நிர்மலமாகப் பிரகாசிக்கி
அந்தப் படுக்கையில் தாம் சயனிக்கும்போது அவளைப்பார்
'அம்மா! இரவு தாண்டிப்போகிறது நீயும் தூங்கல
என்று சொன்னார் அந்தப்பிராம்மணருடன் ஸல்லாபஞ்செ
பிறகு, அவரால் அவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்தக்கிழவி,
ஒளியுள்ள மற்றொருபடுக்கையில்படுத்தாள் பிறகு,அவள் குளி

ரணமாகக காணபிதது நடுஙகுந தேகததுடன தன சயனததி
நநது இறஙகி அஷடாவகரமகரிஷியின சயனததில ஏறினள
த அவளுககு, அஷடாவகரபகவான நலவரவு சொனனா மன
வ! அவள அனபுடன இரணடு கைகளாலும அநத ரிஷியைத
ழுவினள அபபோது யாதொரு மனவேறுபாடுமினறி, கடடை
ாலவும சுவாபோலவும இருநதரிஷியைககணடு மனததில துன
துடன அமமுனிவரிடம பேசலானள
'பிராமமணரே! பெணகளுககு ஸவேசசையெனபதிலலை
வாகளுககுப புருஷனலேதான ஸநதோஷம நான காதலால
துறறிருககிறேன உமமிடததில அனபுவைதத எனமேல நீா
னபுவைககசககடவீா பரமமரிஷியே! எனனுடன கலநது ஸந
ாஷமாயிரும எனனைத தழுவிககொளளும பிராமமணரே!
ன உமமிடததில விருபபததினல மிகக வருததமுளளவளா
நககிறேன தாமததில மனமுளளவரே! உமது தவததிறகுச
நத பலன இதுதான உமமைபபாாதத அளவில எனககு
நபபமுணடாயிறறு வநதடையும எனனை ஆதரியும இநத
டிறகும இநதததனததிறகும இஙகே நீா பாாககிற மறறு
ாள எலலாவறறிறகும எனககும நீா காம தலைவா, ஸநதேக
லை பிராமமணரே! நீா விருமபினவறறையெலலாம செய
ன நினைதத பலனகளையெலலாம கொடுககும இநத அழகான
ாததில எனனுடனகூடி ஸுகியும நான உமககு உடபட
ாயிருபபேன நீரும எனனுடன சோநது ஸுகம பெறுவீா
வலோகததிலும மானிடலோகததிலுமுளள எலலாஸுகஙக
யும நாம அனுபவிககலாம பெணகளுககுப புருஷனேடு
ருவதறகு மேலானது ஒனறுமிலலை எஙகளுககு இதுதான
ருமபயன மனமதனல ஏவபபடட பெணகள தஙகளிஷடப
யிருபபாாகள அவாகள நடககுமபோது மிககொதிபபுளள
தியும அவாகளுககுச சுடாது' எனறள அதறகு அஷடா
ரா, 'சிறநதவளே! பிறாபெணடிரை நான எவவகையிலும
ரேன பிறாபெணடிரைத தொடுவது தாமசாஸதிரஙகளால
கபபடடது பதிவிரதையான மாதினிடததிற சேருவதற
பிரமஹததிககுச சொனன பிராயசசிததமே சொலலபபட
நககிறது பிராமமணஸதிரீவிஷயததில இனனுமதிகமாகப
வம சொலலபபடடதைக காணகிறேம சிறநதவளே! நான
ாகமசெயதுகொளள விருபபமுளளவன அதுவிஷயததில
எககுப பிரமமசரியம கெடும ஆதலால, விவாகமசெயவதறகு
ன பிராயசசிததம பெரிதாகும அபபடிப பிராயசசிததம

செய்துகொள்ளாமல் விவாகம் செய்துகொள்பவனுக்கு வி
சுத்தமாகாது உண்மையில் தாயினாலும் தந்தையினாலுந்த
புத்ரனைச் சுத்தனென்றறியவேண்டும் நான் காமஸௌக்யங்களை
யாதவன் தாமத்திறகாக ஸந்ததியுண்டாகவேண்டியது ம
தான் ஆகையால் என்னுடைய புத்ரஸந்தானத்தினால் ந
நல்லலோகம் போகவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய நிச்சய
உத்தமியே! தாமத்தை அறி அறிந்தபின், நிவருத்தித்தவி
என்று சொன்னார் அந்தஸ்திரீ, 'பிராம்மணரே! வாயு அக்
வருணன் முதலான எந்தத்தேவர்களும் மனமதனபோலப் பெ
களுக்குப் பிரியமாயிருக்கிறதில்லை பெண்களுக்கு ஸௌக்ய
வதே இயற்கை பெண்களுள் ஆயிரத்தில் ஒருத்தியோ லக்ஷ
தில் ஒருத்தியோ ஒருபதிவிரதை எப்போதாவது கிடைக்கல
பெண்கள், தந்தைதாய்களையும் குலத்தையும் உடன்பிறந்தவ
ளையும் கணவனையும் மைத்துனர்களையும் புத்ரர்களையும் பார
மஹாநதிகள் கரைகளை இடிப்பதுபோல லீலைகளைச்செய்து கு
களைக் கெடுப்பார் எல்லாத்தோஷங்களையும் நினைத்துத்த
பிரம்மதேவரே மேற்சொன்னதைக் கூறியிருக்கிறார்' என்
சொன்னாள் மனம் வேறுபடாத அந்த ரிஷி, அந்த மாதை
பார்த்து, 'உன் விருப்பப்படி உன் எண்ணம் இருக்கட்டும் நீ
என்ன செய்யவேண்டுமென்று நீ சொல்லுகிறாய்?' என்று கே
டார் அதற்கு, அந்தஸ்திரீ, 'பகவானே! இடமும் காலமு
வந்தபோது தெரிந்துகொள்வீர் மஹானுபாவரே! அதுவ
யில் இங்கிரும் நீர் வந்த காரியம் நிறைவேறும்' என்று செ
ளாள் யுதிஷ்டிர! பிறகு, அந்தப் பிரம்மரிஷி அவளைப்பார்த
'அப்படியே ஆகட்டும் உனக்கு எதுவரையில் இஷ்டமி
கிறதோ அதுவரையில் நான் நிச்சயமாய் இங்கு வஸிப்பே
என்று சொன்னார் அஷ்டாவக்ரமகரிஷி அப்போது அந்த ஸ
மூப்பினால் மிக்க கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதைக்கண்டு மி
கவலையுற்றார், கொதிப்புற்றவர்போலானார் அந்தப் பிராம
ஶ்ரேஷ்டர், அப்போது அவளுடைய அங்கத்தின் எந்த இ
த்தைப் பார்த்தாலும் அங்கங்களுள்ள விகாரத்தினால் வெறுப்
தனால்[1] அவர் பார்வை அவளிடத்தில் இனிமையாயில்லை 'இ
இந்தக்கிருஹதேவதையாயிருந்து சாபத்தினால் உருமாறச் செ
யப்பட்டாளோ? இவளுடைய காரணங்களை நாம் அவச
பட்டு விசாரிப்பது சரியாகாது' என்னும் இடைவிடாத
ந்தையோடு அந்த விஷயத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வே
மென்ற ஆவலால் மனங்கலங்கிக்கொண்டே அவருக்கு அந்த

1 பார்க்கவிருமபவில்லை என்றபடி

ன மிசசபபாகம சென்றது அபபோது அநதஸதரீ, அவரைப
ாதது, 'பகவானே! ஸூரியனுடையமணடலம செவவானததி
ல் சிவந்திருபபதைபபாரும உமககு எனனவஸது கொணடு
பபட்டவேணடும?' என்றுகேட்டாள அவா அவளைபபாாததது,
நான ததிறகுவேணடியஜலததை இபபோது கொணடுவா பிறகு,
ன வாககையும இநதிரியஙகளையுமடககிககொணடு ஸநதியாவநத
ாம செய்யவேன' என்று சொனனா

ஐமபததோராவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(வடதிசைத்தேவதை அஷடாவக்ரரை உபசரித்து அவர்
மனத்தைப பரிசோகித்தது)

பிறகு, அநதஸதிரீ, அநதபபிராமமணரைபபாாதது, 'அப
டியே ஆகட்டும' என்று சொலலிச சிறநத தைலததையும
ஸ்நானவஸதிரததையும கொணடுவநதாள மகாதமாவான அநத
அஷடாவகரமகரிஷியினுல அநுமதிகொடுககபபெறறபிறகு, அநத
ஸதரீ அவா அஙகஙகள எலலாவறறிலும தைலமிட்டாள அநத
ரிஷி ஸ்நானவஸதிரததைத தரிததுககொணடு மஞசனமாடுமிடத
திற்கு மெதுவாகசசென்று புதிதும பலநிறஙகளுளளதுமாகிய
அநத ஆஸனததிலிருநதாா அம முனிவா அநத ஆஸனததில
உட்காாநதபிறகு இனிமையாகக கைபடுமபடி அநதஸதிரீ மெது
வாக அவருககு ஸ்நானமசெயவிததாள, அமமுனிவருககுத
தேவலோகததிய உபசாரஙகளை முறைபபடி செயதாள மிகக
ஸுகமாக உஷணமான வெநநீராலும அவள கைபட்ட ஸுகததினு
லும உணடான நிததிரையினுல அவவிரவுமுழுதும கடநதுபோன
தையும அமமகாமுனிவா அறியாமறபோனா பிறகு, அவா
எழுநது மிகக ஆசசாயததுடன கீழததிசையில ஆகாயததில
ஸூரியன உதயமாயிருநததைக கணடாா பிறகு, அவருககு,
'எனன இபபடி எலலாபபாவஙகளையும போககுவதான ஸநதியா
வநதனமும எனககிலலாமற போயவிட்டது? இதெனன பிர
மையா? அலலது, உணமையாகவேயிருககுமா?' எனகிற எணண
முணடாயிறறு பிறகு அவா, ஸூரியனை உபஸதானம செயது,
அவளைபபாாததது, 'நான எனனசெயவது?' என்று கேட்டாா
அவள, அநதரிஷிககு அமிருதமபோனற சுவையுளள அனனத்
தைக கொணடுவநதாள அவா, அநத உணவின சுவையினுல
பகலை மிகுதியாக நினைககவிலலை பிறகு, மிசசமுளள பகல

சென்று திருமபவும மாலைபபொழுதுவநதது பிறகு, அநதஸதிரீ, அஷடாவகரபகவானைபபாாதது 'நீஙகள சயனிககலாம' என்று சொன்னுள அஙகே இருவருககும தனிததனியேபோடபபட்ட இரணடு சிறநத படுககைகளிலும அநதஸதிரீயும அநதரிஷியும நிததிரை செயதனா முனபோலவே அநதஸதிரீ பாதிராததிரியில அவா சயனததிறகு வநதாள அஷடாவகரா, அவளைப பாாதது, 'உததமியே! எனமனம அயலாாமனைவிகளிடம பதிவதிலலை சிறநதவளே! எழுநதிரு உனககு நனமையுணடாகட்டும இஙகே சயனிபபதை விடடுவிடு' என்று சொன்னூ அநதப பிராமமணரால மனஉறுதியுடன தடுககபபடட அநதஸதிரீ, உடனே அமமுனிவரைபபாாதது, 'நான, ஸவதநதிரமாயிருபபவள (=ஒருவனமனைவியலலேன)உமது தாமததிறகுத தவறுதலிலலை' என்று சொன்னுள அஷடாவகரா, 'பெணகள ஸவதநதிரமாயிருபபதிலலை பெணகள பிறருககு அடஙகியிருககவேணடுமேயனறித தம இசசையாயிருககத தகாதெனபது பிரமமதேவருடைய கடடளை' என்று சொன்னூ அநதஸதரீ, 'பிராமமணரே! புணாசசியில விருபபம என்னை வருததுகினறது என்னுடைய பகதியையுமபாருமம பிராமமணரே! என்னை நீா அஙகீகரியாவிடின பாவததையடைவீா' என்று சொன்னுள அஷடாவகரா, 'ஐமபுலனகளுககும அடிமையாகும மனிதனை அநேக பாவஙகள இழுககும நான மனஉறுதியினால புலனகளை வெலலுகிறவன சிறநதவளே! உன சயனததிறகுச செலலலாம' என்றூ அநதஸதரீ, 'பிராமமணரே! உமககுத தலைவணஙகி நமஸகாரம செயகிறேன அனுககிரகம செயயககடவீா குறறமறறவரே! தரையில விழுநது நமஸகாரமசெயயும எனககுத தஞசமாககடவீா அயலாாமனைவிகளவிஷயததில குறறஙகளதிகமாயிருபபதாக நீா நினைததால இபபோதே என்னை உமககுககொடுக்கிறேன பிராமமணரே! என்னைப பாணிககிரகணம செயது கொளளும பாவமுணடாகாது இதை உணமையாக உமககுச் சொலலுகிறேன எனககுக கணவனிலலாமல நானே ஸவதநதிரமாயிருபபவளென்று அறியும அபபடிபபடடவளுககு எது தாமமோ அது எனககிருககடடும நான உமமிடததில மனம வைததவளாகவும யாருககும உடபடாதவளாகவும இருககிறேன என்னை நீா அடையலாம' என்று சொன்னுள அஷடாவகரா,'உததமியே! நீ ஸவதநதிரையாவதெபபடி? அதனகாரணததை எனககுசசொல மூவுலகஙகளிலும தனனிசசைபபடி இருககககூடிய பெண யாருமிலலை சிறுவயதில தநதையும, தருணம வநதபோது கணவனும, முதிாநதவயதில புததிரனும காபபதனால பெண தன

ிசைப்படி இருப்பதில்லை கிழவியாயிருப்பவளாக கன்னிகை
ன்று நான் நம்பவில்லை குற்றமற்றவளே! எனக்கு உன்மேல
ரீயுமில்லை' என்று சொன்னார் அந்தஸ்தரீ, 'பிராம்மணரே!
ன சிறுபிராயமுதலாகவே கல்யாணம் பண்ணிக்கொள்ளாமல
மசாரி விரதத்திலிருக்கிறேன் நான் கன்னிகைதானென்பதில
தேகமில்லை என்னை உமக்கு மனைவியாகச் செய்துகொள் ~
என் ஆசையைக் கெடாதீர்' என்றாள் அஷ்டாவக்ரர்,
ந்த வதான்யமுனிவர் என்னைப்போலவே உன்னையும், உன
போலவே என்னையும் பரீக்ஷிப்பது இது இது எனகாரியத
குத் தடையாக ஏற்பட்டதோ? அல்லது, உண்மையாகத்தா
நக்குமோ? இது மிகவும் அற்புதம் நான் எதைச்செய்வது
மையாக இருக்குமோ?" என்று அவளிடத்திலசொல்லி,
கு, 'இவள் சிறந்த ஆபரணங்களும் உடைகளுமுள்ள
னிகையாகவே என்னிடம் வந்திருக்கிறாள் ஆனால், இவ
டைய இந்தச்சிறந்தரூபம் ரூபபையடைந்திருந்ததெப்படி?
போது திரும்பவும் இப்படிப்பட்ட கன்னிகைவடிவம் வந
க்கிறது இதற்குமேலென்னகுமோ? எவ்வகையிலும் நிய
தவறுவதில் எனக்கு இஷ்டமில்லை நான் ஸத்யமாகவே
ளை க்ரஹிக்கவேண்டும்' என்று தமக்குள் சொல்லிக்கொண
ர்" என்றார்

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி.)

(அஷ்டாவக்ரர் வடதிசைத்தேவதையிடம் விடைபெறுவந்து வதான்யரின் புதல்வியை மணந்தது).

யுதிஷ்டிரர், "அந்தஸ்திரீயானவள் சிறந்தமகிமையுள்ள
த ரிஷியின் சாபத்திற்குப் பயப்படாமலிருந்ததெப்படி? அந்த
டாவக்ரர் எப்படித் திரும்பிப்போனார்? அதனை எனக்கு
சொல்லும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்
"அஷ்டாவக்ரர், அவளைப்பார்த்து, 'உன்ரூபத்தை ஏன
ற்றுகிறாய்? பொய்சொல்லலாகாது பிராம்மணன்மேலாணைப
சொல்' என்றுகேட்டார் அதற்கு அந்தஸ்தரீ, 'பிராம்ம
த்தமரே! உண்மையான சக்தியுள்ளவரே! இந்த ஆணையை
ாயம்பூமிகளில் எங்கே வைத்தாலும் வையும் நான் சொல
தயெல்லாம ஊக்கத்துடன் கேளும் உம்முடைய மனஉறு
யப் பார்ப்பதற்காக நான் இந்தப் பரீக்ஷை செய்தேன்

உணமையான இநதிரியஜயமுளளவரே ! விரதநதவருமையி
நீர புணணியலோகஙகளை ஜயிததவராகிறீர எனனை வடதின
தேவதையெனறறியும பெணகளமனம நிலையறிருபபனீத
கணடிருககிறீர கிழவிகளான ஸதிரீகளையும மனமததா
துனபஞசெயயும பெணகளை நமபாதவனும, கள காமம
முதலியகுறறஙகள இலலாதவனும, பெணகளிடம அதிகபபற
லாதவனும, ஊரைவிடடுபபோகாதவனும, தெரிநதவனும,
லொழுககமுளளவனுமான புருஷனதான மனையாளுடன
ஸுகமபெறுவான இபபோது பிரமமதேவரும இநதிரன
லானதேவாகளும உமமிடததில திருபதியடைநதிருககினற
பிராமமணசரேஷடரே ! (மகிமையுளள நீர) எனனகாரியமப
அநதப பெணணினதகபபனால அனுபபபபடடு இஙகுவ
ரெனின, அநதவிஷயததை உபதேசமகேடக அனுபபப
டீா அதையெலலாம நீரகேடடீா பெணணானவள ஸுகத
மிகபபறறுளளவள , இனசொலலினும விடடுபபிரியாமலிரு
தனனும சிறநத ஆடைமுதலியவறறினும அதிகமாகநெரு
மலிருபபதனும ஒறறுமையினும காபபாறறபபடுகிறுள
ணியதிதிகள இலலாதபோதும சாஸதிரததினல விலககபபட
இரவுகளிலும ருதுகாலமிலலாவிடினும சேரலாம இராத
காலததில அதிகநியமம வேணடாம நியமததை முழுதுமவிட
கூடாது நீர க்ஷேமமாக உமது இலலம செலலலாம உமக
சிரமமுணடாகாது பிராமமணரே ! அநதககனனிகையை
அடையபபோகிறீர அவள புதரஸநததியுளளவளாவாள
எனனைச சபததோடு கேடடீா அதனல, உமககுப
களின இயறகையைபபறறிய இநதமறுமொழி நான சொனே
பிராமமணனமேலாணையானது இமமூவுலகஙகளிலுமுளள
ரும எககாலமும தாணடககூடாதது நீர செலலலாம உ
காரியமாயிறறு இனனும எனனகேடக விருமபுகிறீர ? பி
ரிஷியே ! அஷடாவககரரே ! எலலாவறறையும உளளபடி
வேன பிராமமணோததமரே ! உமககாக வதானயரிஷியின
வேணடிககொளளபபடடேன அவரைக கௌரவபபடு
வதறகாக உமமிடததில இநதசசொலலைச சொனனேன ’ எ
சொனனள அவள சொலலியதைககேடடு அநதபபிராமம
கைகூபபினினறு அவளால விடைகொடுககபபெறற பிறகு,
வீடடிறகுத திருமபிவநதார தாமராஜனே ! வீடுவநது சே
இளைபபாறித தமசுறறததாரை விசாரிதத பிறகு,
வதானயரிஷியிடம மரியாதையோடு சென்றுா அபபே

தபபிராமமணரால கேடகபபடட அஷடாவகரா, மனமமிகக
தது தாமனேரிலகணடகாடசியை அநதப பிராமமணருககுச
ீலலானா 'பிரபுவே! நான உஙகளால அனுமதிகொடுககப
றுக கநதமாதனமலைககுப போனேன அதறகும வடககுப
ேசததில ஒருசிறநததேவதையைக கணடேன அவள உம
பபறறியும சொலலி நீா சொனனசொலலையும எனககுகதெரி
து விடைகொடுததபிறகு வீடடிறகு வநதேன' என்றா
னே, அநதபபிராமமணா (அவரைபபாாததது,) 'நலலநக்ஷத
மும திதியும சோநதிருககுமகாலததில எனபெணணை விவாகம
ணிககொளளும நீா சிறநதபாததிரமாயிருபபவா' என று
னனா தாமராஜனே! தாமததில மனமவைததவரில சிறநத
ன அஷடாவகரா ஆகடடுமெனறுசொலலி அநதககனனி
யை விவாகமசெயதுகொணடு பிறகு மகிழவுறறிருநதாா மிகச
த அநதககனனிகையை விவாகமசெயதுகொணடதனாலேயே
துயரமநீஙகி ஸநதோஷமாகத தமமுடையஆசசிரமததில
ிததாா" [1] என று கூறினா

ஐமபததுமூனறுவது அதயாயம

தானதாமபாாவம (தொடர்ச்சி.)

(தாழ்ந்தஜாதிப் பேண்களிடம் பிறந்தவர்கள் பிரம்ம
ரிஷிகளானதைப்பறறியது)

யுதிஷடிரா, "மகாராஜாவான பிதாமஹரே! வைசிய ஜாதி
கிரஜாதிபபெணகளிடததில பிறநத பூாவிகாகளான பிராம
ுததமாகள பிரமமரிஷிகளெனறு சொலலபபடுகினறனரே
எபபடி? வேறுயோனியிறபிறநது பிராமமணனுவது முரண
ிறதெனறு நினைககிறேன இதன உணமையைச சொலலக
ீா" என றுகேடக, பீஷமா சொலலலானா

[1] ஒருபுருஷன ஸதிரீயை நலலொழுககம தவறுமலிருககுமபடி
பதறகுச சொனனவழியை அனுசரிததால அநதஸதிரீ சரியாக
பள அபபடிபபடடவன தான நலலகதி பெறுவதுடன தனது
யாடடியையும நலலகதியிற சேரபபான புருஷனேடு ஒததிருப்ப
தவிரத தனிததுவேறுதாமம பெணணுககிலலையெனபதினுலேதான
ள ஸஹதாமமையெனபது கறபுளளபெண ஒருவன ஸஙகததிறகும
ததிறகும இனறியமையாததுணை 'ஆசாாயன சிஷயனைச சீாதிருதது
போலத தன துணையான மனைவியைச சீாதிருததி நலவழியில நடத
ு கணவன கடமை' எனனும ஸமாதானததை இககதையில
ுகொளக

"யுதிஷ்டிரா! இந்தவிஷயத்தில் உனக்குச் சந்தேகமே
டாம், தெரிந்துகொள். இது பிசகா, ஸரியானனவும் நீ சிந்தி
வேண்டாம். அந்த ரிஷிகள் மனத்தை அடக்கினவர்கள். அவ
ளின் அறிவு தடைப்படுவதில்லை. அவர்களுக்குப் பிரம்மதே
அதிகம். அதனாலேதான் ரிஷிகளென்று வேதங்களால் சொல்
படுகின்றனர். அரசர்க்கரசே! அவர்களை இகழ்த்தகாது. ச
திரத்தை நம்புகிறவர்களுக்குச் சாஸ்திரந்தானே முக்கியம். அ
களைப் பிராம்மணர்களென்று உலகம் ஒப்புக்கொள்ளுகிற
அதற்குக்காரணம் தவந்தான். அப்பா! சிறந்தஸத்புருஷே
தவமும் ஞானமும்பிரம்மின் மகாத்மாக்களால் உண்டாக்கப்ப
அனுஷ்டானங்களே நமக்குப் பிரமாணங்கள். அரசர்க்கரசே
பரதஸ்ரேஷ்டனே! பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்
நான்குஜாதிப்பெண்களும் தாம்மாகப் பிராம்மணனுக்குப்
யைகளாகலாம். பரதஸ்ரேஷ்டனே! க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்
ஜாதிப்பெண்கள் க்ஷத்திரியனுக்கு மனைவிகளாகலாம். பார
சிறந்தவனே! வைஸ்யனுக்கு வைசியஜாதிப் பெண்ணும் சூ
ஜாதிப் பெண்ணும் மனைவிகளாகலாமென்று சாஸ்திரத்தில் வி
கப்பட்டிருக்கின்றனர். சூத்திரனுக்குச் சூத்திரஜாதிப்பெண்
டுந்தான் பாரியையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறாள். மேற்குலத்
பெண்ணும் கீழ்க்குலத்து ஆண்பிள்ளையும் சேருவதனாலேதா
ஜாதிசங்கரம் உண்டாகிறது. அரசனே! சூத்திரப்பெண்ணு
நான்குஜாதிப் புருஷர்களும் கணவர்களாகச் சொல்லப்படுகி
னர். மேற்குலத்துப்பெண்ணுக்குமட்டும் அந்தவருணத்திலபி
ஒருவனதான் கணவன். க்ஷத்திரியஜாதிப்பெண்ணுக்குப் பி
மணக்ஷத்திரியர்கள் இருவரும் கணவர்களாகச் சாஸ்திர
விதிக்கப்பட்டனர். ராஜனே! மனிதரிற்சிறந்தவனே! வை
ஜாதிப்பெண்ணுக்கு வைசியன் க்ஷத்திரியன் பிராம்மணன் இம்
ரும் கணவராகலாமென்று விதிக்கப்பட்டனர். இவ்விதியைகி
துதான் முன்னிருந்த ரிஷிகள் மகாத்மாக்களும் பி
ரிஷிகளுமான புத்திரர்களை உண்டுபண்ணினர். பூர்விகரி
ளாகிய [1] மித்ரா வருணர் இருவராலும் வஸிஷ்டர், அகஸ்தி
பாஹ்ஹிஷவயர் இவர்கள் உண்டாக்கப்பட்டனர். கக்ஷீவ
ஆர்ஷடிஷேணர், புருஷர், கஷர், கௌதமர் இவர்கள் [2] மப
எனபவளின் பிள்ளையின் பிள்ளைகளென்று சொல்லப்படுகி
னர். பகவானான வத்ஸபரியர், ஸ்தூலரஸ்மி, அக்ஷணி இவ
கௌதமருக்குத் தாசியினிடம் பிறந்த புதல்வர்கள். கபி

---

1 பெண்ணில்லாமலே ஒரு பாத்திரத்தில் வீரியமசோந்து
டாக்கப் பட்டனர். 2 சூத்திரஜாதிப்பெண

ரெனனும பிரமமரிஷி சணடாளியினிடததில பிறநதவா
வனதேயரெனபவா வஸிஷடருககுச சூதராஜாதிபபெணணி
-ததிற பிறநதவா கௌரவனே! முனனா அதருஸயநதி என
ளின தநதையாகிய சிதரமுகனெனனும பெயருளள வைசியன
ிஷடருடையவீரியததுககு ஜனிததனனும அவருடைய
நுககிரகமபெறறதனனும பிராமமணனதலையும பிரமமரிஷி
தலையும பெறறான அநதச சிததிரமுகனெனனும வைசியன
தா அழகானபெணணை (அதருஸயநதியை) வஸிஷடபுததிர
கு (=சகதியெனபவருககு)க கொடுததான அவனுககுப
நதவா பாராசரரெனனுமபிரமமரிஷி அபபடியே, பாராசாருக
ஸததியவதி எனனும செமபடவபபெணணிடம போகமே
கொணடமகரிஷியாகிய வயாஸமுனிவா பிறநதாா தவமும
பாகமுமே உருககொணடவரும ஐமபுலனகளையும அடககின
ம சிறநத புகழபெறறவருமாகிய ரிஸயசிருஙகமுனிவா,
ணடகருககுப பெணமானிடம பிறநதவா மநதபாலருககுச
ஙகியெனனும பகஷியினிடம பரமமததை உபதேசிபபவரும
ததருமான நானகு பிரமமரிஷிகள பிறநதனா அவாகளால
கினிபகவான (காணடவவன தகனததில) திககபபெறறா
ாணா, ஸதமபமிதரன, சிறநத புததியுளள ஸாரிஸருககவன,
ாரியெனபபெயாபெறற நாலவரும சூரியனுககொபபானவா
காலவிருக்ஷா எனனும மகரிஷிககுப பறவையினிடத
லயே பொனனிறமுளளவரும சிறநதமகிமையுளளவருமாகிய
ணாயஹஸதரெனனுமமகரிஷி பிறநதாா அபபா! அரசாக
ச! புலஸதியா புலஹாமுதலானமகரிஷிகள பிரமமதேவ
டய மனததினால அககினியிலிருநதுணடானவாகள பரத
ரஷடனே! ஸாவாணியனெனனும ராஜரிஷி மணணிறசெய
படட ஸவாணையெனனும பெணணினிடம அதிதியினபுதரனை
பனுககுப பிறநதவன மூததகுமாரரும மகிமையுளளவரு
ா சாணடிலயா கஸயபருககு அககினியிறபிறநதவா சரதவா
னபவருககு நாணலதணடிலிருநது கிருபாசாரியரும கிருபியும
நதனா அரசிறசிறநதவனே! ரேணுஎனபவரும பரசுராமா
ாகிய புகழபெறற ரேணுகையும ஸோமபரெனனுமமகாதமா
நத தாமரைமலரிலிருநதுணடாயினா புவனியில பெயாபெறற
கததநதரெனனுமமகரிஷி ஸோமகரெனனும மகாதமாவுககு
ணைபிறபிறநதவா பாரதனே! இநதிரனைபபோனறசகதியுளள

1 இது வேறுகலபததில டநததாகக கொளளவேணடும

2 தியானம.

தருபதனுககு ஆஹவனீயமெனனும அகக்னியிலிருநது தரு
தயுமனனும யாகவேதிகையிலிருநது தரெளபதியும பிறநத
அபபடியே, மகாதமாவானவஸிஷடருககுப புலியினகாபபத
வியாகரபாதாமுதலிய கயாதிபெறற பததொனபது புததிரா
பிறநதனா மநதா, பாகலோமா, ஜாபாலிமகரிஷி, மனயு,
மனயு, ஸேதுகாணா ஆகிய இவாகளும இனனுமநேகமபுகழபெ
வாகளும பூமியில கோததிரரிஷிகளாயினா இக்ஷ்வாகு வ
திற பிறநத மகாதமாவாகிய விஶவகாசனெனனுமராஜரிஷி
தலையைப பிளநதுகொணடு பாலாஶவனெனனுமபுதரன வெ
கிளமபினுன அஸுரஙகளின வனமைகளைபபெறற மாநத
எனனுமராஜரிஷி சிறநதபுகதியுள்ள யுவனுஶவனுல தனகா
தில வைககபபடடான சககரவாததியும மிககபுகழபெற
மாகிய கெளரிகனெனனுமராஜரிஷி ஸுபாஹு எனனும அரச
குப பாஹுதையெனனும நதியினிடம பிறநதவன நரகன,
வாததன, புஷகலன ஆகிய இவாகள பூமியினபுதராகள ெ
மஹிமையுள்ள காாகயமஹரிஷி ஜலததினினறு உணடான
இவாகளும இனனுமநேசாகளுமாகிய அரசாகளும பிராம
களும மஹாதமாககளான மசரிஷிகளின பிரபாவததினுல
டானவாகள அவாகளினதவததினுலும விததையினுலும ம
முள்ள குணஙகளினுலும ஸாதிககககூடாதது ஒனறுமி
மனிதருககதிபதியே! வேநதே! யுதிஷடிர! தாமசாஸ
செயதமனுவினுல இநதவிஷயததிறசொலலபபடட ஒருசு
யிருககிறது, அதைசகேள (அதனபொருள்) 'ரிஷிகள், நதி
மகாதமாககளான ஸதபுருஷாகள, பெணகளினகெடடா
இவறறினகாரணஙகளை அறியககூடாது' எனபது ஆதலால,
ரிஷிகளினபிறபபைபபறறிச சஙகிககததககாது அககினியா
எஙகுமவியாபிபபதுபோல, மகாதமாசகளினமகிமையும எங
வியாபிபபது" எனருா

ஐமபததுநானகாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் மார்க்கண்டேயநக்த யுகதர்மமுதலியவற்றைச் சொல்லிய

யுதிஷடிரா, "மஹாராஜரே! புருஷன புதரஸநதானததி
கரையேறறபபடுவானெனபது எபபடி? புததிரனையடை
யிருககுமவரையில புருஷன பலனஇலலாதவனு?" எனறுகே
பீஷமா சொலலலானா

"இவ்விஷயமாக முற்காலத்தில் மார்க்கண்டேயர் கேட்ட
து நாரதர் சொன்னதாகிய ஒருபழைய இதிஹாஸம் கூறுகின்ற
அதனை இப்போது சொல்லுகிறேன் முன்னே கங்கை
னைகளின் நடுவில் போகவதினனும் நகரத்தின்ஸமீபத்தில் பா
ர் நாரதர் அஸிதர் தேவலர் ஆருணேயர் ரைப்யர் ஆகிய இவர்
வந்துசேர்ந்து உட்கார்ந்திருக்கக்கண்டு மார்க்கண்டேயர்
ர்களிடம்போனார் அந்த ரிஷிகள் மார்க்கண்டேயரைக்கண்டு
ந்து அவர்முகம்நோக்கினின்று பூஜைக்குரிய அந்தப் பிராம்ம
ரப்பூஜித்து, 'நாங்கள் என்னசெய்யவேண்டும்?' என்று கேட
ர் அதற்கு மார்க்கண்டேயர், 'இந்தப் பெரியவர்களின்
க்கை பிரயாஸத்தினால் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது தர்மங்க
யும் ஆசாரங்களையும்பற்றிய நிச்சயத்தை இந்தச் சபையில்
ர் பெறலாம் கிருதயுகத்தில் தர்மம் ஒழுங்காயிருந்தது, அந்த
ந்போனபிறகு தடுமாறுகிறது யுகந்தோறுமுள்ள மகரிஷிக
ம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்' என்றுகேட்டார் அந்த
கள், நாரதரைப்பார்த்து, 'ஓ! தத்வஜ்ஞானியே! இவருக்கு
ங்கே ஸம்சயமிருக்கிறதோ அதையெல்லாம் நீர் சொல்லக
நீர் தர்மாதர்மங்களிலுள்ள ஸந்தேஹங்களைத் தீர்ப்பவர் நீர்
மே' என்று சொன்னார்கள் அவ்வாறு ரிஷிகளின் கட்டளை
ல் நாரதர் எல்லாத்தர்மங்களின்பலன்களையுமறிந்த மார்க்கண
பருக்கு அந்த ரிஷிகள்யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க மறு
ழிகூறலானார் 'தீர்க்காயுளுள்ளவரே! தவத்தினால்பிரகாசிப்ப
ரே! வேதவேதாங்கங்களின் உண்மைப்பொருளையறிந்தவரே!
ம்மணரே! உமக்கு எதில் ஸந்தேகமுண்டாயிருக்கிறதோ
ந்த நீர் சொல்லவேண்டும் தர்மத்தையும் உலகத்திற்கு உப
மான காரியத்தையும் நீர் கேட்கவிரும்பும் மற்ற எதையும்
லவேன் மிகச்சிறந்த தவமுள்ள நீர் கேளும்' என்று சொன்
மார்க்கண்டேயர், 'இவ்வுலகத்தில் ஒவ்வொருயுகமுங்கடந்த
ந்தும் தர்மத்தின் அணை உடைந்துகொண்டே வருகிறது
ர்லிகதர்மங்களினால் தர்மத்தை நான் எப்படியடையலாமென்
என்கருத்து' என்றுகேட்டார் நாரதர், 'பிராம்மணரே! முத
கிருதயுகத்தில்தர்மம் [1]நான்கு பாதங்களோடிருந்தது அதன்
கு, நாளடைவில் அதில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் குறைந்ததனால்
ர்மம்தலைப்பட்டது அதன்பிறகு, தர்மங்கெட்டதாகிய [2] திரே
யுகமென்பது ஆரம்பித்தது அந்தயுகம் கடந்தபின் [3] துவாபர

---

1 முழுதும் 2 திரேதாயுகமென்ற பெயரினாலேயே மூன்றுபாதம்
மமென்பது கருத்து
3 இரண்டுபாதங்களிருப்பதுபற்றி துவாபரமென்று பெயர் வந்தது.

மெனனும மூனறுமயுகம வநதது அபபோது தாமததின இர
பாதஙகளை அதாமம அழிததுவிடடது துவாபரம கடநது
கம வநதபிறகு, உலகாடையும தாமமும இருபபதைச சொல
றேன, கேளும நநதிகமெனபது நாலாவதுயுகம அதில கா
தின ஒருபாதநதான நிறபது அநத யுகம ஆரமபிததது(ப
உலகததில ஜனஙகள தாமஙகளையும ஆசாரஙகளையும விட
புததியும ஆயுளும பலமும தனமும குனறிபபோகினற
எனறு சொனனா மாாககணடேயா, 'இபபடித தா
நிலைகலஙகி உலகததில அதாமம தலையெடுததபோது ந
வாணஙகளின ஹவயகவயஙகளும அவசியமகெடுமே?' எ
கேடடாா நாரதா, 'மநதிரததினால பரிசுததமான ஹவய
யஙகள எபபோதும கெடுவதிலலை கொடுபபவன சாஸதிர
கொடுததால அதைத தேவாகள பெறறுக கொளளுகினற
மனசசுததியோடு ஹவயகவயஙகளைககொடுபபவனும வேண
பலனகளையெலலாம பெறுவான பலனகளை நிரமபபெற
தனககு இஷடமிருககுமவரையில ஸவாககலோகததிலும
இஷடபபடி பூஜிககபபெறுவான' எனறு சொனனா மாாக
டேயா,'நாலுவாணஙகளிலும மநதிரமிலலாமலும சாஸதிரவிதி
விடடும ஹவயகவயஙகளைக கொடுபபவாகளின கொடை எ
போகிறது?' எனறுகேடடாா நாரதா, 'பிராமமணாகள கொ
தது அஸுராகளையும, க்ஷததிரியாகள கொடுததது ராக்ஷஸா
யும,வைசியாகளகொடுததது [1]பிரேதஙகளையும,சூதராகளகொ
தது பூதஙகளையும சேருகினறன' எனறு சொனனா மாாக
டேயா, 'ஆனால, நானகுவாணஙகளுககும கீழசாதியிறபிறந
கள நானகுவாணததாரால உபதேசிககபபெறறு ஹவயகவ
ளைக கொடுபபாராயின அவாகளகொடுததது எஙகே சேருகிற
எனறுகேடக, நாரதா, 'நாலுவாணஙகளுககும தாழநதம
ஹவயகவயஙகளைக கொடுபபாராயின, அவறறைத தேவாக
வாஙகுவதிலலை, பிதருககளும வாஙகுவதிலலை அவை பித
ளையும தேவாகளையுமவிடடு ராக்ஷஸாகளுககும பிசாசுகளுக
அவறறைசசோநத பிராணிகளுககும ஜீவனமாகச சொல
கினறன கொடுபபவாகளஎலலாரும சாஸதிரபபடி ஶ்ரத்
யோடுகொடுககும ஹவயகவயஙகளைமடடுமே தேவாகள புசிக
றனா' எனறுசொனனா

---

1 ஒருவகைபபிசாசு

ஐம்பததைநதாவது அதயாயம
தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் மார்க்கண்டேயருக்குக் கன்யாவிவாஹம் ஸந்ததி முதலியவற்றைப்பற்றிச் சொல்லியது)

மாாககணடேயா, 'நாரதரே! நானகுவாணஙகளுககுங
பபடடவாகள கொடுககும ஹவயகவயஙகளைபபறறிககேட
டன கனனிகைகளுககு விவாகததையும புதரோதபததியை
பபறறி எனககுச சொலலும' எனறுகேடடனா நாரதா,
ளளைகளுககுக கனனிகைகளைக கொடுபபதையும ஸதரீபுருஷா
சேருவதையும பறறி நான கிரமமாகவும தெளிவாகவுஞ
சொலலுகிறேன, கேளும பெண பிறநத உடனேயே அவளை
ரியானவரனுககுக கொடுககவேணடும கனனிகை காலததில
கொடுககபபடடால, பிதாவானவன தாமமசெயதவனுகிருன
தவானகனனிகையை அவளுககு அதிகாரியாயிருபபவன
கொடாமலிருபபானுயின, ஒவவொருமாதமுஙகடநதபோதும
அவளுடைய ஒவவொருகாபபததையழிததபாவததை அடைகி
ன உலகஸஙகஙகளிலலாமல கனனிகையைவீடடில அடைதது
வககும பநதுவானவன அவளாலசபிககபபடடுச காபபச
ததமபணணின தோஷததை அடைகிருன பாணிகரஹணத
தால மாததிரம கொடுககபபடட கனனிகை அநதககணவன
இறநதுபோனுல இரணடாவது கணவனுடன விவாஹஸமஸகா
பெறததககவளாகிருள அநதககனனிகை, 'புனாபபூ' என
பபடுகிருள அவளும அவளஸநததிகளும ஹவயகவயஙகளைக
கொடுககததககவாகள அவள விவாகஞசெயவதறகும ஸநததி
யைபபெறுவதறகும மறுககபபடாதவள' எனறு சொனனுா
மாாககணடேயா, 'ரிஷிஸரேஷடரே! எநதககனனிகை பிரஸ
வததவளாகவோ காபபிணியாகவோ இருககிருளோ அவளுககு
எபபடிவிவாகஞசெயவது எபபடி?' எனறுகேடடாா நாரதா,
அநதககனனிகை அககினியினிடததில உணமையாககடநதவிஷ
யததை நிசசயமாக வாககினுல தெரிவிககவேணடும அதன
பிறகு, அவளமேல விருபபமவைககலாம அபபடிபபடடவா
கள [1] குமாரிகளேயனறிக [2] கனனிகைகளாகாா காபபததோடி
ருபபவளைப பிரஸவிததபிறகு பிரமமஹததிககுரிய பிராயசசித
ததில மூனறிலொருபாகமாவது நாலிலொருபாகமாவதுசெயது
பரிசுததையாககி எடுததுககொளளவேணடும' எனறுசொனனுா

---

1 பனனிரணடுபிராயமசெனறவள 2 பததுபபிராயஞசெனறவள

மாாககணடேயா, 'மகாமுனியே ! கனனிகைகளுககுபபிறநத
றததாால எபபோதும சோககபபடாதவா ஹவயகவயஙக
யாருககுககொடுபபாாகள?' எனறுகேட்டாா நாரதா, 'கன
கையாயிருககுமபோதே பிறநதபுதராகள அநதககனனிகையி
தகபபனுககு ஹவயகவயஙகளைககொடுககவேணடியவா கா
முளளவளாகப பாணிககிரகணம செயயபபடடகனனிகைக
பிறநதபுததிரன அநதபபாணிககிரகணம செயதவனுககே ஹ
கவயஙகளைககொடுபபவன அவன அவனுககு [1] ஸஹோ
னெனனுமபுதரனுகிறுன' எனறுசொனனுா மாாககணடே
'நாரதரே ! அநதககனனிகைககுக காபபமஉணடுபணணின
எவனே அவனுககுப புததிரனுலஉணடாகுமபலன எபபடி வரு
எனககுசசொலலும' எனறுகேடக, நாரதா, 'அபபடிபபட
கள தாமஙகளையும ஆசாரஙகளையும எபபொழுதுமகெடுப
களாக நிசசயிககபபட்டிருககினறனா அவாகளுடையவீ
மும கெடடுபபோகிறது அவாகளின [2] செயகையும வீணுகி
கிறது' எனறுசொனனுா மாாககணடேயா, 'ரிஷிஶரேஷட
ஒருகனனிகை விலைககுவாஙகபபட்டாலும ஒருவனல (விவாகப
லாமல) கொடுககபபட்டாலும கவாநதுகொணடுவரபபட
லும அவளுடைய புததிரனுலுணடாகுமபயன எனன?' எ
கேடடாா நாரதா, 'பாணிகரகணமசெயயாமல விலைககுவ
கபபட்டும தானமகொடுககபபட்டும பறிததுககொணடுவ
பட்டுமுளள கனனிகை கௌமாரி எனறு சொலலபபடும மலை
யாகிறுள அவளுககுப பிறககுமபிளளைகள கணவனுககு ஔ
புததிராகளாகிறுாகள புணயகாமஙகளில பதநியாகவிரு
அவள தகுதியுளளவளாகச சொலலபபடவிலலை' எனறுசொ
ணுா மாாககணடேயா, 'ஓ ! மகாமுனியே! கனனிகைகளை மங
காரியஙகளில நியமிபபது எனனபதை உமமிடததில ஸரியா
தெரிநதுகொளள விருமபுகிறேன' எனறுகேடடாா நாரதா, 'க
னிகைகளிடததில மஙகளஙகளைத தருகிறவளும மஙகளஙக
குரியவளும மஙகளகாரியஙகளில பூஜிககததககவளுமான லக
யானவள எககாலமும நிலைபெறறிருககிறுள நினைததபலனை
கொடுககும [3] கனியிலிருககும ரதநமபோல மகாலக்ஷமியா
கனனிகை எலலாஉலகஙகளுககும மஙகளமாயிருககிறுள
வகையாக மனிதாகளுககுச சிறநதலக்ஷமியும ஸுகமும

1 காபபததோடுவிவாகஞசெயது பிறநதவன

2 அவாகளுககுப புதரபலன இலலையெனபது

3 உறபததிஸதானம

ாஷமும கனனிகைதான அவள தனகறபினுலும ஒழுககத
ுலும மேறகுலஙகளுககு உரைகலலாயிருககிறுள தனது
ுணாததைசசோநத கனனிகையை வருவிததது விவாகம செயது
ாளளும மனிதனுககு ஹவயகவயஙகளைக கொடுககும புதரனை
ள பெறுகிறுள கறபுளளவள குலததை மேனமைபபடுததது
ள கறபுளளவள வீடடிறகுப பெரியசிறபபு கறபுளளவள
ிலவநதலக்ஷமியும ரதிதேவியும புகழும ஸநததியுமா யிருபப
' எனறு சொனனுா

ஐமபததாருவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் மார்க்கண்டேயருக்கு எட்டுவகை விவாஹமுதலிய வற்றைப்பற்றிச் சொல்லியது)

மாாககணடேயா, ' சிறநதபுததியுளளவரே ! பலவகையான
யாவிவாகஙகளைபபறறிக கேடடேன பெணகளின விவா
களிலுளள தாமாதாமஙகளைபபறறிக கேடகவிருமபுகிறேன '
ாறு சொனனுா

நாரதா, ' மனிதாகள விவாகஞசெயது மனைவிகளையடையும
மமானவழிகள எடடு அபபடிவிவாகஞசெயயபபடட பெண
ும அவாகளின புததிராகளும இமமைககும மறுமைககும
ுகூலமாயிருபபவா , ஹவயகவயஙகளைக கொடுககததகுதி
ளவா அவாகளில பாணிகரகணம செயயபபடட [1] ஸாதவியும
ணிகரகணம இலலாத கெளமாரியும [2] ஸஹோதரனுடைய
ியையாயிருநது தனபாரியையாயிருபபவளுமாகிய இவாகளுக
பிறககும புததிராகள ஒளரஸாகள ' எனறு சொனனுா
ாககணடேயா, ' பாாயையை அடைவதறகு இம மூனறுவழிகள
ஙகெடாதவையாக அறியததககவை [3] ஐநதுவகையான
ியைகளையும அவாகளின புதராகளையும சொலலும ' எனறு
டடாா நாரதா, ' [4] ஸகோதரபாாயை, [5] கரீகை, [6] கதாகசை

---

1 பதிவரதை 2 ' வாகதானம செயதவுடன அநத வரன இறநது
ுல, அவன ஸகோதரன அநதபபெணணை விவாகம செயதுகொள
ாம ' எனற சாஸதிரபபடி ஏறபடடவள எனபது 3 கேடட எட
மூனறு போக ஐநது 4 தன கோததிரததிலேயேபிறநது பாாயை
எடுததுககொளளபபடடவள 5 முதலில அயலானுககுப பாாயை
ிருநது விலககுவாஙகித தன பாாயையாகச செயயபபடடவள
ன பாாயையாயிருநதவள பிறனிடம போயிருநது திருமபவும தன
டம வநதவள '

1 ஆஸ்ரமஹருதை, புனாபபூ இவவைநதுவகைப பாரியைகள இ(
கினறனா இவாகளிடததிலும புருஷாகள சேரலாம இவ
ளுடையபுதராகளும ஹவயகவயஙகளைக கொடுககலாம' எனற

ஐமபததேழாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் மார்க்கண்டேயருக்கு கற்பழிந்த பெண்கள் அவர்களின்
ஸந்ததிகள் முதலியவற்றைப்பற்றிச் சொல்லியது)

மாாககணடேயா, 'ஓ! மஹாிஷியே! பாாயைகளையும
ராகளையுமபறறி விரிவாககேடடேன ஆஸ்ரமததிலிருக(
பெணகளுககுக குறறமிலலாமலிருபபது எபபடி எனபை
சொலலும' எனறு கேடடாா நாரதா, 'ஆஸ்ரமததிலிருக(
மாதாகளுககுப பநதுககளினஸமபநதம ஒழிநதுவிடுகிறது
கள சுறறததாருடைய வமசஙகளும கணவாகளைசசோநத வம
களும அவாகளுககிலலாமற போகினறன அதனால, ஆஸ்ர
களிலிருககும பெணகள பரஸதரீகளாயினும அவாகளுககு வி
சார தோஷமிலலை தஙகள தேகஙகளுககுத தாஙகளே அதிக
கள அவாகள யாரிடததில மனம வைககிறாாகளோ அவாக
அவாகள நேசிககலாம இவவகையாக இநதபபெணகள புரு
களுககும அவாகளின ஸநததிகளுககும தோஷததைச செ
திலலை அவாகள தாமபததிகளாகவே இருககினறனா அ
களும அவாகளின புதராகளும ஹவயகவயஙகளைககொடுககலா
எனறு சொனனாா

மாாககணடேயா, 'முதலில, வேறு ஒருவனுடைய மனைவி
யிருநது அவனிறநதுபோனபின மறறொருபாததாவை அடை
வள பிளளையுளளவளாயிருநதால எபபடியாவாள?' எனறுகே
டாா நாரதா, 'பரஸதிரீகள பிளளையைப பெறாமலிருநதா
பெறறிருநதாலும பிறரால தொடபபடடவாகளெனனும க
ணததினாலேயே கிருஹஸதாகள அவாகளை விடடுவிடவே
டும தாமானுஷடானஙகளில அவாகள விலககபபடட
கள அவாகளுடைய ஹவயகவயஙகளைத தேவதைகள வ
குவதிலலை அவாகளிடததில புதராகளை உணடாககுகிறவ
அநதப புதராகளால புதரபலனை அடையான' எனறு சொ

1 ஆஸ்ரமததிலிருநது நாதனிலலாமையால எடுததுககொணடு வ
டடவள

மாரககணடேயா, 'ரிஷிஸ்ரேஷடரே! மனததையடகக
டாமல பிராமணிவிகளிடம வீரியததைவிடும மனிதனுககுப
னுடையபலன எபபடி உணடாகும?' என்று கேடடார
தா, 'ஆசரமததிலிருககும கணவனிலலாப பிறன மனைவியி
வலியக கேடடுசகொளளபபடடு அவளிடததில வீரியததை
மனிதன விடுவானுகில அநதவீரியம [1] அழியாது பிறா
விகளிடம தேகக கொழுபபினுல ஒருமனிதன வீரியததை
வானுயின அநதவீரியம அநதபபெணணின கணவனைசசேரு
தான வீரியததை விடடவனுககுப புதரபலனிலலை சிசு முத
ாகளுககும மேனமேலும அதாமததையும அபகீாததியை
சாததககது இதைவிட வேறு ஒனறுமிலலை அபபெணகள
ானாததுப புருஷாகளிடததில சோநதவாகளாயிருநதாலும
ாகளை யாவரும விடவேணடும' என்று சொனனா மாாக
டேயா, 'நாரதரே! சிறநதமகிமையுளளவரே! பிராமணிவிக
ம பிறககுமபுதராகள யாருககுஉரியபுதர்ாகளாவாா?' என்று
டாா நாரதா, 'பிராமணிவிகளிடம பிறககும புதராகள,
டன கோளகன என இரணடுவகையாவாா கணவன ஜீவித
ககுமபோதே பிறனுககுப பிறநதவன குணடன, கணவ
நதபின பிறநதவன கோளகன பிராமணிவிகளிடம பிறநத
பபிளளைகள, மனிதாகள செயயும யாகம சிராததமுதலிய
ாவறறையும இமமையிலும மறுமையிலும கெடுததுவிடுகின
இவாகள தஙகளபிதாவுககு நரகததிறகாக ஏறபடடவா
அவாகளில கோளகன அதிகம பாபுருஷனுககுபபிறநத
விருவரும சணடாளருககொபபானவாகள இகததிலும
திலும கெடுவா' என்று சொனனா மாாககணடேயா,
த இகழபபடட புதராகள பிதருககளுககு ஹவயகவயஙகளைக
டுககுமபோது யாருடையமனைவிககுப பிறககிறாகளோ அவ
குக கொடுககவேணடுமா? அலலது, எவன அநதபபுதராகளை
டாககினவனே அவனுசசுக கொடுககவேணடுமா?' என்று
க, நாரதா, 'அநதஸதரீயினகணவனும அவளிடததில காயப
டுபெணணினவனுமாகிய அவவிருவரும நரகமபோனவாகள.
ானில, ஒருவன தனமனையாளைக காபபாறருதவன, மறறொரு
பிறனமனைவியைப புணாநதவன [2] குணடனும அவன செய
சிராததததில புசிபபவனும அவனையுணடுபெணணினவனும
நககளாலும தேவாகளாலும இகழபபடுகிறவா, தாமகாாயங
சோககபபடாதவா சாஸதரஙகளில அவாகள மறுககப

---

[1] அவனதாக இராமறபோகாது

[2] இஙகே கோளகனையும சோததுககொளக

படடிருககினறனா' எனறு சொனனா மாாககணடேயா, '
தரே! அவவாறு நிநதிககபபடட அநதபபுதராகள ஹவயகவ
களை யாருககுக கொடுககினறனா? அவாகளுககுததாமமுணட
அதனபலன எனன?' எனறு கேடக, நாரதா, 'அவாகள
யும ஹோமஙகளையும அவாகள கொடுககும ஹவயகவயஙகளை
இரவில ஸஞசரிககும ராக்ஷஸாகளும பேயபிசாசுகளும எடுத
கொளளுகினறனா' எனறு சொனனா மாாககணடே
'ரிஷிஙரேஷடரே! ஆனல, அதனல ஸநதோஷமடைநத ரா
ஸா முதலானவாகள ஹவயகவயஙகொடுபபவருககு எனன
ளைக கொடுககினறனா? அவாகள செயததாமததிறகுப ப
யாது?' எனறு கேடக, நாரதா, 'கொடுபபவாகள எநதபா
களுககு எதைக கொடுததாலும அது வீணபோவதிலலை கொ
பவாகள அதனபலனை இமமையிலும மறுமையிலும அனுப
கின்றனா' எனறு சொனனா மாாககணடேயா, 'கோளக
கும குணடனுககும பினனிடடுணடான ஸநததிகளும ஞாதிக
அவாகளுககுககொடுககும ஹவயகவயஙகள எபபடி ஆகும
எனறு கேடக, நாரதா,' அவாகள தஙகள ஆசாரததை அ
டிததுவர அவாகளுககுக கறபுளளமனைவிகளிடம பிறநதபி
கள ஙரததையோடு ஹவயகவயஙகொடுபபதனல பிதருககளை
தேவாகளையும திருபதியடைவிககினறனா இவவாறு கோ
குணடாகளுககு உணடான நாலுவாணஙகளைச சோநதவாக
பரிசுததாகளாகிக கொடுககும ஹவயகவயஙகளைத தேவாக
பிதருககளும வாஙகிககொளளுகினறனா' எனறுசொனனா

ஐமபததேடடாவது அதயாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் மார்க்கண்டேயருக்கு மாதர்களின் வியபிசாரப் பிராயச்சித்தம் முதலியவற்றைச் சொல்லியது.)

மாாககணடேயா, 'பரஸதரீகளிடததில பிரஜைகளை பததி செயயும புருஷாகளுடைய நிலை தவறுதலின பல
கேடடேன பெணகள நிலைதவறினல உணடாகும தோ
ஷததைத தெரிநதுகொளள விருமபுகிறேன' எனறு கே
நாரதா, 'தன வாணததாரிடம சேருவது முனகாலத
தோஷமிலலாம விருநதது பிரமமதேவரும விஷணுவி
அனுமதி கொடுககபபடடு அபபடிச செயதிருககிறா பே
வுளளவரே! பிரமமதேவா முதலிலேயே பெணகுறி ஆண
இரணடையும படைததா, விஷணுவின அனுமதியினல

ணாடிறக்கும் சோகத்தை உண்டுபண்ணினார். பிறகு, விஷ்ணு அனுக்கிரகத்தினால் பெண்குறி வரம்பெற்றது. அந்த அனுக்கிரகத்தினாலேதான் எல்லா உலகங்களையும் அது ஆளுகிறது. தலால், புருஷனுக்குத்தான் குற்றமதிகம். அதில் ஸந்தேகமில்லை. பெண்கள் தங்கள்வாண்ணத்தாரிடம்புணர்ந்து காப்பமில்லாமலிருந்தால் அவர்களை விடத்தகாது. தெரிந்தவன் அவர்களுக்குச் சாஸ்திரப்படி பிராயச்சித்தத்தையும் நாய்களை விட்டுக் கடிப்பித்தும், இரவில் மூன்றுமுறை ஸ்நானம்செய்வித்தும், பூமியில் சாம்பலில் படுக்கச்செய்தும், ஸம்போகமில்லாமல் அன்ன வஸ்திரங்களைக்கொடுத்தும் செய்கிறதண்டனையையும் செய்ய வேண்டும். அவர்களின் குற்றங்களுக்குத்தக்கபடி பிராயச்சித்தமும் செலவுசெய்யவேண்டிய திரவியமும் அதிகப்படும். வேறுபுருஷனைச் சேருவதைப்பற்றி இந்தவியவஸ்தை முற்காலத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தீர்க்காயுவே! ஸ்திரீகளுக்கு விபசாரத்தில் தோஷமில்லை. இவ்வாறு விஷ்ணுவின் கட்டளையினால் பரிசுத்தமான பெண்குறிக்குத் தோஷமில்லை. தெரிந்தவர்கள் வேறுபுருஷர்களிடம் பேசாமலும் பிராமணர்க்குப்போகாமலும் பெண்களைக்காப்பாற்றவேண்டும். அவர்கள் பரிசுத்தராயிருந்தால்தான் செய்யுங்காமங்களின் பலன்களை விசேஷமாகப்பெறலாம். நன்மையை விரும்புகிறவன் அவர்களைத் திட்டவும் அடிக்கவும் கஷ்டப்படுத்தவும்கூடாது. விஷ்ணுவின் அனுக்கிரகத்தினாலேயே பெண்குறிக்குச் சுத்தமுண்டாயிருக்கிறது. மாதந்தோறும் ருதுஸ்நானமும் அவர்களுடையபாவங்களைப் போக்குகிறது. சிறந்தமகிமையுள்ளவரே! உலகத்தில் பெண்கள்தாம் புருஷர்களுக்கு எப்போதும் மனஉற்சாகத்தை தேகபுஷ்டியையும் கொடுப்பவர். மாதர்கள், பிள்ளைகளென்னும் அணைகளினால் குலங்களை நிலைக்கச்செய்கின்றனர்' என்று சொன்னார்.

ஐம்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்
தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(தர் விடத்தக்கபெண்களையும் விடத்தகாதபெண்களையும் மற்றும் பலவற்றையும்பற்றி மார்க்கண்டேயருக்குச் சொல்லியது)

மார்க்கண்டேயர், 'ரிஷிசிரேஷ்டரே! பெண்களுக்கிருக்கும் பும் மகிமையும்கேட்கப்பட்டன. அனேகம் மனைவிகளுள்ளவனுடைய தர்மத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்' என்று கேட்டார். நாரதர், 'அநேகபார்யைகளின் ஸம்போகத்

தில பிரவிருததிககும கிருஹஸதாகள ருதுகாலததில அருகிலிருந தும எவளையாவது விடுவராயின அவாகள காபபஹததிசெயதவ ராகச சொலலபபடுகிறாகள பிராயமுதிாநதவள, மலடி, தவ முளளவள, குழநதை யிறநதுபோகிறவள, ருதுவாகாதகனனிகை, அதிக புதராகளைபபெறறவள இவாகளை விடுகிறவன பாவபயததி லிருநது விடுபடுவான வியாதியோடிருககுமபோதும, சிறையி லிருககுமபோதும, வேறுதேசமபோயிருககுமபோதும, புண ணியகாலஙகளிலும, ருதுகாமைாயிருநதபோதிலும மஙகை யரைச சேராதவனுககுக காபபஹததிதோஷமிலலை' எனறு சொனனா மாாககணடேயா, 'மகரிஷியே! வேசிகளிடததிலும ஏவலதொழிலசெயயும பெணகளிடததிலும பிறககும புதராகள யாருடைய தாயபாகததிறகுரிய பநதுககளாகிறாாகள?' எனறு கேடடாா நாரதா, [1] 'விலைமாதாகளுககுபபிறநதவா, அமமாது எவனைசசோநதவளோ அவனுடையபுதராகளாகிறா விலைககு வாஙகபபடுகிறவா கிரிதரிமபுதராகளாகிறா தததுவாஙகபபடு கிறவா தததபுதராாகிறா' எனறுசொனனா மாாககணடேயா, 'விலைமாதாகளிடததில புருஷனுடைய பிரவருததி வியவஸதை இலலாமலிருககிறதெனபது திணணம அவள காபபமுணடாகிப பெறுமபுதரனை எவனபுதரனெனறு சொலலுவா?' எனறுகேடக, நாரதா, 'ருதுகாலததில சுததாகளாயிருககும மடநதையரிடத தில சேருமபுருஷன அறியபபடுவான அநதககாபபம அவனு டையதாகும, அலலது, அநதமாது எவனை நிசசயமாகசசொல லுகிறாளோ அவனுடையதுமாகும' எனறுசொனனா மாாக கணடேயா, 'புருஷாகள [2] காமததினலாவது கோபததினலாவது பிளளைபெறுமலோ பெறறோஇருககும குணமுளளமனைவியை விடடுவிடுவாாாயின அவாகளுககுப பிராயசசிததததைத தெரிநதுகொளளவிருமபுகிறேன' எனறுகேடடாா நாரதா, 'தவ முதலியவறறால கறபுளளவளெனறு தெரிநதிருநதும குறறமறற மனைவியைவிடுகிறவன தன [3] வமசததையுமதாமததையும விடுவ தனல அவனுககுபபிராயசசிததமேயிலலை எநதமனிதன தகுதி யுளளவனயிருநதும புஷபவதியாகி ஸநததியுணடாகாத பாா யையை விடடுவிடுகிறனே அவன குலமழிநது பிதருககளுடன கூடத தேவாகளாலும விடபபடுவான பிரஸவிததது ஸநததியுண டாகிப பிளளைபேராமாாகளோடுகூடிய பாாயையை விடுகிறவன பிளளைபெணடுகளை விடடவனதலால அவனுககுப பிராயசசிதத

[1] முன சொனன இருவகையாகும
[2] வேறு ஒருததியினிடததில விருபபம
[3] வமசததிறகும கிருஹஸததருமததிறகும மனைவி காரணமெனபது

லலை இப்படி பாரியையைவிடுகிற புருஷர்களுக்குப் பிராயச்
த்தமில்லாமையால் பிள்ளைபோராமர்களால் நிலைபெற்றிருக்கும்
தனை விடுவது யாருக்குந்தகாது' என்றுசொன்னார். மார்க்கண்
யர், 'ரிஷிசிரேஷ்டரே! எப்படிப்பட்ட மனைவியைவிட்டால்
ந்தப்புருஷனைப் பாவங்கள் பற்றாமலிருக்கு மென்பதைச் சரி
கத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்' என்றுகேட்டார் நார
, 'மோக்ஷதர்மமாகிய நிவிருத்திமார்க்கத்திலிருந்து ஒருவருக்
ாருவர் விடைகொடுத்த மனைவியும் கணவனும் விட்டுப்போவத
ல அதர்மம்சொல்லப்படவில்லை வேறுபுருஷனிடம் பற்றுள்ள
ளயும் ஸந்ததியில்லாதவளையும் சூத்திரனைச் சேர்ந்தவளையும்
புருஷனைச் சேர்ந்தவளையும் பரிசோதித்துவிடுகிற புருஷர்களுக்
பாவமில்லை பாதகம்செய்தவராக இருப்பினும் தாய் தந்தை
ருவர்மட்டும் காப்பாற்றப்பட வேண்டியவர்' என்று சொன்னார்.
ார்க்கண்டேயர், 'சிறந்த புத்தியுள்ளவரே! மனைவி வியபிசாரம்
யத்தினால் அவளைக்கோபித்து விட்டுவிடுகிறபுருஷனுக்கு அது
மமா? அதர்மமா? எப்படியாகிறது?' என்றுகேட்டார் நார
, 'பொய்யாகவோ உண்மையாகவோ தோஷம்சொல்லப்பட்ட
ணணை ஒருபுருஷன் விடுவானாயின் அவன் தனது பார்யையைக்
ப்பாற்றாமையினால் காப்பஹத்தி செய்தவனாகிறான் ஒருபெண்,
ந்ததிக்காகத் தன்கணவனைவிட்டுத் தாண்டுவளாயின் அவ்ள
ாநிலையற்றவளென்று நினைத்து அவளைப் பாதுகாக்கவேண்டும்;
வகையிலும் விட்டுவிடலாகாது நதிகளும் பெண்களும் ஒரே
றகையுள்ளவர்கள் வேறு புருஷர்கள் பிரவேசித்ததனால்
ர்களை விடலாகாது நதிகள் பிரவாகங்களை வேகமாகக்
ாண்டு போகின்றன பெண்ணானவள் ரஜஸ்வலையாவதனால்
பபடியும் சுத்தமாகிறாள் ஆதலால், பெண்கள் தங்கள்
ாவரைவிட்டு வியபிசரித்தபோதிலும் கெட்டுப்போவதில்லை.
துந்தோறும் ருதுவாவதினால் அவர்கள் சுத்தர்களே ஆகின்ற
' என்று சொன்னார் மார்க்கண்டேயர், 'பகவானே! மனி
களின் உடம்பிலுள்ள தீர்த்தங்கள் எவை? பகவானே!
வறறைக் கேட்கிற எனக்குச் செவ்வையாகச் சொல்லக்
வீர் எல்லாந்தெரிந்தவரே! மனிதர்களுக்கு எல்லாத்
த்தங்களிலும் சிறந்த தீர்த்தம் யாது? எதில் ஆசமனம்
யத எந்தமனிதன் எப்போதும் பரிசுத்தனாகிறான்?'
ாறு கேட்டார் நாரதர், '[1] தேவதீர்த்தம் [2] ரிஷிதீர்த்தம்

[1] கைவிரல்களின் நுனி தேவதீர்த்தம்
[2] சுண்டுவிரலடியில் உள்ளங்கைக்கு வெளிப்புறம்பிராஜாபத்யதீர்த்
மனவும் ரிஷிதீர்த்தமெனவும் சொல்லப்படுகிறது.

[1] பிதருதீரததம [2] பிரமமதீரததம உளளஙகைநடுவில விஷ
தீரததம என்று ஐநதுதீரததஙகள மனிதாகளின கையிலிருபப
யென்று சொலலுகினறனா விஷணுதீரததம தீரததஙக
முதனமையான தீரததமென்று சொலலபபடுகிறது அதில
மனமசெயவதனுல நானகு வாணஙகளுககும குலவிருததியுண
கிறது, பிதருகாரியஙகளும தேவகாரியஙகளும இமமையி
மறுமையிலும பயனபடுகினறன' என்றுசொனனா மாாக
டேயா, 'நாரதரே! காமததிறகுடபபட்ட புருஷாகளுககுத த
யிலலாமல சேரததகக பெணகளயாா? எநதபபெணகளுககு நி
பநதமிலலை? அவாகளை எனககுசசொலலும' என்றுகேடக,
தா, '[3] பாமஸூ, வேசி, நாடகபபெண, இடைசசி, நெயகிறவ
தையறகாரி, கிராதா சபரரெனனும மிலேசசஜாதிபபெணக
கூததாடுகிறவள இவாகள தடையறறவாகள' என்றுசொன
மாாககணடேயா, 'ஓ! ரிஷிஶரேஷடரே! எலலாவருணததா
கும இநதபபெணகளிடம பிறககுமபுததராகள யாரைசசோநத
கள? யாருடைய தாயபாகததிறகு உரியவாகளாகினறனா'
ரா நாரதா, 'அவாகளுககுபபிறநதவாகள அவாகளை யாா
தாக கொளளுகிறாாகளோ அவாகளுடைய புததராகள எ
ரிடததிலுமபோகும பெணகளிடததிலசோநத மனிதாகளின
யமானது புலபபடுவதிலலை' என்றுசொனனா மாாககணடே
'எலலா மஙகையரிடததிலும போயககொணடு யோககிய
ளெனனும ரீததியிலலாமல வேதமநதிரஙகளைவிட்ட மனித
ளையும ஆயுதமபிடிதது ஜீவிபபவரையும ஹவயகவயஙக
வைததால அவாகளுககுக கொடுககுமதானம எபபடி
கும?' என்றுகேடடாா நாரதா, 'காயததரீ ஜபததைவிட
பிராமமணாகள ஹவயகவயஙகளுககு உரியவரலலா பிரஷட
ளுககுஅனனம போடுவது சூததிராகளுககுப போடுவது போ
தான' என்றுசொனனா மாாககணடேயா, 'காமமசெய
பிரவிருததிதத மனிதாகளுககும மனமமயஙகிபபோகிறது
மததிறகிடையூறு வராமலிருபபது எவவகை? இதைததெரி
கொளள விருமபுகிறேன' என்றுகேடக, நாரதா, 'பொ
பெண இவவிரணடும ஒன்று இவை மனிதாகளு
ரனமைகளில மயககததை உணடுபணணுகினறன பெண

---

1 ஆளகாடடிவிரலுககும கடடைவிரலுககும இடை பிதருதீரத
2 கைககடடைவிரலின அடியில உளளஙகையின பாகம பிர
தீரததம
3 இவளைப பாமஸூலை எனபது, ஸவதநதிரமாயிருபபவள பாம
எனறபாடம கொளளபபட்டது

போகஸூகததில விருபபம உணடாககித தாமஙகளைக
டுககினறனா பொருள ஸூகஙகளையுணடாககித தருமஙகளைக
டுககிறது ஆதலால, தாமததிலேயே எணணமுளள வைதிகன
டுமே ஹவயகவயஙகளெலலாவறறிறகும பாததிரமானவன
ரககியனான வைதிகனுககுசசெயயும தானம ஜவலிககினற அக
ியிலசெயத ஆஹூதிபோனறது' எனறுசொனனா மாாக
டேயா, 'வேதஙகளையும வேதபபொருளகளையும மனததில
நத பிராமமணாகளின குலததில பிறநதவாகள வேதவித
யைவிடடு வாததகமுதலிய லௌகிகவிருததியைபபறறுவ
ன?' எனறுகேடக, நாரதா, 'முதலில [1] நானகுவாணஙகளும
தெரிநதவாகளான பிராமமணாகளிடததில ஒபபிககபபட
எலலாவாணததாரும தஙகளவருததிகளை ஒனறோடொனறு
வாமல அநதப பிராமமணாகளைககொணடு பிரிததுபபிரிதது
ததுககொளளவேணடியிருநதது [2] புதரஸநதானததை விரும
பிராமமணாகளால காபபாதானமுதலான மநதிரஸமஸகா
ள செயயபபடடுபபிறநத வைதிகாகள முனஸமஸகாரததினால
டான தம தொழிலை எடுததுககொணடனா' எனறு சொன
மாாககணடேயா, 'வேதமறிநதவாகளுககுபபிறநது வேதாத
ஸமஸகாரமிலலாதவாகளும வேதமறியாதவாகளுககுப பிற
ஸமஸகாரம செயயபபெறறவாகளும ஆவதெபபடி?' எனறு
டடாா நாரதா, 'வேதாதயயனமுளளவனுககுப பிறநதவன
யனஸமஸகாரஙகள பெறுதபோதிலும வைதிகனுகக கௌர
பதறகுரியவன பரிசுததமான வமசததிறபிறநதவன நலல
வானகளுககுசசமமான வைதிகனதான அபபடியிலலாமல
தமோதாதவாகளின புதராகள வேதததினால காபபாதான
லான ஸமஸகாரஙகள செயயபபடாதவாகள ஆதலால், அவா
வேதமறிநத பிராமமணாகளாயிருபபினும வேதததை விட
ாகள தாம முதலில [3] வேதககுவியலிலேயே ஸருஷடிககபபடடு
மநதிரஙகளாலேயே ஸமஸகாரஙகள செயயபபடடவாகளா

[1] நானகுதொழில—(1) ஓதுவிபபது, வைதிககாமஙகள செயவிப
தக்ஷிணைமுதலியவறறை வாஙகுவது (2) அரசாளவது (3) பயிா,
காததல, வாததகம (4) சிறபமுதலியவை

[2] முதலில நானகுதொழிலகளும பிராமமணாகளிடததிலிருநதன
லில அநநானகையும பிராமமணாகளே செயதுகொணடு வநதனா
மமண ஸநததியில பிறநதவாகளே அநதநதவருததிககுத தகுநத
ஸகாரஙகளைபபெறறு அநதநதவருததிகளை எடுததுககொணடனா
வாகள அவரிடததில கறறுககொணடனரெனபது

[3] வேதஙகளையறிநத தநதையினிடததிலேயே

யிருபபதனல வைதிகாகளுககுப பிறநதவாகள தம குலததை
தாஙகும யோககியாகளாகிறா' எனறு சொனனா மாாகக
டேயா, 'ரிஷிகளிறசிறநதவரே! தாம விலைககுவாஙகின ஸதி
ளிடததிலும வேலைககாரிகளிடததிலும மனிதாகள ஸநததிக
யுணடுபணணுகினறனரே, அநதமாதாகளும அநதபபிளளைகளு
யாரைசசோநதவாகள ?' எனறுகேடடாா நாரதா, 'அறிவில
மல தன வேலைககாரியிடம புததிரோதபததிசெயயும மனித
பாவமசெயதவனுகிறன அவன இஙகும இகழபபடடு இற
பினனும தன ஸநததியை ஏவலதொழிலாளியாககச செயகிற
அவள அவனுடைய பாாயைதான அவளுககுப பிறநத புதா
ளும அவனுககு ஹவயகவயஙகளைக கொடுபபவாதாம அவ
டைய உறவினரெலலாரும அவளுறவினலேயே வேலைககாராகி
றனா ஏனெனில, அவளைசசோநதவாகளெலலாரும அவள செ
யும வேலைகளில ஏவபபடுகினறனா நீா கேடடதறகெலலாம இ
வாறு மறுமொழி சொனனேன இனனும ஏதாவது ஸநதே
யிருநதாலும நீா கேடகலாம' எனறுசொனனா மாாககண
யா, 'இவவுலகததில நாரதா எலலாவறறிலும நிபுணா உ
மையை அறிநதிருபபவா, பிரமமதேவாபோல எல்லா உல
களையுமநேரில பாாததவா, மிகச சிறநதவா' எனறு சொன
சிறநததவமுளள மாாககணடேயமுனிவா இவவாறு ரிஷிகளுட
சமபாஷணைசெயது நாரதரையும பூஜிததது அவராலும பூஜிக
பெறறு ரிஷிகளிடம விடைபெறறுககொணடு தம ஆசிரமத
குபபோனா அநதரிஷிகளும தீாததஙகளுககு யாததிரைசெய
தொடஙகினா ஆதலால, சுததமானகாபபததில சுததமான
யததிறகுப பிறநது ஸமஸகாரஙகளினலும சுததமபெறறு
புலனகளையுமடககி நிதயகாமஙகளையும நைமிததிககாமஙகளை
செயது ஸநானமபணணி மனமும சுததமாயிருபபதனல ஒருவ
முழுதும சுததமாகிறன" எனறு பீஷமா சொனனா

அறுபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(தானத்திற்கு யார் பாத்திரரென்பது முதலியன)

யுதிஷடிரா, "பரதசிரேஷடரே! தானததிறகுப பாததிரரென
பிராமமணாகளால நெடுநாளாகசசொலலபபடுமபிராமமணன
யாவியா? கிருஹஸதனு? யாா?" எனறு கேடக,பீஷமா, "மகா
னே! ஸநயாவியானுலுமகிருஹஸதனலுமதன தாமத்தை அனு

ப்பவனுக்குத் தானம்செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகின்றனர்.
வ்விருவரும் தவமுள்ளவர்கள்" என்றுகூறினர் யுதிஷ்டிரர்,
பிதாமஹரே! (மற்றச்சுத்தம் இல்லாமல்) அதிகமாரத்தையினலமாத்
ரம் பரிசுத்தனுயிருக்கும் ஒருவன் ஹவ்யகவ்யங்களையும் தானத்தை
ம் பிராம்மணனுக்குக்கொடுத்தால் என்ன குற்றம்?" என்று கேட்
டார். பீஷ்மர், "அப்பா! மாரத்தையினல் தூய்மைபெற்ற மனிதன்
கெட்டவனுயிருந்தாலும் எல்லாவிஷயங்களிலும் பரிசுத்தனுகிறன்;
ஸந்தேஹமில்லை சிறந்தமகிமையுள்ளவனே! உன்னைப்பற்றிச்
சொல்லவேண்டுமா?" என்று சொன்னர் யுதிஷ்டிரர், "தேவகாரியங்
களில் பிராம்மணனை ஒருபோதும் பரீக்ஷிக்கலாகாதென்றும், பித்ரு
காரியங்களில் பிராம்மணனைப் பரீக்ஷிக்கவேண்டுமென்றும் வித்வான்
கள் நினைக்கின்றனரே, அதென்ன?" என்றுகேட்க, பீஷ்மர், "பரத
ச்ரேஷ்டனே! தேவர்களின்ஹவிஸைப் பிராம்மணன் உண்டாக்குவ
தில்லை அது தேவர்களின் சக்தியினலேயே உண்டாகிறது யாகம்
செய்பவர்கள் தேவர்களின் அனுக்கிரகத்தினலேதான் அவர்களை
ஆராதிக்கின்றனர், ஸந்தேகமில்லை உலகங்களில் சிறந்த அறிவுள்ள
மார்க்கண்டேயர், 'பிராம்மணர்கள் எப்போதும் பிரம்மநிஷ்டர்கள்'
என்று முன்னே சொல்லியிருக்கிறர் ஆதலால், பிராம்மணர்கள்
தேவகாரியங்களில் தகுதியுள்ளவர்களும் பரிசுத்தர்களுமானவர்,
பித்ருகாரியங்களில் அப்படியாவதில்லை" என்றுசொன்னர் யுதிஷ்டி
ரர், "பழகாதவன், வித்வான், சுற்றத்தான், தவம்செய்பவன், யாகம்
செய்பவன் இவர்களில் எவன் தானத்திற்குப்பாத்திரனுவான்?" என்று
கேட்க, பீஷ்மர், "யாகமுதலியகருமங்களைச்செய்பவனும் வித்வானும்
மற்ற மூவர்களாகிய புதிதாகவந்தவன் சுற்றத்தவன் தவமுள்ளவன்
இவர்களும், நல்லகுலத்திற்பிறந்தவரும் பூதத்தையும் தீயசெயல்களில்
அச்சமும் மனத்தூய்மையும் ஸத்தியவாக்கு முள்ளவர்களுமாயிருந்
தால் பாத்திரர்களாவார்கள் குந்திபுத்திரனே! இந்த விஷயத்தில் பூமி,
காச்யபர், அக்கி, மார்க்கண்டேயர் இந்நான்குமகான்களின் அபிப்
ராயங்களைச் சொல்லுகிறேன், கேள் 'பெருங்கடலில் போட்டப்
பட்ட மண்கட்டி எப்படி உடனே கரைந்துபோகிறதோ அப்படி எல்
லாப்பாவங்களும் வேதத்தை விடாமலிருப்பவனிடத்தில் மறைந்து
போகின்றன' என்று பூமிதேவி சொன்னள் மன்னவ! 'ஒழுக்க

1 தேவகாரியங்களில் எஜமானனுடைய மாரத்தையே போதுமானது
பித்ருகாரியங்களில் வாங்கும்பிராம்மணர்களும் சுத்தர்களாயிருத்தல்
வேண்டும் என்பது

யிலலாத பிராமமணனுககு ஆறு அஙகஙகளோடுககூடிய வேதஙக ளனைததும ததவஞானம புராணபபழககம நலலகுலததிலபிறததல இவையனைததும ஸாதகஙகளாவதிலலை' எனறு காஸயபா சொனனா பிரமமததையறிநதவனே[1] 'கறறறிநதவனெனறு தனனைததானே துக கொணடு தனகலவிததிறமையினல பிறாபுகழை அழிபபவன அப படிசசெயவதனுல பிரமமஹததியை அடைகிறுன அவனுககுப புணணியலோகஙகள முடிநதுபோகினறன' எனறு அகநி சொன னன 'ஆயிரம அஸவமேதயாகஙகளும ஒருஸதயமும தராசினல தூககபபடுமாயின ஸதயததினபாதிககுக கூட அநதயாகஙகள ஈடாகு மெனறு நான நினைககவிலலை' எனறு மாாககணடேயா சொனனா அளவறறமகிமையுளளவாகளான பூமி, காஸயபா, அகநி, சிரஞசீவி யான மாாககணடேயா இஙஙனலவரும இவவாறுசொலலி உடனே சென றனா" எனறு சொனனா யுதிஷடிரா, "இவவுலகததில[1] போஜன நியமம வைததுககொணட பிராமமணாகள பிராமமணனவேணடு கோளுககாக அவன தஙகளுககுபபோடட அனனததைப புஜிபபா ராயின அவாகளுககுப புணணியம எபபடி உணடாகும?" எனறு கேடடா பீஷமா, "அரசாககரசனே[1] விரதமவைததுககொணட வரும வேதஙகளிலகரைகணடவருமான பிராமமணாகள ஒரு பிராம மணனவேணடுகோளுககாகப புஜிபபாராயின அவாகள விரதஙகெட டவராகிறா" எனறுசொனனா யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே[1] தாமத திறகு அனேகவழிகளும அனேகபலனகளும இருபபதாக அறிஞா கூறுகினறனா அதை நிசசயிககுமவகை யாது? அதை எனககுச சொலலும" எனறு கேடடா பீஷமா, "அரசாககரசனே[1] கொலலா மையும ஸதயமும கோபமிலலாமையும பூததயையும ஐமபுலனகளை அடககுவதும மனமொழிமெயகளின ஒறறுமையும தாமததிறகு நிச சயமான அடையாளஙகள பிரபுவே[1] தாஙகள தாமததை அனுஷடி யாமலே பிறருககுததாமததைசசொலலிககொணடு பூமியெலலாம திரி கிறவாகள தாமததைககெடுபபதில ஊககமுளளவாகள அபபடிபபட டவாகளுககுப பொனனையும ரதனததையும பசுவையும குதிரையை யும[2] தானஞசெயபவன நரகமபோயப பததுவருஷகாலம மலததைத தினறுகொணடிருபபான சணடாளாகள சககிலியாகள ஆசையினு லுணடான அறிவினமையினலபிதறறுகிறவாகள இவாகளினதனததி ஞலசெயபததும செயயபபடாததுமான காமம ஒனறுதான அர

1 'பிரமமசாரிகள' எனபது பழைய உரை

2 உபதேசிபபவரைபபாாததுக கேடபவரும தாமததைககெடுபப ரெனறுக ருதது

கசுகரசனே ! இவவுலகததில எநத மூடாகள வைஸவதேவமசெயத னனததைப பிரமமசாரியான பிராமமணனுககுக கொடாமலிருக றனரோ அவாகள பாவலோகஙகளையடைகினறனா" எனறு சொன ர யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே ! சிறநத பிரமமசாரிவரதம யாது ? மததின முககியமாயுளள இலககணம எனன ? எலலாவறறிலும நத சுதம யாது ? இவறறை எனககுச சொலலககடவீா" எனறு டடாா

பீஷமா, "அபபா ! மதுவையும மாமஸததையும விடுவதே சிறநத ரமமசாரி விரதம தாமமானது வியவஸதையில நிறகிறது மனஅடக தான சுததததிறகு இலககணம" எனறு சொனனா யுதிஷடிரா, பிதாமஹரே ! எநதக காலததில தாமததைச செயயவேணடும ? எந காலததில பொருளைத தேடவேணடும ? எநதககாலததில ஸுகத த அநுபவிககவேணடுமெனபதை எனககுசசொலவீா" எனறுகேட ா பீஷமா, "காலையில பொருளைப பாககவேணடும அதனபிறகு, மததைச செயயவேணடும கடைசியில இனபததை அநுபவிகக வணடும இனபததில முழுகிவிடலாகாது பிராமமணாகளை வெகு னிககவேணடும பெரியோாகளைப பூஜிககவேணடும எலலாப ராணிகளுககும அநுகூலமும எளியநடையும இனசொலலுமாயிருகக வணடும தான எடுதத காரியததிற பொய சொலலுவதும அரசா ரிடததிற கோடசொலலுவதும ஆசாாயன மனமவருநத நிாபபநதப திககுவதும பிரமமஹததிககு ஒபபானவை அரசாசனையும பசுக ளையும அடிககலாகாது இவவிரணடையும செயபவனுககுப பிரமம ததிககு ஒபபான பாவமுணடு அகநியையும வேதஙகளையும ஒரு பாதும விடலாகாது பிராமமணனைத திடடலாகாது அது பிரமம ததிககுச சமம" எனறு சொனனா யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே ! பபடிப்பட்ட பிராமமணாகள ஸாதுககளாவாா ? எவாகளுககுத னமசெயவதில பலனதிகம ? எவாகளுககுப போஜனம போட வணடும ? அதை எனககுச சொலலும" எனறு கேடக, பீஷமா, கோபியாதவரும தாமததையும ஸதயததையும விடாதவரும அடஙகி ருபபதில ஊககமுளளவருமான பிராமமணாகளதாம ஸாதுககள வாகளுககுத தானம செயவதில பலனதிகம காவமிலலாதவரும லலாவறறையும பொறுபபவரும எடுதத காாயததை விடாதவரும லனகளை அடககினவரும எலலாப பிராணிகளுககும சிநேகிதரைப பால நனமைசெயபவருமாயிருபபவா எவரோ அவாகளுககுத தானம யவதில பலனதிகம பொருளாசையறறவருககும ஆசாரநதவறுத

வருககும கலவிகறறவருககும அகாரியஙகளில வெடகபபடுகிறவ
கும பொய பேசாதவருககும தமது அனுஷடானஙகளில ஶரத்த
யுளளவருககும தானமசெயவதில பலனதிகம நாலு வேதஙகளை
அஙகஙகளுடனஓதி [1]ஆறுகருமஙகளையும நடததிவரும பிராமமணே
தமமைத தானததிறகுப பாததிரரெனறு ரிஷிகளநினைககினறனா இ
படிபபடட குணஙகளுளளவாகள எவாகளோ அவாகளுககுத தா
செயவதில பலனதிகம குணஙகளால தகுதியுளளவனுககுக கொ
பவன ஆயிரம மடஙகு அதிகமாகத தானபலனையடைகிறுன க
கேளவி ஒழுககம அடககம இவையுளள பிராமமணஶரேஷடன ஒ
வனே இவவுலகததில குலமுழுமையையும கரையேறறுவான அ
ஒருவன திருபதியடைநதால தேவாகள பிதருககள ரிஷிகளாகிய அ
வரும திருபதியடைவாா பசு, குதிரை, பொருள, அனனம இ
றையும மறறுமுளள எநதபபொருளகளையும அபபடிபபடடவனுக
கொடுபபவன மறுமையில துயரபபடான உததமனான பிராமம
ஒருவனமடடுமே குலமெலலாவறறையும கரையேறறுவனே அ
பனே ! இநத அனேக பிராமமணாகளைபபறறிச சொலலவேணடு
ஆதலால, பாததிராகளைபபாாததுத தானமசெயயவேணடும ஸா
களால ஒபபுககொளளபபடட குணமுளள பிராமமணனை ஆராய
தூரததிலிருநது மரியாதையாக வருவிததது எலலாவகைகளாலும பூ
தலவேணடும ” எனறு சொனனுா

அறுபததோராவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(தேவபித்ருகாரியங்களின் காலங்களும், அவற்றில் வரிக்கத்
தக்கவரும் தகாதவருமான பிராமமணர்களும்)

யுதிஷடிரா, “ பிதாமஹரே ! தேவகாாயஙகளையும பிதரு
யஙகளையும ஶரததையுடன செயவதறகுத தேவாகளாலும ரிஷிக
லும ஏறபடுததபபடட காலததின விசேஷததை நீா சொலல வே
கிறேன ” எனறு கேடக, பீஷமா சொலலலானுா

“ நீராடி மஙகளாசாரஙகளோடு ஜாககிரதையாகத தேவகாரி
தை முறபகலிலும பிதருகாரியததைப பிறபகலிலும ஒருவன செ
வேணடும மததியானனததில மனிதாகளுககு உபசாரஙகளை

1 சாநதிபாவம 674-ம பககம குறிபபிற காணக

னமளிக்கவேண்டும் காலந்தப்பிச்செய்யும் தானத்தை ராக்ஷஸா
னபாகமென்று நினைக்கின்றனா தாண்டப்பட்டதும் வாயெச்சிற
ட்டதும் முதலாளேசெய்யப்பட்டதும் தூரஸதிரீகளாலபாரக்கப
ட்டதும் ராக்ஷஸாபாகங்களென்று நினைக்கின்றனா பாரதனே!
ரந்துகொண்டும் நியமமில்லாமலும் புசிக்கப்பட்டதும் நாயினுல
ாடப்பட்டதும் ராக்ஷஸாபாகமென்று நினைக்கின்றனா மயிரும
வுமவிழுந்ததும் தும்மலபட்டதும் நாயினுலபாாக்கப்பட்டதும
ணீரினுலகெடுக்கப்பட்டதும் கவனியாமல போட்டுவிடப்பட்ட
ம ராக்ஷஸாபாகங்களென்று நினைக்கின்றனா பாரதனே! வேத
ாதாதவன ஆயுதமபிடித்தவன கெட்டமனமுள்ளவன இவாகள
த்ததும ராக்ஷஸாகளபாகங்களென்று நினைக்கின்றனா தேவகாரி
களிலும பிதருகாரியங்களிலும பிறாபுசிததுமிருந்தைப்புசிப்ப
ம எல்லாருக்கும்முன புசிப்பதும எப்போதும ராக்ஷஸாபாகங்களே
று நினைக்கின்றனா அரசனே! பிரமமக்ஷத்ரியவைஸ்யரென்னும
ன்று வாணத்தாரும மந்திரமில்லாமலும ஆசாரமில்லாமலும ஸ்ராத்த
தில பரிமாறும அன்னத்தை ராக்ஷஸாபாகமென்றுநினைக்கின்ற
அக்கினியில நெய்யை ஹோமஞ்செய்யாமல பரிமாறப்படும
ன்னமும ஆசாரந்தவறினவாகள புசித்தஅன்னமும ராக்ஷஸாபாகங
ளென்று நினைக்கின்றனா பரதஸ்ரேஷ்டனே! ராக்ஷஸாகளுக்குப
ங்களாகச் சேரக்கூடியவற்றைச் சொன்னேன இனி, தானத்திற்
யபிராமமணனைப் பரிசோதிப்பதைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன,
ா வேந்தே! பிரஷ்டபபிராமமணாகள பேதையாகள பித்தாகளென
ம தேவகாரியங்களிலும பிதருகாரியங்களிலும வரிக்கததகாதவா
ணகுஷ்டமுள்ளவன ஆண்மையில்லாதவன பெருவியாதியுள்ளவன
யரோகமுள்ளவன காக்கைவலியுள்ளவன கண்ணில்லாதவன
ாகள ஸ்ராத்தத்தில வரிக்கததகாதவாகள வைத்யமசெய்பவாகள
யில பூஜகா மேலுக்கு ஆசாரங்களைவிப்பவா ஸோமலதையைவிறப
இவாகள ஸ்ராத்தத்தில வரிக்கததகாதவா ராஜனே! பாடுகிறவா
கூத்தாடுகிறவாகள வாயினுல [2] ஜாதயமசெய்கிறவாகள வாதயம
சிக்கிறவாகள கதைசொல்லுகிறவாகள யுததவீராகள இவாகள
க்கததக்கவாகலா மன்னவ! சூதிராசளுக்குப புரோகிதராயிருப
ாகள அந்தசசூதராகளை ஓதுவிப்பவாகள [3] அவாகளைசசிஷாகளா

[1] இருந்தபடியே ரத்தம சோஷித்துப்போவது
[2] 'விளையாடுகிறவா' என்பது பழையஉரை
[3] 'வருஷலசிஷயா:' என்பதுமூலம் சூதராகளுக்குசசீஷராயிருப
ரென்றுங்கொள்ளலாம

கபபெறறவாகள இவாகளும வரிககததககவாலலா. பாரதனே! வேத னததிறகு வேதமஓதுவிபபவன வேதனஙகொடுததுஓதுவோன் இவ விருவகைப பிராமமணாகளும வேததகைத வியாபாரஞசெயபவராத லின ஸராததததிறகுததகாதவாகள ராஜனே! ஒருகாரியததில தலை மையாக நியமிககபபடடவரும கீழஜாதிபபெணணை விவாகஞசெயது கொணடவருமானபிராமமணா எலலாவிததைகளும தெரிநதவராயிருப பினும ஸராத்ததலில வரிககததகாதவா அரசனே! (பராயைபில லாமையால) அகனியிலலாதவரும பிணமெடுபபவரும திருடரும பிரஷடருமான பிராமமணாகளும ஸராததததிலவரிககததகாதவா கள பாரதனே! முனபுதெரியாதவாகளும கூடடஙகளுககுததலை வராயிருபபவாகளும [1] புதரிகைகளுககு முதலிலபிறநதபுதராகளும ஸராததததிலவரிபபதறகுரியாலலா அரசனே! கடனகாரனும வடடியினலஜீவிபபவனும ஜநதுககளைவிறறுஜீவிபபவனும வரிககத தகாதவாகள பரதஸரேஷடனே! [2] பெணணைததலைமையாகவுடைய வரும வேசியைவைததிருபபவரும ஜபமிலலாதவருமானபிராமமண ரனைவரும ஸராததததிலவரிககததகாதவா பரதஸரேஷடனே! பிதரு காரியததிலும தேவகாரியததிலும விலககவேணடியபிராமமணாகளைச சொனனேம திருமபவும, கொடுபபவனுககும வாஙகுபவனுக குமவேண்டிய சிறபபைககேள அரசனே! உழுதுபயிரிடுகிறவா களும நியமஙகளைசசெயபவாகளும குணஙகளுளளவாகளும காயத ரியையறிநதவாகளும காமானுஷடானஙகள செயபவாகளுமாயிருபப வா வரிப்பதறகுரியவா அபபா! யுதததததில க்ஷததிரியதொழில செயபவனுயிருநதாலும நலலகுலததிறபிறநதபிராமமணனை ஸராத ததததில வரிககலாம, வாததகனைமடடும வரிககவேகூடாது வேந தனே! திருடாமல அதிதிகளைககவனிததுககொணடும அககினி ஹோததிரமசெயதுகொணடும கிராமததிலவஸிககுமபிராமமணன ஸராததததில வரிககததகுதியுளளவன பரதஸரேஷடனே! அர சனே! பிகைஷயெடுததுஜீவிததுககொணடு மூனறுகாலஙகளிலும காயததரியைஜபிததுக காமானுஷடானஙகள செயதுகொணடிருபப வன வரிபபதறகுரியவன ராஜனே! வாழநது கெடடிருபப வனும கெடடுவாழகிறவனும பிறரைபபீடியாதவனும குறைஙக ள குறைநதிருபபவனும வரிபபதறகுரியவா பரதஸரேஷடனே! வேநதே! பாவமுமபுகழிவாதமுமிலலாதவனும யோககியமான இடத திலபிகைஷயெடுததுஜீவிபபவனும வரிபபதறகுரியவா நியமநதவறின

[1] ஆதிபாவம 240, 337 - பககககுறிபபுககளிறகாணக
பெணணினல ஜீவிபபவா எனனவுமாம

யும சூதாடுகிறவனும திருடுகிறவனும ஜநதுககளை விறபவ
ம வாததகனும பிராயசசிததமசெயதுகொணடு ஸோமரஸததைக
ததாராளுல அதனபிறகு வரிபபதறகு யோககயராவா ராஜனே!
வில கொடிய செயகைகளினல பொருளை ஈடடியிருநதாலும பிறகு
லா அதிதிகளையுமபூஜிபபவனுயிருபபானுயின அவன வரிபபதற
தகுதியுளளவனுவான வேததசைவிககிரயமசெயது ஸமபாதிக
படடதும பெணணினல ஸமபாதிககபபடடதும இழிவான வழி
ஸமபாதிககபபடடதுமாயுளள பொருளகள பிதருககளுககும
மமணாகளுககும கொடுககததகாதவை பரதஸரேஷடனே! தான
சயயபபடுமபோது உசிததசைசசொலலாமலிருககும பிராமமண
குப பசுவுககாகபபொயசொலலும பாவமுணடாகும யுதிஷடிர!
மமணான, அபராஹன காலம, தயிா, நெய, காடடுமாமஸம, அமா
ஸஇவைஸராததததிறகுயோககியமானவை ஒருபகலில [1]முதல
றுமுகூாததஙகள பிராதககாலமெனறுசொலலபபடுகினறன அந
காலததில பிராமமணாகள ஜபம தியான முதலியவறறினல நலல
னுஷடானஙகளைச செயதலவேணடும அதனபிறகு, மூனறுமுகூ
ஙம ஸஙகவமெனறுபெயருளளவை அதனபிறகு, மூனறுமுகூாத
கள மததயானனமெனறுசொலலபபடும பணததைசசோநதலெள
காரியஙகளை ஸஙகவகாலததிலும ஸநானமுதலியமாததயானனிககாரி
களை மததியானனததிலும நானகாவதுஅபராஹனமாகிய மூனறு
ாததஙகளில பிதரு காரியஙகளையும செயயவேணடும பிறகு,
றுமுகூாததஙகள ஸாயானனமெனனபபடும தெரிநதவாகள
த இரணடாநதரமாகசசொலலுகினறனா ராஜனே! அபராஹன
மனறு பெயருளள நாலாவதுகாலததில எபபோதும ஸராததம
யயவேணடும பிராமமணாகள கிழககுமுகமாகவும வடககுமுக
வும போஜனததிறகு இருககவேணடும விசுவேதேவாகள மட
தெறகுமுகமாயிருககவேணடும பிராமமணாகள நனறுகததிரு
பானதைக கேடடுததெரிநதுகொணடபிறகு தக்ஷிணைகொடுததுப
டதானமசெயயவேணடும பாரதனே! ஸராததமமுடியுமபோது
மமணனுககு ('தாதாரோவ:') 'உஙகளுககுக கொடுபபவாகள
டாகவேணடும' எனறும, க்ஷததிரியனுககு ('பரீயநதாமபிதர:')
ருககள திருபதியடையககடவா' எனறும, வைஸயனுககு ('அக்ஷ
) 'குறையாதசெலவமிருககககடவது' எனறும, சூததிரனுககு
வஸ்தி') 'க்ஷேமமுணடாககககடவது' எனறும புசிததவாகள

1 இரணடுநாழிகை ஒருமுகூாததமெனனுமகணககை அனுசரிததது.

சொலலவேணடும தேவகாரியஙகளில பிராமமணனுககு
திரஙகளைசசொலலிப புணயாஹவாசனம விதிககபபடுகினற
திரியனுககு இதுவே 'ஓம' எனனும பிரணவமிலலாமல வி
கிறது வைஶயனுடைய தேவகாரியததில ('பரீயநதாம
'தேவாகள திருபதியடையககடவா' எனபதைசசொலல
ஶராததததிறகுமுதலிலவரிதத பிராமமணனைததவிர மறெ
மணனிடததில ஶராததபோஜனமசெயபவனுககுக கோ
நாலிலொருபாகமுணடு அவனே கீழபபடடஒவவொரு
னும புஜிபபதனால ஒவவொருபாகம[1] அதிகமாகிச சூததிர
திலபுஜிததால கோஹததிபாவமுழுதும வருகிறது
னால முதலிலவரிககபபடட ஒருபிராமமணன மறறோரிடததி
கொளளககூடாது அவனபுசிககாவிடில பாவமுணடாகு
திரனவரிபபதை மறுததலவேணடும சூததிரனுடைய அ
சுவையினால அஙகமபுஷடியடைநதபிராமமணன மேறகதி
யான ராஜனே! ஆசாரமிலலாதவனும நாஸதிகனும யாரா
ககபபடாதவனும ஶராததததில புஜிககலாகாது ஒருவா
கூட முதலிலவரிததவனைப பொருளாசையினால விடடு
காது தஙகளுககு[2] உபகாரமசெயகிறவாகளைததவிர மற
ணாகள பூமியிலுளள தேவாகளெனறு சொலலபபடுகினற

பாரதனே! ஸமஸகாரஙகளாகிய காமஙகளைசசெய
வரிசையாகசசொலலுகிறேன, கேள யுதிஷடிர! ஜாதகா
எலலாககிரியைகளும பிரமமக்ஷததிரியவைஶயாகளெனனு
வாணஙகளுககும மநதிரபூாவமாகச சொலலபபடடிரு
யுதிஷடிர! (உபநயனததில) இடையிறகடடுமகயிறு பிராம
முஞசமெனனுமபுலலினாலும க்ஷததிரியனுககு மௌாவியெ
நாணினாலும வைஶயனுககுப பலபஜமெனனுமசணலநாரினா
யபபடுவது தாமமாகும யுதிஷடிர! பிராமமணனுககுப ப
மும க்ஷததிரியனுககு அரசாநதணடமும வைஶயனுககு அத
மும தாமஙகள தானஙகொடுபபதிலும வாஙகுவதிலும
தையும அதாமததையும சொலலுகிறேன, கேள பிரா
குப பொயசொலலுமபாவம பாதகமெனறுசொலலபபடடு
க்ஷததிரியனுககு அதறகுநானமடஙகும வைஶயனுககு

---

1 க்ஷததிரியனிடததில அரைபபஙகும வைசியனிடததி
பஙகும 2 உபகாரஞசெயதவாகளைத தாக்ஷிணயததிறகு ந
திறகுச் சொலலககூடாதெனபது

சொலலபபடடிருககினறன [1]முதலில பிராமமணனால வரிககப
டபிராமமணன வேறிடததில புஜிககலாகாது கீழவாணததான
ாமமணனாலவரிககபபடடுப, புஜிபபானாயின பசுஹததிககுசசம
னபாவததையடைவான அவன அரசனாலும வைஸயனாலும வரிக
படடுப புஜிபபானாயின பசுஹததியினபாவததில பாதிபபாகததை
டைவான ராஜனே! பிராமமணாமுதலானவாகளசெயயும தேவ
ியஙகளிலும பிதருகாரியஙகளிலும பிராமமணன ஸநானமசெய
மறபுஜிபபானாயின அவனுககுப பொயசொலலும பாவமுணடாகி
ு ராஜனே! எநதபபிராமமணன சுததனாபிராமல பொருளாசை
லபுததிபூரவகமாகப பிராமமணனமுதலானவருணததாரின ஸரா்த
களில புஜிபபனோ அவனுககுப பசுவுககாகப பொயசொனன
வம சொலலபபடுகிறது பாரதனே! ஆசாககாசனே! வேறுலாபத
தயடையககருதிப புஜிபபவனுககும தனகாரியததிறகாக அழைப
னுககும பொயசொனனபாவம சொலலபபடுகிறது யுதிஷடிரா!
தாதயயனமும நியமமும நலலொழுககமுமிலலாதவா மூனறுவா
ததாராலும மநதிரஙகளோடு புசிபபிககபபடுவாராயின அவாகளுக
் பசுவிஷயமான பொயயினபாவமுணடாகிறது" எனறுசொனனா

அறுபததிரணடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(தேவபித்ருகாரியங்களும், தானதர்மங்களும், ஸ்வர்க்கத்
துக்தும் நரகத்கிற்தும் போகிறவர்களும்)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! பிதருகாரியததிலும தேவகாரியத
லும செய்யபபடுமதானம யாருககுசசெயதால அதிகபலனுளள
ுமெனபதைத தெரிநதுகொளளவிருமபுகிறேன" எனறுகேடக,
ஷமா சொலலலானா

"யுதிஷடிர! எவாகளினமனைவிகள அவாகளஉணடமிசசததை
ம அவாகளுககிடடமிசசததையும, உழவாகள நலலமழையையெதி
ாபபதுபோல, எதிரபாாககினறனரோ அவாகளைபபுசிபபிககககட
ாய. ராஜனே! ஒழுககததைவிடாமல தேகமிளைதது ஜீவனமிலலா
ல சாபபாடடைவேணடிவருகினறவரெவரோ அவாகளுககுச் செய
மதானம அதிகபலனுளளது ராஜனே! ஒருவனிடததில அனபு

1 அதுகொடுபபவனுககுளளபாவம, இனிவாஙகுபவனுககுளளபாவம,

வைதது அவனவீட்டையே தமவீடாகவும அவனையே சகாயமாகவும ஆதாரமாகவுமஙினைததவாகள விருபபமுளளவராயின அவாகளுககுத தானமகொடுபபதில பலனதிகம திருடாகளாலும பகைவாகளாலும சொததுககள அபகரிககபபடடுப பயததினுலும துயரததினுலும யாசிபபவாகள புசிககவிருமபினுல அவாகளுககு அனனதானஞ செயவது பெருமபயனுளளது பாவமிலலாத எநதபபிராமமணன ஏழைமைததனததினுல [1] கையில ஜீவனததைவைததிருபபவனே அவனிடததில பிகைஷககுவரும பிரமமசாரிகளுககுக கொடுபபதில பலனதிகம தேசம பிறராலபிடிபடுமபோது தனஙகளும மனைவிகளும கொணடுபோகபபடட எநதபபிராமமணாகள பொருளுககாகவருகினறனரோ அவாகளுககுத தானஙகொடுபபதில பலனதிகம சாஸதிரங களிலதோசசியுளள எநதபபிராமமணா விரததகையோ தவததையோ மேறகொணடு அதைமுடிபபதறகாகப பொருளை விருமபுகினறனரோ அவாகளுககுத தானமசெயவதில பலனதிகம [2] பாஷணடாகளின மதஙகளையும அவாகள தாமஙகளையும முழுதுமவெறுததும தேகபலமும பொருளும குறைநதுமிருபபவாகளுககுக கொடுபபதில பலன அதிகம குறறமிலலாமலிருநதும அரசாகளினுல எலலாசசொததும பறிததலசெயயபபடடு அனனததைபபுஜிகக விருமபுவோாககுக கொடுபபதில பலனதிகம எபபோதும தவததிலேயேயிருககும ரிஷிகளும அவாகளிடததில பிகைஷயெடுககும பிரமமசாரிகளும காரியததிறகாக எதையாவது விருமபினராயின அவாகளுககு அதைககொடுபபதில பலனதிகம பரதரேறே! பெருமபயனுளள தானததினமுறையைபபறறி நீ கேடடாயிறறு இனி நரகததிறகுபபோவதும ஸவாககததிறகுபபோவதும எதனுல எனபதைக கேள உபவாஸஙகளின பாரணைககாகவும குருதகஷிணைககாகவும யாகதகஷிணைககாகவும விவாகததிறகாகவும விதவானகளகேடடால அவாகளுககுககொடுபபதில பலனதிகம தாயதநதையாகளையும பிளளைபெணடுகளையும காபபாறறுவதறகும கொடியவியாதியைநிவிருததிசெயவதறகும கேடபவாகளுககுககொடுபபதில பலனதிகம ஆதரவறறசிறுவாகளும பெணகளும நலலசாபபாடடைவிருமபினுல அவாகளுககுககொடுபபவாகள ஸவாககமசேருவாா, நரகமசேராா யுதிஷடிரா! குருவினகாரியததையும அபயஙகொடுபபதையுநதவிர வேறுகாரியஙகளில பொயசொலலு

[1] அனறு அனறு ஸமபாதிததது ஜீவிபபவனெனபது கருதது, 'கையில அனனததை வைததிருபபவன' எனபது பழையவுரை.

[2] பௌத்தா முதலிய வேததிறகு விலககானவா.

வா நரகமபோகிறவாாவா பிறாமணிவிகளைபபறிபபவரும, பிறா
ாவிகளைதமதொடுகிறவரும, பிறாமணிவிகளை மறறவருககுககூட்டிக
ாடுபபவரும நரகமபோகிறவா பிறாபொருளகளைத திருடுகிறவா
ரும பிறாபொருளையழிபபவரும பிறாமேலகோட்சொலலுகிறவரும
ரமபோகிறவா பாரதனே! தணணீாபபநதலகளையும ஜனஙகளா
கும [1] மணடபஙகளையும சுமைதாஙகிகளையுமவீடுகளையும இடிககும
ரிதாகள நரகமபோகிறவாகள நாதனறறசிறுபெண, கிழவி, பயந
ள, தவததிலிருபபவள இநதபபெணகளை மோசமசெயயுமமனிதா
நரகமஅடைவாாகள பாரதனே! ஒருவனஜீவனததைககெடுபபவ
வீட்டைபிடிபபவரும மனைவியை அபகரிபபவரும மிதாபேதஞ
யபவரும எதிாபாாததிருநததைககெடுபபவரும நரகமபோகிறவா
ாட்சொலலுகிறவாகளும வரமபைககெடுபபவாகளும அயலாாறு
டயஜீவனததைபபிடிததுககொளளுகிறவாகளும வேணடினவாகள
யயும நனறியைநினையாதவாகளும நரகததிறகுபபோகிறவாகள
ஷணடரும ஆசாரஙகளைககெடுபபவரும சாபபிட்டுததூஷிபபவரும
கமபோகிறவா மோசமாக வியாபாரமசெயபவரும வட்டியிலும
பததிலும மோசமசெயபவரும நரகமபோகிறவா அரசாகளுக
தூதாகளாயிருபபதைததொழிலாகவுடையவரும பகுததறிவில
தவரும பிராணிஹிமசையைசெயபவருமானமனிதாகள நரகமபோகிற
வேதனமுமசாபபாடும குறிபபிடபபட்டும விருபபமுணடாககப
டும வேலைசெயதுகொணடுவரும வேலைககாரனைக கலைநது இழுத
ககொளளுகிறவா நரகமபோகிறவா தமமனைவிகளையும வேலைக
ாகளையும விருநதினாகளையுமபுசிபபியாமல புசிபபவரும அகனி
றாதரமசெயயாமலும பிதருககளுககும தேவதைகளுககும பூஜை
யயாமலுமிருபபவரும நரகமபோகிறவா வேதததைவிறபவரும
வதததைததூஷிபபவரும வேதததையெழுதிவைபபவரும நரகம
ாகிறவாகள நானகுஆசிரமஙகளிலுஞசோாமலும வேதததிறகுப
மபாகவும இருநதுகொணடு விலககபபட்டதொழிலகளைசசெயது
விபபவா நரகமபோகினறனா ராஜனே! சவரிமுதலானகேசஙகளை
விஷஙகளையும பாலையும விககிரயமசெயபவா நரகம போகிறவா
திஷ்டிர! காரியகாலஙகளில பிராமமணாகளுககும பசுககளுககும
னனிகைகளுககும இடையிறபோகிறவாகள நரகமபோகிறவா
திஷ்டிர! ஆயுதஙகளைவிறபவரும அமபுகளையும விறகளையுமசெயப
ரும நரகமபோகிறவா பரதஸ்ரேஷ்டனே! கறகளாலும முளைகளா

[1] மதகுகளையும எனறுமகொளளலாம

னும் பள்ளங்களினாலும் வழிகளைத் தடுப்பவர் நரகம்போகிறவர் ப
ஶ்ரேஷ்டனே! உபாத்யாயர்கள் வேலைக்காரர்கள் அன்புள்ளவர்
இம்மூவரையும் குற்றமில்லாமலே விடுகிறவர் நரகம்போகிறவர், பு
பசுக்களைப் பழக்குகிறவரும் மூக்குக் குத்துகிறவரும் அவற்றைக்
டிப்பிடிப்பவரும் நரகம்போகிறவர் ஆறிலொருபாகமாகிய திரவ்ய
அபகரித்துக்கொண்டு ரக்ஷியாத அரசர்களும் கொடுக்கத் திறமையி
தும் கொடாதவர்களும் நரகம்போகிறவர் பொறுமையும் அடக்
முள்ளவர்களும் வெகுகாலம் கூடவேயிருந்தவர்களுமான புத்திம
களைக் காரியமானபின் விட்டுவிடுகிறவர் நரகம்போகிறவர் சிறுவ
ருக்கும் கிழவர்களுக்கும் வேலைக்காரர்களுக்கும் கொடாமல் மு
னே சாப்பிடும் மனிதர்கள் நரகம்போகிறவர்கள்

பரதஶ்ரேஷ்டனே! இவ்வாறு நரகம்போகிறவரைப்பற்றி மு
வில் சொன்னேன் இனி ஸ்வர்க்கம்போகிறவரைப்பற்றிச் சொல்வே
பாரதனே! தேவகாரியமுதலான எல்லாக்காரியங்களிலும் பிர
மணனை அவமதிசெய்வது, புத்ரர்கள் பசுக்கள் எல்லாவற்றைய
கெடுத்துவிடும் யுதிஷ்டிரா! தானத்தினாலும் தவத்தினாலும் ஸத்தி
தினாலும் தர்மத்தையே அனுஸரிப்பவர் எவரோ அந்த மனிதர் ஸ்வ
கம்போகிறவர் பாரதனே! குருபணிவிடையினாலும் தவத்தினாலு
வித்தையைச் சம்பாதித்தபிறகு பிறரிடத்தில் வாங்குவதில்ல ஆ
யற்ற மனிதர்கள் ஸ்வர்க்கம்போகிறவர் பயம் நீங்குவதற்காகவாவ
பாவநிவிருத்திக்காகவாவது உபத்திரவநிவிருத்திக்காகவாவது வ
மையினாலாவது வியாதியினாலாவது அதற்குவேண்டிய அளவுள்ள
தைப்பெறவிரும்புகிறவர் ஸ்வர்க்கம்போகிறவர் பொறுமையும் ம
உறுதியும் தர்மகாரியங்களில் உற்சாகமுமுள்ளவராகவும் மங்களா
ரங்களைவிடாதவராகவுமிருக்கும் மனிதர் ஸ்வர்க்கம்போகிறவர் ம
மாம்ஸங்களையும் பிராமணனைவிலையும் மயக்கங்கொடுக்கும் மற்
சரக்குகளையும் விட்டிருக்கும் மனிதர்கள் ஸ்வர்க்கம்போகிறவர் ப
தனே! ஆஶ்ரமங்களையும் வீடுகளையும் தேசங்களையும் பட்டணங்க
யும் உண்டுபண்ணுகிற மனிதர்கள் ஸ்வர்க்கம்போகிறவர், வஸ்திர
களையும் ஆபரணங்களையும் பக்ஷணம் பானம் அன்னங்களையும் கொடு
பவர்களும் குடும்பங்களைப் போஷிப்பவர்களுமான புருஷர்கள் ஸ்வர்
கம்போகிறவர்கள் ஒருஹிம்ஸையும் செய்யாதவரும் எல்லாவற்றைய
பொறுப்பவரும் எல்லாருக்கும் ஆதாரவாயிருப்பவருமான மனிதர்க
ஸ்வர்க்கம்போகிறவர்கள் ஜிதேந்திரியர்களாகி மாதாபிதாக்களுக்கு
பணிவிடை செய்துகொண்டும் ஸஹோதரர்களிடத்தில் அன்புவைத்

கரும மனிதாகள ஸவாககமபோகிறவாகள பாரதனே! பொரு தேகவனமையும இளமையுமிருநதும ஜிதேநதிரியாகளாயிருக ஸதிரபுததியுளள மனிதாகள ஸவாககமபோகிறவாகள குறற ரிகளிடததும அனபுளளவரும கடுமையிலலாதவரும நனமையி டிய ஆசையுளளவரும எளிதில ஸநதோஷபபடுததககூடியவரு ா புருஷாகள ஸவாககம போகிறவாகள ஆயிரமபேருககு அனனம டுகிறவரும ஆயிரககணககாகக கொடுபபவரும ஆயிரமபேரைக பாறறுகிறவருமான மனிதாகள ஸவாககம போகிறவாகள பரத ரஷடனே! பொனனையும பசுககளையும தோகளையும குதிரைகளை கொடுககும மனிதாகள ஸவாககமபோகிறவாகள யுதிஷடிரா! பாணததிறகுரிய பொருளகளையும வேலைககாரரையும வஸதிரங யும கொடுககும மனிதாகள ஸவாககமபோகிறவாகள விளையாடு இடஙகள வீடுகள தோடடஙகள கிணறுகள தோபபுகள மணட கள தணணீாபபநதலகள மதிலகள இவைகளைசசெயவிககும மனி ள ஸவாககமபோகிறவாகள பாரதனே! மனைகளையும நிலஙகளை ஊாகளையும அவரவாவேணடினவறறையும கொடுககும மனிதாகள ாககமபோகிறவாகள யுதிஷடிர! பழமுதலிய சுவையுளள பதாாத களையும விததுககளையும தானயஙகளையும தாஙகளேயுணடுபண த தானமசெயயும புருஷாகள ஸவாககமபோகிறவாகள அதிக ாகளுடன நூறுபிராயமிருபபவரும தயையுளளவரும கோபததை ததவருமான புருஷாகள எநதககுலததில பிறநதவாகளாயினும ாககமபோகிறவாகள பாரதனே! தேவபிதருகாரியஙகளும தான ஙகளும தானததிறகுககாரணமான ஸுகருதஙகளும முனனே லோகததில உபயோகததிறகாக ரிஷிகளால சொலலபபடடபடி போது சொனனேன" எனறா

அறுபததுமூனறுவது அதயாயம

தானதாமயாவம. (தொடர்ச்சி)

(கொல்லாமலேவரும் ப்ரம்மஹத்திதோஷம்)

யுதிஷடிரா, "பாரதரே! அரசரே! கொலலாமலே பிரமமஹததி ாஷம சாஸதிரததில விதிககபபடடது எபபடி? இதனை எனககுத ளிவாகசசொல்லவேணடும" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா "அரசாககரசனே! நான முனனே வியாஸரைககேடடுத ரிநதுகொணடதை உனககு இபபோதுசொலலவேண அதை நீ மன

ஷுக்கத்துடன் கேள் ' ஓ! முனிவரே! நீர் வஸிஷ்டருக்கு [1]
மவர் இவ்வுலகத்தில் கொல்லாமலிருந்தாலும் என்ன செய்கை
செய்தால் பிரம்மஹத்திதோஷம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது? அ
உண்மையை எனக்குச்சொல்லும்' என்று வியாஸரைக்கேட்டே
அரசனே! தாமத்தில் மிகத்தெரிந்தவரான அந்த வ்யாஸர் இவ
என்னால் கேட்கப்பட்டவராகி ஸந்தேகத்தை நீக்கும் உயர்ந்த ெ
லைச் சொல்லலானார் ' ஜீவனத்திற்குக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்
பிராம்மணனைப் பிக்ஷைபோடுவதாக வலிய அழைத்துப் பிறகு இ
யென்று சொன்னவனைப் பிரம்மஹத்தி செய்தவனாக அறியவேண
பாரதனே! வேதாத்யயனஞ்செய்து விருப்பு வெறுப்புக்களை
டிருக்கும் பிராம்மணனுடைய ஜீவனத்தை எடுத்துவிட்ட மதிகேட
பிரம்மஹத்தி செய்தவனாக அறியவேண்டும் பசுமாட்டுக்கூட்டம்
மெடுத்துத் தண்ணீர்குடிக்க ஓடும்போது அதற்குத் தடைசெய
னைப் பிரம்மஹத்திசெய்தவனாக அறியவேண்டும் பரம்பரையாக
வேதத்தையும் ரிஷிகளால் நன்றாகச்செய்யப்பட்டுவரும் தர்மசாஸ்தி
களையும் தெரியாதவனிடத்தில் தூஷிக்கின்றவனைப் பிரம்மஹத்திெ
தவனாக அறியவேண்டும் மிக்க அழகுள்ள பெண் பெரியவளாகி
அவளைத் தகுந்தவரனுக்குக் கொடாமலிருப்பவனைப் பிரம்மஹ
செய்தவனென்று அறியவேண்டும் எந்த மூடன் பாவச்செய்கை
செய்துகொண்டு உயிர்போகத்தகுந்த துயரத்தைப்பிராம்மணர்களு
வீணாக உண்டாக்குவனோ அவனைப் பிரம்மஹத்திசெய்தவனெ
அறியவேண்டும் கண்ணில்லாதவன், நொண்டி, மூடன் இவர்களுடை
சொத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளுகிறவனையும் பிரம்மஹ
செய்தவனென்று அறியவேண்டும் அறிவுகெட்டு ஆச்ரமத்தி
வனத்திலும் கிராமத்திலும் நகரத்திலும் தீயிடுகிறவனையும் பிர
ஹத்தி செய்தவனென்று அறியவேண்டும்' என்று கூறினர்" என்

அறுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(புண்யதீர்த்தங்களின் மகிமை)

யுதிஷ்டிரர், "சிறந்தஞானமுள்ள பரதஸ்ரேஷ்டரே! தீர்த்த
ளைப் பார்ப்பதும் கேட்பதும் அவற்றிலாடுவதும் மிகப் புண்ணிய

---

[1] வஸிஷ்டபுத்திரர் சக்தி, சக்திபுத்ரர் பராசரர், பராசரபுத்ரர் வ்யாஸ

றறைத தெளிவாககக்கேடக விருமபுகிறேன பரதஸரேஷடரே !
புவே ! பூமியிலுளளபுணயதீாததஙகளை எனககுச சொலலககட
நான அவசியம கேடகவேணடியவனுயிருககிறேன " என று
டக, பீஷமா சொலலலானா
"சிறநததீாததியுளளவனே ! அஙகிரஸெனனும முனிவரால
லலபபடட தீாததஙகளினதொகுதியைச சொலலுகிறேன ,
ா உனககு நனமையுணடு சிறநதபுணணியததைப பெறுவாய.
ிஷியும மனஉறுதியுளளவருமான அஙகிரஸெனனுமபிராமமணா
பாவனததிலிருககையில கடுமையானதவமுளளகௌதமா அவ
மசெனறு, 'பகவானே ! தீாததஙகளாலஉணடாகுமதாமததைப
றி எனககுத தெளிவாகததெரியவிலலை அதையெலலாம கேடக
மபுகிறேன ஓ ! மகரிஷியே ' எனககு அதைச சொலலககட
பேரறிவாளரானமுனிவரே ! அநததீாததஙகளிலஸநானமசெய
ஞல மறுமையில எனனபலன உணடாகும? அதை உளளபடி
லலககடவீா ' என றுகேடக, அஙகிரஸ சொலலலானா. ' அணைக
ாடுகூடியசநதிரபாகையிலும விதஸதையிலும ஏழுநாள ஆகாரமில
ல ஸநானமசெயபவன பாவஙகளகழிநது ரிஷிபோலாவான காஸ
ீதசததில எநதநதிகள பேரிரைசசலோடு சிநதுநதியைசசாாநது
நுகுகினறனவோ அவறறில நலலொழுககததோடு ஸநானமசெயப
ஸவாககமடைவான புஷகரக்ஷேததிாததிலுளளதீாததம, பிர
லதீாததம, நைமிசாரணயததிலுளளதீாததம, ஸமுததிரதீாததம,
விகாநதி, இநதிரமாாககம, ஸவாணபிநது எனனும தீாததஙகள
றறில ஸநானமசெயபவன தேவகிருஹஙகளிலிருநதுகொணடு
ஸரஸுகளாலதுதிககபபடடு எழுபபபபடுவான குசேசயமென
க்ஷேததிரததில ஹிரணயபிநதுஎனனுமதீாததததைககணடு பகதி
டு நமஸகாரமசெயபவனுககுப பாவமிலலைத தேவததவம உண
தும கநதமாதனமலையிலுளள இநதிரதோயைஎனனுமநதியை
குரஙகமெனனுமமலையிலுளள காதோயைஎனனுமநதியையும
டநது மூனறுஇரவுகளஉபவாஸமிருநது பகதியோடுஸநானம
பது பரிசுததனுனமனிதன அஸவமேதபலனை அடைவான [1] கங
வாரததிலும குசாவாததததிலும விலவகததிலும நீலபாவததததி
கனகலததிலும ஸநானமசெயதவன பாவஙகளைநீககி ஸவாக
கிறகுபபோவான கோபமறறவனும பொயயாதவனும கொல
தவனும பிரமமசாரிவிரதமுளளவனுமாக அபாமஹரதமெனனும

1 ' இவை கோதாவரிநதியைசசோநதவை ' எனபது பழையஉரை,

தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வதனால் அஸ்வமேதபலனையடைவ
என்றவிடத்தில் கங்கை வடதிசையைநோக்கி ஓடுகிறதோ
ஸ்வர்க்கமத்யபாதாளமென்னும் மூன்றிடங்களும் சேருமிடம
ஈஸ்வரருடையஸ்தானம் அதில் ஒருமாதம் ஆகாரமில்லாமல் ஸ்நா
செய்யும்மனிதன் தேவர்களைக்காண்பான் 1 ஸப்தகங்கம் 2 திரிகா
3 இந்திரமார்க்கம் இவற்றில் பிதருதர்ப்பணஞ்செய்தமனிதன் திரு
வுமஜனிக்கையில் பாக்கியங்களையனுபவிக்கப்பெறுவான் ஒருமா
ஆகாரமில்லாமல் மகாஸ்ரமத்திலஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தனாகி
கினிஹோத்ரஞ்செய்துகொண்டிருப்பவன் அம்மாதத்திலேயே
ஸித்திபெறுவான் ஸதிரபுத்தியோடு மூன்றுதினங்கள் உபவாஸ
ந்து பருகுதுங்கமென்னும் மலைச்சிகரத்திலுள்ள மஹாஹ்ரதமெ
னுமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வதனால் பிரம்மஹத்திவிலகியபோ
பலாகையென்னுமநதியில் கன்னிபாகூபமென்னுமதுறையில் ஸ்நா
செய்து தர்ப்பணஞ்செய்பவன் தேவலோகத்தில் புகழ்பெறுவிள
வான் அஸ்வினீநக்ஷத்திரத்தில் தேவிகையென்னும் நதியிலும்
தாரிகையென்னும் நதியின்மடுவிலும் ஸ்நானஞ்செய்யும்மனிதன் மறு
மத்தில் அழகையும் ஒளியையுமடைவான் அங்காரகன் கிருத்திகை
யிருக்கும்போது ஒருபக்ஷம் ஆகாரமில்லாமல் மகாகங்கையில்
னஞ்செய்பவன் பாவங்களற்று ஸ்வர்க்கஞ்சேருவான் கிங்கிணீகா
மமென்னுமிடத்திலுள்ள வைமானிகதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்ப
அப்ஸரஸுகளிருக்கும் தேவலோகத்தில் கின்னரப்படிஸஞ்சரித்
கொண்டு கொண்டாடப்படுவான் காளிகாஸ்ரமமென்னுமிடத்
அடைந்து கோபத்தைஜயித்துப் பிரம்மசாரிவிரதத்தோடு மூன்
தினம் விபாசைநதியில் ஸ்நானதர்ப்பணஞ்செய்பவன் ஸம்ஸார
விருந்துவிடுபடுவான் கிருத்திகாஸ்ரமத்தில் ஸ்நானமும் பிதருத
பணமுஞ்செய்து பரமசிவனை ஆராதிப்பவன் பாவமநீங்கி ஸ்வர்க
சேருவான் மஹாகூபமென்னுமதீர்த்தத்தில் மூன்றுநாள் உபவ
மிருந்து ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தனாயிருப்பவன் சராசரங்களா
மனிதர்களாலுமுண்டாகும் பயத்தை விட்டுவிடுவான் தேவத
வனத்தில் ஏழுநாளிருந்து ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தனாகித் தர்
ணஞ்செய்தவன் பாவங்களைப்போக்கித் தேவதையென்று பெயர்பெ
வான் சரஸ்தம்பம், குசஸ்தம்பம், துரோணசாமபதம் என்னுமிட
சனிலுள்ள அருவிகளில் ஸ்நானஞ்செய்பவன் அப்ஸரஸுகளினால்

1 கங்கை ஏழாகப்பிரியுமிடம், 2 மூன்றாகப்பிரியுமிடம், 3 ஸ
சத்திறகுப்போகுமிடம்.

கபபடுவான சிதரகூடததிலும ஜ்னஸதானததிலும மநதாகினி
பினஜலததிலும ஸநானமசெயது உபவாஸமிருபபவன ராஜய
தமியினலஅடையபபடுவான ஙயாமையெனபவளுடைய ஆஙரமத
குபபோய ஒருபக்ஷம ஆகாரமிலலாமல வாஸமசெயது ஸநானம
பபவன அநதாததானமாகும சகதியை அடைவான கெளசிகிநதி
அடைநது இருபததொருநாள வாயுபக்ஷணமசெயது விருபபமற
சகும மனிதன ஸவாககம ஏறுவான மதஙகவாபியெனனும தீாத
தில ஸநானம செயபவன ஒருராததிரியில பலனடைநது ஓா ஆறா
தைபுமபறறுதவருமிதயரூமான [1]ஏஙவரரை அடைவான நைமிசா
பததிலுளள ஸவாககதீாததததில ஒருமாஸம புலனகளையடககி
னமசெயது தாபபணம செயபவன புருஷமேதமெனனும யாகத
பலனையடைவான கஙகாஹரதம உதபலாவனமெனனும தீாத
களில ஒருமாஸம ஸநானமசெயது தாபபணமசெயபவன அஙவ
ததின பலனையடைவான காலஞசரமலையிலும கஙகையமுனை
ன தீாததததிலும ஒருமாஸம ஸநானதாபபணமசெயபவன பதது
வமேதயாகஙகளின பலனையடைவான யஷடிஹரதமெனனும தீா
ததில ஸநானமசெயவது அனனதானததிறகு மேறபடடது பரத
ரஷடனே! மாசிமாஸததுபபூாணிமையில பரயாகையில மூனறு
டியேபதினோராயிரம புணயதீாததஙகள சேருகினறன பரதஙரே
டனே! மாகமாஸமுழுதும உறுதியானநியமததோடு பரயாகையில
யஸநானமசெயபவன பாவமதொலைநது ஸவாககமடைவான
ுதகணம பிதருககளின ஆஙரமம யமதீாததம இவறறில ஸநானம
பது பரிசுததனனமனிதன தீாததஙகளுககுசசமானமாவன கங
யில பரமமஸரஸெனனும இடததிறகுசசெனறு ஒருமாதம ஆகார
லாமல ஸநானதாபபணமசெயபவன சநதிரலோகததையடை
ன பனனிரணடுநாள ஆகாரமினறி உதபாதகம அஷடாவககரமென
ம தீாததஙகளில ஸநானதாபபணஙகளசெயதமனிதன நரமேதத
பலனையடைவான கயையிலுளள அஙமபருஷடததிலுமநிரவிநத
யிலும கரெளஞசபதியிலும ஸநானதாபபணஙகளசெயவதனல
றனறுவது பிரமமஹததியும போயவிடும கலவிஙகமெனனுமதீாத
திலஸநானமசெயபவன, எஙகும ஜலததடடினறி அளவறறஜல

---

1 'அநதகம' எனறபதம 'அநதகசதரு' எனனுமநாமததின ஏக
சமாககொளளபபடவேணடும, 'ஸமஹாரரூபி' எனனவுமாம

2 'முதலிடததில செயவதால ஒருபிரமமஹததியும இரணடாவதில
யவதால இரணடும மூனறுவதிலசெயவதால மூனறும போம' என
ு பழைய உரையின கருதது

ததைஅடைவான அகனிபுரமெனனுமதீாதததில ஸநானமசெ
மனிதன அகனிபசவானுடைய கனனிகைகளின அநதபபுரததிலவ
பான சரவீரபுரததிலவிசாலாநதியில தேவஹராதமெனனுமதீாத
தில ஸநான ஆசமனீயதாபபணமசெயபவன பிரமமாவைபபோல
ஙகுவான இநதிரியஙகளை அடககி ஹிமசைசெயயாமல புனராவா
ஙகை மகாநதை,எனனுமநதிகளிலஸநானமசெயபவன நநதனவ
னும இநதிரனதோடடததில அபஸரஸ்ஸுககளினல உபசரிககப
வான கிருததிகாஙகூததிரததில லௌஹிதயமெனனுமநதியின
வசிதீாததததில ஸ்ரததையோடு சாஸதிரபபடி ஸநானமசெயப
பௌணடரீகயாகபலனை அடைவான பனனிரணடுநாள உண
விபாசைநதியில ராமஹராதமெனனுமதீாதததில ஸநானதாபப
ணஞசெயதவன பாவததிலிருநது விடுபடுவான பரிசுததமானம
னோடு ஒருமாஸமஉபவாஸமிருநது மஹாஹரதததில ஸநானமசெ
மனிதன ஜமததகனிமுனிவருடைய கதியைஅடைவான வாககில
தியநதோடும வணககததோடும பிராணிஹிமசைசெயயாமல
னுடமபைவருததி விநதியமலையிலதவமசெயபவன ஒருமாஸத
பலனையடைவான மூணடம, பிரமமகயை, கிரிசி, தேவபாவ
தேவஹராதமஇவறறிலஸநானமசெயவதனல பிரமமாவைபபோல
ஙகுவான குமாரபதமெனனுமக்ஷேததிரததில ஒருமாஸமவஸிப
னல பாவஙகளநீஙகுகினறன நாமதைநதியிலும சூாபபாரகோ
மெனனும தீாதததிலும ஸநானமசெயதுகொணடு ஒருபக்ஷம
வாஸமிருபபவன ராஜகுமாரனுகப பிறபபான் ஜமபுமாாககமென
தீாதததில மூனறுமாஸஙகளும ஒருநாளும இநதிரியஙகளை அ
கிநதவமசெயபவன தவஸிததியடைவான கோகாமுகமென
தீாதததிறகும அஞசலிகாஸ்ரமததிறகும போயஸநானமசெயது
களைபபக்ஷிததுககொணடு மரவுரியுடுபபவன பததுதேவகனனி
களை அடைவான அவன ஒருகாலும யமலோகமபுகான கன
யாஹராததில வாஸமசெயபவன தேவலோகததைஅடைவான
மஹாவீரனே! அமாவாசையில நியமததோடு பிரபாஸதீாதத
ஸநானமசெய்யுமமனிதன ஒருநாளில தவபபயனைஅடைநது தே
வான உஜஜானகததிலும ஆாஷடிஷேணருடைய ஆஸ்ரமததி
பிஙகையின ஆஸ்ரமததிலும ஸநானமசெயவதனல எலலாபபாவ
ளும விலகிபபோம ரிஷிகுலயையெனனுமதீாததததில அகமாஷ
மெனனுமமநதிரததைஜபிதது ஸநானமசெயதுகொணடு மூனறுந
உபவாஸமாயிருககுமமனிதன அஸ்வமேதபலனை அடைவான பிண
ரகமெனனும தீாதததில ஸநானமசெயது ஓாஇரவு அஙகே தங

ிதன விடிநதவுடன பரிசுததனுகி அகநிஷடோமயாகபலனையடை
ன ரிஷியாமரமஙகளினுல விளஙகுகினற பிரமமஸரஸுககுச
னறு ஸநானமசெயது பரிசுததனுன மனிதன பௌணடரீக யாகத
் பலனையடைவான காமததை அடககி மைநாகபாவதததில ஒரு
மம ஸநானமும ஸநதியாவநதனமும செயதுகொணடிருபபவன எல
ாகபலனகளையுமஅடைவான காபபஹததிசெயதவன,காலோதகம
ிருணடம உததராமானஸம இவறறிறகு நூறுயோஜனை தூரததில
மபோதே பாவமறறவனுவான நநதிகேஸவாருடைய விககிரஹத
த தரிசிததபிறகு எலலாபபாவஙகளும விடடுபபோம ஸவர்கக
ககமெனனுமதீாததததில ஸநானமசெயத மனிதன பிரமமலோகம
ாவான சஙகாருககுமாமனும எலலாததனஙகளுககுமஇருபபிடமும
ததாகளாலுமசாரணாகளாலும அடையபபடட புணணியகேஷததிர
ான இமயமலை பிரஸிததமானது அதைபபாாபபதனுலும அதன
லபோவதனுலும அஙகே உபவாஸமிருபபதனுலும மனிதன பரி
தனுவான வேதாநதஙகளை அறிநத பிராமமணன, 'உயிாவாழககை
யறறது' எனறறிநது அநத இமயமலைககுசசெனறு அஙகே தேவா
ாயும முனிவாகளையும பூஜிதது நமஸகரிதது நியமததோடு உப
ஸமிருநது தேகததைவிடடு அதனுலேயே தவபபயனபெறறு நித
மசுததமுமான பிரமமலோகததிறகுப போவான காமககுரோத
ாபஙகளை ஜயிததுத தீாததஙகளுககுப போகிறவன அநதத தீாதத
ததிரையினுல அடையாத பலன எதுவுமிலலை போககககூடாத
டுபளளமான மாாககமுளள தீாததஙகளையும எலலாததீாததஙகளி
முளள பகதியோடு மனததினுல அடையவேணடும இநதத தீாதத
ானம யாகததிறகுச சமமான புணணியம், ஸவாககததிறகு ஒப
ற ஸாதனம் இது வேதஙகளின ரஹஸயம், பாவஙகளைப போககு
ு பிராமமணாகளுககும தனககு உபகாரமசெயத யோககியனுக
இதைச சொலலலாம், வேணடினவாகளுககும வழிபடும சிஷய
ககும காதில உபதேசிககவேணடும' எனருா சிறநத தவமுளள
ஙகிரஸெனனும முனிவா இதைக கௌதமருககு உபதேசிததாா.
நதஞானமுளள காபயபராலஅஙகிரஸுககு உபதேசிககபபடடது
தத தீாததமகிமை மஹரிஷிகளும ஜபிககததககது, தூயவறறுள
நதது எபபோதும எழுநதவுடன ஜபிபபவன பாவஙகள நீஙகி
ாககமடைவான அஙகிரஸினுல சொலலபபடட இநத ரஹஸயத
நககேடபவனும உயாகுலததில ஜனிததுப பூாவஜனமஙகளின
பகததோடிருபபான' எனருா

அறுபததைநதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஒநஸித்தர் ஓர்உஞ்சவ்ருத்திப்ராம்மணருக்குக் கயுகையின் மஹிமையைக் கூறியது)

புததியில பருகஸபதிககும பொறுமையில பிரமமதேவருககும பராககரமததில இநதிரனுககும உலகததில பிரகாசிபபதில ஸூரியனுக்கும சமமானவரும மிககமகிமையுளளவரும யுததததில அாஜுனனால அடிககபபடடவருமான பீஷமரை யுதிஷடிரா தம ஸஹோதரரோடும மறறும அனேகரோடும சோநது கேளவிகளகேடடாா சாதலபததில படுதது உததராயணததை எதிாபாாததிருபபவரும நிசசயநதவறுத வருமான பீஷமாசாரியரைப பாாபபதறகாக மகரிஷிகள வநதனா அதரி, வஸிஷடா, பருகு, புலஸதியா, புலஹா, காது, அஙகிரஸ, கௌதமா, அகஸதியா, மனததை மிகவும அடககினவாாகிய ஸுமதி, விஶவாமிதரா, ஸதுலசிரஸ, ஸமவாததா, பிரமதி, தமா, பிருஹஸபதி, சுகராசாரியா, வயாஸா, சயவனா, காஶயபா, தருவா, துாவாஸா, ஜமதகனி, மாாககணடேயா, காலவா, பரதவாஜா, ரைபயா, யவகரீதா, தரிதா, ஸதுலாகஷா, சபலாகஷா, கணவா, மேதாதிதி, கருசா, நாரதா, பாவதா, ஸுதனவா, ஏகதா, தவிதா, நிதமபூ, புவனா, தௌமயா, சதானநதா, அகருதவரணா, பரசுராமா, கசாமுதலான மஹாதமாககளான மகரிஷிகள பீஷமரைக காணவநதனா வநத அமமகாதமாககளுககு யுதிஷடிரா ஸகோதராகளோடுகூட வரிசைப பிரகாரம அதிதிபூஜையை ஸரியாகசசெயதாா அவராலபூஜிககபபடட அமமஹரிஷிகள ஸுகமாக உடகாாநது பீஷமரைபபறறி எலலாருடைய காதுகளுககும மனததிறகும இனிமையாக அழகான கதைகளைச சொலலினா பரிசுததாதமாககளாகிய அநத ரிஷிகள சொனன கதைகளைக கேடடுப பீஷமா மிகமகிழநதவராயத தமமை ஸவாககததிலிருபபவராகவே நினைததாா பிறகு, அமமஹரிஷிகளனைவரும பீஷமரிடததிலும பாணடவரிடததிலும விடைபெறறுககொணடு எலலாரும பாாததிருககையிலேயே அநதாததானமாயினா மிகசசிறநத பிரபாவமுளள அநதரிஷிகள அநதாததானமான பினபும பாணடவாககளனைவரும அவாகளைத துதிததுப பலமுறை நமஸகரிததனா எலலாரும மனமகிழநது, மநதிரஙகெரிநதவாகள உதயமாகுமஸூரியனை உபஸதானமசெயவதுபோலக கௌரவததிலவரான பீஷமரைப பூஜிததனா

குக்களையெலலாம பிரகாசிககசசெயயும அமமஹறிஷிகளின தவ
மையைககணடு பாணடவாகள மிகக ஆசசரியமடைநதனா அநத
ிகளின சிறநதமகிமையை நினைதது அநதப பாணடவாகள பீஷம
னகூட அவாகளைபபறறிப பாராடடிபபேசினா அநதபபிரஸதா
தின முடிவில,பாணடுபுதாரும தாமபுதாருமான யுதிஷடி ரா பீஷம
டைய பாதஙகளைத தலையாலவணஙகி, "பிதாமஹரே! எநதத
சஙகள, எநதககிராமஙகள, எநதஆசரமஙகள, எநதமலைகள, எநத
கள புணயமானவைகளிற சிறநதவையென்று அறியலாம?" என்று
மதததைபபறறிய கேளவியைககேடக, பீஷமா சொலலலானா
"யுதிஷடிரா! இநத விஷயததில உஞசவிருததிசெயகிற ஒருவ
கும ஒரு ஸிததருககும நடநத ஸமவாதமாகிய ஒரு பழைய இதி
சம கூறுகினறனா அதைச சொலலுகிறேன மனிதாகளிற
நத ஒரு ஸிததா மலைகளால அலஙகரிககபபடட இநதபபுவனியெல
ம பலமுறைதிரிநது உஞசவிருததிசெயயும ஒரு சிறநதகிருஹஸத
டைய வீடடை அடைநதாா அநதரிஷி அவரால முறைபபடி
ிககபபடடுப பிரஸனனராகி அநத இரவு அநதககிருகததில ஸுக
க வஸிததாா அநத உஞசவிருததிபபிராமமணா காலைககடமை
ச செயது பரிசுததராயத தம கருமஙகளையெலலாமுடிததுககொண
கும அநத அதிதியான ஸிததரிடம போனா அமமஹாதமாக்க
வரும சோநது ஸுகமாக உடகாநது வேதஙகளைசசோநத தாம
ஸதிரம சிஷடாசாரமுதலியவறறினல அறியபபடட சிறநத
யஙகளைப பேசிககொணடிருநதனா சிறநத புததியுள்ள அநத
சவருததிககாரா|பேசசினமுடிவில அநத ஸிததரைநோககி என்னே
இபபோது கேடகும கேளவியையே சிரததையுடன கேடடாா.
பா, 'எநதத் தேசஙகள, எநதககிராமஙகள, எநத ஆசரமஙகள,
மலைகள, எநத நதிகள புணணியமுளளவைகளிற சிறநதவையாக
ியததககவை எனபதைச சொலலககடவீா' என்று கேடக,
தா சொலலலானா
'நதிகளிற சிறநததும பகீரதனல கொணடுவரபபடடதுமான
கைநதி எவறறின வழியாகப பெருகுகிறதோ அநதத தேசஙக
ம அநதககிராமஙகளும அநத ஆசரமஙகளும அநத மலைகளும புண
யமானவைகளிற சிறநதவை ஒரு மனிதன கஙகையை அடைநது
பாதிககும நறகதியைத தவததினலும பிரமமசாரிவிரதததின
ம யாகஙகளினலும தியாகஙகளினலும அடையமுடியாது எநத
ிதாகளின தேகஙகள கஙகாஜலமமேலேபடடபிறகு விடபபடுகின
வோ அவாகளுககு முகதிவருவதனல மறுபடியும தேகமவிடுவது

சொலலபபடவிலலை பிராமமணரே! எநதமனிதாகள எலலாககர்மங் களும கஙகையின ஜலததினால நடததுகினறனரோ அவாகள பூமியை விடடபின மேலுலகததிலிருபபா முறபிராயததில பாவகாரியஙக ளைச செயத மனிதாகளும பினபிராயததில கஙகையைச சோநதிருப பாராயின உததமகதியை அடைவா பாவமுளளவாகளும கஙகை யமுனைகளின ஸஙகமததில தேகஙகளை விடடாராயின அதனாலேயே பரிசுததாகளாகி முகதிபெறுவாா பரிசுததமான கஙகாஜலததில மரா தையுடன ஸநானமசெயயும மனிதாகளுககு உணடாகும்பலன அனேகயாகஙகளாலுமுணடாவதிலலை மனிதனது எலுமபு எததனை வருஷம் கஙகையின ஜலததிலிருககுமோ அததனை ஆயிரவருஷம அவன தேவலோகததிற பூஜிககபபடுவான ஸூாயன உதயமாகும போதே மிககஇருளை ஒழிததுககொணடே பிரகாசிபபதுபோலவே மனிதன கஙகாஜலததில ஸநானமசெயயுமபோதே பாவததை ஒழித துககொணடு பிரகாசிககிறான பரிசுததமான கஙகாஜலம இலலாத தேசஙகளும திசைகளும, சநதிரனிலலாத இரவுகள போலவும பூவாத மரஙகள போலவுமிருககினறன கஙகையிலலாமறபோனால உலகம, தாமமும ஞானமுமிலலாதவாணாமரமஙகள போலவும ஸோம லதையிலலாதயாகமபோலவும ஆகிவிடும சூரியனிலலாத ஆகாயமும மலைகளிலலாத பூமியும காறறிலலாத இடைவெளியும எபபடியோ அபபடியே கஙகையிலலாததேசஙகளும திசைகளும ஆகும ஸநதேக மிலலை மூனறு உலகஙகளிலுமுளள எலலாபபிராணிகளும புணணிய மான கஙகாஜலததினால தாபபணம செயவதினால மிகுநத திருபதியை அடைகினறன மூனறு உலகஙகளிலுமுளள தேவாகள ரிஷிகள [1] பரோதாகள பிதருககள ஆகிய அனைவரும கஙகாஜலததில தாபபணம செபவதனால திருபதியடைகினறனா ஸூரியபுடமாககாயநத கஙகாஜலததை ஒருவன குடிததால யவஙகளை ஆகாரமாகப போடடபசுவின கோமயததிலிருககும யவஙகளைச சாப்பிடுவ தைபபாாககிலும அது சிறநதது ஆயிரம சாநதிராயணமசெயது தேகசுததிசெயகிறவனும கஙகைஜலததைக குடிபபவனும ஒபபா யிருபபரோ, இராரோ ஆயிரமயுகஙகள ஒறறைககாலால நினறு தவமசெயயும மனிதனும ஒருமாஸம கஙகையில ஸநானம செயபவனும ஸரியாயிருபபரோ, இராரோ பதினாயிரம யுகம தலைகீழாகததொஙகித தவஞ்செயயும மனிதனைபபார்ககிலும கங கையில தனனிஷடபபடியிருபபவனும மேலாவான பிராமமணோத

[1] ஸபிணடீகரணமவரையில பரோதாகளெனறும பிறகு பிதருகக ளெனறும சொலலபபடுவா

ரே[1] கஙகையில ஸநானமசெயபவனுடைய பாவஙகள எலலாம
னியில போடபபடடபஞசுபோல எரிநதுபோயவிடும துககததி
மனமகெடுககபபடடு அதறகுப பரிகாரம தேடுகிறமனிதாகளுகக
கஙகைககுசசமமான ஆதரவு ஒனறுமிலலை கருடனைபபாாப
ஞல ஸாபபஙகள விஷமறறுபபோவதுபோலக கஙகையைபபாாப
ஞல மனிதாகள எலலாபபாவஙகளிலிருநதும விடுபடுகினறனா
வுலகததில நிலையும[1] கவசமும ஆதாவுமறறவாகள எவரோ அவா
களுககு கஙகை நிலையாகவும[2] கவசமாகவும ஆதாரவாகவும ஸுக
வுமிருககினறது அனேக கொடியபாவஙகளினல விழுஙகபபடடு
ததிலவிழும அதமரானமனிதருமகஙகையைசசோநதால மறுமை
அவாகளை அது கரையேறறும புததிசாலிகளிறசிறநதவரே[1]
டவிடாமற கஙகைககுபபோகிறவாகள ரிஷிகளோடும இநதிராதி
வாகளோடும, புணணியததில ஸமபாகமுளளவாகளாசிறாாகள
ரமமணரே[1] கலவியும ஆசாரஙகளுமிலலாமல அயோககியாகளான
மனிதாகளும கஙகையை அடைநதபின யோககியாகளாகிறாாகள
வாகளுககு ஹவயமும பிதருககளுககுககவயமும நாகாகளுககு
ரிதமும எபபடியோ அபபடியே மனிதாகளுககுக கஙகாஜலம இவ
கததில மேனமையைவிருமபுகினற பிராணிகள, பசியினல வருநத
படட குழநதைகள தாயை அடுபபதுபோலக கஙகையை அடுக
றன பிரமமலோகம எலலாலோகஙகளுககும மேறபடடதாகச
லலபபடுவதுபோலக கஙகை இவவுலகததிலுளள எலலாநதிகளி
சிறநததாகச சொலலபபடுகிறது உலகஙகளுககுப பசுவும
ரமமணனும எபபடியோ, ஹோமம செயயபபடுவனவறறுள
ாமரஸம எபபடியோ அபபடியே பாவநதீாசசெயபவறறுள
கை காமதேனுவானது தனனை அடுதததேவாமுதலியவருககும
கியமாக நினைககபபடுவது போலவே கஙகை இவவுலகததில
னை அடுதத எலலாபபிராணிகளுககும முககியமாக நினைககபபடு
து தேவாகள, ஸதராஙகளமுதலிய யாகஙகளவழியாகச சநதிர
ததிலும ஸூரியனிடததிலுமுளள அமிருதஙகளை[3] உடகொளள
போல மனிதாகள கஙகைநீரை உடகொளளுகினறனா கஙகைக
ரயிலுளளமணலினல பூசபபடடாலும தாம ஸவாககததிலிருப
போலச சிறபபுறறிருபபதாக ஜனஙகள நினைககிறாாகள கஙகைக

1 'வாம' எனறபாடம கொளளபபடடது 2 கவசமபோலப பலம
வது 3 அககினியிலசெயயும ஆஹுதி ஸூரியனைசசேருவதனலும சந
கலைகள கிருஷணபக்ஷததில ஸூரியனிடததில சேருவதனலும அநத
ிருதஙகளைத தேவா புசிககிறாரெனறது

சுரையிலுண்டான மண்ணைச் சிரசிலவகிப்பவன் இருளைப்போக்கு
ஒளியுள்ள சூரியனுடைய காந்தியை அடைகிறான் கங்கையின்
களை ஸம்பந்தப்பட்டகாற்று மனிதன்மேற் படும்போதே அ
பாவத்தை இழுத்துவிடுகிறது விசனங்களினால் வருத்தப்ப
இறந்துபோகுந் தருணத்திலிருக்கும் மனிதனுக்குக் கங்கை
பாபத்தாலுண்டான இன்பம் விசனங்களைப்போக்கிவிடுகிறது
கையானது அன்னம் சக்ரவாகம் என்னும் பக்ஷிகளின் கூ
களினால் கந்தர்வர்களையும் மணல்மேடுகளினால் மலைகளையும்
றது அன்னமுதலான பலவகைப்பறவைகளால் நிரம்பச்சூழப்
றதும் பசுக்கூட்டம் நெருங்கியிருப்பதுமான கங்கையைக் கண்
பிறகு ஸ்வர்க்கலோகமும் மறக்கப்படும் கங்கையின் மணல்
டில மனிதர்களுக்குண்டாகும் சிறந்த இன்பமானது தேவலோக
லிருந்து எல்லாப் போகங்களையும் அனுபவிப்பவனுக்கும் உண்
காது இவ்வுலகத்தில் வாக்கினாலும் மனத்தினாலும் காயத்தினா
செய்யப்பட்ட பாவங்கள் மூடியிருக்கும் மனிதனும் கங்கை
கண்டவுடன் பரிசுத்தனாவானென்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்
கங்கையைக் கண்டாலும் ஆசமனம் செய்தாலும் ஸ்நானம்
தாலும் ஒருமனிதன் தன்குலத்தின் பின்னேழு தலைமுறையாரை
முன்னேழு தலைமுறையாரையும் அவருக்கும் முந்தினவரை
கரையேற்றுவான் கங்கையானது கேட்கப்பட்டாலும் விரும்
பட்டாலும் குடிக்கப்பட்டாலும் தொடப்பட்டாலும் பார்க்கப்பட்
லும் ஸ்நானம்செய்யப்பட்டாலும் மனிதர்களின் தாய்வம்சம் தந்
வம்சமிரண்டையும் நிச்சயம் கரையேற்றிவிடும் கங்கைக்கரை
யிருந்துகொண்டு தவத்தையும் யாகத்தையும் வேதமுத
வற்றை ஓதலையும் மற்றுமுள்ள ஸத்கருமங்களையுஞ்செய்யும் மனி
களுக்குக் கங்காத்வாரமுதலான தீர்த்தங்களுக்கு மேலானது ஒ
மில்லை மாலையிலும் காலையிலும் மனிதன் கங்கையை நினைக்கவே
டும், ஸ்நானம்செய்யும்போதெல்லாம் வாயினால் சொல்லவேண்டு
பிதுருக்களுக்குத் தர்ப்பணம்செய்யும்போதும் மரணகாலத்தி
நினைக்கவேண்டும் கங்கையானது, பார்ப்பதனாலும் தொடு
னாலும் குடிப்பதனாலும் கங்கையென்று சொல்வதனாலும், பா
செய்தமனிதர்களை நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும்
த்தப்படுத்துகிறது பிறப்பையும் உயிர்வாழ்க்கையையும் ஓதலை
பயன்படச்செய்யக் கருதுகிறவன் கங்கைக்குச்சென்று பிது
களுக்கும் தேவர்களுக்கும் தர்ப்பணம்செய்யவேண்டும் ஒருமனி
கங்கைக்குப்போய் அடையும்பலனை ஓதலினாலும் பொருளினா

கமுதலியகாமஙகளினுலும அடைவது முழுதும்முடியாது புணணி
ான ஜலமுளளதும சுகததைததருவதுமான கஙகையைசசகதியிரு௩
ட:பாராதவாகள பிறவிககுருடருககும் பிளாஙகளுககும முடவருக
் சமமானவா நட௩தது நடககிறது நடபபதாகிய முககாலஙகளேயும
றி௩த மகரிஷிகளாலும இநதராதிதேவாகளாலுமகொணடாடபபடும
கையை எநத மனிதன அடையாமலிருபபான ? கலவியிற சிறநத
னபபிரஸதா, கிருஹஸதா, ஸ௩யாஸிகள, பிரமமசாரிகளெனனும
ாகு ஆஸரமததாராலும அடையபபடும கஙகைககு எநத மனிதன
ாகாமலிருபபான ? கூடடைவிடடு உயிாபோகுமபோதும யோகய
னறு பெயாபெறற எவன பகதியோடு கஙகையை மனததில நினைப
ீனு அவன மேறகதிபெறுவான இவவுலகததில எநதமனிதன கங
யை அடைகிருனே அவனுககுத தேகமவிழுமளவும பயததைததரு
வாகிய (பேயபிசாசு பாமபு முதலியவறறின) பயமும பாவபயமும
பயமும இலலை மிகப்புணணியமான கஙகாநதி ஆகாயததிலிருநது
ியில விழுமபோது மகேசுவரா தமதலையால தாஙகினுா , மேலுலகத
ும அதையே தலையிலவைததுககொணடிருககிறுா பரிசுததமான
ாறுமாாககஙகளினுல மூனறுலகஙகளும கஙகையினுலஅலஙகரிககப
டிருககினறன அதனஜலததை உபயோகிககும மனிதன கருதாாத
வான ஆகாயததிலுளள (நகூததிரமுதலிய) தேஜஸுகளில ஸூா
எபபடியோ புருஷாகளில தேவேநதிரனஎபபடியோ அபபடி நதிக
கஙகை [1]பிதருதேவாகளில சநதிரன எபபடியோ அபபடியே நதி
ல கஙகை தாய, தநதை, புதரா, மனைவி, பொருளஇவாகளைபபிரிகிற
ககும கஙகையைப்பிரிவதனுலுணடாகும துயரம உணடாகாது
கையைப பாாபபதனுலுணடாகும இனபம காடுகளினுலும வேண
போகஙகளினுலும புதரஸநதானததினுலும திரவியலாபஙகளினு
உணடாவதிலலை பூரணசநதிரனைபபாாதது மனிதாகளினகண
படிககுளிாகிறதோ அபபடியே கஙகையைபபாாததுக குளிாகிறது
தியோடு அனபுவைதது மனமசெலுததி, 'இதுவே ஆதாரம இது
பாகதி' எனறெணணிக கஙகையை அனுஸரிததிருபபவன எவனே
ன அநதககஙகையின அனுககிரகததிறகுப பாததிரனுவான ,
ியிலும ஆகாயததிலும மேலுலகததிலுமுளள பலவகைப பிராணி
ககும கஙகை ஸநானம செயவதறகுரியது ஸாதுககளுககு எப
தும செயயததககசிறநதகாரியம கஙகாஸநானநதான கஙகை

[1] ஸோமன, பிதருமான, யமன, அஙகிரஸவான, அகனி, கவயவாகனன
லான பிதருககளில சநதிரன முதலாக எணணபபடடனன

எல்லா உலகங்களிலும் புண்ணியமாயிருப்பதனாலேதான் அதன் புகழ்விளங்குகிறது. துர்மரணமாக இறந்தவரையும் ஸந்ததியில்லாம லிறந்தவரையும் அது ஸ்வர்க்கம் சேர்த்திருக்கிறது. இவ்வுலகில் சாம்பலாகப்போன ஸகரபுத்ரர்களை ஸ்வர்க்கலோகஞ்சேர்த்தது. கீர்த்தியினால் எழும்பப்பட்டவையும் மனத்தை மிக்கக்கவருகின்றவையும், வேகமுள்ளவையும் மிக்கக்கொந்தளிக்கின்றவையும் அழகிய நிறமுள்ள வையுமான கங்கையில் அலைகளினால் பரிசுத்தஞ் செய்யப்பட்டவர்கள் [1]சூரியனுக்குச் சமானமாகிறார்கள். பசுக்களின் வளப்பத்தினால் பாலும் நெய்யும் பயிர்முதலியதொழில்வளப்பத்தினால் செல்வமும் நிரம்பினதும், நினைத்ததையெல்லாம் அளிப்பதனால் மிகச் சிறந்த கொடையுள்ளதும், வேகமுள்ளதும், இறங்கக்கூடாத ஆழமுள்ளது மாகிய கங்கைக்குச்சென்று தேகத்தைவிட்ட தைர்யசாலிகள் தேவ ரோடு சேருகிறார். புகழ்பெற்றதும் பெரிதும் எல்லாஉலகங்களிலும்பிர வேசித்திருப்பதும் இந்திராதிதேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் மனிதர் களாலும் அநுஸரிக்கப்பட்டதுமான கங்கை கண்ணில்லாதவருக்கும் மதியில்லாதவருக்கும் பொருளில்லாதவருக்கும்விரும்பினவற்றையெல் லாம் அளிக்கும். செல்வமும் சௌக்கியமும் நிரம்பியதும் பெரும்புண் ணியத்தைத்தருவதும் மூன்று வழிகளிற் செல்வதும் மூன்றுலகங்களை யுங்காப்பதுமாகிய கங்கையைச்சேர்ந்தவர் தெய்வலோகத்தைச்சேர்ந் தவரே. கங்கையினிடம் வஸிப்பவனுக்கும் அதைப்பார்ப்பவனுக்கும் தேவர்கள் ஸுகங்களைக்கொடுக்கின்றனர். அதைத்தொடுவதனாலும் காண்பதனாலும் அநுக்கிரகமுண்டாக்கப்பட்ட தேவர்கள் அவன் விரும்பின நற்கதியையும் கொடுக்கின்றனர். இஷ்டங்களைக் கொடுக்கச் சக்தியுள்ளதும் அடுத்தவர்களை [2]விசாரிப்பதும் [3]பெரிதும்வெகுதூரஞ் செல்வதும் க்ஷேமத்தையும் ஸம்பத்தையும் தருவதும் பாக்கியமுள்ள தும் மிக்க அநுக்கிரகமுள்ளதும் தேஜஸைக்கொடுப்பதும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஆதாரமுமான கங்கையை அடைந்தவர்கள் ஸ்வர்க்கம் அடைந்தவர்தாம். எதனுடையகீர்த்தி தேவலோகத்தையும் ஆகாயத் தையும் பூமியையும் திசைகளையுமூலைகளையும் வியாபித்து எல்லாவற் றிற்கும் மேலாயிருக்கிறதோ அந்த மஹாநதியின் ஜலத்தையடைந்த மனிதரனைவரும் க்ருதார்த்தராவர். கங்கையென்றுபெயருள்ள இந்த நதி யாவருக்கும் ஸ்திரமான ஆதாரம், ஸுபர்மண்யரையும் ஸ்வர்ணத் தையும் காப்பதில் வைத்துக்கொண்டிருந்தபெண், தாமார்த்தகாமங்க

1 தேவராகிறார். 2 'பருசநீ' என்பதுமூலம், 'விஷ்ணுவினதாய' என்பதுபழையஉரை. 3 குணமிகுந்தது.

னனும மூனறுபுருஷாரததஙகளையும கொடுபபது, தேவாகளுககு
விஸாஙிய ஙெயயையுணடாககுவது, பாவததைபபோககுவது
கையானது ஆகாசததிலிருநது காலேயில இழிநது ஜலததினுல உல
களைவியாபிததது ஙிதயரான நாராயணரிடததிலிருநது முதலில
டாயிறறு, அநத நாராயணருடைய பாதததிலிருநது ஸிமசுமார
காம எனனும காலசககரததிலிழிநது அஙகிருநது துருவனிடததி
ம அஙகிருநது சநதிரனிடததிலும சநதிரனிடததிலிருநது சூரிய
டததிலும சூரியனிடமிருநது மேருமலேயினிடததிலும மேருமலே
வமெடுதத விஷணுவினிடமிருநது ஸிவனதலேயிலும அஙகிருநது
யமலேயிலும வநது சோநதது, ஸதயததைககாபபதும பொருள
ணடுகிறவன பிராாததிககததககதும ஸவாககததுககும பூமிககும
நததாகப பாாககததககதுமாயிருபபது. அரசனே! இமயமலே
ா பெணணும ஸிவனமனேவியும ஸவாககததிறகும பூமிககும ஒப
னதும பூமியில சிறநதபாககியமுளளதும மூனறு உலகஙகளுககும
ணணியஙகளைக கொடுபபதுமாகக கஙகை படைககபபடடது,
ாககலோகததிறகுத தாயும தேனேயும ஙெயயையும பொழிவதும
யபோலத தேகததின ஒளியைககொடுபபதும பெரிய அலேகளினு
ம பிராமமணாகளினுலும விளஙகுவதும ஸவாககததிலிருநது இமய
யில விழுநது ஸிவனதலேயினுல ஏநதபபெறறதுமாயிருககிறது
கையானது சிறநத உறபததிகாரணம, ரஜோகுணததையொழிப
, இளேபபைபபோககுவது, படுககைபோல ஸுகமானது, சீக
மாக ஜலமபெருகுவது, புகழைககொடுபபது, உலகததைக காப
, ஸநானம செயபவருககு ஙினேதத உருவததைததருவதும
லுலகததிறகு வழியுமாயிருபபது பொறுமையிலும காபபதி
ம தாஙகுவதிலும பூமிககும, பிரகாசிபபதில அககிககும சூரியனுச
, பிராமமணாகளுககு உதவிசெயவதில ஸுபராமமணயருககும
னமெனறு கஙகை எபபோதும பிராமமணாகளால ஙினேககபபடு
து ரிஷிகளால துதிககபபடடதும விஷணுபாததிலுணடான
ம பழமையானதும மிகபபரிசுததமான ஜலமுளளதுமாகிய கங
யை இவவுலகததில முழுபகதியோடு மனததினுலடைகிறவரும
மமலோகததை அடைகிறவரே எலலாககுணஙகளும ஙிரமபின
கை பூாணமான அனுககிரகததினுல தாயா பிளளேகளே முனனுக
கொணடுவருவதுபோல இவவுலகஙகளை முனனுககுக கொணடு
கிறது. ஆதலால, பிரமமலோகததையடைய விருமபுகிறவாகள
போதும மனததையடககிக கஙகையையே பஜிககவேண்டும் தவ

ஸித்தியைவிரும்பின பரிசுத்தமனமுள்ளவன் நமஸ்கரித்துப் பக்தி செய்யப்படுவதும் மேலேபட்டவுடன் எல்லாரையும் பரிசுத்தம் செய்வதும் பூமியைரக்ஷிப்பதாக அறியப்படுவதும் பாவத்தங்களில் ரேவதி நக்ஷத்திரம்போலப் பிரகாசிப்பதும் ஜலம் நிரம்பினதும் மீன்களினால் கண்விழித்திருப்பதுபோன்றதும் எல்லாப் பிராணிகளும் குடிக்கத் தகுந்த சிறந்த ஜலமுள்ளதும் அரசர்களையும் காப்பதும் ஸாதுக்களுக்கு ஆதாரமும் அமிருதம்போன்றதும் பிரமதேவராலும் விரும்பப்படுவதுமான கங்கையை அடையவேண்டும். பகீரதன் உக்ரமான தவத்தினால் எல்லாத்தேவர்களையும் ஈஸ்வரரையும் ஆராதித்துக் கங்கையைப் பூமிக்குக் கொண்டுவந்தான். அந்தக்கங்கையை அடிக்கடி அடைவதனால் மனிதர்களுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் பயமில்லையென்று அறியவேண்டும். நான் புத்தியினால் நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்துக் கங்கையின் குணங்களிற் சிறிதுதான் உமக்குச் சொன்னேன். அதின் குணங்களெல்லாவற்றையும் அறிவதற்கும் சொல்வதற்கும் எனக்குச் சிறிதும் ஸாமர்த்தியமில்லை. எவ்விதப் பிரயத்தினங்களாலும் மேருவின்கற்களையும் கடல்நீரையும் எண்ணினாலும் கங்காஜலத்தின் குணங்களைமட்டும் அறியவும் சொல்லவுமுடியாது. ஆதலால், நான் மிகுந்த ஶ்ரத்தையோடு சொன்ன இந்தக் கங்கையின் குணங்கள் எல்லாவற்றையும் ஶ்ரத்தையோடும் பக்தியோடும் வாக்கினாலும் மனத்தினாலும் செய்கையினாலும் எப்போதும் கொண்டாடவேண்டும். நீர் இம்மூன்று உலகங்களினும் புகழ்பரவி, யாருக்கும் கிடைக்கத்தகாத பெருந்தவஸித்தியையும் பெற்றுக் கங்கையினாலேயே அளிக்கப்பெற்ற புண்ணியலோகங்களில் சீக்கிரத்தில் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிப்பீர். சிறந்த மகிமையுள்ள கங்கை உமது மனத்தையும் எனது மனத்தையும் எக்காலமும் விடாமலிருக்கவேண்டும். அடுத்தவர்களிடம் அன்புள்ள கங்கை, இவ்வுலகத்தில் பக்தியுள்ளவனைத் தன்தாமத்தைச் செய்வதனாலுண்டாகும் சிறப்புக்களையும் ஸுகங்களையும் கூட்டிவைக்கிறது' என்றார். இவ்வாறு சிறந்த புத்தியும் ஒளியுமுள்ள அந்தஸித்தர் அந்த உஞ்சவிருத்திப்பிராமமணருக்கு அவர்கேள்விக்குத்தக்கபடி கங்கையின் உண்மையான குணங்களெல்லாவற்றையும் பலவகைகளால் உபதேசித்து ஆகாயத்திலேறினார். ஸித்தருடைய உபதேசங்களினால் தெளிவுற்ற உஞ்சவிருத்திப் பிராமமணர் உடனே கங்கையை முறைப்படி உபாஸித்துப் பெறுதற்கு மிகவும் அரிதான தவப்பேறுபெற்றார். குந்திபுத்ரனே!-அவரைப் போலவே நீயும் எப்போதும் மிகுந்தபக்தியுடன் கங்கைக்குச்செல

ாந்த பலனையடைவாய்'' என்றார் இவ்வாறு கங்கையைப்புகழ்ந்து
ினதாகப் பீஷ்மர்சொன்ன சரித்திரத்தைக்கேட்டு, யுதிஷ்டிரரும்
பிமார்களுடன் மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்தார்.

அறுபத்தாறுவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(நாரதர், பூஜிக்கத்தக்கவரை க்ருஷ்ணனுக்குச் சொல்லியது.)

யுதிஷ்டிரர், "இம்மூன்று லோகங்களுக்கும் பூஜிக்கத்தக்க மனி
ர் யார்? அதை விரிவாகச்சொல்லும். நீங்கள்சொல்வதைக் கேட்ப
ு எனக்கு ஆசைதீரவில்லை" என்றுகூற, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:
"இந்தவிஷயத்திலும், நாரதருக்கும் க்ருஷ்ணனுக்கும் நடந்தஸம்
ஷணையாகிய ஒருபூர்வசரித்திரம் கூறுகின்றனர். நாரதர் கைகூப்பிக்
ாண்டு பிராம்மணஸ்ரேஷ்டர்களைப்பூஜிக்கக்கண்ட க்ருஷ்ணன், 'பக
னே! யாரை நமஸ்கரிக்கிறீர்? பகவானே! நீர் யாரை நமஸ்கரிக்கி
ீர் அவர்களிடத்தில் நீர்கௌரவம்வைத்திருப்பீர். தர்மங்தெரிந்த
றசிறந்தவரே! நாம் கேட்கக்கூடுமாயின் இதைச்சொல்லக்கடவீர்'
ுறுகேட்க, நாரதர் சொல்லலானார்: 'பகைவர்களைக் கொல்பவரான
ாவிந்தரே! நான் யாரைப்பூஜிக்கிறேனென்பதைக் கேளும். இவ்வுல
ில் இதைக்கேட்கத்தக்க புருஷர் உம்மைவிட வேறுயார் இருக்கி
? பிரபுவே! வருணனையும்வாயுவையும் ஆதித்யனையும்இந்திரனையும்
ியையும் சிவனையும் ஸுப்ரம்மண்யரையும் மஹாலக்ஷ்மியையும்
ஷ்ணுவையும் பிரம்மாவையும் ப்ருஹஸ்பதியையும் சந்திரனையும்
தத்தையும் பூமியையும் ஸரஸ்வதியையும் எவர்கள் எப்போதும்நமஸ
ிக்கிறார்களோ அவர்களை நான் நமஸ்கரிக்கிறேன். யாதவஸ்ரேஷ்டரே!
த்தையேதனமாக உடையவரும் வேதமறிந்தவரும் எப்போதும்
த்தை விடாதிருப்பவருமாகியமகானுபாவர்களை நானெப்போதும்
ிக்கிறேன். பிரபுவே! உண்ணுமலேதேவபூஜைசெய்பவர் தறபுகழ்ச்சி
ஆசையுமில்லாமல் பொறுமையுள்ளவராயிருப்பவரை நான்
ஸ்கரிக்கிறேன். யாதவரே! பொறுமையும் அடக்கமுமுடையவர்க
ும் ஜிதேந்திரியர்களாயும் யாகங்களை நன்றாகச்செய்து, ஸத்யத்
யும் தர்மத்தையும் பூமியையும் பசுக்களையும் பூஜிக்கின்றவர்களையும்
் நமஸ்கரிக்கிறேன். யாதவரே! கிழங்குகளையும் கனிகளையும்
த்துக்கொண்டும் ஒன்றையும் சேர்த்துவைத்துக்கொள்ளாமல்
கருமங்களைச் செய்துகொண்டும் காட்டில் தவம் செய்கிறவர்களை,

நமஸகரிககிறேன யாதவரே! வேலைககாரரைககாபபாறறததிற
யுளளவாகளும எபபோதுமவிருநதோமபலை விரதமாககொண
வாகளும தேவதைககு நிவேதனம செயத சேஷததைப புசிபப
களுமாயிருபபவரை நமஸகரிககிறேன வேதததைஓதி யாராலு
வெலலமுடியாதவாகளும சிறநதவாககுளளவாகளும ஜிதேநதிரி
களும யாகஙகளசெயவிபபதிலும ஓதுவிததலிலுமே எபபோது
முயறசியுளளவாகளுமாயிருபபவாகளை நான பூஜிககிறேன எபபோ
தும எலலாபபிராணிகளிடததும அனபுளள மனததுடன முது
சுடுமவரையில வேதாதயயனம செயதுகொணடிருபபவரை நம
பூஜிககிறேன யாதவரே! வெறுபபிலலாமல குருபணிவிடைசெய
அவாகளனுககிரகமபெறுவதிலும ஓதுவதிலும முயறசியோடி
கும விரதநதவறாதவாகளை நமஸகரிககிறேன யாதவரே! சிற
தவமுளள ரிஷிகளும சொனனசொல தவறாதவரும ஹவய
யஙகளை எப்போதுமநடததுகிறவருமான பிராமமணாகளை நமஸக
கிறேன யாதவரே! பிகைஷயெடுததுககொணடு ஸுகததையும தன
ததையுமவிடடுக குருவினவீடடிலேயே இருநதுகொணடு இளைததிரு
பவரை நமஸகரிககிறேன கேசவரே! எனனுடையதெனற அபிமானததை
பகைமையையுமவிடடு மனவுறுதியுடன பிரயோஜனததைக கருதா
வேதஙகளைஓதி யாராலும வெலலககூடாத சிறநதவாககுளளவாகள
யாருககும தீஙகுசெயயாமையையே தலைமையாககொணடு பிர
நிஷடாகளாயிருபபவரும ஸதயததை விரதமாககொணடவரும
புலனகளையும மனததையும ஜயிததவருமான மனிதரை நமஸகரி
றேன யாதவரே! தேவதைகளையும அதிதிகளையும பூஜிபபதில ஊ
முளளவாகளும புறாககளைபபோல அபபோதைககபபோது ஜீவ
தேடுகிறவாகளுமான கிருஹஸதாகளை எபபோதும நமஸகரிககிறே
எவாகளசெயயும காரியஙகளில தாமாாததகாமஙகள மூனறும கெ
மலஇருககினறனவோ, எவாகள சிஷடாகளுடையஆசாரஙகளை வி
தவாகளோ அவாகளை எபபோதும நான நமஸகரிககிறேன
வரே! கலவிநிரமபின எநதபபிராமமணாகள ஆசையிலலாமல
மாாததகாமஙகள மூனறையும நடததிககொணடு புணணியததை
செயபவரோ அவாகளை நமஸகரிககிறேன நாராயணா! காலததை வீ
போககாமல தாமாாததகாமஙகளிலும அவறறின ஸாதகஙகளிலு
ஆசையுளளவரும சிறநத ஆசாரஙகளை விடாதவருமாயிருபபவாக
நமஸகரிககிறேன மாதவரே! நீரையும காறறையும அமிருதமெ
னபபடுமயாகசேஷததையும புசிததுககொணடு பலவித விரதங

யபவரை எபபோதும நமஸகரிககிறேன யோனியிறபிறவாத ரும உலகததிலஒனறையுமபறறுமல அகனியிலிருநதும பிரமமதேவ ததிலிருநதும பிறநதவாகளும எலலாபபிராணிகளுககும அநதா மியான பரமாதமாவினிடம பிறநதவாகளுமான ரிஷிகளை நான எப ாதும நமஸகரிககிறேன கிருஷ்ணு! உலகததையுணடுபணணுகிற களும, உலகததிலும ஜாதிகளிலும பெரியோகளும, உலகததின நிளைபபோககும சூரியாகளாயிருபபவருமான இநதரிஷிகளை எப ாதும நமஸகரிககிறேன வருஷணிகுலததவரே! ஆதலால, நீரும ாமமணாகளை எபபோதும பூஜிககககடவீா குறறமறறவரே! ஜகசூரியரானபிராமமணாகள பூஜிககபபெறறுல உமககு ஸுகத கொடுபபாரலலரோ? இவாகள இவவுலகததிலும அவவுலகததி எபபோதும ஸுகததைததருகிறவாகளாக ஸஞசரிபபவாகள, கொணடாடிஞல உமககுமஸுகதைததருவாா எவாகள எலலா திதிகளையும பூஜிததுககொணடு பசுககளிடததிலும பிராமமணாக ததிலும ஸதயததிலும எபபோதும ஊககமவைததிருககினற ரோ அவாகள கஷடஙகளைததாணடுகினறனா எபபோதும சாநதி ளவாகளாகவும பொறுமையிலலாதவாகளாகவும வேதமோது த எபபோதுமவிடாதவாகளாகவுமிருபபவா எவரோ அவாகள கஷ கஙளைத தாணடுகினறனா வேதமஒனறையே ஆதாரமாககொணடு ததையோடும அடககததோடும எலலாததேவாகளையும நமஸகரிப ாகள கஷடஙகளைததாணடுகினறனா அபபடியே பிராமமணஶரேஷ களைநமஸகாரமசெயது விரதஙகளைசசெயதுகொணடு அவாகளுக தானமசெயபவாகள கஷடஙகளைததாணடுகினறனா சிறுபிராயத திருநது எபபோதும பிரமமசாரிகளாகவே தவமசெயது தவததிஞல சுததமசெயயபபடடமனமுளளவாகள கஷடஙகளைததாணடுகின ா தேவாகளையும அதிதிகளையும பிதருககளையும ஆராதிததும லககாராகளைபபுசிபபிததும மிகுநத அனனததைபபுசிபபவாகள டஙகளைததாணடுகினறனா விதிபபடி அகனியையுணடாககி நமஸ மசெயது அதை ஸதிரமாகவைததுககொணடு ஸோமபானமசெய வாகள கஷடஙகளைததாணடுகினறனா யாதவஶரேஷடரே! தாய தையரிடததிலும ஆசாரியரிடததிலும நீாடபபதுபோல எபபோ ஸரியாகநடபபவாகள கஷடஙகளைததாணடுகினறனா' என்று ர்லசிமுடிததாா குநதிபுதரனே! ஆதலால, நீயும எபபோதும ருககளையும தேவாகளையும பிராமமணாகளையும அதிதிகளையும ருகபபூஜிபபாயாயின, நீவிருமபின நறகதியையடைவாய" என்றுா

அறுபததேழாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(அடைக்கலம்புகுந்தவரைக் காப்பதைப்பற்றிய சிபிச்சக்ரவர்த்திகதை)

யுதிஷடிரா, "எலலாச சாஸதிரஙகளிலும நிபுணருமபேரறி வாளரும பரதஸரேஷடருமானபிதாமஹரே! உமமிடததில நான ஒரு தாமததைக கேடகவிருமபுகிறேன [1] நானகுவிதமானபிராணிகளுள ளும யாதாயினும சரணமடைநததைக காபபாறறுகிறவாகளுககு உணமையில எனனபலன உணடாகிறது?" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா

"பேரறிவும பெருமபுகழுமபெறறதாமபுதரனே! சரணாகதியின பெருமபயனைபபறறி முனநடநதஇதிஹாசததைச சொலவேன, கேள பாாபபதறகழகிய ஒருபுறு பருநதிஞலடிககபபடுநதருணததில சிறநதமகிமையுளள [2] வருஷதாபபனெனனுமரசனைச சரணமடைந தது பரிசுததமானமனமுளள அவவரசன, பயநதுதனமடியிலவநது விழுநத அநதபபுறுவைககணடு தேறறி, 'பக்ஷியே! உனககுப பய மிலலை ஸவஸதமாயிரு உனககு மிகவும அதிகமானபயம யாரிடததில? நீ யாருககு எனனசெயதாய? என புததிமயஙகி மூாசசிதது இவ விடம வநதுசோநதாய? புதியகருநெயதலமலருககு ஒபபானநிறத தைத தலைககு அலஙகாரமாகவுடையவனே! அழகானநிறமுளள வனே! பாாபபதறகினியவனே! மாதுளமபூபபோலவும அசோகம பூபபோலவும சிவநதகணகளையுடையவனே! பயபபடாதே உனககு அபயமதநதேன உலகததைரக்ஷிபபதறகாக ஏறபடட எனனிடம வநது எனனலகொணடாடபபடட உனனைப பிடிககலாமெனறு மனத தில நினைபபதறகும எவனும வலலவனுகான உனககாக இநதககாசி தேசாதிபதயததையும என உயிரையும இபபோதே விடடுவிடுவேன புறுவே! உனககுப பயமிலலை, நீ கவலையினறிருககலாம' எனறு சொனனன பருநது, 'அரசனே! இநதபபுறு எனககுஇரையாகக கடவுளால ஏறபடுததபபடடது இது ஓடிபபோய எனமுயறசியினல பிடிககபபடடு எனககுககிடைததிருபபதை நீ காபபாறறுவது தகாது. இதனுடைய இறைசசி ரததம மசசை கொழுபபு இவையனைததும எனககு வேணடினவை எனமனததுககுத திருபதியைசசெயயும

1 தேவா, மககள, விலஙகுபறவைகள, தாவரஙகள

2 சிபிசகரவாததி

ரம இது நீ இதறகுமுன நிலலாதே மிககவொடிதான தன
ந தாகம எனனைப பீடிககிறது பசியானது எனனை எரிபபது
விருககிறது அரசனே! பசியையாறறிககொளள எனனால முடி
) இதை விடடுவிடு மனனவ! இநதப புறுவானது எனனால
டாபபடடு எனனுடைய சிறகுகளாலும நகஙகளாலும காயப
ததபபடடிருககிறது கொஞசம மூசசுவிடடுககொணடிருககும
த நீ காபபாறறுவது தகாது தோாளிகளிறசிறநத அரசனே!
தேசததிலுளள மனிதாகளைக காபபாறறுவதறகு நீ அதிகாரியா
ககலாம தாகததினால வருததபபடுகினற ஆகாயததில பறககும
ளவகாகு நீ அதிகாரியலல உன பகைவாகளுககும வேலைககாரா
ககும சுறறததாருககும உனதேசததிலுளள வியவகாரஙகளுக
உனது இநதிரியஸூகஙகளுககும நீ பிரபுவாயிருககலாம ஆகா
தில உன பராககிரமததைச செலுததாதே உனனுடையசொததை
கரிககிறவாகளவிஷயததில பராககிரமததை நனறுகக காணபிப
தான உனககுப பெருமை இநதப புறுவினவிஷயததில தாமத
ர செயயவிருமபுகிறுயாயின, எனனையும நீ கவனிககவேணடும'
று சொலலிறறு பருநதினுடைய அநதசசொலலைககேடடு ஆச
மடைநத அநத ராஜரிஷி அநதப பருநதையும அதனசொலலை
ஆதரிதது அதைநயநது மறுமொழி சொலலலாஞன 'பக்ஷியே!
பசியடஙகுவதறகாகக காளைமாடோ பனறியோ மானே எரு
ககடாவோ இபபோது நீ அஙகீகரிககலாம சரணமடைநதவ
கைவிடேன இது எனனுடைய உறுதியான விரதம இநதப
ழியானது எனனுடமபை விடாமலிருககிறது, பார' எனறுன
றகுப பருநது, 'மகாராஜனே! பனறியையும காளையையும்வேறு
ஜாதிபபறவையையும நான தினபதிலலை அபபடிபபடட உணவு
த தினபதனால எனககு எனனபயன? எனககுத தேவாகள
ஙகாலமாக ஏறபடுததியிருககும உணவு இதுதான. பருநதுகள
ககளைத தினபது எபபோதுமுளள நிலைமை குறறமறற சிபிசகா
ததியே! உனககுப புறுவிடததில அனபிருககுமாயின, நீ உன
ஸததை அநதபபுறுவுககுச சரியாகத தராசில நிறுதது எனககு
போதே கொடு' எனறுகேடடது அதறகு, அநத ராஜஸ்ரேஷ
ர, 'நீ இபபோது எனனைபபாாதது இவவாறுகேடடதே எனககுப
ரிய அனுககிரகம செயததாகும நிசசயமாக அபபடியே செய
ன' எனறு சொலலித தனது மாமஸஙகளை அரிநது அரிநது தரா
வைதது நிறுததான அபபோது ரதனுபரணஙகளை அணிந

இருககும அவனுடைய அநதபபுரஸதரீகள இதைக கேளவிபபடடு மிகததுனபமுறறு, 'ஆ! ஆ! ஆ!' எனறு கூவிககொணடு வெளிப படடனா அநத ஸதரீகளும மநதிரிகளும வேலைககாராகளும கதறு கிற சபதததினால மேகமுழககமபோலக கமபீரமான பெரியமுழககம உணடாயிறறு அவவரசனுடைய ஸததியததினால மேகமிலலாம லிருநத ஆகாயமுழுதும மேகஙகளால எஙகுமமறைககபபடடது, பூமியும நடுஙகிறறு அவவரசன விலாபபுறஙகளிலிருநதும கைகளி லிருநதும தொடைகளிலிருநதும மாமிசஙகளையறுததுக கொஞசம கொஞசமாகத தராசை நிரபபினான. ஆகிலும, அநதபபுறாவின நிறைககுச சரியாகவிலலை அவவரசன மாமஸமபோய ரததமபெருகி எலுமபாக நினறபோது, தனதேகததையே விடுவதறகுத தானே அநதததராசில ஏறினான அபபோது மூவுலகததாரும இநதிரனை முனனிடடுககொணடு அவவரசனிடம வநதனா அபபோது தேவா கள தேவதுநதுபி எனனும பேரிகைகளை அடிததனா, வருஷதாபப னெனனும அரசனமேல அமுதததைப பொழிநதனா, தேவலோகத தின மலாகளை மிகவும இனிமையாகப பலமுறை பெயதனா அநதப பிரபுவினிடததில தேவாகளும கநதாவாகளும அபஸரஸுகளும பிரம மாவினிடததில ஆடுவதுபோலவே நாறபுறஙகளிலும ஆடினா, பாடி னா அநதராஜரிஷி அநதப புணணியகாமததினால பொனமாளிகை கள நிரமபினதும, பொனனுமமணியும இழைதத தோரணஙகளுடை யதும, வைடூரியககலதூணகளையுடையதுமான விமானததிலேறி அழி விலலாத ஸவாககததிறகுச செனறான யுதிஷடிரா! நீயும அவனைப போலவே சரணாகதாகளுககு வேணடியவறறையெலலாம செயயககட வாய பகதியுளளவரையும அனபுளளவரையும அடுததவரையும காபபாறறி எலலாபபிராணிகளிடததும தயைவைததிருபபவன பர லோகததில ஸுகமாகவிளஙகுவான பெரியோாகளின ஒழுககததை அனுஷடிபபதாகிய நலலொழுககததையுடையவன வஞசகமிலலாத தனசெயகையினால எதைததான அடையமாடடான? பரிசுததமான மனமும துணிவுமுளளவனும பராககமம தவறாதவனும காசிதேசாதி பதியுமாகிய அநதசசிபியெனனும ராஜரிஷி தன செயகையினால மூவுலகஙகளிலும புகழபெறறான பரதஸரேஷடனே! மறற எவ னும அவனைபபோலச சரணாகதரகஷணம செயவானாகில அநதக கதிககே செலவான ஓ! ராஜரிஷியே! உலகததில வருஷதாபப னுடைய இநதசசரிததிரததை நிததியமாகச சொலலுகிறவரும கேட கிறவரும ஆதமசுததியை அடைவா" எனறான

அறுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(அரசரின் முக்கிய கடமை பிராம்மணரைப் பூஜிப்பதென்பது)

யுதிஷ்டிரா, "பிதாமஹரே! அரசனுக்கு எல்லாக்காரியங்களி
மிகப்பெருங்காரியம் யாது? எந்தக்காரியத்தைச்செய்யும் அரசன
மை மறுமையாகிய இரண்டு உலகங்களையும் நன்றாக அனுபவிப
?" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"பாரதனே! ஸுகத்தைவிரும்புகிறஅரசன் பட்டாபிஷேகம்செய
பட்டபிறகு செய்யவேண்டியவற்றுள்முக்கியமானவை பிராம்மணா
க காப்பதும் பூஜிப்பதுமாம் பரதஶ்ரேஷ்டனே! அரசர்க்கரசனு
ப்பவன் அவ்வாறேதான் செய்யவேண்டும் வேதமோதினவர்களும
ாந்தவர்களுமான பிராம்மணர்களை எக்காலமும் பூஜிக்கவேண்டும
ததிலும் தேசத்திலுமுள்ள கல்விமிகுந்த பிராம்மணர்களை இன
லலினாலும் இனியவற்றையளிப்பதனாலும் நமஸ்காரம் செய்வதனு
எப்போதும் கொண்டாடவேண்டும் இதுதான் அரசன் செய்ய
ண்டிய முக்கியமான காரியம் எப்போதும் இதைக் கவனிக்கவேண
தன்னையும் தன்புத்திரர்களையும் காப்பாற்றுவதுபோலவே இந்தப
ம்மணர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும் அவர்களால் மிகப் பூஜிக்கப
த்தக்கவரையும் நன்றாகப் பூஜிக்கவேண்டும் பிராம்மணர்கள் ஸந
ஷமாயிருந்தால் அந்த ராஜ்யமெல்லாம் விளங்கும் அவர்களைத் தந
களைப்போலப் பூஜிக்கவும் நமஸ்கரிக்கவும் வெகுமானிக்கவும்
ண்டும் எல்லாப்பிராணிகளின் ஜீவனமும் [1]இந்திரனைப் பொறுத்த
ிருப்பதுபோல உலகங்களின் அபிவிருத்தி பிராம்மணர்களைப
றுத்திருக்கிறது தவறாத மகிமையுள்ள பிராம்மணர்கள் கோபித்த
ாயின் கொடியவர்களாகி மந்திரங்களாலும் தந்திரங்களாலும்
த்தமாந்திரத்தினாலும் முழுதும் எரித்துவிடுவார்கள் அவர்கள
ிக்கு முடிவை நான் காணவில்லை அவர்களால் வியாபிக்கப்படாத
சகளையும் யான் பார்க்கவில்லை அவர்கள் கோபித்துப் பார்க்கும
து காட்டுத்தீயிலிருக்கும் ஜ்வாலைகள்போலிருப்பர் [2]அவர்கள
துக்களைப் பூஜிப்பர், துஷ்டர்களை இகழ்வர் ஸாஹஸம்செய்பவர்க
அவர்களுக்குப் பயப்படுவர் அவர்களின் குணங்கள் மிகவும

1 மழை 2 'அவர்களுள் ஸாதுக்களைப் பூஜிக்கவேண்டும், துஷ்டர
யும் இகழலாகாது' என்றும் கொள்ளலாம்

அதிகமானவை சிலா புதாமூடின கிணறுகள போனறவா மற
சிலா மாசறற ஆகாயமபோனறவா சிலா வனமை செயபவா மற
சிலா பஞசுபோல மெலலியவா அவாகளில மிகக வஞசகரும இ
கினறனா சிலா சிறநத தவம செயபவராயுமிருககினறனா சிலா
ரிடடுசகொணடும பசுககாததுககொணடும இருககினறனா
பிசைஷயெடுககினறனா சிலா திருடராகவும சிலா பொயயரா
இருககினறனா சிலா கூததாடிகளும நடடுவருமாயிருககினற
சிலா வேநதாகளிடததிலும மறறவாகளிடததிலும எலலாகாரி
களையும செயயும திறமையுளளவாகளுமாயிருககினறனா
ஶரேஷடனே! பிராமமணாகள பலவித நடகைகளிலும பிரவி
திபபவாகாம பல தொழிலகளிலும பறறுளளவாகளும பல தொ
களாலும ஜீவிபபவாகளுமாகிய அநதபராமமணாகள தாமநதொ
வராயிருபபதனுல அவாகளைபபறறி எபபோதும சிநதிககவேண
அரசனே! மகானுபாவாகளான இநதபபிராமமணாகள முறகா
களிலும பிதருககளுககும தேவாகளுககும மனிதாகளுககும ந
களுககும அரககாகளுககும பூஜிபபதறகுரியவராயிருநதனா பிரா
ணாகளை ஜயிபபதறகுத தேவாகளாலும பிதருககளாலும கநத
களாலும ராகஷஸாகளாலும அஸுராகளாலும பிசாசாகளாலும
லாது தேவனலலாதவனைத தேவனுகவும தேவனைத தேவனலலா
னுசவும செயதுவிடுவா அவாகள எவனை அரசனுககவிருமபுகின
ரோ அவன அரசனுகிவிடுவான. அவாகள எவனைபபகைபபரோ அ
எலலாவறறையும தோறறுவிடுவான அரசனே! புததியிலலாமல பி
மணாகளை நிநதிபபவாகள அழிநதுவிடுவதுநிசசயம உனககு உண
யாகசசொலலுகிறேன ராஜனே! கீாததியும அபகீாததியுமே தலை
யாகஎடுததுககொணடு முறையேபுகழவுமஇகழவும ஸாமாததியமு
பிராமமணாகள தஙகளைப பகைபபவாமேல எபபோதும கோபிப
பராமமணாகள எநதமனிதனைபபுகழகினறனரோ அவனமிகசசிற
ஞுவான பிராமமணாகளால நிநதிககபபடடவன எவனே அவன
நொடியில கெடடுபபோவான சகா, யவனா, காமபோஜா முதலான
தேசதது க்ஷததிரியஜாதியாா பிராமமணாகளைக காணுமையினுல
ராகளாயினா தரவிடா, களிஙகா, புலிநதா, உசீநரா, கோலிஸாப
மாஹிஷகா எனனும பல க்ஷததிரியஜாதியாா பிராமமணாகளைக கா
மலே ஶூததராயினா ஜயிபபவாிற சிறநதவனே! பிராமமணாகளி
இல தோறபதே நனமை அவாகளை வெலலுவது நனமையனறு
வுலகமனைததையும அழிபபதும ஒரு பிரமமஹததி செயவதும

யாவதிலலை பிராமமஹததி பெருமபாவமெனறு மகரிஷிகள சொலலு கினறனா பிராமமணாகளைபபறறின தூஷணையை எவவகையிலும கேடகவுமாகாது, தலைகுனிநது பேசாமல உடகாாநதிருககவாவது வேணடும, எழுநது செலலவாவதுவேணடும பிராமமணாகளைப பகைதது ஸுகமாக ஜீவிககத திறமையுளளவன இவவுலகததில பிறந தவரிலும பிறககபபோகிறவரிலும யாருமஇலலை காறறைக கைபபிடி யால பிடிககவும சநதிரனைக கையினால எடடவும பூமியைததலையினால தாஙகவும பிராமமணாகளைவெலலவும இபபுவியில யாககும முடி யாது

அறுபததோனபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(பூமிதேவி பிராம்மணர் மகிமையைக் கிருஷ்ணனுக்குச் சொல்லியது)

எபபோதும பிராமமணாகளையே நனறாகப பூஜிததலவேணடும, அவாகள சநதிரனைத தஙகளுககு அரசனாகப பெறறவாகள, இனபத ததையும துனபததையுமகொடுககவலலவாகள அரசாகள அனனபானங களையும அலஙகாரஙகளையும மறறும அவாகள விருமபுகிற எலலா வறறையும அளிததுத தநதைகளைபபோலவே அவாகளை எபபோதும நமஸகரிககவும பூஜிககவும காபபாறறவும வேணடும அதனால, இந திரனால பிராணிகளுககு நனமையுணடாவதுபோலத தேசததிறகு நனமையுணடாகும நூணணறிவும ஓதலினாலும வேளவியினாலுமுண டாகும மகிமையுமபொருநதின பரிசுததனான பிராமமணனும பகை வாகளைத துனபுறசசெயயும மகாரதனான அரசனும தேசததிலிருகக விருமபவேணடும ராஜனே! குலததிறசிறநதவனும தாமநதெரிநதவ னும விரதம தவறுதவனுமான பிராமமணனை வீடடில புசிபபிகக வேணடும அதறகுமேலானது ஒனறுமிலலை பிராமமணாகளுககுக கொடுககபபடும அனனததைத தேவாகள பெறறுககொளளுகிறாகள பிராமமணாகள எலலாபபிராணிகளுககும தநதைகள அவாகளுககு மேறபடடது ஒனறுமிலலை சூரியன, சநதிரன, விஷ்ணு, சிவன, அகநி பிரமமதேவா ஆகிய யாவரும பிராமமணனுககுள பிரவேசிதது எப போதும அனனததைப புசிககினறனா பிராமமணதவேஷியான எ தபபாவியின அனனததைப பிராமமணாகள புசிபபதிலலையோ அவ னுடைய அனனததைப பிதருககளும தேவாகளும புஜிபபதிலலை, அ

கொண்டுவருவதுமுதலான எல்லா அவசியமான காரியங்களையும்
செய்யவேண்டும் தன்வேலைக்குச் சுகத்திற்காக மற்றொருவன்
செய்துவைத்த அரைத்த அரைப்பையும் ஸ்நானப்பொடியையும்
கொண்டுவரலாகாது,
காஷாயத்தையும் மற்றக் கருவிகளையும்
பிக்ஷைக்குப்போகவேண்டும், சிறந்த ஞானமுள்ள வைத்தியனிடம் போகவேண்டும், பிறகு, மருந்து வாங்குவதற்குப் பொருள்
சம்பாதிக்கவேண்டும், எவன் மனத்தில் அன்புவைத்துக் கொடுப்பானோ அவனிடத்தில் மருந்து வாங்கவேண்டும், சிரத்தையின்றிக் கொடுக்கப்பட்ட ஔஷதங்களை ஸந்யாஸிகள் உட்கொள்ளலாகாது, சிரத்தையுடன் கொடுக்கப்பட்டதும் சிரத்தையுடன் வாங்கப்பட்டதுமான மருந்தை உட்கொள்வதினால் புண்ணியமுமுண்டாகும், வியாதியும் விலகும் யதிகளுக்கு அவனுடைய சரீரம் விழுமளவும் இவ்வாறாகவே சாஸ்திரப்படி பணிவிடை செய்யவேண்டும் இவ்விதமான தாமத்தைவிட்டு அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்யலாகாது ஸ்தோஷணம் ஸ்...த்துக்க முதலிய இரு...
டைகள் இயற்கையினால் வந்துகொண்டும் போய்க்கொண்டுமிருக்கின்றன எல்லாப்பொருள்களும் இயற்கையாகவேயிருக்கின்றன இல்லாமலும் போகின்றன முக்குணங்களாலாகிய பொரு...
கள் கடலின் அலைகளைப் போன்றவையென்று அறியத்தக்க...
உண்மையை ஆராய்ந்து அறியவல்ல புத்திக்கூர்மையுள்ள...
இவ்வாறு நடப்பானானால் அவனிடத்தில் தாமரையில்
தண்ணீர் ஒட்டாததுபோலப் பாவம் ஒட்டாமலிருக்கும்

நூற்றுநாற்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பராசரரின் உபதேசத்தொடர்ச்சி,மற்றுமுள்ள சூத்ரதர்மங்...யவை)

இவ்வாறு சோம்பாமல் ஸந்யாஸிகள் ஸந்தோ...டையும் ...ண்டும் படி எல்லாப் பணிவிடைகளாலும் உபசரிக்க மு...மதிக்க ஸந்யாஸியினிடத்தில் அபசாரப்படலாகாது அவ...
லாகாது, மறுத்துச் சொல்லலாகாது கோ...த்... நல்ல வார்த்தை சொல்லவேண்டும் நல்லதையே பேச...ண்டும் கோபித்தஸந்யாஸியிடம் ஒன்றும் பேசாமல் மௌனமாக ஸந் தோஷத்துடன் காரியத்தைச் செய்யவேண்டும் ஸந்யாஸிக்கா...
கப் பிறர் சொத்துக்களை வாங்கலாகாது ...ளாமல் ...றையும் எடுத்துக்கொள்ளலாகாது கிடைத்தாலும் கிடைாமலிருந் தாலும் ஜீவித்துக்கொண்டு ஸந்தோஷமாயிருக்கவேண்... கோ...

பிக்கிறவனிடத்திலும் கல்வியைப் பற்றிப் பகைசெய்கிறவனிடத்தி லும் யாசிக்கலாகாது தாவரங்களும் ஜங்கமங்களுமாகிய எல் லாப் பிராணிகளிடத்தும் தயை செய்யவேண்டும் தன்னிடத் திற்போல் அயலாரிடத்திலும் ஸமத்ருஷ்டியை வைக்கவேண் டும் எல்லாப் பிராணிகளும் தானாகவும் தான் மற்றெல்லாப் பிராணிகளுமாகவும் பார்த்துத்திரிபவன் பிரம்மப் பிராப்திக்கு உரியவனாவான் ஹிம்ஸையுள்ள தானாலும் ஹிம்ஸையில்லாத தானாலும் தனக்காக ஒன்றையும் செய்துகொள்ளலாகாது எந்தக்காரியத்தில் மற்றொருவன் நியதமாயிருப்பானோ அந்தக் காரியத்தில் இடையூறு செய்யலாகாது இவ்வாறு பிறரை அடுத்திருப்பவன் குற்றங்களிலிருந்து விடுபடுவான் புத்திக்குறை வானவன் தன்னிடத்திலுள்ள குற்றத்தில் தானே ஸம்பந்தப்படு கிறான் கர்ப்பப்பையிற்பிறந்தவை, முட்டைகளிற் பிறந்தவை, பூமியிலிருந்துமுளைத்தவை, வெப்பத்தினாலுண்டானவை ஆகிய இந்நான்கு பிராணிகளும் கொல்லப்படக் கூடாதவையென்றே அறிஞரால் கூறப்பட்டுள்ளன தெரிந்தவர்களுக்கு மனத்தெளி விற்காகத்தான் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்படுகிறது ஹிம்ஸையும் மற்றக்குற்றமும் எப்படிச் செய்யப்பட்டனவோ அதற்குத் தக்க படியே பாவத்தைப்புண்டாக்கும் குருவின் உபதேசப்படி அவர் கட்டளையை நடத்தும் சிஷ்யனுக்கு மற்ற என்னதீங்கு செய்தா லும் அது அப்படியே பாவத்தையுண்டாக்கும் லோபமும் அதனா லுண்டாகும் ஹிம்ஸையும் நன்மை உண்டாக்குவதில்லை இந்தச் சாஸ்திர ஞானம் உலகத்திற்குக் காரணமான பிரம்மதேவரால் உண்டாக்கப்பட்டது புத்திசாலியான சூத்திரன் இதை இவ்வாறு அறிந்தாலும் காரியம் செய்தவர்களின் பலனை அடைவான் பணி விடைசெய்பவன் அடைவது சொல்லவும்வேண்டுமோ? சூத்திரன் எவனும், பதிதனாவதும் இல்லை அவன் பிராயச்சித்தமுதலிய ஸம்ஸ்காரங்களுக்கு உரியவனுமல்லன் அவனுக்கு ஒருதாமத் தில்விதியும் மற்றொருதாமத்தில் நிஷேதமுமில்லை எல்லா வரு ணங்களுக்கும் நன்மைசெய்வதற்காக மனுவினால் தாமம் கூறப்பட் டது வேலைசெய்யும் சூத்திரனுக்குப் பெண்சம்பந்தமான அப வாதம் வந்திருக்குமாயின் அவனுக்கு ஒருவருஷம் மேற்கூரை மறைவில்லாத இடத்திற்படுப்பது பிராயச்சித்தமாக விதிக்கப்பட் டிருக்கிறது அதனால், அவனுக்குப் பாவம் தீர்ந்துவிடும் அதன் பிறகு, திரும்பவும் வேலைக்குவரலாம் தன்வர்ணத்துப் பெண் விஷயத்தில் இது பிராயச்சித்தம் தாழ்ந்த ஜாதிப்பெண்விஷயத் தில் பாதிபோதும் , வைசியப்பெண்விஷயத்தில் மூன்றுவருஷம்

களும க்ஷதரியபபெணவிஷயததில ஆறுவருஷஙகளும பிராம
மணப பெண்ணுடன சோநதால பனனிரணடுவருஷஙகளும இந
தப பிராயசசிததம விதிககபபடடது செததைநெருபபில
அவனை எரிததால அநத கூஷணததிலேயே சுததனுகிவிடுவான,
குறியைசசேதிபபதனுலும உடனே சுததியடைவான எலும
பிலலாத பிராணியை உயிரபோககினுல ஒருநாளுபவாஸமிருநது
பனனிரணடுபிராணுயாமஙகள செயது மூனறுதரம ஜலததில
ஸநானமசெயத பிறகு அநதபபாவததிலிருநது விடுபடுவான
எலுமபுளள பிராணிவிஷயததில இநதபபிராயசசித்தம இரடடிக
கபபடுகிறது இநதபபிராயசசிததததினுலேயே மரமுதலிய தாவ
ரஙகளுக்குத தேகததினுலும காலகளாலும கைகளாலும செய
யபபடும தீஙகிலிருநதும விடுபபடுவான குறறமசெயதவனை
அழிபபவனுககும எலலாவாணஙகளிலும சோநதிருபபவனுககும
இநதபபிராயசசிதததைதயே எணமடஙகாக அறியவேணடும
தேகததினுற செயதபாவததிறகு நாலுபாகமும வாககினுறசெயத
தறகு இரணடுபாகமும மனததினுறசெயததறகு ஒருபாகமும
பிராயசசிததம கூறபபட்டது ஆதலால, இவறறைெயெலலாம
அறிநது பாவததைச செயயலாகாது எலலாபபிராணிகளின நன
மைககாகவும நறகாரியஙகளையே செயயவேணடும இவவாறு
மனவுறுதியோடு சிறநத ஸாதுககளிடம அவாகளையே கதியாக
நினைதது அவாகளின அனுஷடானஙகளை அனுஸரிதது அவாக
ளிடம அனபுவைதது அவாகளைவிடாமல பணிவிடைசெயயவேண
டும மரணததிறகும உயிாவாழககைககும ஆசைபபடாமல
வேலைக்காரன வேதனததை எதிாபாாபபதுபோலக காலததையே
எதிாபாாததிருககவேணடும அடககமும மனஒடுசககுமுளள
வனுக இபபடிநடபபவன புணணியபாவஙகளின நிவருததியை
விரைவில அடைவான

நூறறைமபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(பாராசரின் உபதேசத்தொடர்ச்சி, மரணத்தை முன்னரே அறியும் குறிகளும், சூத்ரன்வாவாமேற்பிறப்படைவது முதலியவையும்)

பணிவிடையில ஊககமுடையவன, தாமிததஙகளையும
மூன்றுவருஷஙகளிலும இரணடுவருஷஙகளிலும ஒருவருஷததி
லும ஆறுமாததததிலும ஒருமாதததிலும ஏழுதினஙகளிலும உண்
டாகும அவறறின பிரயோஜனஙகளெல்லாவறறையும அவறறின

அடையாளஙகளையும கணடறியவேணடும பொனமயமான புரு
ஷன தெறகுநோககித தனககுவடபுறததிலகிறககககணடாலமூனறு
வருஷஙகளில மரணமவரும பரிசுததமான மணடலததோடுகூடிய
ஆதிதயன கிரணஙகளிலலாமலிருககக காணபவனுககு இரணடு
வருஷஙகளில மரணததைச சொலலவேணடும துவாரஙகளுளள
தாகத தனனிழலை நிலவிலகாணும தெரிநதவன ஒருவருஷததில
மரணததை அறிநதுகொளளவேணடும புததிசாலியானவன தன
னிழலைத தலையறறதாகக காணுமபோது ஆறுமாதஙகளில தன
மரணததை அறியவேணடும காதுகளைத தனகைகளினால பொத
திககொணடு சபதததைக கேளாமலிருநதால தெரிநதவன ஒரு
மாதததில தனமரணததை அறியவேணடும மனிதன தேவா
லயததிலிருககுமபொழுது பிணநாறறததையாவது மறற எநதத
துாககநததையாவது உணாநதால ஏழுதினஙகளில இறப
பான காதும மூககும தளாவதும பறகளிலும பாாவையிலும
ஒளி மழுஙகிபபோவதும மனததில முனபின தெரியாமலபோவ
தும உடனே மரணததை அறிவிககும இபபடிபபடட இநதத
துாநிமிததஙகளில ஏதேனும ஒனறைக காணபானாயின அநதத
துாநிமிதததறகுக குறிபபிடடகாலமவரையில எதிபாாகக
வேணடாம குறிததகாலம ஸமீபமாயிருககுமபோது பரிசுதத
மான மணறகுனறுககுசசெனறு லோகநாதரான பகவானை
நினைதது அவவிடததில உயிரைவிடவேணடும அவன உடனே
வேறுதேகமெடுததுக கநதாவலோகததையடைவான, அவவிடத
தில மிகப பெரியமகிமையுடன இருநூறுகோடி வருஷஙகள
வஸிபபான, சிதரஸேனனமுதலான கநதாவாகளால பூஜிககப
பெறறு அவாகளுடனகூட நீலககலநிறமும வைடூரியககல நிறமு
முளள விமானததினால ஆகாயததைப பிரகாசிககசசெயது
கொணடு மனததில ஊககமுளளவனாய அபஸரஸ—களின கூட
டஙகளுடன விருமபினஸ—கஙகளை அனுபவிதது ஸஞசரிததுக
கொணடு அஙகாஙகு பூஜிககபபடுவான, தேவனைககொபபான
தேகததை அடைநது தேவககூடடஙகளோடுகூடவே எபபோதும
மகிழநதிருபபான களஙகமறற ஒளியோடுகூடிய அவன புண
ணியம குறைநதபோது ஒருநொடியில விழுநதவுடன கோதனங
களும திரவியமும மிகுதியான வைசியனுடையகுலததில ஜனிதது
அஙகும தேவபூஜையினால பரிசுததனாகி [1] ஜாகதமெனனும சநத
முளள மநதிரததினால் உபநயனம் செயயபபெறறுப படடுதது
இருபிறபபாளனாகி வேதஙகளையும அவறறின அாததஙகளையும

[1] ஓரடி பனனிரணடு அக்ஷாஙகளுள்ள மநதிரம

ஓதிக குருசுசரூஷைசெயது கோபததைவெனறவனும சிறநத
தவமுளளவனுமான பிரமமசாரியாகிறுன வேதம ஓதினபின,
சாஸதிரபபடி குருதக்ஷிணைகொடுதது மனைவியை மணநது உத
தமமான கிரகஸதாசிரமதாமததை அனுஷடிககிறுன தானங
களையும மிகுதியான தக்ஷிணைகளோடுகூடின யாகஙகளையும செய
வான சாஸதிரபபிரகாரம அககிஹோதரததையும ஹோமங
களையுமசெயதுகொணடும மெலல நடநதுகொணடும புலனகளை
அடககியும தினநதோறும தாமததைச சோபபான காலம
முடிநதபோது அவன மரணமடைநது யாகபாததிரஙகளைத தலை
யணையாகவைதது அககிஹோதராககினியினுல தகனஸமஸகாரம
செயயபபெறறுத தேகததைவிடடு ஸபதமருததுககளோடு சேரு
வான மருததுககளுடனசோநது அவாகளுககுச சமமான
மகிமையுளளவனுகிச சிறநத ஒளிபெறறுத தூய ஆடையுடுததுச
செமபொனகளை அணிநது கநதாவாகள அபஸரஸ்ஸுகளின கூட
டஙகளுடன இளம சூரியனுககொபபான நிறமுளளதாக விளங
கும விமானததினுல அவவுலகஙகளில ஸுகமாகஸஞசரிபபான
விருமபினஸுகஙகளை அடைநதுகொணடு கநதாவலோகததி
லிருநதறகு இரணடததனைகாலம அவவுலகததில வஸிபபான
அநதககாலமானபின, அவவிடததிலிருநதுவிழுநது பூலோகத
திறகுத திருமபிவருவான திவயஸுகஙகளைவிடடுவநத அவன
தனககினபமானவிஷயஙகளில திருபதியடையாமையினுல யானை
களும குதிரைகளும தோகளுமநிரமபின ராஜவமசததிறபிறப
பான ராஜலக்ஷமியையடைநது [1] குபேரனைபபோல ஐசுவரிய
முறறிருபபான அநத ராஜகுலததிறறரிய ஜாதகாமமுதலாகச
சௌள உபநயனஸமஸகாரஙகளையும விதிபபடி செயயபபெறறு
[2] தரைஷடுபமெனனும சநதஸ்ஸுளள மநதிரததினுல இருபிறப
பாளனுககச செயயபபடுவான எலலாவேதஙகளையும முககிய
மாகத தனுர்வேதததையும ஓதிக குருவினிடம அனுமதிபெறறுத
திருமபிவநதபிறகு, தன தநதையினுல இளவரசுபபடடாபிஷேகம
செயயபபெறுவான பிறகு, விவாகமசெயதுகொணடு தாமத
துடன ராஜயததை அடைநது ஐசுவரியமுளளவனுகி ஆறிலொரு
பாகம வரி வாஙகிககொணடு குடிகளைச செமமையாகப பரிபால
னம செயவான விலைபெறற தக்ஷிணைகளுளள அநேகயாகஙகளை
நனறுகச செயது இநதிரனுககொபபான கீாததியையும ஐசுவரி

1 'தாமபதி' எனபது, 'தனபதி' எனறு பாடம கொளளப்
படடது உளளபாடததினபடி, 'தாமதேவதைபோல' எனறுகொளள
வேணடும 2 ஓர அடி பதினேர அக்ஷரஙகளுளள மநதிரம.

யததையும அடைநது பூமியையெலலாம ராஜயமாக ஆளுவான எககாலமும தனதாமததைவிடாமல புததிராகளையும பௌததிராகளையும கிரமபபெறறபின காலததினவசததிலகபபடடு யுததததில உயிரைவிடுவான அபபோது தேவராஜனுடைய இருபபிடமாகிய இநதிரலோகததை அடைநது தேவலோகததாராலும புணணியஙகளைச செயது தேவததனமைபெறற ராஜரிஷிகளாலும பூஜிககபபெறறுத தேவேநதிரனபோலவே ஸுகமாக ஸஞசரிபபான தேவலோகததிலுளள வநதிகளினால துதிககபபெறறுப பலவகை வாததியஙகளோடு காலமறிவிககபபடுவான சிறநத பொன்னினால பிரகாசிபபதும சிறநத அபஸரஸுகள கிரமபினதும தேவாகளாலும கநதாவாகளாலும அனுஸரிககபபடடதுமான விமானததிலேறி இநதிராணியுடன இநதிரன ஸஞசரிபபதுபோலவே ஸுகமாகஸஞசரிபபான அவன அவவுலகததில அறுபதுகோடிவருஷகாலம பெருமசெலவததுடன எலலா லோகஙகளுககும போயவநதுகொணடும எலலாரையும ஸநதோஷிககச செயதுகொணடும மகிழநதிருபபான [1] அதனபிறகு, புணணியம குறைநததனால அஙகிருநது பூமியிலவிடபபடடு வேதஙகளிலும வேதாஙகஙகளிலும கரைகணட பிராமமணகுலததில ஜனிபபான.

நூறறைமபததோராவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பராசரின்உபதேசத்தொடர்ச்சி, பிராம்மணப்பிறப்பை அடைந்தவன் ஸ்வர்க்கமோக்ஷங்களுக்குப் போவதுமுதலியன)

பிறகு, சாஸதிரபபடி ஸமஸகாரஙகளசெயயபபெறறு வேததிறகுரியவனுகிறான அவனுககு பராமமணாசளால தஙகளுககுரியபடி சௌளமும உபநயநமும செயயபபடுகினறன அவன எடடாவது பிராயததில நியமததோடு உபநயனததினுலும பிரமமசாரி விரதததினுலும சாஸதிரோகதமான கிரியைகளாலும பராமமணனுகச செயயபபடுகிறான அவன [2] காயதரமெனனும சநதஸுளள மநதிரததினால உபநயன ஸமஸகாரம செயயபபெறறு வரதமனுஷடிததுப பரிசுததாதமாவாகி நியமமதவறுமல வேதாதயயனம செயது புததிககூரமையினால வேதஙகளையும வேதாஙகஙகளையும சீககிரததில கிரகிககிறான அநதத தாமாதமாவானவன ஸமாவாததனமெனனும பிரமமசாரிவிரதததைமுடிதது விவாகம

---

1 ஒருசொலவிடபபடடது

2 ஓரடி ஆறு அக்ஷரஙகளுளளமநதிரம

செயதுகொணடு யாகம செயவிததலையும ஒதுவிததலையும செயது நலலகாமஙகளிலிருநது அகனிஹோததிரததையும தேவதைகள அதிதிகளின பூஜையையும நிதயமுமசெயதுகொணடு பலவகை யாகஙகளையும ஜபயஜஞஙகளையும செயவான நியாயமாககிடைககும தனததைககருதி நலலொழுககமுளளவனுயத தவமே தனமாககொணடு எலலாபபிராணிகளுககும அனுகூலனுகவும எலலாச சாஸதிரஙகளிலும ஸமாததனுகவும தன மனைவியினிடம மனததிருபதியடைநது ருதுகாலததிலமடடும சேருகிறவனுகவும ஜிதேநதிரியனுகவும பிறரைத தூஷிககாதவனுகவும எபபோதும ஸதயததையே நோனபாகக கொணடவனுகவும இருபபான அவன பிராயமுதிரநதபின மரணமடைநது சாஸதிரபபடி அகனிஹோதராகனியினுல ஸரியாக ஸமஸகாரம செயயபபெறறவனுயத தேகததை விடடபின சநதிரலோகததை அடைவான. சநதேகமிலலை அஙகே ஸோமபரபா, அகனிஷவாததா, பாஸவரா, பாஹிஷதா, ஆஙகிரஸா, விஶவேதேவா எனனும தேவாகளாலும பிரமமரிஷிகளாலும ஒபபறற தேவரிஷிகளாலும அபஸரஸஸுக ளின கூடடஙகளாலும ஸாதயாகளாலும ஸிததாகளாலும எபபோதும பூஜிககபபெறறு ஸநதோஷமாயிருககிறுன ஸூரியனைப் போனறதும மனுேவேகமுளளதும தேவாகளும கநதாவாகளும நிரமபியிருபபதும பொனமயமுமான தேவவிமானததிலேறுகிறுன விமானததிலிருககுமவனை அழகிய உருவமுள்ளவாகளும மனததிறகு இனியவாகளும பசுமபொனனணிநதவாகளுமான சநதிரகனனிகைகள மகிழசசியுடன மகிழவிககினறனா அவன அவவுலகததில தேவாகளோடும ரிஷிகளோடும சநதோஷமடைநது ஒளிவிளஙகுகினறவனுகி எலலா லோகஙகளிலும மனுேவேகமாகத திரிநதுகொணடு மகிழநதிருககிறுன உயாநத ஸதானததில இருபபவரும அளவறற பெருமையுளளவரும உலகஙகளை ஆக்குகிறவரும அழிககிறவருமான பிரமமதேவா இருககும காமஜவி எனனும ஸபைககும நிதயமாகபபோய எலலாலோகஙகளுககும ஈஶவரரும ரிஷியுமாகிய பிரமமதேவரை நமஸகரிதது வருகிறுன உலகததில சிருஷடிபிரளயமுதலிய மாறுதலகளெலலாம உணடாகினற இடமாகிய அநதப பிரமமலோகததில அநதப பிராமமணேததமன இரணடாயிரம கோடி வருஷகாலம வஸிககிறுன, அநதக காலமானபிறகு அவவிடததிலிருநது திருமபுகிறுன பிறகு, ஜாதிகாமஙகளெலலாவறறையும சிருஷடியில ஜனன மரணஙகளையும கணடு இவையெலலாம அநிதயமெனறறிநது எஙகேபோனுல திருமபுவதிலலையோ, எஙகேபோனுல இறபபும

பிறபபும இலலையோ அநிதயமும மாறுததும துயரமறறதும எப
போதும புனாஜனமமும பயமுமறறதுமான அநத மேறபததை
அடையவிருமபுகிறுன 'பலமுறை பிறநது காபபவாஸகஷடங
களும ரோகஙகளும பலவகைததேககஷடஙகளும சீதோஷணம
ஸுகதுககமுதலிய இரடடைகளபலவும பொறுமையினுலும
பகையினுலும செயயபபடட தானஙகளபலவும அநத அநத
ஜனமஙகளிலும அனுபவிககபபடடன ஓரிடததிலும மாறுத
நிலையிலலை' எனறு நிசசயம செயது வீடெனனுமசிறையிலிருநது
விடுபடடுப, பாரயையெனனும வலையையும ஸநததியின உறபததி
யையும அறுததது யதிதாமததை அடைநது குருபணிவிடையை
விடாமலிருநது சீககிரததில மோகூததை அடைவான அநத
பராமமணன, யோகசாஸதிரம 'ஸாஙகியசாஸதிரம இவறறின
உணமைபபொருளை அறிநது விதிபபடிநடநது குருவினுல விடை
கொடுககபபெறறுப புணணியதீாததஙகளுககுசசெனறு நதிகளின
மணலகளிலும குடியிலலாத வீடுகளிலும காடடுமரஙகளிலும
குகைகளிலும தேவாலயததோடடஙகளிலும தஙகிக காடுகளில
நிததியமாகததிரிநது ஓரிரவு இரணடு இரவுகளுககுமேல எஙகும
தஙகமாடடான ஸநயாஸிபராமமணன உதிாநதசருகுகளைப
புசிததுககொணடாவது காடடிலேயே திரிவான, தனஸுகத
திறகாக ஒனறும செயயான, யாததிரைமடடும தொடாசசியாகச
செயவான, நியாயபபடி கிடைததை உணபான, தனவிருபபத
தினபடி ஒனறையுமபுசியான, நுகததடியளவுதூரம கணபாாவை
யுளளவனுயிருபபான, ஒரு குரோசததிறகுமேல வழிநடவான,
அவனுககு மானமும அவமானமும ஒனறே, ஓடடாஞசிலலிக
கும கலலுககும பொனனுககும வேறறுமையிலலை எலலாப
பிராணிகளுககும அபயததைசசெயவான, அபயததைத (தன கட
மைககாகக கொடுபபவனபோல) தகூஷிணையாகக கொடுபபான,
ஸுகதுககஙகளறறவன; நமஸகாரததை வேணடாதவன, ஸுக
ததிறகு ஸாதனஙகளைச சேர்ககாதவன, 'நான, எனது' என
னும எணணமிலலாதவன, எநதபராணிகளையும அடுததிராத
வன, ஸாராஸார விவேகமுளளவன, ஸதயததை எபபோதும
கைவிடாதவன, மேலுலகததிலும கீழுலகததிலும இவவுலகத
திலும ஒனறையும விருமபாதவன இவவாறு சாஸதிரபபடி யதி
தாமததிலஸநதோஷமாயிருநது காலமசெனறபிறகு பழுததபழத
தைபபோலத தனதேகததைவிடடுவிடடு நிததியமும குறறமற
றும ஆதியநதமிலலாததும குணஙகளாலழகியதும உயிரிலலாத
தும சொலலுககெடடாததும விததிலலாததும இநதிரியஙகளில

லாததும வியாபிததிருபபதும வெலலவும அழிககவும உடைகக வும கூடாததும அறிவுககெடடாததும நிாகுணமானதும பிர கிருதிககு ஆதாரமானதும விகாரஙகள ஒனறுமிலலாததும இறநதகாலம நிகழகாலம எதிாகாலமாகிய முககாலஙகளுககும அதிபதியும எவறறுலும அறியபபடாததும புருஷனுமாகிய பரப பிரமமததைத தனனிலமாக அடைநது முடிவறறவனுவான

நூறறைமபததிரணடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(பராசரரின் உபதேசத் தொடர்ச்சி, மோக்ஷத்திற்கு உரிய தர்மங்கள் முதலியன.)

இவவாறு பாவஙகளை எரிதது உலகததிலிருககும அநத ஸாயாஷியானவன பக்ஷி கூடடைவிடுவதுபோலத தேகததை விடடு மோக்ஷததை அடைவான சூததிரன இநத ஸனமாககத தைப படிபபதிஞலேயேதான நலலகதியை அடைவான இடததி லிருநது இடமபோய (மேலும மேலும நிலைமைஉயாநது) முடிவில பரபபிரமமததினது அழிவிலலாத ஸதானததை அடைவான சோாவிலலாமல மணவெடடியிஞல வெடடுகிறவன கடடாந தரையிலும ஜலததை அடைவதுபோல அவன தன தாமததிஞல விருமபின ஸதானததை அடைகிருன அநதக கதியானது ஆதி யும அநதமுமிலலாததெனறு யாவராலும நிசசயிககபபடடிருக கிறது ஆதலால, சூததிராகள தெரிநதவாகளான ரிஷிகள சொனனபடி வெறுபபினறிச சிரததையுடன கூடியவரையில தினநதோறும நடககவேணடும ஒருவன நலலதோ கெடடதோ எதைச செயகிருனே அதைததான அனுபவிககிருன தான செயயாத கருமம அனுபவிககபபடுவதுமிலலை, செயதது பலனில லாமல கெடுவதுமிலலை ஆதலால, நலல நடககையுளளவன அதன நலல பலனையே அடைகிருன கெடட செயகையுளளவன அதனபடி கெடடபலனை அடைகிருன தனனுடைய நனமையை விருமபு கிறவன நறசெயகைகளையே எடுததுககொளளவேணடும மதிக ளுககுப பணிவிடைசெயவதைத தவிர வேறு எவறறிஞலும சூத திராகள மேனமையை அடையமுடியாதெனனும நிசசயம பெரி யோாகளால அறிவிககபபடுகினறது. ஆதலால, சாஸதிரஙகளை அறிநது மிகக ஜிதேநதிரியனுயிருததல வேணடும சாஸதிர ஞானததிஞலேதான துயரமறறபதததைப பெறலாம அநதப பதமதான சிறநததெனறறியபபடடது அதைததான ஸாதுக

கள் தேடுகின்றனர் இடைவிடாத துயரத்தைவிட்டு நித்யத்வம் பெறுவது அங்கேதான் ஸ்திரீகளும் வைசியர்களும் சூத்திரர்களும் இன்னும் கீழ்ப்பிறப்புள்ளவர்களும் இந்தத் தர்மத்தைக் கைப்பற்றித் தான் மேற்கதியை அடையவேண்டும் வித்வானான பிராம்மணனும் மிகுதியான கேள்வியுள்ள க்ஷத்திரியனும் அடைவது சொல்லவேண்டுமா? பாவம் தீராதவனுக்கு ஞானமுண்டாவதில்லை செய்யவேண்டியகடமைகளை முடித்தான்பிறகுதான் ஞானமென்னும் லாபம் கிடைக்கும் சாஸ்திரஞானத்தையும் ஆத்மவிவேகத்தையும் அடைந்தபிறகும், வெறுக்காமல் முன்போலவும் அதற்கதிகமாகவும் பக்தியுடன் குருக்களிடத்தில், வஸிக்கவேண்டும் அவ்வாறின்றி, குருக்களை அலக்ஷியமாகநினைத்தாலும் அவர்களிடத்தில் அவ்வாறு நடந்தாலும் அவன் கற்றது பயனற்றதாகும், ஞானமும் அஜ்ஞானமாகிவிடும் அவன் நரகத்திற்குக் காரணமான கெட்டவழியை அடைவான் ஸந்தேகமில்லை அவனது புண்ணியம் அழியும், அறிவு மாறுபடும் முதலில் பாக்கியத்தைக் காணாத மனிதன் பாக்கியத்தைக் கண்டவுடன் கர்வத்தினால் அவிவேகத்தை அடைவதுபோல் அவன் தத்வஞானத்தை அறிந்தும் கர்வத்தினால் விவேகக்குறையை அடைகிறான் ஆதலால், ஞானத்தைப்பற்றிக் கர்வப்படலாகாது அடக்கமன்றோ அறிவின்பயன்? அடங்குவதற்காக எப்போதும் முயலவேண்டும் எப்போதும் அடக்கமும் இந்திரியஜயமும் பொறுமையுமுடையவனாகி வெறுப்பில்லாமல் குருசுச்ரூஷையை விடாமல் நடத்தவேண்டும் மனவுறுதியினால் [1] குறியையும் வயிற்றையும் காப்பாற்றவேண்டும் [2] கண்ணினால் கைகளையும் கால்களையும் காப்பாற்றவேண்டும் விஷயங்களை மனத்தினால் ஒழிக்கவேண்டும் மனத்தை விவேகத்தில் வைக்கவேண்டும் பிறகு, மறைவும் பரிசுத்தமுமான இடத்திற்குச் சென்று தன்கண்ணால் ஆசனத்தைப்பார்த்து அதைக் கிரகித்துக் கொண்டு விதிப்படி அனுஷ்டானங்களைச்செய்து அதில் ஒருநிலையாக உட்காரவேண்டும் அப்போது, ஞானயோகத்திலிருந்து தன் மனத்திலிருக்கும்பகவானைக் காணவேண்டும் புகையில்லாத அனலைப்போலும் ஆகாயத்தில் கிரணங்கள் நிரம்பின ஸூரியனைப்போலும் மின்னலைப்போலும் ஜ்வலிக்கும் உருவத்தோடு உள்ளத்திலிருக்கும் நித்தியரும் குற்றமற்றவருமான ஈசுவரரைப் பார்க்கவேண்டும் யோகமில்லாதவன் தன் தேகத்தினுள்ளிருக்கும் மஹேச்வரரைக் காணமுடியாது யோகமுள்ளவன் தன் அறிவினால்

---

1 காமத்திலும் போஜனத்திலும் நியமம்வேண்டுமென்பது

2 சுத்தமாகத் தெரிந்தபிறகே கைகால்வைக்கவேண்டுமென்பது

ஹருதயகமலததில மனததைவைதது ஈசவரரைப பாாககிறுவ
இவவாறு மனததை நிறுததமுடியாமறபோனல சாஸதிரவிச
ரணையினலும காமயோகததினலும ஈசுவரரை ஆராதிககவேண
டும ஞானேநதிரியஙகள ஐநது, காமேநதிரியஙகள ஐநது, பூத
கள ஐநது, மனம சோநது பதினறு தனமாததிரைகள ஐநது
மகதது அகஙகாரம இரணடு, எடடாவது அவயகதமெனனு
மூலபரகருதி இவவெடடும பரகிருதியெனறு பெயருளளவை இ
வுலகததிலிருபபவன இபபடி ததவஙகளில புததியைச செலுத
எடடுப பிரகருதிகளையும பதினறு விகாரஙகளையும அறியவேண
டும இதனல, தேகம விடடபின ஸமஸாரததைத தாணடின
ஞவான, இலலாவிடடால இலலை ததவஞானததில எணணமுள
வன மனஒழிவுடன தனனைச சுததமசெயதுகொளவதறகும நல
மையை அடைவதறகும இநதத ததவஙகளின நிசசயததை ஒ
வொருநாளும மனததில அடிககடி நினைககவேணடும ததவஞான
யானவன இபபடி நினைபபதனலேயே முகதிபெறுவான மே
சொனன ததவவிஷயஙகளைத தெளிவாயறிநதவன தேகஸமபந
மிலலாத பரிசுததாதமாவாவான தெரிநதகுததிரன ஸாயா
களின ஆசரமததைசசாாநது பணிவிடையில ஊககமுளளவ
யிருநதால அநதஸாதுககளின சோககையினலேயே மோகஷத்தை
அடைவான, மறறபபடியிலலை ஸாதுககளினருகிலேயே இருக
வேணடும அறிவு மிகுநதவாகளை அடுககவேணடும கருநிறமுள
பறவையும மேருவைச சாாநததனல அதனநிறமாவதுபோல
சோககையினல பெரியோாகளின குணததை அடைவான' எ
ருா உணமையறிநதவரும தியானநிஷடருமான பராசரம
முனிவா தமயோகமகிமையினல நாலுவாணஙகளுககுமுளள வி
யையும பணிவிடையெனனும ஒழுககததினபயனையும இவவா
சொலலித தம ஆசிரமததிறகுச செனருா" எனருா

நூறறைமபததுமூனருவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(தேவர்களும் நமஸ்கரிக்கத்தக்கவர்களைப்பற்றி மாதலிக்கும் இந்திரனுக்கும் நடந்த சம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, "மிகசசிறநதவரே! மகானுபாவாகளான தே
களும இவவுலகததிலுளள எநதமகாதமாககளுககு நமஸகா
செயகினறனா? அநத ரிஷிகளெலலாரையுமபறறிக கேடகவிரு
கிறேன" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா

"யுதிஷடிர ! பூாவகதைகள தெரிநதவாகளும சிறநதஞான
ளளவாகளுமான பிராமமணாகள இநதவிஷயததில ஓா இதி
ாஸம சொலலுகினறனா அதைதச சொலலுகிறேன, கேள
ருதராஸுரனைககொனறு திருமபுமபோது தேவாகளால பூஜிக்
படடும மஹரிஷிகளால துதிககபபடடும சிறநதஜயலக்ஷமி
ாடுகூடி ஹரிகளெனனும பசுமைநிறமுளளகுதிரைகள கடடின
ததிலேறிவநத தேவேநதிரனைநோககி அவனஸாரதியான
தலி, கைகூபபிககொணடு, 'பகவானே ! நமஸகாரததிறகுரியவ
ளவராலும பூஜிககபபடட நீா உலகததில எவாகளைநமஸகரிக
ீா ? அவாகளை எனககுசசொலலும்' எனறு கேடடான தேவ
ககரசனும இநதிராணியினகணவனுமான இநதிரன, மாதலியின
நதசசொலலைககேடடு தனனைவிணவும ஸாரதிககு மறுமொழி
றலானன 'மாதலியே ! தாமாாததகாமஙகள மூனறையும
ாயநது எவாகளுடையபுததி அதாமததில ஒருபோதும இறங
மலிருககிறதோ அவாகளை நமஸகரிககிறேன மாதலியே !
வாகள அழகுமகுணஙகளுமநிரமபிப பெணகளினமனததைக
ாகினறவராயிருநதும காமஸுகஙகளை விருமபாமலிருககின
ரோ அவாகளை நமஸகரிககிறேன மாதலியே ! தஙகளுக
ிய ஸுகஙகளில திருபதியுடைநதவாகளும சொலலுநதிறமை
ம இனசொலலுமுடையவாகளும பூஜைககுரிமையிருநதும
ஜையை விருமபாதவாகளுமாயிருபபவாகளை நமஸகரிககிறேன.
ாருளும கலவியும ஐசுவாியமும எவாகளினபுததியை மாறறுவ
லலையோ, மாறினபுததியையும எவாகள அடககுகினறனரோ
வாகளை நான எபபோதும பூஜிககிறேன மாதலியே ! அன
ளமனைவியுடன்சோநது அககினிஹோததிரம செயபவாகளும
கைளநிரமபினகுடுமபமுளளவாகளும பாிசுததாகளுமானவா
ா நான நமஸகரிககிறேன ஆதமாவை அறியாதவன பெருந
ததினால மிகுதியானசெலவம கிடைததபோது அதை விட
டியாதவனாகிறான மாதலியே ! எவாகளுடைய பொருளும
னபமும தாமஙகாரணமாகவே விருததியுடைநதிருககினற
வா அறமபொருளிரணடையுமவிடாத அவாகளை நமஸகரிக
றேன தாமவழியாகபபொருளையும இனபததையுமஅடையும
ாமமணாகளுககும பசுககளுககும பதிவரதைகளான ஸதிாீ
தககும நான நமஸகாரமசெயகிறேன மாதலியே ! முறபிராயத்
மானிடலோகததியஸுகஙகளை அனுபவிததுப பினனா
ததினால ஸவர்ககததிறகு வருகிறவா எவரோ அவரை நான
போதும பூஜிக்கிறேன ஸுகததைக் அடையாமலும ஸுகக்

திறபறறிலலாமலும தாமததைவிடாமலும இநதிரியஙகளை அடக
யும எலலாவறறையுமவிடடு மலைகளைபோல அசையாமலிருபபவ
மனததிலை பூஜிககிறேன மாதலியே ! மெயயறிவிலைதெளிந
கலவியறிவுளளவரும தொனறுதொடடுவநத தாமததைககரு
கிறவரும பிறரால சிலாகிககபபடட ஆசாரமுளளவருமாயிரு
பவா எவரோ அவரை நான நமஸகரிககிறேன' எனறுன" எ
ருா

நூறறைமபததுநானகாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கிருஹஸ்ததர்மத்தைப்பற்றிக் கிருஷ்ணனுக்தும் பூமிதேவிக்தும் நடந்த ஸம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, "ராஜரே ! பரதஸரேஷடரே ! கிருகஸதாஸ
தாமமனைததையும சொலலும இவவுலகததில மனிதன எ
செயது அபிவருததியை அடைவான?" எனறுகேடக, பீஷ
சொலலலாைரா

"ராஜனே ! பாரதனே ! வாஸுதேவருககும பூமிதேவிக
முனநடநத ஒருஸமபாஷணையை இநதவிஷயததில உனககு உ
கரிபபேன பரதஸரேஷடனே ! மகிமைபொருநதியவாஸுதே
பூமிதேவியைக துதிதது இபபோது நீஎனனைககேடகுமவிஷ
ததைபபறறியே கேடடார வாஸுதேவா, 'ஓ ! பூமிதேவி
கிருகஸத தாமததிலிருககுமநானும எனபோனறவனும அவசி
செயயததககது எனன? எதைசசெயதால ஸுகமுணடாகும
எனறுா அதறகுப பூமிதேவி சொலலலாைள 'மாதவரே ! ரி
களையும பிதருககளையும தேவாகளையும மனிதாகளையும பூஜி
வும கொணடாடவுமவேணடும அதனவகையைச சொ
கிறேன, கேளும விருபபததுடன நிதயயாகமசெயவதி
தேவாகளையும நிதயமாக விருநதளிபபதிலை மனிதாகளையும
தியமாகத தாபபணமசெயவதைல பிதருககளையும மனிதா
ஆராதிககவேணடும குறறமறறவரே ! அபபடியே பிரமமச
விரததிலை ரிஷிகள ஸநதோஷமடைகினறனா தினநதோ
அகநியைப பூஜிககவேணடும சாபபிடுவதறகு முனனமே
பலியையும தேவதாபூஜையையும செயயவேணடும
ஸூதனரே ! இதுதான எனககு விருபபம ஒவவொருநா
அனனமுதலியவறறிலும தாபபணஜலததிலும பால கிழ
கனிகளாலும சிராததமசெயது பிதருககளைத திருபதிசெ

ண்டும் பாகம்செய்த அன்னத்திலிருந்து அக்னியில் வைஶ்வ
தவமென்னும் ஹோமத்தை முறைப்படி செய்யவேண்டும்
அக்னீஷோமம் [2] வைஶ்வதேவம் [3] தான்வந்தாயம் அதன்பிறகு
ரம்மதேவருக்கு ஹோமம் என்று தனித்தனியே விதிக்கப
டிருக்கின்றன அந்த முறைப்படியே அன்ன பலியையும்
ாட்டவேண்டும் மாதவரே! தெற்கில் யமனுக்கும் மேற்கில்
ருணனுக்கும் வடக்கில் சந்திரனுக்கும் நடுவீட்டில் பிரம்ம
தவருக்கும் வடகிழக்கில் தன்வந்தரிக்கும் கிழக்கில் இந்திரனுக
ம் வீட்டின்வாயிலில் மனிதர்களுக்கும் என்றுசொல்லிப் பலி
ாட்டச் சொல்லுகின்றனர் மருத்துக்களுக்கும் தேவர்களுக்கும்
லியை வீட்டின் உட்புறத்தில் போட்டவேண்டும் விஶ்வேதேவா
ருக்குப் பலியை ஆகாயத்தில் போட்டவேண்டும் இரவில் ஸஞ்சரிக
ம் பேய்பிசாசு முதலியவற்றிற்குப் பலியை இரவில் போட
ண்டும் இவ்வாறு பலியை நன்றாய்ப்போட்ட பிறகு, பராம
ணனுக்குப் பிக்ஷையிட்டவேண்டும் பராம்மணன் கிடைக்காத
ால் முதல்அன்னத்தை எடுத்து அக்னியில் போட்டவேண்டும்
ிருக்களுக்குச் சிராத்தம்செய்ய ஆரம்பிக்குமனிதன் ஶ்ராத்தம
ந்தபிறகு, பிதருக்களுக்குத் தர்ப்பணம்செய்து அதன்பிறகு
காரியத்தை முறைப்படி செய்யவேண்டும் அதன்பிறகு,
ஶ்வ தேவத்தைச் செய்து பிறகு பராம்மணபோஜனம் செய
கவேண்டும் பிறகு, மிச்சமுள்ள அன்னத்தினால் அதிதிகளையும
பிக்கவேண்டும் மகாராஜனே! ஆக்கியத்தை முன்னிட்டு
ிதர்களைத் திருப்தியடைவிக்கவேண்டும் நிச்சயமில்லாமல் வரு
ுல [4] அதிதியென்று சொல்லப்படுகிறான் ஆசாரியனுக்கும்
தைக்கும் அன்புள்ள ஸ்நேகிதனுக்கும் விருந்தினனுக்கும்;
ன்வீட்டில் (புசிக்கத்தக்கது) இன்னது இருக்கிறது' என்று
போதும் தெரிவிக்கவேண்டும் அவர்கள் என்ன சொல்வார
ார் அதைச் செய்விக்க வேண்டுமென்பதுதான் தர்மமாகச
ல்லப்படுகிறது கிருஷ்ணா! கிருகஸ்தனான மனிதன் எப
தும் சேஷத்தைப்புசிப்பவனாகவே இருக்கவேண்டும் ராஜ
ாகிதன், ஸ்நாதகன், ஆசார்யன், மாமன் இவர்களொருவருஷத
தமேலிருந்தாலும் அவர்களுக்கு மதுபாக்கம்கொடுத்து உபச
வேண்டும் நாய்களுக்கும் சண்டாளர்களுக்கும் பக்ஷிகளுக்கும்

1 அக்னிக்கும் சந்திரனுக்குமாகச் செய்யப்பட்டஹோமம்.
2 விசுவேதேவர்களுக்குச் செய்யப்பட்டஹோமம்
3 தன்வந்தரிக்குச்செய்யும் ஹோமம்
4 அ = அநித்யம், திதி = ஸ்திதி

தரையில அனனமபோடவேணடும இதுவும வைஶவதேவம எ
பது இது காலையும மாலையும விதிககபபடுகிறது இநதகி
கஸத தாமஙகளை வெறுககாமலசெயபவன இவவுலகிலுமமேலா
செலவமபெறறு இறநதபின மறு உலகததிலும கொணடாடப
வான' எனறுள இவவாறு பூமிதேவிசொனனதைக கேட
சிறநத மகிமையுளள வாஸுதேவா எபபோதும அபபடியே செ
தார நீயும அபபடியே எபபோதும செய ராஜனே! இநதகி
ஹஸத தாமததை நீ நடததினால இவவுலகததில புகழ்பெற
தேகமவிடடபின ஸவாககம பெறுவாய" எனறார

நூறறைமபததைநதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(புஷ்பம் தூபம் தீபமுதலியவற்றின் தானத்தைப்பற்றிச் சுக்ரர்
பலிசக்ரவர்த்திக்குச் சொல்லியதை ஸ்வாயம்புவமனு
ஸுவர்ணருக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரா, "பரதஶரேஷடரே! தீபதானமெனனப
வது எவவகைதது? அது எபபடி உணடானது? அதன ப
எனன? அதை எனககுசசொலலும" எனறுகேடக, பீஷ
சொலலலானார

"பாரதனே! இநத விஷயததிலும பிரஜைகளைப படைத
ராகிய ஸவாயமபுவமனுவுககும ஸுவாணருககும நடநத ஸப
ஷணையாகிய ஒரு புராதன சரிததிரததைக கூறுகினறனா
தனே! ஸுவாணரெனறு பெயாபெறற ஒருரிஷி இருந
அவா தேகநிறம பொனனிறமாயிருநததனால அவரு
ஸுவாணரெனறு பெயாவநதது குலமும ஒழுககமும கு
களுமுளளவரும கலவி நிறைநதவருமான அநத ரிஷி
குணஙகளினால நலலகுலததில பிறநதவா அநேகரை மிஞசிய
தாா ஒருகால, அநத பராமமணா ஸவாயமபுவமனுவை
கணடு அருகிறசெனறார அவரிருவரும அஙகே ஒருவரை
வா குசலபபிரஶனம செயதுகொணடனா உறுதியான என
முளள அவவிருவரும தேவரிஷிகளால எபபோதும அடை
பட்ட பொனமலையான மேருவில சோநது உடகாாநத
அவாகள அஙகே முனனோாகளும மகாதமாககளுமான
மமரிஷிகள் தேவாகள அஸுராகளின பலவகையான க
களைச சொலலிககொணடிருநதனா அபபோது, ஸுவா
ஸவாயமபுவ மனுவை நோககி, எலலாப பிராணிகளின

மககுமாக எனகேளவிககு நீ மறுமொழிகூறவேணடும புஷ
ம சநதனம தூபமுதலியவறறினல தேவாகள பூஜிககபபடுகின
னா. இது எனன? இது எபபடி உணடானது? இதனபல
னனன? எனககுச சொலலும' எனறுகேடக, ஸவாயமபுவ
னு சொலலலானா 'இநதவிஷயததிலும சுகராசாரியா பலி
வவிரணடுமகாதமாககளின சமபாஷணையாகிய ஒருபூாவசரித
ரததைக கூறுகினறனா விரோசனனமகனன பலி மூனறு
லாகஙகளையும ஆணடுகொணடிருககையில, பருகுகுலததலைவரான
கரா அவனிடம விரைவாக வநதா மிகுதியான தகஷிணைகொடுப
வனன அநதஅஸுரராஜன அநதச சுகராசாரியரை ஆாககிய
தலியவறறினல சாஸதிரபபடிபூஜிதது, அவா உடகாாநதபிறகு,
ஸனததில உடகாாநதான புஷபம தூபம தீபம இவைகளைக
காடுபபதினபலனைபபறறி நீகேடட பிரஸ்தாவம அஙகே நடந
து அபபோது, அஸுரஶரேஷடனனபலி, கவிராஜரானசுகர்
ரபபாாதது, 'பிரமமஞானிகளிறசிறநத பிராமமணஶரேஷடரே!
ஷபதூபதீபஙகளைககொடுபபதினபலன எனன? அதனை நீ
சாலலககடவீா' எனனும சிறநதகேளவியைககேடக, சுகரா
சாலலலானா

'எலலாவறறிறகுமஆதமாவும ஈஶவரருமான விஷணு அக
யையும சநதிரனையும முதலிலபடைததபோது முதலில தவ
ணடாயிறறு அதனபிறகு, தாமமுணடாயிறறு அநதக காலத
ல சநதிரனுடையதேகமானது பூமியில அமிருதமும விஷ
மாயுளள கொடிகளும செடிகளும மறறுமுளளபுலபூணடுகளு
கப பலவகையாக உணடாயிறறு அமிருதமானது தனமணததி
லேயே மனததிறகினபததையும திருபதியையும உடனே
ாடுககிறது கொடியவிஷம தனமணததினலேயே மனததை
ழுதும வாடடுகிறது அமருதம பெரியமஙகளமெனறும விஷம
ரிய அமஙகளமெனறும அறியும ஓஷதிகளனைததும அமிரு
ம [1]அகநியின ஒளியேவிஷம அமிருதம மனததையும களிக
செயகிறது, அழகையும கொடுககிறது ஆதலால, புணணியம
யயுமமனிதாகள புஷபஙகளை [2]ஸுமனஸுகள எனறுசொலலு
றனா எநதமனிதன பரிசுததனகி ஸுமனஸுகளெனனும
ஷபஙகளைத தேவாகளுககுககொடுககிறனே அவனவிஷயததில
வாகளும நலலமனமுளளவராகிறா அதனல, தேவாகளும

---

1 விஷமூலிகைகள அகநியைச சாாநதவை எனபது

2 மனததைநனருககச செயகினறவை

1 ஸௌமனஸகளெனறு சொலலபபடுகினறனா 2 பிரபு
அஸுரராஜனே ! மஙகளததிறகாக எநதஎநததேவதையை உ
தேசிததுப புஷபஙகள போடபபடுகினறனவோ அநதஅந
தேவதை அதனலேயே இவனுககுப பிரஸனனமாகிறது அ
ஓஷதிகள உககிரமுளளவை, சாநதமானவை, ஒளியுளள
எனறு வெவவேருக அறியததககவை அவை பலவகைசச
யும பலவகை உருவமுமுளளவை யாகததிறகு ஆனவையும யா
திறகு ஆகாதவையுமான விருக்ஷஙகளேயும, அஸுராகளுக
வேணடின புஷபஙகளேயும, தேவாகளுககுவேணடின புஷபஙக
யும, ராக்ஷஸாகளுககும நாகாகளுககும யக்ஷாகளுககும மனி
களுககும பிதருககளுககும பிரியமானவறறையும வரிசையா
சொலலுகிறேன , கேள காடுகளிலுளளவை, கிராமஙகளி
ளவை, உழுதுவிதைககபபடடவை, மலேகளிலுணடானவை, மு
ளிலலாதவை, முளளுளளவை மணமுமநிறமுமசுவையுமுளள
ஆகிய அநேகமஓஷதிகளிருககினறன புஷபஙகளில இனிய
இனனுதமஆகிய இருவகைமணஙகள அறியபபடுகினற
இனியமணமுளளபுஷபஙகள தேவாகளுககுப பிரியமானவை
றறி பிரபுவே ! முளளிலலாதமரஙகளின வெணணிறமான
பஙகள தேவாகளுககு எபபோதும பிரியமானவை தாமரைம
துளஸி, ஜாதிபுஷபம, ஜலமஇவை எலலாருககும சிலாக
மானவை தெரிநதவன தாமரைமுதலான ஜலததிலுணடா
மலாகளேக கநதாவாகளுககும நாகாகளுககும யக்ஷாகளுக
கொடுககவேணடும சிவநதபுஷபஙகளுளளவையும காரமாயிரு
வையும முளளுளளவையுமானஓஷதிகள பகைவாகளேககெ
லும யாகததிறகு உரியவையாக அதாவணவேதததில சொல
படடிருககினறன கொடியசகதியுளளவையும தொடககூடாத
யும முளளுளளவையும சிவபபுநிறமும கறுபபுநிறமுமுளள
மான ஓஷதிகளேப பூதஙகளுககுக கொடுககவேணடும பிரபு
புததிககுமமனததிறகும ஸுகததை உணடுபணணுகினறவை
கசஙகினலும நனமணமவீசுகினறவையும அழகியநிறமுமுள
மான மலாகள மனிதாககுரியவையெனறு சொலலபபடுகினற
சுடலேயிலும தேவாலயததிலுமுணடான புஷபஙகளே விவ
முதலானமஙகளகாரியஙகளிலும ஸதிரீபுருஷாகளுடைய ரஹ
யஙகளிலும சோபபிககககூடாது மலேசசரிவுகளிலுணடா
இனியபுஷபஙகளே ஜலததினல புரோக்ஷணமசெயது தியா

1 தேவாகளினநலலமனததிறகு காரணமானவை

2 ' பரபோ ' எனறுபாடமகொளளபபடடது

யது சாநதாகளாயிருநது சாஸதிரபபிரகாரம தேவாகளுககுச
ததவேணடும தேவாகள வாஸனையினுல திருபதியடைகினற
ா யக்ஷாகளும ராக்ஷஸாகளும பாாபபதினுல திருபதியடைகின
ாா நாகாகள சூடிககொளவதினுல திருபதியடைகினறனா.
ிதாகள இமமூனறினுலும திருபதியடைகினறனா புஷப
னது தேவாகளை உடனே திருபதியடைவிககிறது திருபதி
டநத தேவாகள மனிதாகளை விருததிசெயகினறனா (அப
ாது) மனிதாகள வேணடும விருபபஙகள நினைததவுடன
டககினறன எபபோதும பூஜிககபபடட தேவாகள மனிதா
நககு ஸுகததையும கௌரவததையும உணடுபணணுகின
ாா அவாகள பூஜிககபபடடால இவனையும பூஜிககினறனா
ாகள அவமதிககவும விடவுமபடடால அநத இழிவான மனி
களை எரிததுவிடுவாா இதறகுமேல தூபஙகொடுததலெனனும
யகையினபலனைச சொலவேன நலல தூபஙகளும கெடட
ஙகளும பலவகையாயிருபபதை எனனிடம தெரிநதுகொள.
னகளும கடடைகளும செயயபபடடவைகளுமாக மூனறு
கத தூபஙகளுணடு இனியமணமும இனனுதமணமும இருக
றன அவறறை விரிவாகசசொலலுகிறேன, கேள [1] ஸல
மரந தவிர மறறமரபபிசினகள தேவாகளுககு இனியவை
வையெலலாவறறிலும குஙகிலியம சிறநததெனபது நிசசயம
ரமுளள கடடைகளில அகில சிறநதது யக்ஷாகளுககும
க்ஷஸாகளுககும நாகாகளுககும அஸுராகளுககும ஸலலகி
ததின பிசின முதலியவைகளும அதைபபோனறவையுமவிருப
தான ஸாஜமரததின சாறுமுதலியவறறின வாஸனையினுலும
யிலுளள கடடைகளின வாஸனைகளினுலும கறகணடினுலும
ாயததினுலும மனிதாகளுகதத திருபதியுணடாகிறது அவை
ாகளுககும தானவாகளுககும பூதஙகளுககும உடனே
பதியுணடாககுவனவாகச சொலலபபடுகினறன மறறு
ள வினேதமான பொருளகள மனிதாகளுககுவேணடினவை
னறு சொலலபபடுகினறன புஷபதானம செயவதின பலன
ம காரணஙகளும எனனசொனனேனே அவறறையே தூபங
லும அறிநதுகொளளவேணடும தூபஙகள அதிக ஸநதோ
ைதச செயகினறவை இனி தீபதானததின சிறநத பலனை
எநதககாலததில எவன எபபடிபபடட தீபஙகளை எவவகை
க கொடுககவேணடுமெனபதையும சொலவேன ஜவாலை
ாது சகதியும வெளிசசமுமுளளதாக மேலநோககி வியாபிக

[1] ஒரு வகைமரம, அது யானைக்கு விருபபமானது

கிறது ஆதலால், தீபதானமானது மனிதர்களுக்கும் சக்தி
யும் உற்சாகத்தையும் உண்டாக்குகிறது தக்ஷிணாயனம் மி
இருண்டிருப்பது, நரகம்போன்றது ஆதலால், அப்பொழு
1 உத்தராயணமான தீபதானம் சிலாகிக்கப்படுகிறது ஏனெனி
தீபம் மேல்நோக்கி வியாபிப்பது இருளுக்குப்பரிகாரம் ஆதலா
அதில் தீபங்கொடுப்பவன் மேல்கதியைக் கொடுப்பவனாகிறானெ
பது நிச்சயம் தேவர்கள் சக்தியும் ஒளியுமுள்ளவர்களாகி எல்
வற்றையும் பிரகாசிக்கச்செய்கிறவர் ராக்ஷஸர் இருள்மூடினவ
ஆதலால், தீபங்கொடுக்கப்படவேண்டும் வெளிச்சங்கொடுப்
னால் மனிதன் நல்லகண்பார்வையுள்ளவனும் தேகத்தில் ஒளியுள்
வனுமாவான் வெளிச்சத்தைக்கொடுத்தபின் (ஒருஜந்துவையு
பிடிக்கலாகாது வெளிச்சத்தைத் திருடவும் அவிக்கவுமாகா
தீபத்தை எடுப்பவன் குருடனும் இருளான நரகலோகத்
அடைகிறவனும் தேகத்தில் நல்நிறமில்லாதவனுமாவான் தீ
கொடுப்பவன் ஸ்வர்க்கலோகத்தில் தீபமாலைகளின் நடுவில் வி
குவான் நெய்யினால்விளக்கேற்றுவது முதல்பக்ஷம், ஔஷதிகளி
சாரமாகிய எண்ணெய் முதலியவற்றால் ஏற்றுவது இரண்டா
பக்ஷம் நன்மையைவிரும்புகிறவன் தேகத்தின்கொழுப்பு ந
எலும்புகளின் எண்ணெய்களால் தீபத்தை வைக்கலாகா
தனக்கு மேன்மையை விரும்புகிறவன் கோயிலிலும் ஸபாமண்
யத்திலும் மலையிலும் உயர்ந்தமரத்திலும் நாற்சந்தியிலும் தீ
களை நித்தியமாக வைக்கவேண்டும் தீபம்வைக்கும் மனித
குலத்திற்கே பிரகாசமாகவும் பரிசுத்தாத்மாவாகவும் பெ
பெற்றவனாகவுமிருந்து தேஜோலோகத்தை அடைவான் இ
தேவர்களுக்கும் யக்ஷர்களுக்கும் நாகர்களுக்கும் மனிதர்களுக்
பூதங்களுக்கும் ராக்ஷஸர்களுக்கும் பலிபோடுவதெனும் கா
தின் குணங்களையும் பலனையும் சொல்வேன் எவர்கள் உ
தற்குமுன் பிராமணர்களும் தேவர்களும் விருந்தினர்க
குழந்தைகளும் உண்ணவில்லையோ அவர்களை யாகங்களும்
ளங்களுமில்லாத ராக்ஷஸர்களேயென்றறி ஆதலால், மு
பாகத்தைத் தேவர்களுக்குப் பூஜையோடு கொடுக்கவேண்
பிறகு, தலைவணங்கி நமஸ்கரித்துச் சோம்பாமல் பலி போ
வேண்டும் நித்யமாகப் பலியைவாங்கிக்கொள்ளும் தேவர்கள்
களை அநுக்கிரகிக்கின்றனர் வெளியிலிருந்து வருகிறவர்க

1 உத்தராயணத்தின் இயற்கையான மேனோக்கிச் செல்வ
தமஸை (தமோகுணத்தை, இருளை)ப் போக்குவதும் விளக்குக்கும்
பதால் விளக்கை உத்திராயணமெனபது

வீட்டதில கொடுப்பதனால ஜீவிப்பவாகளுமாகிய யகூஷாகளும
கூஷஸாகளும நாகாகளும தேவாகளும பிதருககளும திருபதி
டைநது அவனுககு ஆயுளையும புகழையுமதனஙகளையுமகொடுதது
நதோஷபபடுததுகினறனா தயிரும பாலும கிரமபினவையும
சுததமானவையும நலலமணமுளளவையும பாாபபதறசழகிய
வயுமான அனனபலிகளைப புஷபஙகளுடன தேவாகளுககு
ாபபணமசெயயவேணடும மாமஸமும இரததமும கிரமபினவை
ம களசாராயஙகளோடு கூடினவையும செறபொரிகளாலும
வலகளாலும அலஙகரிககபபடடவையுமானபலிகளை யகூஷா
ளுககும ராகூஷஸாகளுககும கொடுககவேணடும தாமரைகரு
யதலகளோடு சோநதபலிகள நாகாகளுககு எபபோதும
ஷடமானவை வெலலமகிரமபின எளபலிகளைப பூதஙகளுக
க கொடுககவேணடும. முதறபாகததைப பலிகொடுபபவன
தனமையான ஸுகமுளளவனும பலபராககிரமஙகளுளளவனு
ானவான ஆதலால, தேவாகளுககு முதலபாகததைப பூஜை
பாடு கொடுககவேணடும ஐசுவரியததைவிருமபுகிறவன ஒவ
வாருநாளும வீடடைவிளஙகசசெயயும கிருகதேவதைகளுககு
தலபாகததைக கொடுததுபபூஜிககவேணடும' எனறுா இவ
ாறு பிருகுவமசததவரான சுகராசாரியா அஸுரராஜாவான
லிககுச சொனனா அதை ஸவாயமபுவமனு ஸுவாணருககுச
சானனா, ஸுவாணா நாரதருககுச சொனனா சிறநத கீாததி
ளளவனே! நாரதா இநதககுணஙகளை எனககுச சொனனா
தரனே! நீயும இதை அறிநது உலகததில இவறறை எலலாம
னுஷடிககககடவாய" எனறுா

நூறறைமபததாறுவது அதயாயம
தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(புஷ்பதூபதீப முதலியவற்றின் தானபலனைப்பற்றிய நதுஷன்கதை)

யுதிஷடிரா, "பரதஸரேஷடரே! புஷபஙகளையும தூபஙகளை
மகொடுபபதறகும பலிபோடுவதறகுமுளளபலனைக கேடடேன
னனும அதைபபறறிச சொலலககடவீா தூபததைககொடுப
திலும தீபததைககொடுபபதிலும பலனயாது? கிருகஸதாகள
லிகளைபபோடுவது எதறகாக?" எனறுகேடக, பீஷமா சொலல
ானா

"இவவிஷயததில நகுஷனுககும அகஸதியருககும பருகு
ககுமநடநத ஸமபாஷணமாகிய ஒரு பழையசரிததிரததைக

கூறுகினறனா மகாராஜனே! மிககபெருநதவமுளள நகு
னெனனுமராஜரிஷி இவவுலகததிறசெயத புணணியகாமததினு
இநதிரபதததை அடைநதான ராஜனே! அநத ஸவாககததி
வஸிககுமபோதும நஹுஷன மானிடலோகததிறகும தே
லோகததிறகுமுரிய பலவித கிரியைகளை நியமததுடன அனு
டிததுககொணடேயிருநதான ராஜனே! அமமகாதமாவுககு
தேவலோகததிலும மானிடலோகததிலுமுளள புராதனமானக
மஙகளெலலாம சாஸதிரபபடி நடநதுகொணடிருநதன அக
ஹோததிரஙகளும ஸமிததுககளும தாபபைகளும புஷபஙகளு
அனனபலிகளும [1] லாஜபலிகளும தூபதீபஙகளும இவையனை
தும அமமகாதமாவான வேநதனுடைய கிருகததில நடநது
தன அவன ஸவாககததிலும ஜபயாகஙகளையும தியானயாக
களையும செயதுகொணடிருநதான வீரனே! அவன தேவேநதிர
யிருநதும முனபோலவே தேவாகளெலலாரையும வரிசைபப
சாஸதிரோகதமாயப பூஜிததான அதனபிறகு, 'நான இநதிர
எனறு நினைதது அகஙகாரததை அடைநதான அவவரசனுடை
கிரியைகளனைததும குறைநதுபோயின அவன வரமபெறற
னுல காவஙகொணடு ஸபதரிஷிகளைத தனககு வாகனஙகளாக
செயதுகொணடான, கிரியைகளைவிடடதினுல பலவீனமடை
தான அகஙகாரமமேறகொணடு, தவததையே தனமாகவுடை
ரிஷிஙரேஷடாகளை வாகனமாககசெயதே அவனுககு மிகபபெரி
காலஙகடநதது அதனபிறகு, (அவன) ரிஷிகளெலலோரையு
முறையாகத தேரிழுககசசெயயததொடஙகினுன பாரதனே
அகஸதியருடையமுறையும வநதது அபபோது பிரமமஜஞா
களிறசிறநதவரும பெரியமகிமையுளளவருமான பருகு, ஆசிரம
திலிருககும அகஸதியரிடமவநது, 'மகாமுனிவரே! தேவேநதிர
யிருககுமகெடுநினைவுளள இநதநகுஷனசெயயும அவமரியாதை
நாம எதறகாகப பொறுககவேணடும?' எனறுகேடடாா அக
தியா, 'மகாமுனிவரே! அவனை நான எபபடிச சபிககமுடியும
வரமகொடுபபவராகிய பிரமமதேவரால அவனுககு வரனகொடு
கபபடடிருககிறது அது உமககுந தெரியுமே அவன ஸவாகக
திறகுபபோகுமபோதே பிரமமதேவரைபபாாதது, 'என பா
வையில அகபபடுகிறவன எவனே அவன எனககு அடஙகிபபே
கககடவன' எனனுமவரததைக கேடடான அதனுலேதானஎன
னுமஉமமாலும மறற எநதரிஷிஙரேஷடாாலும அவன எரிகக
படவுமிலலை, கீழேதளளபபடவுமிலலை ஸமாததரே! முனன
மஹாதமாவானபிரமமதேவரால அவனுககுக குடிபபதறகு அ

[1] பொரி

தமும் கொடுக்கப்பட்டது அதினாலேயும் நம்மால் அவன் அழிக்கப்படுவதில்லை பிரம்மதேவர் ஜனங்கள் துயரப்படுவதற்குக் காரணமான வரத்தைத் அளித்தார் அதனால், அந்த இழிவானமனிதன் ராம்மணர் விஷயத்தில் பாபகாரியங்களைச் செய்கிறான் பேசுகிற சிறந்தவரே! அவன்விஷயத்தில் காலத்திற்குத் தகுந்தது வோ அதைச் சொல்லும் நீர் எப்படிச்சொல்வீரோ அப்படி ன் செய்வேனென்பது திண்ணம்' என்று சொன்னார் பருக்கு, ாவத்தினால் மதிகெட்டவனும் வலிமையுள்ளவனுமாகிய நகு னவிஷயத்தில் பரிகாரம் செய்வதற்காகப் பிரம்மதேவருடைய ட்டளையினால் நான் உம்மிடம் வந்திருக்கிறேன் மிக்க கெட்ட தியுள்ள அந்தத் தேவராஜனான நகுஷன் இன்றைத்தினம் உம் த தேரிற்பூட்டுவானே ஒழுக்கந்தப்பின அவனை இன்றைத் னமே என்சக்தியினால் இந்திரனாகாமற்செய்வேன் இன்றைத் னம் நீர்பார்த்திருக்கையிலேயே பாபச்செய்கையும் மிக்கக்கெட்ட தியுமுள்ள இந்த நகுஷனை இந்திரனுடைய இடத்தினின்று லக்கிப் பழைய இந்திரனை இந்திரனாக நிலைபெறச் செய்வேன் திகுறைந்த இந்த இழிவான தேவேந்திரன் இன்றைத்தினம் தியினால் மதிகெட்டு, தான் அழிவதற்காக, உம்மைக் காலால் தைப்பான் உதைப்பதனால் நான் மிக்ககோபமுற்றுப் பிராம ணருக்குத் துரோகஞ்செய்யும் பாவியும் தாம்வரை கடந்தவனு கிய அவனைக் கோபத்துடன், 'பாம்பாகக்கடவாய்' என்று பேன் மகரிஷியே! அதன்பிறகு, ஐசுவரியத்தினாலும் பலத் னாலும் ஒன்றும்தெரியாமல் மிகமதிகெட்டு இந்தப்பாவஞ்செய்த நுஷனை நீர்பார்க்கையிலேயே, 'சீ' என்னும் சொல்லால் உறசா தைக் கெடுத்துப் பூமியில் தள்ளிவிடுவேன் ரிஷியே! உமக்கு படி இஷ்டமோ அப்படிச் செய்வேன்' என்று சொன்னார். ராவருணர்களின் புத்திரரும் குற்றமற்றவருமான அகஸ்தியர், நகு இவ்வாறு சொல்லக்கேட்டுத் துயரம்நீங்கி மிக்க ஸந்தோஷம் டையவரானார்" என்றார்

நூற்றைம்பத்தேழாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(நகுஷன்கதைத் தொடர்ச்சி)

யுதிஷ்டிரர், "அந்தநகுஷன் எப்படி தேவேந்திரபதத்தை டைந்தான்? எப்படி பூமியில் தள்ளப்பட்டான்? எப்படி அழிந் ன்? அதை நீர் சொல்லக்கடவீர்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சால்லலானார்

" பருகுவும அகஸதியரும இவவாறு பேசிககொணடிருக்கு
போது, அமமகாதமாவான நகுஷனுககுத தேவலோகததி
மானிடலோகததிலுமுளள எலலாநறகருமஙகளும நடநதுவந
அவனுககுத தேவலோகததிலும மானிடலோகததிலும ெ
யோாகளின ஆசாரஙகளினுலுணடாககபபடட தீபமுதலிய வ
டுககருவிகளின தானஙகளும பலிமுதலியகாமஙகளும உறசவ
ளினததும தனிததனியே நடநதன அரசாககரசே! அவை
கஸதனுடைய அபிவிருததிககுக காரணமானவை தூபஙகொ
பதினுலும தீபஙகொடுபபதினுலும நமஸகாரம செயவதினு
சமைதத அனனததின முதலபாகததை எடுததுககொடுபப
லும வீடடிலுளள இடஙகளில பலிகளபோடுவதினுலும தே
கள ஸநதோஷமடைகினறனா பலிபோடுமபோது கிருக
னுககு எவவளவு ஸநதோஷமுணடாகிறதோ அதறகு
மடஙகு அதிகமானஸநதோஷம தேவாகளுககும உணடாகிற
அதனுலேதான பெரியோாகள தஙகள மேனமைககாக நமஸ
ரஙகளுடன தூபதீபஙகளைக கொடுககினறனா பகுததறிவு
வன நமஸகாரஙகளோடு செயயும ஸநானம ஜலதாபபணமுத
காமஙகளினுல தேவாகள திருபதியடைகினறனா சாஸதிரப
பூஜிபபதனுல மகானுபாவாகளான பிதருககளும தபோதன
ளான ரிஷிகளும வீடடிலுளளதேவாகளனைவரும ஸநதோஷம
கினறனரெனனும எணணததை உறுதியாக வைததுககொ
அநத நகுஷராஜன பெரியதேவேநதிரபதததை அடைந
இனைககசெயதான இது ஆசசரியம சிலகாலததிறகுபபிறகு, ப
கியககேடு நெருஙகினபோது, இவறறையெலலாம மதியாமல, ச
திரபபடி அனுஷடியாமல போனுன தேவேநதிரனுயிருநத
ஷன பராககிரமததினுடைய காவததினுல அனுஷடானததின
றும தவறிபபோனுன தூபதீபஙகளமுதலிய காமஙகளைச சரி
செயயவிலலை அபபோது, இவனுடைய யாகபூமி ராககஷஸாகள
பீடிககபபடடது அதனபிறகு, மகாபலசாலியானநகுஷன, ந
துககொணடே, ரிஷிஸரேஷடரான அகஸதியரைத தனதேரிழு
தறகாகச சரஸவதிநதிககரையிலிருநது விரைவாக அழைததா
அபபோது, பெருமைவாயநத பருகு, அகஸதியரைப பாா
'கணகளை மூடும தேவேநதிரனைத தளளுவதறகாக உமமுடை
ஜடையில பிரவேசிககப போகிறேன' எனறு சொன
அகஸதியரும கணகளை மூடினா மிகப பெரிய மகிமையு
வரும நினைததது தவருதவருமாகிய அநத பருகு, நகுஷ
தளளுவதறகாக அகஸதியருடைய ஜடையைக கணடு அதிற பு

ா பிறகு, தேவராஜாவான நகுஷன தனககு வாகனமாக அகஸ
ரிஷி வரபபெறறுன ராஜனே! அகஸதியா, அநதததேவேநதிர
பபாாதது, 'தேவேநதிரனே! எனனைச சீககிரம தேரிறபூடடு
னனை எநதததேசததிறகு இழுததுககொணடுபோகவேணடும?
எஙகே கொணடுபோககச சொலலுகிருயோ அஙகே உனனைக
ாணடுபோவேன' எனறுா அவரால இவவாறுசொலலபபடட
நஷன அமமுனிவரைத தேரிலபூடடினுன அவருடைய ஜடைக
ளிருநத பருகு மிகக சநதோஷமடைநதாா வரதானததின
மைமையை அறிநத அநத பருகு பெருமையுளள நகுஷனபாா
வககு அகபபடவிலலை அகஸதியா நகுஷனுல அபபோது
ாிலபூடடபபடடிருநதும கோபிககவிலலை பாரதனே! தேவ
ஜனுன நகுஷன, 'வேதமும தாமசாஸதிரமும பிரமாணமா?
லலவா?' எனறு சொலலிககொணடே ஒறறைககாலால அகஸ
பரைக குததினுன அநதததாமாதமாவான அகஸதியா அதற
ம கோபிககவிலலை அதனபிறகு, அநதத தேவராஜனகோபிதது
டககாலினுல அகஸதியருடைய தலையில உதைததான அவ
ாத தலையில உதைததபோது, ஜடைககுளளிருநத அநத பருகு,
கக கோபமுறறுப பாபபுததியுளள நகுஷனைநோககி, 'மிகக
டடபுததியுளளவனே! நீ இநதமகரிஷியைக கோபததுடன
லால தலையில உதைததததினுல உடனே ஸாபபமாகிப பூமியில
ாககக்கடவாய' எனறு சபிததாா பாதஸரேஷடனே! அநத
ருகு மகரிஷி அவனகணணுககுப படாமலிருநது சபிதததனுல
நத நகுஷன உடனே ஸாபபமாகித தரையிலவிழுநதான தாம
ஜனே! அநதநகுஷன பருகுவைப பாாததிருபபானுயின அவ
டைய சகதியினுல பருகுவுககு அவனைத தளளமுடியாமல
பாயிருககும மஹாராஜனே! ஆனுல, அவன பூமியிலவிழுந
ருநதும, பலவகைததானஙகளும தவஙகளும விரதஙகளும
சயதிருநததனுல. முனனினைவு தவருமலிருநதான, 'எனககு இந
ச சாபததிறகு முடிவு இருககவேணடும' எனறு பருகுவை
வணடினுன மகாராஜனே! பிறகு, அகஸதியா கிருபைகூாநது
ாபததின முடிவைபபறறி அநத பருகுவினிடம வேணடினுா
ருகுவும தயையுடன சாபததிறகு முடிவைக கொடுததாா,
குருவமசததின தலைவனுகிய யுதிஷடிரனெனனும அரசன உண
ாகபபோகிறுன அவன உனனைச சாபததினினறு விடுவிபபான'
னறுசொலலி அநதாததானமாளுா சிறநத மகிமையுளள அகஸ
யரும இநதிரனுடைய காாயததைச செயதபிறகு பிராமமணாக
ால பூஜிககபபெறறுத தமதுஆசிரமததிறகுசசெனருா ராஜனே!

நகுஷனதான உனனுலே அநதச சாபததிலிருநது கரையேற
படடானே ராஜனே! நீ பாாததிருககையில அவன பிரமமலோ
திறகுச செனறுனனரே? அநதபருகு நகுஷனைப பூமியில தளளி
வுடன பிரமமலோகததிறகுச செனறு பிரமமாவினிடம தெரிவ
தாா பிறகு,பிரமமதேவா,இநதிரனைவருவிததுததேவாகளைநோக
: தேவாகளே! நான வரஙகொடுததத்னல நகுஷன உஙகளுக
அரசனயிருநதான அகஸதியா கோபிததத்னல அவன தளள
படடுப பூமியில விழுநதான அரசனிலலாமல ஸௌகமாயிருபப
எஙகும முடியாது ஆதலால, இநத இநதிரனையே திருமபவ
தேவராஜனுக அபிஷேகம செயயுஙகள' எனறு சொனன
ராஜனே! குநதிபுததிரனே! இவவாறு சொலலும பிரமமதே
ருககு, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு ஸநதோஷமாகத தே
கள மறுமொழி கூறினா ராஜஶரேஷடனே! அநத இநதிர
பகவானன பிரமமதேவரால தேவராஜனுக அபிஷேகம செய
பெறறு முனபோல விளஙகினன நகுஷனுடைய அககிரமத
ஞல இது இவவாறு முனனே நடநதது அநத நகுஷன பழை
நறகருமஙகளினுலேதான மறுபடியும மேனமைபெறறுன ஆ
லால, கிருஹஸதாகள மாலைககாலஙகளில தீபஙகொடுககவே
டும தீபஙகொடுபபவன இறநதபின திவயஜஞானததை அ
வான தீபஙகொடுபபவாகள பூாணசநதிரனபோல விளஙகி
கொணடிருபபாாகள தீபஙகள எவவளவு கணணிமைககொட
கள ஜவலிககினறனவோ அவ்வளவுவருஷகாலம தீபஙகொடுத
மனிதன அழகும பலமுமுளளவனுயிருபபான இதைககேட
னும படிபபவனுமான பிராமமணேததமன பிரமமலோகதன
அடைவானெனபதில ஸநதேகமிலலை" எனறுா

நூறறைமபததெடடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பிராம்மணன்பொருளைக் கவர்வதன் தோஷத்தைப்பற்றி க்ஷத்ரபந்துவுக்கும் ஒருசண்டாளனுக்கும் ஸம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, "பரதஶரேஷடரே! பிராமமணசொததுககள
அபகரிபபவரும கொடியவை செயகிறவருமான புததிகெட
மனிதா எனனஜனமததை அடைவாா?' எனறு கேடக, பீஷ
சொலலலானா

"பாரதனே! பிராமமணாகளின பொருளைப பலவநதமாக
்ததுககொளவது பாவஙகளுள பெருமபாவம அநதசசணடா
ரகள வமசததுடன இமமையிலும மறுமையிலும அழிநது
ாவாா இநதவிஷயமாக க்ஷதரபநதுவெனனும அரசனுககும
ந்சணடாளனுககுமநடநத ஸமபாஷணையாகிய புராதன சரித
ததைதக கூறுகினறனா அவவரசன, 'ஓ! சணடாளனே!
பெரியவனாயிருககிருய சிறுவனைபபோல நடககிருய நாய
தைகளின தூளிகளைபபூசிககொளளுகிற நீ ஏன பசுககளுககுப
பபடுகிருய? சணடாளனுககு இகழபபட்டசெயகை ஸாதுகக
லவிதிககபபடுகிறது கோதூளியினுல கெடுககபபட்ட அங
தை ஜலததினுல கழுவுகிருய ஏன?' எனறுகேடக, சணடா
ன சொலலலானுன 'ராஜனே! முறகாலததில ஒருபிராமமண
டையபசுககள போகையில அவறறின [1] தூளிபடுவதனுல
ாமமெனனும கொடியைக கெடுததுவிடடது அநத ஸோமத
ரஸததைப பிராமமணாகள குடிததனா [2] [அரசனுடைய
லைககாராகளின தூளியினுலும அநதஸோமம கெடுககபபட்
து] யாகததில அநதஸோமததைதககுடிததனுல பிராமமணாக
ளைவரும உடனே நரகமபுகுநதனா அநதபராமமணஸொத
தப புசிததனுல யாகதீகைஷசெயதுகொணட அவவரசனும
விககுககளெலலாரோடும விரைவில நரகமசோநதான அவ
டததில பால நெய தயிாகளைககுடிதத பிராமமணாகளும அந
களும மறறுமுளளமனிதரனைவரும நரகமசோநதனா அநதப
சககள பாலினுல புததிராகளையும பேராகளையும போககி அவா
ளயும கெடுததன ராஜனே! நான ஜிதேநதிரியனுன பிரமம
ரியாகி நலல ஒழுககததோடு அநதபபசுககளையும அநதத தம
கிகளையும பாாததுககொணடு அஙகேயிருநதேன ராஜனே!
னுடையபிகைஷயானது அநதபபசுககளின தூளியினுல கெடுக
பபட்டிருநதது ராஜனே! அநதபபிகைஷயைசசாபபிடடு அத
ல நான சணடாளனுனேன பிராமமணஸொததை எடுததுக
காணட அவவரசன தாழநதகதியை அடைநதான ஆதலால,
ருகாலமும பிராமமணனஸொதது ஒனறையும எடுககலாகாது,
ாககலாகாது, பிறா எடுபபதை ஒபபுககொளளலாகாது அதை
டுபபதறகாக ஓா உபாயமும செயயலாகாது பிராமமணன
பாருளாகிய பசுககளின தூளியினுலகெடுககபபட்ட பிகைஷ
யபபுசிதது நான எபபடியானேன! பாா! ஆதலால, நனறுகத
தரிநதமனிதன ஸோமலதையை விறகசகூடாது ஏனெனில,

[1] 'ரஜஃ' மூலம், 'பாலதூளி' எனபது பழையவுரை [2] அதிக பாடம்.

அது பிராம்மணர்களுக்குப் பொதுவாயுள்ள சிறந்ததனம் இ
வுலகத்தில் புத்திமான்கள் ஸோமம்விற்பதை நிந்திக்கின்றன
ஐயா! ஸோமத்தை விலைக்கு வாங்குகிறவர் விற்கிறவரனைவரு
யமனை அடைந்து ரௌரவநரகத்திற்குப் போகின்றனர் கோது
யினால் கெடுக்கப்பட்டஸோமத்தை யாககாரியத்தை முன்னிட
விற்பவன் வட்டியினாலஜீவிக்கும்பிராம்மணனுக்குப்பிறந்து வி
வில் கெடுவான், முந்நூறுவருஷகாலம் விஷடையைத்தின்
கொண்டு நரகத்திலிருப்பான் பிரம்மஸொத்தையெடுத்தவன்
கங்களையும் துயரங்களையும் அனுபவித்து மலத்திலுள்ள கிருமி
கப்பிறந்து நாயவிஷடையைத் தின்பான் நாயுடன்திரிவதைய
அதிக்காவத்தையும் ஸ்நேகிதன் மனைவியிடமதவறுதலையும் தா
தேவதை தராசில் நிறுத்தான் அதிக்காவம் நிறை அதிகமாயிரு
தது அதிக்காவத்தினால் நான் சக்தியற்று ஓயாது நிறமமா
வெளுத்து இளைத்துபோனதையும் பாபஜன்மத்தை அடைந்திரு
ப்பதையும் பார் ஐயா! பிரபுவே! நான் முன்ஜன்மத்தில் சாஸ்தி
ஜ்ஞானத்திலும் ஆத்மஜ்ஞானத்திலும் கரைகண்டவனாகச் செ
வமிரமபின்பெருங்குலத்தில் பிறந்தேன் அப்போது இந்தகுண
ங்களை அறிந்திருந்தும் காவத்தினால் எப்போதும் ஆவேச
கொண்டு பிராணிகளின் முதுகுமாமஸத்தைத் தின்றேன் நா
வனத்தில் தூரத்திற்செல்லும்போதே வனத்திலுள்ளவர்களெ
லாருக்கும் என்னைத் தெரியும் தனத்தினால்காவமடைந்து யோக
யர்களானபிராம்மணர்களை அவமதிக்கக் கருதினதனால் இந்நி
மையை அடைந்தேன் காலத்தின் மாறுதலைப் பார் பசுக்களி
தூளிபட்டவுடன், ஆடையின்தலைப்புத் தீப்பற்றியெரிந்தவன்போ
வும் குளவிகளால் கொட்டப்பட்டவன்போலவும் மிக்கவேகமா
நான் ஓடுவதைப் பார் பிராம்மணஜாதியில் புத்திமான்களான கி
கஸ்தர்கள் வேதாத்யயனங்களாலும் பலவகைத்தானங்களாலு
பெரும்பாவத்தைப் போக்கிக்கொள்கின்றனர் ராஜனே! பாவ
செய்த பிராம்மணனும் எல்லாப்பற்றுக்களையும்விட்டு ஸந்யாஸாம
மத்திலிருந்தால் அவனை வேதங்களே கரையேற்றுகின்றன க்ஷத்
ரிய ஸ்ரேஷ்டனே! நானோ பாபஜாதியிற்பிறந்தேன், எப்படிவி
படுவேனென்னும் நிச்சயத்தை அடையவில்லை ராஜனே! ஏதோ
முன்செய்த நல்வினையால் எனக்குப் பூர்வஜன்மத்தின் நினைவு
இருக்கிறது அதனாலேதான் பாபத்தினின்று விடுபடக் கருது
கிறேன் சிறந்தஸாதுவே! இந்தச்சண்டாள ஜன்மத்தினின்று
எப்படி விடுபடுவேனென்று உன்னை அடைந்து கேட்கிறேன்
எனக்கு இந்தச்சந்தேகத்தை நீ தெரிவிப்பாயாக' என்றுன

றகு அரசன், 'சண்டாளனே! நீ எதனால் இந்த ஜன்மம்
லாமென்பதைத் தெரிந்துகொள் பிராம்மணப் பிரயோஜனத்
காக உயிரைவிட்டால் நீ நற்கதிபெறலாம் யுத்தமென்னும்
யில் பிராம்மணனுக்காக உயிரைவிடுகை கழுகு நரி முத
மாம்ஸத்தினாலும் ஜந்துக்களுக்குத் தேசத்தைக் கொடுத்த
உனக்கு விடுதலுண்டாகும் வேறுவகையில் நீ விடுபட்ட
தவன்' என்று சொன்னான் வீரனே! அப்போது அந்தக்ஷத்
பந்துவினால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்தச் சண்டாளன்
ாம்மணன் பொருளைக் காப்பதற்காகப் போர்த்தலையில் உயி
விட்டு நற்கதியை அடைந்தான் புத்திரனே! பரதஸ்ரேஷ்ட
! சிறந்த கைகளையுடையவனே! ஆதலால், நீயும் உனக்கு
யான கதியை விரும்பினால் பிராம்மணர் பொருளைக் காப்
றவேண்டும்" என்றார்

நூற்றைம்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(புண்யலோகங்கள் பலவென்பதைப்பற்றிக் கௌதமருக்கும்
இந்திரனுக்கும் ஸம்பாஷணை)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! புண்ணியம் செய்தவர்களுக்கு
ர்க்கலோகமென்னும் மேலுலகம் ஒன்றா? அல்லது பலவா?
லாவற்றையும் சொல்லும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்ல
ார்

'குந்திபுத்திரனே! மனிதர்கள் தம்தம் காமங்களின்படி
வேறு உலகங்களை அடைகின்றனர் புண்ணியம் செய்தவர்
புண்ணிய லோகங்களையும் பாவம் செய்தவர்கள் பாப
கங்களையும் அடைகிறார்கள் அப்பா! இந்த விஷயமாகக்
ளதமரென்னும் முனிவருக்கும் இந்திரனுக்கும் நடந்த ஸம்
ஷணமாகிய ஒரு புராதன சரித்திரத்தைக் கூறுகின்றனர்
ரியவரும் மனத்தையும் ஐம்புலன்களையும் அடக்கித் தவம்
துகொண்டிருந்தவரும் சாந்தருமான கௌதமரென்னும் ஒரு
ாம்மணர், பெரியவனத்தில் தாயில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்
ந்த ஒருயானைக்கன்றைக்கண்டு அருள்கூர்ந்து அதை வளர்த்
ர் அது நெடுநாளானபின் மிக்க வலிமையுள்ளதும் பெரியது
றிறு மிக்க உயரமும்பருமனுமுள்ளதும் எல்லாத்துவாரங்களி
மதஜலம்பெருகுவதும் கௌதமரையடைந்ததுமான அந்த
னையைத் தேவேந்திரன் திருதராஷ்டிரனென்னும் அரசனவடிவ

மாக வநது கொண்டுபோனன பெருந தவமுளளவரும எடு
விரததை விடாதவருமான கௌதமா, அநதயானையைககொ
போவதைககணடு, திருதராஷடிரனெனனும அரசனை நோ
'ஓ! திருதராஷடிரனே! நனறிகெடடவனே! நான கஷடப
வளாதத எனபுததிரனை இநத யானையைக கொணடுபோகா
யோகியாகளின ஸநேகம [1] ஸபதபதம எனறு சொலலுகி
னா அரசனே! இநத யானைககாக மிததிரததுரோகம உ
அடையவேணடாம ராஜனே! விறகுகளையும ஜலததையும கொ
பதும யாருமிலலாதபோது என ஆசிரமததிறகுக காவலாயிரு
தும ஆசாரியனை எனனிடததில சிக்ஷைபெறறதும குரு ப
விடையைச சரியாக நடததுவதும சிறநததும அடஙகின
நனறியறிநததும எபபோதும எனனால விருமபபபடுவதும
யானையை நான கதறுமபடி நீ கொணடுபோகலாகாது' என
சொனனா

அதறகுத திருதராஷடிரன, 'ஓ! மகரிஷியே! உமககு
ரம பசுககளையும ஐநநூறு பொனனுணயஙகளையும இன
அநேகவிதப பொருளகளையும கொடுபபேன பிராமமணரு
யானையாலாகவேணடியதென்ன?" எனறுகேடடான கௌத
'ராஜனே! மனிதாககதிபதியே! பசுககளும காசுமாலைகளணி
தாஸிகளும பலவகைரததினஙகளும மறறும பலவகைபபொரு
களும உனககே இருககடடும பிராமமணனுககுத தனததினால
தென்ன?" எனறு சொனனா திருதராஷடிரன, 'பிராமமண
பிராமமணாகளுககு யானைகளால ஆகவேணடியதொனறுமில
யானைககூடடஙகள அரசாகளுககே உரியவை எனது வாகன
கிய சிறநதயானையைக கொணடுபோவதனால எனககுப ப
மிலலை கௌதமரே! இதில ஆசைவைககாதீர' எனறு செ
னன கௌதமா, 'பணணியம செயதவன இறநதபின ஸந
ஷபபடுகிற இடமும பாவம செயதவன இறநதபின துயரபபடு
இடமுமாகிய மஹாதமாவான யமனுடைய வீடடில நான உ
னிடமிருநது யானையைத திருமபபபெறுவேன' எனறு சொ
னா திருதராஷடிரன, 'சிரததையிலலாமல கிரியைகளைவி
நாஸதிகாகளாயப பாவததில மனம செலுததி விஷயஙகள
பிரவிருததிபபவாதாம யமபாதைகளை அனுபவிபபாா தி
ராஷடிரனே அஙகே செலலான' எனறுசொனனன கௌதம
'எஙகே ஜனஙகள ஸததியமேசொலவதனறிப பொயசொலவ

1 ஏழுசொறகள பேசுவதனால உணடாவது, ஏழடிசோநது நட
தனால உணடாவதுஎனறும கொளளலாம

யா, பலமிலலாதவாகளைப பலசாலிகளானயமதூதா கொலலு
இடமாகிய ஸமயமினி எனனும அநத யமபபடடணமிருககிறது
தில நான யானையை உனனிடம திருமபபபெறுவேன' எனறு
ானனா திருதராஷடிரன, 'மகரிஷியே! மூததஸகோதரியை
தநதையையும தாயையும ஆசாரியாகளையும அவமதிதது
பபவா எவரோ அவாகளுககுததான அநதலோகம திருத
ஷடிரனே அஙகே போகிறவனலலன' எனறுசொனனான
ளதமா, 'மிகுநதபாககியமுளளதும கநதாவாகளாலும யக்ஷா
ாலும அபஸரஸுகளாலும அடையபபடடதும ஸுகததிற
யவாமடடும பிரவேசிககததககதுமான மநதாகினி எனனும
பாநகரமிருககிறது அஙகே உனனிடம யானையைத திரும
பெறுவேன' எனறுசொனனா திருதராஷடிரன, 'அதிதி
ஜையை விரதமாகக கொணடவரும சிறநத தவமுளளவரும
ாமமணாகளுககுக கிருகதானம செயபவரும தமமைசசாாந
களுககு அனனமபோடடு மிசசததை உணடவருமாகிய ஜனங
எவாகளோ அவாகள மநதாகினி நகரததிறகு அலஙகாரமா
ரரே இருககினறனா?' எனறுசொனனான கௌதமா,
மருமலையினமேல நனருகபபுஷபிததததும கினனரப பெண
ின ஸஙகீதம எபபோதுமிருபபதும ஸுதாசனையெனனும
ிய நாவலமரமிருபபதுமாகிய ஓா அழகானவனம விளஙகு
தே. அவவிடததில உனனிடம நான யானையைத திருமபப
றுவேன' எனறு சொனனா திருதராஷடிரன, 'மகரிஷியே!
நதரும ஸதயததை இயறகையாகவுடையவரும கலவிகேளவி
நநதவரும எலலாப பிராணிகளுககும இனியவரும இதிஹாஸ
ாணஙகளைப படிபபவரும சுவையுளளவறறைப பிராமமணாக
டததில [1] ஹோமமசெயபவருமாகிய பிராமமணாகளுககு
தலோகம திருதராஷடிரனே அஙகே செலலான இனனும
கருததெரிநத இடம எது இருககிறதோ அதைச சொலலும.
ன இதோ விரைவாகவனறே செலலுகிறேன?' எனறு சொன
ன கௌதமா, 'நிரமபபபுஷபஙகளுடையதும கினனர அர
களால அடையபபடடதும நாரதரால விருமபபபடுவதும
தாவாகளும அபஸரஸுகளும இருககுமிடமுமாகிய நநதன
ாமிருககிறதே அஙகே நான் உனனிடம யானையைத திருமபப
றுவேன' எனறுசொனனா திருதராஷடிரன, 'ஓ! மக
ஷியே! ஆடடததிலும பாடடிலும தோசசியுளள எநதஜனஙகள
வாகளைபபோல எபபோதும ஸுகததைககருதித திரிகினற

1 போஜனமளிபபவா

னரோ அவர்களுக்கு அந்த லோகம் திருதராஷ்டிரனே அங்
போகிறவனல்லன்' என்றுசொன்னான் கௌதமர், 'ராஜே
எங்கே அக்நியிலும் ஜலத்திலும் மலையிலும் பிறந்த பிராமம
கள் தேவர்களுடன் மகிழ்ந்துவஸிக்கின்றனரோ, எங்கே இந்தி
வேண்டினவற்றையெல்லாம் பொழிகிறானோ, எங்கே பெண்
விருப்பப்படி ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்றனரோ, எங்
பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் பொறாமையில்லையோ அந்த
தரகுருதேசங்கள் அழகாகவிளங்குகின்றன அங்கே நான்
னிடம் யானையைத் திரும்பப்பெறுவேன்' என்றுசொன்
திருதராஷ்டிரன், 'மகரிஷியே! எல்லாப்பிராணிகளிடத்தி
பற்றில்லாதவரும் மாமிசந்தின்னாதவரும் தண்டிப்பதைவி
வரும் ஸ்தாவரங்களையும் ஜங்கமங்களையும் துன்பஞ்செய்யா
ஸஞ்சரிப்பவரும் எல்லாப்பிராணிகளையும் தாமாகநினைப்பவ
எதையும்விரும்பாதவரும் மமகாரமில்லாதவரும் பெண்ணு
அற்றவரும் லாபநஷ்டங்களையும் இகழ்ச்சிபுகழ்ச்சிகளையும் ஸமப
நினைப்பவரும் எவரோ அவர்களுக்கு அந்தலோகம் திருதரா
டிரனேவெனில் அங்கேபோகிறவனல்லன்' என்று சொன்ன
கௌதமர், 'மகாத்மாவும் அரசனுமாகிய சந்திரனுடையலோ
தில் மிக்க இனியமணமுள்ளவையும் ஆசையும் துயரமுமற்றன
மான அநேக அழியாதலோகங்கள்விளங்குகின்றன அங்கே ந
உன்னிடம் யானையைத் திரும்பப்பெறுவேன்' என்றுசொன்
திருதராஷ்டிரன், 'மகரிஷியே! எவர்கள் தானமே இயற்கை
யுள்ளவரும் ஒரு காலமும் வாங்காதவரும் பிறர்பொருளை எ
காதவருமானவர்களோ, எவர்களுக்குத் தகுந்த பாத்திரத
கொடுக்கத்தகாதது ஒன்றுமில்லையோ, எவர்கள் எல்லா அ
களையும்பூஜித்து நல்லஸந்தியுடையவர்களோ, எவர்கள் சக்தி
ளவர்களாயிருந்தும் பிறருக்கு எதிர்பேசாமல் பொறுத்திரு
வர்களோ, எவர்கள் எப்போதும் நல்லொழுக்கத்தோடிருப்ப
களோ, அவர்களுக்கு அந்தலோகம் திருதராஷ்டிரனேவெ
அங்கேசெல்லான்' என்றுசொன்னான் கௌதமர், 'அதற்குமே
ராஜஸகுணமும் தாமஸகுணமும் துயரமுமற்றவையும் மகாத
வானஸூரியபகவானுடைய ஸ்தானங்களுமாகிய அழியாதலோ
கள் விளங்குகின்றன அங்கே நான் உன்னிடமிருந்து யானை
திரும்பப்பெறுவேன்' என்றுசொன்னார் திருதராஷ்டிரன், 'ம
ஷியே! விடாமல் வேதாத்யயனமும் குருபணிவிடையும் செ
பவர்களும் சிறந்ததவமும் நியமமுமுள்ளவர்களும் ஸத்தியந
ருதவர்களும் ஆசாரியர்களுக்கு மாறுகப்பேசாதவர்களும் ஆச

களினகாரியஙகளில ஏவபபடாமலே நிததியமும முயறசியுளள
ாகளும பரிசுததாகளும ஸததியததிலிருபபவாகளும வாககைக
டினவாகளும வேதநதெரிநதவாகளும பிரமமஞானிகளுமான
ாததுமாககளுககு அநதலோகம நினைககபபடுகிறது திருத
ஷடிரனேவெனின அஙகே செலலான' எனறுசொனனன
ளதமா, 'அதறகுமேல மகாதமாவான வருணராஜனுடைய
தானததில நலலவாஸனையுளளவையும ஆசையும விசனமுமறற
வயுமான நிலைபெறறலோகஙகள விளஙகுகினறன நான உன
டமிருநது அஙகே யானையைத திருமபபபெறுவேன' எனறு
ானனா திருதராஷடிரன, 'மூனறு வருஷம சிரததையுடன
ாஸதிரபபடி சாதுாமாஸயயாகஙகளையும ஆயிரம இஷடிகளையும
ததியாககிஹோததிரஙகளையும செயதுகொணடும தமமனைவிக
ளாடு சாஸதிரஙகளில சொலலபபடட மாாககததிலிருநது தா
ஙகளைச செயதுகொணடும தாமததிலேயே மனததுடன தாம
ாககததைக நிலைநிறுததிககொணடுமிருககும மகாதமாககளான
ராமமணாகளுககு அநத லோகம திருதராஷடிரனேவெனின
ஙகேசெலலான' எனறுசொனனன கெளதமா, 'ராஜனே!
நதிரனுடையலோகஙகள ஆசையும துயரமுமறறவையும மனி
ாகளால விருமபபபடடும கிடைககாதவையுமாயிருககினறன
பருஞசகதியுளள அநத இநதிரனுடைய கிருகததில நான இநத
ானையைத திருமபபபெறுவேன' எனறுசொனனா திருத
ாஷடிரன, 'நூறுவருஷமஜீவிததிருபபவனும சூரனும வேதாத
யனம செயதுகொணடிருபபவனும தவறுமலயாகஞசெயபவனு
ாகிய இவரனைவரும இநதிரலோகததிறகுச செலவா திருதராஷ
ரனேவெனின அஙகேசெலலான' எனறுசொனனன கெளத
ா, 'ஸவாககததிறகுமேலே எலலாமகிரமபினவையும துயரமறற
வையும எலலாஉலகஙகளினும பயமறறவாகளான ஞானிகள
சரததககவையுமான பிராஜாபததியஙகளெனனும பெரியலோ
ஙகள இருககினறன அஙகே நான உனனிடம யானையைத திரும
பபெறுவேன' எனறுசொனனா திருதராஷடிரன, 'ராஜஸூய
ாகததில படடாபிஷேகஞ செயதுகொணடவரும தாமததில
னமமைததுஜனஙகளைககாபபவரும அஸவமேதயாகம செயது
வபருதஸநானம செயதவருமான அரசாகளுககு அவவுலகங
ள உரியவை திருதராஷடிரன அஙகேபோகான' எனறு
சானனன கெளதமா, 'அவறறிறகுமேல மிககநலலமணமுளள
வையும ஆசையும விசனமும அறறவையும அழியாதவையுமான
லகஙகள எதில விளஙகுகினறனவோ, அடைதறகரியதும

வெலலமுடியாததுமான அநதககோலோகததில நான யானை
மீட்டுககொளவேன' என்றுசொன்னா திருதராஷடிரன, 'ஆ
முளளவன நூறுபசுககளையும நூறுளளவன பததுபபசுககளை
பததுளளவனும ஐநதுளளவனும ஒவவொருபசுவையும தன
திககுததககபடி தானமசெயயுமமஹாதமாவும பிரமமசாரிவரத
தோடேயே ஆயுளைககழிதது வேதவாககைககாபபாறறும பி
மணாகளும சிரததையுடன தீாதயாததிரைசெயகிறவனும வி
னஙகளேறி அவவுலகஙகளில மகிழநதிருககினறனா பிரபா
தீாததம, மானஸஸரோவரம, புஷகரதீாததம, மகாஸரஸ, புண
மான நைமிசதீாததம, பாஹுதை, கரதோயை, கயை, ஹ
சிரஸ, விபாசை, ஸதூலபாலுகை, தூஷணீஙகஙகை சனா
கஙகை, மஹாஹரதம, கோமதி, கௌசிகி, பமபை, ஸரஸவ
திரஷதவதி, யமுனை என்னும தீாததஙகளுககு உறுதியான நி
மததுடன யாததிரைசெயயும மஹாதமாககள எவரோ அவாக
தேவதேகஙகளை எடுதது தேவலோகததிய மாலைகளை அணிந
உயாநத சநதனம பூசிககொணடு ஸுகமாக அநதலோகததிறகு
போகினறனா திருதராஷடிரன அஙகேசெலலான' என
சொன்னன கௌதமா, 'குளிரபயமும உஷணபயமும பசிதாக
களும களைபபும ஸுகதுககஙகளும நணபனும பகைவனும சு
றததாரும மறறவரும மூபபும மரணமும புணணியபாபஙகளு
ரஜோகுணமும சிறிதுமிலலாமல அறிவும ஸதவகுணமும நி
பிசசெழிதத பரிசுததமான பிரமமலோகததில யானையை மீ
டுககொளவேன' என்றுசொன்னா திருதராஷடிரன, 'ம
ரிஷியே! பறறுககளெலலாம விடடவரும சுததமனமுளளவரு
நியமநதவறுதவரும பரமாதமாவினிடம பகதி கிலைபெறறவரு
ஸாதவிகருமான யோகிகள ஸவாககததை அடைநது அஙகிருந
புணணியமான பிரமமலோகததை அடைகினறனா திரு
ராஷடிரனை நீ அஙகே காணமுடியாது' என்றுசொன்னு
கௌதமா, 'ரதநதரம பருஹத என்னும ஸாமஙகள எங
பாடபபடுகினறனவோ, எஙகே யாகவேதிகை பரிசுததா
ளான ஜனஙகளினுல சூழபபெறறிருககிறதோ, எஙகே ஸோ
பானமசெயதவன இநதிரன, சூரியன, சநதிரன முதலானதேவ
களோடு ஸஞசரிககிறுனே அஙகே நான உன்னிடம யானை
மீட்டுககொளவேன எலலா உலகஙகளையும தாணடிபபோகு
உன்னை விருததிராஸுரனைககொன்ற தேவேநதிரனெனறு நா
அறிகிறேன நான மனததினுடைய ஆவலினுல உன்னிடததி
ஏதாவது சொறகுறறம செயயாமலிருககிறேனு?' என

சான்னா இந்திரன், 'நான இந்திரன், யானையைப்பற்றின பேச ல பிரஜைகள் உலகங்களுக்குப்போகும் மார்க்கத்தை யெல்லாம் டந்துவந்தேன் ஆதலால், வணங்கின எனக்கு நீர் கட்டளை டும் நீர் சொன்னவற்றையெல்லாம் செய்வேன்' என்றுசொன்ன ன கௌதமா, 'தேவேந்திரனே! எனக்குப்பிள்ளையும் கூட யாயிருந்து அறுபது வருஷமானதும் எனக்கு அன்புள்ளதும் ன காட்டில் வலிக்கையில் எனக்குத் துணையாயிருந்ததுமாகிய ந்த வெள்ளையானையையே எனக்குக்கொடு' என்றுகேட்டார் ந்திரன், 'பிராமமணோத்தமரே! இந்தயானை உமது புத்திரன ன, உம்மைப்பார்த்து மோக்கின்றது, துதிக்கையினால் உமது ங்களை மோக்கின்றது என்னுடைய நன்மையை நினையும் மக்கு நமஸ்காரம்' என்றுசொன்னான கௌதமா, 'தேவேந் ரனே! எக்காலமும் உனக்கு க்ஷேமத்தையே நினைக்கிறேன். ப்போதும் உனக்குப் பூஜையைச்செய்கிறேன் சக்ரனே! எனக் ம நீ க்ஷேமத்தைக்கொடு உன்னால் கொடுக்கப்பட்ட யானையை ங்கிக் கொள்ளுகிறேன்' என்றுசொன்னார் இந்திரன், 'சிறந்த ானமுள்ளவர்களும் ஸத்தியமுள்ளவர்களுமான எந்த மகாத் ர்களின் உள்ளங்களில் வேதங்கள் புதையல்களாக வைக்கப் ட்டிருக்கின்றனவோ அவர்களில் ஒருமகாத்மாவான உம்மால் ன அறியப்பட்டேன் ஆதலால், இப்போது நான் உம்மிடத் ல அன்புள்ளவனாகிறேன் ஆ! ஆ! பராமமணரே! உமது புத் ரனோ யானையுடன் சீக்கிரமவாரும் சீக்கிரமாகவும் விளம்ப ரகவும் சிறந்த லோகங்களை அடையத்தக்கவர் நீர்தாம்' என்று சான்னான இந்திரன், புத்திரனாகிய யானையுடன், கௌதமரை னனிட்டுக்கொண்டுயாருமபோகமுடியாத ஸ்வர்க்கத்திலஸாதுக ளுடன ஏறினான ஜிதேந்திரியனாகி இந்தச்சரித்திரத்தை நித் யமாகக் கேட்பவனும் படிப்பவனும் கௌதமரொனனும் பராம ணா போலவே பிரமமலோகத்தை அடைவார்" என்றார்

நூற்றறுபதாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பவாஸத்தின் சிறப்பையும் பிராம்மணவாக்கின் சிறப்பையும்பற்றி ப்ரம்மதேவருக்கும் பகீரதனுக்கும் ஸம்பாஷணை)

யுதிஷ்டிரா, "பலவகைத் தானங்களையும் சாந்தியையும் த்தியத்தையும் அஹிம்ஸையையும் தனமனைவியோடு திருப்தியா ருப்பதையும் தானங்களின் பலன்களையும்பற்றி நீர்சொன்னீர்

தவததின வனமையைவிட வேறு எநதவனமை பிதாமகருககு
தெரிநதது? தவததிறகுமேலாக எதை நீர நினைககிறீர? அ
எஙகளுககு உரைககககடவீர'' எனறுகேடக, பீஷமர சொ
லலானா

''யுதிஷடிரனே! தவமுளளவரையிலதான உலகம இருககு
குநதிபுததிரனே! உபவாஸததிறகு மேறபடட தவம இலலை எ
பது எனகருதது இநதவிஷயததில பகீரதனுககும மகாதமாவா
பிரமமதேவருககும நடநத ஸமபாஷணையாகிய ஒரு பழைய ச
திரததைக கூறுகினறனா அதைச சொலலுகிறேன பாரதே
அநதபபகீரதன தேவலோகததையும கோலோகததையும
லோகததையும கடநதுசெனறானெனறுகேளவி ராஜனே! பிர
தேவா அநதபபகீரதனைக கணடு, 'பகீரதா! அடையமுடிய
இநத உலகததிறகு நீவநதது எபபடி? பகீரதனே! தவமசெய
மல தேவாகளும மனிதாகளும கநதாவாகளும இஙகே வருவ
லலையே? நீ எபபடிவநதாய?'' எனறுகேடடாா பகீரதன, '
விதவானே! பராமமண பூஜையை எபபோதும விரதமா
கொணடு நூறாயிரம பராமமணாகளுககும தேவாகளுககும க
காமல அனனமளிததேன அதறகாக நான இஙகே வரவில
ஏகராதரமெனனும யாகஙகள பததையும பஞசராதரமெனனு
யாகஙகள பததையும ஏகாதசராதரயாகஙகள பதினொனறை
ஜோதிஷடோமம நூறறையும நான செயதேன அவறறிறக
வும நான இஙகே வரவிலலை நூறுவருஷகாலம தவமசெ
கொணடு கஙகைககரையில நிததியமாக வாஸமசெயதேன அங
ஆயிரம கோவேறு கழுதைகளையும கனனிகைகளையும தா
செயதேன அதனாலும இஙகேவரவிலலை புஷகர க்ஷேததிரத
நூறாயிரம குதிரைகளையும இரணடுலக்ஷம கோககளையும நூற
கணககும ஆயிரககணககுமான பராமமணாகளுககுக கொ
தேன பொனமயமான சநதிரனெனனும ஆபரணததைச சிர
தரிதத ஆயிரம சிறநத கனனிகைகளையும சிறநத பொனஆபர
கள பூணட அறுபதினாயிரம கனனிகைகளையும கொடுததே
அதனாலும வரவிலலை லோகநாதரே! கோஸவமெனனும யா
களில ஒவவொருவருககும பததுப பததுப பசுககளாக ஒ
கனறுளளவையும கிரமபபபாலுளளவையுமான நூறுகோடிப
களைக கறககிறபொனபாததிரஙகள வெணகலபபாததிரஙகளுட
தானமசெயதேன அதனாலும வரவிலலை பிரமமாவே! அபதே
யாமயாகஙகளில நியமததுடன ஒவவொருவருககுப பததுப
துபபசுககள விதிதமாக மிகுதியாகப பாலகறபபவையும செநநிற
ளளவையுமான தலையீறறுபபசுககள அநேகம நூறுகளையும நூற

களையும அதறகுபபததுமடஙகு (அதாவது பததுலக்ஷஙகளையு
கொடுததேன அதனுலும நானஇஙகேவரவிலலை பாஹலியென
ம தேசததிறபிறநதவையும பொனமாலைகளணிநதவையுமான
ஞயிரம வெளளைககுதிரைகளைக கொடுததேன அதனுலும வர
லலை பிரமமாவே! ஒவவொருயாகததிலும தினநதோறுமபததுக
ாடிகளும எடடுககோடிகளுமாகப பொனகளைக கொடுததேன
தறகாகவும நான வரவிலலை பிரமமாவே! பொனமாலைகளணிந
வையும காதுகறுததவையும பசசைநிறமுளளவையுமான குதி
ரகள பதினேழுகோடிகளைக கொடுததேன கலபபைககால
ானற தநதஙகளுளளவையும பெரிய தேகஙகளுளளவையும
தமகஙகளென னுமவெளளைபபொடடுககளுளளவையுமான பதி
னழாயிரமயானைகளைப பொனமாலைகள பூடடிககொடுததேன
தவஶ்ரேஷடரே! உயாநதபொனனுபரணஙகளினுல அலஙகரிக
படடவையும முழுதுமபொனனுறசெயயபபடடவையும அலங
கபபடட குதிரைகள பூடடபபடடவையுமான பதினேழாயிரந
ாகளைககொடுததேன தக்ஷிணைகளெசசோநதவைகளாக வேதங
ிறசொலலபபடடவை இனனுமஎனனவுணடோ அவறறை
லலாம பததுவாஜபேயயாகஙகளிறகொடுததேன பிரமம
தவரே! யாகததினுலும பராககிரமததினுலும இநதிரனுககுச
மான மகிமையுளளவாகளும கழுததுககளிற பொனமாலை
ணிநதவாகளுமாகிய ராஜகுமாராகள ஆயிரவரை யுததததிலஜயி
து நிரமபினதிரவியஙகளோடு எடடுராஜஸூயயாகஙகளைச
யது அவறறில அவவரசாகளைத [1]தக்ஷிணைகளாககொடுத
தன அதனுலும நான வரவிலலை லோகநாதரே! கஙகையின
ரவாகம எதுவரையிலஇருககிறதோ அதுவரையிலுளளதேசம
ன கொடுதத தக்ஷிணைகளினுல மறைநதிருநதது அதறகாகவும
ன வரவிலலை ஒவவொனறும நூறுபொனகளால அலஙகரிககப
டகுதிரைகள இரணடாயிரததையும சிறநதகிராமஙகள நூறறை
ம ஒவவொருதிதியிலும நான கொடுததேன பிதாமஹரே!
ன தேகததையொடுககி ஆகாரததைவிடடு மனததையும
ககையுமடககி நீணடகாலம இமயமலையில கஙகைககரைத தவம
சயதேன அரசனுகியநான மகாதேவரான சிவனைத தலையினுல
ணஙகிப பூசிததேன அதறகாகவும வரவிலலை தேவரே! சமி
பனறுசொலலபபடும வனனிமரஙகளைககொணடுவநது அவறறி
ினறுணடான அகனியினுல தேவாகளைககுறிதது நூறறுககணக

1 பராமமணாகளுககுத தஙகளதஙகளகிரயததைககொடுதது அவ
வா தேசஙகளுககுத திருமபிசசெலலுமபடிசெயவது

கும பதினுயிரககணககுமான திரயோதசாஹம துவாதசாஹ
பௌணடரீகம எனனும யாகஙகளைச செயதேன அவறறின
னுககாகவும வரவிலலை பராமமணாகளுககுப பெருஙகொண
களுளளவையும ஒவவொரு கொமபும பொனனலணி
படடவையுமான எணணுயிரம வெளளை ரிஷபஙகளை
அவைகளுககுப பதனிகளும கழுததிற பொனமாலை அணிநத
களுமானபசுககளையும கொடுததேன பொற குவியலகளையும
தினககுவியலகளையும ரததினககுனறுகளையும தனஙகளுமதா
யஙகளுமநிரமபின நூறறுககணககுமஆயிரககணககுமான கிரா
களையும தலையீறறுபபசுககளபதினுயிரததையும அநேகயா
களில ஓயாமல பராமமணாகளுககுக கொடுததேன அதனு
வரவிலலை தேவரே! பிரமமாவே! [1]ஏகாதசாஹம [2]தவாத
தசாஹம அசுவமேதயாகஙகளையும ஒவவொருவருககுபபதின
கோதானஙகளோடும நிரமபியதகூதிணையோடும செயதே
அவறறினபலனுககாகவும வரவிலலை ரததினஙகளினுல அ
கரிககபபடடு ஒவவொனறும ஒவவொருபொனமாலை கழுத
அணிநத பொனமாமரஙகளுளளதும ஒருயோசனைநீளமும
வளவு அகலமுமுளளதுமானவனததைப பராமமணாகளுக
தானமசெயதேன அதனபலனுககாகவும நானவரவிலலை
பதுவருஷகாலம கோபததைவிடடு யாவராலுமசெயறகரியதா
துராயணமெனனுமயாகததை விடாமல அனுஷடிததேன
வொருநாளும நூறுமஎணணூறுமாகப பாலநிரமபினசிவப
பசுககளையும அவவளவு ரிஷபஙகளையும பராமமணாகளுக
கொடுததேன லோகநாதரே! தேவஶரேஷடரே! அதனபல
காகவும நான இஙகே வரவிலலை யாகமசெயவதறகு வனனிம
தேடிககொணடு பூமியெலலாம மூனறுதரம திரிநதே
பிரமமாவே! தினநதோறும முபபது அகனிகளில ஹோ
செயதேன எடடுஸாவமேதயாகஙகளும ஏழுநரமேதயாகஙக
ஆயிரததுபபதினெடடுவிஶவஜிதயாகஙகளும செயதேன தே
ஶரேஷடரே! அவறறினபலனுககாகவும நான இஙகே வரவில
ஸரயுநதியிலும பாஹுதாநதியிலும கஙகையிலும நைமிசார
யததிலும பததுலகூமபசுககளைத தானமசெயதேன அதனு
வரவிலலை சிறநதவரே! ஒருரஹஸயம இநதிரனுல குகைகக
மறைததுவைககபபடடிருககிறது அதை இவவுலகததில ப
ராமாதவததினுல அறிநதார சுகருடையபலததினுல பிரகா

---

1 பதினொரு தினததிறசெயவது

2 இருபததுநானகு தினததிறசெயவது

ாற அநத [1] ரகஸயததை நான அனுஷடிததேன நான யுததம
யததும மறறககாமஙகளசெயததும பராமமணாகளுககாகவே
ததக காரியததை நான ஸாதிததபிறகு அதனுல பராமமணாகள
ாமேலஸநதோஷமடைநதனா அவவாறுபராமமணாகளைாிதி
ாகபூஜிததனுலும நானவரவிலலை இனனும ஆயிரம ரிஷிகள
ுகேவநதுசோநதனா பிரபுவே! அவாகளால,'நீ பிரமமலோகம
ல' எனறுசொலலபபடடேன பிரபுவே! ஆயிரம பிராமமணா
அனுககிரஹததுடன சொனனதனுல இவவுலகததிறகு வந
ன இவவிஷயததில உமககுச சநதேகமுமவேணடாம எல
ம பிரமமதேவரால விதிககபபடடபடிதான நடககிறது ஆகி
ம, கேடடபோது நான நடநததைச சொலலவேணடும உப
ஸததைவிட வேறு தவம இருபபதாக நான நினைககவிலலை
வஸரேஷடரே! உமககு நமஸகாரம தயைசெயயும' எனறு
ானனுன இவவாறுசொனன பூஜைககுரிய பகீரதராஜனைப
மமதேவா சாஸதிரோகதமான பூஜையினுல பூஜிததா ஆத
ல, உபவாஸமிருநது பராமமணாகளை எபபோதும பூஜிபபா
க பராமமணாகளின சொலலினுல இவவுலகததிலும அவவுல
திலும எலலாம கூடிவரும வஸதிரஙகளினுலும அனனஙகளி
லும கோககளினுலும சிறநதகிருககஙகளினுலும நனறுகக காப
றுதலாலும பராமமணாகளை ஸநதோஷபபடுததவே வேண
இதுதான பெரிய ரஹஸயம லோபததைவிடடு இதைசசெய"
ாறா

நூறறறுபததோராவது அதயாயம
தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

ஆயுள்விருத்திமுதலிய நன்மைகளுக்குக் காரணமான ஆசாரஙகள்)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! ஒருமனிதன நூறுவருஷகாலம
யுளுளளவனெனறும நூறுவருஷ காலம சகதியுளளவனென
ம வேதம கூறுகிறது மனிதாகள சிறுவராயிருககையிலும
நதுபோவது என? மனிதாகள தீாககாயுளுளளவனுயிருபப
ம அறப ஆயுளுளளவனுயிருபபதும எதனுல? எதனுல கீாத
யை அடைகிறுன? எதனுல ஐசுவரியததைஅடைகிறுன? தவத
லா? பிரமமசாரிவிரதததினுலா? ஜபததினுலா? ஹோமத
லா? ஜனமததினுலா? ஆசாரததினுலா? மறறெவறறினு
வதா? பிதாமஹரே! அதனை எனககுச சொலலும" எனறு
டக, பீஷமா சொலலலானா

[1] உபவாஸததை.

“ நீ ‘ மனிதன எதனுல குறைநதஆயுளுளளவனுகிருன ? எ
னுல நீணட ஆயுளுளளவனுகிருன ? எதனுல கீாததியை அடை
ருன ? எதனுல ஐசுவரியததைஅடைகிருன ? எவவிதமாக ந
கும மனிதன நனமையைஅடைவான ’ என்று கேடகும விஷ
தில மறுமொழிகூறுவேன மனிதன நலலொழுககததினுலேதா
ஆயுளை அடைகிருன ஆசாரததினுலேதான ஐசுவரியததைஅ
கிருன ஆசாரததினுலேதான இருநதும இறநதும கீாததி
அடைகிருன ஆசாரநகெடட மனிதன இவவுலகததில நீ
ஆயுளை அடைவதிலலை மனிதாகள அவனிடததில பயபபடுகி
கள, அவனை அவமதிககிருாகள ஆதலால, இவவுலகத
தனககு மேனமையை விருமபுகிறவன ஆசாரததைசசெயய வே
டும பாவஜனமமெடுததவனுககும ஆசாரம அபகீாததி
போககும ஆசாரததினுலறியபபடுவது தாமம நலலொழுககத
அடையாளமாகவுடையவாகள ஸாதுககள ஸாதுககளின நடக
தான ஆசாரததிறகு அடையாளம தாமததைவிடாமல த
குரிய காமஙகளைசசெயயும மனிதன பாககபபடாதவனுயிருந
னும கேடடவுடன அவனமேல ஜனஙகள அனபுவைககினற
நாஸதிகாகளும காமஙகளைச செயயாதவாகளும குருககளை
சாஸதிரஙகளையும மீறுசிநடபபவாகளும தாமநதெரியாதவாக
கெடட ஒழுககமுளளவாகளும ஆயுள குறைநதுபோகினற
ஒழுககமிலலாதவாகளும வரைகடநதவாகளும ஜாதி தப
புணாசசிசெயகிறவாகளுமான மனிதாகள இவவுலகததில ஆ
குறைநது நரகம போகிறவாகளாகிருாகள ஆசாரததைவி
மல சிரததையோடு செயதுகொணடிருககும மனிதன மறறெல
நறகுணஙகளுமிலலாதவனுயினும நூறுவருஷம ஜீவிததிருபபா
‘கோபததையும பிராணிஹிமஸையையும பொருமையையும
டததையுமவிடடு ஸததியவாதியாயிருபபவன நூறு வருஷங
ஜீவிபபான ஓடுகளையுடைபபவனும துருமபைக கிளளுகிறவ
நகததைககடிபபவனும எபபோதும அசுததனுயிருபபவனும
சலமுளளவனும இவவுலகததில தீாககாயுளை அடையாா [1]பிரா
முகூாததததிலவிழிததுககொணடுஅறததையும பொருளையுமப
ஆராயநதுபாாககவேணடும எழுநதுகைககூபபிககொணடு காலை
தியைப பூஜிககவேணடும இவவாறு மௌனததுடன மாலை
யையுமபூஜிககவேணடும உதயகாலததிலுமஅஸதமனகாலததி
ஆகாசததின உசசியிலிருககுமபோதும கிரகணம பிடிததபோ
ஜலததின பிரதிபிமபததிலும ஒருகாலும சூரியனைப பா

1 விடிய முனறேழுககால நாழிகையளவில

ாகாது ஸநதியாகாலம தவருதிருநததனுல ரிஷிகள தீரககாயுளை
டைநதனா கையில தாபபதைதபபோடடுககொணடு மௌனத
டன பரிசுததனுகி மனததில அதனையே தியானிததுஸநதியாவந
னம செயயவேணடும ஆதலால, தினநதோறும காலைசசநதி
ும மாலைசசநதியிலும மௌனததோடிருககவேணடும தாமத
தச செயயும அரசன காலைசசநதியையும மாலைசசநதியையும பூஜிக
மலிருககும பிராமமணாகளவரையும சூததிரனுககுரிய வேலைக
ச செயவிககவேணடும எநதவாணததாரும ஒருகாலும பிறன
னவியைச சேரலாகாது அதைபபோல ஆயுளைககெடுபபது
லகததில ஒனறுமிலலை இவவுலகததில பிறாமனைவியைச சேரு
துபோல ஆயுளைக குறைபபது மறறெதுவுமிலலை ஸதிரீசளின
டமபுகளில எததனை மயிாககாலகள படைககபபடடிருககின
னவோ அததனை ஆயிரவருஷகாலம அவன நரகததிலகிடபபான
ரியபூஜையையும அலஙகாரததையும ஸநானததையும மையிடு
தையும பல்துலக்குவதையும தேவதாபூஜையையும முறபகலி
யே செயயவேணடும விஷடையையும மூததிரததையும பாாக
ும மிதிககவுமாகாது அதிகாலையிலேயும ஈனறுக அஸதமிதத
னும நடுபபகலிலும அறியாதவாகளோடும சூததிராகளோ
 சோநதும தனிததும செலலலாகாது பிராமமணனுககும
வுககும அரசனுககும கிழவனுககும சுமையினுல வருநதுகிற
னுககும காபபிணிககும சகதி குறைநதவனுககும வழிவிட
ணடும பிரஸிததிபெறற மரஙகளையும நாறசநதிகளையும மங
ாததிரவியஙகளையும பூஜிககததககவரையும முதிாநதவரையும
ாமமணரையும பிரதக்ஷிணம செயயவேணடும நடுபபகலிலும
விலநடுஇரவிலும இரணடுஸநதிகளிலும நாறசநதியில இருகக
காது பிறாஉபயோகிதத பாதரக்ஷைகளையும ஆடையையும
யோகிககலாகாது எககாலமும ஜிதேநதிரியனுயிருககவேண
 ஒருகாலை மறறொருகாலால மிதிககலாகாது அமையிலும,
ணிமையிலும சதுாததசியிலும ஜனமதினததிலும அஷடமி
லும துவாதசியிலும எபபோதும பிரமமசாரியாயிருககவேண
 (யாகமுதலியவைசெயயாமல) வீணுக மாமஸததை உணண
காது முதுகு மாமஸததைப புசிககலாகாது திடடுவதையும
ிபபதையும கோடசொலலுவதையும விடவேணடும புண
ிற கோலிடுவதுபோல ஒருவாநோகுமபடி பேசலாகாது கடுஞ
ாற சொலலலாகாது தாழநதவனிடததில [1] உயாநததைப
பறலாகாது எநதசசொலலினுல அயலான வருததபபடுவானே

[1] ஞானததை

பாபலோகததைததருவதான அநதககொடியசொலலைச சொ
லாகாது வாயினினறும அதிவாதஙகள அமபுகளாகவெளிப
கினறன அவறறினாலடிககபபடடவன அலலுமபகலும அழு
ருன அவை அயலானுடைய உயிரஸதானஙகளிலேயே விழுகி
றன தெரிநதவன அவறறை அயலாாமேல பிரயோகிககலாகா
தீயினாற சுடடபுண ஆறும கோடாலியினால வெடடபபடட வ
துளிாகரும வாககினால அருவருபபான கெடடசொலலைச சொ
னதனாலுணடான சொறபுணணானது ஆறுகிறதேயிலலை காண
ளெனனும பாணஙகளையும நாளீகஙகளையும நாராசபாணஙக
யும தேகததினினறு எடுததுவிடுகினறனா சொலலமபான
எடுபபதறகு முடியாதது ஏனெனில, அது மனததிறகுள தை
திருபபது அஙகஙகள ஏறறககுறைவுகளாயிருபபவரையும கல
யிலலாதவரையும பிராயமுதிாநதவரையும அழகுமதனமுமிலல
வரையும ஸததியம தவறினவரையும தூஷிககலாகாது நாஸதிக
தனததையும வேதததை நிநதிபபதையும அயலாரைத தி
வதையும இழிவாகபபேசுவதையும பகையையும இறுமாபபை
அகஙகாரததையும கொடுமையையும விடவேணடும புததிர
சிஷயன। இவாகளைததவிர மறறவரைபபாாததுத தடியை ஓ
லாகாது கோபததினால அவாகளை அடிககவுமாகாது அடி
தானது திருததுவதறகாக விதிககபபடடது பிராமமணாகளை
தூஷிககலாகாது நக்ஷததிரஙகளைக காடடலாகாது பக்ஷதி
திதியைச சொலலலாகாது இபபடியிருநதால ஆயுளகுறையா
அமாவாஸைதவிர மறற ஒவவொருநாளும பலதுலககவேணடு
தினநதோறும வேதததையும இதிஹாஸபுராணஙகளையும படி
வேணடும, தானமசெயயவேணடும ஒவவொருநாளும ஸநதி
காலததில நியமததுடன காயததிஜபம செயயவேணடும ஜல
விஸாஜனமசெயதபிறகும வீதியைமிதிதத பிறகும வேதாதயய
திறகும போஜனததிறகும முனனும காலஅலமபவேணடும
ரால பாாககபபடாததும ஜலததினால அலமபபபடடதும வா
லை புகழபபடடதுமாகிய இமமூனறு பரிசுததஙகளையும பிர
மணாகளுககுத தேவாகள ஏறபடுததியிருககினறனா யவை
கிசசோறு கருஸரம மாமஸம முறுககு பாயஸம இவறறைத தே
தைககாகவே செயயவேணடும, தனககாகச செயயலாகாது
தியமும அககிஹோததிரமசெயயவேணடும, பிக்ஷைபோடவே
டும பலதுலககுமபோதும ஸநதியாவநதனததிலும மலவி
ஜனகாலததிலும மௌனமாயிருககவேணடும சூரியோதயம
பின படுததிருககலாகாது அபபடியிருநதால பிராயசசிததததி

ரியவனுவான தூஙகி எழுநதவுடன தாயதநதையரை முதலி
ம பிறகு ஆசாரியனையும வேறுபெரியோரையும வநதனமசெயய
ணடும அதனுல தீாககாயுளை அடைவான சாஸதிரததிறகு
லககானபறகொமபுகளை எபபோதும விடடுவிடவேணடும சாஸ
ரததில விதிககபபடடவறறையே உபயோகிககவேணடும அவற
றயும அமாவாசை முதலிய காலஙகளில விடவேணடும எபபோ
ம ஜாகரதையுடன வடககுமுகமாகவே செளசம செயயவேண
ம விருக்ஷதேவதையைப பூஜைசெயயாமலதநததாவனம செயய
காது ஆசாரயா முதிாநதவா தாமிஷடா கறறறிநதவா இவா
ளததவிர மறறவாகளிடம தேவபூஜையைச செயயாமல ஒரு
லும போகலாகாது புததிமானகளிற சிறநதவாகள அழுக
டைநத கணணுடியைப பாாககலாகாது தனககுததெரியாத
திரீயையும காபபிணியையும ஒருகாலும சேரலாகாது தெரிநத
ன மனைவியாக விவாகம செயதுகொளவதறகுமுன புணாசசி
யயலாகாது இதறகுமாறுயின 1 அவகீாணியாவான அப
ாது அவன பிராயசசிததம செயதுகொளள வேணடும பிறா,
னவிகளை நோககலாகாது ஏகாநததில அவாகளுடன ஓா
ஸனததிலிருககலாகாது ஐமபுலனகளையும எபபோதும அட
வேணடும கனவிலும மனம சுததமாயிருககவேணடும தெரிந
வன வடககும மேறகும தலைவைததுப படுககலாகாது, கிழக
ம தெறகும தலைவைததுப படுககலாம உடைநததும தளாந
துமான படுககையில படுககலாகாது மறைவான இடததிலும
ஙகளுளள இடததிலும குறுககாகவும ஒருகாலும படுகக
காது காரியததிறகாகவாவது உடனபடிககையினுலாவது
ஸதிாகளுடன சோநது போகலாகாது மனிதன ஆஸனத
தக காலால இழுததுககொணடு உடகாரலாகாது வஸதிரமில
மல ஒருகாலும ஸநானம செயயலாகாது ராததிரியில ஸநா
மசெயயலாகாது மிகததெரிநதவன ஸநானம செயதபிறகு
டமபைத தேயககலாகாது ஆபததில ராததிரியில ஸநானம
யயநோநதால அகனியையாவது பிராமமணனையாவது அருகில
வததுககொணடு ஸநானம செயயவேணடும ஸநானம செயயா
ல சநதனம பூசிககொளளவும சுததவஸதிரததை உடுககவுங
டாது மனிதன எபபோதும ஸநானமசெயதுதான வஸதிரங
ா உடுககவேணடும பூமாலைகளைத தொஙகவிடவும வெளிபபடச
டிககொளளவுஙகூடாது தூாஸதிரீயுடன ஒருகாலும ஸமபா
ணை செயயலாகாது வயலிலும வழியினருகிலும மலவிஸாஜ

1 பிரமமசாரிவிரதம தவறினவன

னம செயயலாகாது ஜலததிலும தேவாலயததிலும பசுககூடட
திலும நாறசநதியிலும பயிாகளிலும ஜனஙகள தஙகுமிடததிலு
ஒருபோதும மலமூததிரவிஸாஜனஙகளைச செயயலாகாது போ
ணததிறகும தும்மலுககும வழிநடைககும மலமூததிரவிஸாஜன
திறகும பிறகு சாஸதிரபபிரகாரம இரணடுமுறை ஆசமனமசெய
வேணடும மாாபிலுளளபடிமபடி ஜலததை ஆசமனமசெயயவே
டும, அனனமபுசிபபதறகு முனனும பினனும மும்மூனறுமுன
ஜலததை ஆசமனம செயயவேணடும இரணடுதரம வாயை
துடைககவேணடும எபபோதும மௌனததோடு கிழககுமு
மாய அனனததைத தூஷிககாமல சாபபிடவேணடும மனபபூா
மாயச சிறிது எறியவேணடும புசிததபிறகு [1]அககினியைத தொ
வேணடும கிழககு முகமாயப புசிபபது ஆயுளையும தெறகுமு
மாயப புசிபபது புகழையும மேறகுமுகமாயப புசிபபது தனத்
யும வடககுமுகமாகப புசிபபது நலவினைப பயனையும கொடுககு
அககினிஹோதரம செயதபின கோபததை விடடுச சிறுவாக
முதலில புஜிபபிதது அலஙகாரம செயதுகொணடு உயாநத ஆ
னததில உடகாாநது நெயவிடடதனால பரிசுததமான அனன
ைதபபோடடு விழுஙகவேணடும பிறகு, அககினியைததொடடு,ஜல
தினால எலலா இநதிரியஙகளையும எலலா அவயவஙகளையும நா
யையும உளளஙகைகளையும துடைககவேணடும உமி, மயி
சாமபல, மணடையோடுகள இவறறை ஒருகாலும மிதிககல
காது அயலான ஸநானமபணணின ஜலததைத தூரததில வி
வேணடும பாவம போவதறகுரிய ஹோமஙகளைச செயயவே
டும சூரியனைபபறறிய மநதிரஙகளைச சொலலவேணடும உ
காாநதே சாபபிடவேணடும, ஒருபோதும நடநதுகொணடு சா
பிடலாகாது நினறுகொணடு மூததிரததை விடககூடாது, சா
பலிலும பசுககூடடததிலும விடககூடாது ஈரககாலுடன புசி
வேணடும ஈரககாலுடன படுககலாகாது ஈரககாலுடன புசிப
வன நூறுவருஷம ஜீவிததிருபபான அககினி பசு பிராமமணன இ
மூனறு தேஜஸுகளையும அசுததனாயிருநது ஒருபோதுமதொட
கூடாது அபபடியிருநதால ஆயுள குறையாது சூரியன சநதிர
நக்ஷததிரஙகள ஆகிய மூனறுவகை ஒளிகளைச சுததனாயிராம
பாாககவேகூடாது கிழவனவருமபோது சிறுவனுடைய உ
மேலநோககிச செலலுகிறது எதிாகொணடு எழுநதிருபபத
லும அபிவாதனமசெயவதனாலும அவன அநத உயிரைத திரும
வுமபெறுகிறான முதியோாகளை அபிவாதனம செயயவேணடு

[1] ‘தணறகுடடில கையைக காயசசிககொளளவேணடும’ எனபு

ின அவாகளுககு ஆஸனமபோடவேணடும கைகூபபிக காத
ககவேணடும போகுமபோது பினசெலலவேணடும உடை
ஆஸனததில உடகாரலாகாது உடைநத வெணகலபாததிரத
த தளளிவிடவேணடும ஒறறைவஸதிரததுடனபுசிககலாகாது
திரமிலலாமல ஸநானம செயயததகாது வஸதிரமிலலாம
சுததமிலலாமலும படுககவும தூஙகவுமகூடாது அசுதத
த தலையைத தொடலாகாது இநதிரியஙகளெலலாம அதி
பபவை மயிரைப பிடிபபது தலையிலடிபபது ஆகிய இவறறை
டுவிடவேணடும இரணடு கைகளையும சோததுககொணடு தன
யைச சொறியலாகாது அடிககடி தலைககு ஸநானம செயய
காது அபபடியிருநதால ஆயுள குறையாது தலைககு ஸநானம
பதபிறகு அஙகததில எவவிடததிலும எணணெயபடககூடாது
ரமெலலாமபோன எளபிணணுககைப புசிககலாகாது அசுத
யிருபபவன ஒருபோதும ஓதுவிககவும ஓதவும ஆகாது
றடிககுமபோதும தூநாறறமிருக்குமபோதும மனததிலும
ததைத நினைககலாகாது பூாவவிருததாநதம தெரிநதவாகள
த விஷயததில யமனுற சொலலபபடட சுலோகஙகளைச
லலுகினறனா, (அவறறின பொருள,) 'எவன அசுததனுக
கிறுனே, எவன அசுததனுக வேதாதயயனம செயகிறுனே,
ாகளுடைய ஆயுளை (முறையே) அறுககிறேன புததியை
து விடுகிறேன எநதப பிராமமணன அறிவினமையினுல
தநாளில அதயயனம செயகிறுனே அவனுககு வேதமும
யவிடும, ஆயுளும குறைநதுபோகும' எனபது ஆதலால,ஜாக
தைதயோடு ஓதாதநாளிலஒருநாளுமஓதவேணடாம ஸூரியனுக
அகனிககும கோவுககும பிராமமணனுககும எதிராகவும வழி
ம மூததிரம விடுகிறவாகள ஆயுளகுறைநதவராகிறுா மல
திர விஸாஜனஙகளைப பகலில வடககுமுகமாகவும இரவில
றகுமுகமாகவும செயயவேணடும அபபடிச செயவதால ஆயுள
டாது தீாககாயுளோடு ஜீவிககவிருமபுகிறவன, இளைததிருக
பிராமமணன க்ஷததிரியன ஸாபபம இமமூவரையும அவ
னம செயயலாகாது இமமூவரும ஸாபபஙகளே ஸாபப
னது கோபிததுக கணணினுலஎவவளவுவரையில பாாககிறதோ
வளவுவரையில எரிததுவிடும க்ஷததிரியன கோபிததால தன
கிரமம எதுவரையில செலலுமோ அதுவரையில எரிததுவிடு
ன பிராமமணன நினைபபதனுலுமபாாபபதனுலுமகுலததையே
ிததுவிடுவான ஆதலால, தெரிநதவன இமமூவரிடததிலும
கிரதையோடு பழகவேணடும யுதிஷடிர! ஆசாரியரிடத

தில விரோதம பாராடடுவது எபபோதும தகாது கோபி
குருவை நலலவாாததை சொலலித தெளிவிககவேணடும குரு
காக நடநதாலும அவரிடததில ஸரியாக நடககவேணடு
குருவை நிநதிபபது மனிதாகளின ஆயுளை எரிததுவிடுமெனப
நிசசயம நனமையை விருமபுகிறவன மலமூததிரஙகளையும
சிலகளையும விடுவதையும காலலமபுவதையும தனனிருபபி
திறகுத தூரததில செயயவேணடும ராஜனே! தெரிநதவா
சிவபபுமாலைகளை அணியலாகாது தாமரை கருநெயதலகளை
தவிர மறறவறறில வெளளைமாலைகளையே தரிககவேணடும
யில சிவபபுபபுஷபகதையும காடடுபபுஷபஙகளையும சூட
கொளளலாம சணபகபபூமாலைககு ஒருநாளும தோஷமில
ராஜனே! ஒவவொருநாளும ஸநானமசெயதபிறகு புதியசநத
ததைபபூசிககொளளவேணடும புததியுளள மனிதன மேலகீழ
திரஙகளை மாறறலாகாது வேறு ஒருவன உடுததினதையும கி
கெடடுபபோனதையும உடுககககூடாது ராஜனே! படுககை
வேறுவஸதிரமும வீதியிலபோகுமபோது வேறுவஸதிர
தேவதாபூஜையில வேறுவஸதிரமும இருககவேணடும பு
யுளளவன திலை, சநதனம, விலவககாய, [1] தகரம, கேஸ
[2] இவறறைத தனிததனியே பூசிககொளளவேணடும ஸநா
செயது பரிசுததனாய அலஙகாரஙகளைச செயதுகொணடு உபவ
மிருககவேணடும வீணாக உபவாஸமிருககலாகாது பிறா
த்தை அபகரிககககூடாது அமாவாஸை முதலிய புண
காலஙகளெலலாவறறிலும பிரமமசாரிவிரததேதாடேயே இரு
வேணடும ராஜனே! மறறொருவனோடு ஒரேகாலததில
பாததிரததில அனனததைப புசிககலாகாது உணடுமிருநத
யும அலக்ஷியமாகபபோடடதையும முகரபபடடதையும தின
கூடாது ஸாரமெடுததவறறை உணணலாகாது பாரத
கொணடிருபபவாகளுககுக கொடாமல் உணணலாகாது பு
சாலியானவன உடகாராமலும சுததமிலலாமலும பெரியோ
முனனிலையிலும கூடடபபூஜிககததகாதவாகளிடததிலும பின
வைததுககொணடும பக்ஷணஙகளைத தினனககூடாது க்ஷேமத
விருமபுகிறமனிதன அரசு, ஆல, சணல, அததி இவறறைததின
லாகாது ஆடு பசு மயிலஇவறறின மாமஸஙகளையும உலாநதப
ஸததையும பழையமாமஸததையும விடடுவிடவேணடும தெரி
வன கையிலவைதது உபபைச சாபபிடலாகாது, இரவிலும ஆகா
தயிாகரைததமா தேன இவறறை இரவில ஒருநாளும குடிகக

---

1 ஒரு வாஸனைபபொருள 2 ஸநானததிறகுமுன

து நியமமுள்ளவன் காலைமாலைகளில் புசிக்கவேண்டும் இடை
புசிக்கக்கூடாது சிறுவனோடு புசிக்கக்கூடாது பிறருடைய
ாதத சேஷத்தைப் புசிக்கக்கூடாது மௌனத்தோடிருக்க
ண்டும் ஒற்றைவஸ்திரத்தோடும் படுத்துக்கொண்டும் ஒரு
ாதும் புசிக்கக்கூடாது தரையில் ஒருபோதும் புசிக்கலா
து சுத்தமில்லாமலும் ஓசையுண்டாகும்படியும் உண்ணலா
து ராஜனே! புத்திசாலியானமனிதன் அதிதிகளுக்குத்
க்த்தை முன்னிட்டு அன்னங்கொடுத்துப் பிறகு, வேறு நினை
ாமல் புசிக்கவேண்டும் ராஜனே! ஒருபந்தியில் மற்றவரைப்
ாலவே தானும் அன்னத்தைப் புசிக்கவேண்டும் வேண்டின
ளுக்கு அன்னம்போடாமல் புசிப்பவன் ஆலாகலவிஷத்தைப்
த்தவனவான் தீர்த்தம், பாயஸம், மா, தயிர், நெய், தேன்
றைத் தவிர மற்றவற்றில் சேஷத்தை யாருக்கும் கொடுக்க
ாது புருஷஸ்ரேஷ்டனே! சாப்பிடும்போது ஸந்தேகப்பட்க
ாது நன்மையை விரும்புகிறவன் போஜனத்திற்குப்பின்
ரைக் குடிக்கக்கூடாது ஆசமனம்செய்து கையினால் ஜலத்
ப் பெருக்விட்டு வலக்கால் கட்டைவிரலை நனைக்கவேண்டும்
ாரத்தில் தோந்த மனிதன் நியமத்துடன் கையைத் தலையில்
த்து அக்நியைத்தொடுவதனால் இனத்தாரிற்சிறந்தவனாகிறான்
மூக்கு முதலிய) இந்திரியஸ்தானங்களையும் நாபியையும் உள்
ைகைகளையும் ஜலத்தினால்தொட்டு வெளியிற்புறப்படவேண்டும்
கையுடன் போகலாகாது உள்ளங்கையில் கட்டைவிரலின்
யைப் பிராம்மதீர்த்தமென்று சொல்லுகின்றனர் சுண்டுவிர
வெளிப்புறத்தைத் தேவதீர்த்தமென்று சொல்வது பார
ன! கட்டைவிரலுக்கும் ஆள்காட்டிவிரலுக்கும் நடுவிலுள்ள
தினால் ஜலத்தைவிட்டுச் சாஸ்திரப்பிரகாரம் பித்ருகாரியங்
ாச் செய்யவேண்டும் அயலார்மேல் பழிசொல்லலாகாது
ானத்தை ஒருகாலும் சொல்லலாகாது நன்மையைவிரும்பு
மனிதன் சிறிதும் கோபத்தை உண்டாக்கலாகாது பதிதாக
ன் பேசுவதை விரும்பலாகாது அவர்களைப்பார்ப்பதையும்
டுவிடவேண்டும் அவர்களுடன் சேரலாகாது அப்படியிருந்
ல தீர்க்காயுளை அடைவான் பகலில் பெண்கலவிசெய்யலாகாது
ர்னிகையையும் வேசியையும் ருதுஸ்நானம்செய்யாத மனைவியை
சேரலாகாது [1] அதனால் நீண்டஆயுளை அடைவான், அந்த அந்
காரியங்களைச் செய்யும்போது [2] அவ்வவற்றிற்குரிய தீர்த்தங்
தினால் அந்த அந்தக்காரியங்களை நடத்தி மூன்றுதரம் ஜலத்தை

---

1 இந்த நியமத்தால் 2 உள்ளங்கையிலுள்ள இடங்கள்.

ஆசமனஞ்செய்து இருமுறை வாயைத்துடைத்தபிறகு மனி
சுத்தனுவான் மனிதன் இந்திரியங்களை ஒருமுறை ஜலத்தி
தொட்டு மூன்றுமுறைப்ரோக்ஷித்துக்கொண்டு பித்ருகாரியங்க
யும் தேவகாரியங்களையும் வேதத்திற்சொன்னவிதிப்படி செ
வேண்டும் கௌரவனே! பராம்மணனுக்காக ஏற்பட்ட சௌ
தையும் நான் சொல்லுகிறேன், கேள் அதிகமாகவும் பிறருக
பிரதிகூலமாகவும் பேசினாலும் அதிகபோஜனம் செய்தா
எல்லாவற்றிற்கும் சுத்தத்திற்காகப் பிராம்மதீர்த்தத்தினால்
மனம் செய்யவேண்டும் காறி உமிழ்ந்தாலும் தும்மினாலும்
மனம் செய்வதனால் சுத்தனுவான் காறிஉமிழ்தல், புணா
தும்மல், கண்துடைத்தல், தூரஸ்திரீயையும் வஸ்திரமில்லாதவ
யும் பார்த்தல் இவற்றிற்கு ஆசமனம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஆசமனம் செய்யும்போதெல்லாம் பிராணவத்தினால் கா
தொட்டு உடனே சூரியனைப் பார்க்கவேண்டும் வயதுமுதி
வன், சுற்றத்தவன், சினேகிதன், கணவனில்லாதஸகோதரி, ஆ
ரியா, உயர்குலத்தோன், பண்டிதன் இவர்கள் ஏழையாயி
தால் தன்னுலகூடியவரையில் இவர்களைக் காப்பாற்றவேண
இவர்களை வீட்டில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் அது தனத
யும் ஆயுளையும்கொடுக்கும் வீட்டில்[1] புறாக்களையும் கிளிகளை
நானத்தானகுருவிகளையும் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் தே
விக்கிரகங்கள், கண்ணுடி, சந்தனம், பூக்கொடிகள், நல்லஜ
பொன், வெள்ளி இவை வீட்டிற்குமங்களமானவை வீட
இவையிருப்பது[2] வௌவால்களிருப்பதுபோலக் கெடுதலின
த்து கருடன்கள் கழுகுகள்[3] புறாக்கள் தேன்வண்டுகள் இ
வீடுகளில் உட்கார்ந்தால் அப்போது வீடுகளுக்குச் சாந்திசெ
வேண்டும் பெரியோர்களின் சாபமும் மஹாத்மாக்களை நிந
பதும் அம்மங்களத்திற்கிடமானவை மஹாத்மாக்களிடமு
அதிக ரஹஸ்யங்களை ஒருபோதும் சொல்லலாகாது அர
சரசே! யுதிஷ்டிரனே! தாழ்ந்தஜாதிஸ்திரீகளையும் ராஜபத்னி
யும் தனக்குச் சிநேகமானஸ்திரீகளையும் வித்வான்கள்,
வர்கள், கிழவர்கள், வேலைக்காரர்கள், பந்துக்கள், பராம்ம
கள், அடைக்கலமாகவந்தவன், [4]சிநேகிதர்கள் இவர்க
ஸ்திரீகளையும் சேராமலிருக்கவேண்டும் அதனால், நீ
ஆயுளை அடைவான் நன்மையைக் கருதுகிற புத்திசாலிய
வன் பராம்மணனுலும் சிற்பியினுலும் கட்டப்பட்ட வீட

1 ‘பாராவதம்’ என்பதுமூலம் 3 ‘கபோதம்’ என்பதுமூல
2 சரப்பு எனினுமாம் 4 உறவினர்கள் என்றும் கொள்ள

போதும வலிககவேணடும ராஜனே! புததிசாலியானவன
தியையில தூஙகவும கலவிகறகவும புசிககவுமாகாது அதனுல
ட ஆயுளை அடைவான க்ஷேமததைககருதுகிறவன இரவில
ருகாரியஙகளையும தேக அலஙகாரஙகளையும ஸநானததையும
பயலாகாது பாரதனே! ராததிரிபோஜனததில மாவையும
ற வெணமையானவறறையும ஜலபானததையும விடடுவிட
ணடும இரவில நிரமபச சாபபிடலாகாது, ஸஞசரிககலா
து, போஜனம செயதவுடன புணாசசிசெயயலாகாது, ஓட
காது, அதிக நகைபபுஉணடாககததகக காரியததைச செயய
காது போஜனமசெயதபிறகு பலகுததலாகாது, வேலை
பயலாகாது சிறநதகுலததிறபிறநதவளும நலலலக்ஷணஙகள
ாருநதினவளும நலலநக்ஷததிரததிறபிறநதவளும பிராயததிற
யவளுமான கனனிகையை விவாகம செயதுகொளளவேண
பாரதனே! ஸநததியையுணடாககிக குலததைநிலைநிறுத
குலதாமஙகள விருததியானபின புததிராகளைப பிரிதது
கககவேணடும சனனிகையைபபெறறுல உயாகுலததிறபிறநத
திசாலிககுக கொடுககவேணடும பாரதனே! புததிராகளுககு
லகுலததுபபெணணை விவாகமசெயயவேணடும வேலைககாரா
ாச சமபாதிககவேணடும தலைமுழுகிததான தேவகாரியத
யும பிதருகாரியததையும செயயவேணடும பாரதனே! தன
டைய ஜனமதிதியிலும அஷடமியிலும சதுாததசியிலும அமா
சைமுதலியபுணயகாலஙகளிலும ஜனமநக்ஷததிரததிலும பூரட
தி உததிரடடாதிகளிலும கிருததிகாநக்ஷததிரததிலும தன
ாமநக்ஷததிரததிறகு ஐநதாவதுநக்ஷததிரததிலும மறறுக
ாடியநக்ஷததிரஙகளிலும எணணெய தேயததுககொளள
காது சோதிடசாஸதிரததில மறுககபபடட நாடகளெலலா
றையும விடவேணடும அரசாககரசே! க்ஷெளரததை ஜாக
ததையுடன கிழககுமுகமாகவாவது வடககுமுகமாகவாவது
நது செயவிததுககொளளவேணடும அதனுல தீாககாயுளை
டைவான தனமனைவி காபபமாக இருககுமபோது ஸமுததிர
ானததையும க்ஷெளரததையும சிராததபோஜனததையும
யபவன புததிரனுடையபலனை அடையான ஸாதுசகள,
சாரியாகள, பிராயததிறபெரியோா, முககியமாகக குலபபெண
 இவாகள தனனைச சோநதவராயிருநதாலும பிறரைசசோந
ராயிருநதாலும அவாகளினகுறறததை எடுததுப பேசலா
து பரதஸரேஷடனே! பிறாகுறறம பேசுவது பாவததிறகுக
ரணமெனறு சொலலபபடுகிறது ராஜனே! அஙகஹீனமுளள

ஸதிரீயையும ஒரே கோததிரததிறபிறநத பெணணையும தாய
குலததிறபிறநதபெணணையும ஏறறததாழவான அவயவமு
பெணணையும விவாகமசெயயலாகாது வயதிறபெரியவளை
துறவியையும கறபுளளவளையும தாழநதஜாதி உயாநதஜா
பெணகளையும விடடவேணடும குலமதெரியாதவளையும தாழகு
தாளையும தெரிநதவன சேரலாகாது செமமடடைகிற
குஷடரோகமுமுளளபெணணை நீ விவாகமசெயயாதே ராஜ
காககைவலிபபும வெணகுஷடமுமக்ஷயரோகமுமுளளகுலத
பிறநதவளையும இழிவானவளையும விடடுவிடடவேணடும தே
தில அதிகரோமஙகளுளளவளும அதிகபபருமனனவளும த
தநதையாகளிடததிலேயே இருபபவளும நாணமறறவ
1 ஸகோதராகளிடததிலேயே திருபதியாயிருபபவளும சிவ
கூநதலுளளவளுமான கனனிகைகளை விடடுவிடடவேணடும
குளளவளும அதிராஷடததுககுரிய லக்ஷணஙகள பொருநதி
ளும மனததிறகும கணணுககும இனியவளுமான பெண
விவாகம செயயககடவாய யுதிஷடிர ! நனமையைக கருது
வன தனககு உயாநதகுலததிலும தனககுச சரியான குல
லும விவாகமசெயதுகொளளவேணடும இழிகுலதகாள
ஆசாரமகெடடவளையும வாஙகலாகாது விவாகமசெயதபி
அகனிகளை உணடாககிககொணடு வேதஙகளில சொலலபப
வையும பிராமமணாகளால சொலலபபடடவையுமான கிரி
ளெலலாவறறையும ஊககததுடன செயயவேணடும ஸ
களினமேல பொறுமையிருககலாகாது மனைவியை நன
காபபாறறவேணடும பொறுமையானது ஆயுளைக கெடுததுவி
ஆதலால, அதை விடடவேணடும பகலிலதூஙகுவதும சூரி
தயததிறகுபபின தூஙகுவதும காலையிலும ராததிரியி
சுததமிலலாமலிருபபதும ஆயுளைககெடுககும பாரதனே ! பி
மனை சேருவதும நாவிதனதீடடும அதிகபோஜனமும ஆயு
கெடுககும இவறறைச செயயாமலிருகக முயலவேணடும ஸ
களில போஜனததையும ஸநானததையும மலவிஸாஜனததை
செயயலாகாது அபபோது ஒருவேலையும செயயாமல அட
யிருககவேணடும ராஜனே ! ஸநானமசெயதபிறகு பராமம
களைபபூஜிககவேணடும ஸநானமசெயது தேவதாநமஸகாரத
யும குருககளுககு அபிவாதனததையுமசெயயவேணடும. வ
கபபடாமல யாகததிறகுப போகலாகாது, பாபபதறகுமா

1 ‘பராதருஜாமதுஷடாம’ எனபது மூலம, ‘பராதாவினமகளை அதிக ஸநதோஷமுளளவளையும’ எனறும கொளளலாம

போகலாம பாரதனே! பூஜைசெயயாதவிடததிறகுபபோவது
ளைககுறைககும தனிததுப பிரயாணமபோகலாகாது இரவி
ம தனிததுப போகலாகாது பிராணுபாயமிலலாதபோது
ழககாமல அயலாருடைய அனனததைப புசிககலாகாது
காததிஷட சிராததததிலும முககியமாக முதலதினம செய
ரகஙஸ்ராததததிலும புசிககலாகாது ஸபிணடீகரணததிலும
விகஙகளிலும புசிபபதை விடடவேணடும மாலைசசநதிவேளை
நவகறகு முனனமே வீடடிலிருககவேணடும தாய தநதை
சாரியாகளின கடடளையைச செயயவேணடும புருஷஸரேஷ
னே! அது நலலதா தீயதாவெனறு விசாரிககககூடாது க்ஷத
யன முககியமாய விலவிததையைப பயிலவேணடும ராஜனே!
னுாவேதததிலும வேகததிலும யானை ஏறுவதிலும குதிரை
வதிலும தேரோடடுவதிலும பயிறசிசெயயவேணடும அர
ககரசே! முயறசியோடிரு முயறசியுளளவன ஸுகமாக
நததியாவான பகைவராலும வேலைககாரராலும சுறறததா
லும வசபபடுததபபடாமல பிரஜைகளைக காபபதில ஊககத
ாடிருபபவன எபபோதும கஷடததைஅடையான பாரதனே!
ஜனே! தாககம வியாகரணம ஸஙகீதம மறறுமுளள கலைகள
றறை நீ தெரிநதுகொளளவேணடும புராணஙகள இதிஹா
ஙகள சதைகள மஹாதமாககளின சரிததிரஙகள இவறறை நீ
ததியமும கேடகவேணடும பூஜிககததககவரைப பூஜிககவேண
இகழததககவரை இகழவேணடும கோககளுககாகவும
ாமமணாகளுககாகவும உயிரைவிடடும யுததம செயயவேண
பெணகளிடததில வசபபடலாகாது (அவாகளைக) கவனிகக
ணடும தனசகதிககுதத தககபடி தானமசெயய விருமபவேண
பிராமமணாகளை அவமதிககலாகாது ஏழைததனம பிராம
ணாகளால வேணடபபடுவது பதிதாகளுடன பேசலாகாது
ஸதிரீயை அழைககலாகாது தாரமாயிருககும மனைவியை
கிடடநெருஙகவும அழைககவுஙகூடாது தெரிநதவன
லாநாள ஸநானமசெயத பிறகு இரவில சேரலாம ஐநதா
துநாள சோநதால பெண பிறககும ஆறுவதுநாள சோநதால
ணபிறககும பதினாறுவது நாளவரையில புததிரோதபததிககு
ககியமான ருதுகாலமெனறு சொலலபபடுகிறது தெரிநதவன
நதமுறைபபடி மனைவியைச சேரவேணடும தன குலததோா
றததாா ஸநேகிதா எலலாரையும கௌரவிககவேணடும தன
ததியளவு பலவித தக்ஷிணைகளோடு யாகஙகளைசசெயயவேணடும
ஜனே! அதறகு மேல வனததிலிருககவேணடும ஆயுளுககுக

காரணமானவற்றை உனக்குக் குறிப்பாகச் சுருக்கச் சொ
ன்னேன் யுதிஷ்டிர! மற்றவற்றை மூன்றுவேதங்களும் தெ
பெரியோர்களிடம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் ஐசுவரியத்
உண்டாக்குவதும் ஆசாரம் கீர்த்தியைப்பெருக்கச் செய்வ
ஆசாரம் ஆசாரத்தினால் ஆயுள் அதிகப்படுகிறது ஆச
குற்றங்களைப் போக்குகிறது உபதேசங்களெல்லாவற்றுள
ஆசாரமே சிறந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது ஆசாரத்தினு
டாவது தர்மம் தர்மத்தினால் ஆயுள்வளருகிறது. புகழை
ஆயுளையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் மங்களத்தையும் கொடுப்பது
இந்தப் பெரியவிஷயம் எல்லா வர்ணத்தாரையும் பற்றிப் பிர
வினால் தயையுடன் சொல்லப்பட்டது ராஜனே! இதை ந
மாகக் கேட்டுக்கொண்டும் சொல்லிக்கொண்டுமிருப்பவன்
ஆசாரத்தைச்செய்து சிறந்த லோகத்தை அடைவான்" என்

நூற்றறுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(ஸகோதரர்கள் ஒருவரிடம் ஒருவர் நடந்துகொள்ளுமுறை முதலிய

யுதிஷ்டிரர், "பரதஶ்ரேஷ்டரே! மூத்தஸகோதரன் இ
வர்களிடத்தில் நடந்துகொள்ள வேண்டுவதும் இளையவர்கள்
தவனிடத்தில் நடந்துகொள்ளவேண்டுவதும் எப்படி என்ப
எனக்குச்சொல்லும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்.

"அப்பா! பாரதனே! நீ பெரியவனன்றோ? ஆதல
பெரியவன்போல நடந்துகொள் குருவினுடைய மிகச்சி
ஒழுக்கந்தான் சிஷ்யனுக்கு ஒழுக்கம் பாரதனே! புத்திதே
யில்லாத குருவினிடத்தில் சிஷ்யன் இருக்கமுடியாது குரு
குத்தகுந்தபடிதான் சிஷ்யனுடைய ஒழுக்கமிருப்பது ஒ
தவன் குருடனாயிருக்கவேண்டிய காலத்தில் குருடனாகவும் மூ
யிருக்கவேண்டிய காலத்தில் மூடனாகவும் இருக்கவேண்டும் [1]
றுதல்நேரிடுமானால் அது நீங்கும்படி அவர்களுக்கு எடுத்துரை
வேண்டும் ஏனெனில், சிறப்பின்றிப்பொறுமையுற்ற மனவே
பாடுள்ளவர்கள் பகைவர்கள் போலவே கண்முன்னே அ
களைக் கலைத்துவிடுவர் அவர்கள் கலைப்பதினால் கலையாமல்
தியாயிருக்கவேண்டும் குந்திபுத்திரனே! ஐசுவரியத்தி

1 'ஆசார்யர்களிடத்தில் தவறுநேருமானால் பிரஸ்தாவம் நே
போது அது குற்றமாகாதபடி பரிகாரத்துடன் சொல்லவேண்டும்'
றும் கொள்ளலாம்

ாருமையுறற பகைவாகள கலைபபதறகே எணணமுளளவா
ா குலததைச சிறபபிபபவனும கெடுபபவனும ஜயேஷடன
ன இவவுலகததில பெருமபாலும மூததவன கெடட ஒழுககத
ால எலலாவறறையும கெடுககிறுன இளையவாகளுககுத தீஙகு
யயும மூதத ஸகோதரன ஜயேஷடனுகான அவனுககுப பாக
லை அரசாகள அவனை அடககவேணடுமு மோசம செயயும
ிதன பாபலோகஙகளுககுப போவது திணணம அவன தகப
ுககுப புததிரனுகப பிறநதது பயனிலலாமையால வீணெனறு
ாலலபபடுகிறது பாவியான மனிதன குலததிற பிறபபது
ய தநதைசளுககு அனாததததிறகாகததான அவன கீாததி
மறைதது அபகீாததியையே உணடுபணணுகிறுன ஒழுககங
டட ஸகோதராிைவருமே தாயபாகததிறகுரியவராகாா நல
ாழுககமிலலாத ஜயேஷடனுமே பாகததிறகுத தகாதவன
ிஷடனுசகுச சொலலவேணடுமா? ஜயேஷடன கனிஷடா
நககுக கொடாமல தான தனககு வருமபடியைச செயது
ாளளலாகாது தகபபனுடையசொததுத தமபிககும உணடு
ி நடபபவனுககுக கால [1] ஒயநதுபோவதுதான பலன தனக
க கிடைததைதத தானடையவேணடும இஷடபபடாவிடடால
ைதக கொடுககவேணடாம அவிபகத ஸகோதராகள சோநது
றசிசெயதால பாகம கொடுககவேணடுமே பிதாவானவன
திராகளுககு ஏறறககுறைவாகப பாகம ஒருகாலும கொடுகக
காது ஜயேஷடனும கெடடவாகளாயிருநதாலும நலலவா
ாயிருநதாலும இளையவாகளை அவமதிககலாகாது பெரியோா
பிழைபொறுககவே வேணடுமே அவாகளால பொறுககவுமுடி
பெணணுயிருநதாலும பிராயததிற சிறியவனுயிருநதாலும
ாகளிடததில நலலொழுககததைக கணடால அதை எடுததுக
ாளளவேணடும தாமமாகக கிடைதத பொருளதான சிலாக
மெனறு சொலலுகின்றனா அதை விதிபபவா [2] மூவாெனறு
ியபபடடிருககினறனா கௌரவததில ஓா [3] உபாததியாயா
து [4] ஆசாரியாகளுககு மேறபடடவா பதது உபாததியாயா
நககு மேறபடடவன தநதை பததுததநதைகளுககும அலலது
முழுதுககுமே மேறபடடவள தாய தாயககுச சமமான
நவிலலை தாய எலலாாிலும சிறநதவளாயிருபபதனுலேதான

1 ஜயேஷடன வருமபடி ஸமபாதிபபது பொதுவுககாகவேயனறி
னுககுமடடுமெனறு எனபது
2 மாதா, பிதா, உபாததியாயா
3 கறபிபபவா
4 மநதிரோபதேசம செயபவா

அவனைக குருவென்று நினைககின்றனா பாரதனே ! தநதையிற
பின ஜயேஷடஸகோதரன தநதைககுச சமமானவன இளைய
களுககு ஜீவனததைக கறபிபபவனும அவாகளைக காபபா
வேணடியவனும அவனதானே ? கனிஷடாகளனைவரும அவ
நமஸகரிதது அவன மனததிறகு ஒதது இருககவேணடும பி
வைபபோல அவனை அடுககவேணடும பாரதனே ! தநதைத
இருவரும தேகததை உணடுபணணுகினறனா ஆசாரியனு
உணடாககபபட்ட [1] ஜனமமானது உணமையானது அதற
மூபபு இறபபுககள இலலை பரதஸரேஷடனே ! ஜயேஷட ச
தரி மாதாவுககுச சமமானவள ஜயேஷட சகோதரனமனைவி
அவன குழநதையாயிருககையில எவளிடம ஸதனயபானமசெ
திருபபாளோ அவளும தாயைபபோலவே ஆவாா" என்றா

நூற்றறுபத்துமூன்றுவது அத்யாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உபவாஸத்தின் பலன்)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே ! எலலா வருணததாருக
மிலேசசாகளுககும உபவாஸததில எணணமிருககிறது அதற
காரணம எஙகளுககுத தெரியவிலலை பிராமமணாகளாலும க்ஷ
திரியாகளாலும நியமஙகள செயயபபட வேணடியவையெ
நமககுக கேளவி பிதாமஹரே ! அவாகளுககு உபவாஸத
என்ன புணணியமிருககிறது ? ராஜரே ! எலலாருககுமுளள
மஙகளையும உபவாஸஙகளையுமபறறிச சொலலககடவீா ஐய
உபவாஸம செயபவன என்ன கதியை அடைவான ? உபவா
சிறநத புணணியமும சிறநத பரிசுததமுமாயிருககிறதே ? பு
ஸரேஷடரே ! இஙகே உபவாஸமிருபபதனால மனிதன எ
பயனை அடைகிறான ? எபபடி பாபததினின்று விடுபடுகிறான ? ப
ஸரேஷடரே ! தாமததையும ஸவாககததையும மறறுமுளள பு
ணியலோகஙகளையும எபபடி அடைகிறான ? ராஜரே ! உபவா
இருநதபின என்ன செயயவேணடும ? எநததாமததினாலநலம
விஷயஸுகஙகளை அடையலாம ? எனககுச்சொலலும" என
கேடடாா இவவாறுகேடகும தாமநதெரிநதவரும குநதிபுதத

---

1 'இஙகு ஆசாாயன' எனபது உபாததியாயருககும மநதிரோ
தேசம செயதவருககும் பொது

ன யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்து, தாமத்தின் நுட்பம் அறிந்தவரும்
ந்தனுவின் புத்திரருமான பீஷ்மர் பின்வருமாறு சொல்லலானார்
"மஹாராஜனே! இந்தவிஷயம் முற்காலத்திலேயே நான்
ளவிப்பட்டதுதான் பரதஸ்ரேஷ்டனே! பிரம்மாவின் புத்திர
ம் தவத்தையே தனமாகவுடையவருமாகிய அங்கிரஸெனனும்
னிவரிடத்தில் உபவாஸம் செய்வதிலுள்ள சிறந்த குணங்களைப்
றி நீ என்னைக் கேட்டபடியே நான் கேட்டேன் பரதஸ்ரேஷ்
னே! அக்னியில் பிறந்தவரும் சிறந்த மகிமையுள்ளவருமான
ந்த ரிஷி, என்னால் இந்தக் கேள்விகேட்கப்பட்டபோது, உப
ஸம் செய்வது புண்ணியமென்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்
தைச் சொல்லுகிறேன் கௌரவரை விருத்திபண்ணுகிறவனே!
ரஷ்ஸ்ரேஷ்டனே! பிராம்மணர்களுக்கும் க்ஷத்திரியர்களுக்கும்
னறு தினங்கள் உபவாஸம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஒன்று
ரண்டு மூன்று தினங்களும் உபவாஸம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
வசியர்களும் சூத்திரர்களும் அறியாமையினால் மூன்று தினம்
லலது இரண்டுதினம் உபவாஸம் செய்வாராயின் அவ்வுப
ஸங்களுக்குப் பலனில்லை [1] நாலாவதுகாலத்தில் புசிப்பதை
வைதுதான் வைசியனுக்கும் சூத்திரனுக்கும் விதிக்கப்பட்டிருப
து அவர்களுக்கு மூன்றுதினஉபவாஸம் தாமந்தெரிந்த வைதி
களால் விதிக்கப்படவில்லை பாரதனே! பஞ்சமியிலும் ஷஷ்டி
லும் பௌர்ணமியிலும் மனத்தையும் இந்திரியங்களையும் அடக்கி
ருவேளை போஜனத்தோடு உபவாஸமிருப்பவன் பொறுமையும்
ழகும் தேகத்தில் நல்லமணமுமுள்ளவனாகப் பிறப்பான் பஞ
ஷஷ்டி இரண்டுதினங்களும் உபவாஸமிருந்து வீட்டில் பிராம
ணர்களைப் புசிப்பித்துத் தேவர்களைப் பூஜிக்கும் புத்திசாலியான
ன ஸந்ததியில்லாதவனாகவும் ஏழையாகவும் ஒருகாலுமிரான
ரவனே! கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் அஷ்டமியிலும் சதுர்த்தசியி
ம் [2] உபவாஸமிருப்பதனால் வியாதியற்றவனாகவும் சூரனாகவும்
ப்பான் மார்கழிமாதத்தை ஒருவேளை போஜனத்தோடு
ாக்கித் தன்சக்தியளவு பிராம்மணர்களைப் புசிப்பிப்பவன் வியா
ளாலும் பாவங்களாலும் விடப்பட்டு எல்லா நன்மைகளும்
மபின்னவனாகிக் கிருஷிசெய்து எல்லாப்பயிர்களும் செழித்துத
ன தானியங்கள் மிகுதியாகப்பெற்றவனாவான் குந்திபுத்திரனே!

[1] பிராத, ஸங்கவ, மத்தியான்ன, அபரான்ன என்னும் நாலுகாலங்
ாயும் தள்ளி ஸாயங்காலத்தில் அதாவது, இருபத்தைந்துநாழிகைக்கு
ல புஜிப்பது [2] ஒருவேளைபோஜனத்தை உபவாஸமென்றுகொள்க

தைமாஸததை ஒருவேளை போஜனததுடன 'போககுகிறவ
சிறநத பாககியமும அழகும புகழுமுளளவனுகப பிறபபா
பிதருபகதியுடன மாசிமாததைதை ஒருவேளை போஜனததுட
கடததுகிறவன செலவமநிரமபினவீட்டிற பிறநது சுறறததா
ளெலலாரும விருமபுமதகுதியை அடைவான பஙகுனிமாஸத
ஒருவேளை உணவோடுகடததுகிறவன பாககியமும அழகும புக
முளளவனுகப பிறபபான, ஸதிரீகள விருமபததககவனுவா
அவாகள அவனுககு வசபபடுவாாகள சிததிரைமாஸததை
மததுடன ஒருவேளை போஜனததினுல கடததுகிறவன பொ
னும மணியும முததுமநிரமபின பெரிய குலததில பிறககிருன
திரியஙகளைஜயிதது ஒருவேளை போஜனததினுல வைகாசிமா
தைககடததும ஆணுகடடும பெணணுகடடும தம குலததோ
சிறநதவராவாா ஆனிமாததைதை ஒருவேளைபோஜனததோடு கட
தும புருஷனும ஸதிரீயும ஒபபறற சிறநத ஐசுவரியததை அ
வாா சோமபலிலலாமல ஆடிமாதததில ஒருவேளை போஜ
தோடிருபபவன தானியஙகளையும தனஙகளையும புததிரா்களை
மிகுதியாக அடைநதவனுவான ஆவணிமாததைதை நியமததுட
ஒருவேளைபோஜனததினுற போககுகிறவன அழகும செல
முளளவனுய எககாலமும ஸுகமாயிருபபான அநேக மனை
ளும புததிரா்களும மிகுதியான தனஙகளுமுளளவனுவான பு
டாசிமாதம ஒருவேளை ஆகாரததுடனிருககும மனிதன பசுக
நிரமபின அழியாத பெருஞ்செலவததை அடைவான ஐப
மாததைதை ஒருவேளை போஜனததினுற கழிபபவன சிறநத பு
யுளளவனும வாகனஙகள நிரமபினவனும அனேக புததிராகளு
ளவனுமாவான காாததிகைமாஸமெலலாம ஏகபோஜனம செ
யுமமனிதன சூரனுமஅனேகமனைவியுளளவனும புகழுளளவனு
வான புருஷஶ்ரேஷ்டனே! இவவாறு உபவாஸமிருககும மா
களைபபறறிச சொனனேன ராஜனே! தினஙகளின நியமஙகளை
பறறியும சொலலுகிறேன, கேள பாரதனே! ஒவவொருபக்ஷ
ஆனபிறகு அனனததைபபுசிபபவன பசுககளுமபுததிராகளும நி
பிததீாககாயுளுளளவனுவான ஒவவொருமாதததிலும மும்மூன
தினஙகளாகப பனனிரணடுவருஷம உபவாஸமிருபபவன எ
இலலாமலும மனததுயரமிலலாமலும ஒருகூடடத தலைவனுயி
பான பரதஶ்ரேஷ்டனே! முனசொனனநியமஙகளெலலாமபன
ரணடுவருஷகாலம செயயவேணடியவை இநத நியமஙகளினமு
யைச சொனனேன அரசனே! காலையிலுமமாலையிலும போஜ
செயது இடையில ஜலபானமும செயயாமலும எபபோதும அ

ஸையை நியமமாகவைததுககொணடும அகனிஹோததிரம செய
கொணடுமஇருபபவன ஆறுவருஷஙகளிற பயனபெறுவானென
தில ஸநதேகமிலலை அவன அகனிஷடோமயாகததினபலனை
டைவான அநதபபுணணியசாலியான மனிதன பாவமறறவ
கி ஆயிரககணககான ஸதிரீகள நிரமபினதும ஆடலபாடலகள
முஙகுவதுமான அபஸரஸுகளின லோகததில உலலாஸமா
ருபபான, சிறநத பொனனின ஒளியினால விளஙகும விமானத
ல ஏறி ஆயிரமவருஷததிறகுக குறையாமல பிரமமலோகததில
ஜிககபபடுவான, அது ஆனபின, இவவுலகததிறகுவநது சிறநத
கிமையையும அடைவான ஒருவருஷமு முழுதும தினததிறகு
ருவேளை போஜனததுடனிருககும மனிதன அதிராதரமென
ம யாகததினபலனை அடைவான அவன முபபதினாயிரமவருஷ
லம சுவாககலோகததிற கொணடாடபபடுவான, அது ஆன
ன, இவவுலகததிறகுவநது சிறநதமகிமையை அடைவான ஒரு
ருஷகாலமமுழுதும நாலாவதுநாள போஜனமசெயதுகொணடு
ஹிமஸையையும ஸததியததையும விடாமற புலனகளையடககி
ருபபவன வாஜபேயயாகததினபலனை அடைவான, முபபதி
யிரமவருஷகாலம ஸவாககலோகததில பூஜிககபபடுவான
நதிபுததிரனே! ஆறுவதுநாள புசிததுககொணடு ஒருவருஷம
ாககினமனிதன அசுவமேதயாகததினபலனை அடைவான,
வன சககரவாகஙகள கடடின விமானததில ஏறிசசெலவான,
றபதினாயிரமவருஷஙகள ஸவாககததில மகிழநதிருபபான
ஜனே! ஒருவருஷம எடடாவதுநாள போஜனததோடு ஜீவித
ருககும மனிதன கவாமயனயாகததினபலனை அடைவான,
மஸபக்ஷிகளும ஸாரஸபக்ஷிகளும கடடினவிமானததில ஏறிச
சலவான அவன ஐமபதினாயிரம வருஷகாலம ஸவாககததில
கிழநதிருபபான வேநதனே! ஒவவொரு பக்ஷமானபின
ிததுககொணடு ஒருவருஷம இருபபவனுககு ஆறுமாஸததிய
பவாஸததின பலனுணடென று பகவானான அஙகிரஸ சொன
ா அவன அறுபதினாயிரமவருஷகாலம ஸவாககலோகததில
ஸிபபான ராஜனே! அவன தூஙகிப பலவகை இனியவையும
ாககேடபவையுமான வீணை [1] வலலகி வேணு எனனும வாத
ஙகளின முழககஙகளினால எழுபபபபடுவான அபபா! அர
னே! மாஸததிறகொருதரம ஜலபானம செயதுகொணடு ஒரு
ருஷமிருபபவன விசுவஜிததெனனும யாகததினபலனை அடை
ான அவன சிஙகஙகளும புலிகளுமகடடினவிமானததிலேறிச

1 வீணையின ஒருவகை

செலவான, எழுபதினாயிரமவருஷஙகள ஸவாககததில மகி
திருபபான புருஷஸரேஷடனே! ஒருமாஸததிறகுமேல உ
வாஸம விதிககபபடவிலலை குநதிபுததிரனே! தாமமதெரிநத
கள உபவாஸததினவிதியை இவவாறு சொலலுகினறனா விய
யும களைபபும இலலாமல உபவாஸமசெயபவன ஒவவொ
உபவாஸததிலும யாகபலனையடைவது திணணம அவன ஹ
ஸஙகளகடடின விமானததிலேறி ஸவாககததிறகுச செலவா
பிரபுவே! நூறாயிரமவருஷகாலம அவன ஸவாககததில மகி
திருபபான நூறு அபஸரஸ்ஸுகளும தேவகனனிகைகளும அ
மனிதனை மகிழவிபபா பிரபுவே! களைததிருநதும வியாதி
டிருநதும உபவாஸமசெயபவன நூறாயிரமவருஷஙகள ஸவாக
தில மகிழநதிருபபான, தூஙகினபோது மேகலைகள சிலமபுகளி
ஒலிகளினால எழுபபபபடுவான, ஆயிரமஹமஸஙகளகடடின வி
னததிலேறிசசெலவான, பரதஸரேஷடனே! செனறபின நூற
கணககான ஸதிரீகளினகூடடததில விளையாடிககொணடிரு
பான உபவாஸமானது சகதியிலலாதவனுககுச சகதிகொடு
தாகவும புணபடடவனுககுப புணணாறறுவதாகவும நோயுள
னுககு மருநதுகளினவகைகளாகவும கோபிததவனுககுக கோப
ததைத தெளிவிபபதாகவும வறுமையினால கஷடபபடுகிறவனு
ககுத திரவியஙகளைககொடுபபதாகவும காணபபடடிருககிற
ஆனால, செலவஙகளினால ஸுகமாகவளாநதவாகளுககு இ
பிடிககாது ஆதலால, அநத உபவாஸமிருககும புருஷன நோய
றவனாகவும நினைததது கைகூடிவநதவனாகவும பாபம நீஙகின
னாகவும தேகமவிடடுப பரிசுததனாகி, அலஙகாரஙகள செய
கொணடு; நினைததபடிசெலவதும அநேகஸதிரீகள நிரமபினது
பொனனிறமாகவிளஙகுவதுமான விமானததிலேறி இனிமைய
கச சஞசரிததுககொணடு உபவாஸததினபலனை அனுபவிபபான
அபபடிபபடடமனிதன இளஞசூரியனபோலவும சநதிரனபோ
வும பிரகாசிபபதும, வைடூரியஙகளும முததுககளும இழைகக
படடதும, வீணைகளும முரசுகளும உயாநதமணிகளும ஒலி
பதும, கொடிகளும விளககுககளும பிரகாசிபபதும, ஆயிர
ஸதிரீகள உடனிருபபதுமான விமானததில ஸுகமாகவிளங
கிறான பாணடவனே! அவனதேகததிலுளள மயிாககாலக
எததனையோ அததனை ஆயிரமவருஷஙகள அவன ஸவாகக
தில மகிழநதிருபபான வேதததிறகு மேலான சாஸதிரமிலலை
தாயககுச சமமான குருவிலலை தாமததிறகுமேலானலாபமிலலை
உபவாஸததிறகு மேலான தவமிலலை பிராமமணாகளைவிட வே

தம இருககுமஇலலை, ஸவாககததிலும இலலை ஆதலால, உப
ஸததிறகு ஒபபானதவமும காமமுமிலலை சாஸதிரபபடி உப
ஸமிருநததான, தேவாகள ஸவாககததைஅடைநதனா ரிஷிக
உபவாஸஙகளாலேதான சிறநத தவஸிததியை அடைநத
சிறநத ஞானியான விசுவாமிததிரா அநேகமாயிரம தேவ
ஷஙகள ஒருவேளை போஜனததோடு பொறுததிருநதாா அத
, அவருககுப பிராமமணததுவம வநதது சயவனா, ஜம
னி, வஸிஷடா, கௌதமா, பருகு இநத மகரிஷிகளனைவரும
வாஸததைப பொறுததலிலேதான தேவலோகததை அடை
னா இநதவிஷயம முதலில அஙகிரஸினல மகரிஷிகளுககு உப
சிககபபடடது இதனை நிதயமாகஉபதேசிபபவன துனபததை
டயான குநதிபுததிரனே! அஙகிரஸெனனும மகரிஷியினல
ஙகாக முதலில தெரிவிககபபடடதாகிய இநத உபவாஸ
யை எபபோதும படிததுககொணடும கேடடுககொணடுமிருக
மனிதனுககுப பாவமிராது அவன எலலாததுயரஙகளா
விடபபடுவான அவனுடைய மனம குறறஙகளால ஆககிர
கபபடாது அவன விலஙகுஜாதியிறபிறநதவறறின பாஷை
யும அறிவான அநதஉததமமான மனிதன அழிவிலலாத
ழை அடைவான" எனறுா

நூறறறுபததுநானகாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(யாகஞ்செய்ய அசக்தர் உபவாஸங்களாலேயே யாகபலனை
அடைவரென்பது)

யுதிஷடிரா, "மகாதமாவும பிதாமகருமானஉமமால சாஸ
பிரகாரம செயயவேணடிய யாகஙகளும அவறறின சிறபபுக
ம இமமையிலும மறுமையிலும அவறறிறகுள்ள பயனகளும
துமசொலலபபடடன பிதாமஹரே! அநத யாகஙகள
ழகளசெயயமுடியாதவை யாகஙகளுககு அனேக கருவிகளும
நக திரவிய உதவிகளும மிகுதியாகவேணடும பிதாமஹரே!
சாகளாவது ராஜகுமாராகளாவது அவறறைச செயயககூடும
ருளிலலாதவரும குணமிலலாதவரும மனிதருதவியிலலாமல
திருபபவரும அவறறைச செயயமுடியாது பிதாமஹரே!
ழகளும பொருளகுறைநதவரும சிறபபிலலாதவரும ஜனச
கையினறித தனிததிருபபவரும எபபோதும செயயககூடிய

தும இநதயாகஙகளுக்குச சரியான பயனுள்ளதும எதுவோ அ
எனக்குச சொலலும” என்றுகேடக, பீஷமா சொலலலானா
“யுதிஷடிரனே! இநதஉபவாஸததினுடைய பலனதான ய
பலனுக்குச சமமானதென்று அஙகிரஸெனனுமமுனிவா சொ
யிருககிறா அநதஉபவாஸமுறையைச சொலலுகிறேன, கே
காலையிலும மாலையிலும புசிதது இடையில ஜலபானமும செய
மலும பிராணிகளை ஹிமஸிககாமலும நிததியமும அகநிஹோ
திரம செயதுகொணடிருபபவன ஆறுவருஷஙகளில பல
அடைவானெனபதில ஸநதேகமிலலை அநத மனிதன உயா
பொனனிறமான விமானததை அடைவான ஆடலபாடல
முழஙகுவதும அகநிககொபபானதும தேவஸதிரீகளிருககுமிட
மாகிய பிரமமலோகததில பததுககோடி வருஷஙகள வஸிபபா
மூனறுவருஷகாலஙகள நிதயமும ஏகபோஜனமசெயதுகொ
தனதாமபததினியிடததிலேயே நியமததோடிருபபவன அக
டோமயாகததினபலனை அடைவான மிகுநத பொருளதக்ஷிணை
ளோடுகூடிய யாகததை இநதிரனுககுப பிரியமாகசசெயகிற
போலவே ஸததியமும தானமுமுளளவனும பிராமமணாகளி
தில அனபுளளவனும பொறாமைபபடாதவனும சிரமததை
பொறுபபவனும ஐமபுலனகளையுமடககினவனும கோபத
ஜயிததவனுமாயிருபபவன உயாநதகதியை அடைவான அ
வெணமேகமபோனறதும ஹமஸஙகள கடடபபடடதுமான வி
னததில அபஸரஸ்ஸுகளுடனகூட இருநூறுகோடி வருஷங
இருபபான இரணடாவதுஇரணடாவதுநாள ஒருவேளைபோஜ
செயதுகொணடும நிததியம அகநிஹோததிரம செயதுகொண
விடியறகாலததில கணவிழிததுககொணடும பனனிரணடுவ
காலமிருபபவன அகநிஷடோமயாகததின பலனை அடைவா
அநத மனிதன ஹமஸஙகளும ஸாரஸபக்ஷிகளும கடடின வி
னததை அடைவான, சிறநத ஸதிரீகளால சூழபபெறறு
திரலோகத்தில வஸிபபான மூனறாவது மூனறாவது நாள
போஜனம செயதுகொணடும நிததியமாக அகநிஹோததி
செயதுகொணடும காலையில எழுநதுகொணடும பனனிர
மாதஙகளிருபபவன அதிராததிரமெனனும யாகததின ப
அடைவான அநதமனிதன மயிலகளும ஹமஸஙகளும கட
விமானததை அடைவான, ஸபதரிஷிகளின லோகததில அப
ஸ்ஸுகளுடனகூட எபபோதுமவஸிபபான முபபதுகோடிவரு
களுககுப பினபுதான அவன அதைவிடடுத திருமபுவானென
அறிகினறனா நாலாவது நாள ஏகபோஜனமசெயது எபபோ

கனிஹோததிரமசெயதுகொணடு பனனிரணடு மாதஙகளிருபப
ா வாஜபேய யாகததின சிறநத பலனை அடைவான, இநதிா
ானிகைகள கொணடுவரும விமானததை அடைவான, ஸாக
துககு அககரையிலுளள இநதிர லோகததில வஸிததுக
ாணடு தேவராஜனன இநதிரனுடைய விளையாடடுககளை எநதக
லஙகளிலும பாாததுககொணடிருபபான ஐநதாவது தினத
ல ஏகபோஜனம செயதுகொணடும எபபோதும அகனிஹோத
மசெயதுகொணடும ஆசையறறவனும ஸததியநதவறுதவனும,
ாமமணாகளிடததில அனபுளளவனும ஹிமசைசெயயாதவ
ம பொறுமையிலலாதவனும பாவமசெயயாதவனுமாகப பன
ரணடு மாதஙகளிருபபவன தவாதசாஹமெனனும யாகததின
லனை அடைவான, பொனமயமானதும ஹமஸஙகள கடடினது
கிய திவய விமானததையும அனேகம ஸூாயாகளபோலப
காசிககும வெணமையான கிருகததையும அடைவான ஐயா
ததுநூறுகோடி வருஷஙகள அவவுலகததில அவன ஸுகமாக
ஸிபபான ஆறுவது நாள ஏகபோஜனமசெயதுகொணடும நித
பம அகனிஹோததிரமசெயதுகொணடும மூனறு காலமும ஸநா
மசெயதுகொணடும பிரமமசாரிவிரதமாகவும பொறுமையிலலா
லும பனனிரணடு மாதஙகளிருபபவன, கவாமயனமெனனும
கததின சிறநத பலனை அடைவான, ஹமஸஙகளும மயிலகளும
டினதும பொனனினுற செயயபபடடு அகனியின ஜவாலை
ாலப பிரகாசிபபதுமான சிறநத வாகனததை அடைவான,
பஸரஸுகளின மடிசளிற படுததுச சிலமபுகள மேகலைக
ன ஒலிகளினுல எழுபபபபடுவான, ஆயிரததுநூறறெணபது
ாடியே ஐநதுலககூம வருஷஙகளும நூறு காடியின தேகததி
ளள ரோமஙகள எவவளவோ அவவளவு வருஷ காலமும
ரமமலோகததில பூஜிககபபடுவான ஏழாவதுநாள ஏகபோஜ
மசெயதுகொணடும நிதயம அகனிஹோதரமசெயதுகொணடும
மளனவிரததையும பிரமமசாரிவிரததையும அனுஷடிததுக
ாணடும புஷபசநதனஙகளையும மதுமாமஸஙகளையும விடடும
னனிரணடு வருஷகாலமிருககும மனிதன,ஸபதமருததுககளின
லாகததிறகும இநதிரலோகததிறகும போவான, ஆஙகாஙகு
னைததையெலலாம பெறறுத தேவகனனிகைகளால அழைத
கொணடுபோகபபடுகிறுன, மிகுதியான பொன தககூிணைக
ளாடுகூடிய யாகததின பலனை அமமனிதன அடைவான, எண
ிறநத வருஷகாலம அவவுலகஙகளில மகிழநதிருககிறுன எட
ாவது நாள புசிததுககொணடும நிததியம தேவதாபூஜையும

அகனிஹோததிரமும செயதுகொணடும ஒரு வருஷம பொ
மையோடிருககிற மனிதன பௌணடரீகயாகததின சிறநத பல
அடைவான, தாமரைமலா நிறமுளள விமானததில ஏறுவா
தேகததிறபளபளபபளளவாகளும இளமையினுலும் அழகினுல
விளஙகுகிறவாகளும சிலா பொனபோலப பசுமைநிறமும வே
சிலா கறுததநிறமுமுளளவாகளுமான அநேகம பெணகளை அ
வது நிசசயம ஒனபதாவதுநாள புசிததுககொணடும அ
ஹோததிரம செயதுகொணடும ஒரு வருஷததில பனனிர
மாதஙகளுமிருபபவன ஆயிரம அசுவமேதயாகஙகளின சிற
பலனை அடைவான அநத மனிதன வெணடாமரைமலாபோ
பிரகாசிககும விமானததை அடைவான, மததியானன சூ
னைபபோலவும ஜவலிககினற அகனியைபபோலவும பிரகாசிககி
வரும தெயவலோகப பூமாலைகளையணிநதவருமாகிய ருததிரக
னிகைகளினுல நிததியமான மேலுலகததிறகு அழைகக
கொணடுபோகபபடுவான நூறுயிரமகோடியே டதினெண
ரம வருஷஙகளும ஒரு கலபமும அவவுலகஙகளில மகிழநதி
பான வருஷம பனனிரணடு மாதஙகளும ஒவவொரு பததாவ
நாளும புசிததுககொணடும அகனிஹோததிரததை நிததிய
விடாமற செயதுகொணடிருபபவன, எலலாப பிராணிகளி
மனஙகளையும கவருவதாகிய பிரமமகனனிகைகளிருககும உலக
தில ஆயிரம அசுவமேதஙகளின சிறநத பலனை அனுபவிபபா
கருநெயதல நிறமும செநதாமரை நிறமுமுளள அழகுளள க
னிகைகள அமமனிதனை எபபோதும உலலாஸபபடுததுவாாக
(அவன) ஆகாயததில சுழலபோலச சுறறுவதும கடல அலைக
போல விளஙகுவதுமான மணடலாவாததமெனனும உதத
மான விமானததை வாகனமாக அடைவான பலவகை ரத
னஙகளின மாலைகள ஒளிாவதும சஙகநாதஙகள முழஙகுவ
ஸபடிகமயமும சிறநத வைரமயமுமாகிய தூணகளும மேடைக
முளளதும ஹமஸஙகளும ஸாரஸஙகளும வாகனஙகளாகக க
டபபடடதுமான பெரிய விமானததிலேறுவான பதினோராவ
நாள வநதபோது அனனததைப புசிததும எபபோதும அக
ஹோததிரம செயதும வாககினுலும மனததினுலும பிற மனை
வியை விருமபாமலும தாயதநதையாகளுககாககூடப பொ
சொலலாமலும பனனிரணடு மாதஙகளிருபபவன விமானத
திருககும சிறநத சகதியுளள மஹாதேவரை அடைவான
ஆயிரம அசுவமேதஙகளின சிறநத பலனை அனுபவிபபான, பிர
மாவினுடைய விமானமும வநதிருபபதைக காணபான பொ

றமுள்ளவர்களும் அழகுள்ளவர்களுமான கன்னிகைகள், தேவ
ோகத்தில் மனத்தைக் கவர்வதாகிய ருத்திரர்களின் லோகத்
ற்கு அவனை அழைத்துக்கொண்டுபோவார்கள் (அவன்) ஆயி
லக்ஷ்மகோடி வருஷங்களும் எண்ணிறந்தவருஷங்களும் பிர
ப்காலத்திலும் அங்கேவஸிப்பான், தேவர்களாலும் அஸுரர
ாலும் பூஜிக்கப்பட்ட சங்கரரைத் தினந்தோறும் நமஸ்கரிப்
ன் ஒவ்வொருநாளும் அவர் அவனுக்குத் தரிசனங்கொடுப்
ர் பன்னிரண்டாவதுநாள் வந்தபிறகு அன்னத்தைப்புசித்து
மத்துடன் அக்கிஹோத்திரஞ்செய்து பன்னிரண்டுமாதகாலங்
ிருப்பவன் ஸர்வமேதமென்னும் யாகத்தின்பலனை அடை
ன் பன்னிரண்டு சூரியர்களினாலும் அவனுக்கு விமானஞ்செய்
பபடுகிறது ராஜனே! மிக்கவிலையுள்ள மணிகளாலும் முத்துக
ாலும் பவழங்களாலும் விளங்குவதும், சூரியனுடைய ஒளியி
ல் நாலுபக்கமும் சூழப்பெற்றதும், யானைகள்போகும் வீதிகள்
மயினதும் மயில்களும் சக்கரவாகங்களும் கூவுவதினால்விளங்கு
தும், உயர்ந்தமேல்மாடிகளுள்ளதும், ஆண்பெண்களாற் சூழப்
ெற்றதுமான ஸ்தானம் பிரம்மலோகத்தில் எப்போதும் அவ
க்கு நிலையாகவிருக்கும் தர்மந்தெரிந்த மகானுபாவரான அங்
ஸமகரிஷி இவ்வாறு சொன்னார் பதின்மூன்றாவதுநாள் வந்த
ற்கு போஜனஞ்செய்துகொண்டு பன்னிரண்டு மாஸங்களிருப்ப
ா தேவஸத்ரம் என்னும் யாகத்தின்பலனை அடைவான் அந்த
ரிதன் பொன்ரதத்தின்கருவியல்களும் தேவலோகத்திய ஆபர
ங்களும் அலங்காரமாகவிளங்குவதும், தேவகன்னிகைகள்
மயினதும், தேவவாத்தியங்கள் முழங்குவதும், பரிசுத்தமணம்
ீசுவதுமான ரக்தபத்மோதயமென்னும் விமானத்தை அடை
ன், அவ்விடத்தில் இரண்டு [1] சங்குகள், இரண்டுபதாகைகள்,
றுாயிரம் [2] பத்மம், அவ்வளவு [3] ஸமுத்திரம் என்னும் எண்க
ள்ளபிரளயங்களும் கல்பங்களும் வஸிப்பான், கந்தர்வர்களின்
முழக்கத்துடனும் பேரிவாத்தியங்கள் பணவவாத்தியங்களின்
ழக்கங்களுடனும் அங்குள்ள தேவகன்னிகைகளினால் துதிக்கப
ட்டு உல்லாஸஞ்செய்விக்கப்படுகிறான் பதினாலாவதுநாள் நிரம
்போது அன்னத்தைப்புசித்துக்கொண்டு பன்னிரண்டுமாஸங்க
ருப்பவன் மகாமேதயாகத்தின் பலனை அடைவான் உவமை
்ற அழகும் இளமையுமுள்ள தேவகன்னிகைகள் பளபள
பன்று பிரகாசிக்கும் பொன்னாலாகிய தோள்வளைகளைத்தரித்து
லங்காரங்கள் செய்துகொண்டு விமானங்களிலேறி அவனிடம்

[1] பத்துலக்ஷமகோடி   [2] நூறுகோடி   [3] நூறுலக்ஷமகோடி

வருவாாகள அவன அநத அநத இடஙகளிலும ஹமஸஙகள்
இனிய கூவுதலகளாலும சிலமபுகள மேகலைகளின ஒலிகளாத
எழுபபபபடுவான , கஙகையின மணலவிரமபினதும தேவகன
கைகள இருககும இடமுமாகிய அவவுலகததில அதிகவருஷங
வஸிபபான ஒரு பக்ஷமவிரமபுமபோது ஒருவேளைபுசிதது
திரியஙகளை ஜயிதது விததியம அகனிஹோததிரமசெயதுகொ
பனனிரணடுமாஸஙகளிருபபவன, ஆயிரம ராஜஸூயயாகஙகள்
சிறநதபலனை அடைவான, ஹமஸஙகளுமமயிலகளுமகட்டினதி
விமானஙகளிலஏறுவான அநேக ரததினஙகளாற செயயபப
வடடஙகளினுல விசிததிரமானதும பொனனுல மூடபபட்ட
சிறநத ஆபரணஙகளினுல விளஙகும உயாநத பெணகளினுல
ஙகரிககபபடடதும ஒறறைததூணும நாலுவாயிலகளும ஏழும
களுமுளளதும மிககமஙகளகரமும அனேகமாயிரம கொடிகள
டினதும பாடடுமுழககமுளளதும தேவலோகததிய சிறபபு
ளெலலாம சோநததுமாகிய தேவவிமானததிலஏறுவான ர
னஙகளினுலும முததுககளினுலும பவழஙகளினுலும அலங
கபபடடதும மினனலபோல ஒளியுளளதுமான அவவுலகதத
யானைகளையும காணடாமிருகஙகளையும வாகனஙகளாகஏறி ஆயி
யுகஙகள வஸிபபான பதினுருவதுநாள வநதபோது போஜ
செயதுகொணடு பனனிரணடுமாஸஙகளிருபபவன ஸோமயா
தினபலனை அடைவான , சநதிரகனனிகைகள இருககும இட
ளில விததியமும வஸிபபான , இனிய சநதனமுதலியவற
பூசிககொணடு விருமபியபடிஸஞசரிபபான , விமானததிலிரு
காடசிககு இனியவாகளும இனியசொலலுளளவாகளுமானபெ
களினுல பூஜிககபபெறறுக காமஸுகஙகளினுல உபசரிககபபெ
கிறுன, ஆயிரததுபபதினுனகுகோடி மஹாகலபஙகள அஙகே
பலனை அநுபவிபபான பதினேழாவதுநாளவநதபோது அன
தைபபுசிதது விததியம அகனிஹோததிரஙகளைச செயதுகொ
பனனிரணடுமாஸஙகளுமிருபபவன வருணன, இநதிரன, ருத்தி
கள இவாகளினலோகஙகளையும அடைநது காறறுபபடுகை
படுததுப பிரமமலோகததிறகுமசெலவான, அஙகே தேவகன
கைகளினுல ஆஸனஙகொடுதது உபசரிககபபடுவான அவ
தேவரிஷியாயிருநது பூலோகம புவாலோகம ஸுவாலோகம இ
மூனறுலோகஙகளிலுமுளள எலலாபபொருளகளையும பிரதய
மாகப பாாபபான அஙகே அழகும இனசொலலுமுளளவ
ளாகிய தேவாககுமமேலான தேவரான பிரமமதேவரின கன
கைகள முபபததிருவா நனுய அலஙகாரமசெயதுகொ
அவனைமகிழவிபபாாகள ராஜனே! ஆகாயததில சநதிரனும சூ

ம எநதககாலமவரை ஸஞசரிககினறனரோ அநதககாலமவரை
அநதச சிறநத மனவுறுதியுளளவன அமிருததததிறகொபபான
வகளை உணடு ஸஞசரிபபான பதினெடடாவதுநாள ஏகபோஜ
ம செயதுகொணடு பனனிரணடுமாஸஙகளுமிருபபவன ஏழு
ாகஙகளையும பாாபபான அவன தேவகனனிகைகளால ஏறப
டவையும நனருக அலஙகரிககபபடடுப பிரகாசிபபவையும
ளகோஷஙகளுளளவையுமான ரதஙகளால பினசெலலபபடு
ன புலிகளும ஸிமமஙகளும கடடபபடடதும மேகமுழககம
ானற சபதமுளளதும சிறநததுமான திவய விமானததிலேறி
ஸ-ககமாயிருபபான, அஙகே அநேகமாயிரம கலபகாலம கன
கைகளுடன மகிழநதிருபபான அமிருததைதயும அமிருதத
தபபோல உயாநத சுவையுளள ஆகாரததையும உணபான
ொனபதாவதுநாள ஏகபோஜனம செயதுகொணடு பனனி
டு மாஸஙகளிருபபவன ஏழுஉலகஙகளையும பாாபபான, அப
ரஸ-களின கூடடஙகள காததிருபபதும கநதாவாகள பாடுவ
ம சூரியனைபபோல ஜவலிபபதுமான உயாநதஸதானததையும
மானததையும.அடைவான, அவவிடததில ஒளியுளளவனுகிக
தவலோகததிய ஆடைகளை உடுததுச சிறநத தேவபபெணக
டன அநேகவருஷகாலஙகள துயரமவிடடு மகிழநதிருபபான
ருபதாவதுநாள ஏகபோஜனமசெயதுகொணடு ஸதயததையும
ாததததையும விடாமல ஐமபுலனகளையுமடககி மாமஸமுணணு
ல எலலாபபிராணிகளுககும நனமையைககருதிப பனனிரணடு
ரஸஙகளிருபபவன பெரியவையும அழகியவையுமான சூரிய
லாகஙகளை அடைவான கநதாவாகளும அபஸரஸ-களும
தவலோகததிய புஷபஙகளையும சநதனஙகளையும எடுததுக
காணடு அழகியபொனவிமானஙகளுடன அவனைப பினதொடா
ாாகள இருபததோராவதுநாளில ஏகபோஜனமசெயது நித
யம அககினிஹோததிரததுடன பனனிரணடுமாஙகளிருபபவன
யாநத சுகரலோகததிறகும இநதிரலோகததிறகும அசுவினி
தவாகள மருததுககளின லோகஙகளுககும போவான, எபபோ
ம இனபஙகளையே அனுபவிததுககொணடு துனபஙகளை அறியா
ல சிறநத விமானததிலேறிச சிறநத ஸதிரீகளால அனுசரிககப
பறறுத தேவனைபபோலப பிரபுவாக விளையாடுவான இருபத
ிரணடாவதுநாள வநதபோது ஏகபோஜனமசெயது நிததியம
அககினிஹோததிரம செயதுகொணடு, ஹிமஸை பொய பொறாமை
ளை விடடுப பனனிரணடுமாஸகாலமிருககும புததிசாலியானவன
சூரியனுககொபபான ஒளியுடன அஷடவஸ-ககளின லோகங
களை அடைவான, சிறநத விமானததை அடைநது அமுதமுணடு

சிறந்த ஆபரணங்களை அணிந்து நினைத்தபடி ஸஞ்சரித்துத் தே
கன்னிகைகளுடன் விளையாடுவான் இருபத்துமூன்றாவது நா
மிதமாக ஏகபோஜனம்செய்து இந்திரியங்களைஜயித்துப் ப
னிரண்டுமாதங்களிருப்பவன் வாயுலோகத்திற்கும் சுக்ரலோக
த்திற்கும் ருத்ரலோகத்திற்கும் செல்வான் நினைத்தபடி செல்
வும் நினைத்தபடி செய்யவும் திறமையுற்றும் அப்ஸரஸ்களி
கூட்டங்களினால் பூஜிக்கப்பெற்றும் சிறந்த விமானத்திலேறி
தேவர்களின் ஆபரணங்களையணிந்துகொண்டு தேவகன்னிகைக
டன் அநேகயுககாலம்வரையில் மகிழ்ந்திருப்பான் இருபத்துநா
காவதுநாளில் போஜனம்செய்து நித்யாக்நிஹோத்ரத்துட
பன்னிரண்டு மாதங்களிருப்பவன் ஆதித்யர்களின் லோகத்தி
நீண்டகாலம் மகிழ்ந்திருப்பான், தேவலோகத்திய ஆடைகளை
உடுத்துச் சிறந்த மாலைகளையும் சந்தனப்பூச்சுக்களையும் அணிந்
ஹம்ஸங்கள் கட்டினதும் மனத்தைக் கவருவதுமான சிறந்
பொன்விமானத்திலேறி ஆயிரவரும்பதினாயிரவருமான தேவக
னிகைகளுடன் மகிழ்ந்திருப்பான் இருபத்தைந்தாவது நாளி
ஏகபோஜனம்செய்து பன்னிரண்டு மாஸங்களிருப்பவன் எல்ல
வாகனங்களிலும் ஏறுவான், சிங்கங்களும் புலிகளும் கட்டப்பட்
வையும் மேகங்கள்போல ஒலிப்பவையும் தேவகன்னிகைகளினு
ஏற்பட்டவையும் ஜயகோஷங்களுள்ளவையும் தூய ஒளியுள்ள
வையுமான பொன்ரதங்களினால் பின்செல்லப்படுவான், மனத்தை
மிக்கக் கவருவதாகிய சிறந்த தேவகிருகத்தையடைந்து அதி
அநேகமாயிரம் கல்பங்கள் நூற்றுக்கணக்கான ஸ்திரீகளுட
அம்ருதம்போன்ற உயர்ந்த சுவையுள்ள ஆகாரத்தைப் புசித்து
கொண்டிருப்பான் இருபத்தாறாவதுநாள் விலக்கவேண்டியவற்றை
விலக்கி நியமத்துடன் ஏகபோஜனம்செய்து புலன்களை அடக்கி
பற்றற்றவனாய் அக்நிஹோத்திரம் செய்துகொண்டு பன்னிரண்
மாதங்களிருக்கும் மகானுபாவன், அப்ஸரஸ்களின் கூட்டங்க
னால் கொண்டாடப்பெற்று ஸப்தமருத்துக்கள் அஷ்டவஸுக்க
ளின்லோகங்களை அடைவான், படிகத்தினாற்செய்யப்பட்டவையு
எல்லாரத்தினங்களினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவையுமான திவ்
விமானங்களிலேறிக் கந்தர்வர்களாலும்அப்ஸரஸ்களாலும்பூஜி
க்கப்பெற்று இரண்டாயிரம் [1]அற்புதம்தேவவருஷங்கள் தேவனை
போன்ற ஒளியுடன் மகிழ்ந்திருப்பான் இருபத்தேழாவதுநாளி
ஏகபோஜனத்துடன் நித்தியாக்நிஹோத்ரமும்செய்துபன்னிரண்
மாஸங்களிருப்பவன் மிகுதியான பலனைப்பெற்றுத் தேவலோ

1 பத்துக்கோடி

திலே பூஜிக்கப்படுவான், அவ்வுலகத்திலவஸிக்கும்போது அமி
த்தையுண்டு பசியில்லாமல் மகிழ்ந்திருப்பான், தேவசரீரத்தை
டைந்து விமானத்திலேறித் தேவரிஷிகளும் ராஜரிஷிகளும் இருக்
ம் லோகங்களை அடைவான், மனத்திற்கினியவர்களான பெண்க
டன் சேர்க்குடன் விளையாடிக்கொண்டு வஸிப்பான், மூவாயி
் யுகங்களும் மூவாயிரம் கல்பங்களும் ஸுகமாகவஸிப்பான்
னத்தையும் இந்திரியங்களையும் அடக்கி இருபத்தெட்டாவது
ள் ஏகபோஜனத்தோடு பன்னிரண்டுமாதங்கள் இருப்பவன்
தவ ரிஷிகளடையும் பெரும் பயனை அடைவான், ஸுகங்
ள அடைந்து ஒளியினால் சூரியன்போலப் பிரகாசமாக விளங்கு
ான மென்மையுள்ளவர்களும் அழகிய ஒளியுள்ளவர்களும்
ருத்த ஸ்தனங்களும் துடைகளும் நிதம்பங்களு முள்ளவர்
ளும் சிறந்த ஆபரணங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும்
னத்திற்கினியவர்களுமான ஸ்திரீகள் சூரியனைப் போலப்
ரகாசிப்பதும் வேண்டினவையெல்லாம் நிரம்பினதுமான தேவ
மானத்தில் நூற்றுக்கணக்கும் பதினாயிரக்கணக்குமான கல்பங்
ா வரையிலும் அவனை மகிழ்விப்பர் இருபத்தொன்பதாவது
ள் ஏகபோஜனம்செய்து ஸத்தியத்தையும் விரதத்தையும்விடா
ல் பன்னிரண்டு மாஸங்களிருப்பவனுக்குத் தேவர்களாலும் ராஜ
ஷிகளாலும் பூஜிக்கப்பெற்று விளங்கும் உயர்ந்தலோகங்கள்
டைக்கின்றன சூரியனைப்போலவும் சந்திரனைப்போலவும்விளங்
வதும் பொன்மயமானதும் எல்லாரத்தினங்களும் நிரம்பினதும்
பஸரஸுகள் கூட்டங்களாகச் சேர்ந்திருப்பதும் கந்தர்வர்கள்
டுவதுமான திவ்யவிமானத்தை அடைவான் அங்கே அவனைச்
றந்த ஆபரணங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும் மனத்திற்கு
னியவரும் சொற்சுவையுள்ளவருமான சிறந்த மங்கையர் மிக்க
ரவத்துடன் மகிழ்விப்பர் (அவன்) எல்லாஸுகங்களும் பொ
ந்தி அக்கினியைப்போன்ற ஒளியுள்ளசிறந்ததேகத்தினால் தேவதை
பாலவிளங்கிக்கொண்டு வஸுக்கள் மருத்துக்கள் ஸாத்யர்கள்
சுவினிதேவர்கள் ருத்திரர்கள் இவர்களின் லோகங்களுக்கும்
ரம்மலோகத்திற்கும் போவான் மாஸம் முடியும்போது நிய
த்துடன் ஏகபோஜனம் செய்துகொண்டு பன்னிரண்டுமாஸங்கள்
ருப்பவன் பிரம்மலோகத்தை அடைவான் அமிருதத்தை
ண்டு அழகுள்ளவனாகவும் எல்லாருடைய மனத்திற்கும் இனி
வனாகவும் ஒளியும் அழகுமுள்ளதேகத்தோடு சூரியன்போல
ிளங்குவான், தேவலோகத்திலுள்ள மாலைகளையும் ஆடைகளையும்
ந்தனங்களையும் அணிந்து விரும்பின ஸுகங்களை அனுபவித்துத்
கங்களை அறியாமல் விமானத்திலிருந்துகொண்டு இயற்கை

ஒளியுளள பெணகளினுல கொணடாடபபடுவான , அழ
பல உருவஙகளும பலநிறஙகளும பல இனியசொறகளுமுளள
களும பலவகைக காமஸௌகம தருகிறவாகளுமான ருததிர
னிகைகளாலும தேவகனனிகைகளாலும ரிஷிகனனிகைகளா
எககாலமும கொணடாடபபடுவான பினனே சநதிரனைபபோ
வும வடபுறததில மேகமபோலவும பிரகாசிபபதும தெனபு
தில சிவநதநிறமுளளதும அடிவாரததில கறுததஉருவமுளள
மேலே பலநிறஙகளுளளதும ஆகாயததிறகும சூரியனுக
வைடூரியககலலுககும ஒபபுளளதுமான தேவவிமானததிறகொ
டாடபபடடுத தனியாயிலலாமல வலிபபான ஜமபுததீவில
தனை ஆயிரமவருஷஙகள மேகமபொழிகிறதோ அததனையாயி
வருஷம அநதபபுததிசாலிககுப பிரமமலோகததில வாஸமசெ
லபபடடிருககிறது (அவன) மழைககாலததில மேகமபொழி
போது ஆகாயததினினறுவிழும துளிகள எவவளவோ அவவ
ஆயிரமவருஷகாலம தேவதையைபபோலப[பிரகாசிததுககொ
டிருபபான ஒருமாஸஉபவாஸததைப பததுவருஷஙகள அனு
டிபபவன மகரிஷியாகித தேகததோடேயே ஸவாககததை அ
வான இநதிரியஙகளையும கோபததையும காமததையும வ
றையும கடடி அககிஹோததரததையும ஸநதியாவநதனததை
நியமததுடனசெயது தியானமசெயது மேறசொனன அநேக
மஙகளோடு போஜனம செயதுகொணடு 1 ஆகாயததில வ
பவனுககுச சூரியனுககிருபபதுபோலக கிரணஙகளுணடா
றன ராஜனே! அபபடிபபடடமனிதன தேகததோடே
ஸவாககததிறகுசசெனறு தேவதைபோலவே தனபுணணியப
னுகிய ஸவாககஸௌகததை இஷடபபடி அனுபவிபபான ப
ஶரேஷடனே! உபவாஸஙகளுடைய பலனுகக கிடைககும உத
மான பாகவிதியை உனககு வரிசையாகச சொனனேன கு
புததிரனே! ஏழைகளானமனிதாகளும யாகபலனை அடையுமவ
இது பரதஶரேஷடனே! தேவாகளையும பிராமமணாகளை
சிரததையுடன பூஜிதது இநத உபவாஸஙகளைசசெயதால மு
யையும அடையலாம பாரதனே! நியமமுளளவரும தவறு
ரும ஆசாரமுளளவரும மோசமும துரோகமுமிலலாதவ
கலஙகாதவரும பிறராற கலககககூடாதவருமான புததிதோ
யுளள மகாததுமாககளசெயயும உபவாஸததைபபறறிய இ
ஒழுஙகை உனககு விரிவாகசசொனனேன இதில உனக
சநதேகம வேணடாம” எனறுா

---

1 மேறகூரையிலலாத திறநத விடததில

நூற்றறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்
தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(மஹாதேவருக்கும் ஸநத்குமாரருக்கும் தத்வங்களைப்பற்றி நடந்த ஸம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, "தானதாமஙகளைபபற்றின கதைகள, ரிஷிகள
ஷணன இவாகளின முன்னிலையில பிதாமஹரான உமமால
ாலலபபட்டன அவற்றை நான கேட்டேன திருமபவும
த ஆதமவிதயையைபபற்றியே ஆசை உண்டாயிருககிறது
சாககரசரே! அநத விஷயங்களைச சொலலும உமமைவிட
று யாா சொலலககூடும? இநத யாதவபுததிரரான கிருஷ
ன அதறகு அனுமதி கொடுககவேண்டும பாரதரே! இவரை
நதால அறியததககவையெல்லாம அறியபபட்டவையாகுமே
ாமஹரே! அவசியம கேட்கவேண்டிய ராஜதாமஙகளைப பின
ல கேட்போம ரிஷிகளுககுள்ள ஆவலை இபபோது தீாககககட
" என்று கேட்க, பீஷமா சொலலலானா
"மகாராஜனே! இதறகுமேல ஸாஙகியசாஸதிரம யோக
ஸதிரம இவவிரண்டினாலும அறியபபட்ட ஆதமாவின ஸவரூபத
சரியாகக கண்டறிநதவாகளான இரண்டு ஆசாரியாகளின
பாஷணையை உதாகரிபபோம அதெபபடியென்றால, ஆயிரம
ாஜன தூரமுள்ள வட்டமான ஒரு பெரிய சிறநத விமானத
இளஞ்சூரியனைபபோலப பிரகாசிககும பெரிய தட்டில ஆஸ
ம போட்டுககொண்டு ஆனநதரூபியும ஸமஸாரததில திருமபி
ாமற்செயகிறவரும ஜனனமரணஙகள இல்லாதவரும அரூபி
உபதேசததால அறியபபட்டவருமான பகவானைத தியானித
கொண்டு உட்காாநதிருபபவரான கடைவிரலின கணு அள
ன ஸநதகுமாரபகவானென்னும ஆசாரியரைப பகவானும
சாரியருமான ருததிரா அணுகினா ஸநதகுமாரா, அவரைப
ாதது, 'மஹேஸவரரே! பிரமமாவின புததிரரே! உமககு நல
வு இதோ ஆஸனம பகவானான நீஙகள உட்காரலாம' என்று
ானனா அவா இவவாறு சொன்னபின அளவறற ஸவரூப
ள்ள பகவானாகிய ருததிரா உட்காாநது அவரைப பாாதது,
கவானான நீா தியானததைத தொடாசசியாகச செயதுகொண
நககிறீரா?" என்று கேட்க, ஸநதகுமாரபகவானும, 'ஆம'
ன்று சொன்னா அவவாறு சொன்னபின, பகவானான சஙகரா,
பபோது மூவுலகஙகளிலுமுள்ள மேலகீழப பொருளகளெல்லா
றையும அறிநத அமமஹரிஷியைப பாாததுக கேட்கலானா

"தியானத்தினறு காணத்தக்கது எது? நீர் எதைப் பார்க்கி, தத்வஞானிகளான யதிகள் எதைத் தியானஞ்செய்து து படாமலிருக்கின்றனா? யதிகளிற் சிறந்தவரே! யோகத்தி ஸாங்கியத்திலும் சுத்தமான புருஷனென்று சொல்லப்பட்டவ பிராணிகளுக்கெல்லாம் ஈசுவரருமான அந்தப் பரமாத்மா பற்றிச் சொல்லும் அத்யாத்மம் அதிபூதம் அதிதெய்வம் பவை யாவை? பகவானே! அந்தப் புருஷரைச் சேர்ந்த பி திக்கு நாம் அறியத்தக்க காலமல்லவா? காலத்திற்குட்ப பிரபஞ்சத்திற்கன்றோ காலவரை மஹரிஷிகளால் கூறப்பட ளது? யதிகளிற்சிறந்தவரே! சாஸ்திரத்திற்சொன்ன வழி அனுஸரித்து ஸரியாகச் சொல்லக்கடவீர் மூப்பும் அழிவு லாத [1] பரபுத்தனென்னும் சுத்த [2] புருஷனையும் [3] புத்யமா [4] அபரபுத்தனென்ற புருஷர்களையும் வித்தை அவித்தைகளை சொல்லக்கடவீர் மோக்ஷத்தை அறிந்தவரிற் சிறந்தவரே! ஶ்ரேஷ்டரே! மூன்றுவித மோக்ஷங்களையும், ஸாங்கியர்கள் செ லும் தத்வங்களின் எண்ணையும், யோகிகள் செய்யும் ஸரிய தியானத்தையும், ஒன்றாகப் பார்ப்பதையும், பலவாகப் பார்ப்ப யும், தாரிமித்தங்களையும், மரணங்களையும், பிராணிகளின் தே ளைச் சார்ந்திருக்கும் எல்லாத் தேவதைகளையும் அடியிலிரு கடைசிவரையில் முழுதும் தெளிவாகச் சொல்லும் ரிஷிஶ்ரே டரே! நீர்தாமே பிரம்மஞானிகள் எல்லாரிலும் சிறந்தவர், மற்றவர், மேலான கதியை அடைந்த [5] மூவருக்குப்பின் நா வர், பிரகிருதியை அறிந்ததனால் ஸம்ஸாரபந்தனத்திலிருந்து பட்டவர் நாமோவெனின், அழிவில்லாத ஆனந்தமாகிய மாகத்தைவிட்டு எப்போதும் அழிவதாகிய காரியப மாகத்தை ஆஶ்ரயித்திருக்கிறோம் குறைந்த மாகம (அணிமாதி) எண்குணங்கள் பொருந்தின ஐசுவரியத்தில் மூ இந்தப் பெருமையை எடுத்துக்கொண்டு ஸுகமாகத் திரிகிறோ இது முழுதும் ஸுகமாகாது இது பின்னிட்டுக் குறையும் சிறந்தவரே! இது ரூபமுள்ளது இது வேறு இது இப்ப தான் ரூபமுள்ளதற்கு அடிக்கடி அழிதல் சாஸ்திரத்தில் தேசிக்கப்படுகிறது பற்றற்றவர்களுக்குத் தேகத்தைத் த வேறு ஒரு மிருத்யுவில்லை மகரிஷியே! ஆத்ம ஞானமி தவர்களுக்கு மானிட லோகத்திலும் ஸ்வர்க்கத்திலும் நரக

1 அறிந்தவன் 2 ஆத்மா

3 அறியத் துவக்குகிறவன் 4 அறியாதவன்

5 1 ஸநகர் 2 ஸநந்தனர் 3 ஸநத்ஸுஜாதர் 4 ஸநத்குமா

ஸம்ஸாரத்தின்குற்றங்கள் அளவற்றவைகளாக உண்டாகின்.
அவ்வுலகங்களில் மனிதர்கள் இன்பதுன்பங்களினுற் சுற்
டு ஆழ்கின்றனர் இன்பதுன்பங்களற்றதுதான் அழியாத
மென்று சொல்லுகின்றனர் அதை நீர் சாஸ்திரஜ்ஞானத்தி
ஸரியாகச்சொல்லக்கேட்க விரும்புகிறேன்' என்றார்
ஸநத்குமாரர் சொல்லலானார் 'பிராணிகளுக்குள்ள ஞானத்
பற்றி நீர் கேட்டீரன்றோ? அதில் சிலஞானிகள் இருபத்து
ரு தத்வங்களே என்று கூறுகின்றனர் மற்றுஞ்சிலர் இரு
மூன்று தத்வங்கள் என்று சொல்லுகின்றனர் நாம்
த்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு, எல்லாச் சாஸ்திரங்களிலும்
லாவற்றிற்கும் ஆதாரமென்றுசொல்லப்பட்டது இருபத்தைந்
து தத்வமென்று நிச்சயிக்கிறோம் பினாகதாரியே! அழி
ஆத்மா தேகம் ஆகிய இரண்டும் ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்
பிரிந்தும் இருப்பவை ஐயா! தேகமுள்ளவரிற் சிறந்த
! ஆதிபுருஷனான பகவான் பொன்[1] மயமான தேகத்திற் பிர
த்துக் காரியமானவிகாரத்தையும் ஆத்மாவையும் சேர்த்துப்
த்தார் அவ்யக்தமென்னப்பட்ட மூலப்ரகிருதியிலிருந்து
தென்னும் ஒரு தத்வந்தான் உண்டாகிறது அது அகங்கா
னுல் வியாபித்து உலகங்களை உண்டாக்குகிறது சூலபா
ய! மூலப்ரகிருதியைத் தவிர மற்றவையெல்லாம் அகங்கார
ளவையென்றறியும் அகங்காரத்திலிருந்து காலக்கிரமத்தில்
பூத சிருஷ்டியென்னும் மூன்றுவது சிருஷ்டி உண்டாவதை
யும் அகங்காரத்திலுண்டான ஐந்துபூதங்களின் விகாரங்க
ய பிரபஞ்சங்களை நாலாவது சிருஷ்டியென்றறியும் தேவ
ஷ்டரே! ஐந்துபூதங்களும் அவற்றின்குணங்களாகிய சப்த
சரூபரஸகந்தங்களும் அகங்காரத்திலிருந்து ஒரேகாலத்தில்
டானவையென்று ஞானிகள் கூறுகின்றனர் இருபத்தைந்
து தத்வமாகிய ஈசுவரன் இருபத்திநான்கு தத்வங்களையும்
ருந்து நடத்துகிறான் இவ்வாறு ப்ரகிருதியினுலுண்டாகும்
லவகைச் சிருஷ்டிகளை இப்போதுசொன்னேன் தேவசிரேஷ
! அகங்காரத்திலிருந்து அநேகங்கள் ஒரேகாலத்திற் பிறந்
ஐந்துபூதங்களிலுமுள்ள பலவகைக்குணங்களும் அகங்கா
லிருந்து உண்டானவை அந்த நித்தியனான ஆத்மா எல்லா
ரியங்களாலும் ஒரேகாலத்தில் விஷயங்களை அறிகிறான்
தபுத்தியுள்ளவரே! பிராணனும் பிராணிகளும் ஸந்தோஷ

1 பிரகிருதி 2 1 மகத்து 2 அகங்காரம் 3 ஐந்துபூதங்கள்
வற்றின்குணங்கள்

மும் ஜயமும் விகாரத்தினுலுண்டாகும் ஸிருஷ்டிகளென்று செ
வேன் அவற்றையும் கேளும் தேவருக்கும் ஈசுவரரே ! ந
சாஸ்திரஞானத்தினுல் இவ்விருபத்துநான்கு தத்வங்களை
[1] இருபத்தைந்தாவது தத்வத்துடன் உமக்கு விரித்துரைத்தே
அனுக்ரகம் (ஒன்றுக்கொன்று உதவிசெய்வது) ஐந்தா
ஸிருஷ்டி [2] இவ்வைந்தும் ப்ரகிருதியின் ஸிருஷ்டிகள் நான்கு
சேர்ந்து ஒன்பதுவகையாகின்றன இந்திரனிடத்திலும் நான்
காசித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என் ஆத்மாவிலும் மற்றவை
காசிக்கின்றன திரிபுரஸம்ஹாரம் செய்தவரே ! மூவுலகங்க
முள்ள தேகங்களனைத்திலும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பது
றென்று அறியும் பிரம்மபுத்திரரே ! இதற்குமாறுகப்பாரப
பாராதவரே இந்தப்ராகிருதியிற்சேர்ந்தவை இருபத்தைந்தா
தத்வத்தை ஆசிரயித்திருக்கின்றன இந்தக்காரணம்பற்றித்த
தெரிந்தவர்கள் இருபத்தைந்தாவதையே தத்வமென்றுசொ
கின்றனர் இவையெல்லாம் விகாரப்படுகின்றவை இவற்றி
மேற்பட்டதுதான் தத்வம் (மாறுதது) என்றுசொல்லுகின்ற
தேவஶ்ரேஷ்டரே ! அறியவேண்டிய அதை அறியாததினுல்
னும் தத்வங்களிற் சேராமற்போவான் தேவஶ்ரேஷ்டரே !
புவே ! அறிகிறவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலானபுத்தனுகிய
வரனை அறிந்து, 'இவன் வேறு, நான் [3] அல்லேன்' என்று நி
பதனுல் பிரபுத்தனுவான்

நூற்றறுபத்தாருவது அத்யாயம்

தர்ம ஸ்தாபனவம் (தொடர்ச்சி)

(மஹாதேவநுக்கும் ஸநத்குமாருக்கும்நடந்த ஸம்பாஷணைத்
தொடர்ச்சி, அத்யாத்மமுதலியவற்றைப்பற்றியது)

பிரம்மஞானிகளிற் சிறந்தவரே ! தத்வங்களென்றுஎண்
ஒன்பதுஸிருஷ்டிகளின்வகைகளும் என்னுல்வரிசையாகச்சொ
பட்டவற்றை நீர்கேட்டீரன்றே ? இனி உமக்கு அத்யாத்மம்
பூதம் அதிதெய்வங்களைப்பற்றிச்சொல்லேன் யோகிகளும் வே

[1] பூதங்கள் ஐந்து, குணங்கள் ஐந்து, கர்மேந்திரியங்கள் ஐ
ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, மனஸ், மகத், அகங்காரம், ஆத்மா, ஈ
ரன் ஆக இருபத்தைந்து

[2] காற்று, பிராணி, ஸந்தோஷம், ஜயம், அனுக்ரகம்,

[3] ஜீவாத்மாவல்லேன்

றிநதவாகளும சிறநததவமுளளவாகளும பூஜிககததககவாகளு
ன இநதககிருகஸதாகள இநதபபரமாதமாவின உணமையை
பனறு அறிவதிலலை அது நானசொன்னபடி ததவஞானததினால
டையததககது தேவஸரேஷடாகளிலும சிறநதவரே! பறறுக
ாயுமவிடடு யதிசிரேஷடாகளின செயகையோடுகூடிய நான
லானவருககும மேலானதும அமிருதமும உணமைபபொரு
ம எலலாபபிராணிகளிடததும இயறகையாயிருபபதும தனககு
வரனிலலாததும எலலாவறறிறகும தான ஈசுவரனுமான இந
பரமாதமாவை உமககுச சொலலுகிறேன எலலாவறறிறகும
லானதும வேருனதும யாருககுநதெரியாததுமான இநதப
பபிரமமததை அடைநதவனதான உமது ஸமஸார வலையை
டடுப பரிசுததனுகிருன இரததினஙகள நிரமபின இபபூமியைக
ாடுததாலும கொடுககலாம பரீகைஷசெயயபபடாத சிஷய
கு இநதரஹஸயததைக கொடுககலாகாது சிரததையிலலா
னுககும மறறொனறில ஊககமுளளவனுககும ஞானமிலலாத
கும காவபபடுகிறவனுககும இதைக கொடுககலாகாது
தாததியயனம செயபவனும குணஙகளுளளவனும ஜிதேநதிரி
மாயிருபபவனுககு இதைக கொடுககலாம வருஷபதவஜரே!
சையாக உணடாகியும அதறகுமாருகலயிததுமிருககும இநதப
ாருளகளினதொகுதியையும அதயாதமம அதிபூதம அதிதெய
களையும சொலலுவேன [1]சூரியனுடைய கிரணஙகளைப
ாலவே இதைச சொலலுகினறனா பிரமமாவினுடைய ஒரு
ாமுடிநதபோது உலகம கடலிலமூழகிவிடும பூமிஜலததிலும
ம அகனியிலும அகனிவாயுவிலும வாயுஆகாயததிலும ஆகாயம
ததிலும மனமஅகஙகாரததிலும அகஙகாரமமகததிலும லய
கினறன அநதமஹத அவயகதமாகிறதெனறு சொலலுகின
ா அது தான ஒனருதலெனறும சொலலுகினறனா
ாதேவரே! அவயகதமெனனபபடும பிரகிருதி பிரமமததினி
திலலயமாகிறதெனறறியும இபபடி அடிககடி இநதபபகவா
டையவிளையாடடிருககிறதெனறு ததவஞானிகளான ஜனஙகள
கினறனா யோகசாஸதிரததிலும ஸாஙகிய சாஸதிரததிலு
ள ததவஙகளையறிநது ஆதமததியானம செயயும மகாதமாக
ினால அதயாதமம அதிபூதம அதிதெயவம இவை சரியாகச
லலபபடடிருககினறன மஹாதேவரே! இவவளவு விஷயங
ம மகாதமாககளினால விரிததுரைககபபடடிருககினறன
மமம அதயாதமம, புருஷனெனனபபடும ஜீவன அதிதெயவ

1 பரவுவதும சுருஙகுவதும.

தம , எலலாபபிராணிகளையும ஸருஷடிபபதும ரக்ஷிபபதும (அ
பூதமெனபபடும) செயகை எனறும அறியவேணடும பிராண
அதயாதமம , யாகம அதிதெயவதம , யாகஹவிஸை ரதமபோ
கொணடுபோகுமஅகனியும தனககுப பலனைககருதுவதும செய
(அதிபூதம) மனம அதயாதமம, சநதிரன அதிதெயவத
இநதிரியவிருததிகள சொறகள இவை காமஙகள (அதிபூதஙக
செவி அதயாதமம , ஆகாசம அதிதேவதம , எலலாவிஷயஙக
யும சொலலுவதறகாக உணடானசபதம காமமெனனபபடுகிற
(அதிபூதம) தவகிநதிரியம அதயாதமம , வாயு அதிதெயவத
மேலேபடுபவறறையறிவது அனைததும அதன காமஙகள (அ
பூதம) சக்ஷுரிநதிரியம அதயாதமம , சூரியன அதிதெயவத
எலலா நிறஙகளையும உருவஙகளையுமஅறிவது காமமெனனபப
றது (அதிபூதம) நா அதயாதமம, ஜலம அதிதெயவதம
யதிஶரேஷடரே! பாயு எனனும காமேநதிரியம அதயாதம
ஜலமலவிஸாஜனமெனனும செயகை அதிபூதம , [1]மிததிரன அ
தேவதம தேவருககுதேவரான பிநாகபாணியே! உப
மெனனும காமேநதிரியததை அதயாதமமெனறு சொலலுகி
னா , புணாசசி அதிபூதம , பிரமமா அதிதேவதை தரிசூலத
அடையாளமாகவுடையவரே! பாதஙகள அதயாதமமென
நடபபது அதிபூதமெனறும விஷணு அதிதேவதமெனறும ஞா
கள கூறுகினறனா பிநாகியே! வாககு அதயாதமமெனறும
வது அதிபூதமெனறும அகநி அதிதேவதமெனறும ததவஞ
கள கூறுகினறனா தேவஶரேஷடரே! பிராணிகளின அதயாத
அதிபூதம அதிதெயவதஙகளெனனும ஒபபறற விஷயத
பறறி இவவாறு உமககுச செமமையாகக கூறினேன புழு, பூ
சணடாளன, நாய, யானை, கிளி, கொககு, ஈ, பிராமமணன,
அரசன எலலாரிடததிலும இவறறைச சமமாகபபாரககவேண
விதயாஸம நினைககலாகாது இதறகுமாறுகபபாபபவாக
பாாவை ஸரியனறு 'ஓம' எனனும ஒரெழுததின பொருள
வரும சேதனததிறகும அசேதனததிறகும மேறபடடவரும
மததியாநதஙகளறறவரும இருபபுககுணடுபோலச சலியா
நிறபவருமான எநதபபகவானைத தேவாகளும தானவாக
கநதாவாகளும யக்ஷாகளும ராக்ஷஸாகளும கினனராச
'யாா, எஙகிருபபவா' எனறறியவிலலையோ அநத யோகததி
ஈசுவரரும பதமததை நாபியிலுடையவரும ஸாவ வியாபி

1 சுவை அறிவது அதிபூதம எனபது கணடுகொளக
2 பனனிரணடு சூரியாகளில ஒருவா

லலாவறறையும ஜயிபபவரும உலகததைதக காபபவரும முதலும
டிவும அறறவரும ஆனநதரூபியும தேவருககுந தேவரும
னறும இருபபவரும அளவுககும அறிவுககும எடடாதவரும
ாவஙகளைபபோககுகிறவரும ஸாவசகதருமான நாராயணரைப
ரிசுததனுகிப பகதியுடன கைகூபபி நமஸகாரமசெயது பூஜிகக
வணடும ஆதியும அநதமுமிலலாத பரபிரமமததைதத தேவா
ளும முனிவாகளும அறியவிலலை எலலாவறறையுங காபபவ
ும பாவஙகளைப போககுகிறவரும ஆறுகுணஙகள பொருநதின
ருமான நாராயணா ஒருவாதாம அறிவா ரிஷிகளும விததா
ளும நாகாகளும தேவாகளும தேவரிஷிகளும நாராயணரையே
யாககிறகு மருநதாக அவரிடததில தெரிநதுகொணடனா
நத நாராயணா துயரஙகளை ஜயிததவா இநதபபிரஜைகள
வரிடததிலிருபபவை வலையில பறவைகள அகபபடடிருபபது
பால இவவுலகஙகள அவரிடததிலகபபடடுப பிரகாசிககினறன
ாஙகியாகள தஙகள ஞானதருஷடியினால ஐநதுஇநதிரியஙகளும
னமும புததியும ஸபதரிஷிகள எனறு கூறுகினறனா காது
ளுககுத திசைகளும மனததிறகுச சநதிரனும தேவதைக
ளனறு சொலலுகினறனா இநதிரியஙகளஐநது, மனம ஆறு,
ததி ஏழு இவை ஆதமாவினிடததில வைககபபடடிருககினறன
னால, அவை சரீரததைதச சோநதவையெனறி ஆதமாவைச
சாநதவையலல அதறகுக காரணஙகளான அவையனைததும,
செயயபபடும செயகைகள ஏழிலும, அறியபபடும விஷயஙகள
ழிலும சோநது ஆதமாவுககுத தததம காரியஙகளைச செயயத
தாடஙகுகினறன காமேநதிரியஙகளைச செயகைகளிலும
ானேநதிரியஙகளை விஷயஙகளிலும மனததைநினைபபதிலும புத
யை ஆராயவதிலும பிரவருததிககசசெயவது ஆதமாவே விஷ
ஙகளில வியாபிபபவையாகிய அவைகளே ஸதூலரூபஙகெடடு
ஸூகஷமஙகளாகிபபிராணிகள தூஙகுமபோது தேவலோகததிறகு
பபான ஸுஷுமநாநாடியிற சோநதிருககும ஆதமாவையும
றநதபின வேறுதேசததிறகுபபோகுமஆதமாவையும மோகஷத
றகுபபோகும ஆதமாவையும அனுஸரிததுபபோகினறன
மாகஷமடையுமபோது தனககு ஆதாரமான அநத ஈசுவரரை
டடும யாரும அறிவதிலலை இவவாறு எலலாததததவஙகளும
தமாவில பிரவேசிததபோது விழிததுககொணடிருககிறவன
ாரெனபதைபபறறிச சொலலுகிறேன நலலநிததிரையாகத
ஙகுமபோதும விழிததுககொணடிருககுமபோதும கனவு
ாணுமபோதும தேவாகளையும பிரகாசிககசசெயயும பகவானை

ஈசுவரரும ஜீவனும புததியும தேகததில விழிததுககொணடிரு கினறனா தூஙகுமபோதும கனவினகாடசிகளைக காணப அவரே ஜனஙகள அறிவிலலாதிருககுமபோதும ஈசுவரரொ வரே அறிவுளளவராகிறா அவா-தாம [1] பிராஜஞா தேகத லிருககும அவருககு இரணடாவது,தைஜஸனெனனபபடடதேக திலுளள அககி அது தூஙகுகிறவனுககு ஆதமாவைபபோலிரு கிறது அவனறியாதவனாயிருநதாலும தாககம விழிததுககொ ளாதவனாயிருநதாலும அவனது அனனததை அது ஜீரணமசெ கிறது, தேகததின முடிவுவரையில நிறகிறது இது ஆதமாவை பறறி நான தெரிநதுகொணடது

நூறறறுபததேழாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(மஹாதேவருக்கும் ஸநத்குமாரருக்கும்நடந்த ஸம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி, யோகத்தைப்பற்றியது)

சஙகரரே! ஐயா! சிருஷடிபிரளயஙகளையும அதயாதம அதிபூதம, அதிதெயவதஙகளையுமபறறி உமககு முதலிலிருந சொனனேன பிராணிகளின தேகஙகளிலிருககும தேவதை ளெலலாவறறையுமபறறி நீாகேடடதைசசொலவேன சஙகரே பகைவரையழிபபவரே! வாககில அககியும நாவில சநதிரனு பிராணனில வாயுவுமரூபததில நகூததிரமும நாவிலஜலமும நா யில மஹாஸமுததிரமும நகஙகளிலும ரோமஙகளிலும வருகூ களும வனஙகளும ஒஷதிகளும கைகாலமுதலிய அஙகஙகள ஸபதமருததுககளும பூடடுககளில வருஷஙகளும பரமாதமா கும ஜீவாதமாவுககும இடமாகிய ஹருதயததில ஆகாசமும க டததிலிருககும உதானமெனனும வாயுவில மினனலும தே நரமபுகளில வியாபிததிருககும வயானவாயுவில மேகமும இரண ஸதனஙகளில ஆகாயமும பலததில இநதிரனும மனததில ஈசா ரும அபானததில ருததிரரும வயானததில கநதாவாகளு அபஸரஸஸுகளும ஸததியததில மிதரனும புததியில வருணனு நேததிரததில சூரியனும உடலில பூமியும பாதஙகளில வி ணுவும ஆஸனததில மிதரனும குறியில பிரமமதேவரும க யில திசைகளும புததியில பிரமமாவும தேவாகளாக இருககி றனா [2] புதயமானன எனபவன ஆதமாவினிடம மன செலுததியிருபபவன அவனுககுச சஙகரா அதிஷடானதேவன

[1] ஆதமா [2] மோகூததை விருமபும ஜீவாதமா

தப புதயமானனிடமிருநது [1] அபுததன உணடானுனெனபது சயம சஙகரரே! வேதஙகளில சொலலபபடும [2] புததனை இருவரையுமவிட வேறானவன தேகததில அஙகஙகளிலிருக வேறு வேறுதேவாகள அவனேயே ஆஶ்ரயிததிருககினறனா ன நிததியமாகத தியானத்திலிருநதுகொணடு ஆதமாவென அககினியில மறறெலலாவறறையும ஹோமமசெயது மேற னனபடி எலலாவறறையும தேவதைகளாகப பாாககிறுனோ த ஆதமயாஜியானவன இவவாறு பாாபபதனுல யோகி கிறுன கிரியைகளாகிய யாகஙகளேச செயபவரெலலாரினும த ஆதமயாகம செயபவன சிறநதவனுகிறுன, மஹாதேவரே! வவுலகமனைததையும நிததியமாகத தன [4] வாயில ஹோமம பபவன எவனே அவனதான ஆதமஞானியெனறு ஆதமஞான ள மகாதமாககள சொலலுகினறனா ஆதமயாகஞ் செய ன சிறநத எலலாததேவதைகளுககும மேலானதைகக கருதி தையே தியானிதது அதனிடம சேரவேணடும திரிபுரஸம ரமசெயத சஙகரரே! தேகததிலிருககும ஆதமா (தேவதை ச) சேருமபடியாகத தேகததிலுளள தனிததனி இடஙகளேச லவேன பாதஙகளை விஷணுவுககு அாபபணம செயவத விஷணுஸதானததையும ஆஸனததை மிதரனுககு அாப ம செயவதனுல மிதரஸதானததையும உபஸததைதை பரமமா து அாபபணம செயவதனுல பிரமமஸதானததையும நாபியை ணனுககு அாபபணம செயவதனுல வருணனுடைய ஸதானத யும ஸதனஙகளை ஆகாயததிறகு அாபபணம செயவதனுல ாயததின ஸதானததையும கைகளை இநதிரனுககு அாபபணம வதனுல இநதிரனுடைய ஸதானததையும காதுகளைத திசை கு அாபபணம செயவதனுல திககுததேவதை ஸதானததை கணணைச சூரியனுககு அாபபணம செயவதனுல ஸூாய ஸதா தையும புததியைப பிரமமாவுககு அாபபணம செயவதனுல மாவின ஸதானததையும மனிதன அடைவான எவன னமசெயது சுவாஸததைச சிரஸிறகுள நிறுததுவானே ன எலலாவகைப பொருளகளின ஞானததையும தனபுததி லேயே [5] அடைவானெனபதில ஸநதேகமிலலை அவயகதம

[1] ஸமஷ்டி
[2] பரமாதமா
[3] 'எலலாம பிரமமம தானே எலலாம' எனறு நினைககிறுனே
[4] தான ஆகாரமசெயவதை ஆதமாவினனுடைய அககினியில எலலாப பொருடகளையும ஹோமம செயபவன எனபதாக நினைபபது
[5] எலலா இநதிரியஙகளாலும அறியவேணடியவறறை யெலலாம உளளேயே தெரிநதுகொளவான எனபது

என்னபபட்ட பரசருதிககு மேறபடடதும பரிசுததமும
வுககு எட்டாததும விகாரஙகளறறதுமாக எதைச சொ
கினறனரோ அநத நிததியமான பரமபொருளை அநதஞானிய
வன அடைகிறுன அவன் புதயமானலும அபரபுததனு
புததனெனறு சொலலபபடுகிறுன அபுததனும புதயமாக
எபபோதும எதிர பாாககிறுன 1 விகார புருஷனதான ப
மானனெனறு சொலலபபடுகிறுன அநதப புததனதான
பததைநதாவது ததவமெனறு சொலலபபடுகிறுன அதில
தேகமிலலை அவனே பரகிருதியிலிருபபதனுல தலதுவென
சொலலபபடுகிறுன மஹாதேவரே! ஆதமா பெரிது பெ
தான இநததேகததில தலைமையாயிருபபது தலைமையாயி
பதனுல அதை அதிஷடாதா எனறு சாஸதிரமறிநதவாகள
கினறனா தேவரே! இவன அபுததனுயிருககையில அஜஞ
மெனனும வலையில அகபபடுகிறுன அபபோது, அவய
என்னபபடட பரசருதியைபபோலவே ஆகமாவும இருபபத
தெரிநதவாகள கூறுகினறனா அபபோது அநத அநாதிய
அஜஞானததால, 'தேகமே நான' எனறு மாருடடமாகக கி
கிறுன இவன, 'நான ஆதமதியானமசெயது பிரசாசிககவே
டும' எனறுநினைததானுயின புததனுகாமல ஜலததில மீன
வதுபோல பரகருதியில 2 நடவான மூவுலகஙகளுககும ஈஙவ
தேவதைகளெலலாவறறையுமபறறி உமககுச சொனனே
யோகம செயயுமுறையையும நீா வரிசையாக எனனிடம தெரி
கொளளும குடியிருபபிலலாத வீடுகளிலும காடுகளிலும
கரையிலும குகைகளிலும சுவாஸததை அடககி 3 மூனறு தண
களையுமபெறறு 4 இரணடை விடடிருககவேணடும சாஸ
பிரசாரம 5 ஸவஸதிகாசனததோடு கிழககுமுகமாயாவது வட
முகமாயாவது மேறகுமுகமாயாவது தெறகுமுகமாயாவது அ
யாமல உடகாாநது வளையாமல உடமபை நிமிாததுககொ
குரு உபதேசிததபடி ஸவயமபிரகாசமான அநதபபிரமம
மனததில தரிததுக கொளளவேணடும இலகுவான ஆக
செயது, காலைமததியானனம மாலை மூனறுகாலஙகளையும மல
திரஙகள விடுகிறகாலததையுமஆகாரமசெயயும காலததையும

---

1 வெளிததோறறம அறறுபபோகாதவன
2 'பிரபுததனுவதறகே முயலுவான' எனபது
3 மனோஜயம வாகஜயம, காயஜயம
4 சீதோஷணம, லாபாலாப முதலியவை
5 இரணடு காலகளையும இரணடு துடைகளிலும மாறறிபபோ
கொணடு உடகாருவது

றககாலமெலலாம புலனகளையும மனததையும அடககி மிகக
ககததுடன மனததில தியானமசெயயவேணடும புததிமானக
சிறநதவரே! மனததினலேயே ஐமபுலனகளையும அவவவற
ர விஷயஙகளிலிருநது திருபபவேணடும பதைபதைததுப பல
ிகளால ஓடுமமனததை உறுதியினலபிடிதது ஸஙகலபஙக
லலாவறறையும நிறுததினபிறகு, யோகததில நிலைபெறுவான
கு, ஒரே ஊககததோடு எலலாவறறிலும மிககரஹஸயமான
மபொருளை அறிவான காறறிலலாதவிடததிலிருககும தீப
னது எபபடி குறுககே அசையாமல நேராகவே நனகு பிரகா
கினறதோ அபபடியே உமது மனமும பிரமைநீஙகி நனகுபிர
ிககும தேவஶரேஷடரே! ஹருதயததிறகுளளிருபபவனையே
ககிசசெலலுமபோது மனமானது கலலைபபோல அசைவற
ககும ஜனமிலலாதவிடம ஜனமுளளவிடம இரைசசலில
தவிடம இரைசசலுளளவிடம எஙகேவஸிததாலும எவனசலி
மலிருபபானே அவனதான யோகததில தேரநதயோகி, இநத
ரகததினமுறை நாம கேடடது அதனபிறகு, மேகததில மின
போலத தனனுததமாவினகண பிரகாசிபபதும ஆதாரமிலலா
மும அகாதமான [1] இருளிலிருபபதும [2] இருளறறிருபபதும
றிவிலலாததும எலலாவறறையுமறிவதும வேறொனறினலன
தனனொளியினல பிரகாசிபபதும கைககடடைவிரலரேகை
வுளளதும முகதிபபயனும குறறமறறதும அநநதமும சுதந
மும துயரமறறதும பெருமபொருளுமான அநத ஒருபிரமமத
ப பாரபபான ஒளிகளுககொளியும எலலாவறறிறகுமமேலா
ரும வியாபியும மிகச சுததரும அணுககளிலும சிறிய அணு
உலகததிறகும பெரியவரும ஈசுவரருககுமமேல ஈசுவரரும நித
ரும அநதாயாமியும ரகஷிகக ஸமாததரும ஜலததில வஸிபப
மான நாராயணரை அறியாமல உலகஙகள ஸமஸாரககடலில
ிழுகினறன ஐயா! யதிகள அவரைக கணடு தாபதரயமநீஙகிய
களாகி ஜனனமரணபயமிலலாமல ஸமஸாரககடலைக கடநது
ரமறறிருககினறனர அணிமா, லகிமா, மகிமா, பிராபதி,
ராமயம, ஈசிதவம, வசிதவம, நினைததவிடததிலிருநது அசை
மலிருபபதாகிய கரிமா இவவெடடுககுணஙகளுடன கூடிய
ரகம யோகிகளுககுப பெரிதாக நினைககபபடுகிறது அநத
ாகிகள தனககுமேல ஆதமாவிலலாததும அறிவிறகெடடாத

1 யோகஞசெயயாமலிருபபவருககுத தெரியாமலிருபபதும
2 யோகிகளுககுபபிரகாசிபபதும
3 ஜடமாகவும ஜீவனகவுமிருபபதும

தும நிதயமும ஸவயமபிரகாசமுமான பரமாதமாவையறி
அநத யோகததினுல நினைதத சரீரஙகளில பிரவேசிககினறன
அவாகள, அஸுரா தேவா மனிதாகளின பலததிலும அ
பலமுளளவராகிறா நீா கேடபதாகிய ஆதியநதமிலலாத தத
இது எககாலமுமுளள இநத யோகமெனனும் தாமததை ந
நிததியமாக அனுஷடிககிறோம தேவஸரேஷடரே! யோகதா
திறகுப பெரிய தாமமிலலை தாமஙகளுள, திருமபிப பிறவாமலி
குமபடி சுததபபடுததுகிற தாமம இதுதான சில புததிசாலி
வேறு பரததவஙகளிருபபதாகச சொலலுகினறனா பிரதயக
ஷததையே முதனமையாகபபறறின சிலா வேறுபரததவம இ
யெனறு சொலலுகினறனா [1] வெளிததோறறததிலிருககும
ஷன விகாரபபடுகிறனெனறு ஙானே சொனனேன மவே
வரரே! எநதயோகிகள ஞானததினுல அநத ஜீவாதமாவை
பாாககினறனரோ அவாகள அநதஜீவாதமாவையே ஈஸவரரென
சொலலுகினறனா மறறும சிலா நிததியமான ஞானமே
பிரமமமாக நினைககபபடுகிறதெனறு சொலலுகினறனா ஸா
யாகள எலலாவறறையும விடடுச சுதத ஞானததையே ப
கினறனா யோகிகள ஆதமாவையும தியானிதது அதறகுவேறு
பரமாதமாவிலும புததிவைககினறனா இதுவரையில உத
மான யோகசாஸதிர நிசசயததை உமககுச சொனனேன
வஙகளின எணணிகளை அறிவதாகிய சாஙகியஞானததைபப
இனிச சொலவேன

நூறறறுபததெடடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(மஹாதேவருக்கும் ஸநத்குமாரருக்கும் ஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி
இருபத்தாறு தத்வஙகளைப்பற்றியது)

தேவஸரேஷடரே! ‘ இநதிரியஙகளுககுமேறபடடது மன
அதறகுமேறபடடது அகஙகாரம அகஙகாரததிறகு மேறபட
புததி புததிககு மேறபடடது மகதது மகததிறகு மேறபட
மூலபபிரகருதி மூலபபிரகருதிககுமேறபடடவன புருஷன ’
னுமஇவவளவுதான சாஙகியாகளினகொளகை தேவஸரேஷட
மூலபபிரகருதி, மகதெனறுசொலலபபடும பதது, அகஙகா
ஐநதுமகாபூதஙகள, மனம, ஐநதுகுணஙகள, பததுஇநதிரியஙக
நதஇருபததுநானகுததவஙகளும அறிகிறவனும மஹாதமாவும

---

[1] ஜீவாதமா

சதனனெனனபபடும சிறநத ஆதமாவுடன சோதது அறியப
டுகினறன பிரகருதி புருஷன இரணடிறகுமுளள சோககையை
நாதியெனறு சொலலுகினறனா இவை 1 ஒனறுவதும பல
ாவதும ஸருஷடிபிரளயமெனனும இரணடு நிலைமைகளைபபற
ததான தரிசூலம தரிததவரே! இநதபபிரகருதியைத தமஸ
னறு பெயருளளதாகச சொலலுகினறனா ஜீவாகள அவ
கதமெனனும பிரகருதியைப பிளநதுகொணடுதான அடிககடி
ளமபுகினறனா பிரபுவே! இநத மகானன ஜீவாதமா குணங
ளெனனபபடும ஜடஙகளுககு முதனமையாயிருபபவன அவ
து ஸவரூபம வெளிபபடாமல குணஙகளெனனும பிரகருதியில
சாநதிருபபதனல அவனைக குணமெனறும சொலலுகினறனா
கககுணஙகள சோநத ஸதூலமான தேகமானது இநத ஜீவாதமா
னல வஙிககபபெறறுததான விஷயஙகளை அறிகிறது பரகருதி
யசசோநத அசேதனம மறற ஒனறையும அறிவதிலலை விகார
றறவனும பரிசுததனும துயரமறறவனுமான ஆதமா வேறு
ரமாணஙகளினல அறியககூடாமையினல, 'நான' எனறே
றியபபடுகிறுன 2 நிரகுணனெனபவன குறறமறற உபாநத
வபாவமுளளவனும புதயமானன அபரபுததன இவவிருவரை
ம அறிகிறவனும ஸுகதுககஙகளை அனுபவியாதவனும ஸதவ
ணமே உருவமாக உடையவனுமாவான அநத நிரகுணன
தயமானனையும அபரபுததனையுமவிட வேறுதான, விருபபும
றுபபுமிலலாதவன பரிசுததன, அவவிருவரோடுஞசோாதவன
பபடி மாறுமலிருககும புததனைப புதயமானன அறியான புத
யினல பகுததறியுந தனமையிலலாததனல அவனே 3 அசேதன
கிறுன அவன, 'நானதான. எனனைவிட வேறுஇலலை'
னறு நினைககிறுன 'அசேதனனயிருநத நான யாரால சேதன
கிறேனே அவன எனனைவிட வேறு ஒருவனிருககிறுன'
னறு அவன நினைபபதிலலை 4 புதயமானனும ஆதமாவை அறி
மையினல, 'நானதான எனனைவிட வேறுஇலலை, நான 5 பர
ததனுககுடபடடவனலலேன' எனறே நினைககிறுன இவன
கருதியிலிருநதுகொணடு 1 அதனகுணஙகளையே எபபோதும
னுக நினைககிறுன அதனபின பரகருதி ஆதமாவினல ஆளப
கிறதெனனும உணமையை அறிநத பெரியோாகளால உப

1 பிரளயததில ஒனறு, ஸருஷடியிற பல

2 பிரகருதி ஸமபநதமறறவன   3 அபுததன

4 புதயமானன = அகஙகாரம

5 பரபுததன = ஈசுவரனைப போனறவன

தேசிககப பெறுகிறுன அதனபின், அகஙகாரமெனனும பு
மானனிடமசோநது அநதபபெரியோாசொலலே அஙகிகரிககிறு
அநதப புதயமானன சரீரததிற பிரவேசிதது அறிவுகெடடு ஆ
மாவை இழநது உலகததிறகு ஸாரதியாக முன நினறுகொண
இரணடாவதான அகஙகாரததை ஸருஷடிபணணுகிறுன
லாசசெயகைகளும அடஙகிய [1] மூனறு அகஙகாரஙகளாலேதா
மூனருவது ஸருஷடி உணடானது [2] பஞசபூதஙகளையும உ
டாககினது அகஙகாரமே [3] மனததையும படைததது அ
காரமே அநதமனம இநதிரியஙகளை நோககிப பிரவருததித
சூலததை அடையாளமாக வுடையவரே! அகனல, புததியுள
ஆதமாவானவன பஞச பூதஙகளிலுமுளள சபகாதி விஷயங
ஙகளையும பஞசேநதிரியஙகளுடன கூடி அடிககடி விரும
தலைபபடடான புததிமானகளிற சிறநதவரே! மனம ஆதமா
அறியாது ஆதமாவும அகஙகாரததை அறியான அகங
மும புததியை அறியாது மகானுபாவரே! இவவாறே நியா
பேசுகிற மறறவாகளும இவறறுள ஒனறையும அறியாா அ
காரததுடன சோநது எபபோதும இநதிரியஙகளிடததிலே
நோககாக இருககும இநத விகார ஆதமாவானவன மகாபு
னெனறு சொலலபபடுகிறுன அவன உலகமனைததையும வி
தது திருமபவும ஒருமிததுச சுருககுகிறுன அறிவுளளதாயிரு
தால உலகமனைததும புலபபடாத ஆதமாவினுளளததில [4] இ
முழுவதும படுததிருநது இரவுமுடிநது [5] பகல வருமபோ
திருமபவும ஆதமாவாக விளஙகுகிறது அபபடியே குண
ளறற ஆதமாககள பலவுளளன அநத ஆதமா அவயகதமெ
னபபடும இருளாகிய அஜஞானததுடன சோநதிருககிறு
அவன 'எனககுமேல ஒருசிறநதவன இருககிறுன' எனறு நி
பானுயின அடிககடி தனனை ஆககவும அழிககவுமசெயயா
மஹாதேவரே! இவவாறு புததியுளளவன ஸூக்ஷமமான பர
தியைசசோநத விஷயததையும இருபததைநதாவது மஹா பு
னெனனும விகார ஆதமாவையும அறியவேணடும இவவுலகத
மடடும புததியிலறிநது படைபபவனை அறியாமலிருபபவன
னே அவன அஜஞானமாகவும இருளாகவுமிருககும பிரகிருதி
வசபபடடு அதனகுணஙகளைத தானுகவே ஆதமாவினிடம எ
-வான புதயமானன அபுததனையும புததன அவவிருவரை
அறிகினறனா இருபததாறுவது ததவமாகிய பகவான பற

1 ஸாததவிக ராஜஸ தாமஸஙகள 2 தாமஸாஹஙகாரம
3 ஸாததவிகாஹஙகாரம. 4 பிரளயம 5 ஸருஷ

ரும பரிசுததரும தமககு முதலிலலாதவரும உருவமிலலாதவ
ம அழிவும குறறஙகளுமறறவரும சுததபுததரும துயரமறற
ருமாயிருககிறா சில ஞானிகள மூலபரகிருதிமுதல காரியங
ரோகவுள்ள இவவுலகமடடுமே ததவமெனறு சொலலுகினறனா
றும சில ஞானிகள இவவுலகஙகளேநீககி ஆகமா ஒனறை
டடுமே ததவமெனறு சொலலுகினறனா சிறநதபுததியுள்ள
ரே! மறறும சில அறிஞாகள ஒனறும ததவமிலலையெனறு
ாலலுகினறனா சிலமகாதமாககள பரயாதமாவைக தத
கஙளெனறு பெயாமடடுமுளளவராகச சொலலுகினறனா மற
மசிலா வேதததில ததவமெனறு சொலலியிருபபதனுல பர
தமா ததவமதாமெனனறு கூறுகினறனா மகேஶவரரே! ஸதவ
ணததைப பறறியிருபபதனுல ஸதவகுணமுளளவனெனறு
ா சொலலுகினறனா சிறநதகைகளேயுடையவரே! இநத
ாராதமாவாகிய புதயமானனெனபவன இவவாறு அவயகத
னனபபடட புததனுகிறுன தேகமெடுககுமபோது இவ
ககுச சேதனதவம அசேதனதவம ஆகிய இரணடுகுணஙகளும
ததையும கிரகம (= பறறுதல) எனறுபெயருள்ள அவிததையும
ணடாகினறன சஙகரரே! இவவாறு சாஸதிரபுததியுடன
ஙவஙகளே அறிகினற யோகாகளும ஸாஙகயாகளும உறுதியா
நககும பிரகிருதி சமபநததை[1] விடடுவிடுகினறனா சாஸ
ததின உணமையை இவவாறு நுடபமாககணடறிநது பேசு
வாகளின புததியானது நீரில எணணெயததுளிபோல எஙகும
வுகிறது எலலாவிததைகளேயும ஆராயநதறிவதுதான அறி
னறு சொலலபபடுகிறது அதனுலேதான யதிஶரேஷடாகள
ததையையும அவிததையையும அறிகினறனா அவறறில
னறுவேதஙகளும பரவிததையெனறு சொலலபபடுகினறன
னகாவது ஆனவீகூஷகி (= ஆதமஞானம) எனறுசொலலபபடு
து அநத ஆனவீகூஷகியை அறிநதவன தனமனததிறபக்ஷ
கமிலலாமல புததியினுல எலலாவறறையும சரியாக அறிவான
ததறிவிலலாததும வெறுநதுயரமுளளதுமான அவிததை
னறு பெயருள்ள அவயகதநதான அபரபுததமெனறு சொல
பபடுகிறது இவறறையெலலாம அறிவதனுலேதான புததனு
றுன புததிககு இலககணம வேறு எனன இருககிறது? இதை
றியாதவாகள எவரோ அவாகள அநத பரபுததனுடைய வசத
ல் அகபபடடுககொணடு அறிவிலலாத அவயகததிலிருநது
ருமபிததிருமபிப பிறபபா, அஞஞானததின வசததிலகப

1 முகதிபெறுகினறனா

படடுககொணடு அநத அவயகததைதயும தமமையும ஸமமா
னிபபாா அவாகளிடம பறறுளள மறறவாகளும இநதப ப
ஞுகருததான பாகஸதாகள யோகாபயாஸததிலை பரமாா
ததைதக கணடவாகள இவவாறு ஆதமஸவரூபததை அறிநது
துயரபபடாமலிருககினறனா பகைவரையடககுகிறவரே! அ
ஞானததினுலுணடான ஸமஸாரமெனனும கடடிவிருநதவி
படடு எலலாபபிராணிகளும அடிககடி முழுகும தமமெனறுபெ
ருளள ஆழமும பயஙகரமுமான அஜஞானககடலைககடநது ஸ
நதரமும சுததமும பிரகாசமுமான ஆதமஸவரூபததை அனை
வாா இவவாறு விததையையும அவிததையையும பிறருக
நாம கொடுககவும பிறரிடம நாம வாஙகவும தககதாகிய [1] ஸாங
யமும யோகமும ஒனருவதும பலவாவதும அழிவதும அழியா
தும உதாகரணஙகளுடன நான உமககு உரைததேன தே
ஙரேஷடரே! மூனறுவகை மோக்ஷஙகளையும உமககுச செ
வேன தேவருககுஞ சிறநதவரே! புதயமானுலும பிரபுக
ஞலும அபுததமெனனும பிரகிருதியினுடையஸருஷடியைததிரு
பவும நீா கேளும இதறகுமுன கேடடும பாாததுமிராதவை
எவையோ அவறறையும உமககுசசொலவேன மன உறுதியோ
கவனிததுக கேளும

நூறறுபததோனபதாவது அதயாயம்

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(மஹாதேவருக்கும் ஸநத்குமாரருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி, அரிஷ்டம் பந்தம் மோக்ஷமுதலியன)

ஐயா! அரிஷடஙகளெனனபபடட நிமிததஙகளை வி
வாகச சொலவேன அவறறை நீா கேளும தனககு வ
திசையின நடுவில மினனலபோனற தேகமுளள புருஷன தெற
முகமாயிருபபதை ஒரு மனிதன காணபானுயின அவன மூன
வருஷஙகளில தனககுத தேகவியோகம நேரிடுவதை அறி
லாம சஙகரரே! இது நிமிததததின பலனெனறு புததிமா
கள சொலலுகினறனா மூடடமிலலாத சூரியமணடலம கி
ணஙகளிலலாமலிருககக காணபவனுககு ஆறுமாதஙகளில தே
வியோகம நேரிடுமெனறு அறியலாம நிலவில தனனிழலை
துவாரமுளளதாகவும காலிலலாமலிருபபதாகவும பாாபபவனுக

---

[1] 'ஸாஙகயாஸாஙகயம' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

ந்வருஷததில தேகவியோகம நேரிடுமென்று அறியலாம தன
னகருவிழியில தலையிலலாத பிரதிபிமபததைக காணபானாயின
மாதஙகளில தேகவியோகம நேரிடுமெனறறியலாம இருகாங
ஞனும காதுகளைப பொததிககொணடபின சபதஙகளைக
ளாமலிருபபானாயின ஒருமாதததில தேகவியோகம நேரிடு
னறு அறியலாம நலலமணம தெளிவாக வருமபோது ஊசல
றறததை நுகாவனாயின அவன 1 தேவதாகிருகததிலிருநதபோ
மம ஏழுநாளில இறநதுபோவான மஹேஶவரரே! மகாமுனிவ
! மனிதன நீணடகாலம ஜீவிகக விருமபுவானாயின எலலா
ாகாஙகஙகளோடும மனததைத தியானததில நிறுததி ஸமாதி
நககவேணடும அதனுல, இவவுலகததில மரணததை ஜயிககு
ம வேறுவகையிலலை வெகுகாலம ஜீவிகக விருமபாவிடடால
கருதியிலிருநது நீஙகினவனும நிரமபினவனும குறறமறறவனு
ன ஆதமாவைத தியானிததுககொணடு தானே தனதேகத
 விடலாம அவன அபபோது பரிசுததனாயிருநது மாறுதலில
தவனும பரகிருதிககுமேறபடடவனும தேகததுடன சோநதி
பவனுமாகிய ஆதமாவைத தியானமசெயது தேகவியோகத
 அடையவேணடும இபபடி விழிததுககொணடிருககுமபோ
 உணடாகும நாமிமிததஙகளை நான உமககுத தெளிவாகச
ானனேன தேவஶரேஷடரே! எலலா யோகாஙகஙகளோடுங
ய தியானததினுல மரணததை ஜயிககலாம திருமபவும ஒரு
பனமைகள நிததியாநிததியஙகள இநநானகையும பகுததுச
ாலலுகிறேன, கேளும சிறநதமகிமையுளளவரே! மூலபர
தி முதலிய இருபததுநானகு ததவஙகள எலலாவறறையும
ாரபுருஷனெனனும அகஙகாரததோடு சோநதவையெனறு
ாலலுகினறனா இததான ஏகதவமெனனும சிததாநதம
நபததைநது பிரிவுகள தாம பலவெனறு சொலலபபடுகினறன
பிறபபிலலாததுதான முகதியெனறு சொலலபபடுகிறது
ாரஙகளறற புருஷனுகிய ஆதமாதான ததவமெனறு உபதே
கபபடுகிறுன அவனே இருபததைநதாவது ததவமாகும
ாது விகாரபுருஷனுகச சொலலபபடுகிறுன சிவனே! இவன
ாரமறறவனுனுல ததவஙகளிற சேரான விகாரமிருககும
ாதுதான ததவமெனறு சொலலபபடுகிறுன இவன விகாரது
விடடுப பிரிநது புலபபடாமலிருககையை அடைநதானாயின
போது ததவஙகளிற சேராதவனும ஸததவகுணமுளளவனும
குணனுமாவான ஏனெனில, விகாரஙகளையும குணஙகளையும

1 தேவதா பிராாததனைசெயதாலும 2 முககுணஙகளறறவன

விடடதனுலும பிரகருதிககு வேருயிருபபதனுலும சுததனுகிரு
அபபோது சிருஷடியைவிடடு முகதிபெறறு நானுதவமெனனு
வேறுபாடடை அடைகிருன அநதஞானமுளளவன எழுபப
படடால எழுநதிருபபான, மாறுதலினறியிருபபான, மு
போல ஒருநிமிஷததில தவறிவிழாமல அழியாமலிருபபான கு
பாணியே! நிாகுணமான ஆதமா குணஙகள சோநத மூலப்
கருதியிலிருநது வெளிபபடுவதையும ஏகமாவதையும அநேகமா
தையும [1] அகூஷரமாவதையும [2] கூஷரமாவதையும தாநிமிததஙக
யும உமககுச சொனனேன பவரே! மகாதேவரே! எதை அறிந
ஸநயாஸிகள குறறமறற கைவலயததைஅடைநதனரோ சாஙகி
களும யோகாகளும தமவினைகள எரிககபபடடுக துயரமற
தேகததையும முககுணஙகளையும பயததையுமவிடடுப பாபமற
ராய ஸமஸாரக கடலிலிருநது விடுபடடனரோ அநதமோக
தின இலககணம மிசசமாயிருககிறது அதையும உமககுச செ
லுகிறேன பரகருதியானது தனகுணஙகளைப புருஷனிடத
வியாபிககசசெயவதிலும அதனுல பிரஜோதபததி செயவதிலு
முகவியமாயிருபபது, ஞானமிலலாதது இவவளவு காரியஙக
கும அதுதான காரணம சேதனனெனறு சொலலபபடட
தாதமாவினும அசேதனமான பிரகிருதியினும வேருன அந
புருஷன தனது பழைய அறிவினுல ஜடஙகளையும பிராணிகளை
அடிககடி உணடுபணணுகிருன எவன, 'நான' எனனும ஒ
புததியோடு மனததினுல மனததைஅறிகிருனே அவன ஸதெத
னபபடும சுததாதமாவுமாகான, அஸதெனனபபடும ஜட
மாகான, இருதனமையோடு ஸதஅஸததுமாகான அவன பரக
தியைவிட வேருனவன 'பரிசுததன, வேறுதனமையுளளவ
பிரகருதியை நடததாமலும தடாமலும பாாததிருபபவ
அவனதான விகாரபுருஷனெனறு சொலலபபடுகிருன இந
பிரகருதியானது விகாரபுருஷனுடன சோநதுதான முககுண
களினுலான உலகததைப படைததுககொணடும அகறகு மாறு
தனனிடததில இழுததுககொணடுமிருபபது மசசமானது ஜல
தில தன பாாவையினுலேயே அநேக மசசஙகளையுணடாககுவ
போல அநத விகார புருஷன பரகருதியைத தான பாாபபத
லேயே அநேக தேகஙகளை உணடாககுகிருன தேசததை
அதின நாசததையும அறிவதனுலேதான அவன கூேஷதரஞ
னெனறு சொலலபபடுகிருன' ததவஞானமுளளவாகள இ
பரகருதி புருஷாகளின சோககை அநாதியெனறு சொலலுகிற

[1] அழியாதது [2] அழிவது

ா இபபடி பரகருதிபிற சேருவதனல இநத விகார புருஷன
ஸதனெறும ஸதனெறும நினைககபபடுகிறுன விகாரங
ிறசோநதவனை விகாரமெனறே நமககுச சொலலுகினறனா
பபோது இவன விகாரஙகளையெலலாம பரகருதியைச சோநத
வயெனறு நினைககிருனே அபபோது (விகாரமடைநதிருந
வன) விகாரஙகளிலிருநது வேறுபடடவனுவான அநதப
நயமானன பரகருதியினினறும விகாரஙகளினினறும எப
ாது வேறுபடடவனுவானே அபபோது குறறமறறதும மிகக
ிசுததமும எபபோதுமஞானமுளளதும பரகருதிபிறசோாத
ம நிரமபினதும எபபோதும மாறுதலிலலாததும பிறபபிறப
லலாததுமான பரமாதமாவைசசோநது அநதப பரிசுததததி
ல பிரகாசிததுககொணடு அசேதனனும ஸதூலரூபனுமான
பரபுததனநிலைமையிலிருநது மோக்ஷததை அடைகிறுன அத
பபழததை உடைததபின அதிலிருநது கொசுகு வெளிபபடுவது
ால மூலப்பிரகருதியைவிடுவதனல இருபததைநதாவது ததவ
ாகிய விகாரபுருஷன, 'எனது' எனனுமபறறை விடுகிறுன
பபோது அநத இருபததைநதாவது புருஷன தாமரையிலையில
ணணீாததுளி எபபடி ஒடடாமலிருககுமோ அபபடிப பிரகருதி
ல ஒடடாமலிருபபான ஆகாசமபோல எலலாவறறிலும
ாநது ஒனறிலுமபறறிலலாத இருபததைநதாவதுபுருஷன
ததனுகி இருபததாருவதுததவமாகிய [1] புததனுககுச சமமாகி
ன குறறமறறவரே! பரகருதியைசசோநத ததவஞானம
னககுமுனபிறநத பிரமமபுததிராகளால எனககு உணடாயிறறு.
நதகைகளையுடையவரே! ஸருஷடியின ஆதியில மூபபிறபபற
ம மாறுததுமான பரபரமமததின அஙகஙகள தமோகுணததி
ல மூடபபடடன ஸநகா, ஸநநதனா, ஸநாதனா இமமூவரும
ழியாததும அழிவைபபோககுவதுமான சிறநததாமததை
றிநதனா அறிவிறகு மிக எடடாததும அழியாததும தேக
மனனும பெயருளளதுமான மூலபரகிருதியிலிருநதுகொணடு
கிமைபொருநதிய ஆதமாவானவன நாராயணரையே பரகதியா
ப பறறியிருககிறுன உடனபிறநதவாகளாகிய எஙகளுககு உத
மமானஞானம பிறபபிலேயே உணடாயிறறு நாஙகள தேகத
டன உலகஙகளில ஸஞசரிககிறோம பினாகபாணியே! இதறகு
ன ஆஙகாஙகு பலமுறை நாஙகள பிறநதிருககிறோம சிதோ

[1] விகாரபுருஷன ஸதது அஸதது ஸதஸததுமூனறிலும இராம
ருபபது முதலமோக்ஷம, விகாரஙகளிலிருநதுவிலகுவது இரணடா
துமோக்ஷம, புததனுடனசேருவது மூனருவதுமோக்ஷம

ஷணமுதலிய இரடடைகளினல வெறுபபுறற எனககு உயா
ஞானமுணடாயிறறு முதல ஆசாரியராகிய கபிலரெனனும மு
ஶரேஷடரிடததிலிருநது தததவஙகளில நிசசயஞானமுளளயே
ஸாஙகியஙகள முழுதும எனககுக கிடைததன அவராறபோ
கபபடட அநேகசிஷயாகள ததவஞானிகளாயினா நாஓ
அதைததெரிநதுகொணடு அநேகசிஷயாகளுககு உபதேசிததே
ஜனனமரணஙகளைபபோககுவதும உணமையும அநாதியுமா
இநதஞானம யாருககும தெரியவேணடும இதைஅறிநதபின த
ஞானிகள இநதிரியஙகளுககுடபடாமலும துயரபபடாமலுமி
பா பிரகாசிபபவரே! மஹானுபாவரே! அபபடிப்படடவா
காரணககுறறஙகளறறவரும பறறறறவரும அக்ஷரமெனபப
அஙகாரமறறவரும யாருககுமவசபபடாதவரும ஈசுவரனுக
சமமாக எஙகுமநிறைநதவரும எககாலமுமமாறுமலிருபபவ
தமஸுககெடடாதவரும யாருககுநதீஙகுசெயயாதவரும யா
லும தீஙகுசெயயபபடாமல எபபோதும ஸததவகுணததிலிரு
வருமாக நினைககபபடுகினறனா அவாகள விடுபடடவா, பர
தியிலிருநது தனிததிருபபவா, அஞஞானமும பயமுமறற
அவாகளுககுத தேகமுமிலலை, துயரமுமிலலை ஹிரணயநாபா,
சிரஸ, பிரஹலாதா, பாஸகரா, வஸு, விஶவாவஸு, பஞசசி
காாகயா, அவநதி தேசததாராகிய ஆஸுரி, கௌதமா, வரு
காதயாயனா, நமுசி, ஹரி, தமனா இவாகளும இனனும அ
ரும இநதத தததவததையே உபதேசிககபபெறறனா சிலா மு
பெறறனா சிலா இருககினறனா. மறறுமசிலா தம இஷடப
இறநதனா மூனறுவிதமான பநதஙகளையும மூனறுவிதமா
மோக்ஷஙகளையும அஜஞானததையும ஆசையையும பரக
புருஷஸமயோகததையும அவாகள உபதேசிககபபெறற
அவாகளுககுசசொனன பநதனததையும மோக்ஷததை
எனனிடம கேளும சுறறிலும எவவளவுபொருளகளோடு
பநதம உணடாகிறதோ அவவளவிலுலும பநதனமசெயயப
கிறது எலலாபபறறுகளையும விடுவதனலேதான மோக்ஷமுண
கிறதெனறு நமககுககேளவி எலலாபபறறுககளிலிருநதும
படடவன நிாமலனை கேவலாதமாவாகிறன' எனறா ஸ
குமாரபகவான மகாதமாவான ஈசுவரருககு இவவாறுசொ
ஆகாசமாாககமாகச சென்றா" எனறுசொலலினா

நூற்றேழுபதாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(எது எது தீர்த்தமென்பதும் சுத்தமென்பதும்)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும்
ந்த தீர்த்தம் எது என்பதையும் எதனால் சிறந்த சுத்தமுண்டா
மென்பதையும் எனக்கு விரித்து உரைக்கக்கடவீர்" என்று
ட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:
"புத்திசாலிக்கு எல்லாத் தீர்த்தங்களும் சிறந்தவைதாம் ஆகி
ம், எது ஸரியான தீர்த்தம், எது ஸரியான சுத்தமென்பதைப்
றி ஊக்கத்துடன் என்னிடம் கேள். ஸத்யமென்னும் துறை
ம் தைரியமென்னும் மடுவுமாகவுள்ள ஆழமும் பரிசுத்தமும்
தளிவுமான மனமென்னும் தீர்த்தத்தில் அழியாத ஸத்வகுணத்
தப்பிடித்துக்கொண்டு ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். தவம், ஞானம்,
ஹிம்ஸை, ஸத்யம், மனவாக்குக்காயங்களின் ஒற்றுமை, கொல்லாமை,
லலாப் பிராணிகளிடத்திலும் அன்பு, ஐம்புலன்களையும் அடக்கு
து மனவடக்கம் இவைமேற்சொன்ன தீர்த்தங்களினால் ஏற்படும்
த்தங்கள் 'நான், எனது' என்னும் எண்ணத்தையும் ஸந்தோஷ
ம ஸுக துக்கங்கள் முதலிய இரட்டையையும் விருப்புவெறுப்
களாகிய அபிமானங்களையும் விட்ட யோகிகள் தீர்த்தங்கள் போ
ருப்பவர். அவர்கள் சிறந்த தீர்த்தமென்று சொல்லப்படுகின்ற
ர். நாராயணனிடத்திலாவது ருத்திரனிடத்திலாவது பக்திசெய்
து சிறந்த தீர்த்தமாக நினைக்கப்படுகிறது. நீ எல்லாவற்றையும்
குத்தறிவதுதான் உன் சுத்தத்திற்கு இலக்கணம். எவர்கள்
ஜோகுணத்தையும் தமோகுணத்தையும் ஸத்வகுணத்தையும்
னத்தினாலேயே ஒதுக்கினரோ அவர்களுக்குச் சுத்தமான ஒழுக்க
மும் தமக்கு நல்வழியைத் தேடுவதுந்தாம் தீர்த்தம். எல்லாவற்
றையும் விட்டுக்கருதுகிறவரும் எல்லாந்தெரிந்தவரும் எல்லாவற்
றையும் ஸமமாகப்பார்ப்பவரும் எவரோ அவர் தாம் முன் சொன்ன
த்தங்களில் ஊக்கமுள்ளவரும் அந்தத்தீர்த்தங்களினால் சுத்தரு
ாகிறார். ஜலத்தினால் உடம்பு நனைந்தவன் ஸ்நானம் செய்தவ
னென்று சொல்லப்படுவதில்லை. இந்திரியஜயத்தினால் சுத்தமான
ன் எவனோ அவன்தான் ஸ்நானம் செய்தவன். அவன் உள்
ளும் புறமும் பரிசுத்தமானவன். கிடைக்காதவிஷயங்களில் ஆசை
யும் கிடைத்தவிஷயங்களில் என்னதென்னும் பற்றும் இல்லாமலும்
ற்கு விருப்பமுண்டாகாமலும் இருப்பவர் எவரோ அவருடைய
த்தந்தான் சிறந்தசுத்தம். இவ்வுலகத்தில் சிறந்த ஞானமும்
னறையும் கருதாமையும் மனத்தூய்மையுந்தாம் சரீரத்திற்கே

சிறந்தசுத்தம் ஒழுக்கத்தின் சுத்தமே பெருஞ்சுத்தம் தீ
ஸ்நானத்தினுலுண்டாகுஞ்சுத்தம் அதற்குப்பிறபட்டது ஞான
தினுலுண்டாகும் சுத்தம் எதுவோ அது எல்லாவற்றிற்
மேலானதாக நினைக்கப்பட்டிருக்கிறது பிரமஞானமென்னு
ஜலம் நிரம்பின மனத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவர் எவ
அவர்தாம் ஆத்மாவைக்கண்ட ஞானிகள் மேற்சொன்ன சுத்
களை நித்தியமாக வைத்துக்கொண்டு அவற்றில் ஊக்கத்துட
குணங்களையே அடைந்திருக்கும் மனிதன் என்றும் சுத்த
பாரதனே! தேகத்திலுள்ள இந்தத்தீர்த்தங்களை உனக்குச்சொ
னேன் பூமியிலுள்ள புண்ணியதீர்த்தங்கள் எவையோ அவற
யுங்கேள் ஒருசரீரத்தின்மேல் மேற்சொன்னஅநேகபுண்ணியமா
இடங்களபடைக்கப்பட்டிருப்பதுபோலவே பூமியிலும்புண்ணிய
யுள்ள இடங்களும் ஜலங்களும் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தீ
த்தங்களின்பேர் சொல்லுவதனுலும் அவற்றில் ஸ்நானஞ்செய்வத
லும் பிதருதர்ப்பணஞ் செய்வதனுலும் பாவங்களைப் போ
வேண்டும் தீர்த்தங்களினுல் சுத்திபெற்றவர் எளிதாக மே
கம்போவார் பெரியோர்கள் அங்கீகரித்திருப்பதனுலும் பூமியி
மகிமையினுலும் ஜலத்தின் பிரபாவத்தினுலும் அந்தத்தீர்த
கள் புண்ணியங்களுக்குச் சிறந்த இடங்களாகின்றன மனத்தி
புண்ணியதீர்த்தங்கள் சில பூமியின் புண்ணியதீர்த்தங்கள் ப
றவை இவ்விருவகைத் தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ் செய்பவ
விரைவில் பலனை அடைவான் செய்கையில்லாப்பலனும் பலன
லாதசெய்கையும் இவ்வுலகத்தில் ஒருகாரியத்தையும் நிறைவே
றுவதில்லை இரண்டுஞ்சேர்ந்துதான் ஸாதகமாகும் இப்படி
தேகசுத்தத்தோடும் தீர்த்தசுத்தத்தோடும் கூடியிருப்பவன் சு
ணியப் பலனை அடைவான் இரண்டுவகையாலும் ஏற்படுஞ்சுத்
தான் உத்தமசுத்தமாம்" என்றார்

நூற்றேழுபத்தோராவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பன்னிரண்டுமாதங்களிலும் பன்னிரண்டுநாமங்களினுல் விஷ்ணுவை ஆராதிப்பதன் பலன்)

யுதிஷ்டிரர், "உலகத்தில் எல்லா உபவாஸங்களிலும் எ
சிறந்ததோ, எது மிகப்பெரியபலனைத் தருகிறதோ, எது ஸந்தே
மில்லாததோ அதை நீர் எனக்குச் சொல்லக்கடவீர்" என
கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"அரசனே! மனிதன் எதைச் செய்வதனுல் ஸந்தேகமில்ல
மல் ஸுகம்பெறுவானே அதைப்பற்றி மகாவிஷ்ணு தாமாகே

ாலலியிருபபதைச சொலலுகிறேன, கேள மாாகழிமாஸம
ாதசியில இரவிலும பகலிலும கேசவநாமததைசசொலலி
ாதிபபவன அஸவமேத பலனை அடைவான அவனதுபாவம
டும தைமாததஇல (துவாதசியில) நாராயணனென றுசொலலிப
பபவன வாஜபேய யாகபலனை அடைவான, சிறநததவஸிதி
பெறுவான மாசிமாதம துவாதசியில இரவிலுமபகலிலும
தவநாமததைச சொலலிப பூஜிபபவன ராஜஸூயயாக பலனை
டைவான, குலததையும கரையேறறுவான பஙகுனி மாஸத
(துவாதசியில) கோவிநதாவென று சொலலிப பூஜிபபவன
திராதரயாகபலனை அடைவான, சநதிரலோகததையும அடை
ன சித்திரை மாதம துவாதசியில இரவிலும பகலிலும விஷணு
னறு தியானிபபவன பௌணடரீகயாகபலனை அடைநது தேவ
ாகததிறகுபபோவான வைகாசி மாதமு துவாதசியில மதுஸூ
ாமததைசசொலலிபபூஜிபபவன அகனிஷடோம யாகபலனை
டைநது சநதிரலோகததிறகுப போவான ஆனிமாதம துவா
யில இரவிலுமபகலிலும திரிவிககரமநாமததைச சொலலிப
ஜிபபவன கோமேதமெனனும யாகததினபலனை அடைநது அப
ரஸஸுகளுடன மகிழநதிருபபான ஆடிமாஸம துவாதசியில
மனை எனறு சொலலிப பூஜிபபவன நரமேத யாகபலனையும
ரும புணணியததையும அடைவான ஆவணி மாஸம துவா
சியில இரவிலும பகலிலும ஸ்ரீதரநாமததைச சொலலிப பூஜிபப
ன பஞசமகாயஜஞஙகளின பலனை அடைநது தேவவிமானமேறி
கிழநதிருபபான புரடடாசி மாஸம (துவாதசியில) ஹருஷீ
சா எனறுசொலலிபபூஜிபபவன ஸௌதராமணி எனனும யாக
லனை அடைநது ஆதமசுததியுளளவனவன ஐபபசி மாஸம
வாதசியில பதமநாபாவெனறு பூஜிபபவன ஆயிரமகோதானங
ளினுணடாகும புணணியபலனை அடைவான இதில சநதேக
லலை காாததிகை மாஸம துவாதசியில தாமோதராவெனறு
சாலலிப பூஜிககவேணடும அவா ஆணயிருநதாலும பெணணு
ருநதாலும கோமேதயாகததினபலனை அடைவாரெனபதில ஸந
தகமிலலை இவவாறு வருஷமமுழுதும தாமரைக கணணரை
ராதிபபவன பூாவஜனமஞானததையும மிகுதியான பொனனை
ம அடைவான ஒவவொருநாளும ஒரேபகதியோடு விஷணுவை
ராதிதது அநத ஆராதனையினமுடிவிற பிராமமணாகளைப புஜிப
ககவேணடும அலலது, நெயயைத தானம செயயவேணடும
தறகுமேறபடட உபவாஸமிலலை எனபது நிசசயம ஆதியில பக
ானை மகாவிஷணு இதைத தாமாகவே சொனனா" எனறா.

நூற்றெழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்
தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அழகு செல்வம் முதலியவற்றைப் பெறுதற்காகச் செய்யத்தக்கது)

கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹரும் பிராயமுதிர்ந்தவருமா பீஷ்மர் சரதல்பத்திற்படுத்திருக்கும்போது, சிறந்த புத்திச யான யுதிஷ்டிரர், அருகில் வந்து, "தேகத்தில் அழகும் செல் களும் பிரியமும் உண்டாவதெப்படி? தர்மார்த்தகாமங்களை னும் மூன்று புருஷார்த்தங்களையும் அடைந்து ஸுகம் பெற்றிரு பது எதனால்?" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார் —

"அரசர்களரசே! மார்கழி மாஸத்தில் சந்திரன் மூலநக்ஷ திரத்துடன்கூடின தினத்தில், சந்திரனுக்கு மூலநக்ஷத்திரத்தை பாதங்களாகவும் ரோஹிணியைக் கணைக்கால்களாகவும் ...வினியை முழங்கால்களாகவும் பூராடஉத்திராடங்களைத் தொடைகள வும் பூர உத்திரங்களை மறைவானஸ்தானமாகவும் கிருத்திகை இடுப்பாகவும் பூரட்டாதி உத்திரட்டாதிகளை நாபியாக ரேவதியை [1]வயிறாகவும் அவிட்டத்தை முதுகாகவும் அனுஷத மார்பாகவும் விசாக நக்ஷத்திரத்தைக் கைகளாகவும் ஹஸ்தத நுனிக்கைகளாகவும் புனர்வஸுவை விரல்களாகவும் ஆயி யத்தை நகங்களாகவும் கேட்டையைக் கழுத்தாகவும் ... ணத்தைக் காதுகளாகவும் புஷ்யத்தை வாயாகவும் ஸ்வாதியை பல்லும் உதடுமாகவும் சதயத்தைச் சிரிப்பாகவும் மகத்தை ... காகவும் மிருகசீர்ஷத்தைக் கண்களாகவும் சித்திராநக்ஷத்திரத நெற்றியாகவும் பரணியைத் தலையாகவும் திருவாதிரையைக் கேச களாகவும் தியானம் செய்யவேண்டும் தியானம் முடிந்தபி வேதங்களில் கரைகண்ட பிராம்மணனுக்கு நெய்யைத் தான செய்யவேண்டும் அதனால், செல்வமும் அழகுமுள்ளவனு ஞானமுள்ளவனும் பூர்ணிமைச் சந்திரனைப்போல் நிரம்பின அ முள்ளவனுமாவான்" என்றார்

நூற்றெழுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்
தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(தர்மபுத்ரருக்கும் பிரகஸ்பதிக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை, கர்மங் களுக்கேற்றபடி ஸ்வர்க்கநரகங்களும் பிறப்பும் வருமென் பதைப்பற்றியது)

யுதிஷ்டிரர், "மஹாப்பிராஜ்ஞரும் எல்லாசாஸ்திரங்களிலு ஸமர்த்தருமான பிதாமஹரே! மனிதர்களுக்கு ஸம்ஸாரத்திலுள்ள

[1] 'குக்ஷிமண்டலம்' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

த்தமமான நடக்கையைக் கேட்கவிரும்புகிறேன் அரசர்க்கரசரே!
யில் மனிதர்கள் என்ன ஒழுக்கத்தோடு இருந்தால் உத்தம
ன ஸ்வர்க்கத்தை அடைவார்கள்? ராஜரே! எப்படியிருந்தால
த்தை அடைவார்கள்? ஜனங்கள்,உயிர்போனதேகத்தைக் கட
க்கும் ஓட்டுக்கும் சமமாக இவ்வுலகத்திற்போட்டுவிட்டு வேறு
கம் போகின்றனரே, அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து செல்லு
வன் எவன்?" என்றுகேட்க, பீஷ்மர், "உயர்ந்தபுத்தியுள்ள
ஹஸ்பதிபகவான் தூரத்திலவருகிறார் மிக்கமகானுபாவரான
ரிடத்தில இந்தப்பழமையான ரகஸ்யத்தைக்கேள் இப்போது
கேட்டவிஷயம் மற்றெவனும் சொல்லக் கூடியதன்று பருகஸ
க்குச்சமமாகப்பேசுகிறவர் மற்றொருவர் எங்குமில்லையன்றே?"
ன்றுசொன்னார் அந்தத் தர்மராஜரும் பீஷ்மரும் இவ்வாறு
சிக்கொண்டிருக்கையில், தெளிந்த உருவமுள்ள பருகஸ்பதி
வான வந்தார் பிறகு, தர்மராஜர் திருதராஷ்டிரனை முன
ட்டு எதிர்கொண்டழைத்து அவருக்கு ஒப்பற்ற பூஜையைச்
யதார். அந்தச்சபையோர் அனைவரும் அவரைப் பூஜித்தனர்
தன்பிறகு ராஜாவான தர்மபுத்திரர் பருகஸ்பதிபகவானை
றைப்படி அணுகி அந்தப்பிரசனத்தைத் தெளிவாகக்கேட்க
ர் —"பகவானே! எல்லாத்தர்மங்களும் தெரிந்தவரே! எல
ச்சாஸ்திரங்களிலும் தேர்ந்தவரே! மனிதனுக்குத்துணை யார்?
தையா? தாயா? பிள்ளையா? ஆசாரியனா? தாயாதிகளா?
றத்தாரா? சினேகிதரா? மனிதர்கள் உயிர்போனதேகத்தைக்
டையைப்போலவும் ஓட்டாஞ்சில்லியைப் போலவும் விட
ட்டு வேறுலோகத்திற்குச் செல்லுகின்றனரே? அவரைப் பின
ல்லுகிறவன் எவன்?" என்று கேட்க, பிருகஸ்பதி சொல்ல
ர் —

"ராஜனே! மனிதன் ஒருவனாகவே பிறக்கிறான், ஒருவனா
வே இறக்கிறான், ஒருவனாகவே நரகங்களைத் தாண்டுகிறான்,
ருவனாகவே நரகத்திற்குப்போகிறான் தந்தை, தாய், ஸகோ
ன, புத்திரன, ஆசாரியன, தாயாதிகள், சுற்றத்தார், சினேகி
கள் யாரும் துணையாவதில்லை மனிதர்கள் தேகத்தைச் சில
லம் உபயோகப்படுத்தி உயிர்போனபின கட்டை ஓட்டாஞ்
ல்லிகளைப்போல எறிந்துவிட்டு வேறுமுகமாகப் போகின்றனர்
ர்மம் ஒன்றே பின்தொடருகிறது ராஜனே! ஆதலால், எப
ாதும் துணைக்காகத் தர்மத்தையே பற்றவேண்டும் மனிதன
ர்மத்துடன் கூடத்தான் சிறந்த ஸ்வர்க்கலோகத்துக்குப்
ாவான், அதர்மத்தோடு கூடத்தான நரகத்திற்குப்போகிறான
தலால், தெரிந்தவன் நியாயமாகக் கிடைத்த பொருள்களினால

தாமததையே செயயவேணடும மனிதாகளுககுப பரலோ
திறகுரியதுணை தாமம ஒனறே மிருநதகேளவி இலலாதவனு
ஆசையினல மதிகெடடவனுமான மனிதன ஆசையினுலும அ
ஞானததினுலும இரககததினுலும பயததினுலும பிறருககா
பாவஙகளைச செயகிறுன தாமாாதத காமஙகள மூனறே உ
வாழககையின பலனகள அதாமததைவிடடு இமமூனறை
ஸமபாதிககவேணடும'' எனறுா

யுதிஷடிரா, "பகவானுன நீஙகள தாமமுளளதும மி
இதமுமாகச சொனன சொலலைக கேடடேன ஆகிலும, சரீரத
துடைய உணமையைபபறறிததெரிநதுகொளள எனககு எண
உணடாகிறது மனிதாகளின சரீரம உயிாவிடடபோது, அதி
சூகூஷமமான ஆதமா மறைநது கணபாாவைககுஅகபபடா
போகினறதே? தாமம அதைததொடருவது எபபடி?'' என
கேடடாா பருகஸபதி, "[1] பிருதிவி, வாயு, ஆகாயம, அப
தேயு, புததி, ஆதமா இவை சோநது எககாலமும தாமததை
பாாததுககொணடிருககினறன இவவுலகததில எலலாபபிரா
களுககும இரவுமபகலும சாகூஷியாக இருககும அநதஜீவனை பே
சொனன பிருதிவிமுதலியவறறுடனகூடத தாமம பினதொட
கிறது சிறநதபுததியுளளவனே! மேலே சொனனவை, தோ
எலுமபு மாமஸ சுகலசோணிதஙகளையும, உயிாவிடடதேகதன
யும விடடுவிடுகினறன அதனபிறகு, அநதஜீவன தாமததுட
சோநது [2] இவவுலகததிலுமபரலோகததிலும ஸுகமாகவிளங
கிறது இனனும உனககு எனனசொலலககடவேன?'' என
சொனனுா யுதிஷடிரா, "தாமம எபபடிப பினதொடருகிறதெ
பதைப பகவானுன நீஙகள தெரிவிததீாகள சுகலமானது எபப
உறபததியாகிறதெனபதை அறிநதுகொளள விருமபுகிறேன
எனறு கேடடாா பிருகஸபதி, "வேநதனே! பிருதிவி, வா
ஆகாசம, அபபு, தேஜஸ, மனம எனனும தேகததிலுளள தே
தைகள ஆகாரததை உடகொளளுகினறனா அரசாககரசே! ப
சிததமனமுளளவனே! அவவைநது பூதஙகளும மனமுமதிருப
அடைநத பிறகு, அநத அனனமானது ரேதஸாகமாறுகிற
ராஜனே! பிறகு, பெணணும ஆணுமசேருவதனல காபபமுண
கிறது இதையெலலாம உனககுசசொனனேன இனனும என
கேடகவிருமபுகிருய?'' எனறுசொனனுா யுதிஷடிரா, "காப
எபபடி உணடாவதெனபதைபபறறிப பகவானுன நீஙகள என
குசசொனனீாகள பிறபபிலலாதஜீவன காபபததைச சேருவ

[1] அநததேவதைகள

[2] மறுஜனமததில

படி? அதைச சொலலவேணடும'' எனறு கேடடார பிருபதி, "ஜீவன சோநதமாததிரததில அவவைநது பூதஙகளில ஆககிரமிககபபடுகிறுன, அவவைநது பூதஙகளிலை விடபடுததான திருமபவும வேறு லோகததிறகுச செலலுகிறுன த ஜீவனே ஐநதுபூதஙகளுடன சோநதவனுகிறுன அத, அவனுடைய நலவினையையும தீவினையையும ஐநதுபூதஙனதேவதைகள பாாககினறனா இனனும எனன கேடகதுகிறுய?'' எனறு சொனனுா யுதிஷடிரா, "பகவானே! ால, எலுமபு, மாமஸம இவறறையுமவிடடு ஐநதுபூதஙகளா விடுபடட அநத ஜீவன எஙகிருநது முழுதும ஸ்வாகதுககஙா அனுபவிபபான?'' எனறு கேடக, பிருகஸபதி சொலலலா - "1 போகவஸ்யம, 2 காமவஸ்யம, 3 யாதனுவஸ்யம ஆகிய மூனறுவகைத தேகஙகளை அடைநது ஜீவன தனவினைபபயனை னுபவிககிறுன ஜீவன தனகாமஙகளுடன சோநது ரேதஸாக றி ஸதிரீகளின ருதுவிலசோநது பிரஸவகாலததில தேகததை டைகிறுன ஜீவன யமதூதாகள செயயும துனபததையும அவா அடிபபதையும கடினமான பிறபபிறபபுககளின தொடாசசியும துயரததையும அடைகிறுன ராஜனே! தாமததினபலனை டைநத அநத ஜீவன இவவுலகததில பிறநததுமுதல ஸ்வாகதலைத அனுபவிககிறுன அவன ஜனிததது முதல கூடியமடடில தா தையே செயதிருபபாறுயின பிறகு அவன மனிதனுகபபிறநது வாககததையே அடைவான, தாமததிறகு இடையில அதாமமும யதிருபபாறுயின அநத ஜீவன ஸ்வாகததிறகுபபிறகு துககத யும அனுபவிபபான, அதாமததுடன சோநது யமலோகத குபபோயப பெருநதுனபததை அடைநது பிறகு திாயகஜாதி பிறககிறுன ஜீவன எநதஎநதககாமததினுல இவவுலகில எநத ஆப பிறபபில அஜஞானததோடு பிறககிறுனே அவறறை ததஙகிலும இதிஹாஸததிலும தாமசாஸதிரததிலும சொலலிநககிறபடி சொலலுகிறேன, கேள மானிடாகள கொடியதா யமலோகததை அடைகினறனா ராஜனே! இவவுலகததில யகஜாதியைத தவிர வேறுதேகஙகள புணணியமுளளவையும னமுளளவையும தேவாகளுககுச சமமானவையுமாயிருக னறன குணஙகளில பிரமமலோகமபோலச சிறநத யமலோகத ல் உறுதியான காமஙகளினுற கடடபபடட ஜீவன துககஙகளை னுபவிககிறுன புருஷன எநதஎநதக காமஙகளை மனததோடு யவதினுற கொடியதும பயஙகரமுமான கதியை அடைகிறுனே வறறை இனி உனககுச சொலலுவேன பராமமணன நாலு

1 ஸவாககசரீரம 2 பூமியிலுளளசரீரம 3 நரகததிலுளளசரீரம

வேதங்களையும ஒதியும அறிவிலலாமல பதிதனிடததில திரவி
வாஙகுவதனால கழுதைபபிறபபிலபிறககிறான பாரதனே! அ
பதினைநதுவருஷம கழுதையாகப பிழைததிருககிறான கழு
யாயிருநது மரிததபின காளைமாடாகி ஏழுவருஷம இருககிற
காளைபபிறபபு இறநதபின பிரமமராக்ஷஸாகப பிறககிறான பிர
ராக்ஷஸாக மூனறுமாஸஙகளிருநது பிறகு பராமமணனாகப பி
கிறான பாரதனே! பதிதனுககு யாகம செயவிபபதனால புழு
கப பிறககிறான அநதஜனமததில பதினைநது வருஷமிருககிற
புழுஜனமம நீஙகியவுடன கழுதையாகப பிறககிறான ஐநது
ஷம கழுதை, ஐநதுவருஷம பனறி, ஐநதுவருஷம கோழி, ஐ
வருஷம நரி, ஒருவருஷம நாய இபபடியிருநது பிறகு மனிதனா
பிறககிறான சிஷயன விவேகமிலலாமல உபாதயாயாமனைவியி
தவறுசெயவானாயின அநத ஜீவன இவவுலகததில மூனறுஜன
களை அடைவான ஸநதேகமிலலை அரசாககரசே! முதலில ஈ
யாகவும பிறகு புலியாகவும அதனபிறகு கழுதையாகவும பிற
இறநதபின கஷடபபடும பராமமணனாகப பிறபபான சிஷ
குருவின மனைவியிடததில மனததினால பாபததைசசிநதிததா
மனததினால செயத அநதபபாபததினால கொடிய ஜனமஙக
அடைவான, நாயாகபபிறநது மூனறு வருஷஙகளிருபபா
அநதபபிறபபு நீஙகியபின புழுவாகபபிறபபான; ஒருவரு
புழுவாகவிருநது அது நீஙகியபின பராமமணஜாதியிற பிறபபா
குருவானவன புததிரனைபபோலிருககும சிஷயனைக கார
மினறித தான நினைததபடி அடிபபானாயின அவனும குரூரமி
மாகப பிறபபான ராஜனே! தநதைதாயகளை அனாதரவு செய
புததிரனும இறநதால அநதஜீவன முதலில கழுதையாகப பி
பான கழுதையாகபபததுவருஷமிருநது அதனபின ஒருவரு
முதலையாக இருநது அதனபின மனிதனாகபபிறபபான எந
பிளளையினமேல தாயதநதையா இருவரும கோபிககிறாகளே
அவனும, பெரியோருடைய வெறுபபினால, இறநதபின கழு
யாகப பிறககிறான பததுமாதம கழுதையாகவும பதின
மாதம நாயாகவும ஏழுமாதம பூனையாகவுமிருநது பிறகு மன
னாகபபிறபபான ராஜனே! தாயதநதையரைத திடடுவதன
நாகணவாயப புளளாகப பிறககிறான அவாகளை அடிதது
ஆமையாகப பிறககிறான ஆமையாகப பததுவருஷமும முளள
பனறியாக மூனறு வருஷமும பாமபாக ஆறுமாதமுமிருந
அதனபின மனிதனாகப் பிறககிறான ராஜனுடைய அன்ன
ததைபபுஜிதது அவனுககு ஆகாதகாரியஙகளைச செயயும மூட

ந்து குரங்காகப்பிறக்கிறான். குரங்காகப் பத்துவருஷமும் றியாக ஐந்துவருஷமும் நாயாக ஆறுமாதமுமிருந்து பிறகு னிதனாகப்பிறக்கிறான். அடைக்கலம் வைத்தபொருளை அப ந்த மனிதன் யமலோகத்திற்குப்போய் நூறுவகையான தின களை அனுபவித்துப் புழுவாகப்பிறக்கிறான். பாரதனே! அந் புழுஜன்மத்தில் பதினைந்துவருஷமிருந்து பாவத்தை ஒழித் ப பிறகு மானிடனாகப்பிறக்கிறான். அப்போது பொறாமைக னும் இகழத்தக்கவனுமான சண்டாளனாகப்பிறந்து துயரப் கிறான். நம்பிக்கைத் துரோகஞ்செய்த கொடுமையுள்ள மனி ன மீனாகப்பிறக்கிறான். பாரதனே! எட்டுமாதம் மீனாக இருந்து றகு மானாகப்பிறக்கிறான். மானாக நாலுமாதமிருந்து அதன் ன ஆடாகப்பிறக்கிறான். ஒருவருஷம் ஆடாயிருந்து கொல்லப் டும் பசுவாகப்பிறக்கிறான். அதன்பிறகு, அந்தஜீவன் மனித க ஜனிக்கிறான். மஹாராஜனே! நெல், யவம், எள், உளுந்து, கொள்ளு, கடுகு, கடலை, கலாயம், பச்சைப்பயறு, கோதுமை, தவி (காயா) இந்தத்தானியங்களை ஆசையினால் அபகரிக்கும் றிவும் வெட்கமுமில்லாத மனிதன் பெருச்சாளியாகப் பிறக்கி ன். வேந்தனே! அந்த ஜன்மம் இறந்துபோனபின், அவன் பன்றி கப் பிறக்கிறான். ராஜனே! பன்றியாகப் பிறந்தவுடன் பிணி னால் இறந்துபோகிறான். ராஜனே! அந்தமூடன் அந்தப்பாவத் னால் மறுபடியும் நாயாகப் பிறக்கிறான், ஐந்துவருஷம் நாயாக ருந்து அதன்பிறகு மனிதனாகப் பிறக்கிறான். பிறர் மனைவி பத் தீண்டுவதனால் செந்நாய் நாய் நரி கழுகு பாம்பு பருந்து காக்குக்களாகப் பிறக்கிறான். ராஜனே! எந்தப் பாவஞ்சிந்தை ள்ளவன் புத்திமயங்கி ஸகோதரன் மனைவியைச் சேர்கிறானோ வன் ஒருவருஷம் குயில் ஜன்மத்திலிருக்கிறான். ஸ்நேகிதன் சாரியன் அரசன் இவர்களின் மனைவிகளைக் காமத்தினால் ஆகர பவன் இறந்து பன்றியாகப் பிறக்கிறான். ஐந்து வருஷம் பன்றி ம் பத்துவருஷம் முள்ளம்பன்றியும் ஐந்துவருஷம் பூனையும் த்துவருஷம் கோழியும் மூன்றுமாதம் எறும்பும் ஒருமாதம் ங்குமாக ஜன்மங்களை அடைந்து பிறகு புழுவாகப்பிறக்கிறான். ந்தப் புழுஜன்மத்தில் பதினான்கு மாதங்களிருந்து பாவத்தை ழித்துக்கொண்டு திரும்பவும் மனிதனாகப்பிறக்கிறான். பிரபுவே! வாகம், யாகம், தானம் இவை நடக்கும்போது, அவற்றிற்கு டையூறுசெய்யும் மூடன் இறந்து புழுவாகப்பிறக்கிறான். பார னே! பதினைந்து வருஷம் புழுவாயிருந்து பாவத்தை ஒழித் ப பிறகு மனிதனாகப்பிறக்கிறான். ராஜனே! முதலில் ஒரு

வனுக்குக் கன்னிகாதானஞ்செய்து மறுபடியும் அந்தக்கன்
கையை மற்றொருவனுக்குக் கொடுக்க நினைக்கும் மனிதனும் இற
பின் புழுவாகப் பிறக்கிறான். யுதிஷ்டிரனே! அந்த ஜன்மத
பதின்மூன்று வருஷங்களிருந்து பாவத்தையொழித்துக்கொ
பிறகு மனிதனாகப் பிறக்கிறான். தெய்வகாரியத்தையும் பி
காரியத்தையும் செய்யாமலும் பிறருக்கு அன்னமிடாமலும் உ
பவன் இறந்து காக்கையாகப் பிறக்கிறான். நூறு வரு
காக்கையாக இருந்து பிறகு கோழியாகப் பிறக்கிறான். அ
பிறகு ஒருமாதம் கொடிய மிருகமாயிருந்து அதினின்றும் ம
னாகப்பிறக்கிறான். தந்தைக்குச் சமானமாகிய மூத்த ஸ
தரனை அவமதிப்பவன் இறந்தபின் [1] க்ரௌஞ்சமென்னும் பிரா
யாகப் பிறக்கிறான். க்ரௌஞ்சமென்னும் பிராணியாக
வருஷமிருந்து [2] சீரகமென்னும் பிராணியாகப் பிறக்கிறான். ...
யிருந்து மரணமடைந்த பின் மானிடதேகமெடுக்கிறான்.
திரன் பிராம்மணப்பெண்ணைச் சேருவதனால் புழுவாகப்பி
கிறான். அது இறந்தபின் திரும்பவும் பன்றியாகப் பிறக்கிற
ராஜனே! பன்றியாகப்பிறந்தவுடன் பிணியினால் இறக்கிற
ராஜனே! அந்தமூடன் அந்தக்கருமத்தினால் திரும்பவும் நாய
பிறக்கிறான். நாயாகப்பிறந்தபின் காமத்தை முடித்துத் திரும்ப
அவன் மானிடஜன்மம் எடுக்கிறான். அந்தப் பிராம்மணப்பெண்
ணிடம் சாபத்தை உண்டாக்கினால் இறந்து பெருச்சாளியா
பிறக்கிறான். பாரதனே! ராஜனே! நன்றிமறந்தவன் இற
யமலோகம்போய்க் கோபமுள்ள யமதூதர்களால் கடுமை
அடிக்கப்படுகிறான். தடி, உலக்கை, சூலம், கொடியதீக்குடம், க
களை இலைகளாகவுடைய காடு, கொதிக்குமணல், இருப்பு
ளிலவமர முதலான அநேகம் கொடிய துன்பங்களை யமலோகத்
அடைந்து அங்கே கொல்லப்படுகிறான். பரத ஶ்ரேஷ்டனே
நன்றிமறந்தவன் யமலோகத்தில் கொடிய யமதூதர்களால் கொ
ல்லப்பட்டுத் திரும்பவும் உலகத்திற்கு வந்து புழுப்பிறப்பிற் பிற
றான். பாரதனே! பதினைந்து வருஷம் புழுவாயிருக்கிற
அதன்பிறகு, வேறு சாபத்திற்புகுந்து சிசுவாயிருக்கையிலே
மரிக்கிறான். அதன்பிறகு, அநேக நூறுசாபங்களில் அந்தஜீவ
பிறக்கிறான். அநேக ஜனன மரணங்களை அடைந்தபின் விலங
ஜாதியிற் பிறக்கிறான். பிறகு, எண்ணிறந்த வருஷங்கள் துய
பட்டு மறு ஜன்மத்தில் ஆமையாகப்பிறக்கிறான். தயிர் தி
கிறவன் கொக்காகவும் நீர்க்காக்கையாகவும் பிறக்கிறான். பச

---

[1] அன்றில் [2] சுவாகக்கோழி.

ஸங்களைத் திருடுகிற மதிகெட்டவன் தேனீயாகப் பிறக
ன் காயையும் கிழங்கையும் பக்ஷணத்தையும் திருடுகிறவன்
ப்பாகப்பிறக்கிறான் மொச்சைக்கொட்டையைத் திருடுகிற
ன் ¹ ஹலகோலகமென்னும் ஜந்துவாகப் பிறக்கிறான் பாயஸம்
டினவன் ² தித்திரியாகப்பிறக்கிறான் மாப்பண்டத்தைத்
டுகிறவன் கும்போலூகமென்னும் மலைக்கோட்டானாகப் பிறக
ன் இரும்புதிருடின மதிகெட்டமனிதன் காக்கையாகப்பிறக
ன் வெண்கலந்திருடின மதிகெட்டமனிதன் ஹாரீதமென்னும்
சைக்குருவியாகப் பிறக்கிறான் வெள்ளிப்பாத்திரம் திருடின
ன் புறாவாகப் பிறக்கிறான் பொற்பாத்திரம் திருடினவன் புழு
கப் பிறக்கிறான் மகமல்திருடினவன் க்ருகலமென்னும் ஜந்து
கப் பிறக்கிறான் நாமடியைத்திருடினவன் ³ வாத்திகை
னும்பக்ஷியாகப் பிறக்கிறான் நூல்வஸ்திரத்தைத்திருடுகிற
ன் கிளியாகப் பிறக்கிறான் வெண்பட்டைத்திருடுகிறமனிதன்
ந்து ஹம்ஸமாகப்பிறக்கிறான் நூலைத்திருடுகிறமனிதன்
ந்து அன்றிலாகப்பிறக்கிறான் பாரதனே! சால்வை, பூச்சிப்
டு இவற்றைத்திருடுகிறவன் முயலாகப்பிறக்கிறான் வன்னங்
ளத்திருடுகிறமனிதன் இறந்து மயிலாகப்பிறக்கிறான் சிவப்பு
ஸ்திரங்களைத் திருடினவன் சகோரபக்ஷியாகப் பிறக்கிறான் ரா
னே! குங்குமசந்தனமுதலிய வாஸனைத்திரவியங்களை ஆசை
றித்திருடுகிறமனிதன் மூஞ்சூறாகப்பிறக்கிறான் பதினைந்து
ருஷம் அந்தஜன்மத்திலிருந்து பாவத்தைக்கழித்துப் பிறகு
னிதனாகப்பிறக்கிறான் பாலைத்திருடுவதனால் நாரையாகப்பிறக
ன் ராஜனே! மதிகெட்டு எண்ணெயைத்திருடும்மனிதன்
றந்து ⁴ தைலபாயி என்னும்ஜந்துவாகப் பிறக்கிறான் ஆயுத
லாதமனிதனைப் பணத்திற்காகவாவது விரோதத்தினாலாவது
யுதத்தினால் கொல்லும் அதமனான மனிதன் இறந்து கழுதை
கப்பிறக்கிறான், இரண்டுவருஷம் கழுதையாயிருந்து பிறகு ஆயு
த்தினால் கொல்லப்படுகிறான் இறந்தபின் எப்போதும்பயமுள்ள
னாகப் பிறக்கிறான் ஒருவருஷமானபின் அந்தமான ஆயுதத்தி
ல் கொல்லப்படுகிறது மானிறந்து மீனாகிறது மீன் நாலாவது
த்தில் வலையினால்பிடிக்கப்படுகிறது பிறகு, சிறுத்தையாகப்
றக்கிறது பத்துவருஷம் சிறுத்தையாயிருந்து ஐந்துவருஷம்
யாயிருந்து காலக்கிரமத்தை அனுஸரித்து மரணமடைந்து பாவ

1 'வால்நீண்டு கோளவடிவமான சரீரமுள்ள ஒருபுழு' என்பது
ழையவுரை 2 ஊர்க்குருவி. 3 விசுளி
4 வௌவால், அல்லது கரப்பு

தையொழித்தபின் மானிடஜன்மமெடுக்கிறான் மஹாராஜனே
பெண்கொலை செய்யும் மதிகெட்டவன் யமலோகம்சேர்ந்து [1] இ
பத்தொருநரகங்களையும் பலதுன்பங்களையும் அனுபவித்து அ
பிறகு புழுவாகப்பிறக்கிறான், இருபதுவருஷம் புழுவாகவிருந்
மானிடனாகப்பிறக்கிறான் அன்னத்தைத்திருடுகிறமனிதன் ஈ
கப்பிறக்கிறான், ஈக்கூட்டங்களிற்சேர்ந்து அனேகமாதங்களிருந்
அதில் பாபத்தைக்கழித்து மானிடஜன்மமெடுக்கிறான் பக்ஷ
திருடுகிறமனிதன் வலைக்காரனாகப் பிறக்கிறான் கறிகாய்க
திருடுகிறவன் சீரபாசமென்னும்பிராணியாகப் பிறக்கிறான் தா
யம்திருடுகிறமனிதன் உடம்பெல்லாம்ரோமங்களுள்ளமனிதனா
பிறக்கிறான் ராஜனே! பிண்ணாக்குச்சேர்ந்த ஆகாரத்தைத்திரு
கிற கூலிவேலைக்காரன் கொடியதும் எப்போதும் மனிதர்க
கடிக்கிறதும் பாபியுமான எலியாகப் பிறக்கிறான் நெய்திருடு
புத்திகெட்டவன் [2] காகமத்குவாகப் பிறக்கிறான் மச்சத்தை
மாமஸத்தையும் திருடுகிற மதிகெட்டவன் காக்கையாகப்பிற
றான் உப்பைத்திருடுகிறவன் சிரிகாகமென்னும் ஒருவகைக்காக
யாகப்பிறக்கிறான் அப்பா! நம்பிக்கையினால் அடைக்கலமாக
தை எந்தமனிதன் மறைக்கிறானோ அந்தமனிதன் ஆயுள்குன
மீனாகப்பிறக்கிறான், மீனாயிருந்து இறந்தபின் மானிடனாகப்பிற
றான், மானிடஜன்மத்தை அடைந்து ஆயுள்குறைந்தவனாகிறா
பாரதனே! மனிதர்கள் பாவங்களைச்செய்து விலங்குஜாதி
பிறக்கின்றனர், தம்வாழ்நாள் முடிவுவரையில் ஒருதர்மத்தை
அறிவதில்லை எந்தமனிதர்கள் எப்போதும் பாவங்களைச்செய்
விரதங்களினால் அவற்றைப்போக்குகின்றனரோ அவர்க
ஸுகதுக்கங்கள் கலந்து வருந்துகிறவர்தாம் ஆசையோடும் அ
வினையோடும்கூடிய பாபங்களைச்செய்யும்மனிதர்கள் ஆண்
இல்லாமலாவது மிலேச்சர்களாகவாவது ஜனிக்கிறார்களென்பதி
ஸந்தேகமில்லை எந்தமனிதர்கள் பிறந்ததுமுதல் பாவங்களைவிட
விடுகின்றனரோ அவர்கள்தாம் நோயற்று அழகும் தனமுமுள்
வராகிறார் பெண்களும் பாபத்தைச்செய்தால் முன்சொன்
வரிசையாகவே பலனை அடைவார்கள் அவர்கள் முன்சொன்
ஜந்துக்களுக்கே மனைவிகளாயிருப்பார்கள் அயலார்சொத்தை
அபகரிப்பதிலுள்ள தோஷங்களெல்லாவற்றையும் சொன்னேன்
குற்றமற்றவனே! இது நான் உனக்குக் கொஞ்சமாகச் சொ
ன்னது பாரதனே! மற்றொருசமயம் வார்த்தைசொல்லும்போ
நீ இன்னும் கேட்டுக்கொள்ளலாம். மஹாராஜனே! முன்ன

[1] ஆஶ்வமேதபர்வம் 286-ம் பக்கம் பார்க்க. [2] கொம்புள்ள ஒருநீர்ப்பறவை

வரிஷிகளினநடுவில பிரமமதேவா எனனுல விஞவபபடடுச
ரலலுமபோது நான இதைக கேடடேன நான உனககு அவற
யெலலாம உளளபடி சொனனேன மஹாராஜனே ! இதைக
டட நீ எபபோதும தாமததில மனமசெலுதது '' எனரூா

நூறறெழுபததுநானகாவது அதயாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

மடுத்ரருக்கும் பிருஹஸ்பதிக்கும் நடந்தஸம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி;
பாவத்தைப்போக்க உபாயமும் அன்னதானத்தின் சிறப்பும்)

யுதிஷடிரா, '' குறறமறறபிராமமணரே ! பாபததின முடிவை
எனககுசசொனனீா பேசுகிறவரிறசிறநதவரே ! தாமததின
யைக கேடக விருமபுகிறேன பாபகாரியஙகளைச செயதவாக,
ம நலலகதியை அடைவது எபபடி ? இவவுலகததில எனன கரு
செயவதனுல சிறநதகதியை அடையலாம ? '' எனறு கேடக,
நகஸபதி சொலலலானுா

'' மூாகியபீவினையின வசததில அகபபடடுககொணடு மனம
டடுப பாபஙகளைச செயபவன நரகமபுகுவான எவன தெரி
மல பாவததைசசெயது ஸரியானமனததுடன அதைபபறறி
நததபபடுகிறுனோ அவன பாவபபயனை அடையமாடடான,
வனமனம எவவளவுககு எவவளவு பாபகாரியததை இகழ
றதோ அவவளவுககவவளவு அவன தேகம அநதபபாபததினுல
டபபடுகிறது ராஜனே ! தாமததை உபதேசிககும பிராமமணாக
டம தனபாபததைச சொலவானுனுல அநதபபாபததினுணை
ான நிநதனையிலிருநது சீககிரததில விடுபடுவான மனிதன பரி
ததமான மனததுடன நனறுக எததனைககெததனை தன பாபத
தசசொலலுகிறுனோ அததனைககததனை,தளாநதுபோன பழைய
டையிலிருநது பாமபு விடுபடுவதுபோல, பாவததினினறு
டுபடுவான திருததமான மனமுளளவனுயப பிராமமணனுக
ப பலதானஙகளைச சிரததையுடன செயவதனுல நலலகதியை
டைவான யுதிஷடிரா ! மனிதன கெடடகாரியஙகள செயதா
ம எவறறைக கொடுபபதனுல புணணியமடைவானோ அநதத்
ானஙகளைச சொலவேன எலலாததானஙகளிலும அனனதா
ம மிககசசிறநததாகச சொலலபபடுகிறது புணணியததை
ருமபுகிறவன ஸரியானஉளளததுடன முதலில அனனதானம
சயயவேணடும அனனம மனிதாககு உயிா அதினினறு
ான மனிதன உணடாகிறுன உலகம அனனததைபபறறியே

இருககிறது ஆதலால, அனனம சிலாகிககபபடுகிறது ' 'தேவ
ளும ரிஷிகளும பிதருககளும மனிதாகளும அனனததையே பு
கினறனா அனனதானம செயவதனலேதான மனிதன ஸ்வ
கம அடைகிறுன தனககு நியாயமாககிடைதத உயாநத ஆ
ரததை வேதாததியயனமசெயத பிராமமணாகளுககு உள
மகிழநது அளிககவேணடும மனமகிழசசியோடு எவனகொ
குமு அனனததை ஆயிரம பிராமமணர்கள புஜிககினறனரோ அ
னுககு விலகைரு ஜனமம வராது அரசனே ! பதினுயிரம பிர
மணாகளைப புசிபபிததும எபபோதும தியானததில ஊக
வைததுமிருககுமமனிதன பாபததினினறு விடுபடுவான ''பிச்சை
எடுதது அனனததை ஸமபாதிததும பிராமமணாகளுக
கொடுககவேணடும பொனனைக கொடுபபதனுல மிகுதியா
பாவஙகளும போம ஜீவனததிறகு உபயோகமான பூமியை
தானமசெயபவன பாபததினுல விடுபடுவான பிராமமண
வேதஙகளை முழுவதும ஓதுவதனுலும பாவஙகளினுல விடுப
வான காயதரியை லக்ஷமதரம ஜபிபபதனுலும, ஆயிரமகோ
ளுககு ஆகாரம நிரமபககொடுபபதனுலும, பரிசுததாகளா
பிராமமணாகளுககு வேதததின உணமையான பொருளை
போதிபபதனுலும, ஸநயாஸமுதலியவறறினுலும பிராமமண
பாவஙகளினுல விடபபடுவான இவறறுள எலலாவிருநதுகளைய
ஆதரிபபது சிறநதது ஆதலால, தானம சிறநததாகச சொ
லபபடடது தாமாதமாவான பாணடவனே ! யாரையும பீடி
காமலும பிராமமணன சொததுககளை நியாயமாககக காபபாற
யும தனபராககிரமததினுல கிடைதத அனனததை வேதமறிந
பெரியோாகளான பிராமமணாகளுககு ஆசாரதேதோடும பக
யோடும கொடுககும க்ஷததிரியன அதனுலேயே பாவததை
விலககிவிடுகிறுன தான பயிாசெயது சமபாதிதததில ஆறி
ஒருபாகததை அரசனுககுததீாவைசெலுததி மிசசமாயுளளதை
பிராமமணாகளுககுக கொடுககும வைசியன பாவஙகளினினறு
விடுபடுவான உயிாசசநதேகததில அகபபடடும தேகம கஷ்ட
படடும சமபாதிதத அனனததைப பிராமமணாகளுககுக கொடு
குமு சூததிரன பாவததிலிருநது விடுபடுவான பிறரைப பீடிய
மல தன மாாபின பலததினுல அனனததைத தேடிப பிரா
மணாகளுககுக கொடுபபவன நரகஙகளைப பாரான நியா
மாககக கிடைதத அனனததை வேதமோதின பெரியோரா
பிராமமணாகளுககு மனமகிழசசியுடன கொடுபபதனுலேதா
மனிதன பாவததினினறும விடுபடுவான உலகததில அனன
தான பலததைத தருவது அதைககொடுபபதனுல மனிதன ப

முளளவனுவான, பெரியோாகளின வழியைத தழுவுவதினைல எலலாபபாவஙகளாலும விடபபடுவான ' தாமததைத தலைமை யாககொணட பிராமமணாகள சூததிரனுடைய அனனததைப புசிககலாகாது ஆபததிலமடடும தமவேலைககாராகள சுயமாகக கொணடுவநது கொடுததலைதப புசிககலாம தானம செயதவா கள உணடாககின வழியிலேதான புததிசாலிகள நடககினறனா அவாகள பிராணனைக கொடுபபவாகள அழியாத தாமம அவா களாலுணடானது மனிதன நியாயமாகச சமபாதிதத எவவித மான அனனததையும எபபோதும தகுதியுளளவாகளிடததிற சோபபிககவேணடும அனனநதான முககியமான மாாககம மனிதன அனனதானம செயவதனைல பிறருடைய கொடுமையை அடையான ஆதலால, அநியாயமிலலாமல கிடைதத அனன ததைத தானம செயயவேணடும கிருகஸதன எபபோதும பிராம மணனை முனனிடடே அனனததைப புசிகக முயலவேணடும சோறும தணணீரும கொடாமல ஒவவொரு நாளையும வீண போககலாகாது ராஜனே! நியாயம தெரிநத மனிதன வேதம தாமசாஸதிரம இதிஹாசம தெரிநதவாகள ஆயிரவரைபபுசிபபித தால கொடிய நரகததிறகும போகான, ஸமஸார துககஙகளை யும அடையான, பரலோகததிலும வேணடின போகஙகளை யெலலாமபெறறு ஸுகம பெறுவான, இவவாறு துயரமறறு ஸுகமுளளவனுக விளஙகுவான பிறகு, அழகும புகழுமபொருளு முளளவனைப பிறபபான பாரதனே! அனனதானததின இநதபபெருமபயனை உனககு முழுதும சொனனேன மறறத தாமஙகளுககும தானஙகளுககும-இது வோ" எனறுா

நூறறெழுபததைநதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(தர்மபுத்ரருக்தும் பிருகஸ்பதிக்தும் நடந்த ஸம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி; அஹிம்ஸையைப்பற்றியது)

யுதிஷ்டிரா, "கொலலாமை, வேதததிறசொலலிய கருமங கள, தியானம, இநதிரியஙகளை அடககுவது, [1]தவம, குருபணி விடை இவறறுள எது மனிதனுககு நலலது?" எனறு கேடக, பிருகஸபதி சொலலலானா —"பரதஸ்ரேஷடனே! நீ சொலலு கிற ஆறும தனிததனியே தாமததிறகு எபபோதும வழிகளே ஆகிலும, எலலாவறறிலும சிறநததாகிய மனிதனுடைய நல-

1 விரதஙகள

வழியை நான சொல்லுவேன, கேள் விதவான அடக்கத்துட
கொல்லாமையைபபற்றிய தாமததைச் செயயவேணடும மனி
எல்லாப்பிராணிகளிவிஷயததிலும [1]தரிதணடததை வைத
கொணடு காமக்குரோதஙகளை அடககிப பரிசுததனாக இருபபத
நனமையை அடைவான தன்னை ஹிமஸியாமலிருககும் பிரா
களைத் தடியினலடிததுத் தன ஸுகததைக கருதுபவன மறு
யில ஸுகம பெறுன எநத மனிதன மறறபபிராணிகளைத தனனை
போல நினைததுத தணடிபபதையும கோபததையும விட்டிரு
ருனே அவன மறுமையில ஸுகததோடு விளஙகுவான எல்ல
பிராணிகளையும தானுகபபாாபபவன், போகும வழியில க
வைகக இடமில்லாமல இடததை வேணடுமபோது, தேவாக
வழியில நிறகததுணியார தனககு எது விரோதமோ அ
பிறருககுசசெயயலாகாது இதுதான தாமததின சுருகக
இதறகுமாறுனது ஆசையினுலுணடாகிறது பிறரைபபற்
பேசுவதிலும தானததிலும இனபததிலும துன்பததிலும விருப
லும வெறுபபிலும மனிதன தனனை உவமையாககொணடு பி
விஷயததில நிசசயம தெரிநதுகொளளவேணடும, ஒருவன
றவாகளிடததில எபபடி நடககிறுனே அபபடிததான மற்றவர்க
அவன விஷயததில நடபபாா இவவுலகம தனககு ஒததனை
தான செயகிறது தாமததைச செவவையாகச சொனனேன
எனருா சிறநத புததியுளள பிருகஸபதி அநதத தாமரா
வான யுதிஷ்டிரருககு இவவாறு சொலலி நாஙகள பாாததிரு
கையிலேயே ஆகாயததில ஏறினுா

நூறறேழுபததாறுவது அதயாயம

தானத்ாமபாாவம (தொடர்சசி)

(ஹிம்ஸை-மாம்ஸபோஜனமுதலியன ஆகாவெனபது)

ஜனமேஜயமகாராஜரே! பிறகு, பேசுகிறவரிற சிறநதவரா
தாமராஜா சரதலபததிற படுததிருககும பீஷமரைபபாாத
"சிறந்த புததியுளளவரே! ரிஷிகளும பிராமமணாகளும தே
களும வேததைதப பிரமாணமாக அறிநது, கொல்லாமைஎன்
தாம்ததைச சிலாகிககினறனா ராஜசரேஷடரே! செயகையா
வாககினுலும மனததினுலும பிறவுயிாககுத துனபம செய
மனிதன துககததினினறு விடுபடானே?" எனறு மறுபடி
கேடக பீஷமா சொலலலானுா

---

1 மனோவாககுக காயஙகளை அடககுவது

"பகைவரை நாசஞ் செய்பவனே! அஹிம்ஸை [1] நாலுவகை என்று வேதம்தெரிந்தவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஒன்று தவறினாலும் அது அஹிம்ஸையாவதில்லை ராஜனே! எப்படி நாலுகால்களுள்ளது ஒன்றும் மூன்றுகால்களால் நில்லாதோ அப்படியே அஹிம்ஸையும் மூன்றுவகைகளால் நில்லாதென்று சொல்லப்படுகிறது யானையடியில் காலால்நடக்கும் மற்றவற்றின் அடிகள் இருந்தால் அவையெல்லாம் எப்படி யானையடிக்குட்பட்டுப்போகின்றனவோ அப்படியே உலகத்திலுள்ள எல்லாத்தர்மங்களும் அஹிம்ஸையில் அடங்கிப்போகின்றனவென்று முற்காலத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது செய்வதனாலும் சொல்வதனாலும் நினைப்பதனாலும் மனிதனைப் பாவம் பற்றுகிறது முதலில் மனத்தினாலும் பிறகு வாக்கினாலும் அதன்பின் செய்கையினாலும் வரும் ஹிம்ஸையை விடவேண்டும் ஹிம்ஸையைச்செய்யலாகாது அந்த ஹிம்ஸையும் நாலுவகை தேகத்திலும் மனத்திலும் வாக்கிலும் [2] இது குற்றமாகச்சொல்லப்படுகிறது மாம்ஸம்தின்னாதவன் எவனோ அவன் இம்மூன்று குற்றங்களாலும் விடப்பட்டவனாகிறான் மனம் வாக்கு ருசிபார்க்கும் நா [3] இம்மூன்றிலும் மூன்றுகாரணங்களினால் இந்தக்குற்றங்கள் பிறக்கின்றனவென்று வேதமோதினவர்கள் சொல்லுகின்றனர் அதனாலேதான் தவத்திலிருக்கும் ஞானிகள் மாம்ஸம் தின்பதில்லை ராஜனே! மாம்ஸ பக்ஷணத்திலுள்ள தோஷங்களைச் சொல்லுகிறேன், கேள் தன்புத்திரனுடைய மாம்ஸம் போன்றதாகவே தெரிந்தும் ஆசையினாலறிவுகெட்டு மாம்ஸத்தைத் தின்னும் மனிதன் அதமனாக நினைக்கப்படுகிறான் தாய் தந்தையர்கள் புணர்வதனால் புத்திரனானவன் தன்வசமில்லாமற் பிறப்பதுபோல் ஹிம்ஸையைச் செய்பவன் தன்ஸ்வாதீனமில்லாமலே பாபஜன்மமெடுப்பது மிகவும் நிச்சயம் நாவில் எப்போது உணர்ச்சி தெரிகிறதோ அப்போது மனத்தில் ஆசையுண்டாகிறதென்பது சாஸ்திரங்களின் நிச்சயம் உருசிகாண்பதனாலன்றோ ஆசையுண்டாகிறது? பாகஞ்செய்யப்பட்ட பொருள்கள் நன்றாகச் சமைந்தும் சமையாமலும் உப்பிருந்தும் இல்லாமலுமிருப்பதற்குத் தக்கபடி மனம் அவற்றில் பிரவிருத்திக்கிறது மாம்ஸம் தின்னும் புத்திகெட்ட மனிதர்கள் பேரிகைகள் மிருதங்கங்கள் இவற்றின் ஒலிகளையும் தந்திகளின் கிரமபின் ஸ்வரங்களையும் எப்படி அனுபவிப்பர்? அயலாருடைய தனங்களையும் தானியங்களையும்

---

1 நினையாமை, சொல்லாமை, உண்ணாமை, கொல்லாமை

2 நாவினால் ருசிபார்ப்பதையும் என்று சேர்த்துக்கொள்க

3 இங்கு செய்கையாகிய கொல்வதையும் சேர்த்துக்கொள்க

கெடுப்பவரும (இல்லாததைத்) துதிப்பவரும மாமஸத்தைச்சி
கிப்பவரும எக்காலத்திலும ஸ்வாக்கத்தினின்று வெளிப்படுத்
படுகின்றவா மாமிசத்தின சுவையில ஆசைமேறகொணடவா
அதன உபயோகத்தை வேணடித தாஙகள நினையாமலும த
ளுக்கு யாரும சொல்லாமலும தாஙகள இதற்குமுன அனுபவி
மலும இருக்கும மாமிசத்தைச சிலாகிக்கின்றனா மாமிசத்தை
சிலாகிப்பதுமட்டுமே ஹிமஸைக்குச சமமான பாபமுள்ளது நீ
தும மலமாவதும புழுவாவதும எதறகு நிசசயமான முடிவுக
அநதத்தேகத்தை மறறவறறை ஹிமஸித்துக் காப்பாறறுவ
திதவான எப்படிச்செய்யலாம? பல நல்லமனிதாகள தம
சஙகளினுல பிறாமாமிசஙகளைக்காப்பாறறி உயிாவிட்டு ஸ்வாக
போயினா மஹாராஜனே! இவவாறு நாலு காரணஙகள
அஹிமஸை சாஸதிரஙகளில சொல்லப்பட்டிருக்கிறது எல்லா
தாமஙகளாலும அனுஸரிக்கப்பட்ட அநத அஹிமஸையை உ
குச சொன்னேன" என்றூா

நூற்றெழுபத்தேழாவது அத்யாயம
தான தாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(கொல்லாமையை வற்புறுத்தியதும், மாம்ஸத்தைவிட்ட
பூர்விக அரசர்களும்)

யுதிஷ்டிரா, "அஹிமஸை முதன்மையான தாமமெ
பலமுறை நீா சொன்னீா சிராத்தஙகளில பிதருக்களுக்கு ம
ஸம இஷ்டமென்று நீரே சொல்லியிருக்கிறீா, பலவகை மாம
களினுல சிராத்தம செய்வதைப்பறறி முனனே நீா சொன
கொல்லாமல மாமஸம எது? இவவாறு இது முரணபடுகி
மாமஸத்தை விடுவதாகிய தாமத்தில எஙகளுக்கு ஸமசயமுண
யிருக்கிறது மாமஸம தினபவனுக்கு என்ன குறறமுணடாகு
தினனுதவனுக்கு என்ன குணமுணடாகும? கொன்று தின
னுக்கும அயலாா கொடுத்ததைத் தினபவனுக்கும பிறருக்கா
கொலலுகிறவனுக்கும விலைக்குவாஙகித தினபவனுக்கும குற
கள என்ன? குறறமறறவரே! இதைத தெளிவாக நீா சொ
விருமபுகிறேன தெரிநதுகொணடு இநத அழியாத தாமத
நிசசயத்துடன செய்ய விருமபுகிறேன மனிதன எதனுல
காயுளை அடைவான? எப்படி பலமுள்ளவனுவான? அஙகவு
யில்லாதவனும லக்ஷணஙகள பொருநதினவனுமாவது எப்படி
என்று கேட்க, பீஷ்மா சொல்லலானா

"கௌரவனே! ராஜனே! மாமஸமதினனுமையினுலுண டாகும தாமததையும அதைபபறறின சிறநதமுறையையும உளளபடிசொலலுகிறேன, கேள லக்ஷணஙகளையும அஙகப பிழையிலலாமையையும ஆயுளையும புததியையும தைரியததையும பலததையும ஞாபகசகதியையும அடையககருதும புததிசாலிக ளான மனிதாகள ஹிமஸையை விடடுவிடவேணடும கௌர வனே! இநதவிஷயததில ரிஷிகளுககு அநேகநதடவை சமபாஷ ணமநோநதது யுதிஷடிர! அவாகளுடைய கொளகை எதுவோ அதைக கேள ஒவவொரு மாதததிலும விரதஙகள தவறுமல் அசுவமேதயாகமசெயவதும மதுமாமஸஙகளைவிடுவதும ஸரி ராஜனே! சிறநத ஞானிகளாகிய ஸபதரிஷிகளும வாலகிலயாகளும சூரியகிரணஙகளைக குடிபபவராகிய மரீசிபரெனபவரும மாமஸ பக்ஷணம செயயாமையைச சிலாகிககினறனா 'மாமஸந தின னுமலும ஒனறையுஙகொலலாமலும பிறரால கொலலிககாமலும இருபபவன எலலாபபிராணிகளுககும அனபன' எனறு ஸவா யமபுவமனு சொனனா மாமஸததைவிடுகிறவன எலலாபபிராணி களுககும வெலலமுடியாதவனும எலலாபபிராணிகளும நமபத தககவனும ஸாதுககள எபபோதும கௌரவிககததககவனு மாவான 'எவன தனமாமஸததைப பிறா மாமஸததினல வளாககினைககிறுனே அவன நமபததகாதவன, அவன கெடு வான' எனறு நாரதா சொனனா 'மதுவையும மாமஸததை யும விடுகிறதினலேயே தானஙகளும யாகஙகளும தவஙகளும செயதவனுகிறன' எனறு பிருஹஸபதி சொனனா நூறுவருஷ காலம ஒரு மாஸஙகூடவிடாமல அசுவமேதயாகம செயவதும மாமஸததைத தினனுமலிருபபதும ஸமமெனறு என அபிபபிரா யம களையும மாமஸததையும விடுவதனல எபபோதும யாகம செயபவனும எபபோதும தானமசெயபவனும எபபோதுமதவம செயபவனுமாகிறன பாரதனே! மாமஸம பக்ஷிததுககொண டிருநது பிறகாவது விடுவது எனன பலனைச செயயுமோ அதை எலலாவேதஙகளும எலலாயாகஙகளும செயயா ஒரு காரணமு பறறிப பக்ஷிததபோதிலும பிறகு கடுநதவம செயயவேணடும. சுவையறிநதவன மாமஸததைவிடுவது கடினம எலலாபபிராணிக ளுககும அபயஙகொடுபபதாகிய இநத விரததகைமேறகொளவது எலலாவறறிலும சிறநதது எநதவிதவான எலலாபபிராணிகளுக் கும அபயததைத தக்ஷிணையாகக கொடுககிறுனே அவன உலகத திறகே உயிாகொடுததவனுகிறனெனபதில ஸநதேகமிலலை தெரிந் தவாகள இநததான முதனமையானதாமமெனறு சிலாகிககின றனா உயிா தனககு எபபடிபபிரியமோ அபபடிததான எலலாப

பிராணிகளுக்குமப்ரியம புகதியும பரிசுததமனமுமுள்ளவா
தமமைபபோல எல்லாவறறையும அறியவேணடும, எறியபப
கழியினுல புலவுசையுமபோதும அதறகுப பயமிருககிறது வி
வாகக கொலலபபடடுப பிழைககககருதும பிராணிகளுக
சொலலவேணடுமா? ஒரு தீஙகுமசெயயாத பிராணிகளு
வியாதியிலலாமலே மாமஸததினுலும பாவிகளால மரணபயமி
கிறதெனறெணணுமபோது துககம அதிகமாகிறது ஆதலா
மாமஸமவிடுவது தாமததிறகுக காரணம கொலலாமைதா
சிறநததாமம கொலலாமையே சிறநததவம கொலலாமை
சிறநதஸததியம அதிலிருநதுதான தாமம உணடாகிறது பு
லிருநதாவது கடடையிலிருநதாவது கலலிலிருநதாவது மாம
உணடாவதிலலையே! ஜநதுவைககொலலை அதினினறு மாம
வருகிறது ஆதலால, அதைபபக்ஷிபபது பாவநதான ஹவ
தையும கவயததையும அமிருததததையும புசிதது உணமையை
மனததூயமையையும விருமபி எலலாபபிராணிகளுககும ஆ
வாக இருபபதனுலேதான தேவாகள ராக்ஷஸராஜாகளினபய
னினறு விடுபடடனா ராஜனே! மாமஸபக்ஷணம செயயா
னுககுப பயஙகரமான காடுகளிலும ஏறமுடியாத மலைகளி
இரவிலும பகலிலும ஸநதிகளிலும நாறசநதிகளிலும ஸபை
லும ஆயுதஙகள ஓஙகினபோதும துஷடமிருகஙகளாலும ஸ
பஙகளாலும வரும கெடுதிகளிலும பயமிலலை உலகததில
லாபபிராணிகளையும காபபவனும எலலாபபிராணிகளாலும
பததககவனும யாருககும பயததைச செயயாதவனுமாயிரு
வன ஒருகாலும பயபபடுவதிலலை பக்ஷிககிறவன இலலாவி
கொலலுகிறவன இரான கொலலும மனிதன சாபபிடுகிறவ
காகததான அதைக கொலலுகிறுன அது பக்ஷிககத தக
தென று நினைததால ஹிமஸை ஒழிநதுபோம சாபபிடுகி
னடியாககததான மிருகமுதலியவறறைக கொலலுதல நடநது
கிறது சிறநத பராககிரமமுளளவனே! ஹிமஸிககிறவாகளு
ஆயுள குறைநதுபோவதனுல தனது நனமையைக கருது
வன மாமஸததை விடவேணடும பிராணிகளைக கொல
ரும அவறறிறகுப பயஙகாருமான கொடியவாகள துஷட
கஙகள போலவே ஆபததில தஙகளைக காபபவரிலலா
போவா, ஆசையினுலேயோ அறிவிலலாமையினுலேயோ
பராககிரமம உணடாவதறகாகவோ பாபிகளின சோகஙக
ளுலேயே மனிதருககு அதாமததில ஆசையுணடாகிறது. த
மாமஸததைப பிறமாமஸததினுல வளாககக் கருதுகிறவ
ஒவவொரு பிறபபிலும பயநதுநடுஙகுக தேசததிலிருபபா

மமுளள ரிஷிஸரேஷடாகள, 'மாமஸபக்ஷணம செயயாம
நபபது தனததையும புகழையும் ஆயுளையும ஸவாககததையும
ர்டுககும, மிககக்ஷேமகரம' எனறுசொலலுகினறனா குநதி
திமனே! முனனா மாாககணடேயா மாமஸ பக்ஷணததிலுளள
ாஷஙகளைச சொலலுமபோது நானகேட்டிருநததைச சொலலு
றன 'உயிருககாசைபபடும பிராணிகளின மாமஸஙகளைத
ானும பாவியானவன பிராணிகளைககொலலுகிறவனபோலவே
வான விலைககு வாஙகுகிறவன தனதகிலுல கொலலுகிறுன
பபிடுகிறவன உணபதனுல கொலலுகிறுன கொலலுகிறவன
டியடிததுக கொலலுகிறுன கொலலுவது இபபடி மூனறு
கையாயிருககிறது சாபபிடாத மனிதனும அதை ஒப
கொளவதனுல உளளங கெட்டுபபோகிறுன கொலலுகிறவனை
திருபபவனையும பாபம பறறுகிறது பிராணிகளிடததில
யவைதது மாமஸததைத தினனுமலிருபபவன எலலாப
ாணிகளுககும வெலலககூடாதவனுகவும தீாககாயுளுளளவனுக
ஒருகாலும நோயிலலாதவனுகவும இருபபான ஸவாண
னங்கள கோதானஙகள பூதானஙகள எலலாவறறிலும மாமஸ
க்ஷணம செயயாமை சிறநததாமம' எனறு நமககுககேளவி
கததில புரோக்ஷணம செயயபபடாத மாமஸததைச சாஸதிர
திவிடடு வீணுகத தினனலாகாது பக்ஷிககும மனிதன
கம போவானெனபதில ஸநதேகமிலலை யாகததில பரோக்ஷிக
படட மாமஸமும பிராமமணன விருபபததிறகாகச செயத
மஸமும குறைவான பாவமுளளவையெனறு அறியவேணடும
ற்கு மாருக இருநதால பாவமவிடாது சாபபிடுகிறவனுக
க ஜநதுககளைக கொலலுகிற மனிதன இழிவானவன அவவிரு
ல பெருமபாபஞ செயதவன கொனறவனேயனறித தினறவ
லலன அறிவிலலாத கீழமனிதன' மாமஸததில ஆசைபபட
சிராததஙகளுககும யாகஙகளுக்குமாக வேதஙகளிறசொனன
திகளினுல ஜநதுககளைக கொலவானுயின அமமனிதன நரகம
ருகிறவனதான மாமஸததைத தினறுகொணடிருநது பிறகு
டுவிடடவனுககும மிககசசிறநத புணணியமுணடு அவன அந
பாவததினினறு விலகினுனனறே? ஜநதுவைக கொணடு
நகிறவன, அதை ஒபபுககொளளுகிறவன, கொலலுகிறவன,
ஙகுகிறவன, விறகிறவன, சமைபபவன, புசிபபவன இவாகளை
நம் கொனறவாகளே சாஸதிரஙகளினுல ஏறபடுததபபடட
ம வேதங்களில நிசசயிககபபடடதும ரிஷிகளால அநுஷடிக
படடதுமாகிய மறறெருரு பழமையான நியாயததைச சொல
போகிறேன ராஜஸரேஷடனே! பலனை விருமபுகிறவாகள

அனுஸரிப்பதாகிய ப்ரவிருத்தி என்று பெயருள்ள உலக வா
க்கைக்குரிய தாமத்தில் சொல்லப்பட்டது மோக்ஷத்திற்குக் கார
மாகாது 'யாகம் செய்யப்பட்டு மந்திரங்களோடு ப்ரோக்ஷி
க்கப்பட்டுப் பரிசுத்தமாயுள்ள ஹவிஸை வேதத்திற்சொன்
விதியைக்கொண்டு பித்ருசிராத்தங்களில் பக்ஷிப்பது ப்ரவ்ரு
தாமமுள்ளவனுக்கு உரியது, மற்றவனுக்கில்லை' என்று ப
சொன்னார் பரதஸ்ரேஷ்டனே! ராஜனே! மனிதன் ராக்ஷ
போல (யாகமுதலியவை செய்யாமல்) முதலில் மாம்ஸம் தின்
ஸ்வர்க்கத்தையும் கீர்த்தியையும் கெடுப்பது, சாஸ்திர விதி
விலக்கானது அதைப் பக்ஷிக்கலாகாது தான் முழுதும் து
மில்லாமலிருக்க விரும்புகிற மனிதன் பிராணிகளின் மாம
களெல்லாவற்றையும் விட்டுவிடவேண்டும் முந்திய கல்பத்
மனிதர்கள் அன்னத்தையே பசுவாக வைத்துக்கொண்டிரு
தாகக் கேட்கிறோமன்றோ? புண்ணியலோகத்தை முக்கியமா
பற்றின விதவான்கள் அந்தப் பசுவினால் யாகம்செய்தனர்
புவே! முன்னர் சேதிதேசாதிபதியான உபரிசரவஸு என்னும்
சன் ரிஷிகளால் ஸந்தேகங்கேட்கப்பட்டபோது மாம்ஸம் பக்ஷி
க்கக்கூடாததாயிருந்தும் அதைப் பக்ஷிக்கலாமென்று சொன்ன
அதனால், ஆகாசத்தினின்று பூமியை அடைந்தான் அவன் கி
பவும் அதையே சொன்னதனால் பாதாளத்திற் புகுந்தா
மஹாத்மாவான அகஸ்தியர் ஜனங்களின் இத்தைக்கருதி
காட்டிலுள்ள மிருகங்களை ரிஷிகளைக்கொண்டு எல்லாத்தேவ
களையும் உத்தேசித்துப் ப்ரோக்ஷணம்செய்து கொல்லாமல் விட
விட்டார் இப்படிச்செய்தால் பித்ருக்களுக்கும் தேவர்களுக்கு
உரியகிரியைகள் கெடா தாமத்தோடேயே மாம்ஸத்தி
திருப்தி செய்விக்கப்பட்டுப் பித்ருக்களும் ஸந்தோஷமடைகி
றனர் அரசர்க்கரசே! மாம்ஸத்தைத் தின்னாமலிருப்பதிலுள்
குணங்களைப்பற்றிப் பின்னும் சொல்லுகிறேன், கேள் ம
தருக்கதிபதியே! மாம்ஸந்தின்னாமலிருப்பதில் எல்லாருக்கு
ஸுகமுண்டு நூறுவருஷங்கள் மிக்ககொடிய தவம் செய்வது
மாம்ஸத்தை விடுவதும் ஸரியென்பது என்கருத்து ராஜனே
முக்கியமாய் நிலாவுடன்கூடிய வளர்பிறையில் எல்லா மாம
களையும் விடவேண்டும், அதில் புண்ணியமிருப்பதாகச் சொ
ல்லப்படுகிறது மழைக்காலத்திய நாலுமாதங்களிலும் மா
ஸத்தை விடுகிறவன் அழகு, ஆயுள், புகழ், வலிமை என்னு
நான்கு நன்மைகளை அடைவான், ஒருமாஸமாவது மாம்ஸ
களையே முழுதும் பக்ஷியாமலிருப்பவன் ஏல்லாத்துயரங்களையு
தாண்டி நோயில்லாமல் ஸுகமாக வாழ்வான் ஒவ்வொரு பக

மூர்க்கவிர்வுது ஒவ்வொரு மாஸமாகவாவது மாமஸங்களை விட்டு ஹிம்ஸையை ஒழித்தவர்களுக்குப் பிரமமலோகம் சொல்லப்படு கிறது. பிரபுவே! பாரததனே! எல்லாப்பிராணிகளையும்தாமாக நினைத்திருந்தவர்களும் புருஷார்த்தங்களின் உயர்வுதாழ்வுகளை அறிந்தவர்களுமாகிய நாபாகன், அம்பரீஷன், மஹாத்மாவான கயன், ஆயு, அநரண்யன், திலீபன், ரகு, அஜன், கார்த்தவீரியார்ஜுனன், அநிருத்தன், நஹுஷன், யயாதி, நருகன், விஷ்வக்ஸேனன், சசபிந்து, யுவனாஸ்வன், ஔசீநரனபுத்திரனான சிபி, முசுகுந்தன், மாந்தாதா, ஹரிச்சந்திரன் இவ்வரசர்கள் சுக்லபக்ஷத்தில் மாம ஸத்தைவிட்டிருந்தனர். ஸத்தியம் சொல்லுங்கள். பொய்சொல்ல வேண்டாம். ஸத்தியந்தான் அழியாததாம். ஸத்தியத்தினால் தான் ஹரிச்சந்திரன் சந்திரனைப்போல், மேலுலகத்தில் ஸஞ்சரிக் கின்றான். அரசர்களுக்கரசே! சியேனசித்ரன், ஸோமகன், வருகன், ரைவதன், ரந்திதேவன், வஸு, ஸருஞ்சயன், க்ருபன், பரதசக்ர வர்த்தி, துஷ்யந்தன், கருசன், ராமர், அலர்க்கன், நளன், விச காஸ்வன், நிமி, ஞானமுள்ள ஜனகர், புரூரவன், பருது, வீர ஸேனன், இக்ஷ்வாகு, சம்பு, சுவேதன், ஸகரன், அஜன், துந்து, ஸுபாஹு, ஹரியஸ்வன், க்ஷுபன், பரதன், இவர்களாலும் இன்னும் அநேக அரசர்களாலும் முற்காலத்தில் சரத்காலம் சுக்ல பக்ஷத்தில் மாம்ஸம் பக்ஷிக்கப்படாமலிருந்தது. அதனால், அவர் கள் ஸ்வர்க்கமடைந்தனர். அவர்கள் சிறப்புள்ளவர்களாய்ப்பிரகா சித்துக்கொண்டு கந்தர்வர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டு ஆயிரம் ஸ்திரீக ளுடன்கூடப் பிரமமலோகத்திலிருக்கின்றனர். கொல்லாமைதான் தர்மத்திற்கு இலக்கணம். ஆதலால், இந்த உத்தமமான தர்மத்தை அநுஷ்டித்த அந்த மஹாத்மாக்கள் ஸ்வர்க்கத்தின்மேல் வஸிக் கின்றனர். பிறந்ததுமுதல் நித்தியமாகக் கள்ளையும் மாம்ஸத்தை யும் சாராயத்தையும் விட்டிருக்கிற தர்மிஷ்டர்களனைவரும் ரிஷிக ளாக நினைக்கப்படுகின்றனர். மாம்ஸம் தின்னாமையென்னும் இந் தத் தர்மத்தைச் செய்கிறவனும் பிறருக்குச் சொல்லுகிறவனும் மிக்க துராசாரமுள்ளவராயிருந்தாலும் அவர் ஒருகாலும் நரகம் போகார். பரிசுத்தமும் ரிஷிகளால் கொண்டாடப்பட்டதுமாகிய மாம்ஸபக்ஷணம் செய்யாத விதியை அடிக்கடி படிப்பவனும் கேட் பவனும் எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுபட்டு எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேறிக் குலத்தோர்களில் சிறந்தவராகிறார். ஸந்தேகமில்லை. ஹிம்ஸை செய்யாமலும் தானம் செய்துகொண்டும் மதுமாம்ஸங் களை விட்டுமிருப்பவன் ஆபத்துவந்தால் ஆபத்திலிருந்து விடுபடு வான், கட்டுப்பட்டிருந்தால் கட்டிலிருந்து விடுபடுவான், ரோகி யாயிருந்தால் ரோகத்தினின்று விடுபடுவான், துக்கமுள்ளவனா

யிருந்தால் துககததினினறும விடுபடுவான, விலஙகுஜாதியிற
வான அவன அழகுளளவனுவான குருஸ்ரேஷடனே !
வுதனதயும பெருமபுகழையும் அடைவான ராஜனே ! மாம
விடுவதைபபறறி உனககுச சொனனேன பிரவருததிதர்மத
கும நிவருததிதாமததிறகும இநதவிதி ரிஷிகளால விதிககப
டிருககிறது" எனறூா

நூறறெழுபததேட்டாவது அதயாயம,

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(மாம்ஸம்கின்பதும் கொல்வதும் தகாவேன்று வறபுறுத்தியது

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே ! உலகததிலுளள இநதமனி
கள பலவகை உணவுகளையும பலவகைபபணியாரஙகளையும
வகைககறிகாயகளையுப விடடு மஹாராகஷஸாகளபோல மாம
களில மிகச ஆசையுளளவாகளாயிருககினறனா, மாமஸத
விருமபுவதுபோலச சுவையுளள கனிகளையும விரும்புவதிலலை
ஞல, இநதவிஷயததில எனபுததி மயஙகுகிறது சுவையில ம
ஸததிறகு மேறபடடது ஒனறுமிலலை எனறு நான நினைககிறே
பிரபுவே ! புருஷஸ்ரேஷடரே ! ஆதலால, மாமஸமதினனுனி
லுளளகுணஙகளையும மாமஸமதினபதிலுளள தோஷஙகளை
கேடகவிருமபுகிறேன தாமஙகெரிநதவரே ! எலலாஜநதுககளு
தாமமாகப பகூஷிககககூடியது எது? பகூஷிககககூடாதது எது
இவறறையெலலாம எனககுத தெளிவாகசசொலலும 'மாம
எபபடிபபடடது? அதைவிடுவதில எனனகுணஙகள, அதை
தினபதில எனனதோஷஙகள' எனபதை எனககுச சொலலுப
எனறுகேடக, பீஷமா சொல்லலானுா

"சிறநதகைகளையுடையவனே ! பாரதனே ! நீ சொலவது
லாமசரி பூமியில சுவைககு மாமஸததிலுமமேலானது ஒன
மிலலை புணபடடவாகளுககும இளைததவாகளுககும ஜவரத
ஞல கொதிபபுறறவாகளுககும சிறறினபததில மனமவைத
வாகளுககும வழிநடையினுல கஷடபபடடவாகளுககும மா
ஸததிறகு மேறபடடது ஒனறுமிலலை அது உடனே உ
ரைச செழிபபிககிறது சிறநத தேகபுஷடியையும செயகிற
மாமஸபகூணததில கெடுபபதே தோஷமாகும தானமே
எபபோதும சரி மனிதன பொருளாசையைவிடடுப பசித
பிராமமணாகளுககும மறறெலலாருககும சிரதடுதயோடு ஜ
னததைக கொடுபபதனுல பரிசுததனுகிறுன. ஏழைகள ய

திலலை 'கொடாமையினுடைய கேடு இது நீ இபபடியா
ிதே' எனறு தஙகள தேகஙகளினால காணபிததுக கறபிககின
ா தானததினால எவன சுததனாயிருபபானோ அவன மறுபடி
மஸததைதப பக்ஷிககலாகாது வீரனே! மாமஸததினும சிறநத
ளவு ஒனறுமிலலை கௌரவரைச சிறபபிககிறவனே! அதை
வதில மனிதாகளுககு அநேக குணஙகளுணடு நான அவற
ச சொலலுகிறேன, கேள தன மாமஸததைதப பிறமாமஸத
ால வளாகக விருமபுகிறவனிலும இழிவானவனும கொடிய
மிலலை உயிரைவிட அதிகப பிரியமானது உலகததில ஒனறு
லையனறோ ஆதலால, மனிதன தனனிடததிறபோலவே பிற
டததிலும தயைவைககவேணடும அபபா! ரேதஸிலிருநது
மஸம உணடாவதெனபதில ஸநதேகமிலலை அது மலததுடன
ாநதது அதைப பக்ஷிபபதில தோஷம அதிகநதானே
ாலலாமையே தாமததிறகு இலககணமெனறு வேதநதெரிநத
கள நினைககினறனா ஆதமஞானமுளள மனிதன ஹிமஸை
லாத காமததையே செயயவேணடும சிராததஙகளிலும
கஙகளிலும புரோக்ஷிககபபடட மாமஸம ஹவிஸெனறு சொல
படுகிறது வேதததிறசொனன விதிபபறறி அதைப புசிபபத
ல குறறமிலலை பசுககள யாகததிறகாகப படைககபபடடன
றும வேதவாககியததைக கேடகிறோம இதறகு மாறாக
பபவாகளுககு ராக்ஷஸருககுரிய விதிதான சொலலபபடுகிறது-
ததிரியருககுரிய சாஸதிரவிதியையும சொலலுகிறேன, கேள
ா பராககிரமததினால ஸமபாதித்த மாமஸததைப புஜிபபவ
ககுக குறறமிலலை ராஜனே! முனனாக காடடிலுளள மிருகஙக
லலாவறறையும எலலாத தேவதைகளுககும நைவேதயமாக
கஸதியா மநதிரிதது பரோக்ஷிதது விடடாா அதனால,
டடை சிலாகிககபபடுகிறது மேலும, மறறப பிராணிகளைக
பபதறகாக ஹிமஸிககிற மிருகஙகளைச கொலலலாம தன்
கததை விடாமல [1] வேடடையெனபது இலலை அரசனே!
ருகததிறகுச சமமாக நினறும மிருகததைக கொலலுவனோ
ாலலமாடடானோ பாரதனே! அதனாலேதான ராஜரிஷிக
லலாரும வேடடைககுப போகினறனா அவாகளுககுப
வம பறறாது பூமியிலஇது பாவமும ஆகாது கௌரவரைச
பபிககிறவனே! எலலாப பிராணிகளிடததிலும தயைவைபப்
றகுச சமமான தாமம இவவுலகததிலும அவவுலகததிலும்
றுமிலலை தயையுளள மனிதனுககு இவவுலகததில ஒரு
லும பயமிலலை இவவுலகஙகளும மறற உலகஙகளும தயையுள

[1] வேடடையும யுததமபோனறதெனபதால ஹிமஸையாகாதெனபது.

எவர்களான ரிஷிகளுடையவையே, எவன் தயையை முதன்
யாகக் கருதி எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அபயமளிக்கிறானோ அ
னுக்கு அந்தப் பிராணிகள் அபயங்கொடுக்கின்றன என்று கே
ட்டிருக்கிறோம் மேடுபள்ளங்களிலும் ஸமபூமியிலும் அவன் ப
பட்டாலும் தடைப்பட்டாலும் விழுந்தாலும் தண்ணீரில் ந
தாலும் அடிபட்டாலும் எல்லாப் பிராணிகளும் காப்பாற்று
துஷ்டமிருகங்களும் பிசாசங்களும் ராக்ஷஸர்களும் அவ
கொல்வதில்லை பிறரைப் பயத்தினின்று விடுவிப்பவன் ப
வரும்போது விடுபடுவான் உயிர் கொடுப்பதற்கு மேல
தானம் இருந்ததுமில்லை, இருக்கப்போவதுமில்லை இவ்வுல
தில் தன்னைவிட அதிகப் பிரியமானது ஒன்றுமில்லை என்பது
யம் பாரதனே! மரணமென்பது எல்லாப் பிராணிகளுக்
கஷ்டமானது பிராணிகளுக்கு மரணம் வரும்போது உட
நடுக்கமுண்டாகிறதன்றோ? பிராணிகள், பிணி பிறப்பு மூப
துன்பங்களுடன் ஸம்ஸாரக்கடலில் கிலேசமாக உழலுகின்ற
ஆகிலும், மரணத்திற்குப் பயப்படுகின்றன, காப்பத்திலிருக்
போது மூத்திரம் வியர்வை மலம் இவற்றின் தாங்கக்கூடாத மி
கொடியவையான உப்பு, புளிப்பு, கைப்பு என்னும் ரஸங்களி
வேகின்றன, பிறந்தபிறகும், கினைத்தது கவறியும் விருப்பங்
கெடுக்கப்பட்டும் பலமுறை அடிக்கப்பட்டும் தேகத்தில் ஆ
வைத்து ஸ்வாதீனம் தப்பினவைகளாகக் காணப்படுகின்ற
கும்பீபாகமென்னும் நரகத்திலும் வேகவைக்கப்படுகின்றன
புலஜன்மங்களையெடுத்தும் பலவந்தமாகக் கொல்லப்பட்டும் அ
கடி பயமுறுத்தப்பட்டுமிருக்கின்றன பூமியெல்லாம் திரிந்தா
தன்னைவிட அதிக பிரியமானது ஒன்றுமில்லை ஆதலால்,
லாப் பிராணிகளிடத்திலும் தயையுள்ளவன்தான் நல்ல ப
முள்ளவனுவான் ராஜனே! வாழ்நாள்முழுவதும் மாமஸங்கள்
லாவற்றையும் பக்ஷியாமல் விட்டவன் எல்லாருடைய விசுவா
தையும் சிறந்த மேன்மையையும் அடைவானென்பதில் ஸந்தே
மில்லை உயிருக்கு ஆசைப்படும் பிராணிகளின் மாமஸங்களை
தின்பவர் அந்தப் பிராணிகளாலேயே தின்னப்படுவாரென்ப
எனக்குச் சந்தேகமில்லை பாரதனே! 'மாம்=என்னை' என்று
'ஸ:=அவன்' என்றும் பொருளுள்ள இரண்டு பதங்கள் சேர்ந்
'மாமஸ:' என்றுயிருப்பது 'என்னை அவன் பக்ஷிப்பதற்
அவனை நான் பக்ஷிப்பேன்' என்று பிராணிகளின் கருத்தை
குறிப்பிடுவதாகத் தெரிந்துகொள். ராஜனே! கொல்லுகிறவ
கொல்லப்படுவது நிச்சயம் கட்டுகிறவன் அப்படியே கட்

படுவான திட்டுகிறவன [1] திட்டப்படுவான பகைபபவன பகைக கபபடுவான [2] எவன எநத எநதத தேகததுககு எநத எநதக காரியததைச செயகிருனே அவன அநத அநதத தேகததோ டேயே அவவவறறின பலனை அநுபவிபபான கொலலாமையே சிறநத தாமம கொலலாமையே சிறநத இநதிரியஜயம கொல லாமையே சிறநத தானம கொலலாமையே சிறநத யாகம கொலலாமையே சிறநத பயன கொலலாமையே சிறநத சிநே கிதன கொலலாமையே சிறநத ஸுகம யாகஙகளெலலா வறறிலும தகஷிணை கொடுபபதும தீாததஙகளெலலாவறறி லும ஸநானமசெயவதும எலலாத தானஙகளும கொல லாமைககீடாகாதவை ஹிமஸியாதவனுககு அழியாத தவ முணடாகிறது ஹிமஸியாதவன எபபோதும ஜயிககிருன ஹிம ஸியாதவன எலலாப பிராணிகளுககும தாயும தநதையுமபோலா கிருன கௌரவஸரேஷடனே ! அஹிமஸைககு இநதப பலனும இதறகு மேறபடட பலனுமிருககினறன அநேக நூறறுணடுகளா லும அதன குணஙகளைச சொலவது முடியாது" எனருா

நூறறெழுபததோனபதாவது அததியாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(எந்தப் பிராணியும் உயிரைவிடத் துணியாதேன்பதைப்பற்றி வ்யாஸருக்கும் ஒரு புழுவுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! பெருமபோரில இறககமனமிலலா தவரும மனமுளளவரும கொலலபபடடனரே அவாகள எனன கதியை அடைநதனா? அதை எனககுச சொலலும பெரிய யுதததில உயிரைவிடுவதும மனிதாகளுககுத துயாநதான தா மநதெரிநதவரே! உயிரைவிடுவது மிகக அஸாததியமெனறு எனககுத தெரியும செலவமிருநதாலும இலலாமலிருநதாலும ஸுகமிருநதாலும இலலாமலிருநதாலும இநத ஸமஸாரததிற பிறநத பிராணிகள ஆசையோடிருபபது எபபடி? அதன கார ணததை எனககுச சொலலும நீா எலலாநதெரிநதவரெனறு நான நினைககிறேன" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலலானா

"வேநதனே! செலவமிருநதாலும இலலாவிடடாலும ஸுக மிருநதாலும இலலாவிடடாலும இநத ஸமஸாரததில ஜனிதத

---

1 'கருபயதே' எனறு பாடம கொளளபபடடது

2 மிருகததைக கொனறவன மிருகமாகப பிறநது கொலலபபடு வான எனபது

பிராணிகளெல்லாம் எந்த எண்ணத்தினால் ஆசைவைத்திருக்கி
றனவென்பதற்குக் காரணத்தை என்னிடம் கேள் யுதிஷ்டி
நீ கேட்ட இந்தக் கேள்வி நன்றாயிருக்கிறது ராஜனே! யுதிஷ்
ரனே! வ்யாஸருக்கும் ஒரு புழுவுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணமாகி
இந்தப் பூர்வசரித்திரத்தை உனக்கு உதாஹரிப்பேன் பிர
ஷ்டரான கிருஷ்ணத்வைபாயனரிஷி முன்னர் ஸஞ்சரிக்கு
போது வண்டிப்பாதையில் விரைவாக ஓடும் ஒரு புழுவைக் க
டார் எல்லாப் பிராணிகளின் நடையையும் சப்தத்தை
அறிந்த அந்த ஸர்வஜ்ஞர் விரைவாகப் போகும் புழுவைக் க
'புழுவே! நீ பயந்தவன்போலிருக்கிறாய், வேகமுள்ளவனாக
காணப்படுகிறாய் உன்னிருப்பிடம் எங்கே? உனக்கு யாரி
தில் பயமுண்டாயிருக்கிறது? சொல் என்று கேட்டார் அத
அந்தப் புழு, 'சிறந்த புத்தியுள்ளவரே! பெரிய வண்டிக் கூட்
தின் ஓசையைக் கேட்டு எனக்குப் பயமுண்டாயிற்று இந்த ஓ
கொடிதன்றோ? சப்தம் கேட்கிறது அது என்னைக் கொன்
விடுமென்று அதற்கு விலகிப் போகிறேன் பிரபுவே! மிக
அதிகமான சுமையை இழுத்துக்கொண்டு சாட்டையினால் ஓட்
பட்டுப் பெருமூச்சுவிடும் விருஷபங்களின் சப்தத்தையும் எ
பத்தில் கேட்கிறேன் அவைகளை ஓட்டும் மனிதர்களுடை
பலவகைக் குரல்களும் கேட்கப்படுகின்றன புழுப் பிறப்பாகி
எம்மைப்போன்றவன் அதைத் தாங்கமுடியாது ஆகலால், இ
மிகக் கொடிய பயத்தினின்று விலகிப் போகிறேன் பிராண
ளுக்கு மரணம் கஷ்டமன்றோ உயிர்வாழ்க்கை மிக அரிது ஆ
லால், பயந்து இந்த ஆபத்தில் அகப்படாமலிருக்கும்படி ஓ
றேன்' என்று சொல்லிற்று அது இவ்வாறு சொல்ல, அந்த ரி
அந்தப் புழுவைப் பார்த்து, 'புழுவே! உனக்கு ஸுகமே
விலங்குஜாதியிலிருக்கும் உனக்கு மரணமே ஸுகமென்று நினை
கிறேன் புழுவே! சப்தம் ஸ்பரிசம் ரஸம் கந்தம் இவற்றை
அளவற்ற அநேக ஸுகங்களையும் நீ அறியாய் உனக்கு மரண
நலம்' என்று சொன்னார் புழு, 'ஜீவனானது எல்லாத் தேக
ளிலும் பற்றுள்ளதாயிருக்கிறது மிக்க அறிவுள்ளவரே! இந்
தேகத்திலும் எனக்கு ஸுகமிருப்பதை நான் உணருகிறேன்
ஆதலால், பிழைத்திருக்க விரும்புகிறேன் இந்த ஜன்மத்தி
தேகத்திற்குத் தக்கபடி ஸுகத்திற்கு வேண்டிய விஷயமெ
லாம் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது மனிதர்களுக்கும் விலங்
ஜாதிகளுக்கும் ஸுகத்திற்குரிய விஷயங்கள் வேறுவேறா
பிரிந்திருக்கின்றன பிரபுவே! நான் மானிடஜாதியில் மிகு
தனமுள்ள சூத்திரனாய்ப் பிறந்து பிராம்மணரைப் பகை

ம கொடியவனுகவும லோபியாகவும [1]வடடியினுல ஜீவிய
ணுகவும இருநதேன , குளிாநத சொலலுடனும புததிதோசசி
லாமலும எலலாககாரியஙகளையும வெறுததும தனததை
ாநதமாக வைததுக காபபாறறியும எபபோதும அயலாா
ாததை எடுததுககொாவதிலேயே ஊககபவைததுமிருநதேன
ாடியவனுன நான புசிககையில சுவையுளளவறறை எனககே
ணடிய பொறுமையினுல வேலைககாராகளையும விருநதினாகளை
விடடுப புசிததேன தேவதைசளுககாசவும பிதருககளுக
கவும சிரததைகயோடு ஒருகாரியமும நான செயததிலலை , அன
கேடடவருககு அனனஙகொடுததிலலை , கொடுதத அனனத
யும பிடுஙகிககொணடேன , இராககாலததில பயநது ரகஷய
க எனவீடடிறகுவநது சரணுகதிசெயதவாகளையும நிஷகாரண
க அபயஙகொடாமல தளளிவிடடேன , மனிதாகளுடைய தன
ணியஙகள அனபுளளமனைவி வாகனம அழகான வஸதிரம
லவம இவறறைககணடு வீணில பொறுமைபபடடேன , அயலா
டைய ஸுகததைககணடால ஸகிககமாடடேன , பிறாநனமை
றக கருதேன , மறறவாகளுககுத தாமாாததகாமஙகள மூன
யும கெடுதது என ஸுசததையே அநுஸரிததேன , தயை
லாதவனுககுளள குணஙகளையே வெளியிடும காரியஙகளை
ஜனமததில நான செயதேன , அதைநினைததுத அனபுளளபுத
னை இழநதவனபோல வருததபபடுகிறேன நானசெயத நல
களுககுப பயனை நான காணவிலலை , கிழவியான தாயைப
ிததேன , ஒரு பிராமமணனையும பூஜிததேன பிராமமணரே !
நதரம நலலகுலமும குணஙகளுமுளள அதிதி தறசெயலாய
டிறகுவநது எனனுல பூஜிககபபடடான அதனுல, பூாவஜனம
பகம எனனைவிடாமலிருககிறது அநதநறகருமஙகளாலதான
ன ஸுகததில விருபபமவைததிருககிறேன தபோதனரே !
த நலலகாமததினபலனை உமமிடததில கேடகவிருமபுகிறேன ’
று சொலகிறது

நூறறெணபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

யாஸருக்கும் ஒருபுழுவுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி)

வியாஸா, ‘ புழுவே ! நீ திாயகஜாதியிலிருநதும நலலகாமத
லை பூாவஜனமஞானம தவறுமலிருககிறுப நீ தவறுமலிருபபது
காரியநதான நான என தவவனமையினுல பாாபபகளு

---

[1] ‘ வருததி ’ எனறு பாடம கொளளபபடடது

லேயே உனனைக காபபாறறுகிறேன தவவனமைககு மேலா
வனமை வேறு ஒனறுமிலலை புழுவே! நீசெய்த பாவஙகளி
நீ புழுவாக இருபபது எனககுத தெரியும உனககு இஷடமி
தால மனுஷயஜனமததில சிறநததாமபலனை அடையலாம. க
பூமியிலசெயத காமததினபலனைததான தேவாகளாகவும வி
குகளாகவுமிருநது அனுபவிபபது மனிதாகளிலும வேணடி
பலனகளையும குணஙகளையும பெறறு வாககு, புததி, கை, க
செலவையாயிருபபவரும விதவானகளுமான பாககியசாலி
இருககினறனா பொருளுககாக ஜீவிததிருககும புததிகெட
மனிதனுககு எனனவருமா? புழுவே! தேவதை, பிராமமண
அகனி, சநதிரன, சூரியன, இவாகளைப பூஜிககிறவனும புண
கதைகளைசசொலலுகிறவனுமான மனிதனைக நீ வரலாம அ
ஜனமததில மறறபபிராணிகளை உனககு அடிமையாக நீ அ
பவிககலாம உனககு விருபபமிருநதால வரிசையாகப பிர
மணததனமையையும கொடுபபேன' எனறு சொனனா அந
புழுவானது, 'அபபடியேயாகடடும' எனறுசொலலி நினற
முளளமபனறி உடுமபு காடடுபபனறி மான பறவை சண
ளன சூததிரன வைசியன க்ஷததிரியன எனனும பிறபபுகக
பிறநது அநத எலலாபபிறபபுகளிலும அநதரிஷியைக காண
போயிறறு, ஸததியவாககையுடைய அநத ரிஷி இவவாறுசெ
னதை நினைததுச சிரமேல கைகுவிதது அவா பாதஙகளைப பி
துககொணடது, அபபோது அநதரிஷியைபபாாதது, 'நான
வாக இருநது ராஜபுததிரனானேன இது நான விருமபின
பறற நிலைமை இது பததுததடவைகளால எனககுக கிடை
தது மிகக பலமுளளவையும பொனமாலை பூணடவையுமா
யானைகள எனனைத தூககுகினறன தோகளில காமபோஜதே
துப போாககுதிரைகள பூடடபபடடிருககினறன ஒடடக
ளும கோவேறு கழுதைகளும கடடின வாகனஙகளும எ
குப போகினறன பநதுககளுடனும மநதிரிகளுடனுஙக
மாமலபோஜனததைப புஜிககிறேன மஹானுபாவரே! ஸவ
கததிறகொபபான வீடுகளில விலைபெறற ஸுகமான படுகை
ளில மிகக கொணடாடபபடடுத தூஙகுகிறேன பினனிரவு
லெலலாம ஸூதாகளும மாகதாகளும வநதிகளும இனசொ
களினால தேவேநதிரனைத தேவாகள துதிபபதுபோல எனனை
துதிககினறனா இழிவான புழுஜனமமெடுததிருநத எனகக
பூாவஜனம ஞாபகமிருநதது, ஸததியவாககும அளவறற ம
மையுமுளள உமது அனுககிரகததினாலேதான ஐயா! ந
முனசெயத பாவததிறகு அழிவிருககிறதே மஹாபபிராஜஞ

உமககு நமஸகாரம நான எனனசெயயககடவேன? எனககுக கடடளையிடும உமது தவவனமையினுல கொடுககபபடடனரே இது எனககுககிடைததது?' எனறு சொலலிறறு வயாஸா, 'ராஜனே! இபபோது நீ உனவாககுககளினுல இஷடபபடி எனனைப பூஜிததாய அருவருககததகக புழுஜனமததையடைநத ஞாபகம இபபோது உனககிருககிறதே பணததையே முககியமாகக கொணடவனும கொடியவனும பிறாசொததை அபகரிபபவனு மாகிய சூததிரனுயிருநத உனககு அபபோது இநத எனதரிசனம கிடைததது அதுதான நீ முனசெயத புணணியம திாயக ஜாதியிற பிறநதிருநதபோதும எனனை நீ பூஜிததத்னுலும புண ணியமுணடாயிருககிறது நீ கோவுககாகவும பராமமணாகளுக காகவும போாககளததில உனனுயிரைவிடடு இநத ராஜபுதர ஜன மததிலிருநது பராமமண ஜனமமடைவாய' எனறு சொனனா பிறகு, அநக ராஜபுததிரன ஸுகமடைநது தகஷிணைகள நிரமபக கொடுதது யாகம செயதான, பிறகு, ஸவாககததில அழிவிலலாத பேரினபமபெறறு விளஙகினுன திாயக ஜாதியிலிருநது சூததி ரனுகிறுன சூததிரன வைசியனுகிறுன வைசியன க்ஷததிரியனு கிறுன, சிறநத ஒழுககமுளள க்ஷததிரியன பராமமணனுகிறுன நலலொழுககமுளளபராமமணன புணணியததினுல ஸவாககததை அடைகிறுன

நூறறெணபததோராவது அததயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸருக்கும் ஒரு புழுவுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி)

அரசனே! புழுஜனமததைவிடடு க்ஷததிரியததனமையை அடைநத அநத வீரன பூாவஜனமததை நினைததுககொணடே பெருநதவம செயதான தாமததையும அாததததையும அறிநத வனுகிய அவவரசனுடைய அநதப பெருநதவததைக கணடு உடனே பராமமண ஸரேஷடரான கிருஷணதவைபாயனா அவ னிடம வநது, 'புழுவே! க்ஷததிரியதாமம தேவாகளுடைய தாம மெனறு நினைதது க்ஷததிரியனுடைய தாமத்தினுலேயே பிரஜை களைக காபபாறறககடவாய அதனுல, பராமமணததனமையை அடைவாய பரிசுததமனமுளளவனுயக குணகுறறஙகளை அறிநது குணமுளளவாகளுககு வேணடினவறறைக கொடுததுக குறறங களை நிவருததிசெயது எலலாப பிரஜைகளையும நனகுகாபபாறறு அடககமுளளவனும உன தாமததை அனுஷடிபபதில ஊககமும மனதருபதியும உளளவனுமாயிரு அதனுல, க்ஷததிரியதேகததை

விடடபின பராமமணஜனமததை அடைவாய’ எனறு சொன
யுதிஷடிரா ! அநத அரசனும அமமகரிஷியின சொலலைககேட
காடடிலிருநது வநது திருமபவும தாமமாகப பிரஜா பரிபால
செயதான அரசிறசிறநதவனே ! அநதபபுழுவாயிருநத அர
பிரஜைகளைக காபபாறறின புணணியததினுல விரைவில இற
பராமமண ஜனமததைஅடைநதான பிறகு, சிறநத புகழும சி
ஞானமுமுளள வயாஸா, அபபோது அநத பராமமணனைப பா
பதறகு மறுபடியும வநது, ‘ ஓ ! ஓ ! பராமமணஸரேஷட ! மகி
யுளளவனே ! நீ எவவகையிலும துயரபபடவேணடாம த
தெரிநதவனே ! அவனவன தாமததிறகும ஆசாரததிறகுந
படி, புணணியஞசெயதவன நலல ஜனமஙகளிலும பாபஞசெ
வன கெடட ஜனமஙகளிலும பிறககிறா புழுவே ! ஆதல
மரணததிறகுபபயநது எவவகையிலும துயரபபடாதே த
மெனனும லாபததிறகு மேறபடடது ஒனறுமிலலை. தாமத
உததமம அதைச செய’ எனறு சொனனா அநதபபுழு, ‘
வானே ! உமமுடைய உதவியினுல ஸுகததிலிருநது மேல
ஸுகததை அடைநதேன எனககுத தாமததினுல இபபோ
புணணியஙகிடைததுப பாவம ஒழிநதது’ எனறு சொலலி
ராஜனே ! வயாஸ பகவான சொலலினுல, புழுவானது பெற
கரிய பராமமண தேகததை அடைநதது, (க்ஷததிரியனுயிரு
போது) பூமியில நூறறுசகணககான யாகஙகளின யூபஸதம
தினுல அடையாளம செயதது, பிறகு, பிரமம ஞானிகளிற சி
தாகிய பிரமமலோகததை அடைநதது குநதிபுதரனே ! வயா
சொலலினுல, புழுவானது பாவததைப போககிப புணணிய ப
களையும நிததியமானபரபபிரமமததையும அடைநதது புத்ர
புணணிய க்ஷததிரமான குருக்ஷ்ததிரததில யுததததில செ
லபபடட அநத க்ஷததிரிய ஸரேஷடாகள புணணிய கதியை
அடைநதிருககினறனா ஆதலால், நீ துயரபபடாதே ” என

நூறறெணபததிரணடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஞானம் தவம் தானம் இவற்றின் சிறப்பைப்பற்றி மைத்ரேயருக்
வ்யாஸருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, “ ஸாதுககளிற சிறநத பிதாமஹரே ! ஞா
தவம தானம இவறறுள எது சிறநதது ? உமமைக கேடகிறே
அதை எனககுச சொலலும ” எனறு கேடக, பீஷமா சொ
லலானா

"இந்த விஷயத்திலும மைத்ரேயருக்கும் வ்யாஸருக்கும் நடந்த ஸம்வாதமாகிய ஒரு பழைய இதிகாசத்தைக் கூறுகின்றனா ராஜனே! வ்யாஸா யாருக்குந்தெரியாமல ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு காசியில[1] ஒரு வீட்டில ஸவதந்திராதிகாரியான மைத்ரேயரிடம் சென்றா ரிஷிஸ்ரேஷ்டரான மைத்ரேயா வ்யாஸா மாறுவேஷத்துடன வந்திருப்பதை அறிந்து பூஜித்து உயாந்த போஜனத்தைப் புசிப்பித்தா சிறந்தமனமுள்ள வ்யாஸா, சுவை முதலிய குணங்களுள்ளதும வேண்டினவையெல்லாம நிரமபினதுமான அந்த உயாந்த அன்னத்தைப் புசித்துத் திருப்தியடைந்து எழுந்திருக்கையில நகைத்தா அவா நகைப்பதை மைத்ரேயா கண்டு, வ்யாஸரைநோக்கி, 'தாமாத்மாவே! நீா நகைத்ததற்குக் காரணம சொல்லும சிறந்ததவமும தைரியமுமுள்ள உமக்கு மகிழச்சி எதனால வந்தது? வித்வானே! உம்மை நமஸ்கரித்து அபிவாதனம செய்து இதை உம்மிடத்தில தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன இப்போது, உமக்குத் தவபாக்யமும எனக்குச் சுகபாக்யமுமிருக்கின்றன ஐயா! மஹானுபாவரே! தவச்செல்வத்திற்கும ஸுகத்தைத்தரும பொருட்செலவத்திற்கும தனித்தனிச் செய்கைகளிருக்கின்றன தனித்தனி நடக்கைகளாகிய இவ்விரண்டிற்குமுள்ள வித்தியாசம சிறிதென்று நான நினைக்கிறேன தவச்செல்வம எல்லா நன்மைகளையும சோபபதனால சிறந்ததென்றும நினைக்கிறேன' என்றுகேட்டா வ்யாஸா, 'பொருளைமிகுதியாகச் செலவழித்தத்தனாலும மிகுதியாக இன்சொற்சொன்னதனாலும எனக்கு நகையுண்டாயிற்று வேதவாக்கியம பொய்யாமா? வேதம என பொய்சொல்லும? பிறருக்குத் துரோகமசெய்யக் கூடாதென்றும கொடுக்கவேண்டுமென்றும ஸத்தியம சொல்லவேண்டுமென்றும மூன்று சொற்களையே மனிதனமேன்மையைப் பற்றிச் சொல்லுகின்றது இப்படி வேதத்திற்சொன்னதையே ரிஷிகள முன்னமே அனுஷ்டித்திருக்கின்றனா இப்போது நான செய்வதும முன்னமே கேட்டதும இதுதான தாகித்தவனுக்கு வெறுப்பில்லாத மனத்துடன தண்ணீாகொடுப்பது சிறியகொடையாயினும பெருமபலனைத் தருவதாகிறது தேவாகள உம்மால ஆராதிக்கப்பட்டனா அதனாலேதான என்னுடையதரிசனத்தை உமக்குக்கொடுத்து அனுக்கிரகித்தனா பிரபுவே! மஹாயாகங்களைச்செய்தவாபோலச் சிறந்தலோகங்களை ஜயித்தீா இந்தப்பரி

[1] 'ஸவைரிணமநூலே' என்னும பாடமகொள்ளப்பட்டது 'ஸவைரிணீகுலே' என்னும பாடத்துக்கு, 'ஸவதந்திரமான ரிஷிக்கூட்டம இருக்கும வீட்டில' என்பது உரை

சுத்தமான தானத்தினாலும் தவத்தினாலும் மகிழ்ந்தேன் புண்ணியம் செய்பவனுடையமணம் தூரத்திலேயே வீசுகிறது புண்ணியத்தைப்பார்த்ததனாலும் எனக்கு ஸந்தோஷமுண்டாயிற்று உடைய நல்லவாஸனை வீசுகிறது அது உம்முடைய காமாலுடானத்தினாலுண்டானதென்று நினைக்கிறேன் ஐயா! சந்தபூசசினால உண்டாகும் வாஸனைபோன்றதுதான் ஸத்காமத்தில்ஸம்பாதிக்கப்பட்டவாஸனையும் பராம்மணரே! தானந்து எல்லாப்புண்ணியங்களிலும் மேலான புண்ணியம் மற்றப்புண்ணியங்கள் இல்லாவிடினும் தானமே சிறந்ததாகும் வேதத சொன்ன எந்த உயர்ந்தகாமங்களை ரிஷிகள் சிலாகிக்கின்றன அவற்றுளெல்லாம் தானம் மிகச்சிறந்ததென்பதில் எனக்கு மில்லை தானஞ்செய்தவர்களால் உண்டாக்கப்பட்ட வழியிலத புத்திமான்கள் நடக்கின்றனர் அவர்கள் உயிரைக்கொடுப்பவ ளன்றோ? அவர்களிடத்திலேதானே தர்மம் வேரூன்றியி கிறது? நன்றாக வேதாத்யயனம் செய்வதும் இந்திரியங்களை அ கித் தவஞ்செய்வதும் எல்லாவற்றையும்விட்டு ஸந்யாஸஞ்செ கொள்வதும்போலவே தானமும் சிறந்தது ஐயா! நீர் ஸ்வர்க விருந்தே மேலானநன்மையை அடையப்போகிறீரன்றோ? பு சாலியான மனிதன் சௌக்கியத்திலிருந்தே அதிக சௌக லாபத்தை அடையலாம் இது நாம் கண்காட்சியாகப் பார்க கூடிய விஷயம், ஸந்தேகமில்லை பாக்கியமுள்ளவர்கள் பொரு அடைகின்றனர் அதனால், தானத்தையும் யாகத்தையும் அ பின் ஸ்வர்க்கத்தையும் அடைகின்றனர் சிறந்தபுத்தியுள்ளவ ஸ்வர்க்கத்திற்குப்பின் துக்கமும் துக்கத்திற்குப்பின்ஸ்வர்க்கமும் இ கையாகவே நிச்சயமாகக் காணப்படுகின்றன இவ்வுலகில் மனுக்குப் புண்ணியம் ஒன்று பாவம் ஒன்று புண்ணியமும் பாவமல்லாதது வேறு ஒன்று என [1] மூன்றுவகையான ஒழுக்கங்க புத்திமான்கள் சொல்லுகின்றனர் [2] பிறருடைய நல்லொழுக்கத்தை யாரும் நினைப்பதில்லை அவருடைய பாவத்தைமட நினைக்கிறார்கள் அவனவனுக்குரிய காமத்தினால் நடப்பது பு ண்ணியமுமன்று, பாவமுமன்று யாகத்தையும் தானத்தை தவத்தையும் செய்யும் மனிதர்கள் புண்ணிய காமம் செய்ப பிராணிகளுக்குத் தீங்குசெய்யும் ஜனங்கள் பாவம் செய்ப பிறர் திரவியத்தை அபகரிப்பவரும் துயரப்பட்டுக் கெடுகி

1 'தரிவிதாணி' என்றபாடம் கொள்ளப்பட்டது

2 கீழே சொல்லும் இலக்கணங்களாலேயே புண்ணியபாவங் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்

னர் இவ்விருவகையில சேராத காமஙகள புணணியமும பாவமு மலல லோபியாயிராதவன எபபோதும இனததாருடன புசிக கிறுன யாசிப்பவருககுக கொடும அதிாஷடஙகெடுவதனுல திரவியஙகள அழிகினறனவேயனறி அநுபவிபபதனுல அழிவ திலலை விளையாடும, விருததியடையும, உறசாகமாயிரும, கொடும, கொடுபபதில ஆசையோடிரும ஞானிகளும யோகிக ளும உமககு மேலாகார' எனறு சொனனுர

நூற்றேணபததுமூனருவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(மைத்ரேயநுக்தும் வ்யாஸநுக்தும் நடந்த ஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி)

பூாவபுணணியததினுல மிகக ஐசுவரியமுளள குலததில பிறநதவரும சிறநத புததியும கிரமபின கேளவியுமுளளவருமான மைதரேயா, வயாஸா இவவாறு சொலலக கேட்டு, 'மிகத தெரிந தவரே! நீா எனன சொலலுகிறீரோ அது அபபடியேதான ஸந தேகமிலலை பிரபுவே! நான உமது அநுமதியினமேல ஒனறு பேசவேணடும' எனறு சொனனுர

வயாஸா, 'சிறநத புததியுளள மைதரேயரே! நீா எதைஎதை எவவளவுஎவவளவு எபபடிஎபபடிச சொலல நினைககிறீரோ அதையதையெலலாம அபபடிஅபபடியே சொலலும நீாசொல வதைக கேடக விருமபுகிறேன' எனறு சொனனுர

மைதரேயா, 'உமது சொல சொறகுறறம பொருடகுறற மிலலாததும உணமையுளளதுமாயிருககிறது நீா கலவியினுலும தவததினுலும பரிசுதத புததியுளளவரெனபதில ஸநதேகமில லையே நீாபரிசுததாதமாவாயிருபபதனுல நீாவநதது எனககு மிகப பெரிய லாபம மறுபடியும எனபுததியினுல நான மிக கிரமபின தவமுளளவனுக எனனை நினைககிறேன மேலும, உம மைக கணடமாததிரததினுலேயே எனககுப பெருநனமையுணடா யிறறு எனனறிவினுலும பூாவபுணணியததின இயறகையினுலும உமமுடைய இநத அநுககிரகம கிடைததெதெனறு நினைககிறேன தவம கலவி ஜனமம இவை பிராமமணததனமைககுக காரணங கள இமமூனறு குணஙகள சோநது பிரமமசாரி விரதஸநானம செயதவன பிராமமணனுகிறுன அநதப பிராமமணன திருபதி அடைநதால பிதருககளும தேவாகளும திருபதி அடைகின

றனா கலவியுளளவாகளுககுப பிராமமணனைத தவிர சி
தவா யாருமிலலை க்ஷததிரியனும வைசியனும பிராமம
னிலலாவிடடால உபநயனமுதலிய ஸமஸகாரஙகளிலலாமல கெ
டடுபபோகினறனா சூததிரனும நானகு ஆஸ்ரமததாருக
தகுநதபடி பணிவிடை செயயாமல கெடடுபபோகிறுன நான
வாணஙகளும புணணியபாவஙகளும உணமையும பொயயும இ
லாமறபோனால உலகமே குருடடிருளாயவிடும ஒனறும பு
படாது நனருகச செவவைபபடுததபபடட நிலததில எப
மனிதன பலனை அடைகிருனே அபபடியே கலவியுளளவனுக
தானம செயபவன தானபலனை அடைகிருன கலவியும ஒழுக
முளள பிராமமணன தானததைப பெறறுககொளளக கிடைக
மறபோனால பணககாரருடைய பணம வீணுகிவிடும இபபடி
ஞானமிலலாதவன அனனததைச கெடுககிறுன அநத அன
மும ஞானமிலலாதவனைக கெடுககிறது தெரியாதவன எ
அனனததைப புசிததுக கெடுகிருனே அநத அனனம மறறொ
ருகிய அனனம போடுகிறவனையும கெடுககிறது விதவான அ
னததைப புசிததால அவன மறுபடியும அதை விருததிசெய
திறமையுளளவனெனறு சொலலுகினறனா அவனும அ
அனனததினுல விருததியாகிறுன ஆதலால, இநத வேறுப
டுடபமானது அனனததைத தான உபயோகிககாமல பிரா
ணனுககுக கொடுககவேணடும, நிசசயம விதவானுன
இறநதுபோன பிதருககளையும தேவாகளையும எபபோதும க
யேறறுவான கொடுககிறவனுககு எனன புணணியமிருககிறதோ
அநதப புணணியமே வாஙகுகிறவனுககுமிருககிறது [1] ஒரு ச
ரததுடன வணடியோடாதெனறு ரிஷிகள நினைககினறனா
வியும ஒழுககமுமுளள பிராமமணா எஙகேயிருககினறனரோ
அஙகே தானததின நலல பயனை இமமையிலும மறுமையி
அடையலாம பரிசுததமான பிறபபுளளவாகளும எபபோ
தவததில மிகக ஊககமுளளவாகளும தானமும அதயய
முளளவாகளும தாம எபபோதும பூஜிபபதறகு மிக உரிய
தேவயானமெனனும ஸவாககமாககம அநத ஸாதுககள
செயயபபடடது, அது மாறுவதிலலை அவாகள தாம எகக
மும யாகஙகளை நடததி ஸவாககததிறகழைததுககொணடுபோ
றவா' எனறு சொனனா

1 வாஙகுகிறவன கொடுககிறவன

நூற்றெண்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(மைத்ரேயருக்கும் வியாஸருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி)

மைத்ரேயர் இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட வ்யாஸபகவான், அவரைப்பார்த்துத் திரும்பவும் சொல்லலானார் 'நீர் இதை அறிந்திருப்பதும் உமது எண்ணம் இவ்வகையாயிருப்பதும் பாக்கியமே இவ்வுலகம் குணங்களையே அதிகமாகப்புகழ்கிறது அழகினாலும் இளமையினாலும் செல்வத்தினாலும் கல்வியினாலும் உண்டாகும் காவங்கள் நல்லகாலமாய உம்மை மூடிக்கொள்ளவில்லை இது உமக்குத் தேவர்களின் அனுக்கிரகம் ஆதலால், தானம் அதிக குணங்களுள்ளதென்பதைப்பற்றி உமக்குச்சொல்வேன் அதைக் கேளும் இவ்வுலகத்திலுள்ள தாமசாஸ்திரங்கள் அனுஷ்டானங்கள் அனைத்தும் வேதத்தை முன்னிட்டு நாளடைவில் வந்திருக்கின்றன நான் தானத்தைச் சிலாகிக்கிறேன் நீர் தவத்தையும் ஞானத்தையும் சிலாகிக்கிறீர் தவமானது வேதத்தைச் சுத்தப்படுத்துகிறது தவம் ஸ்வர்க்கத்திற்குச் சாதனமாயிருக்கிறது தவத்தினாலும் வித்தையினாலும் பெரும்பயனை அடைகிறானென்றும் நாம் கேட்டிருக்கிறோம் என்னவகையான வேறு பாவமிருந்தாலும் அதையெல்லாம் தவத்தினாலேயே போக்கிவிடலாம் வேதங்களில் கரைகண்ட பிராமமணன் என்ன என்ன பலனைக்கருதித் தவம்செய்கிறானோ அவற்றையெல்லாம் அடைகிறான் (பிறரால்) எட்டமுடியாததும் வெல்லமுடியாததும் (தவத்தாலன்றிப்) பெறமுடியாததும் தாண்டமுடியாததுமாகிய எல்லாவற்றையும் தவத்தினால் அடையலாம் தவம் எல்லாவற்றிலும் வலிது கட்குடியனும் பொன்னைத் திருடுகிறவனும் சிசுஹத்திசெய்கிறவனும் ஆசாரியன்மனைவியைச் சேருகிறவனும் தவத்தினால் எல்லாப்பாவங்களையும் தாண்டிப் பாவத்திலிருந்து விடுபடுகின்றனர்[1] எல்லாவற்றையும் அறிந்தவன் கண்ணுள்ளவன் தவமுள்ளவனை எப்படியிருந்தாலும் கண்ணுள்ளவனென்றே சொல்லுகின்றனர் அவர்களை எப்போதும் நமஸ்கரிக்கவேண்டும் கல்விச்செல்வமுள்ளவர் தவமுள்ளவர் அனைவரும் பூஜிக்கத்தக்கவர் தானங்கொடுப்பவர் இறந்தபின் ஸ்வர்க்கத்தையும் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் செல்வத்தையும் அடைகின்றனர் பாக்கியசாலிகள் அன்னதானம்செய்வதனால் இந்தலோகத்தையும் பிரமம

[1] வேறுபாடம்

லோகததையும அதறகுமமேலான லோகததையும அநதலோ
களிலுளள ஸுகஙகளையும அடைகினறனா இவாகளால பூஜிக
பெறறவாகள இவாகளைப பூஜிககினறனா இவாகளால கெ
விககபபடடவாகள இவாகளைக கௌரவிககினறனா கொ
பவன எஙகெஙகேபோனுலும அஙகஙகே புகழபபடுகிறுன இ
ஒருகாமததைசசெயதாலும செயயாவிடடாலும [1] அவவவற
பலனகளை அடைகிறுன, மேலேபோனுலும கீழேயிருநதா
தனககுரிய லோகஙகளிலேயே ஸஞசரிபபான மைதரேய
நீா ஒருகால எநத அனனஙகளையும பானஙகளையும கொ
பீரோ அவறறைத திருமபவும அடைவீா நீா புததிசாலி, ந
குலததிறபிறநதவா, கலவியுமதயையுமுளளவா, இளமபிர
மானமனைவியையுடையவா, தவமுளளவா, தானததிலே
ஊககததோடிருமம, கணவன தனமனைவியினிடம மகிழநதிரு
துமம அமமனைவியும தனகணவனிடம மகிழநதிருபபதுநத
கிருகஸதாகளுககு முதனமையான சிலாககியமெனறு அறி
இவவாறு நடககுமவீடடில எலலாககலியாணஙகளும நடகக
மஹானுபாவரே! தணணீரால தேகததிலிருககும அழுககைச
தபபடுததுவதுபோலவும தீபததால இருளைபபோககுவது பே
வும தானததினுலும தவததினுலும விஷணுவின ஆராதனத
லும பராமமணன பவககடலைக கடநதுவிடுவான தமகரு
களினுல ஸததவகுணம விளஙகினவாகளும தவஙகளினுல தூய
முளளவாகளும விததையினுல அஞஞானநதீாநதவாகளுமா
மனிதாகளைக கரையேறறுவதறகு விஷணு இருபபதாக நினைக
படுகிறுா எககாலமுமம அவரிடததில பகதிவைதது அவருககு ஆ
தனஞசெயது அவரை நமஸகாரமசெயயும அஷடாகஷரம
ரததைக கைபபறறி அவரிடம பகதிவைததவா கெடுவதில
பிரணவததைததியானிதது உணமைபபொருளில பகதிவை
தவா இவவுலகததிலிருககினறனா அவாகளால எலல
பாவததையுமபோககி ஆதமாவைப பரிசுததமாககசசெயதுகொ
ளககடவீா மைதரேயரே! நனமை அடையககடவீா, நல
நான வீடடிறகுப போகிறேன நான சொனனதை மனத
வைககவேணடும அதனுல, நனமையுணடாகும' எனறுா பிற
மைதரேயா அவருககுப பிரதகஷிண நமஸகாரஙகளைசசெய
கராஙகுவிதது, 'பகவானேன நீஙகள கேஷமமாக இடமசேரககட
கள' எனறு சொனனுா" எனறுா

---

[1] தானமவாஙகுபவரின புணணியபலனகளை அடைகிறுன

நூறறெணபததைநதாவது அதயாயம.

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஸ்கிரீ தர்மத்தைப்பற்றிய ஸுமனைசாண்டிலிகளின் ஸம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, "தாமநதெரிநதவரெலலாரிலும சிறநதவரே! பிதாமஹரே! பெணகளின நலலொழுககததைபபறறி உமமிடம கேடகவிருமபுகிறேன அதை எனககுசசொலலும" என றுகேடக, பீஷமா சொலலலானா "தேவலோகததில கேகயராஜன மக ளாகிய ஸுமனையெனபவள, எலலாபபொருளகளும அவறறின இயறகைக குணஙகளும தெரிநதவளும சிறநதமனமுளளவளு மாகிய சாணடிலியெனபவளைப பாாதது, 'சிறநதவளே! என்ன ஒழுககததினலும எனனசெயகையினலும நீ எலலாபபாவஙகளை யும போககித தேவலோகததிறகுவநதாய? நீ உனதேகஒளியினல அகனிஜவாலைபோல ஜவலிததுககொணடும இனிமையினல சநதிர னது புதலவிபோலப பிரகாசிததுககொணடும ஸவாககததிறகு வநதிருககிருய தூயஆடைகளைஉடுததுக களைபபினறி விமானததி லேறிககொணடு ஆயிரமடஙகு அதிகமான பிரபாவததோடு சிறந தவளாக விளஙகுகிருய அலபமானதவம தானம விரதஙகளினல நீ இவவுலகம வநதவளலலை நீ எனககு உணமையைச சொலலக கடவாய' எனறுகேடடாள ஸுமனை இவவாறுகேடக, சாண டிலி அழகிய நகைமுகமுளளவளாகி ஸுமனையைப பாாதது மதுரமாயும சாநதமாயும பினவருமசொலலைச சொலலலானுள

'நான காஷாய வஸதிரஙகளை உடுததும மரவுரிகளைப போாத தும மொடடையடிததுககொணடும சடை வளாததுககொணடும தேவததனமை அடையவிலலை நான என கணவருககு வேண டாத சொறகள கடுஞசொறகள இவறறையெலலாம ஒருகாலும பேசாமல ஜாககரதையாயிருநதேன, தேவாகளையும பிதருககளை யும பிராமமணாகளையும பூஜிபபதில தவறுதலினறியும எபபோ தும ஊககததோடு மாமியாா மாமனாகளுககு அடஙகியும இருப பவள, கோடசொலலபபோகேன அநத எணணம எனமனத திலுமிராது நிறகததகாத இடஙகளில நிறகிறதிலலை வெகுநேரம பேசுவதிலலை பிசகானசிரிபபையும கணவருககு இனனுதசெயகை யையும தெரிநதும தெரியாமலும எவவகையாகவும செயயேன காரியததிறகாக வெளியிறபோன கணவா வீடடிறகு வநதபோது பகதியோடு ஆஸனமகொடுததுப பூஜிபபேன எநத அனனம

அவா சாபபிடடப பாககவிலலேயோ, எநத ஆகாரததையும ப
ணததையும லேகியததையும அவா விருமபுவதிலலேயோ, அவற
யெலலாம நான விடடுவிடுவேன குடுமபததிறகாகக ,கணவ
கொணடுவரபபடடனவெலலாம செயயததககவைகளோ ந
உடனே அவறறையெலலாம செயவிபபதும செயவதும வழக
தினநதோறும தரேதாககினிகளை ஊககததுடன காபபாறறி
டைச சுததமாககசசெயவிததுப பிளளைகளை வளாததுப பெண
நனனடையில பழககிவருவேன எனவிருபபஙகளை விட
காபபததைக காபபதில ஜாகரதையோடு இருபபேன குழந
களைத திடடுவதையும துனபபபடுததுவதையும அவாக
கோபிபபதையும எபபோதும விடடிருபபேன என வீட
தானியஙகளிறைநதிரா சோறறுபபருககை இறைநதிராது
டில பசுககளைப புல தணணீாகளுடன எனதேகததின இரத
தைபபோல அபிமானம வைததுபபாாபபேன எழுநது சுத
செயதுகொணடு பிராமமணாகளுககுப பிசசைபோடுவேன
கணவா ஏதோ ஒருகாரியததைபபறறி ஊரைவிடடுப போ
ராயின அபபோது அநேக மஙகளாசாரஙகளையும தவததை
செயதுகொணடிருபபேன கணவா தேசாநதரம போனபே
மையிடுவதையும கோரோசனையையும ஸநானமசெயவதை
புஷபசநதனஙகளையும அலஙகாரததையும விருமபுவதிலலை ஸ
மாகததூஙகினகணவரை அவஸரமான காரியஙகளுககாகவும
காலுமஎழுபபினதிலலை அதனாலதான எனமனததுககுத திரு
உணடாகிறது ஸுகமாகததூஙகும கணவரை எழுபபேன
யுறறகணவரைக காபபாறறுவேன குடுமப காாயததைபபற
ஒருகாலும கணவரைக கஷடபபடுததமாடடேன ரகஸயத
ஒருகாலும வெளியிடேன வீடடைச செததைககுபபை இன
சுததமாக வைததிருபபேன இநதத தாம மாாககததைச
தையுடன காபபாறறும பெணணானவள ஸதிரீகளுள அருந
"போலவே ஸவாககலோகததில பூஜிககபபடுவாள" என
சிறநதவழும சிறநத பாககியமுமுளள அநதச சாணடிலி
இநதப பதிவரதாதாமததை ஸுமனைககுச சொலலி அபபோ
அநதாததானமானாள பாணடவனே! இநதசசரிததிரத
புணணிய காலஙதோறும படிபபவன தேவலோகததை அடை
நநதவனததில ஸுகமாக வஸிபபான" என்றார்

—

நூற்றெண்பத்தாறுவது அத்யாயம்

தானதர்ம பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் விஷ்ணு ஆராதனம் முக்கியமென்பதைப் புண்டரீகருக்கு உபதேசித்தது)

யுதிஷ்டிரா, "மகாத்மாக்களால் அறியப்படுவதும் அனுஷ்டிக்கப்படுவதுமாகிய சிறந்த காமம் என்ன? எல்லாச்சாஸ்திரங்களின் ஸாரத்தையும் எடுத்து அனுக்கிரகத்தினால் எனக்குச் சொல்லவேண்டும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"ராஜனே! ஸம்ஸாரத்தைவிடுவிப்பதாகிய இந்தப்பரமரகஸ்யத்தைக் கேள் நீ இதைக்கேட்டு நன்றாக அறியவேண்டும் முற்காலத்தில் புண்டரீகரென்னும் பிராம்மணர், புண்ணியதீர்த்தக்கரையில் ஜபம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, யோகத்திலிருப்பவராகிய நாரதமுனிவரைக்கண்டு, 'எது சிறந்தது?' என்றுகேட்டார் அவருக்கு, நாரதர், லோகத்திற்கு பிதாமாவான பிரம்மதேவர் சொன்னதைச் சொல்லலானார் 'ஐயா! மிகச் சிறந்ததான ஞானயோகத்தைப்பற்றிச் சொற்சுருக்கமும் பொருள்விரிவுமுள்ளதும் வேதங்கள் தர்மசாஸ்திரங்கள் இவற்றின் அர்த்தங்களுக்கு ஒத்ததுமாகச் சொல்லுகிறேன் ஊக்கத்துடன் கேளும் பிரகிருதிக்குமேற்பட்ட புருஷனென்பவன் இருபத்தைந்தாவது தத்வமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறானன்றோ? அவனேதான் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஆத்மாவாகிய நரன் என்று சொல்வது நரனிடத்தில் உண்டான மற்ற (இருபத்துநான்கு) தத்வங்களையும் நாரங்களென்று சொல்லுகின்றனர் அவற்றை அயனமென்னும் இருக்குமிடமாகக்கொண்டிருப்பதனால் அவருக்கு நாராயணரென்று பெயர்வந்தது ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் உலகமனைத்தும் நாராயணரிடத்திலிருந்தே உண்டாகிறது, பிரளயகாலத்தில் திரும்பவும் அவரிடத்திலேயே லயிக்கிறது நாராயணரேதாம் பரப்பிரம்மம் அவரே பரத்தவம். பரத்துக்கும் பரம் அவரே அவருக்குமேல் ஒன்றுமில்லை வாஸுதேவரென்றும் விஷ்ணுவென்றும் ஆத்மாவென்றும் அவரையே அறிகின்றனர் அவர் ஒருவரே பலபெயர்களினால் எல்லாச் சாஸ்திரங்களிலும் சொல்லப்படுகிறார் எல்லாச்சாஸ்திரங்களையும் கடைந்தும் பலமுறை ஆராய்ந்தும், நாராயணரை எப்போதும் தியானம் செய்யவேண்டுமென்பது ஒன்றுதான் நன்கு நிச்சயிக்கப்பட்டது ஆதலால், நீர், சாஸ்திரங்களில் விரிவாகச் சொல்லப்பட்ட காடுகள்போன்றவை எல்லாவற்றையும்விட்டு, மனது சிரத்தையின்றி, ஜனனமில்லாதவரும் எங்குமிருப்பவருமான

நாராயணரைத் தியானம்செய்யும் சோம்பாமல் ஒருமுகூர்த்தம
னும் நாராயணரைத் தியானம்செய்பவன் அவருடையபத்தை அ
கிறான் அவரையே எப்போதும் நினைத்திருப்பவன் அடையக்கே
வேண்டுமோ? 'நமோ நாராயணாய' என்னும் அஷ்டாக்ஷரிய மூ
த்ரத்தை எவன் அறிகிறானோ அவன் மரணகாலத்தில் அதை ஜபிப
னால் அந்த விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைகிறான் தன்னன்மைக
கருதுகிற மனிதன் கேட்பது சிந்திப்பது பாடுவது துதிப்பது பூ
ப்பது முதலிய காமங்களினால் அந்தப்பரப்பிரம்மத்தை எப்போதும்
திக்கவேண்டும் நாராயணரை நம்பினவனிடத்தில் பாவம் பற
அவர் உதயமான சூரியன்போல் எல்லா உலகத்தையும் பரிசுத்தம
செய்கிறார் பிரம்மசாரி கிருகஸ்தன் வானப்பிரஸ்தன் ஸந்யாஸி இ
நான்கு ஆஸ்ரமிகளும் விஷ்ணுவுக்கு ஆராதனம் செய்யாமல் பரகதி
அடைவதில்லை அவரிடத்தில் பக்தியானது அனேகமாயிரம் ஜன
ளெடுத்தும் பெறுதற்கரிது நல்லதவமுள்ளவரே! ஆதலால், பக
ளிடத்தில் கிருபையுள்ள அந்தப்பகவானை ஆராதிக்கக்கடவீர்'
ரார் நாரதர் இவ்வாறுசொல்ல, அந்தப்பிராம்மணர் ஹரியை
தித்தார் தாமரைக்கண்ணரும் சங்கசக்கரங்களைகளை ஏந்தினவ
கிரீடத்தையும் குண்டலங்களையும் தரிப்பவரும் ஸ்ரீவத்ஸமும் கெ
துபமும் மார்பில்விளங்குபவரும் தேவஸ்ரேஷ்டர்களுக்கும் ஈஸ
ருமான அந்தப் பகவானைக் கனவிலும் பாபரப்புடன் நமஸ்கரித்த
பிறகு, வெகுகாலமானபின் வேதபுருஷர்களாலும் தேவகந்தர்வ
னர்களாலும் துதிக்கப்பெற்ற அந்த விஷ்ணு பிரத்யக்ஷமானா
புலன்களுக்கும் எட்டாதவரும் யோகிகளுக்கு ஆதாரமுமாகிய அ
பகவானன விஷ்ணு எல்லாராலும் பூஜிக்கப்பெற்றவராய அ
புண்டரீகருடன்கூடவே தமது லோகத்திற்குச் சென்றார் அர
சரே! ஆதலால், நீயும் அவரிடத்திலேயே பக்திசெய்து அவரை
தஞ்சமாகக்கொண்டு ஆராதித்து, தியானித்தபடி, அந்தப் புருஷோ
மரை அடையலாம் ஜரையும் மரணமுமில்லாதவரும் ஒப்பற்றவ
தியானிக்கத்தக்கவரும் ஆதியும் அந்தமுமில்லாதவரும் ஸகுண
அகுணமாயிருப்பவரும் முதல்வரும் மிகப்பெரியவரும் மிகக்
ணியவரும் உவமையற்றவரும் தாம் எல்லாவற்றிற்கும் உவமை
யிருப்பவரும் யோகிகளின் ஞானமட்டும் எட்டத்தக்கவரும் மூவு
களுக்கும் ஆசாரியரும் ஈஸ்வரருமாயிருக்கும் விஷ்ணுவைச் சர
அடை" என்றார்.

நூற்றெண்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

தானதாமபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(இன்சொல்லின் சிறப்பைப்பற்றி ஒருராக்ஷஸனுக்கும் ஒருபிராம்மணனுக்கும்நடந்த ஸம்பாஷணை.)

யுதிஷ்டிரர், "பரதஸ்ரேஷ்டரே! ஸாமதானங்கள் இரண்ட
ள் எது மிகச்சிறந்ததென்று நீர் நினைப்பது? இவ்விரண்டனுள்
லானதை எனக்குச் சொல்லும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்ல
ார்

"புருஷஸ்ரேஷ்டனே! ராஜனே! ஒருவன் இன்சொல்லினால்
ழுவிக்கப்படுகிறான் மற்றொருவன் கொடையினால் திருப்தி
டைவிக்கப்படுகிறான் மனிதர்களின் இயற்கையை அறிந்து ஸாம
னங்களிரண்டில் ஒன்றைத் தழுவவேண்டும் இன்சொல்லின்
ணங்களை முதலில் கேள் கொடியபிராணிகளையும் இன்சொல்லி
் வசப்படுத்தலாம் இந்தவிஷயத்தில், காட்டில் ஒருபிராம்மணன்
் ராக்ஷஸனால் பீடிக்கப்பட்டு விடப்பட்டானென்னும் பழைய இதி
ஸம் கூறுகின்றனர் அதைச் சொல்லுகிறேன் சிறந்தபுத்தி
ள ஒருபிராம்மணன் மனிதரில்லாத ஒருகானகத்தில் பக்ஷிக்கத்
டங்கின அரக்கனால் பீடிக்கப்பட்டுக் கஷ்டத்தையடைந்தான்
ந்தபுத்தியும் நிரம்பினகல்வியுமுள்ள அந்தப்பிராம்மணன் மிக்க
ங்கரமான அந்த ராக்ஷஸனைக்கண்டு அச்சப்படாமலும் விசனப்
ாமலும் அவனுக்கு இனியசொல்லையே சொன்னான் ராக்ஷஸன்,
ன்சொல்லுக்காக அவனைக்கொண்டாடி அவனைநோக்கி, 'நான்
னால் வெளுத்தும் இளைத்துமிருக்கிறேன்? இந்தக் கேள்விக்கு
மொழிசொல்ல விடுபடுவாய்' என்றுகேட்டான் அந்தப் பிராம
ன், அவனைப்பார்த்துச் சற்றுநேரம் ஆலோசித்துப் பயப்படா
ம் அவஸரப்படாமலும் கேள்விக்கு மறுமொழி கூறலானான்
வேறுதேசத்திலும் வேறுஜனங்களிடத்திலும் இருந்துகொண்டு
அன்பரைவிட்டு உபபற்றபோகங்களை அனுபவிக்கிறாய், அத
், வெளுத்துமிளைத்துமிருக்கிறாய் ராக்ஷஸனே! உன்னால் செம
யாக ஆதரிக்கப்பட்ட ஸ்நேகிதர்களும் உன்பிழையினால் உன்னைவிட
க்கவேண்டும், அதனால், வெளுத்தும்இளைத்துமிருக்கிறாய் ஜீவன
லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தும், ஜீவனத்திற்குரிய உபாயங்
ாயில்லாம் வெறுத்துப் பெரியலாபங்களை நீ எண்ணமிட்டுக்
ாண்டிருக்கவேண்டும், அதனால், வெளுத்தும்இளைத்துமிருக்கிறாய்.

[1] தனமும அதிகாரமும மிகுதியாகவுள்ளவாகளும குணஙகள
உனககு மிகததாழநதவாகளுமான மனிதாகள காவததினால உன
அவமதிககவேணடும, அதனால, வெளுததுமிளை ததுமிருககிறாய
சிறநத ஞானிகளால கறபிககபபடட புததியும நலலகுணஙகளும
ளவனாக இருநதும குணமிலலாதமறறவாகள வெகுமானிககபபடு
தைய பாாததிருககவேணடும, அதனால, வெளுததுமிளை ததுமிரு
கிறாய யோகயனே! நீ உனனுடைய நறகுணத்தினால் உனனைக
டபபடுததிககொணடு செயதனறியைபபெறற ஒருவன உன
ஏமாறறினதாக நினைககிறான, அதனால, வெளுததுமிளை ததுமி
கிறாய காமககுரோதஙகளினால புததிமறைககபபடடுத தபபுவ
களில கஷடபபடும ஜனஙகளைபபறறி நீ சிநதிககிறாயெனறு நினை
கிறேன, அதனால, வெளுததுமிளை ததுமிருககிறாய கெடடநடக
யுள்ள நீ, தெரிநதவாகளால [2] கௌரவிககபபடாமலும அவாகள
இகழபபடடும வெடகமும கோபமுமுறறிருககவேணடும, அ
னால, வெளுததுமிளை ததுமிருககிறாய நணபனைபபோலத தே
னும ஒரு பகைவன யோககியனபோல நடநது உனனை ஏமாற
போயிருககவேணடும, அதனால, வெளுததுமிளை ததுமிருககிறா
நீ ஒருகாலததிலசொனன உயாநதசொல தெரிநதவாகள ஸபையி
சோபிககாமலிருககவேணடும், அதனால, வெளுததுமிளை ததுமி
கிறாய இதறகுமுன பாாககபபடடும கேடகபபடடுமிருக
உனமனததிறகினிய மனிதாகள கோபிததிருகக அவாகளைச ச
தானம செயயமுடியாமலிருககவேணடும, அதனால, வெளுதத
இளை ததுமிருககிறாய ஒருவன தனககுவேணடின ஒருகாரியத
காக உனனைஸமபநதபபடுததி எககாலமும உனனை யாசித
கொணடிருககவேணடும, அதனால, நீ வெளுததுமிளை ததுமிருககிறா
யாரோ காணாதவிடததில உனமேலபொயபபழியைசசொலலி அ
சேடடவாகளால நிசசயமாக நீ மதிககபபடாமலிருககவேணடும, அ
னால, நீ வெளுததுமிளை ததுமிருககிறாய நலலகுணஙகளையிரு
அனபுடன ஜனஙகளைபபூஜிககும உனனை வஞசகனெனறு நிசசய
அவாகள நினைககவேணடும, அதனால, வெளுததும இளை ததுமி
கிறாய உனககுளளிருககும எணணததை ஸமயமவநதபோது செ
கததினால தளாநது வெளியிடமாடடாமலிருககவேணடும, அதனா

[1] 'வேறுபாடம [2] வேறுபாடததுககு, ' புததியினால கொணடா
படட நீ புததியிலலாத அயோககியாகளினால வஞசிககபபடடு வெட
படடிருககவேணடுமெ ' எனபதுபொருள

வளுத துமிளே த்துமிருக்கிருய உலகத்தில பல எணணஙகளும பல
ருபபஙகளுமுளள மனிதாகளெலலாரையும உன குணஙகளினுல நீ
சபபடுதத விருமபவேணடும, அதனுல், வெளுத துமிளே த துமிருக
ருய 'எதிாததுப பிடிவாதமாக நிறகும கெடடவாகளிடததில நற
ணஙகளேப பேசுகிற உனனுடைய குணஙகள பிரகாசியாமலிருகக
வணடும, அதனுல வெளுத துமிளே த துமிருக்கிருய தாமமும
ழககமும கலவியுமிலலாத நீ ஆசைபறறி மேலான நிலைமையைக
ந்தவேணடும, அதனுல வெளுத துமிளே த துமிருக்கிருய தவததில
க்கம வைததுக காடடிறகுபபோக விருமபுகிற உனனே உறவினா
டுக்கினறனரெனறு நினேககிறேன, அதனுல், வெளுத துமிளே தது
ருக்கிருய மனேவியினமேல மிகக அனபுளள உனனுடைய அண
ட வீடடுககாரன மிகுநத பொருளும இளமைபபருவமும மிகக
ழகும காமமுமுளளவனுயிருககவேணடும, அதனுல், வெளுதது
ளே த துமிருக்கிருய பிளளே அடஙகாமல கெடடவனுகவும மாப
ாளே வீடடைத துடைபபவனுகவும மனேவி முரணபடுகிறவளாக
ம இருககவேணடும, அதனுல், வெளுத துமிளே த துமிருக்கிருய.
கோதராகள முழுதும ஒறறுமையிலலாதவாகளாகவாவது தநதை
ய தமயன ஆசாரியன இவாகள பசியினுல வருநதி இறநதாவதி
ககவேணடும, அதனுல வெளுத துமிளே த துமிருக்கிருய முனனா
ாமமணணேயோ பசுவையோ கொனருவது பிரமமஸொததையும
வஸொததையும உபயோககாலததில எடுததுககொணடாவது
ருக்கவேணடும, அதனுல வெளுத தும இளே த துமிருக்கிருய பிராய
கிாநதபோது பிறரால மனேவி அபகரிககபபடடவனுகவாவது உல
திலி மனிதரால பகைககபபடடவனுகவாவது ஞானமிலலாமலே
ாயமுதிாநதவனுகவாவது நீ இருககவேணடும, அதனுல், வெ
த துமிளே த துமிருக்கிருய முதுமைககாகப பொருளேத தேடிவைகக
நதப பொருள[1] பிறரால 'எடுததுககொளளபபட்டதாகவாவது
னமானது துஷடாகளே எதிாபாாததாகவாவது இருககவேண
, அதனுல வெளுத துமிளே த துமிருக்கிருய ஐயா! செலவமிருந்த
லததில கெடட ஸநேகிதாகளால உனது தாமம கெடுககபபடடு
வாகளேவிடவும எணண!மிலலாமலிருககவேணடும, அதனுல், வெ
த துமிளே த துமிருக்கிருய விததையிலலாதவனும பயமுளளவனும
பாருள குறைநதவனுமான நீ கலவியினுலும பராககிரமததினு
ம கொடையினுலுமுணடாகும புகழை எககாலமும பிராததிக

[1] 'அலபாாதத' எனறு பாடம் கொளளபபடடது

கிறாய, அதனால், வெளுத்துமிளைத்துமிருக்கிறாய வெகுநாளாக எதி பார்த்திருந்த ஒரு பிரயோஜனம பிறரால் அபகரிக்கப்பட்டு உனக்கு கிடைக்காமலிருக்கவேண்டும், அதனால், வெளுத்துமிளைத்துமிரு கிறாய மனமார உன்னிடத்தில் ஒரு தோஷத்தையும் நீ அறியா விருக்கும்போது நிஷ்காரணமாகப் பழிசுமத்தப்பட்டிருக்கவேண்டு அதனால், வெளுத்துமிளைத்துமிருக்கிறாய கஷ்டப்படும் ஸ்நேகித ளுக்கு நஷ்டத்தினால் உண்டான துயரத்தை, உன்னிடம் போதுமா பொருளும் குணமுமில்லாமையினால் நீ போக்கமாட்டாமலிரு வேண்டும், அதனால், வெளுத்துமிளைத்துமிருக்கிறாய கிருஹஸ்த ளும் வானப்பிரஸ்தர்களும் வீட்டில் பற்றில்லாத ஸந்யாஸிகள [1] ஸாதுக்களாயிருப்பதைப் பார்க்கிறாய, அதனால், வெளுத்துமிளை துமிருக்கிறாய நீ சொல்வது தாமாதத காமங்கள் மூன்றும் பொ தியிருந்தும் தேசத்தில் பயன்படாமல் விடப்படுகிறது, அதனா வெளுத்துமிளைத்துமிருக்கிறாய புத்திசாலியான நீ ஜீவித்திருக்கவே டியதற்காக மூடர்களால் கொடுக்கப்பட்ட பொருள்களை வாங்கி ஜீவி வேண்டும், அதனால், வெளுத்துமிளைத்தும இருக்கிறாய தண்ட வேண்டியவர்களைத் தடுத்து, ஒருவரோடு ஒருவர் சண்டை போடு வர்களுக்கு நீ நன்மைசெய்யக் கருதவேண்டும், அதனால், வெளுத மிளைத்துமிருக்கிறாய பாவிகள் ஓங்குவதையும் நல்லவர்கள் கஷ் படுவதையும் பார்த்து [2] அதிருஷ்டத்தை நீ நிந்திக்கவேண்டும், அ னால், வெளுத்துமிளைத்துமிருக்கிறாய' என்றான் அந்தப் பிராமண னால் இவ்வாறு கௌரவிக்கப்பெற்ற ராக்ஷஸன் அவனுக்கு எதிர் யாதை செய்து அவனைத் தனக்குத் துணைவனாகச் செய்துகொண் பிறகு மரியாதையோடு அனுப்பினான்" என்றார்.

நூற்றெண்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(தேவதூதனுக்கும் இந்திரனுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் பித்ருக்களுக்கும் ஹஸ்பதிக்கும் சிராத்தத்தைப்பற்றி நடந்த சம்பாஷணை)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! நன்மையைக் கருதுகிற ஏழை, மங்கள் பலிக்கும் பூமியும் கிடைக்க மிக்க அரிதுமான மானிட ம்மத்தை அடைந்து செய்யத்தக்கதென்ன? தானங்களில் உத்தமம

---

[1] 'ஸாதுவாயில்லாதவனுக்கு ஸாதுக்களைப் பார்த்தால் வருத்த என்பது கருத்து. [2] 'தைவம்' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

னம் எது? எவ்வெவற்றை எப்படியெப்படி கொடுக்கவேண்டும்?
காபுத்ரரே! வெகுமானிக்கத்தக்கவரும் பூஜிக்கத்தக்கவரும் யார்?
ந்த ரகஸ்யத்தைச் சொல்லக்கடவீர்" என்றுகேட்டார் புகழ்பெற்ற
மராஜரால் இவ்வாறு கேட்கப்பட்ட பீஷ்மர், தர்மங்களின் பரம
ஸ்யத்தை அவ்வரசருக்கு சொல்லலானார்.

"பாரதனே! ராஜனே! தர்மரகஸ்யங்களை முன்னர் வியாஸபக
ன் எனக்குச்சொன்னபடி சொல்லுகிறேன் ஊக்கத்துடன் கேள்.
ரசனே! இது தேவரகஸ்யம் சிறந்தகாரியமுள்ள யமன் நியமத்
தோடும் ஊக்கத்தோடும் பெருந்தவஞ்செய்து பலனை அடைந்தான்.
தனால், தேவர்களும் பிதுருக்களும் ரிஷிகளும் பரமத்கணங்களும்
ரீதேவியும் சித்ரகுப்தனும் திக்குயானைகளும் திருப்தியடைகின்ற
ர இதுதான், ஸூக்ஷ்மமும் பெரும்பலனுள்ளதுமாகிய ரிஷி
ர்மமென்றுசொல்லப்படுகிறது மகாதானங்களின்பலன்களும் எல்
யோகங்களின் பலன்களும் இதனாலுண்டாகின்றன குற்றமற்ற
னே! இதை இவ்வாறு அறிகிறவனும் அறிந்துசெய்கிறவனும், பாவ
ளுள்ளவராயிருந்தாலும் இல்லாதவராயிருந்தாலும், அதனாலுண்டா
ம் சிறப்புக்களை அடைவார் ஒருசெக்கு பத்துக்கசாப்புக்கடைகளுக்
சரி, ஒருசாராயக்கடை பத்துசெக்குக்களுக்குச்சரி, ஒருவேசித்
தொழில் பத்துசாராயக்கடைகளுக்குச்சரி, ஓர் அரசன் பத்து
வசிகளுக்குச்சரி இவர்களனைவரும் ஒருபங்கு, அரசன்[1] இவர்க
ர் எல்லாரிலும் அதிகமென்று சொல்லப்படுகிறான் தர்மார்த்தகாமங்
ள் மூன்றையுந்தெரிவிக்குஞ்சாஸ்திரங்கள் பரிசுத்தமானவை, புண்
ணியத்தைத் தெரிவிப்பவை அவற்றிலும் தர்மசாஸ்திரம் மிகப்புண்
ணியம் ஸூக்ஷ்மத்தைத்தெரிவிக்குஞ்சாஸ்திரம் மிகப்பெரிது தர்ம
ள்ள சாஸ்திரங்கள் தேவர்களாலேயே செய்யப்பட்டவை அவை
டக்கவேண்டியவை அவற்றில் சிராத்தத்திற்குரிய பிதுருக்களின்ரக
ஸ்யங்களும் எல்லாத்தேவர்களின்ரகஸ்யங்களும் முழுதுஞ்சொல்லப்
படுகின்றன, ஸூக்ஷ்மவிஷயங்களுள்ளதும் பெரும்பயனைத்தருவது
மாகிய ரிஷிதர்மமும் மஹாயாகங்களின்பலன்களும் எல்லாத்தானங்க
ளின் பலன்களும் சொல்லப்படுகின்றன அவற்றை எப்போதும் படிக்
கிறவரும் அவற்றை மறவாமலிருக்கிறவரும் கேட்டுப் பிறருக்குப் பல,
ச்சொல்லுகிறவரும் ஸாக்ஷாத் நாராயணரே அதிதிகளைப்பூஜிக்கும்
ரிதன் கோதானபலனையும் தீர்த்தஸ்நானபலனையும் யாகபலனையும்
டைவான், சிரத்தையுடனும் மனச்சுத்தத்துடனும்கேட்கிற அந்தச

-1- இவர்களிடம் ஒன்றும் வாங்கக்கூடாதென்பது

சிரததையுளள ஸாதுககள உலகஙகளையே ஜயிததவராகிறா, துனப
திலிருநது விடுபடுகிறா பாவம அவாகளைப பறறுவதிலலை இறந
பின, அவாகள மேலுலகமபோய அழியாதஸுகததை அடைவா ஒ
கால, ஒரு தேவதூதன தறசெயலாயவநது அநதாததானமாயிருந
இநதிரனைபபாாததுப பேசினன 'யாவரும விரும்பததகக குணங்க
பொருநதினவரும வைத்தியாகளிற சிறநதவருமான அசுவினிதே
களினகடடளையினுல ரிஷிகளும பிதருககளும தேவாகளும சோ
ஸபைககு நான வநதிருக்கிறேன சிராததததில கொடுபபவனு
கும புஜிபபவனுககும ஸதிரீசமபநதததை நிஷேதிததிருபபது ஏ
னுல ? மூனறுபிணடஙகளைத தனிததனியே பகுததுவைபபது எத
காக ? முதறபிணடம யாருககுககொடுகக ஏறபடடது ? நடுவிலிரு
பது யாரைச்சேருகிறது ? கடைசியிலிருபபது யாருடையது ? இவ
அறிநதுகொளளவிருமபுகிறேன்' என்றான அநதததூதன சிரத
யுடனசொனன தாமபபிரசனததைககேடடு, இநதிரனமுனனின
தேவாகளும் பிதருககளுமாகிய அனைவரும அநகததூதனைககொணட
டினா பிதருககள, 'ஆகாயததிற சஞசரிபபவரிறசிறநதவனே! உனக
நலவரவும மஙகளமும உணடாககடவன கேள. ரகஸயமானவி
யஙகளடஙகின சிறநதகேளவி உனனுல கேடகபபடடது சிரா
ததததைககொடுததும புஜிததும எநதமனிதன ஸதிரீயைச சேரு
ருனே அவனுடைய பிதருககள அநதமாஸமுழுதும அநதரேதஸ
படுத்திருககினறனா பிணடஙகளினபிரிவைபபறறி வரிசையாக
சொலவோம அடியிலிருககும பிணடமானது [1] ஜலததிலபிரவேசி
துக் கா்ததாவைப பரிசுததமாகசசெயயும நடுபபிணடததைக க
தாவினபதநி ஒருததிமட்டுமே புஜிககலாம அவறறின மூனறுவ
பிணடததை அகநியில போடவேணடும இநதச சிராததவிதியை
தாமஙகெடாமலிருககுமபடி சொனனேமே அவனுடைய பிதருக
எபபோதும மனமகிழநது திருபதியாயிருபபா அவனுககு
ததி விருததியாகிறது அவனுககு அழியாத புணணியம வருகிறது
என்றுசொனனாகள தேவதூதன, ' பிதருககளுககுக கொடுககு
மூன்று பிணடஙகளும் தனித்தனியாகப பிரிநதுபோவதைபபறறி
களால வரிசையாகவும தெளிவாகவும சொலலபபடடது எடுக
படும முதறபிணடம ஜலததிலபோடபபடடு யாரைசசேருகிறது?
ததேவதைக்குத திருபதியை உணடாககுகிறது? எபபடிப பித
களைக் கரையேறறுகிறது? அபபோது நடுபபிணடததைப பத

[1] ஜலததில போடவேணடுமெனபது

னவ்வள் அனுமதிகொடுக்கப்பெற்றுப் புஜிப்பது எதற்காக? அவன
தருக்கள்; ஹோமஞ்செய்யப்பட்டதைத்தானே புஜிக்கிறார்கள்.
வற்றுள், அக்நியைச்சேருமக்கடைசிப்பிண்டத்தின்கதி என்ன? அது
ரைச்சேருகிறது? இப்படி இம்மூன்றுபிண்டங்களின்முடிவையும்
வினையும் செய்கையையும் முறையையும் எது யாரைச்சேருமென்ப
தயும் நான் கேட்கவிரும்புகிறேன்' என்றுசொன்னான் பித்ருக்கள்,
ஆகாயத்திலஸஞ்சரிப்பவனே! உன்னால்கேட்கப்பட்ட இந்தக்கேள்வி
கப்பெரிது ஆச்சரியமான ரகஸ்யத்தை நீ கேட்டாய் தேவர்க
ம் ரிஷிகளும் இதைத்தான் சிலாகிக்கின்றனர் நீண்டகாலம் ஜீவிப்
பரும் சிறந்தமஹாத்மாவுமாகிய மார்க்கண்டேயரைத்தவிர மற்றத்
தவர்களும் ரிஷிகளும் பித்ருகாரியத்தின்நிச்சயத்தை அறியார்
ந்தப்பிராம்மணர் பித்ருபக்தியுள்ளவராய் வரம்பெற்றுப் பெரும்புக
ளவரானார்' என்றார்கள் சிராத்தவிதியின்நிச்சயத்தையும் மூன்று
ண்டங்களின்முடிவையும்பற்றிப் பகவானிடம் கேட்டறிந்த மார்க
ண்டேயர் தேவதூதனால் வினவப்பட்டுச் சொல்லலானார்

"சிறந்தபுத்தியுள்ளவனே! மூன்றுபிண்டங்களின் முடிவையும்
கத்துடன் என்னிடம் கேள் ஜலத்தில் போகும்பிண்டம் சந்தி
ன ஸந்தோஷப்படுத்துகிறது சந்திரன் தேவர்களையும் பித்ருக்களை
ம் திருப்தியடைவிக்கிறான் பிராம்மணர்களால் அனுமதிகொடுக்கப்
பெற்றுப் பத்நி நடுப்பிண்டத்தைப் புஜிப்பதனால், பித்ருக்கள், புத்திரனை
விரும்புகிற ஸ்த்ரீக்குப் புத்திரனைக்கொடுக்கின்றனர் அக்நியில்
போடப்படும் பிண்டத்தைப்பற்றியும் என்னிடம் தெரிந்துகொள் அத
ல், பித்ருக்கள் திருப்தியடைகின்றனர், திருப்தியடைந்து விரும்
னவற்றைக் கொடுக்கின்றனர் இப்படி மூன்றுபிண்டங்களின்முடி
வையும்பற்றி உனக்குப்பூர்ணமாகச்சொன்னேன் சிராத்தஞ்செய்விப்
பனும் சிராத்தஞ்செய்பவன்போலச் சிராத்தவிரதத்தை அனுஸரிக்க
வேண்டும் அதாவது, அந்தத்தினத்தில் ஸ்திரீஸம்பந்தத்தைவிட
வேண்டுமென்று நினைக்கின்றனர் தேவதூதரிற்சிறந்தவனே! சிராத்
தத்தில் புஜிப்பவனும் எப்போதும் பரிசுத்தனாகவே புஜிக்கவேண்டும்
ன எவற்றைக் குற்றங்களாக உனக்குச்சொன்னேனோ அவை அப
டியேதாம், மாறுகா ஆதலால், பிராம்மணன் ஸ்நானஞ்செய்து பரி
சுத்தனாகிப் பொறுமையோடு சிராத்தத்தில் புஜிக்கவேண்டும் கொடு
ப்பவனும் அப்படியே கொடுக்கவேண்டும். அதனால், ஸந்ததி விருத்தி
யாகும்' என்றுசொன்னார் அங்கே வித்யுத்ப்ரபனென்னும் சிறந்த தவ
முள்ளரிஷி இருந்தார் அவருடைய ஒளி சூரியன் ஒளிக்குச்சமமாகப்

பிரகாசித்தது அவரும இநதத தாமஸூக்ஷமஙகளைககேட்டு இந்
தனைபபாாதது, 'மனிதாகள அறிவுகெட்டவாகளாகி விலஙகுஜாதிகள்
பிறநத புழுககள எறுமபுகள ஸாபபஙகள ஆடுகள மானகள் பக்ஷி
முதலான ஜநதுககளைக கொலலுகினறனா, மிக அதிகமான ப
தததை அடைநதிருககினறனா அவாகளுககு எனன பரிகாரம
எனறுகேட்டாா பிறகு, தேவககூட்டததாாவரும தவமே'த
மாகபபெறற ரிஷிகளும மஹானுபாவாகளானபிதருககளும அமமு
வரைச சிலாகிததனா இநதிரன, 'குருக்ஷேததிரம கயை கஙகை
பாஸதீாததம புஷகரக்ஷேததிரம இவறறை மனததினால தியானித
பிறகு ஜலததில ஸநானமசெய்யவேணடும அபபடிசசெயதால ம
தன ராகுவினால சநதிரனவிடபபடுவதுபோலப பாவததினாலவிட
படுவான பசுககளினபினபுறததையும வாலையுமதொட்டு நமஸகா
பவன மூனறுநாள ஸநானமும உபவாஸமும செயதவனாகிறா
எனறுசொனனான அதனபிறகு, விதயுதபிரபா, இநதிரனைபபாாத
'ஓ! இநதிரனே! மிககஸூக்ஷமமான தாமம சொலலபபோகிறேன
அதைககேள (மனிதன), ஆலமவிழுதின கஷாயததால உடமபை
தேயததுத [1] திலைமாவைபபூசி ஸநானமசெயதபிறகு அறுபத
குறுவையனனததைப பாலுடனபுஜிததால், எலலாப்பாவஙகளாலு
விடபபடுவான ரிஷிகளால சிநதிககபபட்ட மறறொருமுககியமா
ரகஸயததையும கேட்கவேணடும, தேவேநதிரனே! இநதிரா
யினகணவனே! சிவலோகததில சிவனுடன பிருஹஸபதி பே
கொணடிருககையில இதை நான கேட்டேன மலைமேலேறிச சிற
தவததுடன ஆகாரததைவிட்டு ஒறறைககாலால நினறு கைக
உயரவெடுததுக கரஙகளைக குவிததுககொணடு ஸூரியனைப ப
ககவேண்டும அதனால, உபவாஸஙகளின பலனை அடையலா
ஸூரியகிரணஙகளால தாபமுணடாககபபட்டவன எலலாபபாவஙக
யும விட்டுவிடுவான வெயயிறகாலததிலாவது பனிககாலததி
வது இபபடிசசெயதால பாவம போம பாவமவிட்டபிறகு அ
யாத ஒளியுணடாகும ஒளியினால ஸூரியனைபபோல்வும சநதிரனை
போலவும விளஙகுவான' எனறு சொனனாா தேவாகளுககு அ
னாகிய இநதிரன தேவககூட்டததின நடுவில பிருகஸபதியை
பாாதது, 'பகவானே! மனிதாகளுககு ஸுகததைசசெயவதாகி
தாமரகஸயததையும தோஷஙகளையும அவறறின நுடபஙகளை
முழுதும சொலலககடவீா' எனனும சிறநதுஇனசொலலைச சொ

1 'பரியஙகு'-எனபது மூலம கறுபபுக்கடுகு எனபது பழயவுரை.

ன பிருகஸ்பதி, 'இந்திரனே! சூரியனுக்கு எதிரே மூத்திரம்
கிறவர்களுக்கும் காற்றைப்பகைப்பவருக்கும் ஜ்வலிக்கின்ற அக்
லே ஸமித்துக்களைப் போடாதவருக்கும் இளங்கன்றுள்ள பசு
ப் பாலுக்காகக்கறப்பவருக்குமுள்ள தோஷங்களைச் சொல்வேன்.
ற்றைக் கேள் வாஸவனே! சூரியன் காற்று அக்நி பசுக்கள்
ய இவர்கள் உலகங்களுக்குத் தாய்களாகப் பிரம்மதேவரால்
டைக்கப்பட்டவர் இந்தத் தேவதைகள் மனிதர்களை மேலுலகங்
க்குக் கொண்டுபோகத் திறமையுள்ளவர்கள் ஒவ்வொன்றினு
ள தாமத்தின் நிச்சயத்தை நீங்கள் எல்லாரும் கேட்கவேண்டும்.
யனுக்கு எதிராக மூத்திரம் விடுகிறவர்கள் புருஷர்களாயினும்
ரீகளாயினும் எண்பத்தாறு வருஷம் கெட்ட ஒழுக்கமுள்ளவர்க
கவும் குலத்தைக் கெடுப்பவர்களாகவுமிருப்பர் இந்திரனே!
றைப் பகைப்பவனுக்கும் ஸந்ததி கர்ப்பத்திலேயே கரைந்துபோ
ஜ்வலிக்கின்ற அக்நியில் ஸமித்துக்களைப்போடாதவர் செய்யும்
திகார்யங்களில் அவர்கள் ஹோமஞ்செய்யும் ஹவிஸை அக்நிபக்
ர புஜிப்பதில்லை.[1] இளங்கன்றுள்ள பசுவின் பாலை எவர்கள் குடிக்
றனரோ அவர்களின் வம்சங்களை விருத்திசெய்வதற்குப் பால
க்கும் குழந்தைகள் ஒன்றும் உண்டாவதில்லை இருக்கிற ஸந்ததி
ம் அழிந்துபோகும் குலவிருத்தியும் குறைந்துபோகும் குலத்
பெரியோர்களான பிராம்மணர்களினால் இது இவ்வாறு முன்ன
கண்டறியப்பட்டது ஆதலால், நன்மையைக் கருதுகிற மனி
விடவேண்டியவற்றை விடவேண்டும், செய்யவேண்டியவற்றை
போதும் செய்யவேண்டும் இதை ஸத்தியமாக உனக்குச் சொல்
றேன்' என்று சொன்னார் அதன்பிறகு, மகானுபாவர்களான
ர்கள் மருத்துக்கள் ரிஷிகள் அனைவரும் அங்குள்ளபிதருக்களைப்
த்து, 'ஐயா! அற்பமான மனமுள்ள மனிதர்களிடத்தில் பிதருக்
திருப்தியடைவது எதனால்? சிராத்தங்களில் செய்யும் தானம்
டி அக்ஷயமாகும்? எந்தக்காம்ம செய்வதனால் மனிதர்கள் கடன்
தவராவர்? இதையெல்லாம் கேட்கவிரும்புகிறோம் எங்களுக்கு
ஆவலிருக்கிறது' என்றுகேட்டனர் பிதருக்கள், 'ஓ! மஹானு
ர்களே! நீங்கள் ஸந்தேகங்கேட்டது நியாயந்தான் நல்ல காம்ம
யும் மனிதர்கள்விஷயத்தில் நாங்கள் எப்படித் திருப்தியடைகி
மென்பதைக் கேளுங்கள் கறுப்புக்காளையை விடுவதனாலும் அமா
சையில் எள்ளும் ஜலமும் விட்டுத் தர்ப்பணம் செய்வதனாலும்

[1] ஒருமாதக்கன்று.

மழைககாலததில தீபம வைபபதனுலும பிதருககளின கடன தீரந
ளுவான உணமையோடு செயயபபடும இநதத தானமானது பெரு
பயன உளளது, அக்ஷயம எஙகளுடைய ஸநதோஷநதான அக்
மெனறு சொலலபபடுகிறது எநதமனிதாகள சிரததையுடன ஸந
யுணடுபணணுகினறனரோ அவாகள பிதருககளைக கஷடமான நர
தினினறு கரையேறறுவாா' எனறு சொனனாகள சிறநத மஹி
யுளள வருததகாாககியரெனனும முனிவா, பிதருககளின சொல
கேடடு மயிாபொடிததவராய அவாகளை நோககி, 'தவமே தனப
உடையவாகளே! கறுதத காளையை விடுவதனுலும மழைககாலத
தீபமேறறுவதனுலும எளளும ஜலமுமவிடடு அமாவாசையில த
பணம செயவதனுலும எனன பயனகள உணடாகும?' எனறு கே
டாா அதறகு, பிதருககள, 'கறுதத காளையினவால தணணீ
எடுதது இறைககுமாயின அநத ஜலததினுல பிதருககள அறுபதி
ரம வருஷஙகள திருபதியடைவிககபபடடவாாவாா அநதக கா
மாடானது கரையை இடிதது எடுதத மணணைக கொமபில வை
ருககுமாயின அதனுல பிதருககள சநதிரலோகததிறகுப போ
நிசசயம மழைககாலததில விளககுவைககும மனிதன சநதிர
போல விளஙகுவான தீபஙகொடுபபவனுககு இருணட நிற
இராது தபோதனரே! அததிககடடையிஞற செயத பாததி
ததை எடுததுககொணடு தேனுடன சோநத எளளுஜலததை அ
வாஸையில விடுகினற மனிதாகள சிராததததை ஸாஙகமாகவும
யாகவும செயதவாகளாகிருாகள அவருடைய சநததியாாகள
போதும மனமகிழசசியும செலவமுமுளளவாகளாக இருபபாாக
பிணடஙகொடுபபவனுககு ஸநததி மேனமேலும விருததியாக
தான பலன இவறறைச சிரததையுடன செயபவன பிதருககள
கடன தீாநதவனுவான இவவாறு சிராததததினுடைய கால
வகையும அதன விதியும அதறகுரியவனும அதனபயனும உளள
சொலலபபடடன

நூறறெணபததொனபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(விஷ்ணு முதலான தேவர்களும் பலதேவர் முதலான ரிஷிகளும்
கோக்களும் சொல்லிய தர்மங்கள்)

'உமககு எதனுல அனபுணடாகும? நீா திருபதியடைவது
படி?' எனறு தேவேநதிரனுல கேடகபபடட ஈஸவரரான மகாவிஷ

சால்லலானார் 'பிராமமணாகளை நிநதிபபது எனககுப பெருமபகை சயவதாகும் எபபோதும பிராமமணாகள பூஜிககபபடுவதனால ன பூஜிககபபடுவேனெனபது நிசசயம தினநதோறும போஜனத றகுபபிறகு பிராமமணசரேஷடாகளையும [1] எனனுடைய பாதங ளயும வநதனமசெயது என சகராயுததிறகுப பூஜைசெயபவரான னிதாவிஷயததில நான அநுககிரகமவைககிறேன [2] குளளனான ராமமணனையும தணணீரினினறு கரையேறினபனறியையும பாத ப பூமியிலிருநது எடுததமணணைச சிரஸிலவைததுககொளளுகிற ாகளுககு ஓா அமஙகளமும பாவமுமஉணடாகா அரசமாததையும காரோசனையையும பசுவையும எககாலமும பூஜிககிற மனிதனால தவாகளும மனிதாகளும அஸுராகளுமடஙகிய உலகமே பூஜிககப டடதாகிறது உணமையில நானே அநத அநத ரூபததோடு அவா ரின பூஜையைப பெறறுககொளளுகிறேன உலகஙகளுளளவரை லும நிறகததகக எனபூஜை இதுதான, வேறிலலை மிககபுததிக றைவுளளமனிதாகள எனககு வேறுபூஜைகளை வீணுககசெயகிறா ா அவறறை நான பெறறுககொளவதிலலை அவை எனககுச சந தாஷததை உணடுபணணுவனவாகா' எனறா இநதிரன, 'சக ததையும உமதுபாதஙகளையும பனறியையும குளளபபிராமமணனை ம பூமியிலிருநது எடுககபபடடமணணையும நீா ஏனசிலாககிககிறீா? லலாவறறையும ஆககுகிறவரும அழிககிறவரும நீரே மனிதா தலிய எலலாபபிராணிகளுககும சாஙவதமான காரணமநீரே' னறு கேடடான அதனபிறகு, விஷணுவானவா, நகைததுக காணடு, பினவருமாறு சொலலலானா 'எனனால சககரததினால ஸுராகள கொலலபபடடனா, கால்களினால பூமிஆககிரமிககபபட து, வராகரூபததையெடுதது ஹிரணயாகஷன கொலலபபடடான, மனரூபமெடுதது அஸுரராஜனனபலி வெலலபபடடான ஆத ால, இநதவகைகளால எனனைபபூஜிககும மஹாதமாககளான மனிதா ளவிஷயததில நான அநுககிரகமசெயகிறேன அவாகளுககுத ாழவிலலை மேலும, பிரமமசாரியான பிராமமணனவரககணடு, அந பபிராமமணனெனனும அககினியில ஹோமமசெயதபிறகு சாபபிடும

1 'ஆதமந' எனபது மூலம, 'தினகாலை' எனபது பழையவுரை நதியாகாலததில, தனகாலையேவணஙகுதல சிஷடாசாரமாயிருநதது னறும அதனால விளஙகுகிறது

2 வாமனாவதாரததில பூமியை அளநததினாலும வராகாவதாரததில மியைக கடலினினறுஎடுததலினாலும அநதககுறிபபைசசெயயவேணடு மனபது

போஜனம அமருதமாகிறது ' சூரியனுக்கு எதிராகநின்று - காலைசந்தியாவநதனம செயவதனுல எல்லா தீர்த்தங்களிலும ஸநானஞ்செய்தவனுகிருன, எலலாபபாவஙகளாலும விடபபடுகிருன. ' தபோதனாகளே! ஸநதேகமகேடகிற உஙகளுககு இநத ரகஸயமெலலாவறறையும சொனனேன இனனும நான எனனசொலலககடவேன ?' எனறுகேடடார பலதேவரெனனும ரிஷி, ' மனிதாகளுககு ஸுகததைததரும ஒருபரமரகஸயம கேளுஙகள இதையறியாத மூடாகள்தாம பூதஙகளினுல பீடிககபபடடுக கஷடபபடுகிருாகள எநத மனிதன காலையில எழுநது பசு, நெய, தயிா, கடுகு, திசை இவறறைத தொடுகிருனே அவன பாவததினினறு விடுபடுகிருன தவததைத் தனமாகவுடையவாகள அசுததததையும அவறறினவழியாய வரும முனனும பினனுமுளள எலலாப பூதஙகளையும விலககிவிடுகினறனா ' எனறுசொனனா தேவாகள, ' ஜலமநிரமபின அதாமரபபாததிரததை எடுததுககொணடு வடககு முகமாகவிருநது ஸஙகலபததுடன எநத உபவாஸம ஆரமபிததாலும அவனிடததில தேவதைகள திருபதியடைவா, நினைதத பலனு கைககூடும அலபபுததியுளளமனிதாகள்தாம வேறுகாமஙகளை வீணுகச செயகினறனா; உபவாஸததிறகும பலிகொடுபபதறகும தாமர பாததிரம சிறநதது, பலியையும பிகைஷயையும அாககியததையும பிதருககளுககு எளளுடன கூடிய தணணீரையும தாமரபாததிரததினுல கொடுககவேணடும இலலாவிடடால பலன குறைநதுபோம இதனுல, தேவாகள திருபதியடைவா இநத ரகஸயததைச சொனனேனும ' எனறு கூறினா தாமதேவதை, ' அரசனிடததில உததியோகம செயபவன காலநதெரிவிபபவன, பரிசாரகன, ஆ மேயபபவன, வாததகன, சிறுவேலைசெயபவன, பாடகன, ஸநேகிதனைமோசமசெயதவன, வேதம ஓதாதவன, சூததிரபபெணணை மனைவியாக வைததுககொணடிருபபவன இநதபபிராமமணாகளுககுத தேவகாரியததிலும பிதருகாரியததிலும எவவகையிலும ஒனறுமகொடுககலாகாது அவாகளுககு அனனமகொடுபபவாகள கெடடுபபோவார அநத அனனம பிதருககளைத திருபதியடைவிககாது விருநதினன எவனவீடடிலிருநது நிராசையாகத திருமபிபபோகிருனே அவனவீடடில அதிதினை அழையாமையினுலே பிதருககளும தேவாகளும தரேதாகநிகளும நிராசையாயத திருமபிபபோகினறனா அதிதியைப்பூஜியாதவனுககும ஸதிரீ ஹததி கோஹததி பிரமமஹததி செயதவருககும நன்றிகெடடவருககும ஆசான்மனைவியைசசோநதவருககும பாவம ஸரி' எனறு சொனனுன அகநி, ' மிகக்கெடடபுததியுளள எநதமனி

ன-பசுக்களையும் மஹானுபாவனான பிராம்மணனையும் ஜ்வலிக்கின்ற அக்னியையும் காலைத்தூக்கித்தொடுவனோ அவனுக்குப் பாவங்களைச் சொல்லப்போகிறேன் அவற்றை ஊக்கத்துடன் கேளுங்கள் அவன் கெட்டபெயர் ஸ்வர்க்கத்தைச்சேரும் பிதருக்கள் அவனுக்குப் பயப்படுவார் தேவர்களுக்கும் அவனால் மிகுந்த மனத்துயரஞ்செய்யப்பட்டதாகும் சிறந்த மஹிமையுள்ள அக்னிபகவான் அவனது ஹவிஸை வாங்குவதில்லை நூறுஜன்மங்களவரையிலும் அவன் நரகத்தில் வேகவைக்கப்படுவான் அவனுக்குப் பிராயச்சித்தத்தையும் ஒருகாலும் யாரும் ஒப்பமாட்டார்கள் ஆதலால், சிரத்தையுள்ளனும் தனது நன்மையைக்கருதுகிறவனுமான மனிதன் பசுக்களையும் சிறந்த மஹிமையுள்ள பிராம்மணனையும் ஜ்வலிக்கின்ற அக்னியையும் ஒருகாலும் காலால் தொடலாகாது. மூவரிடத்திலும் பாதம் பட்டச்செய்கிறவனுக்கு இந்தப் பாவங்கள் என்னால் உரைக்கப்பட்டன' என்று சொன்னான் விஸ்வாமித்ரர், 'தாமத்தைப்பற்றின மிக்க இஷ்டமான ரஹஸ்யத்தைக் கேளுங்கள் புரட்டாசிமாஸத்தில் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் மகநக்ஷத்திரத்தில் மத்யான்னகாலத்தில் கிழக்கிலிருக்கும்[1] கஜச்சாயையில் தெற்குமுகமாகவிருந்து பிதருக்களுக்குப் பாயஸான்னத்தைப் பிண்டமாகக்கொடுத்தால் அந்தத்தானத்தின் பலன் எப்படிப்பட்டதென்பதைக் கேளுங்கள் அவன் பதின்மூன்று வருஷகாலம் சிறந்த சிராத்தம் செய்ததாகும்' என்றனர் பசுக்கள், பசுக்களைப் பார்த்து, 'எல்லாம் நிரம்பினவளே! புஷ்டியான அங்கங்களுள்ளவளே! எங்கும் பயமில்லாதவளே! க்ஷேமமாயிருப்பவளே! [2] எண்போல விருத்தியாகிறவளே! நீ முன்பு பிரமலோகத்திலும் வஜ்ராயுதத்தைத் தரிக்கும் இந்திரனுடைய யாகத்திலும் விஷ்ணுவினுடைய ஸ்தானத்திலும் சூரியனுடையமார்க்கத்திலும் கனத்துடன் நின்றுய தேவர்களனைவரும் நாரதருடன் கூட உனக்கு ஸர்வஸஹா (=எல்லாவற்றையும் பொறுப்பவள்) என்று பெயரிட்டிருக்கின்றனர்' என்னும் இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லி வந்தனம் செய்ய

---

[1] மஹாளயபக்ஷத்தில் மகநக்ஷத்ரத்துடன்கூடிய த்ரயோதசியும் அந்த பக்ஷத்தில் ஹஸ்தநக்ஷத்ரமசேர்ந்த அமாவாஸையும், சந்திரஸூர்ய கிரஹண புண்யகாலமும், அமாவாஸை அபரான்னகாலத்தில் நிழல் கிழக்கே திரும்பியிருக்கும் காலமும், அமாவாஸையில் தன்னிழல் எண்ணிடங்கு கிழக்கே திரும்பியிருக்கும் காலமும் 'கஜச்சாயை' என இதன்விவரத்தை மனுமுதலிய ஸ்மிருதிகளிலும் வைத்தியநாததீக்ஷிதீயமுதலிய நிபந்தன க்ரந்தங்களிலும் சப்தகல்பதருமத்திலும் பார்க்கக்கண்ணலாம் இந்தப்பாவம், 480-ம் பக்கக் குறிப்பிலும் காண்க

[2] ஸந்ததியினால் ஒவ்வொன்றாக அதிகமாவது

பவன பாபகாமததினல விடபபடுவான கோககளிஞலுணடா
பலனகளாக இநதிரலோகததையும சநதிரனுடையஒளியையும அன
வான தேவாகளால ஜபிககபபடுவதாகிய இமமநதிரததைப பு
ணியகாலஙகளில கொடடிலினடுவில சொலலுகிறவனுககுப பா
மும அசசமும துயரமும இருபபதிலலை அவன இநதிரலோகதன
அடைவான ' எனறு கூறின பிறகு, மகானுபாவாகளும எலலா
கஙகளிலும பெயாபெறறவாகளுமாகிய வஸிஷடா முதலிய ஸபதரி
கள தாமரைமலரில பிறநதவராகிய பிரமமதேவரைப பிரதக்ஷிண
செயது எலலாரும கைகூபபிநினறனா அவாகளுள சிறநத பிரம
ஞானியான வஸிஷடா, (பிரமமதேவரைநோககி), ' பொருளிலல
ஏழைகளும நலல ஒழுககமுளளவாகளுமான மனிதாகள எனனகார
செயவதனல யாகததின பலனை அடைவாாகள ?' எனறு எலல
பிராணிகளுககும முககியமாகப பிராமமண க்ஷததிரியாகளுகக
அனுகூலமானகேளவியை எலலாரிஷிகளுககுமாகக கேடடா பிர
தேவா அவாகளின அநதச சொலலைககேடடு, ' மஹானுபாவாகளே
யாருககுமதெரியாததும மனிதாகளுககு மிகக நனமையையும
களததையும தருவதும நுடபமுமான கேளவி உஙகளால கேட
படடது தபோதனாகளே ! மனிதன எதனல ஸநதேகமிலலா
யாகபலனெலலாவறறையும அடையலாமெனபதைச சொலவே
கேளுஙகள தைமாஸம சுகலபக்ஷததில ரோஹிணிநக்ஷததிரமசோ
தினததில சிரததையோடு ஸநானமசெயது சுததனும மன உ
யுளளவனுமாகி மேலே மூடாதவிடததில ஒறறை வஸதிரததுட
சயனம செயயவேணடும சநதிரனுடைய கிரணஙகளைக குடிப
னல மகா யாகததின பலனை அடைவான பிராமமணோததமாகளே
யாருககுந தெரியாத உணமையான விஷயஙகளைத தெரிநத நீங
எனனைக கேடடதாகிய இநதப பரமரகஸயததை நான உஙகளுகக
சொனனேன ' எனறு சொனனா

நூறறுததொணணூறுவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(சூரியன்முதலியோர் சொல்லியதர்மங்கள்)

விபாவஸு(=சூரியன), ' பூரணிமையில சநதிரன உதயமா
போது, அவனுககெதிரில நினறு இருகைகள நிரமபிய ஜலததை
நெயகலநத அக்ஷதைகளையும பூஜையாகக கொடுககவேணடும
னல திரேதாகநிகளிலஹோமமசெயததும அகநிசுஶ்ரூஷைசெய
மாகும அமாவாஸையில மரததைவெடடுகிறவன புததியிலலாதவ

ா இலையை உதிர்ததாலும அவனைப பிரமமஹததி அணுகும. அமா
ாவாஸையில புறகொமமைபக கடிககும, புததிகெடடவன சநதிரனையே
டிததவனுகிறுன அவனுககுப பிதருககளும நடுஙகுவா. தேவர்
களும், புணணியகாலஙகளில் அவன கொடுககும ஹவிஸை வாஙகார,
தருககளும அவனமேல கோபிபபதனுல அவனஸநததி கெடும'
என்றுசொனனுன. ஸ்ரீதேவி, 'அழுககடைநதுகெடடுபபோன எநத
டடில பாததிரஙகள கணடஇடஙகளில போடபபடடும பாணடங
களும ஆஸனஙகளும உடைககபபடடும பெணகள அடிககபபடடும
இருககினறனரோ அழுககடைநதுகெடடுபபோன அநதவீடடிலிரு
து சுபகாலஙகளிலும சிராததகாலஙகளிலும தேவாகளும பிதருக
களும நிராசையாயத திருமபிபபோவாாகள' எனறுசொனனுள அங
ால, 'ஒருவருஷம நிரமபுமவரையில் ஸ்வர்சசலையெனனும கொடி
னமேவரைக கையிலவைததுககொணடு காஞசகமாததினமேல தீபம
வைபபவனுககு ஸநததி விருததியாகும' எனறுசொனனுா காாகயா,
ாளதோறும அதிதிஸதகாரம செயயவேணடும, வீடடில தீபம
வைககவேணடும, பகலநிததிரையை விடவேணடும, மாமஸஙகளைத
தினலாகாது கோவையும பராமமணனையும துனபமசெயயலாகாது
புணணியக்ஷேததிரங்களின நாமஙகளைச சொலலவேணடும. இது
...டபமும பெருமபலனைததருவதுமான சிறநததாமம அநேக ஆற
ககணககாக யாகஙகளைசசெயதாலும அவறறில ஹோமம செயயப
...மெநய அழிநதுபோகிறது பராததையுடனசெயயபபடட தாமங
...மடடும அழிவதிலலை யாருககுநதெரியாததும முககியமுமான
...ஒருரு ஸூக்ஷமவிஷயததையும கேளுஙகள சிராததததிலும
...வகாாபததிலும பாவஙகளிலும மறறபபுணயகாலததிலும ரஜஸ
...லயானஸதிரீ, வெணகுஷடமுளளவள, புததிரனிலலாதவள இவா
... கணணுலபாாதத அனனததைத தேவாகளபுஜிபபதிலலை, பித
...களை பதினமூனறுவருஷகாலம திருபதியடையாமலிருககினறனா
...ளளைவஸதிரமுடுததுப பரிசுததனுகவிருநது பிராமமணாகளைக
...ாணடு ஸவஸதிவாசனமசெயவிபபதனுலும பாாததததைப படிபபிப
...னுலும அநதஹவிஸானது அக்ஷயமாகும' எனறு சொனனுா
...ளமியா, 'உடைநதபாததிரம, உடைநதகடடில, கோழி, நாய,
...டிறகுளமுளைததமரம இவையெலலாம தீயவை உடைநதபாத
...ததினுல கலகமும உடைநதகடடிலினுல தனநாசமும உணடாகு
...ன்று சொலலுகினறனா கோழியுமநாயுமிருநதால தேவாகள
...விஸைப புஜிககமாடடாாகள மரத்தினடியில பூசசிகளிருபபது

நிச்சயம் ஆதலால், வீட்டில் மாத்தைநடலாகாது' என்றுசொன்
ஜமதக்னி, 'எவனுக்கு உள்ளம் பரிசுத்தமாயில்லையோ அவன் அ
மேதயாகம்செய்தாலும் நூறுவாஜபேயயாகம் செய்தாலும் பெ
ஸதரயாகத்தைச்செய்தாலும் தலைகீழாயதொங்கித் தவம்செய
லும் நரகம்போவது திண்ணம் யாகமும் ஸத்தியமும் மனத்
மையும் ஸரியானவை சுத்தமனத்துடன் ஒருபடிமாவைப் பா
'மணனுக்குக்கொடுத்தவன் பிரமமலோகத்தை அடைந்திருக்கிற
அதுவே போதுமான் உதாரணம்' என்றுசொன்னா

நூற்றுத்தொண்ணூற்றேராவது அத்யாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(வாயு சொல்லிய தர்மங்கள்)

வாயு, 'மனிதர்களுக்கு ஸுகத்தைத்தரும் ஒரு விரதத்தை
சொல்வேன் ஸூக்ஷமமானகுற்றங்களையும் சொல்வேன் ஊக
துடன் கேளுங்கள் அக்னிஹோத்திரத்தையும் பரமான்னபே
னத்தையும் செய்யவும் தீபம்வைக்கவும் பிதருக்களுக்கு எள்ளும
மும் தாப்பணம்செய்யவும் வேண்டும் இந்தவிதிப்படி மனிதன் ப
த்தையோடும் பக்தியோடும் மழைக்காலத்தியநான்குமாஸங்கள் ஏ
ளுமஜலமும்விட்டுத் தனசக்திக்குத்தக்கபடி வேதத்திறகரைகண
பராமமணனைப்பூஜிப்பித்தால் நூறுயாகங்களின்பூர்ணபலனை அடை
லாம் மற்றும் ஒருரகஸயமான தோஷத்தையும் தெரிந்துகொள்ளு
கள் சூத்திரனும் அறிவில்லாதஸதிரீகளும் அக்னிக்கு ஹவிளை
கொண்டுவந்தால் யஜமானன் அதைத் தர்மமென்றே நினைக்கிறா
அவனைப் பாவம் விடுவதில்லை திரேதாக்கிகள் அவன்மேல் கோ
கினறன. அவன் சூத்திரஜாதியிற்பிறப்பான் முக்கியமாகப் ப
ருக்களும் தேவர்களும் திருப்தியாவதில்லை அதற்குப் பிராயச
த்தையும் சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள் மனிதன் அதைச் செ
பிறகு துயரமின்றி நல்லஸுகம்பெறலாம் மூன்றுதினங்கள் ஆ
ரத்தைவிட்டு நியமத்துடன் பசுவின்மூத்திரம் சாணம் பால் நெய்கலை
கொண்டே அக்னிஹோத்திரம்செய்யவேண்டும் அதன்பிறகு, ஆ
வருஷம்நிறைந்தபின் தேவர்கள் ஹவிஸை வாங்குவா, சிராத்தகா
வந்தபோது அவனுடையபிதருக்களும் ஸந்தோஷமாக இருப்ப
இவ்வாறு ஸூக்ஷமமானதாமத்தையும் அதாமத்தையும், செ

ான். இது ஸ்வர்க்கத்தைவிரும்பும் மனிதர்களுக்கு இறந்தபின் ர்வக்க ஸுகத்தைத் தருவது' என்றுசொன்னான்.

நூற்றுத்தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்.

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(லோமசர் சொல்லிய தர்மங்கள்)

லோமசர், 'மணம்செய்துகொள்ளாமல் பிராமணிகளிடம் ற்றுவைத்திருப்பவர் ச்ராத்தம்செய்யும்போது அவர்களின்பிதருக ர் ஆசையற்றுப்போகின்றனர். பிராமணியைப் புணருகிறவனும் டியை அனுஸரிப்பவனும் ப்ராம்மணன்பொருளை எடுப்பவனும் மமான்பாவிகளாகிறார். அவர்கள் பிதருக்களால் பேசவும் தகாத களாகிறார்கள். இதில் ஸந்தேகமில்லை. அவர்கள் கொடுக்கும் விஸைத் தேவர்களும் பிதருக்களும் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. ஆத லை, பிராமணியையும் மலடியையும் விடவேண்டும். தன் நன் மையைக்கருதுகிறவன் ப்ராம்மணன்பொருளை எடுக்கலாகாது ருக்குந்தெரியாத மற்றொருமுக்கியமான தர்மரஹஸ்யத்தைப்பற்றி ர்கேளுங்கள். எப்போதும் பெரியோர்சொல்லியதை ச்ரத்தையுடன் யயவேண்டும். மாதந்தோறும் த்வாதசியிலும் பூர்ணிமையிலும் யையும் அக்ஷதைகளையும் பிராம்மணர்களுக்குக் கொடுக்கவேண் அதனபலனைக் கேளுங்கள். அதனால் சந்திரன் விருத்தியாகி ன், கடல் பொங்குகிறது. அவனுக்கு அச்வமேதயாகத்தின் ல் ஒருபங்கு பலனை இந்திரன் கொடுக்கிறான். இந்தத் தானத்தி ல் மனிதன் ஒளியும் சக்தியுமுள்ளவனுவான். பகவானுன சந்திரன் னுக்கிரஹம்வைத்து அவன் விரும்பும்பலன்களைக் கொடுப்பான். தக் கலியுகத்திலிருக்கும் மனிதர்களுக்கும் ஸுகத்தையும் பெரும் னையும் தருவதான மற்றொரு முக்கியமான தர்மரஹஸ்யத்தையும் ளுங்கள். காலையில் எழுந்து ஸ்நானம்செய்து வெள்ளைவஸ்திரம் ந்து பக்தியுடன் ப்ராம்மணர்களுக்கு எள்பாத்திரத்தையும் த்தையும் கருஸரத்தையும் பிதருக்களுக்குத் தேனுடன் எள்ளை ் தண்ணீரையும் கொடுக்கிறமனிதனுக்குள்ளபலனைக் கேளுங்கள். லபாத்திரத்தைக்கொடுப்பதின் பலனைப் பகவானுன இந்திரன் சொல்லியிருக்கிறான். கோதானமும் சாச்வதமான பூதானமும் ்யவதும் நிரம்பின தக்ஷிணைகளோடு அக்நிஷ்டோமயாகம்செய்வ ம் திலபாத்திரம்கொடுப்பதும் ஸமமென்று தேவர்கள் நினைக்கின

றனர், சிராத்தத்தில் எப்போதும் என்னுமஜலமுமே அக்ஷயமென
பிதருக்கள் நினைக்கின்றனர் தீபத்தையும் கிருஸரத்தையும் கொடு
பதனால் அவனது பிதருக்கள் திருப்தி அடைகின்றனர், இவர்
ஸ்வர்க்கத்திலும் பிதருலோகத்திலும் பிதருக்களாலும் தேவர்க
ளும் கொண்டாடப்பட்டதும் ஆதிகாலந்தொடங்கி ரிஷிகளால் க
டறியப்பட்டதுமான இந்தத் தாமம் என்னுற் சொல்லப்பட்டது
என்றுசொன்னார்

நூற்றுத்தொண்ணூற்றுமூன்றாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அருந்ததியும் ஸூர்யனும் யமனும் சொல்லிய தர்மங்கள்)

அதன்பிறகு, ரிஷிகள் தேவர்கள் பிதருக்கள் அனைவ
சேர்ந்து, மனத்தையடக்கி, மஹாத்மாவான வஸிஷ்டருக்குச் சமமா
மஹிமையுள்ளவளும் தவத்தினால் பெரியவளுமான அருந்ததியை
பார்த்து, 'அம்மா! நாங்கள் தர்மஸூக்ஷ்மங்களை உன்னிடத்தி
கேட்கவிரும்புகிறோம் உனக்கு எது மிக்கஸூக்ஷ்மமாகத் தோன
கிறதோ அதனைச் சொல்லக்கடவாய்' என்றுகேட்டனர் அருந்த
'உங்களை நினைப்பதனாலேதான் எனக்குத் தவத்தின்சிறப்புகிடை
திருக்கிறது உங்கள் அனுக்கிரகத்தினால் அழியாத தர்மங்களைஸூ
மங்களோடும் முக்கியாம்சங்களோடும் சோதத்துச் சொல்லே
அவற்றை எல்லாம் கேளுங்கள் ச்ரத்தையுள்ளவனுக்கும் பரிசு
மான மனமுள்ளவனுக்குந்தான் தர்மங்களைச்சொல்லலாம் ச்ரத்த
யில்லாதவன் அகங்காரமுள்ளவன் பிரம்மஹத்திசெய்தவன் ஆச
யன் மனைவியைச்சேர்ந்தவன் இந்நாலவரும் சம்பாஷணைக்குத் தக
வர் இவர்களிடத்தில் தர்மத்தை வெளியிடலாகாது தினந்
தொரு கபிலையாகப் பன்னிரண்டுவருஷகாலம் தானஞ்செய்கிறவனு
மாதந்தோறும் ஸத்ரயாகம்விடாமற்செய்கிறவனும் ஆனிமாஸத்
புஷ்கரக்ஷேத்திரத்தில் லக்ஷம்கோதானஞ்செய்பவனும் அடையும்பு
ணிய பலன்கள் ஓர் அதிதியைத் திருப்திசெய்பவனுடைய புண
பலனுக்கு ஒப்பாகாதவை மனிதர்களுக்கு ஸுகத்தைத்தருவது
ச்ரத்தையோடு செய்யத்தக்கதும் பெரும்பலனைத்தருவதுமாகிய
ஒருரு ஸூக்ஷ்மமான தர்மத்தையும் கேளுங்கள் காலையில் எழு
ஆகாரஞ்செய்யாமல் தர்ப்பங்களையும்ஜலத்தையும் எடுத்துக்கொண
பசுக்களின்நடுவில்போய்த் தர்ப்பங்களினால் ஜலத்தை அவற்

மபுகளிலதெளிதது அநதககொமபினஜலததைத தலையில வாங
கொளளவேண்டும அநதப புணணியததினபலனைக கேளுஙகள.
னறு லோகஙகளிலும ஸிததாகளாலும சாரணாகளாலும மஹரிஷி
ாலும அடையபபடட புணணிய தீாததஙகளெனறு பெயாபெறற
எவவளவோ அவ்வளவிலும ஸநானம செய்வதும பசுககளின
மபின ஜலம தலையிலபடுவதும ஒபபு' எனறு சொனனாள
வாகளும பிதருககளும அதை, 'சரி, சரி' எனறு சொனனாகள
த அருநததி எலலாபபிராணிகளாலும மிகக் ஸநதோஷததுடன
ிககபபடடாள பிரமமதேவா, 'ஓ! மகானுபாவையே! ஆ! ஆ!'
ஸூக்ஷமமான தாமம உனனாலுரைககபபட்டது பாககியம பெறறவ
! உனககு வரன கொடுககிறேன உன தவம எபபோதும விருத
ாயக கொணடிருககககடவது' எனறு சொனனா யமன, 'உங
டததில நான கேடட இநத உயாநத பேசசு அழகாயிருககிறது
ககுப பிரியமுளளதும சிதரகுபதனால சொலலபபடடதுமான
விஷயததைச சொலலுகிறேன, கேளுஙகள தாமததைபபறறின
ஸூக்ஷமம மஹரிஷிகளும தன நனமையைக கருதுகிற ஶரததை
ள. மனிதனும கேடககககூடியது. செயயபபடட புணணிய பாவங
,ஒனறும அழிகிறதிலலை அமாவாஸை பூரணிமைக காலஙகளில
வை எலலாம சூரியனிடததில சேருகினறன மனிதன இறநது
றுலோகமபோனபிறகு, புணணியமே உருவமாயிருககும சூரியன,
வறறையெலலாம திருபபிககொடுககிறான. அவை அவவுலகததில
னுபவிககபபடுகினறன சிதரகுபதன சொன்ன ஒரு சிறநத தாமத்
சச சொலலபபோகிறேன குடிககத தண்ணீரையும தீபததையும
போதும கொடுககவேணடும பாதுகைகளையும குடையையும
லையையும அநத அநதக காலஙகளில கொடுககவேணடும புஷகர
க்ஷததிரத்தில வேதஙகளில கரைகணட பராமமணனுககுக கபிலை
ாடுககததககது அககிஹோததிரததை முழு ஜாகரதையுடன காப
றறிவரவேணடும சிதரகுபதனால சொலலபபடட மறறொரு தா
ததையும சொலலுகிறேன சிறநத ஸாதுககளே! இதின பலனை
கள தனியாகக கேடகவேணடும எலலாப பிராணிகளும காலக
மததில மரணமடைவது நிசசயம, அபபோது, பசிதாகஙகளினால
டககபபடடுக கஷடததையடைநது கொளுததபபடடும வேகவைக
படடுமிருககினறன, அஙகிருநது ஓடிபபோவதறகிலலை, பயஙகர
ன குருடடிருளிலகபபடடு அறிவிலலாமறபோகினறன அவவிடத
ல துககஙகளைத தாணடுவதறகுரியதும சிறிய செலவும பெரிய

லாபமுமுள்ளதும் இறந்தபின் இன்பத்தை உண்டாக்கத்தக்கதுமா
தாமத்தைச் சொல்வேன். குடிதண்ணீர் கொடுப்பதின் சிறப்புக
அரியவை அவை பரேதலோகத்தில் மிகச்சிறந்தவை ஜலம் கொ
பவர்களுக்கு அவ்வுலகத்தில் [1] புண்யோதகை என்னும் நதி உண்ட
க்கப்படுகிறது அதன் ஜலம் வற்றுமலும் குளிர்ச்சியாகவும் அமிரு
திற்கொப்பாகவுமிருக்கிறது. குடிதண்ணீர் கொடுப்பவன் அந்நதி
ஜலத்தைக் குடிப்பான். தீபங்கொடுப்பதனாலுண்டாகும் சிறப்பை
பற்றியும் விரிவாகச்சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள் தீபங்கொடுப்பவ
அவ்வுலகத்தில் இருளைப்பார்ப்பதில்லையென்பது திண்ணம் சந்
னும் சூரியனும் அக்நியும் அவனுக்கு ஒளியைக்கொடுக்கின்றன
தேவதைகள் அவனுக்கு எல்லாத் திசைகளையும் துலங்கச்செய்கி
ன். அம்மனிதன் பரேதலோகத்திலிருந்துகொண்டு சூரியன்போ
பிரகாசிப்பான் ஆதலால், தீபத்தையும் குடிதண்ணீரையும் முக
மாகக் கொடுக்கவேண்டும் வேதங்களில் கரைகண்ட பராமமணா
குப புஷ்கரக்ஷேத்திரத்தில் கபிலையைக்கொடுப்பதின் விசேஷபல
கேளுங்கள் ஒரு கபிலையைக் கொடுத்தவன் விருஷபங்களுடன் நூ
பசுக்களைக் கொடுத்த பலனை நீண்டகாலம் அடைவான் அவனிட
துள்ள பிரமமஹத்திக்குச் சமமான பாவமெல்லாவற்றையும்
கபிலை நீக்கிவிடும். அது நூறு கோதானங்களுக்குச் சமம். ஆதலா
ஆனிமாஸம் சுக்லபக்ஷத்தில் புஷ்கரக்ஷேத்திரத்தில் கபிலை
தானஞ் செய்யவேண்டும் தகுதியுள்ள பிராமமணோத்தமனுக்கு
பாதுகைகளைக் கொடுப்பவர் ஸங்கடத்தையும் துயரத்தையும் மு
தைப்பதையும் அடையார் குடை கொடுப்பவன் பரலோகத்தில் ஸ
மான நிழலை அடைவான் கொடுத்த தானத்திற்கு ஒருகாலும் அ
வில்லையன்றோ?" என்று சொன்னான் சிறந்த ஒளியுள்ள சூரிய
சித்ரகுப்தனுடைய அபிப்ராயத்தைக் கேட்டதினால் மயிர்பொடித்
தேவர்கள் பிதருக்கள் அனைவரையும் பார்த்து, 'மஹாத்மாவான சி
குப்தன் சொன்ன தாமரஹஸ்யத்தைக் கேட்டீர்களன்றோ? மஹ
மாக்களான பராமமணர்களுக்கு இந்தத் தானங்களைச் சிரத்தையுட
கொடுக்கும் மனிதர்களுக்குப்பயமில்லை இனிச்சொல்லப்படும் ஐ
போதாம தாமத்தைக்கெடுப்பவர்கள் அவர்களுக்கு இந்த ஜன்மத்
யரிகாரமில்லை ஆசாரங்கெட்ட அந்த இழிவான மனிதர்களைச் சம
ஷணம் செய்யாமல் விட்டுவிடவேண்டும் பிரமமஹத்திசெய்தவ
கோஹத்திசெய்தவன் பிறாமணிவிகளிடமசேருகிறவன் பரதாதை

[1] பரிசுத்தமான ஜலமுள்ளது

தவன், ஸ்திரீயைக்கொண்டு பிழைப்பவன் இவ்வைந்து பாவிகளும்
ரதலோகத்தை அடைந்து நரகத்தில் சீழையும் ரத்தத்தையும்
தக்கொண்டு மீன்களைப்போல வேகவைக்கப்படுவர் இவ்வைவரும்
ருக்களாலும் தேவர்களாலும் ஸ்நாதகப்ராம்மணர்களாலும் தபோ
ர்களாலும் ஸம்பாஷணம் செய்யத்தகாதவர்' என்று சொன்னன.

நூற்றுத்தொண்ணூற்றுநான்காவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பிரமதர்கள், தம்மால் மனிதருக்குப் பீடைவருங்காரணத்தையும் அதைத்தடுக்கும் உபாயத்தையும் கூறியது.)

பிறகு, மஹானுபாவர்களான தேவர்கள் பிதருக்கள் ரிஷிகள் னவரும், பிரமதர்களைப்பார்த்து, 'நீங்கள் மஹானுபாவர்கள், ராத் ல கண்ணுக்குப்புலப்படும்படி ஸஞ்சரிப்பவர்கள் எச்சிலும் திட்டு ள அற்பமனிதர்களை நீங்கள் எப்படிப் பீடிக்கிறீர்கள்? நீங்கள் ிதர்களைப் பீடியாமலிருப்பதற்குச் சொல்லப்பட்ட பரிகாரங்கள் வை? ராக்ஷஸர்களை ஒழிக்கும் காமங்கள் எவை? எவற்றினால் நீங் வீடுகளில் காணப்படாமல் போவீர்கள்? பூதங்களே! இவற்றை லாம் உங்களிடம் கேட்க விரும்புகிறோம்' என்று வினவினார்கள்.

பரமதர்கள், 'புணர்ச்சியினாலும், மேல்கீழ் அவயவங்களில் ப்பந்தப்படும் வஸ்திரங்கள் முதலியவற்றைக் கீழ்மேலாக மாற்று றாலும், மனிதர் எச்சிலாகிறார் அறிவில்லாமல் மாம்ஸத்தைப் ப்பவனும் மரத்தடியில் படுப்பவனும் சாப்பிடத்தக்கவைகளைத் யில் வைத்துக்கொள்பவனும் கால்வைக்குமிடத்தில் தலைவைத் ப் படுப்பவனும் ஜலத்தில் மலமூத்திரங்களை விடுகிறவனும் ளையை உமிழ்கிறவனும் ஆகிய மனிதர்கள் அனைவரும் இந்தக் ியங்களாலேயே எச்சிலானவர்களும் நாங்கள் நுழையத்தக்க நேக சந்துகளுள்ளவர்களும் ஆகிறார்கள் இந்த மனிதர்கள் எங்க ல பக்ஷிக்கவும் கொல்லவும் படுவார், இதில் ஸந்தேகமில்லை இவ கையான குணமும் நடக்கையுமுள்ள மனிதர்களை நாங்கள் ஹிம்ஸிப் ம் நாங்கள் ஹிம்ஸிக்க முடியாமலிருக்கும் பரிகாரங்களையும் ங்கள் கோரோசனையை உடம்பில் பூசிக்கொண்டவரும் வசம் க கையில் வைத்திருப்பவரும் நெய்யோடுசேர்ந்த அக்ஷதையை தத்தையுடன் தலையில் வைத்திருப்பவரும் மாம்ஸம் தின்னாதவரும் ன மனிதர்களைத் துன்புறுசெய்ய எங்களால் முடியாது. எவன்

வீட்டில் எந்நாளும் இரவும் பகலும் அக்நி ஜ்வலிக்கிறதோ, புஸி
தோலும் பற்களும் மலஆமையும் நெய்ப்புகையும், பூனையும் கற
அல்லது சிவப்பு ஆடும் எவர் வீடுகளில் இருக்கின்றனவோ அந்த
களை எல்லா லோகங்களிலும் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கும் எமபோ
மிக்க கொடியபூதங்களும் ஆக்கிரமிக்கமுடியாது [1] ஆதலால், இ
கள வீடுகளில் ராக்ஷஸர்களைப் போக்குகின்றவை உங்களுக
பெரிய ஸந்தேகமிருந்த இந்த விஷயத்தையெல்லாம் சொன்னே
என்று கூறினர்.

நூற்றுத்தொண்ணூற்றெறாந்தாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(திக்குயானைகள் நாகபலிஅவச்யமென்று ரேணுகனென்னும்
யானைக்குச் சொல்லியது)

பிறகு, தாமரைமலரிலிருந்து பிறந்தவரும் தாமரைமலர்
முள்ளவருமான பிரமதேவர், தேவர்களையும் தேவேந்திரனை
நோக்கி, 'இந்த ரேணுகனென்னும் யானை பாதாளத்தில் ஸஞ்
பது, சிறந்தபலமும் ஒளியும் தைரியமும் பராக்கிரமமுமுள்ள
சிறந்த மகிமையும் சக்தியுமுள்ள சிறந்த யானைகளாகிய திக்கஜங்
அனைத்தும் மலைகளும் செடிகளும் காடுகளும் அடங்கிய பூமியி
னையும் தாங்குகின்றன இந்தரேணுகன் உங்களால் அனுமதி கொ
க்கப்பெற்று அந்த மஹாகஜங்களிடம் சென்று அவைகளிடத்தில்
ரகஸ்யங்களைக் கேட்கட்டும்' என்று சொன்னார். பிரமதேவர்செ
ன்னதைக்கேட்டு, அந்தத்தேவர்கள் ஸாரத்தையுடன் திக்கஜங்களிரு
மிடத்திற்கு ரேணுகனை அனுப்பினார்கள் ரேணுகன் அந்தயா
ளிடம்சென்று, 'மிக்கபலசாலிகளே! தேவர்களாலும் பிதருக்க
லும் நான் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறேன் ஸூக்ஷ்மமான தர்மங்
உங்களிடம் தெளிவாகக் கேட்கவிரும்புகிறேன் மஹானுபா
ளான நீங்கள் நினைக்கும் உண்மையைச் சொல்லுங்கள்' என்றுகே
ட்டது திக்கஜங்கள், 'கார்த்திகைமாஸம் ஆயில்யநக்ஷத்திரமசே
கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமி புண்ணியமானது அந்த நக்ஷத்திரமசே
தினத்தில், 'மிக்கசிறந்தபலமுள்ளவர்களும் எக்காலும் அழியாத
களுமான பலதேவன்முதலியநாகர்களும் அவர்களின் குலங்க
பிறந்தநாகஸ்ரேஷ்டர்களும், எனக்குப்பலமுமஹுக்கமும்வருத்திய

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது.

படி நானகொடுககும பலியைப[1] பெறறுககொளளககடவா லக்ஷ்மீ
தியான நாராயணா பூமியை எடுககுமபோது அவருககு இருநத
மை எனககு உணடாககவேணடும' எனனும இநத மநதிரததை
ததுப புறறில பலியைப போடவேணடும கஜராஜனே! அநதப
லியைப புஷபஙகளோடும சநதனஙகளோடும கறுபபுவஸதிரததோ
ஸூாயன அஸதமனமாகுமபோது புறறில போடவேணடும
இருநது பூமியைத தாிததுப பாரததினால பீடிககபபடட நாஙக
ளனைவரும இபபடிச செயவதனால ஸநதோஷமடைநது அநதச சிர
ததை அறியாமல இருபபோம பாரததினால பீடிககபபடட நாஙக
ளனைவரும வேறு ஒனறையும விருமபாமல இதையே கருதுகிறோம
பிராமமணனும க்ஷததிரியனும வைஸயனும சூததிரனும உபவாஸத
துடன ஒருவருஷம இவவாறு தானமசெயவதனால மிகுதியானபலன
களை அடைவா புறறில பலிவைபபதறகுப பலனகள அதிகமெனப
து எஙகள அபிபபிராயம மூவுலகஙகளிலும சிறநதசகதியுளள
நாகஙகளெலலாவறறிறகும உணமையில நூறுவருஷஙகள அதிதி
பூஜை செயததுபோலாகும' எனறு கூறின திககஜஙகள சொன
னதை ரேணுகனிடம கேடடுத தேவாகளும பிதருககளும மஹானு
பாவாகளான ரிஷிகளும ரேணுகனைக கொணடாடினா

நூறறுத்தொணணூறறொருவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(மஹேஸ்வரர் கோதானத்தின் சிறப்பைச் சொல்லியது)

மஹேஸவரா, 'உஙகளால ஸாரமசததைஎடுததுு நனறுகத
தாமம சொலலபபடடது நீஙகளெலலாரும மறறொரு தாமஸூக்ஷ
மததை எனனிடம கேளுஙகள யாருடையபுததி தாமததிலேயே
நிறறியிருககிறதோ, எவாகளுககுத தாமமசெயவதில ஸிரததையிருக
கிறதோ அவாகளுககுததான பெருமபலனைததரும இநதத தாம
ஸூக்ஷமததை உபதேசிககலாம எவன தினததிறகொருபசுவாகப
பததுமாதம வெறுபபிலலாமல தானமசெயது ஒருவேளை புசிததுக
கொணடிருககிறானோ அவனுககுளளபலனைக கேடகவேணடும இந

---

1 'பரதீசசநது' என்று பாடஙகொளளபபடடது

2 திககஜஙகளும ஆதிசேஷனும பூமியைததாஙகுவதனாலும நாகம
எனனும பெயா ஸாபபததிறகும யானைககும பொதுவாயிருததலாலும
இவவாறு சொலலபபடடது.

தப பசுககள சிறநத மகிமையுளளவைகள, பரிசுததஙகளிற சி
தவையெனறு சொலலபபடுகினறன தேவா அஸுரா மனி
ளோடு கூடிய மூனறுலோகஙகளையும இவை காபபாறறுகினற
'அவறறினிடம சிறநதபுணணியமிருககிறது அவறறிறகு உபசா
செயவதனுல பெருமபலன உணடு தினநதோறும கோதா
செயபவன தினநதோறும தாமததை அடைகிறுன முன
க்ருதயுகததில பதுமததில பிறநதவரான பிரமமதேவா என
வேணடினதினமேல எனனுல அநதப பசுககள அனுககிர
கபபடடன அதனுல தான, கொடிமிலிருககும விருஷ
(கொடியாக) எனககுமேலிருககிறது நான பசுககளோடு வஸிப
னுல மகிழகிறேன ஆதலால, அவறறை எபபோதும பூஜிககவே
டும அவை அளவறறபெருமையுளளவை, வரனகொடுககததிற
உளளவை உபசரிததால வரமளிககும அநதப பசுககளே எல
காமஙகளின பலனகளையும மனிதனுககுககொடுககும தினநதோ
கோதானம செயபவனுககுப பூரணபலனுணடு' எனறு சொன

நூறறுததொணணூறறேழாவது அதயாயம

தானதாமபூாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸுப்ரம்ஸ்யர் தர்மத் சொல்லியதும், விஷ்ணு எல்லாத் தர்மங்களையும் புகழ்ந்ததும்)

ஸகநதா, 'நான நினைககுநதாமமும ஒனறிருககிறது அத
ஊககததுடன கேளுஙகள கறுதத காளையின கொமபுகளிலிரு
மணணைஎடுதது அதனுல மூனறுதினம ஸநானம செயதால உ
டாகும பலனைக கேளுஙகள பாவஙகளையெலலாம போககிவிடு
மேலுலகததில முதனமையாகசசெயயும எதுவரையில மனித
பிறவியில பிறககிறுனே அதுவரையிலும சூரனுகவேயிருபபா
யாருககும தெரியாத மறறெரு முககியரகஸயததைசசொலலுகிறே
கேளுஙகள அததிமரபபாததிரததில தேனகலநதுசமைதத சோ
றைஎடுததுககொணடு பூாணிமையில சநதிரன உதயமாகுமபோ
பலியைபபோடவேணடும அநதத தாமததினபலன அழியாத
அதனை ஸரததையுடன தெரிநதுகொளளுஙகள ஸாததியாகள ரு
திராகள ஆதிததியாகள விசுவேதேவாகள அசுவினிதேவாகள ஸப
மருததுககள அஷடவஸுககள இவாகள அநத அனனபலியைப பெ
றுககொளளுகினறனா அதனுல, சநதிரனும வளாசசியடைகிறுன

நுமகடடூம பெருககமடைகிறது எலலாருககும ஸுகததைததரு
ாகிய இநத ஸூகஷமமான தாமததை நான சொனனேன' என று
னுா விஷணுவானவா, 'மஹாதமாககளான தேவாகளும
களும சொனன தாமஸூகஷமஙகள எலலாவறறையும ஸரததை
டும பகதியோடும தினநதோறுமபடிபபவனுககும வெறுபபின
கேடபவனுககும ஒருகாரியததிலும இடையூறு வருவதிலலை,
ுணடாவதிலலை மஙகளததையும புணணியததையும தருவன
சசொலலபபடட ஸூகஷமமான இநத தாமஙகளைசசெயதவருக்
ளபலன ஜிதேநதிரியனுயிருநது படிபபவனுககும உணடு அவன
பம தலையெடாது அவனிடததில பாவமஅணுகாது தானபடித
லும பிறருககுச சொனனுலும கேடடாலும தாமததின பலனை
டையலாம தேவாகளும பிதருககளும அவனுடைய ஹவயகவயங
ா நீணடகாலமபுஜிபபா புணணியகாலஙகளில நியமததுடன பிராம
ாஸரேஷடாகளைக கேடபிககும மனிதன ரிஷிகளுககும தேவாக
ககும பிதருககளுககும எபபோதும அனபனும ஐஸவரியமுளள
பும தாமஙகளில அழியாதஸரததையுளளவனுமாவான மஹா
தகமதவிர மறறபபாவஙகளைசசெயதவனும இநத ஸூகஷமதாமங
ரககேடபதனுல எலலாபபாவஙகளாலும விடபபடுவான' என று
ானனுா

அரசனே! எலலாததேவாகளாலும நமஸகரிககபபடடதும
வாகளினரகஸயமுமான இநதத தாமததை வயாஸா எனககுச
ானனுா நான உனககுச சொனனேன ரதனஙகள நிரமபின
மியும இநததாமஜஞானமும தமககுஉயாவிலலாதவை ஆதலால,
மஙதெரிநதவன இதனையே கேடகினைககவேணடும. ஸரததையில
தவனுககும நாஸதிகனுககும தாமமசெயயாதவனுககும தயை
லலாதவனுககும யுகதிவாததநால கெடடவனுககும குருவைப
கைபபவனுககும (பொறுமை அடககமுதலிய) ஆதமகுணமிலலாத
னுககும இதனைச சொலலலாகாது" என முா

நூறறுததொணணூறறெடடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(யாரிடத்தில் புஜிக்கலாம், யாரிடத்தில் புஜிக்கலாகாதென்பது)

யுதிஷடிா, "பாரதரே! பிராமமணன யாரிடததில்போஜனம
சயயலாம? க்ஷததிரியன யாரிடததில போஜனம செயயலாம?

[1] வைஸ்யன் யாரிடத்தில் புஜிக்கலாம்? சூத்திரனுக்கு எப்படி என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"பிராமமணன, பிராமமணர்களிடத்திலும க்ஷத்திரியர்களிடத்திலும வைஸ்யர்களிடத்திலும போஜனமசெய்யலாம சூத்திரர் விலக்காகிறார்கள க்ஷத்திரியனும, பிரமமக்ஷத்திரியவைஸ்யர்களிடம் போஜனம செய்யலாம சூத்திரர்கள எல்லாவற்றையும பக்ஷிப்பவரும வேதத்திற்சொல்லிய கருமங்கள இல்லாதவருமாயிருப்பதால் விடவேண்டியவர்கள வைஸ்யர்கள நித்தியாக்நிஹோத்திரம் சாதுர்மாஸ்ய விரதமும செய்துகொண்டு பரிசுத்தர்களாயிருந்த அவர்களிடத்தில பிராமமணர்களும க்ஷத்திரியர்களும புஜிக்கலாம் சூத்திரர்களிடத்தில புஜிப்பவன, பூமியின மலத்தையே புஜிப்பவனாகிறான அநேக சூத்திரர்களிடத்தில புஜிப்பவன பூமியினமலத்தையும அதிலுள்ள மனிதர்கள ஜந்துக்களின ஜலமலங்களையும புஜித்தவனாவான சூத்திரனிடத்தில போஜனமசெய்யும பிராமமணர் பூமியின மலத்தைப புஜிப்பவர்களே. [2] சூத்திரனிடம ஸேவிக்கும் பிராமமணனும க்ஷத்திரியனுமவைஸ்யனும (ஸந்தியாவந்தனமுதலிய) காமங்களை நன்றாகச செய்துவந்தாலும நரகத்தில வேகவைக்கப்படுகிறார்கள வேதமோதலை விடாமலிருக்கும பிராமணர்கள மனிதர்களுக்கு மங்களகரமான கிரியைகளைச செய்வதற்கும, க்ஷத்திரியர்கள பாதுகாப்பதற்கும, வைஸ்யர்கள செல்வத்தைப்பெருக்குவதற்குமிருப்பதாகச சொல்லுகின்றனர் வைஸ்யன எந்தக்காரியத்தைச செய்கிறானோ அதைப்பெற்றுத்தான உலகம ஜீவிக்கிறது. பயிர்செய்தல பசுக்காத்தல வாத்தகம இவை வைசியதர்மத்தில இகழப்படாதவை தன்கர்மத்தைவிட்டுச சூத்திரனதொழிலைச்செய்கிறவனைச்சூத்திரனாக நினைக்கவேண்டும அவனிடத்தில ஒருகாலும போஜனம செய்யக்காது வைத்தியன, ஆயுதத்தினால ஜீவிப்பவன, ஊருக்கதிகாரி, புரோகிதன, ஜோதிஷன, வேதமஓதிப்பயனபடாதவன இவரனைவருஞ்சூத்திரனுக்கொப்பானவர் சூத்திரகாமத்திலிருப்பவராகிய இவர்களிடத்தில் வெட்கமில்லாமல போஜனமசெய்பவன புஜிக்கத்தகாத அன்னத்தை

---

[1] 'வைஸ்யன போஜனமசெய்விக்கத் தக்கவர்கள யார்' என்பதும் 'சூத்திரன போஜனமசெய்விக்கத்தக்கவர்கள யார்' என்பதும பழையவுரை

[2] 'பிராமணனும க்ஷத்ரியனும வைஸ்யனும காமங்களைவிட்டாலும் அவற்றைவிடாமல விசேஷமாகச்செய்தும சூத்ரஸேவைசெய்தாலும நரகத்தில வேகவைக்கப்படுகிறார்கள்' என்றும கொள்ளலாம

ததிஞல பெரியபாவததையடைகிருன் காமஙகளை அனுஷடியாம
தாமம இலலாமலுமிருபபவன குலததையும ஸாமாததியததை
மகிமையையுமவிடடு நாயபோனற விலஙகு ஜாதியாகப பிறககி
வைததியனது அனனததைப புஜிததால அது மலததிறகுச சம
னது வியபிசாரியின அனனம மூததிரமபோனறது சிறபிகளின
னம ரததமபோனறது ஸாதுவாக நினைககபபடடவன, விததை
கிறவனுடைய அனனததைப புஜிபபாஞயின அது சூததிரானனம
லாகும அதை யோககியன விடவேணடும பழி சொலலபபடட
டைய அனனததைப புஜிததால அது ரததமடுவைபபோலிருபப
னறு சொலலுகினறனா கோடசொலலுகிறவன அனனம புஜிபபது
மஹததிககுச சமமெனறு நினைககினறனா ஆதரவிலலாமலும
மதிபபாகவும போடபபடும அனனததை ஒருகாலும புஜிககலா
அதைபபுஜிககும பிராமமணன வியாதியையும குலநாசததையும
ரவில அடைவான ஊரதிகாரியின அனனததைச சாபபிடுகிற
சணடாளனுககுச சேவகனுவான கோஹததி பிரமமஹததி
யதவன கடகுடியன குருபததினியைச சோபவன இவாகளின
னததைப புஜிதத பிராமமணன ராக்ஷஸகுலததில பிறபபான.
டைககலமாக வைதத பொருளையெடுததுககொணடவனிடததிலும
றிகொனறவனிடததிலும பெணணைககொணடு பிழைபபவனிடத
லும போஜனம செயபவன இமயததுககும விநதியததுககும நடுவி
ளள தேசததா சோததுககொளளாத மிலேசசாகளிருககுமிடத
பிறபபான குநதிபுததிரனே ! 'யாரிடததில போஜனம செயயக
டாது, யாரிடததில செயயலாம' எனபதைபபறறிச சாஸதிரப
உனககுச சொனனேன இபபோது எனனிடததில இனனும
னன கேடக விருமபுகிருய ?" எனருா

நூறறுததொணணூறறேனபதாவது அதயாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(தானம் வாஙகுவதற்கும் போஜனம் செய்வதற்குமுள்ள
பிராயச்சித்தங்கள்)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே ! யாரிடததில போஜனம செயயலா
மனபதையும யாரிடததில போஜனம செயயககூடாதெனபதையும
முழுதும சொனனீா இநதக கேளவியில எனககு மறறெரு ஸந
தகமிருககிறது நீர் அதனைச சொலலககட்வீர் முககியமாயபபிராம

மணாகள யாகஙகளிலும ஶ்ராததஙகளிலும தானம வாஙகுவதற
பலவகைப போஜனஙகள செயவதறகும உரிய பிராயசசிததஙக
எனககுச சொலலும" என்று கேடக, பீஷமா சொலலலானா
"ராஜனே! ஆ! ஆ! மஹாதமாககளான பிராமமணா
தானம வாஙகினுலும போஜனமசெயதாலும எதைசசெயதால பா
தினின்று விடுபடுவரோ அதை உனககுச சொலவேன யுதிஷடி
ஆஜய தானம வாஙகினுல காயதரியை ஜபிதது அககியில ஸமிதை
போடவேணடும எள தானமவாஙகினுலும இதுதான பிராயசசித
மது மாமஸம உபபு இவறறை வாஙகினுல ஸூரியோதயமவரையில
பதனுல பிராமமணன சுததனுவான பொனதானம வாஙகின பிர
மணன எலலோரும அறியுமபடி இருபபுப பாததிரததைக கை
வைததுககொணடு முழுவேததததையும ஜபிபபதனுல பாவததிலிருந
விடுபடுவான. மனிதரிறசிறநதவனே! தனம வஸதரம பெண இவ
ளைத தானம வாஙகுவதும பொனனை வாஙகுவதும ஒனறுதான அ
னம, பாயஸம, வெலலம, சாககரை, கருமபு, எணணெய, பரிசுததவஸ
இவறறைத தானம வாஙகினுல சுததமாவதறகு மூனறு வேளைக
ஜலததில ஸநானம செயயவேணடும. நெல, பூ, கனி, ஜலம, ம
பணடம, யவம், தயிர, பால இவறறை வாஙகினுல காயதரியை நூ
முறை ஜபிககவேணடும பிரேதகாரியததில பாதரக்ஷைக குடைக
வாஙகினுல நியமததுடன நூறுகாயதரி ஜபம செயவதனுல அந
பாவததினுல விடபபடுவான பூதானம வாஙகினுலும [1] நவககி
தானம வாஙகினுலும பிரஸவததீடடுளள இடததில தானம வாஙகி
லும மூனறு தினஙகள உபவாஸமிருபபதனுல பாவததிலிருநது வி
படுவான கிருஷணபக்ஷததில பிதருஶ்ராததததில அனனததை
புஜிககும பிராமமணன ஒர இரவுமபகலும உபவாஸமிருபபதனு
சுததனுவான. அனறைததினம ஸநதியாவநதனமும செயயலாகா
[2] ஜபம செயயலாகாது புஜிதத அநத [3] அனனததை வேறு அனன
தோடு சேரககலாகாது அபபடியிருநதால பிராமமணன பரிசுதத
வான இதறகாககதான, பிதருககளுககு அபராஹணகாலததில ஶ்ரா
தமவிதிககபபடுகிறது முனனமே வரிககபபடட பிராமமணாகள பே
சொனன வாணததாரிடததில புஜிககலாம மூனறுநாள சாவுததீட்டி
மூனறுவதுநாள அனனததைபபுஜிககும பிராமமணன பனனிரண

1 'சிறைசசாலையிலிருநதவனிடததிலும' எனபது பழையவுரை
2 மனததினுல தவிர வாககினுல ஜபம கூடாது எனபது
3 அது முழுதும ஜீரணமாகும் வரையில புஜிக்கலாகாது எனபது

மூனறுவேளையும ஸநானமசெயவதனல சுததனுவான பனனி டாவதுநாள கடநதபிறகு விசேஷமான சுததம செயதுகொணடு மமணாகளுககு அனனமபோடுவதனல அநதப பாவம விலகும துநாளச சாவுததீட்டில பததுநாளசெனறபிறகு பிராயசசிததஙக காகத தானஙகளசெயவிககவேணடும ஸாவிதரம ரைவதம என இஷடிகளையும கூஷமாணட ஹோமததையும அகமாஷணஜபத யும செயயவேணடும மூனறுநாள சாவுததீடடுக கழிநததினததில ாததபோஜனமசெயயும பிராமமணன ஏழுநாள மூனறுவேளைகளும னம செயவதனல பரிசுததனுவான, சிறநத தவலிததியை அடை ன், ஆபததை அடையான சூததிராகளுடன ஒருபநதியிலசோநது பிடும பிராமமணனுககுச சாஸதிரபபடி பாவமுணடாகிறது அவ க்கு முனசொனன பிராயசசிததநதான பரிகாரமாகிறது பிராமம ன வைஸயாகளுடன ஒருபநதியில புஜிததால மேறசொனன பிரா சிததம மூனறுநாள செயவதனல அநதபபாவததினினறும விடு வான க்ஷததிரியாகளுடன ஒருபநதியில சாபபிடும பிராமமணன ஸதிரஙகளுடன ஸநானமசெயவதனல அநதபபாவததினினறு படுவான தகாதவாகளுடனபுஜிபபது சூததிரனுககுக குலததை வைஸ்யனுககுப பசுககளையும பநதுககளையும க்ஷததிரியனுககு வாயததையும பிராமமணனுககு பரமமதேஜஸையும அழிககும றகுப பிராயசசிததமாக ஸாவிதரம ரைவதம எனனும இஷடிகள மாணட ஹோமம அகமாஷணஜபம ஆகிய சாநதிகளைச செயவத அநதப பாவததினினறு விடுபடுவான ஒருவா ஒருவருடைய சிலே உணபதும அப்படியே கோரோசனை, அறுகமபுல, மஞசள், தனமுதலிய மஙகளகரமான பூசசுததிரவியஙகள இவறறில ஒரு மிசசததை மறறெருவா உபயோகிககலாம இதில சநதேகமிலலை'' ாறா

இருநூறுவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(தவத்தினலும் தானத்தினலும் தர்மத்தினலும் மேலுலகம் பெற்றவர்கள்)

யுதிஷடிரா, ''பாரதரே! பிதாமஹரே! தானமசெயதுகொண தவமசெயதுகொணடும இருககவேணடுமெனறும சொனனீா

---

1 எலலாஸதிரஙகளையும கனைதது ஸநானமசெயவது.

[1] பூமியில இவை எபபடிபபடடவை எனபதைசசொலலி இ
எனமனததுயரததை ஒழிககவேணடும" எனறுகேடக, பீ
சொலலலானா

" தவததினுல ஆதமசுததிபெறற எநததாமிஷடாகளும, அ
ஙகளையும புணணியஙகளையும விடாமறசெயத எநத அரசாகளும,
ணியலோகஙகளை நிசசயமாக அடைநதனரோ அவாகளைச சொ
கிறேன, கேள அரசனே! எலலாராலும பூஜிககபபெறற ஆத
ரெனபவா சிஷயாகளுககு நிாகுணபரமமததை உபதேசிதது எ
வறறிலும சிறநத உலகஙகளை அடைநதாா உசீனரனமைநதனுன
சகரவாததி தன அனபுளள புததிரனுடைய உயிரை பராமமணனு
உபகாரமாகக கொடுதது இவவுலகததிலிருநது ஸவாககலோகத
குச சென்றுன பரதாததனெனனும காசிராஜன பராமமண
குத தனபுததிரனைக கொடுதது இவவுலகததிலும மேலுலகததி
ஒபபறறபுகழைஅடைநதிருககிறுன ஸஙகிருதியினபுததிரனன
தேவன மகாதமாவானவஸிஷடருககுச சாஸதிரபபிரகாரம ஆகமி
தைக கொடுததுச சிறநதலோகஙகளை அடைநதான தேவாவரு
எனனுமரசன நூறுகமபிகளுளளதும பொனமயமும அழகியதும
சிறநதகுடையை யாகததில பிராமமணனுககுக கொடுதது ஸவா
போனுன மகிமைபொருநதிய அமபரீஷன அளவறற மகிமையு
பிராமமணனுககு ராஜயததையெலலாமகொடுததுத தேவலோகத
அடைநதான சூரியகுமாரனனகானன தனனுடைய திவயகுண
லததையும, ஜனமேஜயன வாகனததையுமபசுககளையும, பிராமமண
ருககுக கொடுதது உயாநதலோகஙகளை அடைநதனா வருஷாதா
யெனனும ராஜரிஷி பலவகை ரததினஙகளையும அழகானவீடுகளை
பிராமமணாகளுககுக கொடுதது ஸவாககமபோனுன விதாபபதே
தாசனுன நிமி, ராஜயததையும கனனிகையையும மஹாதமாவா
அகஸதியருககுக கொடுததுப புததிராகளோடும பநதுககளோ
பசுககளோடும ஸவாககம போனுன பெருமபுகழபெறற பரசுரா
பிராமமணருககுப பூமிதானமசெயது மனததிறகுமெடடாத
விலலாத உலகஙகளை அடைநதாா மேகததிறகதிபதியான இநதி
மழைபெயயாமலிருநதபோது, வஸிஷடா எலலாப பிராணிகளை
பிழைபபிததாா, அதனுல, அழிவிலலாத ஸதானததை அடைநத
தசரதபுததிரரான ராமா அநேக யாகஙகளில திரவியஙகளை அளித
உலகததில பெருமபுகழபெறறு அழிவிலலாத உலகஙகளை அ
தாா கக்ஷஸேனனெனனும ராஜரிஷி மஹாதமாவான வஸிஷடரு

[1] 'தானமதவம இவைகளில எதுசிறநதது?' எனபது பழையஉ

வா கொடுதத பொருளைச்சரியாக ஒப்பிததததனுல மிகபபெரியபுகழ
பெற்றுன கரநதமனுடைய பேரனும அவிக்ஷிததினபுதலவனுமாகிய
ருததன, அஙகிரஸ முனிவருககுக கனயாதானம செயது ஸ்வாககம
சென்றுன. பாஞசாலதேசததரசனும தாமிஷடரிறசிறநதவனுமாகிய
ரமமததததனெனனுமரசன சஙகிநியைக கொடுததுச சிறநத கதி
ய அடைநதான மிததிரஸஹனெனனுமரசன அனபுளள மனைவி
ான மதயநதியை மஹாதமாவான வஸிஷடருககுக கொடுதது
வாககமடைநதான மனுவின புததிரனன ஸுதயுமனன மஹாதமா
ான லிகிதருககுத தாமமாக்த தணடததைச செயததனுல உயாநத
லாகஙகளை அடைந்தான பெரும்புகழ்பெறற ஸஹஸ்ரசிதயனென
மம ராஜரிஷி பிரியமான உயிரைப பிராமமணனுககாகவிட்டுச சிறநத
லாகஙகளை அடைநதான சததயுமனனெனனுமரசன வேணடின
வயெலலாம நிரமபின பொனமாளிகையை மௌதகலயருககுக கொ
தது ஸவாககம போனுன முனனே, ஸுமனயுவெனபவன மலைகள
பானற அனனஙகள பக்ஷணஙகளின குவியலகளைச சாணடிலயருக
க்கொடுதது மேலுலகமடைநதான தயுதிமானெனறு பெயாபெறற
னும சிறநத பராககிரமமுளளவனுமான ஸாலவதேசததரசன ரிசீக
கடு ராஜயததைக கொடுததுச சிறநத லோகஙகளை அடைநதான
திராஸவனெனனும ராஜரிஷி ஸுமதயமையெனனும கனனிகையை
ிரணயஹஸதருககுக கொடுதது தேவாகளவஸிககும லோகஙகளுக
ப போனுன பிரபுவான ரோமபாதனெனனும ராஜரிஷி சாநதை
னனும பெணணை ரிசியஸருஙகருககுக கொடுதது விருமபினபலன
ளயெலலாம மிகுதியாகப பெறறுன பகீரதனெனனும் ராஜரிஷி
மஸி எனனும புகழ்பெறற கனனிகையைக கௌதஸருககுக
ாடுதது அதனுல அழிவிலலாத லோகஙகளை அடைநதான பகீரத
னனுமரசன லக்ஷம பசுககளைக கனறுகளோடு கோஹலருககுக
ாடுததுச சிறநத லோகஙகளை அடைநதான யுதிஷடிர! இவாகளும
றுமநேகாகளும தானததினுலும தவததினுலும ஸவாககததிறகுப
ாயககொணடும அடிககடி திருமபி வநதுகொணடுமிருககினறனா
்தக கிருகஸதாகள தானததினுலும தவததினுலும லோகததை ஜயித
னரோ அவாகளின கீாததி பூமியுளளவரையில நிலைபெறறிருககும
திஷடிர! பெரியோாகளின இநதச சரிததிரததை நான சொன
னன தானததினுலும யாகததினுலும ஸநததியை உணடுபணணின
ுலும இவாகள ஸவாககத்தை அடைநதனா. கௌரவாகளுககுத
லவனே! தானஙகொடுதத பிறகும எபபோதும தானததையும

யாகத்தையும் செய்விப்பதற்கும் தாமத்தை விருத்திசெய்வதற்
உனக்கு எண்ணமிருக்கவேண்டும் ராஜஸ்ரேஷ்டனே! உனக்கு இ
னும் எந்தவிஷயத்தில் ஸந்தேகமுண்டாகுமோ அதனை நாளைக்கு
யில் சொல்லுவேன் ஸந்தியா காலம் வந்துவிட்டது" என்றார்.

இருநூற்றேராவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஐந்துவகைத் தானங்கள்)

யுதிஷ்டிரர், "ஐயா! வரதமும் பராக்கிரமமும் தவறுதவ
சிறந்த தானத்தினாலும் தவத்தினாலும் ஸ்வர்க்கத்தையடைந்த அ
களைப்பற்றி உம்மிடம் கேட்டுக்கொண்டேன் தாமிஷ்டர்களிற சிற
வரே! இந்தத் தாமங்களைமட்டும் கேட்க விரும்புகிறேன் கொடு
வேண்டிய தானங்கள் எத்தனை வகை? அவற்றினால் கிடைக்கும்பல
கள் யாவை? தாமத்தோடு சேர்ந்த தானம் யாருக்கு எப்படிக்
டுக்கவேண்டுமென்று நினைக்கப்படுகிறது? எந்தக் காரணங்களி
எத்தனைவகைத் தானமுண்டு? தெளிவாகக் கேட்க விரும்புகிறேன்
என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்.

"பாரதனே! குந்திபுத்ரனே! குற்றமற்றவனே! எல்லாவர்
களும் தானங்கொடுப்பது எப்படியென்பதைப்பற்றித் தெளிவா
சொல்லுகிறேன், கேள் பாரதனே! தாமம் அர்த்தம் பயம் கா
தயை இவ்வைந்து காரணங்களைப்பற்றித் தானமும் ஐந்துவகையென
அறியவேண்டும் 'இங்கும் [1] புகழையடையலாம், மறுமையி
சிறந்த ஸுகம் பெறலாம்' என்று நினைத்துப் பொறாமையை விட
பிராம்மணர்களுக்குத் தானம் கொடுக்கவேண்டும். யாசிப்பவர்
[2] 'இவன் நமக்குக் கொடுக்கிறான், கொடுப்பான், அல்லது, கொ
தான்' என்று சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டே பின்னும் கேட்ப
களுக்கு எல்லாவற்றையும் கொடுக்கவேண்டும் யாசிப்பவனுக்கு
லாவற்றையும் கொடுக்கலாம் [3] 'நான் இவனைச் சேர்ந்தவனல்லே
இவன் என்னைச் சேர்ந்தவனல்லன் ஆனால், இவன் அவமானிக்
பட்டால் தீங்குசெய்வான்' என்று பயத்தினாலேயே தெரிந்த
மூடனுக்கும் அவசியம் கொடுக்கவேண்டும் [4] 'இவன் எனக்குவே

---

1 இது தாமதானம் 2 இது அர்த்ததானம்
3 இது பயதானம் 4 இது காமதானம்

ன்னவன்', நான் இவனுக்கு வேண்டினவன்.' என்றுபார்த்துப் புத்தி
லியானவன் ஸந்தோஷமாகவும் வெறுப்பில்லா
லும் கொடுக்கவேண்டும் 1 'இவன் ஏழை, யாசிக்கிறான், சிறிது
காடுத்தாலும் திருப்தியடைவான்' என்று தயையினால் ஏழைக்குக்
காடுக்கவேண்டும் இப்படி ஐந்துவகைத்தானங்கள் புண்ணியத்
தயும் புகழையும் விருத்திசெய்பவை இயன்றவரையில் கொடுக்க
வண்டுமென்று பிரமதேவர் சொல்லியிருக்கிறார்'' என்றார்

இருநூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(தர்மபுத்ரர் திரும்பவும் பீஷ்மரிடம் தர்மங்கேட்டாரென்று
வைசம்பாயனர் ஜனமேஜயருக்குச் சொல்லியது)

சிறந்த புத்தியுள்ள யுதிஷ்டிரர், சிறந்த சொற்களினால் உப
தேசித்துவின்ற பீஷ்மரிடம் இன்னும் உபதேசங்கேட்கவிரும்பி அன்
ன பேசலானார்'' என்று வைசம்பாயனர்சொல்ல, ஜனமேஜயர்,
பிரம்ம ரிஷியே! மரணகாலத்திற்குட்பட்டிருந்த பீஷ்மரிடத்தில்
ஈபிதாமஹரான தர்மராஜர் ஸபையிலுள்ள எல்லாருக்கும் வேண
னதும் இம்மைமறுமை இரண்டு உலகங்களுக்கும் உபயோகமும்
ரந்தபுருஷார்த்தத்தைத் தருவதுமான என்னவிஷயத்தை அப்
பாது கேட்டார்? சிறந்தஜ்ஞானமுள்ளவரே! அதனை எனக்குச்
சால்லும் எனக்குக் கேட்கவிருப்பமிருக்கிறது,'' என்றுகேட்க,
வசம்பாயனர் சொல்லலானார்

"ஸ்ரீமஹாராஜரே! அந்தக்காலத்தில் குந்திபுத்திரரும் அரசரு
ன யுதிஷ்டிரர் கேட்ட தர்மஸங்கிரஹத்தைத் திரும்பவும்
களும் யுதிஷ்டிரர், சரதல்பத்திலிருக்கும் பீஷ்மரைப் பார்த்து
லலா அரசர்களும் இருக்கையில் மனத்தில் அன்போடு திரும்
பும் பேசலானார் "சிறந்த அறிவுள்ளவரே! பிதாமஹரே!
லலாச் சாஸ்திரங்களும் தெரிந்தவரே! எனக்குத் தெரிய
வண்டிய விஷயம் இருப்பதால் நான் பேசுகிறேன் என்
சால்லைக் கேட்கவேண்டும் எல்லாப்பிராணிகளின் தாரதம்யங்களை
அறிந்தவரும் எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் தயையுள்ளவரும்
குதியான கேள்விகளினால் ஸந்தோஷமடைந்தவருமான நீர் தர்ம

1 இது காருண்யதானம்

ந்மது குலத்திற் சிறந்தவர். உம்மைப்போன்ற ஞானமுள்ளவர் இ
வுலகத்தில் இப்போது கிடைப்பது அரிது. பிரபுவே! நீர் பெரி
வராயிருப்பதனால் நாங்கள் பாக்கியம்பெற்றோம். நமக்குக் கு
தோரும் சுற்றத்தவரும் கிடைக்காமலிருக்குங்காலம் இப்போ
வந்துவிட்டது. புருஷஸ்ரேஷ்டரே! உம்மைவிட வேறுயாரு
உபதேசிப்பவரில்லை. பாரதரே! ஆதலால், தாமாத்தங்களடங்கி
தும் பின்னுக்கு நன்மையபயப்பதும் புதிதும் சிறந்ததுமான சொல்லை
கேட்கவிரும்புகிறேன். ஸ்ரீமானான இந்த நாராயணர் எல்லா அர
களின் எதிரிலும் கௌரவத்தோடும் ஸ்நேகத்தோடும் உம்மிடம் க
திருக்கிறார். குற்றமற்றவரே! கௌரவரே! என்னையும் என்சு
தராகளையும் அனுக்கிரகிக்க விருப்பம் உமக்கிருக்குமானால், இந்
கிருஷ்ணனுக்கும் எங்களுக்கும் அரசர்களுக்கும் முன்னிலையில், கே
பவருக்கு மிக்க இதமான ஒருபழைய இதிஹாஸத்தை, நான்விரும்
வதற்காக, என்மேலுள்ள அன்பினால் சொல்லக்கடவீர்'' என்று
அவருடைய சொல்லைக் கேட்டு அன்பினால் நெகிழ்ச்சியுற்ற பீஷ்
அவரைச் கண்ணினால் குடிப்பவர்போலப் பார்த்து, '' ராஜனே! மு
நடந்ததும் ஆதிகாலந்தொடங்கி வந்ததுமாகிய ஓர் இதிஹாஸத்தை
கேள்'' என்றுசொன்னார். பீஷ்மர் இவ்வளவுவரையிலும் சொ
வாஸுதேவரைத் தலைவணங்கி நமஸ்கரித்தபின், திரும்பவும் த
ராஜரைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு சொல்லத்தொடங்கினார்.

இருநூற்றுமூன்றாவது அத்யாயம்.

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன்முகத்திலுண்டான அக்நி மலையைஎரித்ததும், கிருஷ்ண அம்மலையைச் செழிக்கச்செய்ததும், அதன்காரணத்தை அவர் ரிஷிகளுக்குச் சொல்லியதும்)

'' லக்ஷ்மிக்கிருப்பிடமானவரும் சிறந்தகைகளுள்ளவருமா
இந்த நாராயணராகிய கிருஷ்ணபகவான் முன்னர் புத்திரனுக்க
வரதம்செய்யக்கருதிப் பன்னிரண்டுவருஷம் தீக்ஷைஎடுத்துக்கொ
டார். வ்ரததீக்ஷைபெற்றுக்கொண்டவரான கேசவரைப்பார்ப்ப
காக மஹரிஷிகள் வந்தனர். அரசர்க்கரசே! நாரதர், பர்வதர், வ
ஸர், தேவலர், காஸ்யபர், ஹஸ்திகாஸ்யபர், ஜமதக்நி, தௌம்
வால்மீகி இம்மஹாத்மாக்களும் ஸத்தியத்தையே முக்கியமான வ
மாகக்கொண்ட இன்னும்அநேக தவஸித்திபெற்றவர்களைவரும், பிர

ானிகளான குறறமறறசிஷயாகளால பினசெலலபபெறறு, தம
ல அனபுளள கிருஷணனே ஸேவிததனா வாஸுதேவரும தமமி
வநத அவாகளே அனபுடன அழைதது மனமகிழநது அவாகளேக
ரஹிபபதறகாக அவாகளுககுத தேவதாபூஜைககுசசமமான
திஸதகாரததை க்ஷததிரியகுலததிறகுத தகுதியாகச செயதாா
றமறறவனே! அபபோது, அவா செயத பூஜையினல ஸந
ஷமும அனபுமுளளரிஷிகள ஆஸனஙகளில உடகாாநத பிறகு,
ாகளுககுள அழகிய சிறநதஸமபாஷணேகள நடநதன ஸாவ
ாபியான நாராயணருடைய அனுககிரகததினலேயே, அநத ஸம
ஷணேகளேச சொலவேன அபபோது, அவரே விரதம எடுததுக
ணடதில, ரிஷிகள ஆசசாயமடைநதனா அதனேபபறறிததான,
ாதமாவும வருஷபககொடியுடையவருமான பரமசிவனுடைய
மை வெளிபபடடது அபபோது, உமாதேவியானவள மஹா
வரிடம ஸநதேகஙகளேக கேடடாள அவா அவளுககுச ஸந
ஷமுணடாககுவதறகாக அவறறையெலலாம சொனனா அபபா!
மககும பரமசிவனுககுமநடநத அழகான ஸமபாஷணேயைக
ா அபபா! வாணஸரமதாமஙகளும ரிஷிதாமஙகள அனேததும
ணமானராஜதாமஙகளும சிறநதவையான கிருஹஸததாமஙகளும
ணியபாபகாமஙகளின முடிவுகளும பலனகளும பலவகைத தேவ
ஸயஙகளும தானதாமஙகளேபபறறின விதிகளும அநத ஸமபா
ணததில சொலலபபடடன யமநியமஙகளினமுறையும யமலோ
தினவகையும ஸவாககலோகம பராணமோக்ஷம இவறறின விதி
நம தீாததயாததிரைமுழுதும மோக்ஷதாமததினமுறையும ஸாங
யோகஙகளும அநத ஸமபாஷணததில சொலலபபடடன தேவி
னவள தானகவே ஸதிரீதாமததை ஈஸவாருககுச சொனனள
பா! உமாதேவி ஸநதேகஙகளகேடட அநத ஸநதாபபததில
முதலான நலலவிஷயஙகளெலலாம ஏறபடடன பொருளேயும
ழையும ஆயுளேயும புணணியததையும மனேதேகஙகளின வளமை
யுமபயககும மிகக அனுகூலமான இநதச சிறநதகதையை நான
லலுகிறேன, கேள விருததியாகவிருமபுகிறவன மஙகலஙகள
ம பரிசுததமுமான இநத இதிஹாஸததைத தினநதோறும காலே
லேகளில நனறாகக கேடகவேணடும அபபோது வாதமசெயது
நதினகிருஷணபகவானுடைய முகததிலிருநது காணபதறகு ஆச
யமான அகநி புறபபடடது ரிஷிகளனேவரும பாாததிருககும
ாதே பிரபுவினமுகததினினறுவெளிபபடட அநதப பெரிய அகநி

யினுல் மானகள் பக்ஷிகளினகூட்டஙகள் நிரமபினதும துஷ்ட
கஙகளால பயஙகரமானதும மரஙகளும புதாகளும கொடிகளும அட
ததுமான சிறநதமலை எரிககவும அழிககவுமபடடுப பாாககப பரித
கரமாயிறறு திரும்பவும, குளிாநதமனமுளளகிருஷ்ணனுல பாாக
படடவுடன, அமமலை விரைவில மாஙகளும காடுகளும பூத
மனாஙகளித திருககும ஸிததசாரணாகளின கூட்டஙகளினுலவிளஙகி
மதயானைகளும பலவகைபபக்ஷிகளும பொருநதியுமிருநதது - அ
எல்லாருககும மிகக அறபுதமும சிநதைககெட்டாததுமாயிருநத
அதனைககணடு ரிஷிககூட்டததாரனைவரும ஆசசரியததிறகுமிக
வசபபடடு மயிாபொடிததுப பயததினுல கணகளகலஙகி நலல
கெட்டதோ ஒனறுமபேசாமலிருநதனா பிறகு, தாமரைககண
ரும பகவானுமாகியநாராயணா, ரிஷிககூட்டம ஆசசரியபபட்டுபே
அவாகளைநோககி, ' இநதரிஷிககூட்டததில மிகக அதிகமான ஆச
யம எதறகாக உணடாயிறறு ' எனனுல பூஜிககபபடடவாகளும
லாநதெரிநதவாகளுமாகிய ரிஷிகள எனனுடைய இநதசசநதேகத
குச சரியானநிசசயததைசசொலலவேணடும' என்று மதுரமா
கேட்டாா கிருஷ்ணனுடைய சொலலைககேட்டரிஷிகள அவ
துதிககத தொடஙகினா ' நீரே உலகஙகளைப படைபபவா நீ
அவறறை அழிபபவா குளிாசசியும நீரே வெபபமும் நீரே
யமும நீரே யாகமும நீரே நீாதாம ஆதி நீாதாம அநதம உம
விட வேறு ஒனறும இலலை புருஷோததமரே ! ஜஙகமஸதாவர
ளைததும நீாதாம ஸவாமி ! இவவுலகமெனனும சககாம மு
தும உமமை ஆதாரமாகபபறறிச சுழலகிறது உமது முகததினி
அககினி உணடானதைபபறறி நீாதாம சொலலததகும மதுஸ
னரே ! இதுதான எஙகளுககு ஆசசரியததை உணடாககிறது
ஷோததமரே ! இதைசசொனனுல நாஙகள பயநதீாநதவாகளாவோ
உமககு இஷ்டமிருநதால சொலலலாம நாஙகள கட்டளையிடு
வது ? ' எனறு சொலலினா ஸ்ரீபகவான, ' ரிஷிசரேஷ்டாகளே
உலகததின நனமைககாக நீஙகள எககாலமும தவஞ்செயது
கிறீாகள ஆதலால, உலகஙகளினநனமையாகிய ரகஸயததை உ
ளுககுச சொலலுகிறேன , கேட்கவேணடும உலகஙகளுககு வே
டாதவனும உலகஙகளைஅழிபபவனும மாயையிலும அஸதிரங
ளும ஸமாததனும பலததிலை கொழுததவனுமாகிய சமபரனெ
னும ஓா அஸுரன இபபோதிருநதான உலகஙகளின நன
மையைககருதி அவன எனனுல கட்டபபட்டான எனனுடைய

னுல அவனுககு வதமசேரிடுவதைக கணடேன அதனுல, வா
ளசெயது எனககுச சமமான புததிரனை உணடாகக நினைததுப
திரனைச்சிருஷடிபபதறகாகவே வனமடைநதேன இவவாறு வாதம
யும எனனுடைய தவததின உககிரததினுல எனதேகததிலிருக
ஸாரமாகிய உஷணமானது அகனியாகிவெளிபபடடது அது
ளிபபடடவுடன, ஒருகொடியில பிரமமதேவரைப பாரககபபோயி
அனஙகனெனனபபடும மனமதன பிரமமதேவரால எனககுப
திரனுகச செயயபபடடான அவன அவரால அனுபபபபடடுத
மபவும எனனிடததிறகே வநதான இவவாறு, எனவிஷணுசகதி
து எனமுகததிலிருநது வெளிபபடடது அநத அகநியினுல
ரிலிருககும இமமலை அழிககபபடடது அநதமலை எரிநதுபோன
ககணடு குளிாநத எணணததுடன நான பாாததவுடன, அமமலை
ழுபவும முனபோலாயிறறு இநத ரஹஸயததைச சரியாகவும
ககமாகவும உஙகளுககுச சொனனேன ரிஷிகளே! அதனுலே
ன, உஙகளுககுத துயரமும வியபபுமுணடாயின' எனறு சொன
இவவாறு ரிஷிகளுககுசசொனனபிறகு, மறுபடியும அவாகளைப
ததுக கேடகததொடஙகினா

இருநூறறுநானகாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(நல்லவிஷயத்தைச் சொல்லும்படி கிருஷ்ணன் கேட்டதும்,
நாரதர் உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத்தைச் சொல்லத்
தொடங்கியதும்)

'உஙகளைபபாாததகனுல எனககு ஸநதோஷம அதிகமாயிறறு
களனைவரும தவஸிததிபெறறவாகள, திவயஜஞானமுளளவா
, எலலாஉலகஙகளுககும போகததககவாகள, சாஸதிரஜஞானத
லும ஆதமஜஞானததாலும பரிசுததராயிருபபவாகள, உலகஙக
ன் உறபத்தியையும முடிவையும அறிநதவாகள, பாவஙகளை உத
னவாகள ஆதலால, உலகஙகளில ஆசசரியமானது ஏதாவதொனறு
களால காணவாவது கேடகவாவதுபடடிருநதால அதனை எனககு
கள சொலலவேணடும தவததினுல பரிசுததமான மனமுளள
கள எதைசசொனனுலும அது அமிருதமபோலிருககும சொல்
றததைக கேடபதில எனககு ஆவலிருககிறது. விருபபும வெறுப
அறறவாகளும எபபோதும ஸததியமே பேசுகிறவாகளுமான

ஸாதுக்களின் சொல் நம்பத்தக்கதாயும் செவிக்கினியதாயுமிருக்
ஆதலால், உங்களுடைய ஸோகதை எனக்குப் பயன்படட்டும் அ
நீங்கள் வீணுக்கலாகாது ஆதலால், உங்களுடைய தரிசனம் என
ஸப்லமாகவேண்டும் பெரியோர்களின் முகத்தினின்று வெளிப்ப
அந்தவிஷயத்தை நான் என்புத்தியையும் கலந்து மனிதர்களுன
புத்தி விருத்தியடையும்படி ஸபைகளில் சொல்லுவேன் நான் செ
ன்னதையும் மற்றவர்கள் பெருக்கச்செய்வர், சிலர் கொண்டாடுவர்
றும் சில பெரியோர் என்னிடத்திலுள்ள வாத்ஸல்யத்தினால் என
சிலர்கிப்பர்' என்று சொன்னார் ஜநார்த்தனர் இவ்வாறு தாமே
வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, மஹரிஷிகள், அவரைப் பார்
வரிசையாகக் கரங்களைக்குவித்து வாக்கினால் பின்வருமாறு சொ
ன்னார்கள் 'வரங்கொடுப்பவரே! நீர் உமது வாக்கினால் எங்களை
வாறு சொல்வது தகாது நாங்கள் எல்லாரும் உமது கட்டளை
எதிர்பார்த்திருப்பவர்கள் எங்கள் தவமெல்லாம் உம்மால் நடப்ப
கேசவரே! எங்களை நீர் இப்படிப்பூஜிப்பதும் நியாயமன்று உம்
விட வேறு ஒருவனையும் நாங்கள் அறியவில்லை ஆகாயத்திலும்
யிலும் எவ்வுலகத்திலும் உமதல்லாதது ஒன்றையும் நாங்கள் க
வில்லை எல்லாம் உம்மால்வியாபிக்கப்பட்டது தேவரே! உம
தில் சொல்வதற்கு ஒன்றும் எங்களுக்குத் தெரியாது' என்றனர்
வாறு சொல்லப்பட்ட கேசவர், புன்னகையுடன் அவர்களைப் பார்த்
'ரிஷிஶ்ரேஷ்டர்களே! நான் இப்போது மானிடஜன்மத்திலிரு
வன் சிறந்த தவமுள்ளவர்களே! ஆதலால், மானிடரைப்போல்
எனக்குச் சக்தியிருப்பதாக அறியுங்கள் உங்களால் சொல்லப்
வது எனக்குப் புதிதுபோலவே இருக்கும்' என்றுசொன்னார் மஹ
மாவான அவர் இவ்வாறு சொல்ல, ரிஷிகளனைவரும் அவருடை
ஆஜ்ஞைக்குட்பட்டனர் பிறகு, புத்திமான்களான ரிஷிக்கூட்டத்
ரனைவரும் திவ்யஜ்ஞானமுள்ள நாரதரைத்தாம் கேசவர் கேள்வி
மறுமொழிகூறத் திறமையுள்ளவரென்று புத்தியில் நிச்சயித்த
'இந்த நாரதரிஷி உக்கிரமான தவமுள்ளவர், வாஸுதேவருக்கு
அன்பர், பழையசரித்திரங்களைத்தெரிந்தவர், சிறந்தவாக்குள்ளவர்'
னும் இக்காரணங்களைப்பற்றி நாரதரையே நிச்சயித்தனர் எல்லாரு
அவரையே அதற்குத் தக்கவராக ஏற்படுத்தி, அவரைப்பார்த்து,
தீர்த்தயாத்திரைக்காக ஸஞ்சரிக்கும்போது ஹிமயமலையில் ஓர் ஆச்
யம் கண்டீரன்றோ? அது கேட்பவர்களுக்கு மிகப்பிரியமாயிருக்
ஆதலால், எல்லாருடைய விருப்பத்திற்காகவும் அதனை ஆதிதொட

ன்றுமவிடாமல எலலாவறறையும இநதக கிருஷணனுடைய ஸந
ாஷததிறகாகச சொலலககடவீா' எனறு சொனனாகள எலலா
திகளாலும அவவாறு தூணடபபட்ட நாரதா, அபபோது எலலா
ாகஙகளுககும நனமைசெயயும விஷணுவான வாஸுதேவரைத
லவணஙகி அவரைபபாாததுப பேசததொடஙகினா அபபோது,
ாயணருககு நணபரும பேசுகிறவாிற சிறநதவருமான நாரதா, பர
ரசுவரருககுப பாாவதியுடன நடநத ஸமபாஷணததைச சொலல
ஞா

இருநூறறைநதாவது அதயாயம

தானதாமபூாவம. (தொடர்ச்சி)

ார்வதி பரமேசுவரருடைய கண்களைப் பொத்தியதனுல் அவருக்கு
மூன்றுவது கண் உண்டானதும், அதனுல் இமயமலை எரிக்கப்பட்
டுத் திரும்பவும் செழிப்பிக்கப்பட்டதும், உமாமஹேசுவர
ஸம்வாதத்தில் ஈசுவரர் அம்மலையெரிக்கப்பட்ட
காரணங் கூறியதும்)

நாரதா, 'பகவானே! நான தீாததயாததிரைககாக எபபோ
மபோல ஸஞசரிததுககொணடிருககுமபோது ஆசசரியமாக விள
க்குவதும, பலவகை விருக்ஷஙகளுளளதும, பலவகைப பக்ஷிககூட
ஙகளால சூழபபடடதும, பலவகையான ரததினககுவியலகள நிரம
னதும, பலவகைபபொருளகளுளளதும, உயாநத சநதனமரஙக
ளுளளதும, உயாநத தூபஙகளின வாஸனையுளளதும, உயாநதமலா
ள• இறைககபபடடதும, உயாநதமணஙகமழவதும, ஸிததசாரணா
களின கூடடஙகளினுலும அனேக பூதஙகளின கூடடஙகளினுலும
றநத அபஸரஸுகளாலும நாகாகளாலும கநதாவாகளாலும நெருங
னதும, மிருதஙகஙகளும முரசஙகளும சஙகஙகளும வீணைகளும
லிபபதும, ஸிமமஙகள புலிகள பாமபுகள மானகள பூனைகள கழுதை
ள ஒடடகஙகள சிறுததைகள யானைகள சோடடானகள பருநது
ள காககைகள கழுகுகள இவறறின முகஙகளோடும பயஙகரமான
றபல உருவஙகளோடும விகாரரூபஙகளோடுமிருககும சிவகணஙக
ாச சோநத பூதஙகள எஙகும மிகவும கூவிககொணடும கூததாடிக
காணடுமிருபபதும, அனேகநூறு ராக்ஷஸாகளால அடையபபடடுப
ாககமுடியாமல பயஙகரமாயிருபபதுமான இமயமலையிலுளள
தவவனததைககணடேன அநதவனததில அபஸரஸுகள கூததாடு

வதும, தேவகநதாவாகளின ஸஙகீதமுளளதும, மழைககாலதத்
ஆரமபததில மேகககூடடஙகளின முழககமுளளதும, அனேகம
கள சபதிபபதும, யானைககூடடஙகள நிரமபினதும, வஸநதகா
தின ஆரமபததில வணடுகள பாடுவதும,[1] கிரௌஞசம குராம ஏ
ஸம சகோரம குயிலகள இவை மதததுடன சபதிததுககொண
நிரமபியிருபபதும, உயாநத இடமாகவும மிககபயஙகரமாகவும.பி
சிபபதுமான சிவஸபையைக கணடேன அது தாமதேவதைக
தாமமுளள ஜனஙகளுககுமடடும பாாககககூடியது ஜிதேந
யாகளான ஸிததாகளும சூரிய கிரணஙகளில ஸஞசரிககும விப
தேவாகளும ஆஙகாஙகு வநதிருநதனா தேவாகள நாகாகள திக
பாலாகள அகநிகள தேவலோகததிய புஷபஙகளநிரமபின வாயுக
ஆகிய இவா எலலாரும பூமாரிகளை இறைததுஇறைததுககொண
ஆசசரியருபததோடு அஙகே வருகினறனா பததுததிசைகளை
பிரகாசிககச செயயும ஜோதிலதைகள அஙகே ஜவலிககினறன தே
களுககுப பிரியமான தேவலோகததியபக்ஷிகள ஸநதோஷததுட
நாலுபககததிலும ஆடிககொணடு கூவுகினறன சிறநதஒளியுளளவ
ரததநரமபுகளை அணிநதவரும சிவநத நிறமுளள மீசைதாடிக
ஜடையுமுளளவரும பயஙகரரும தேவவிரோதிகளுககும தமபி
தில பகதியிலலாதவருககும பயததைசசெயபவரும பகதியுளளவ
குப பயததைப போககுபவருமான சஙகரா புலிததோலாடையுடுத
யானைததோலை மேலேபோாததுககொணடு பாமபை யஜஞோபவீ
மாக அணிநது கிநநராகளும தேவாகளும கநதாவாகளும துதி
வும ரிஷிகளும அபஸரஸுகளும நாலுபுறமும சூழவும பொ
தாதுககளினால அலஙகரிககபபடட அமமலைச சிகாததில கடடி
உடகாருவதுபோலஉடகாாநது விளஙகினா அஙகே பிரபுவா
சஙகரரிருககுமிடம, தேவாகளும தானவாகளும நிரமபினது
எலலா ஒளிகளும சோநததும திகபாலகாகள எலலாரும க
திருபபதும மஹாநாகஙகள நிரமபி எலலாருககும மயிாபொடிக
செயயும பயஙகரமான ரூபமுளளதும சொலலுக கெடடாதத்
வெலலமுடியாததுமாயிருககிறது அநதச சிறநதசிகாததில உ
காாநதிருககும பூதபதியான சிவபெருமானை ரிஷிகளும பூதககூ
டஙகளும தலைவணஙகி நமஸகரிதது மிகபபரிசுததமானவாக்கு
களினால மனததைககவருமபடி துதிததனா, உடனே, பாவஙக

[1] 'லோஹிதாஙகதபூஷண' என்பது வேறுபாடம, 'சிவநததோ
வளைகளை அணிநதவா' எனபது அதன பொருள

நது விடுபடடுத துயரமறறவராயினா வாலகிலயரிஷிகளும
மரிஷிகளும காபபததிலிருநது பிறநதவரும பிறவாதவருமான
ஸிததிபெறற மஹரிஷிகளும அவவிடததில தேவஸரேஷடாக
ருக்கும ஈஸவரரான அநதபபகவானைப பணிகினறனா அநத நிமி
ததில சிறநத உமாதேவியானவள சிவனுருககுச சமமாக ஆடை
ததது அவா செயயும விரததைதயே செயதுகொணடும பெண
ஙகளினுல சூழபபடடும எலலாப புணணிய தீாததஙகளின ஜலங
ும நிரபபபபடட பொறகலசததை எடுததுககொணடும உயாநத
ஸனையை அணிநதுகொணடும பூமாரி பொழிநதுகொணடும எலலாச
நத நதிகளாலும பினசெலலபபடடும பகவான பககததை அடைவ
காக அழகான புனனகையுடன வநதாள அநதப பாாவதி, தேவ
குரு தேவரான சிவபெருமானருகில வநது அவா மனததிறகு
பூசசியை உணடாககக கருதி அவா ஸமீபததில பினபுறததில
று தனனுடன வநத கூடடஙகளைப பாாததது நகைததுககொணடு
தோஷததுடன அழகான கைகளினுல அவரது கணகளைப பொத
ள உமாதேவியினுல ஈஸவரருடைய கண மறைககபபடடபோது,
கததிறகு மோகமுணடாயிறறு. பூதஙகளுககு நாதராகிய பா
ஸவரா கணமூடினபோது, உலகததில சநதிரசூரியாகளும நக்ஷத
ஙகளும மறைநதும வேதாதயயனமும யாகமுமிலலாமலும இருள
டியும விசனமும பயமும நடுககமும உணடாகிவிடடன அபபடி
கததில இருளமூடிப பரபரபபும உயிரழிவும உணடானபோது,
ஷிகளுககும ஜனஙகளுககும ஹாஹாகாரமுணடாயிறறு அபபோது
வருடைய நெறறியில நீணடதும பனனிரணடு சூரியாகளைப
ாலப பிரகாசிபபதும ஒளியினுல உலகஙகளைப பிரகாசிககச செய
துமான மூனறுவது கண உணடாயிறறு பிரளயகாலாககினிககுச சம
ன அநத நேதராககினியினுல, முனனினற இமயமலை முழுதும எரிக
படடது மிருகஙகளும பக்ஷிகளும நிரமபினதும விததியாதராக
ம கநதாவாகளும வசிபபதும சிறநத ஓஷதிகள நிரமபினதுமான
மமலை எரிககபபடுமபோது, பாாவதி ஆசசாயததினுல கண மலாந
ளானுள உலகமனைததும ஆசசரியததை அடைநதது தேவா
ா தானவாகள ராக்ஷஸாகள அனைவரும பாாததுககொணடிருக
கயிலேயே நேததிரததிலுணடான அநத அககினியினுல சிறநத மலை
ரிககபபடடே போயிறறு அநத மலை அழிநது போனதைக
ணடு பாாவதி துயரமுறறுத தன பிதாவை வெகுமானிககக கருதிப
ரபுவின பாதஙகளில பூமியில விழுநதாள தேவஸரேஷடாகளுக

கும் ஈஶ்வரரான சங்கரர், தேவிக்குண்டான் மிக்க துயரத்தை பார்த்து, அவளுக்குப் - பிரியமுண்டாக்குவதற்காக, அம்மலையை திரும்பவும் நோக்கினார் குளிர்ந்த மனத்துடன் பகவான் பார்த்த நிமிஷத்தில் இமயமலை திரும்பவும் முன்போலாகிவிட்டது பக்ஷிக ஸந்தோஷமாகவும் புஷ்டியாகவும், மரங்களும் காடுகளும் பூத்து ஸித்தர்களும் சாரணர்களும் ஸந்தோஷமடைந்தும் இருந்தனர் த தந்தை முன்போலானதைக் கண்டபிறகு, பார்வதி மிக்க ஸந்தோஷ அடைந்தாள் ஸந்தோஷமும் ஆச்சரியமும் அடைந்த பார்வதிதே எல்லா லோகங்களுக்கும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் நன்மைக்காக, பி இயும் தேவதேவருமான மஹேஶ்வரரிடம் ஸந்தேகம் கேட்கக்கருதி பிரயோஜனமுள்ள பின்வரும் சொல்லைச் சொல்லலானாள்

'பகவானே! தேவஶ்ரேஷ்டர்களுக்கும் ஈஶ்வரரே! சூலாயுத த்தைக் கைப்பிடித்தவரே! சிறந்த சக்தியுள்ளவரே! அந்த நேத் ராக்கினி வெளிப்பட்டதனால் எனக்கு மிக்க ஆச்சர்யமுண்டாயிற் தேவஶ்ரேஷ்டர்களுக்கும் ஈஶ்வரரே! இந்தநெற்றியில் சூரியனுக் அக்கினிக்கும்மேலாக விளங்கும் பெரிதான மூன்றாவது நேத்திரம் எத காகப் பிரகாசிக்கிறது? பெரிதான நேத்திராக்கினியினால் எனது பி வான இந்தஇமயமலை எரிக்கப்பட்டது, திரும்பவும் நீர் பார்த்தவுட ஸ்வபாவமாகிவிட்டது பகவானே! இந்த ஸந்தேகம் என் மனத்தி உண்டாயிருக்கிறது. தேவர்களுக்குந் தேவரே! உமக்கு நமஸ்கார அதனை எனக்குச் சொல்லக்கடவீர்' என்றாள் அந்தத் தேவி இ வாறு சொல்ல, சங்கரர் அன்புகூர்ந்து அவளைப்பார்த்து, 'தேவியே தாமந்தெரிந்தவளே! இன்சொற் சொல்லுகிறவளே! அன்புள்ள ளே! நீ ஸந்தேகப்பட்டது ஸரி உன்னைத்தவிர வேறு[1] யாரால எ னைக்கேட்க முடியும்? வெளிப்படையாயிருந்தாலும் ரகஸ்யமாயிரு தாலும் உனவிருப்பத்திற்காக நான்சொல்லுகிறேன் பெண்ணரசிே அதையெல்லாம் இந்தச்சபையில் தெளிவாகக்கேள் அன்புள்ளவளே நான் எல்லா உலகங்களுக்கும் முதல்வன் என்றறி மூன்று லோக களும் விஷ்ணுவுக்கு எப்படியோ அப்படியே எனக்கும் உட்பட வை சிறந்த பெண்ணே! விஷ்ணு படைப்பவர், நான் காப்பவ என்றறி நல்லதாகட்டும் கெட்டதாகட்டும் என்னை எப்போது தொ கின்றனவோ அப்போது இவ்வுலகமனைத்தும் அப்படி அப்படிே (நல்லதாகவும் கெட்டதாகவும்) ஆகிவிடும் குற்றமற்ற தேவி! உறு யான தவமுள்ளவளே! நீ சிறுமியாதலால் இந்தரகஸ்யந் தெரியாம

1 'கோஸித' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

ரயாட்டுக்கு என் கண்களை மூடினாய் அதனால், சந்திர சூரியர்கள்
லாமல் உலகம் பயத்தினால் கலங்கிப்போயிற்று அன்புள்ள பார்
யே! உலகத்தில் சூரியனில்லாமல் இருள்மூடினபோது உலகத்
ரக்ஷிப்பதற்கு மூன்றாவதுகண்ணை நான் உண்டுபண்ணினேன்
புள்ளவளே! நீ ஸந்தேகப்பட்ட விஷயத்தைச் சொன்னேன்
ந்தேகமில்லாமலிரு' என்றுசொன்னார்

இருநூற்றுருவது அத்யாயம்

தானதாமபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, ஈஶ்வரருக்கு நான்கு
முகமும் கரியகண்டமும் பிநாகமென்னும்வில்லும் விருஷப
வாகனமுமிருப்பதன் காரணங்களும், ரிஷிகள்
ஈஶ்வரரைத் துதித்ததும்)

தேவஶ்ரேஷ்டரானசங்கரருடைய ஸமயமறிந்த உமாதேவி
னவள், தனக்குப் பிரியமும் உலகத்திற்கு நன்மையுமான விஷயத்
மறுபடியுங்கேட்கக்கருதி, மஹாதேவரைப்பார்த்து, 'பகவானே!
வஶ்ரேஷ்டர்களுக்கும் ஈஶ்வரரே! எல்லாத்தேவர்களாலும் நமஸ
க்கப்பட்டவரே! பகவானான நீர் எந்தக்காரணத்தினால் நான்முகரா
? பகவானே! உமது ஐந்திரமென்னும் கீழ்த்திசைமுகம் பார்ப
ற்கு ஆச்சரியமாயிருப்பதேன்? பகவானே! வடக்கிலும் மேற்கிலு
ள்ளமுகங்கள் பார்ப்பதற்கு அழகாயிருப்பதேன்? தெற்கிலுள்ள
கம் மேலேஜடைகளால் வியாபிக்கப்பட்டுப் பயங்கரமாயிருப்ப
தன? மஹானுபாவரே! தோற்றுவதற்குக் காரணத்தைக் கேட்க
ரும்புகிறேன் ஈஶ்வரரே! இந்த ஸந்தேஹத்தை எனக்குச்சொல்ல
கேட்வீர்' என்றுகேட்டாள் ஈஶ்வரர் 'பெண்ணரசியே! நீதெரிந்து
கொள்ளவிரும்புகிறதை உனக்குச் சொல்வேன் முற்காலத்தில் மிகக்
கொடியவரும் உலகத்தை மிகவும் நடுங்கச்செய்கிறவரும் பலத்தினால்
வமடைந்தவரும் ஆயுதங்களினால் கொல்லப்படாதவரும் ஆயுத
னமையுள்ளவரும் ஒருவர்மேல் ஒருவர் அன்புள்ளவருமான ஸுந்
தாபஸுந்தர்களென்னும் இரண்டு அஸுரர்கள் இருந்தனர் அவர்
ள அழிப்பதற்காக விசுவகர்மாவினால் எல்லாவற்றிலிருந்தும் எள்
ளவு எள்ளளவாக உயர்ந்தஅம்சங்களை எடுத்துப் படைக்கப்பட்ட
ளும் உலகங்களினால் கொண்டாடப்பட்டவளுமாகிய திலோத்தமை
ன்ற அப்ஸரஸ் உண்டானாள் பூமியில் நிகரற்ற அழகுள்ள அவள்

தேவாகளினகாரியஙகளைச செயவதறகுமுன சிரிபபும விளையாட
உளளவளாய நான தவமசெயதுகொணடிருககுமபோது வநத
அனபுளளவளே! எனனை அவள பரதகஷிணமசெயயுமபோது, 'அ
எனனல வெகுமானிககபபடடுத தேவகாரியததைச செயவ
எனறு நினைதது அவளைபபாாககககருதி நாலுமுகஙகளோடிருநதே
கிழககிலுளள ஐநதிரமெனனும எனமுகமானது எபபோதும த
செயதுகொணடிருககும பயஙகரமும சிறநததுமாகிய எனது தெ
திசைமுகம பிரஜைகளை ஸமஹாரஞசெயயும அனபுளளவளே
எனது மேறறிசைமுகம எபபோதும உலகஙகளின காரியததை
பாாககும வடதிசைமுகம எபபோதும ஆசசரியகரமாக வேதஙக
ஓதிககொணடிருககும இநதவிஷயஙகள எலலாவறறையும உ
குச சொனனேன இனனும எனன கேடகவிருமபுகிறாய?' என
சொனனா உமை, 'பகவானே! சூலததைக கையில தரிபபவரே
வரமளிபபவரே! உமதுகழுததில மயிலபோனற கருநிறம விளஙகு
தேன? இதனைக கேடகவிருமபுகிறேன' எனறனள மஹேஸவர
'தேவியே! இதனை உனககுச சொலவேன, ஊககததுடன கே
[1] முனனொருயுகததில பலசாலிகளான தேவாஸுராகள அமுததத
காக வெகுகாலமவருநதிக கடலைக கடைநதனா வாஸுகியெனனு
நாகராஜனைக கயிறுகபபோடடுப பெருஙகடலைககடையுமபோது எ
லா உலகஙகளையும அழிககும விஷம அநதககடலில உணடாயிற
தேவாகளனைவரும அதைக கணடவுடன மனஙகுனறிபபோயின
தேவியே! லோகஙகளின நனமைககாக அநதவிஷம எனனல விழு
கபபடடது சிறநதவளே! அதனலேதான, மயிலபோனற நீலநிற
எனகழுததில உணடாககபபடடது அபபோது முதலதான, நா
நீலகணடனெனறு சொலலபபடுகிறேன இதனை முழுதும உனககு
சொனனேன இனனும எனனகேடகவிருமபுகிறாய?' எனறுசொ
னா உமை, 'நீலகணடரே! எலலா உலகஙகளுககும ஸுகததை
செயகிறவரே! உமககு நமஸகாரம தேவருககுநதேவரே! எ
வரே! அனேகம ஆயுதஙகளிருகக நீா பினாகததை வைததுககொ
ளககருதுவது என? அதனை எனககுசசொலலககடவீா' எனறுகே
டாள மஹேஸவரா, 'அழகான புனனகையுளளவளே! இநத ஆ
ததினவரலாறறை உனககுச சொலலுவேன அதில தாமம இரு

1 'இநதிரன எனதுபெருமையைவிருமபி வஜராயுதததை எனமே
பிரயோகிகக அது கழுததை எரிததுககொணடு சென்றது; அதனல நீ
கணடனனோன' எனபது வேறுபாடம

து நீ கேள மஹாதேவியே! முனனெருபுகததில கணவரென
ெ ஒருமஹரிஷி இருநதார அவா அறபுதமான தவமசெயயத
ாடஙகினா அனபுளளவளே! அவா அவவாறு கடுநதவமசெய
போது அவாதலேயில நாளடைவில புறறு உணடாயிறறு புறறு
ுநததனல அவாதலேயில மூஙகில முளேததது அவறறையெல
ம அவா தாஙகிககொணடு முனபோலவே தவமசெயதுகொணடிருந
தவததினல பூஜிககபபடட பரமமதேவா அவருககு வரஙகொடுக
போனா பெணணரசியே! அவா அவருககு வரமளிதத பிறகு,
தமூஙகிலபபாாதது அதனல உலகததிறகு உபயோகம செயவ
ககுறிதது ஆலோசிததா ஆலோசிததபிறகு, அநதமூஙகில
தது விலலாகசசெயவிததா உலகஙகளைப படைததவராகிய
மமதேவா அபபோது விஷ்ணுவிடததிலும எனனிடததிலும
மாததியமிருபபதை அறிநது விஷ்ணுவுககும எனககுமாக இரணடு
களேத தநதா பினுகமெனபது என வில சாஙகமெனபது
ஷ்ணுவின வில மிகுதியுளளமூஙகிலினல காணடவமெனனும
ளருவது வில உணடாயிறறு அதைச சநதிரனுககுககொடுதது
மமா திருமபத தம உலகமசெனருா குறறமறறவளே! 'இநத
புததினவரலாறறை முழுதும உனககுசசொனனேன' எனறு
ானனா

உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈஸவரரே! பினுகத
மிககவிருபபமுளளவரே! பூதஙகளுககதிபதியே! வேறு வாக
ஙகள அநேகமிருககையில அநதவிருஷபம உமககு வாகனமானது
ா? தேவரே! இது எனககுச சநதேகம இதனை எனககுச
ாலலககடவீா' எனறுகேடடாள மகாதேவா, 'எனககு விருஷ
வாகனமான வகையை உனககுச சொலவேன வெளுதத புன
கையுளளவளே! முன்ஸிருஷடியின ஆரமபததில பசுககள வெளளே
மாகவிருந்தன அநதபபசுககள பலமும தேககடடுமுளளவை
ாயக கொழுததுத திரிநதன அழகியமுகமுளளவளே! நான
நதககாலததில இமயமலேயில உலகநனமைககாக ஒறறைககாலால
றது கையைததூககிககொணடு தவமசெயதேன தேவியே! அப
ாது, கொழுபபுமிகுநதபசுககள கூடடமாக எனபககததில சுறறி
மவநது நானிருநதவிடததை இடிததன அவைகள செயதபிழை
ஜல எனககு மனககலககமுணடாயிறறு ஆதலால, அபபோது
காபமுளளமனததினல பசுககள எரிககபபடடன பசுககளுககு
நதக கொடிய விசனமவநதபோது, இநதவிருஷபம எனனிடததில
வணடிககொணடு கோபததை அடககிறறு. அபபோதுமுதலதான,

பசுககள அடககமுளளவையும பலநிறஙகளுளளவையுமாயி
தேவியே ! இநத விருஷபமடடும முதலிலிருநதபடி வெணணிற
யிருககிறது , அபபோதுமுதலதான, எனககுவாகனமாகவும கெ
யாகவும ஏறபடுததபபடடது அதனுலேதான, தேவாகளும தே
களும எனனைபபசுபதியாகச செயதனா தேவியே ! அபபோ
நான கோபமதெளிநது பசுபதியுமானேன ' என று கூறினா

இருநூறறேழாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, ஈசுவரர் மயானத்தி
வஸிப்பது, உருவம் உக்ரமாயிருப்பது, சிரத்தில் பிறை
தரிப்பது இவற்றின் காரணங்கள்)

உமை, 'பகவானே ! ஸாவபபிராணிகளுககும ஈஶ்வரரே! ஜ
தைககையிலதரிபபவரே ! விருஷபக்கொடியுளளவரே ! விசிததிர
மஙகளகரமுமான அழகியவீடுகளில மறறபபிராணிகளிருககை
மயிாகளாலும எலுமபுகளாலும அருவருககததககதும [1] நூற
கணககான மணடையோடுகளநிரமபினதும நரிகளும கழுககு
சோநதிருபபதும பிணபபுகையினுல மூடபபடடதும சிதைக
அகநிகளாலவிகாரமானதும கொடியதும பயஙகரமானதும போ
தகாததுமான மயானததில நீா ஸநதோஷமாயிருபபது ஏன? பா
வுமவழஙகாத இபபடிபபடட சவஙகளபோடுமிடததில நீா எப
விளையாடுகிறீா? தேவரே! எனககுஇநதசசநதேகமிருககிறது அ
எனககுச சொலலககடவீா' என றுகேடடாள மகாதேவா, ' தே
ஆ ! ஆ ! உனககுச சொலவேன. ஊககததுடன கேள சுததம
புனனகையுடையதேவியே ! சிறநதவளே ! முனனா நான இருபப
காகச சுததமான இடததைததேடி வெகுகாலமகடநதும மிகபபரி
சுமானஇடம கிடைககவிலலை எனககு இநத எணணமுணடாயிரு
காலததில, மிககபயஙகரமானகலககமுளள பரமமதேவா எனஎதி
வநதுநினறா அபபோது, கொடியதும உலகஙகளுககுப பயதை
தருவதுமாகிய பூதஸருஷடி எஙகும உணடாயிறறு. பலநிறஙக
பலவடிவஙகளும கொடியகோரபபறகளும பிசாசஙகள ராகூஷ
ளினமுகஙகளுமுளளவையும அடிபபவையும பிராணிகளின உயி
எடுபபவையுமான பூதஙகள பிராணிகளை அதிகமாககொனறு இங

1 பினனும வருவதால ஒருசொல விடபபடடது

க்கும் திரிந்தன இவ்வாறு பிராணிகள் பேரனதனுல உலகம அழி போது, பிதாமஹா அதறகுப பரிகாரம செயவதறகாக எனனை பறறை அடககச சகதியுளளவனெனறு நினைததது அநதவேலையில மிததா அனபுளளவளே! நானும பிராணிகளின நனமைககாக் நத ஏறறுககொணடேன தேவியே! பிறகு, அநதபபூதஙகளி டமுணடான பயததிலிருநது பிராணிகளைக காபபாறறினேன றமறறவளே! இநதமயானததைவிடப பரிசுததம ஒனறுமிலலை ரிதாகளின் ஸஞசாரமிலலாமையால மயானம மிகப பரிசுதத னறு நினைககபபடடது சிருஷ்டிககபபடட அநதப பூதஙகளை ன மயானததில நிறுததினேன, அனபுளளவளே! அஙகிருநது ரணடு எலலாப பிராணிகளின பயததையும போககுகிறேன. ரக்குப பூதஙகளைவிடடிருககப பிரியமிலலை ஆதலால, எனமனம ானததிலிருபபதில விருபபமுறறிருககிறது பரிசுதததைவிரும பிராமமணாகள மயானததை எபபோதும பரிசுததமெனறு ாலலுகினறனா தவமசெயகிறவாகளாலும மோக்ஷததைககருது வாகளாலும மயானம எபபோதும அடையபபடுகிறது அனபுள பளே! அது[1] வீராகளுடைய ஸதானமாயிருபபதாலும அதனை ாககு இடமாகச செயதுகொணடேன (அதறகு) அனேகங கபா ளை நிரமபிப பயஙகரமாயிருபபதே அழகாயிருககிறது உசசிப ாதிலும காலைமாலைகளிலும ருததிரனைத தேவதையாகவுடைய ருவாதிரை) நக்ஷததிரததிலும தீாககாயுளை விருமபுகிறவா அசுத துடன அஙகே போககூடாதெனபது நிசசயம பூதஙகளினு டான பயததைப போககுவதறகு எனனைததவிர மறறொருவ ல் முடியாது நான அஙகிருநதுகொணடு ஒவவொருநாளும ஜனங ரபெலலாம காபபாறறுகிறேன என கடடளையினுல இஙகுளள ஙகளின கூடடஙகள யாரையும கொலலுவதிலலை உலகஙகளின மைககாக அநதப பூதஙகளை நான மயானததில ஸநதோஷபபடுத கொணடிருககிறேன இதனை முழுதும உனககுச சொனனேன ானும எனன கேடக விருமபுகிறுய?" எனறு சொனனா

உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈசவரரே! முககண ரே! வருஷபதவஜரே! உமது உருவம செமமடடைநிறமும விகார பயஙகரமும சாமபறபூசபபடடதும விகாரமானகணகளும கூரான ரபபறகளுமுளளதும ஜடைவியாபிததததும புலியின வயிறறுத ாலை உடுததததும செமமடடைநிறமான மீசைஅடாநததும கோப

1 தாநதரிகமதஙகளுள ஒருவகையாா

முளளதும [1] சூலம பட்டிசமென்னும ஆயுதஙகளோடுகூடி உககிர
மாயிருககிறது இபபடிபபட்ட உருவம எதறகு? அதனை எனக
சொலலககடவீர' என்றுகேட்டாள மஹேஸவரர், 'அதனை உனக
சொலவேன அதனை நீ ஊககத்துடனகேள அனபுளளவளே! உல
தில குளிரசசி வெபபமென இரணடுதனமைகளுளளன அவறறி
பறறபபட்ட இவவுலகமனைத்தும [2] ஸௌமயமும [3] ஆககேயமும
றது ஸௌமயரூபம விஷணுவினிடத்திலும ஆககனேயரூபமென
டத்திலும எபபோதும நிலையாயிருககினறன இநத தேகத்தில
நான எபபோதும எலலாஉலகஙகளையும தாஙகுகிறேன தேவியே!
கிரமானவடிவமும விரூபமானகணகளும சூலபட்டிசஙகளென
ஆயுதஙகளுமுளள ஆககேயமெனனும எனது ரூபம உலகத்தின
மைககாக ஏறபட்டது அழகிய முகமுளளவளே! இநதஉருவத
விட்டு நான மாறுவேனாயின எலலா உலகஙகளுககும தடுமாறறமஉ
டாகிவிடும ஆதலால், உலகத்தின நனமையைவிருமபி நான இ
ரூபத்தைத தரித்திருககிறேன தேவியே! இதனை உனககுசசொ
னனேன இனனுமெனனகேட்கவிருமபுகிறாய?' என்றுசொனனார உ
'பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈஸவரரே! சூலத்தைக கை
தரிபபவரே! வருஷபககொடியுடையவரே! உமது தலையில சந
னது பிறை விளஙகுகிறதே, அது எதறகாக? தேவரே! அத
நான கேட்கவிருமபுகிறேன சொலலககடவீர' என்று கேட்டா
மஹேஸவரர், 'சிறநதவளே! அதனகாரணத்தை நான உனக
சொலவேன, கேள தேவியே! வெளுத்த புனனகையுளளவளே
முன ஒருகாரணத்தினால தககஷயாகத்தைக கெடுபபதறகாக ந
பூதஙகளால சூழபபட்டுக கோபமுறறிருநதேன அநதச சிற
யாகத்தில ஹவிரபபாகககாரணமாக வநத போரில யாகத்தில பா
வாஙகிககொண்ட தேவரகள எனனால அடித்துத துரத்தபபட்ட
தேவியே! குறறமிலலாமலிருநதும கோபமுறற எனனால அங
மிகவும பீடிககபபட்டும காறகட்டைவிரலால உதைககபபட்டுமிரு
சநதிரன அவவளவு தீஙகுசெயயபபட்டும எனனைபபாரத்து
வாரத்தையாகவே வேணடிககொணடான அனபுளளவளே! ப
னிட்டு அதனை நான நினைககுமபோது வருத்தமுணடாயிறறு. அ
போதுமுதல நான சநதிரனைத தலையில வைத்துககொணடி
கிறேன இபபடிசசெயவதனாலேதான எனபாவமநீஙகுமெனபது

---

1 இரட்டித்தலால ஒருசொல விடபபட்டது

2 சநதிரன போனறது 3 அககினிபோனறது

ளணம அதனுல, அபபோதுமுதல எனதலையில சநதிரன எப
ாழுதும காணபபடுகிருன ' எனறுசொனனா. தேவஸரேஷட
ன சஙகரா இவவாறுசொலலுமபோது, மகரிஷிகள ஆசசரியம
டைநது அஞசலிவரிசைகளுடன சிறநதவாககுககளினுல ஈஸவர
ததுதிககததொடஙகினா 'சஙகரரே! நமஸகாரம எலலாவற
றகும ஈஸவரரே! உலகமனைததிறகும தநதையே! நமஸகாரம
தவருககும முதலதேவராயிருபபவருககு நமஸகாரம சநதிர கலை
ததரிபபவரே! நமஸகாரம மிககக்கொடியதறகும கொடியவரே!
ஸகாரம சஙகரரே! ருததிரரூபியான உமககு நமஸகாரம
ககசாநதமுளளவருககும சாநதமானவரே! நமஸகாரம சநதிர
க காபபவரே நமஸகாரம உமாதேவியோடுகூடிய தேவருககு
ஸகாரம நானமுகரே! உமககு நமஸகாரம பூதபதியே! சம
வே! கஙகாதரரே! நமஸகாரம முததலைசசூலததைக கையில
பபவருககு நமஸ்காரம நாகாபரணருககு நமஸகாரம விரூபா
ருககு நமஸகாரம தக்ஷயாகததை எரிததவரே! நமஸகாரம
நேககணஙகளுடையவருககு நமஸகாரம உலகததைரக்ஷிபபவரே!
ஸகாரம ஈஸவரருடையமகிமையும ஆசசாயம ஈஸவரருடைய
ருமையும ஆசசாயம இபபடி தாமததை முதனமையாககொண
ருபபதும தேவருககுநதேவரான ஈஸவாருககே தகும ' எனறனா.
வவாறு ரிஷிகள துதிககுமபோது காலமதெரிநத உமாதேவியான
ள ரிஷிகளினசநதோஷததிறகாகச சமபுவைபபாாததது உலகததிறகு
கக அனுகூலமான சொலலைச சொலலலானள 'பகவானே! தேவ
ஸரேஷடாகளுககும ஈஸவரரே! எலலா உலகஙகளாலும நமஸகரிக
பபடடவரே! இநத ரிஷிககூடடஙகளுககும எனககும விருபபத
தச செயவதறகாக வாணஸாமஙகளுககு ஏறபடுததபபடட தாமங
ள முழுதும சொலலககடவீா தேவஸரேஷடரே! திருபதியுண
ாகவிலலை உமதுசொலலை இனனும கேடகவிருமபுகிறேன பிர
வே! தேவருககுமாஸவரரே! 'இவள ஒறறுமையாகததாமததைச
செயபவள ' எனறும, 'பகதியுளளவள ' எனறும நினைதது உலகங
ளின நனமைககாகச சொலலககடவீா சஙகரரே! எலலாவறறை
யும தெளிவாகச சொலலவேணடுகினறேன ' எனறு கேடடனள

இருநூறறெடடாவது அதயாயம

தானதர்மபாவம. (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி. வர்ணாஶ்ரம தர்மங்கள்

மஹேஶ்வரா, 'தேவியே! ஆ! ஆ! உனமனததிறகு விரு
மானததைச சொலவேன வாணாஶ்ரமஙகளைசசோநத தாமங
எலலாவறறையும முழுதும கேள பிராமமணா, க்ஷததிரியா, வை
யா, ஶூததிரா எனறு வாணஙகள நானகுவகை உலகததை நடத
கருதின பிரமமதேவரால முதலில பிராமமணாகள படைககபபட
னா அவாகளுககுரியகாமஙகளும சாஸதிரஙகளில விதிககபப
டன இவவுலகமெலலாம ஒரேவாணமாயிருககுமாயின அழிந
போம தேவியே! அதனால, நாலுவாணஙகளும சோநதுபடைக
பபடடன பிராமமணாகள முகததிலிருநது உணடாககபபடடன
அதனால, அவாகள சொலதிறமையுளளவாகள க்ஷததிரியாகள கைக
லிருநதுபடைககபபடடனா அதனால, அவாகள கைவனமையுள
வாகள வைசியாகள தொடையிலிருநது உணடாயினா அதனா
அவாகள 1 வாாததையினால ஜீவிபபவாகள ஶூததிராகள பாதஙக
லிருநது உணடாககபபடடனா அதனால, அவாகள ஊழியஞசெ
பவாகள தேவியே! நானகு வாணஙகளின தாமஙகளையும தொழி
களையும ஊககததுடன கேள பராமமணாகள உலகஙகளை
காபபதறகாகப படைககபபடடவா அதனால, அவாகள பூமிதே
ாகளெனறு சொலலபபடடனா தம நனமையைக கருதுகி
யாரும பராமமணாகளை அவமதிககலாகாது தேவியே! தான
ததையும தவததையும எபபோதும நடததுகிறவாகளாகிய பிரா
மணாகள இராமறபோவாராயின 2 இரணடு லோகஙகளும நி
யிலலாமறபோமெனபதுதான சுருககம உலகஙகளுள பிராமம
ஜனமமடடும பெறுதறகரிதெனறு நினைககபபடுகிறது பிராமமண
கலவியிலலாதவனு யிருநதாலும பொருளிலலாதவனு யிருநதாலு
எபபோதும பூஜிபபதறகுரியவன காமததினாலும லோபததினா
லும மதிகெடடுப பிராமமணாகளை அவமதிததும இகழநதுமகோப
மூடடியும அடிததும பொருளைபபறிததும இழிதொழிலகளைசசெய
விததுமிருககும இழிநதவனும மூடனுமான மனிதன எனனையே அவ
மதிபபவனும இகழகிறவனும கோபமூடடுகிறவனும அடிபபவனு

1 பயிா, பசுககாததல, வாததகம 2 இமமையும மறுமையும

பொருளைப்பறிப்பவனும் புத்தியில்லாமல் என்னையே [1] இழி
ழியில் ஏவுகிறவனுமாகிறான். வேதமோதுவதும் யாகம்செய்வ
கொடுப்பதும் பிராம்மணனுக்குத் தர்மங்களென்றும் ஓதுவிப்ப
யாகம்செய்விப்பதும் தானம்வாங்குவதும் பிராம்மணனுக்கு
ருத்திகளென்றும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பொய்யாமை அடக்கம்
ம் தூய்மை என்னும் இவை அவனுக்கு இயற்கையாயுள்ள தன்
கள். அறுசுவைப்பதார்த்தங்களையும் தானியங்களையும் விற்பதும்
ட்டமில்லாதபோது சூத்திரனுடைய அன்னத்தைப் புசிப்பதும்
திரப்பெண்ணை அடைவதும் பிராம்மணனுக்கு மறுக்கப்பட்டன.
போதும் தவம் செய்வதே பிராம்மணனுடைய தர்மமென்பதில்
தேகமில்லை. பிரம்மதேவர் பிராம்மணனைத் தர்மத்திற்காகவே
து தவவன்மையினால் முதலில் உண்டாக்கினார். உபநயனமும் எப்
ரதும் ஜலத்தை வைத்துக்கொள்வதும் சாஸ்திரத்தைக் கேட்பதும்
தமோதுவதற்காகப் பரம்மசாரி விரதமிருப்பதும் அவனுடைய தர்
கள், அக்நிகார்யமும் நித்யமாக யஜ்ஞோபவீதம் தரிப்பதும் முக
மான தர்மங்கள். சூத்திரானன்னத்தை விடுவதும் ஈனமாகத்
ப் பிடிப்பதும் நித்ய உபவாஸமிருப்பதும் இந்திரியங்களை
ப்பதும் பிராம்மணனுடைய முக்கிய தர்மங்கள் [3] பகைவரை
டுபவளே! வீட்டிலிருந்து இல்லறத்தை நடத்துகிறவனுக்கு
டை விளக்கிவைப்பதும் மெழுகிவைப்பதும் அதிதிகளி
அன்புவைப்பதும் மூன்றக்நிகளையும் வைத்திருப்பதும் சாஸ
விதிப்படி [4] இஷ்டிகளையும் பசுபந்தங்களையும் செய்வதும்
கியமான தர்மங்கள். மனைவியும் கணவனும் ஒத்தொழுகுவது
ன இல்லறத்தோரின் கடமை. இவ்வாறு க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தி
ந்து தர்மத்தைக் காப்பது பிராம்மணனுடைய கடமை. தேவி
! க்ஷத்திரியனுக்கு உரிய தர்மம் உன்னால் கேட்கப்பட்டதே
னையும் உனக்குச் சொல்வேன். தேவியே! ஊக்கத்துடன் கேள்.
வியே! பிராம்மணனுக்குப் பிறகு, பிராம்மணனை ரக்ஷிப்பதற்காக,
த்திரியர்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனர். உலகத்தில் க்ஷத்
யர் இல்லாமற்போவாராயின் உலகமே கீழ்மேலாகிவிடும். க்ஷத்
ரியர்கள் காப்பதனால்தான் உலகம் நிலைபெற்றிருக்கிறது. அந்த

1 'நிந்திதே' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது.
2 'காமாணி' என்று பாடம்கொள்ளப்பட்டது.
3 'பரந்தபே' என்று பாடம் கொள்ளப்பட்டது.
4 இரண்டுமே சிறிய யாகங்கள்.

க்ஷத்திரியனுக்கும் அத்யயனம் தானம் யாகம் இவை தர்மங்கள்
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன அசக்தர்களைக் காப்பதும் துஷ்டர்களை
தண்டிப்பதும் சிஷ்டர்களைப் போஷிப்பதும் ஆறுகர்மங்களைச்செ
ஜீவிப்பதும் அவனுடைய கர்மங்கள் உற்சாகமும் ஆயுதம்பிடி
ஜீவிப்பதும் வேலைக்காரரைக் காப்பாற்றுவதும் எடுத்தகாரியந்
வீணாய்போகாமையும் நல்ல குணமுள்ளவனாயிருப்பதும் பட்டண
ஜனங்களுக்கு நன்மைசெய்வதும் அவனுக்கு இயற்கையாயுள்ள
மங்கள் எப்போதும் வியவகாரங்களைத் தவறாமல் பார்ப்பவ
[1] ஆறுகுணங்களில் ஊக்கமுள்ளவனும் ஏழைகளுக்குத் திரவியங்
டுப்பவனுமாகிய அரசன் சிறந்த புண்ணியத்தை அடைவான்
வாறு முன்னோர்களால் செய்கையின் முறையை அனுஸரித்
தர்மம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது 'தேவியே! வைசியர்களும்
படியே உலக வாழ்க்கைக்கு உபயோகமாக ஏற்படுத்தப்பட்டி
கின்றனர் மற்ற வருணத்தார்கள் அவர்களைப்பற்றியே ஜீவிக்கி
னர் ஏனெனில், அவர்கள் பிரத்தியக்ஷமாகப் பலன்களைக் கொ
பவர் ஆதலால், வைசியர்கள் இராவிடின் மற்றவர்களுமிரார்
களுக்கும் அத்யயனம் தானம் யாகம் இவைகள் தர்மங்களாக வி
கப்பட்டிருக்கின்றன எப்போதும் பசுக்களைக் காப்பதும் பயிரி
தும் வைசியனுடைய தொழில்கள் இருபிறப்பாளராகிய இம்மூவ
வர்ணத்தாரும் அக்நிஹோத்திரம் செய்யவேண்டியவர்கள் . வா
கம் ஸனமாக்கத்திலிருப்பது அதிதிகளை ஆதரிப்பது பிராமண
களை நலவரவுவிசாரிப்பது ஆகிய இவை வைசியர்களுக்கு இயற்கை
யுள்ள தர்மங்கள் வைசிய தர்மத்திலிருந்து வர்த்தகத்தை நடத்
வைசியர்கள் எள்ளையும் வாசனைப் பொருள்களையும் சுவைகளையும்
வகையிலும் விற்கலாகாது எல்லா விருந்துகளையும் ஆதரிப்பதும்
விலும் பகலிலும் இயன்றவரையில் தர்மார்த்த காமங்கள் மூன்றை
நடத்துவதும் அவர்களின் தர்மங்கள் தேவியே! அவர்கள் இவ்வு
உலக வாழ்க்கைக்காகவே பிரம்மதேவரால் படைக்கப்பட்டனர்
படியே, சூத்திரர்கள் எல்லாருடைய தர்மங்களுக்கும் ஸகாயமா
படைக்கப்பட்டனர் சூத்திரர்களில்லாவிடில் வேலைசெய்கிறவ
இல்லை முந்திய மூன்றுவர்ணத்தாரும் சூத்திரர்களைக்கொண்டே
காமங்களெல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவர்களாகச் சொல்லப்படுகி
னர் பிராமணன் முதலான வர்ணங்களுக்குப் பணிசெய்வ
வர்த்தகம், கைத்தொழில், சிற்பம், நடனம் இவை சூத்திர தர்ம

[1] ஸபாபர்வம் 14-ம் பக்கம் 15-ம் பக்கம் குறிப்பிறதாணுக

னறு சொலலபபடுகினறன தீஙகுசெயயாதவனும சிறநதஒழுக்க முளளவனும தேவப பிராமமணாகளை வநதனம செயபவனுமாகிய க்ஷத்திரன் தனதாமததிஞலேயே விருமபினபுணணியபலனகளை அடை கிறான இதைபபோனற வேறுதாமஙகளும ௬ூததிர [1] தாமஙகளாகச சொலலபபடுகினறன அழகானமுகமுளளவளே! உலகததில ௬ூத்தாகளும இவவகையாகக காமஙகளுககுரியவாகளாகவே படைககப பட்டனா தாமததை அனுஷடிபபவளே! இநநானகுவாணஙகளுக கும மறுமையிலும வாணதாமததிறகுரியநலலலோகஙகள படைககப பட்டிருககினறன, அபபடியே சரியாக அனுபவிககபபட்டுவருகின றன இநத வாணஙகளின தாமஙகளையும அவாகளினதொழிலகளையும கேட்கவிருமபின உனககுச சொனனேன இனனும எதனைக் கேட்க விருமபுகிருய?" எனறுசொனனா உமை, 'பகவானே! தேவருக குந்தேவரே! ஈஸவரரே! வருஷபதவஜரே! பிரபுவே! உமககுநமஸ் காரம ஆஸரமஙகளின தாமஙகளை நானகேட்கவிருமபுகிறேன' எனறு சொனனுள மகேஸவரா, 'தேவியே! வேதநதெரிநதவாகளால ஆஸ ரமஙகளுககுவிதிககபபட்ட தாமஙகளைச சொலலுகிறேன, ஊககத துடன கேள நானகு ஆஸரமஙகளுள கிருகஸதாஸரமததின தாமத தை நடததுமகிருஹஸதன மேலானவன [2] ஐநது யஜஞஙகளைசசெய வது, ஸநானசெளசமசெயவது, தனமனைவியோடு திருபதியா யிருககை, சோமபர்மை, ருதுகாலததிலபுணாவது, தானம, யாகம, தவம, தேசமவிட்டுபபோகாமை,வேதாதயயனம, அகநிஹோததிரம, அதிதிகளிடம கணணோட்டம, கூடியவரையிலவேணடினவாகளைப பூசிபபிததல, மனததினுலும சொலலினுலும செயகையினுலும எலலா ரையும ஆதரிபபது இவை அவனுககு இருககவேணடியவை இவை போனற மறற நறகருமஙகளையும ஜீவனததிறகுககஷடமிலலாத கிரு ஹஸதன செயயககடவன -இவவாறுநடககும கிருஹஸதனுககுப புணணியலோகஙகள உணடெனபதில ஸநதேகமிலலை அவவாறே, வானபபிரஸதனுககும அழியாத தாமஙகள சொலலபபட்டிருககின றன மனவுறுதியோடு நிசசயமசெயதுகொணடு வீட்டிலிருபபதை விட்டுக் காட்டிலுளள சிறநத நலலபதாாததஙகளைககொணடே ஜீவிககவேணடுமெனபது அவனுடைய நிலைமை தரையில படுபபதும சடைதரிததலும தோலமரவுரி ஆடையுடுபபதும தேவதைகளுககும அதிதிகளுககும ஸதகாரமசெயவதும பெருநதுனபஙகளையும வெறும

1 'தாஸ்தாமா' எனறு பாடம கொளளபபட்டது

2 ஆதிபாவம் 559-ம் பககம குறிபபிறகாணக

விருப்பதும அக்நிஹோத்திரமும மூன்றுகாலஸ்நானமும அவ
குக் கடமைகளாகவிதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன புலன்களையடக்குவ
பொறுமையும சுத்தமும அவனுக்கு இயற்கையாயுள்ள தாமங
இப்படியிருந்து உயிர்நீங்கினால அவன் தேவலோகத்தில கொண்டா
படுவான் தேவியே! யதிகளின் தாமங்களும அப்படியே யதியான
வீட்டைவிட்டு எங்கேயாவது இருக்கவேண்டும பொருளிலலாமை
முயலாமையும எல்லாச்சுத்தங்களும கள்ளமிலலாமையும எங
பிக்ஷையெடுப்பதும எந்ததேசத்திறகுமபோவதும எப்போ
தியானத்தை விடாமலிருப்பதும (யோகத்தினால) தேகத்தைச சு
மாகவைத்துக்கொள்வதும பொறுமையும தயையும தத்வஜ்ஞா
தில செலலும புத்தியுடைமையும ஸந்யாஸிக்குவிதிக்கப்பட்ட தா
களாகும தேவியே! [1] பிரமமசாரியாயிருப்பவனும அவனுடை
இரண்டாவது ஜன்மமாகிய உபநயனமுதல பிக்ஷையெடுத்து ஐம்பு
களையும அடக்கித் தன்குருவுக்குப் பணிவிடைசெய்யவேண்டும
போதும எல்லாவிடங்களிலும குருபூஜையைச செய்யவேண்
பிக்ஷையெடுப்பது அக்நிசுஶ்ரூஷைசெய்வது எப்போதும ஸ்நா
செய்வது வேதமோதுவது இவை அவனுக்கு இயற்கையாயு
தாமங்கள அவனசெய்கை பிராணனுள்ளவரையிலும குருபணிவி
தானென்பது நிச்சயம குருவிலலாதபோது அவர்புத்திரனிடத்
குருவினிடத்தில நடப்பதுபோல நடக்கவேண்டும இப்படியிருந்த
அந்தப் பிரமமசாரியான பிராம்மணனும பரிசுத்தமான உலகங்க
அடைவான் தேவியே! ஆஶ்ரமத்திலிருப்பவர்களின தாமத்தை
உனக்கு இப்போது சொன்னேன உலகத்தில நானகு ஆஶ்ரமங்
தாம நியாயமாக ஏறபட்டிருக்கின்றன அவற்றை உனக்குச சுரு
மாகச சொன்னேன இன்னும என்ன கேட்கவிருமபுகிறாய்?" என
சொன்னார

இருநூற்றேழுபதாவது அத்யாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, ரிஷி தர்மங்கள்)

உமை, 'பகவானே! தேவருக்குந்தேவரே! ஈஶ்வரரே! த்
புரமழித்தபிரபுவே! சஙகரரே! இந்த ரிஷிக்கூட்டம, 'தவம தவ
என்று தவமீட்டுவதையே தலைமையாகக்கொண்டு இடைவிடாம
தவமசெய்வதினாலேயே வருத்தப்படுகின்றன. அந்தத் தாமத்தி

[1] இது நைஷ்டிகபிரமமசாரியைப்பற்றியது.

ககணமயாது ? அதனவரலாறு எபபடிபபடடது ?' அதனை நான
டகவிருமபுகிறேன வரஙகொடுபபவரே! அதனை எனககு உரைக
கடவீா' என்று சொனனுள. பாாவதி இவவாறுசொலலுமபோது,
ளெனைவரும மனமகிழநது, அதில ஊககததுடன, 'நலலது! நல
து!' என்று சொனனுர்கள ரிஷிதாமஙகளைககேடகும பாாவதியை
களை கொணடாடினா 'தேவியே! உனனனுகிரகததினுல நாங
எஙகளுககு முககியமான இததததைக கேடகபபோகிறோம
ாது பாதஙகளினகிழ அடுதத நாஙகளனைவரும பாககியமபெற
ோம' என்று எலலாரும தேவியை வாககினுல துதிததனா மஹேஸ
ா, 'சிறநதமகிமையுளளவளே! நலலமனமுளளவளே! நீ கேடகக
துவது நியாயம ஆ! ஆ! சுததமானபுனனகையுளளவளே! ரிஷி
மததை உனககுசசொலவேன வானபாஸதாஸரமததையடைநத
ரிதாகளால பலவகைததாமஙகள செயயபபடுகினறன ரிஷிதா
பலவகைகளும பலகிளைகளுமுளளது, அழியாதது எலலா
கஙகளையும அடைவதறகாகததான ரிஷிகளால பெருமபாலும
ம செயயபபடுகிறது தேவியே! அவவாறு அனுஷடிககுமரிஷி
ின தாமததின முறையைககேள முதலில கிருகஸதாஸரமததி
நது ஙனமககளைபபெறுவதனுல பிதருககளினகடனைததீாதது
னவியினஉபயோகததை முடிததபிறகு, ஒரு காரணமபறறிவீடடை
வேணடும உறுதியுடன மனததை அடககி உதஸாஹததை முதன
யாககொணடு மனைவியுடனகூடவோ தனிததோ வனவாஸததிற
போகவேணடும நதிகளுமகாடுகளுமுளளவையும அஜஞான ந
தத தீாபபவையும பெருமபாலும புணணியதீாததஙகளும தேவால
ஙகளுமுளளவையுமான சிறநதபுணணியப பிரதேசஙகளுககுச
னறு சாஸதிரமுறை தெரிநதுகொணடு சாஸதிரபபிரகாரம தீகைஷ
யதுகொளளவேணடும தீகைஷசெயதுகொணடபிறகு, மனம
யாமல அனுஷடானமசெயயவேணடும காலையில எழுநதிருபப
ம சரீரசுததிசெயதுகொளவதும எலலாததேவாகளையும நமஸ
பபதும தேசததில (கோமயம) பூசிககொளவதும தவறுதலில
மையும பாவஙகளைவிடுவதும காலைமாலைகளில சாஸதிரபபடி ஸரி
ன காலததில ஸநானசௌசஙகளும அகநிஹோததிரமும செயய
வணடும ஜடையையும மரவுரியையும தரிததலவேணடும ஸமித
ககளுககும புஷபஙகளுககுமாக எபபோதும வனததில திரிவதும
ாதகாலததில வாலகெறகளை ஸமபாதிபபதும காயகளையும கிழஙகு
ளையுமசோபபதும ஆஸரமததை எபபோதும சுததமாக வைததிருப

பதும் அவனுக்குத் தர்மமென்று சொல்லப்படுகின்றன அ
களிடத்தில் அன்பும் எப்போதும் அவர்களைத் தேடுவதும் பாத்தி
தையும் ஆஸனத்தையும்கொடுத்துப் பூஜித்து அவர்களை ஆகாரத்
கழைப்பதும் காட்டிலுள்ள பதார்த்தங்களைச் சமைப்பதும் அ
அந்தக்காலங்களில் பிதருக்களையும் தேவர்களையும்பூஜித்து, அ
பிறகு, விருந்தோம்பலும் வானப்ரஸ்தனுக்குரிய பழமையான தர்
தர்மகோஷ்டியில் சிஷ்டர்களுடன் தர்மத்தையும் அர்த்தத்தையும்
றிப்பேசுவதும் வந்தவருக்கு இருப்பிடங்களைக்கொடுப்பதும் தரையி
வதுகலின்மேலாவது படுப்பதும் வரோதபவாஸங்களைச்செய்வ
புலன்களை அடக்குவதும் பொறுமையும் பகலிலுமிரவிலும் தக்க
சுத்தம்செய்துகொள்வதும் தர்மத்தைச் சிந்திப்பதும், வனத்திலு
வர்களுக்குப் பொதுவாயுள்ள தர்மங்களாகப் பூர்வகாலத்தில் கண
யப்பட்டன இனியபுன்னகையுள்ளவளே! இவ்வாறு முயன்றுகொ
டிருப்பவனுக்குப் பிராணவியோகம் நேர்ந்தால் ஸ்வர்க்கலோகத்
வசப்படுத்துவான் குற்றமற்றவளே! அங்கே தேவஸ்திரீகளுட
சேர்ந்து அவனுக்குள்ள ஸுகானுபவங்கள் தெரிந்தவையே அ
ஸ்வர்க்கத்திலிருந்துவிழும்போது மனிதர்களிற் சிறந்தவனுகப் பி
பான தேவியே! இவ்வாறு வானப்ரஸ்தர்கள் எல்லாருடைய தர்
களையும் முழுதும் உனக்குச் சொன்னேன் இன்னும் என்னகே
விரும்புகிறாய்?" என்றுகேட்டனர் உமை, 'பகவானே! தேவ
குருதேவரே! ஈஶ்வரரே! ரிஷிகளுடைய சிறந்தநடக்கையையும் அ
களின் விசேஷதர்மங்களையும் கேட்கவிரும்புகிறேன் எனக்கு அ
உற்சாகமிருக்கிறது' என்று கேட்டனள் மஹேஶ்வரர், 'தேவி
நான் அதனை உனக்குச் சொல்வேன், ஊக்கத்துடன்கேள் வ
தில் எப்போதும் வஸிப்பவரும் வனத்தில் விருப்பமுள்ளவரும
வானப்பிரஸ்தர்களான மஹரிஷிகள் வனத்தை ஆசாரியனைப்போ
அடுத்துவஸிக்கவேண்டுமென்பது நிச்சயம் [1]வீரசயனத்தையும் [2]
ஸ்தானத்தையும் எடுத்துக்கொண்டும் விரதங்களையும் உபவாஸங்க
யும் மிகுதியாகக்கொண்டும் க்ரீஷ்மகாலத்தில் பஞ்சாக்நிமத்தி
தவம் செய்துகொண்டும் தினந்தோறும் பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்க
செய்துகொண்டும் தர்சபூர்ணமாஸங்களென்னும் இஷ்டிகளைச்செய்
கொண்டும் பனிக்காலத்தில் தவளைகளைப்போல ஜலத்திலபடுத்
பாசிக்கொடிகளின் கொழுந்துகளைப்புசித்தும் மரவுரிஆடையுடுத்
மானதோலபோர்த்தும் சாதுர்மாஸ்யம்செய்தும் தேவதாபூஜைக

[1] அசைவின்றி உறுதியுடன்படுப்பது [2] அசைவின்றி உறுதியுடனிறப

தாமஙகளையும செயதும வனததிலிருநதுகொணடும இவவாறு
ா மிகபபெருநதவம செயகினறனா இவவாறு நலலகாமம செய
ன பிறகு ஸ்வர்க்கத்திறகுப போகிறுன் அங்கும வெகுநீணட
லம ஸுகமாக விளையாடிககொணடிருநது பிறகு மானிடலோகததி
ம் தானபோகஙகளுளளவனுகப பிறக்கிறுன். வெளுததபுனனகை
ளவளே! சிறநததவமுளள இவாகளைபபறறி உனககுச சொன
ன' எனறுசொனனா

உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈஸ்வரரே!
வாகளுள மனைவிகளோடிருபபவா எவரோ அவாகளின அநுஷ
ானம எபபடிபபடடது? அதனைஎனககுசசொலலவேணடும' எனறு
டடனள. மஹேஸ்வரா, 'தேவியே! சிலா விரதியமலைசசரிவுகளி
ம சிலா நைமிசாரணயததிலும சிலா புஷகரகேஷததிரததிலும
றுமசிலா நதிககரைகளிலும வனஙகளிலும இருநது ஏகபதநீவரத
ளளவாகளாகிய பெருநதவம செயகினறனா அவாகளனைவரும சாஸ
ாததிறசொனனபடி சிறநததவமசெயகினறவாதாம கொலலாமலும
ஙகுசெயயாமலும எலலாபபிராணிகளமேலும அனபோடும மனத
தையும ஐமபுலனகளையும கோபததையும அடககி எலலாஅதிதிகளுக
ம விருநதுசெயதுகொணடு எலலாபபிராணிகளையும தமமைபபோல
னதது ருதுகாலஙகளில தமமனைவிகளைசசோநது அவாகளுடன
யாநத தவம செயகினறனா அவாகள பிளளைகளோடும மனைவிக
ளாடும கவலையினறி ஸுகமாக வஸிககினறனா அவாகளுககு, இர
ணடாவது ஆஸ்ரமிகளான கிருகஸதாகளுககுப போலவே தமசகதிக
நத தககபடி வேணடியபொருளகளையும வீடடிறகுரிய கருவிகளையும
தடுவதுணடு தமகுடுமபததைதக காபபதறகாகவும அகநிஹோததிர
திறகாகவும பசுககள உழவு இவையெலலாம விதிககபபடுகினறன
தவியே! பததினியோடிருககும வானபபிரஸதாகள இவவாறுசெயய
வேணடும அபபடி உறுதியாகத தவமசெயகிறவாகள தமமனைவிகளு
ன புணணியலோகஙகளைஅடைவா எநதபபததினிகள கலஙகாமல
ணவாகளுடன ஒறறுமையாயச சிறநததவமசெயகினறனரோ அவா
ள ஸ்வாககமபோவதுதிணணம தேவியே! இதனை உனககுசசொன
னன இனனும எனன கேடகவிருமபுகிறுய?" எனறுகேடடனா

இருநூறறுபபததாவது அதயாயம

தானதாமபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, வானப்ரஸ்ததர்மமுதலியவ

உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈஶவரரே!
புவே! ஆநநதரூபியே! வரமளிபபவரே! வானபபிரஸதாக்ளின தா
தினபயனை உமது அனுககிரகததினுல நான கேடக விருமபுகிறே
எனறுகேடடாள மஹேஶவரா, 'அனபுளளவளே! வானபபிரஸ
கள அடையுமபலனகள எலலாவறறையுமகேள கிரீஷமகாலத
சாஸதிரததிறசொனன கருமஙகளைச செயதுகொணடு பனனிர
வருஷகாலம பஞசாககினிமததியில தவமசெயபவன ருததிரலோ
திறபிறபபான வருஷாகாலததில பனனிரணடு வருஷகாலம'
வாஸவிரததைத தவருமற செயயுமமனிதன சநதிரலோகத
பிறபபான பனனிரணடுவருஷகாலம கடடைபோல மௌன
யிருககுமமனிதன மருததுககளின லோகததிறகுபபோய அஙகுள
போகஙகளை அடைவான பனனிரணடுவருஷகாலம தாபபைகளு
சிறுகறகளுமுளள தரையிலபடுததுத தவஞசெயயுமமனிதன ய
லோகததிலபிறநது பதினுலாயிரம வருஷம போகஙகளையனுப
பான ஆணிகளதைதத பலகையினமேல [1] வீராஸனமபோட
கொணடு பனனிரணடுவருஷம தவமசெயயும மனிதன கநதாவலோக
திலபிறபபான பனனிரணடுவருஷகாலம கைகளைத தூககிககொண
வீரஸதானமாக நிறகுமமனிதன தேவலோகததில பிறநது தே
ஸுகஙகளைஅனுபவிபபான ஐமபுலனகளையுமஅடககிக கைகளைத
கிககொணடு ஒருகாறகடடைவிரலால நிறபவன பதினுலாயிரம வ
ஷமஇநதிரலோகததில மேனமையாகஇருபபான பனனிரணடுவரு
காலம ஆகாரநியமம செயயுமமுனி அநேகமாயிரம வருஷகாலம ந
லோகததிலிருபபான தேவியே! இவவாறு உறுதியான தவமுள
வானபபிரஸதாகள தமதுகாமஙகளுககுததககபடி அநதஅநத உலக
களில அநதஅநதபபோகஙகளை அனுபவிததுக கொணடிருபபா
தேவியே! அஙகிருநது விழுந்தபிறகு, மானிடலோகஙகளில மே
குலஙகளிலேயேபிறநது தனதானியஙகளையும போகஙகளையும பெ
றிருபபா தேவி! இதனையும் உனககுசசொனனேன இனனு

---

1 ஆதிபாவம 226c பககம குறிபபிறகாணக

னகேடக விருமபுகிருய ?' எனறு கேடடனா உமை, 'கௌர
தைக கொடுபபவரே ! மஹேஸவரரே ! இவாகளில மேலாயிருபப
களின தாமததைககேடக விருமபுகிறேன மிகக கிருபைகூாநது
தனை எனககுச சொலலககடவீா' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா,
பணணாசியே ! மேலானவாகளின தாமததை நீ ஊககததுடன
ள சுததமான புனனகையுளளவளே ! விரதஙகளாலும உபவா
களாலும தீாததஸநானஙகளாலும சுததமான தேகமுளளவரும
உறுதியும பொறுமையுமுளளவரும ஸததியததையும நியமஙகளை
விடாதவரும பகேஷாபவாஸம, மாஸோபவாஸம, மழை, குளிா,
யயில இவறறினல பீடிககபபடடவருமாகிச சிறநததவமசெயயும
மநதெரிநதவாகள காலமவநதபோது இநதிரலோகததை அடை
அஙகே அவா தேவலோகததிய புஷபசநதனஙகளை அணிநது
ணடும திவயாபரணஙகளை அணிநதுகொணடும போகஙகளை அனு
ததுககொணடும சிறநத விமானஙகளிலேறித தேவஸதிரீகளோடு
நமபினபடி ஸஞசரிபபாா தேவியே ! இதனையும உனககுச
னனேன இனனும எனனகேடகக கருதுகிருய ?' எனறுசொன
உமை, 'பிரபுவே ! அவாகளில வணடிஇழுததுத திரிபவா
ின தாமததைக கேடகவிருமபுகிறேன' எனறு கேடடனள
ஹேஸவரா, 'சிறநதவளே ! ஆ ! ஆ ! வணடிஇழுததுத திரிபவாக
ன தாமததைபபறறி உனககுச சொலவேன, கேள பிறருககுத
னம செயவதறகாக எககாலமும வணடிகளின நுகததடிகளையிழுத
கொணடு அநத அநதக காலஙகளில வணடிகளில பிசைககேடபா
ததை ஸமபாதிபபதில ஊககமுளளவாகளாகவும தவததினல
வஙகள தீாநதவாகளாகவும காமககுரோதஙகளைவிடடு மன உறுதி
ன எலலாத திசைகளிலும திரிவா. சிறநதவளே ! அவாகளும
ணகாலததிறகுபபின ஸவாககம போவாா, அவவிடததிலுளள
ாகஙகளால மகிழநது ஸுகமாகததிரிவா தேவியே ! இதனையும
னககுச சொனனேன இனனும எனனகேடகவிருமபுகிருய ?'
னறுசொனனா

உமை, 'பிரபுவே ! வைகானஸாகளின தாமததைக கேடக
ருமபுகிறேன்' எனறு கேடடனள மஹேஸவரா, 'அழகிய கணகளை
டையவளே ! உககிரமான தவமுளளவாகளும தமமகிமையி
ல பிரகாசிபபவாகளும ஸததியமும நியமும தவறுதவாகளும
றநத ஞானமுளளவாகளுமாகிய அநத வானபபிரஸதாகளே வைகா
ஸா எனனபபடுகிருா. அவாகளின தவம குறறமறறது அவாகளில

சிலர் [1] அச்மகுட்டர், மற்றும்சிலர் [2] தந்தோலூகலர், சிலர் உதி
இலைகளைப் புசிப்பவர், சிலர் சிறசிலவாகக் கிடைத்ததை உண்டு
சிலர் (உதிரந்ததைப் பொறுக்கித்தின்னும்) கபோதங்களைப்போ
ஜீவிப்பவர், சிலர் (புலமேய்ந்துகொண்டு) பசுக்களைப்போலத்
பவர், சிலர் தண்ணீர் நுரையைக் குடிப்பவர், சிலர், மான்களோ
மான்களாகத் திரிபவர், மற்றும்சிலர் ஜலத்தையும் காற்றை
பக்ஷிப்பவரும் ஆகாரமில்லாதவருமாயிருப்பவர், சிலர் உத்தமமா
விஷ்ணுபாதபூஜையை நன்றாகச்செய்பவர், உக்கிரமான தவம்செ
வியாதியும் மரணமுமில்லாதவர்களாய்த் தாம் நினைத்தபடி நமனை
எக்காலமும் பயமுறுத்துகின்றனர் அப்படி இருக்கும்வர்களு
இந்திரலோகத்தில் அளவற்ற போகங்கள் படைக்கப்பட்டிருக்
றன குற்றமற்றவளே! அவர்கள் சிறந்த அப்ஸரஸுகளு
சேர்ந்து தேவர்களுக்குரிய போகங்களை அடைந்து நீண்டகா
தேவர்களுக்குச்சமமாக இருக்கின்றனர் தேவியே! இதனையும் உ
குச் சொன்னேன் இன்னும் என்ன கேட்க விரும்புகிறாய்?' என்
சொன்னார் உமை, 'பகவானே! வாலகில்யர்களென்னும் த
தனரைப்பற்றிக் கேட்கவிரும்புகிறேன்' என்று சொன்னாள் ம
ஸ்வரர், 'தேவி! அப்படியே ஆகட்டும் வாலகில்யர்களின் த
னுஷ்டானத்தைக் கேள் அழகானநிதம்பமுடையவளே! அ
தபோதனர்கள் மான்தோலாடை உடுத்துச் சீதோஷ்ணமுதலிய இ
டினையொழித்துக் கட்டைவிரல் அளவான சரீரங்களோடு அந்த
ரங்களிலேயே எல்லா உறுப்புகளும் பொருந்தியிருக்கின்றனர் து
தெரிந்தவர்களும் ஸத்தியவாதிகளுமான அவர்கள், உதயமாகுமவ
யனைப் பலவகைஸ்தோத்திரங்களினால் எப்போதும் துதித்துக்கொ
டும் சூரியனுடைய கிரணங்களோடுகூடவே எல்லாத்திசைகளையும்
காசிக்கச்செய்துகொண்டும் எப்போதும் சஞ்சரிக்கிறார்கள் உல
தைக்காப்பதாகிய குற்றமற்ற ஸத்தியமானது அவர்களிடத்திலே
நிலைபெற்றிருக்கிறது தேவியே! அவர்களின் தவவன்மையினா
தான் இவ்வுலகம் தாங்கப்படுகிறது தெளிவான புன்னகையு
வளே! சிறந்தமகிமையுள்ளவளே! அம்மகாத்மாக்களின் தவத்தி
னும் ஸத்தியத்தினும் பொறுமையினாலும் பிராணிகள் நிலைபெ
றிருப்பதாக அறிகின்றனர் மகான்கள் ஜனங்களுக்காகவும் உல
களுக்காகவும் தவம்செய்கின்றனர் தவத்தினால் எல்லாம் கிடை

---

1 கல்லினால் தான்யத்தைத்தேய்த்து உமியைப்போக்கியெடுத்துப் புசிப்பவ
2 பல்லினால்கடித்து உமியை உமிழ்ந்து தானியத்தைத்தின்பவர்.

றன் தவம் பயனபடுகிறது இவவுலகத்தில பெறததகாதவை ்தைதயும தவததிஞல பெறததகும ஐநதுபூதஙகளாலாகும கசிருஷடியை ஓஙகசசெயவதும தவமே இவவுலகமனைததும மேனமையிஞல படைககபபடடது அனபுளளவளே! அதஞலே ன, இந்த ரிஷிககூடடம தாமததையே தேடிககொணடு தவமதவ னறு தவமசெயவதறகே எபபோதும முயறசிசெயவது தவத ஞலே தேவததனமையையும சிவததனமையையும அடையலாம அபுளளவளே! நீ கேடடதறகாகவும ரிஷிகளினவிருபபததிறகாக ஜனஙகளின நனமைககாகவும இவறறையெலலாம சொனனேன். கேடடாயனறே?' எனறுசொனஞா இவவாறுசொலலும ஈசு ரை ரிஷிகளும துதிததது அபபோதுமுதல இனனும மேலான ம செயயததொடஙகினா

இருநூறறுபபதிஞேராவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, கிருஹஸ்ததர்மம் மோக்ஷதர்மமுதலியன)

உமை, 'பகவானே! தாமாததகாமஙகளாகிய மூனறுபுருஷாாத் களுககும காரணமும நனமையைததருவதுமான மிகசசிறநத மம உமமால சொலலபபடடது எலலாபபுருஷாாததஙகளுக உரிய தாமம எதுவோ அதனை எனககுச சொலலும' எனறுகேட ள மஹேஶவரா, 'உலகம படைதத பிரமமதேவரால, உலகததி ளளவாகளுககு நனமையைச செயவதறகாக உலகஙகளைககரையேற ததிறமையுளளவாகளும பூமிககுத தேவாகளுமாகிய அநதணாகள ணிதாகளுள படைககபபடடனா நலலபலனைககொடுககும தாமம வரிடததிலிருபபதை முதலில சொலலுவேன எலலாருடைய பததையும நிவிருததிககசசெயவதும நனமையைததருவதுமானசிற தாமம பிராமமணாகளிடததிலுளளது பிரமமதேவா உலகஙக நககு முதலில தாமஙகளைததான படைததாா பூமியிலுளள நலல ராமமணர்களால எபபோதும சொலலபபடும அநதத தாமஙகளை னனிடம தெரிநதுகொள தனமனைவியினிடம திருபதியடைநதிருப தும நித்தியம ஜபமசெயவதும எலலா அதிதிகளையும ஆதரிபபதும மாாததகாமஙகள மூனறையும கூடியவரையில இரவிலுமபகலிலும சயவதும தாமஙகள தாமததில ஊக்கமுளளசூததிரன எபபோதும ணிசெயவதை விடாமலிருககவேணடும மூனறுவேதஙகளையும

அறிந்தவனும் பிராயமுதிர்ந்தவனும் அத்தியயனத்தினால் ஜீவிக்க
வனுமாகிய பிராம்மணனுக்குத் தாமார்த்தகாமங்களென்ற மூன்
புருஷார்த்தங்களேயும் கடந்ததும் அழியாததுமான மோக்ஷதாமமி
-கிறது உத்தமியே! சிறந்தபுண்ணியத்தைத் தருகின்றவையும் எ
வற்றிலும் சிறந்தவையுமான ஆறுகாமங்கள் பிரம்மதேவரால்முத
-படைக்கப்பட்டனவாகச் சொல்லப்படுகின்றன அவற்றையெல்
கேள், யாகம்செய்வது செய்விப்பது பாத்திரமறிந்துகொடுப்ப
வாங்குவது ஓதுவது ஓதுவிப்பது இந்த ஆறுகாமங்களேயும் மனப்
வமாகச்செய்பவன் புண்ணியத்தையடைவான் நித்தியம் வே
மோதுவதும் நித்தியம் யாகம்செய்வதும் நிலைபெற்ற தாமங்க
பிராம்மணர்களுக்கு, யாகம் தானம் அத்தியயனம் இம்மூன்று காம
ளுள் தானம் இன்றியமையாததென்று சொல்லுகின்றனர் இந்
சிறந்ததாமந்தான் ஸாதுக்களிடத்தில் ரகஸ்யமாயிருக்கிறது க
பத்திலேயே பரிசுத்தமுள்ளவர்களுக்குத்தான் தாமத்தின் நிய
பெரிது பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களினால் பரிசுத்தமான்மன்முள்ளவ
மனைவியினிடத்தில் ருதுகாலந்தவறாதவனும் பொறுமையில்லா
னும் இந்திரியங்களை ஜயித்தவனும் பிராம்மணர்களைப்பூஜிப்பவ
வீட்டை நன்றாகமெழுகிப் பெருக்கிவைத்திருப்பவனும்[1] காவமில்
தவனும் வஞ்சியாதவனும் இன்சொற்சொல்லுகிறவனும் விருந்தி
களேயும் தன்னிடம் வந்தவர்களேயும் ஆதரிப்பவனும் மீதியன்னத்த
போஜனம் செய்பவனுமாயிருந்து முறைப்படி பாத்தியத்தையும் அ
கியத்தையும் ஆஸனத்தையும் சயனத்தையும் தீபத்தையும் கிருஹ
தையும் கொடுப்பவன்தான் தாமம்செய்பவன் காலையிலெழுந்துபி
போஜனத்திற்காக அழைத்து விருந்துசெய்து பின்செல்லுகிறவனுக்
அழியாததாமம் உண்டு உலகவாழ்க்கைக்குரிய பிரவிருத்தி எ
னும் தாமம் கிருஹஸ்தர்களுக்கு விதிக்கப்படுகிறது அறம்பொ
ளின்பங்களுள் எது எவ்வகையென்பதை உனக்குச் சொல்வே
நன்மையைக்கருதுகிறவன் தனத்தின் ஒருபாகத்தைத் தாமத்திற்க
வும் மற்றொருபாகத்தை ஸுகத்திற்காகவும் வைத்து மூன்றுவதுப
த்தை விருத்திசெய்யவேண்டும் ஒழிவாகிய நிவிருத்தி எனனும
மம் பரிசுத்தமானது, மோக்ஷத்திற்குரியதாக விதிக்கப்படுகிற
அதனநிலைமையைச் சொல்லுகிறேன் அதனை ஊக்கத்துடன் கே
நிவிருத்திமார்க்கத்திற்கு எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் எப்போது
தயைசெய்வது முதன்மையான தாமம் பெண்ணரசியே! பசியி
லும் தாகத்தினாலும் வருந்திக் களேத்துவந்த விருந்தினனைப் பூஜி

1 வேறுபாடம்

வருக்கும் அப்பெரும்பயன் உள்ளது தருமத்தைக் கருதுகிறவர்கள் பாக்கியனென்னும் காரணம்பற்றியே யாருக்கும் தானஞ்செய்ய வேண்டும் தகுதியுள்ளவன் வருவனாயின் அவன் கடைத்தேறச்செய்வான் புசிக்கஆசையோடுவந்து போஜனகாலத்தில்நோந்த அதிதியை வன் பூஜிப்பனே அவனுக்கு அங்கே வயாஸரே வந்தவராவார் மன திலே அன்புடன் தன் சக்தியளவு அவனைப் பூஜிக்கவேண்டும் தாமம் னமடியாகத்தான் உண்டாகும் தாமமடியாகத்தான் புகழ் உண்டா கும். தேவியே! ஆதலால், உள்ளத்திலன்போடு எவ்வகையினாலாவது தானஞ்செய்யவேண்டும் மனமகிழ்ந்துசெய்யும் தானந்தான் எல்லா வற்றிலும் சிறந்தது பூமியில் தண்ணீரின் சிறுதுளிகள் விழுவதனால் வயல்களும் குளங்களும் ஏரிகளும் ஆறுகளும் ஜலம்நிரம்பினவையாகக் காணப்படுகின்றன மிக்கச்சிறந்தவளே! இது எண்ணத்திற்கும் எட்டாதது அப்படியே சிறசிலவாகச் செய்யப்படும் ஒவ்வொரு தானமும் பெருகும் வேலைக்காரர்களுக்கு உபத்திரவஞ்செய்தாவது தானஞ்செய்வது விசேஷந்தான் பிள்ளைபெண்டுகளும் தனதானியங்களும் இறந்தவரைப் பின்தொடருகிறதில்லை புகழ்பெற்றவளே! தனம் கிடைத்தபிறகு அதைக்கொடுப்பதும் அனுபவிப்பதுந்தாம் நலம் கொடுப்பதினாலேதான் சிறந்தபாக்கியம்பெற்ற அரசர்களாகிறார்கள் பூமியில் தானத்திற்குச்சரி ஒன்றுமில்லை, தானத்தைப்போன்ற புதையலில்லை ஸத்தியத்திற்குமிஞ்சின புண்ணியமில்லை பொய்க்கு மிஞ்சினபாவமில்லை தேவியே! ஆஶ்ரமத்தில் கிழங்குகளையும் கனிகளையும் புசித்துக்கொண்டு ஜடையும் மரவுரியுந்தரித்துக் கோடைக் காலத்தில் பஞ்சாக்னிமத்தியிலிருந்து சூரியனைநோக்கியும் பனிக் காலத்தில் தவளைபோல் ஜலத்திலபடுத்தும் சிரத்தையுடன் நன்றாகத் தவஞ்செய்துகொண்டு வானப்பிரஸ்தாஶ்ரமத்திலிருப்பவர்களும் கிரு ஹஸ்தாசிரமத்திலிருப்பவர்களின் பதினாறில் ஒருபாகத்திற்கும் ஈடா கார்' என்றுசொன்னார் உமை, 'பிரபுவே! கிருகஸ்தாசிரமத்தின் அநுஷ்டானம் யாது? விரதங்களும் நியமங்களுமெவை? கிருகஸ்தன் எப்போதும் தேவதாபூஜை செய்யும்வகை யாது? அவன் எந்தத்திதிகளில் எந்தப்புண்ணியகாலங்களில் எவ்வெவற்றை விடவேண்டும்? இவற்றையெல்லாம் நீர் சொல்லக் கேட்கவிரும்புகிறேன்' என்றுகேட்டாள்

மஹேஶ்வரர், 'பெண்ணரசியே! கிருகஸ்தாசிரமத்தின் காரணத்தையும் பிரயோஜனத்தையும் அதில் எப்போதும் தாமம் நாலு பாதங்களோடு நிலைபெற்றிருப்பதாகிய சிறப்பையும் தயிரில் வெண்

ணெய எடுபபதுபோல ஸாரததை எடுதது உனககுச சொலவே
தாமமசெயகிறவளே! கேள தமபதிகளுககு அலஙகாரமசெயது அ
களுககுக கிருகதானம செயயுமமனிதன பாரியாஸுகததை அ
வான அதில ஸநதேகமிலலை ஸதிரீகளாயினும புருஷாகளாயி
தமபதிபூஜை செயபவாகள மனததில விருமபினபலனகளையெலல
அடைவாரெனபது திணணம இலலறததிலிருநது தநதையை
தாயையும உபசரிதது அகனிஹோததிரம செயதுகொணடிருககுமபி
மமணாகளவிஷயததிலும கணவனுககுப பணிவிடைசெயயும பெ
ணிடததிலும இநதிரனமுதலிய தேவாகளும பிதருலோகததிலி
கும பிதருககளும ஸநதோஷபபடுகினறனா, அபபடிச செயபவ
ளும தமதாமததினால ஸநதோஷமடைகினறனா' என்று சொன
உமை, 'தாயதநதையிலலாத கிருகஸதாகளுககும கணவனிலலா
பெணகளுககும உரியதாமம யாது? அதனை நீரே எனககுச சொ
லும' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, 'தேவதைகளைபபூஜிபபது
விருநதுகளை ஆதரிபபதும ஆசாரியரையும பெரியோரையும நம
கரிபபதும எலலாபபிராணிகளுககும துனபமசெயயாமையும பொ
ளாசை இலலாமையும சொலதவறாமையும பிரமமசாரிவிரதமும சர
மடைநதவரை ரக்ஷிபபதும சுததமும முதலிலபேசுவதும நனறிம
வாமையும கோடசொலலாமையும தாமததை எபபோதும விடா
யும தினததிறகு இருமுறைஸநானமும பிதருககளையும தேவாக
யும பூஜிபபதும தினநதோறும கோதானமசெயவதும அதிதிகளுக
ஸமபாகமகொடுபபதும அவாகளின தாமஙகள தீபததையும கிருக
தையும பாதயததையும ஆஸனததையும கொடுககவேணடும ஐந
ஆறு, எடடு, பனனிரணடு, பதினனகு அலலது பதினைநதுதின
ளுககொருமுறை பிரமமசாரிவிரதமிருககவேணடும அநததின
ளில க்ஷெளரம தலையிலஎணணெயதேயததுககொளவது மையிட
கொளவது பலதுலககுவது இவறறைசசெயயலாகாது அபபடியிரு
பவாகளிடததில லக்ஷ்மி நிலைபெறறிருககிறாள விரதஙகளையும உ
வாஸஙகளையும விடாமலிருபபதும தவமசெயவதும இயனறவரையி
தானமசெயவதும வேலைககாரரைபபோஷிபபதும ஏழைகளமே
தயைசெயவதும பிறாமனைவியைவிருமபாமையும தனமனைவியினிட
திலபறறோடிருபபதும தாமஙகள தமபதிகள இருவாகளின சரீர
களும பிரமமதேவரால முதலில ஒனறாகப படைககபபடடன ஆ
லால, தனமனைவியினிடததில அனபோடிருபபவன பிரமமசாரியாக
சொலலபபடுகிறான குணமுமஒழுககமும திருநதியும புலனகளையட

யும் உள்ளும்புறமும்ஒத்தும் எல்லாப்பிராணிகளின் நன்மையையும் ருதியும் அதிதிகளின்மேல் அன்புவைத்தும் பொறுத்தும் தாம் கப் பொருளை ஈட்டியும் இல்லறத்திலிருப்பவனுக்கு மற்ற ஆசிர மகளினால் ஆவதென்ன? எல்லாப்பிராணிகளும் தாயை அடுத்து விப்பதுபோலவே எல்லா ஆசிரமங்களும் கிருகஸ்தாச்ரமத்தை டுத்து ஜீவிக்கின்றன. அரசர்கள், [1] பாஷண்டர்கள், கூத்தாடிகள், மபாட்டிகள், டம்பர்கள், கள்ளர்கள், அரசனுடைய ஸேவகர்கள், த்தையாடிகள், பிராணிகளை வளர்ப்பவர்கள், வைத்தியர்கள், நெடு திரடந்தவர்கள், ரோயுற்றுப் பத்தியமுண்பவர்கள் ஆகிய இவர்க ளைவரும் மற்றும் பலரும் கிருகஸ்தனைத் தேடுகின்றனர். தேவியே! னைகள், எலிகள், நாய்கள், பன்றிகள், கிளிகள், புறுக்கள், ந்தை மபு முதலிய ஊர்வன, மற்றும் காட்டிலிருப்பவைகள், மிருகங்கள், க்ஷிகளின் கூட்டங்கள் ஆகிய உலகத்திலுள்ள பலவகைச் சராசரங் ளும் நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் வீட்டிலும் நிலத் லும் வளைகளிலுமிருந்துகொண்டு கிருகஸ்தனால் செய்யப்படும் காரி த்தின் பலனை அனுபவிக்கின்றன. அவற்றிற்கு உபயோகமான தப்பற்றித் தாமம் என்றே நினைத்துத் துயரப்படாமலிருக்கும் த்திமானுக்குரிய பலனைக்கேள். தேவியே! எல்லா யாகங்களையும் றிந்தவனுக்கு அச்வமேத யாகத்தினால் உண்டாகும் பலன் எதுவோ நதப்பலனை அவன் பன்னிரண்டாவது வருஷத்தில் அடைவான். சையென்னும் பாசத்தைவிடுவதே எல்லாவற்றிலும் சிறந்த தாம மன்றி. எப்போதும் மரத்தடியிலும் குடியில்லாத வீட்டிலுமிரு துகொண்டு ஆற்றுமணலில் படுத்தும் ஆற்றங்கரையோடு சென்றும், லாப்பற்றுக்களையும் ஸ்நேகங்களையும் விட்டுத் தன்புத்தியை மனத் னால் ஆத்மாவினிடத்தில் சேர்த்து மோக்ஷதாமத்தினால் எல்லாவற் றையும் ஆத்துமாவாக நினைத்து ஆகாரத்தைவிட்டு நித்தியம் பரிசுத்த கித் தியானம் செய்துகொண்டிருப்பவனுடைய தாமம் அழியாது. வன் ஒன்றிலும் பற்றோடு மகிழ்ந்திரான், ஒரு கிராமத்திலும் நிலை ச நில்லான், யோகம் செய்துகொண்டே திரிவான், ஒரு மண்ட தனறிலும் நின்று யோகஞ்செய்யான். இதுதான் வேதத்தில் சொல் ப்பட்டதும் பெரியோர்களின் அனுஷ்டானத்திலிருப்பதுமாகிய மாக்ஷதாமம்' என்று சொன்னார்.

---

[1] நாஸ்திகர்கள்.

இருநூறறுபபனனிரணடாவது அதயாயம
தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி.)

(உமாமஹேசுவர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, அரசன் ஏற்பட்டதும், தண்டனை முதலிய கொடிய செய்கைகளாலும் அவனுக்குப் பாவம் வாராமையும்)

உமை, 'ஐயா! தேவருககுநதேவரே! முககணணரே! விரு
பககொடியையுடையவரே! பகவானே! மஹேசுவரரே! உமது அனு
கிரகததினுல நான எலலாவறறையும கேடடேன உமது அநத
சிறநதசொலலை நான தெரிநதுகொணடேன இபபோது ஒரு எ
தேகமிருககிறது மனிதாகளில எலலாரையுமபோல உயிரும தலை
உடலுமுளள ஒருவன, 'இவன அரசன' எனறு நினைககபபடுகிறுன
எநத வினைபபயனுல அவன எலலாருககும தலைவனுயிருககத தகு
யுளளவனுகிறுன? அவன மனிதாகளைத தணடிததும பயமுறுத
யும கொனறுமிருநதாலும புணணிய கருமததினுலடையும லோக
களை மறுமையிலடைவது எபபடி? கௌரவததைக கொடுபபவரே
ஆதலால, வேநதனுடைய ஒழுககததை நான கேடகவிருமபுகிறேன
எனறுகேடக, மஹேசுவரா சொலலலானா

'அழகிய முகமுளளவளே! அநத ராஜதாமததை நான உன
குச சொலலுவேன உலகததிலுளள நலலொழுககம தீயொழுகக
எலலாம வேநதனுககு உடபடடவை தேவியே! ராஜயமான
பெருநதவபபயனெனறு நினைககபபடுகிறது தவததினுலும தான
தினுலும கிடைபபதாகிய ராஜயமானது சிறநதபதமெனறு சொலல
படுகிறது ஆதலால, எஙகிருககும மனிதாகளும எபபோதும அ
சனுககு அடஙகியிருககினறனா சிறநத பாககியமுளள பெண
ரசியே! நீ கேடக விருமபுவது நியாயம அனபுளளவளே! ஆத
லால, உலகததிறகு இதமான ராஜசரிததிரததைச சொலலுகிறேன
கேள முறகாலததில அரசனிலலாமலிருநதபோது ஜனஙகளுககு
பெருஙகலககமுணடாயிறறு பிரமமதேவா அநதக கலககததைக
கணடு மனுவை ராஜயததில வைததா மனனாகளின நலல ஒழு
கஙகளும தீய ஒழுககஙகளும அபபோது முதலாகததான காண
படுககினறன பெணணரசியே! அரசன எவவகையினுல மறுமை
யில ஸவாககததையும இமமையில வீரததனமையையும புகழை
யுமடைவனே, எது அவனுககும உலகததிறகும நனமையோ
அநத ஒழுககததைக கேள தகபபனுலாவது வமசபரமபரை

லாவது வந்தும் தானே உண்டாக்கிக்கொண்டுமிருக்கும் ராஜ
ைத அடைந்தபிறகு, ராஜதாமத்தைச் சரிவர நடத்தி ஆள
ண்டும் முதலில் தன்னிடத்தில் குணங்களைப் பொருத்திக்
ள்ளவேண்டும் அதன்பிறகு, தன் வேலைக்காரர்களுக்கும் கடைசி
பிரஜைகளுக்கும் குணங்களைப் பொருந்தச்செய்யவேண்டும் இது
் அடக்குமுறை அழகான கண்களையுடையவளே! இவ்வுல
ில் ஜனங்கள் அரசனை உதாரணமாகக்கொண்டு அவனைப்போல
க்கவேண்டுமென்று எண்ணித்தான் தாங்கள் குணமுள்ளவர்களா
ப்பது தான் அடங்குவதற்குமுன்னமேயே பிரஜைகளை அடக்கும்
சஞனவன் தன் குற்றந்தெரியாமையினால் பரிஹஸிக்கப்படுதற்கு
வனானவன் கல்விகள் கற்பதினாலும் பெரியோரைச்சேருவதனா
் தன்னைப் பக்குவப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் அறம்பொருளிரண்
ையும் தருவதுதான் கல்வி அதைக் கற்றவர்கள்தாம் பெரியோர்
னப்படுகின்றனர் தேவியே! இதற்குமேல் இந்திரியங்களை
க்குவது முக்கியமாகச் சொல்லப்படுகிறது அடக்காமல்போனால்,
் பெரியபிழைஉண்டாகும் அது அரசனைக் கெடுத்துவிடும் அறி
ாலும் அடக்கத்தினாலும் கூடியவரையில் ஐம்புலன்களையும் வசப்
த்திக்கொண்டு அவற்றின் [1] விஷயங்களோர்தினையும் வற்றச்செய்து
ுறையும் ஒழித்துச் சாஸ்திரத்தைக்கண்ணுக்கொண்டு உபாயங்
்க்கைப்பற்றி உத்தியோகஸ்தர்களைச் சோதத்துக்கொள்ளவேண
ஒழுக்கமும் கல்வியுங்குலமுமுள்ளவர்களும் பரிதானத்தைப்பற
பரிசோதித்து அதிலகப்படாதவர்களும் எல்லாராலும் அனுசரிக்
ப்பட்டவர்களும் ஜிதேந்த்ரியர்களுமான மந்திரிகளை அவர்கள் சக்
்கும் தகுதிக்குமொத்த வேலைகளில் நியமிக்கவேண்டும் சிறந்த
த்தியுள்ளமந்திரிகள், பலஜனங்களினால் விரும்பப்பட்டதேசம்,பகை
ால் வெல்ல முடியாத சிறந்தநகரம், கஷ்டத்தில் தாங்கத்தக்கபொக்
ம், அன்புள்ளசேனை, இன்சொல்மாறாத மந்திராலோசனை, தன்
் சேர்ந்தவர்களை ஆளுமவகை தெரிந்த அரசன் ஆகிய இவ்வேழும்
ிரகருதிகளென்னப்படுகின்றன இவையெல்லாம் பிரஜைகளை ரக்ஷிப
்றகாக உண்டாக்கப்பட்டவை அரசன் மேற்சொன்ன மற்றஉதவி
ளோடு உலக நன்மையைச் செய்யவேண்டும் அரசன் தன்னைக்காப
ற்றிக்கொள்வதும், பிரஜைகளைக் காப்பாற்றுவதற்காகவே என்று

[1] சப்தஸ்பர்சரூபரஸகந்தங்கள்

2 காமக்குரோதலோபமோகமதமாத்ஸர்யங்கள்

3 ராஜயாகங்கள்

நினைககபபடுகிறது ஆதலால, எபபோதும வழுவினறித தனி
காபபாறறிக கொளளவேணடும உணவு, உடை, ஸநானம, செ
யிலபுறபபடுவது, ஸதிரீகளினபுணாசசி இவை எலலாவறறி
ஜாகரதையோடு எபபோதும தனனைக காததுககொளளவேண
தமா, பிறா, ஆயுதம, விஷம, புததிராகள, மனைவிகள, இவாகளெ
லாரிடததும ஊககததுடன எபபோதும தனனைக காததுககொ
வேணடும பிரஜைகளைககாபபதறகாக அவாகளுககு நனமைக
செயயவேணடும பிரஜைகளின காரியநதான வேநதனுடைய
யம பிரஜைகளின ஸுகநதான அவனஸுகம பிரஜைகளின வி
பநதான அவன விருபபம பிரஜைகளின நனமைதான அ
நனமை அவனுடைய சொததெலலாம பிரஜைகளுககாக ஏறப
தபபடுகிறதேயனறி அவனுககாகவனறு ஜனஙகளை ரக்ஷிககும
யததில விருபபு வெறுபபுககளையொழிதது இருதிறததாரின வா
களையும உளளபடி கேடடு உணமைகணடுபிடிககும வரையில அ
விஷயததைபபறறித தனபுததியினாலும, சாஸதிரம தெரிநதவாக
மனிதாகளில சிறநதவாகளுமான அநேகம பெரியோாகளுடன சே
தும, நனறாக ஆராயநது பாாககவேணடும குறறவாளியையுமகுற
ததையும இடததையும காலததையும நியாயததையும அநியாயத
யும நனறாக அறிநதபிறகு, சாஸதிரபபிரகாரம மனிதருககுத தண
டனையை விதிககவேணடும இவவாறு பக்ஷபாதமிலலாமல செயகிற
புணணியததைஅடைவான அரசன தனதேசததிலுளள நலலொ
ககததையும தீயொழுககததையும பிரததியக்ஷததினாலும நமபகக
வாகளின சொலலினாலும அனுமானததினாலும எபபோதும அறி
கொணடிருககவேணடும, சாரகளைககொணடும செயகைபடபல
கொணடும அதனை அறிநது விசாரிககவேணடும, தனககுததீங்க
காரியததை உடனே பரிகரிககவும தனககுஅனுகூலமானதை நட
வும வேணடும கேவியே! இகழததககவாகளை இகழவேண
பூஜிககததககவரைப பூஜிககவேணடும, தணடிககததககவரைத த
டிககவேணடும, அவவிஷயததில சஙகிககலாகாது, எபபோ
[1] ஐநதைககவனிததுப புததியுளள மனிதாகளுடன மநதிராலோ
செயயவேணடும, குலம ஒழுககம கலவி இமமூனறுமுளளவாக

---

[1] 1 காரியஙகளையாரமபிககுமவழி 2 மனிதாகளையும பொரு
யும சேகரிபபது 3 அதறகு இடததையும காலததையும ஏறபடு
வது 4 இடையூறுகளை நிவிாததி செயவது 5 முடிபபது இவை
திரததிறகு ஐநதுஅஙகஙகள எனறு ராஜநீதிசாஸதிரததிற சொல
படுகினறன

யே எபபோதும ஆலோசிககவேணடும தலைவரானமநதிரிக
ன மநதிராலோசனையில தனனிஷடபபடி மனமசெலுததலா
அரசனானவன தேசததின நனமையைககருதி ஸததியததை
தாமஙகளையும நடததுவிககவேணடும, அகழ முதலியவறறைப
றியும மனிதாகளைபபறறியும எபபோதும எலலாமுயறசிகளையும
னசெயயவேணடும, தேசததிறகு அபிவருததி செயபவாகளாகிய
லககாராகளை ஜாககிரதையாகச சோககவேணடும, தேசததிறகுக
தலைச செயகிறவாகள வேணடாதவாகள அனைவரையும விலககி
வேணடும, தனனைசசோநத வேலைககாராகளைபபறறி ஒவவொரு
நம தானே கவனிககவேணடும, முகமலாசசியோடும அன
டும கொடைகொடுதது நனருகக காரியஙகளைச செயயவேண
தாமமிலலாததும கொடியதும கடுமையுமான சொலலைசசொலல
ாது, தகுதியுளளவாகளிடததில நமபிககையைவககாமல ஒருசொல
ம சொலலலாகாது, ஒவவொருமனிதனிடததிலுமுளள குணங
யும குறறஙகளையும நனருக அறியவேணடும, மனஉறுதியிலை
குறிப்புககளை மறைததுவைககவேணடும, அறபாகளோடு ஸநே
செயயலாகாது அயலாாகளுடைய குறிபபுககளை அறிநது உலகத
பழகவேணடும தமமவராலும பகைவராலும ஒருவருககொரு
லும மனிதாகளலலாத பாமபு முதலிய பிராணிகளாலும பயமில
விருககுமபடி ஜனஙகளை அரசன காபபாறறவேணடும பொரு
செபபடுகிறவரும கொடியவரும கொளளையடிபபவருமான மனி
ள எஙகிருநதாலும அவாகளை அரசன பிடிததுத தணடிகக
ணடும, ராஜகுமாராகளுககுப பிறநததுமுதல நலலொழுககங
கறபிககவேணடும அவாகளுள ஆதமகுணஙகள நிரமபின
இளவரசாககச செயயவேணடும ஜனஙகளுககுப பயமும ராஜ
தின வழுவும இலலாமலிருககுமபடி எபபோதும ஆலோசிதது
தக காரியததைச செயயவேணடும சிறநதவனே! ஒரு நிமிஷ
ராஜயததில அரசனிலலாமலிருககலாகாதே, ஆதலால், தனக
பின தொடாசசிககாக இளவரசு எபபோதும விதிககபபடுகிறது
குலததோா கறறவாகள வேததமோதினவாகள தவமுளளவாகள
ற தொழிலாளிகள இவாகளுககு மேனமையைச செயயவேண
தனககாகவும ராஜயததை நடததுவதறகாகவும பொககசத
ாகவும தூாககஙகளிலிருநதும தேசததிலிருநதும ஸமுததிரததி
நதும வாததகாகளிடததிலிருநதும நாதனிலலாத சொததிலிருந
திரவியததைச சோககவேணடும மாறறாசாகளின தனஙகளி
ம தனது தனஙகளினுலும உததியோகஸதாகளையும வாகனங

களையும படைசசேவகாகளையும போஷிககவேணடும எபபோ
ஆதரவுடனிருநது நியமததுடன எலலாவற்றையும கவனிககவே
டும நீதிசாஸதிரததை அறிநது தேச காலஙகளுககுத தக
தாமததிறகும உததியோகஸதாகளுககும தனககும ஆபததால
குமாக நானகுவகைகளாகப பொககசததைப பகுககவேணடும
தேசததில திககறறவாகளையும நோயாளிகளையும கிழவாகளை
அரசன போஷிககவேணடும ஸநதியையும விககிரகததையும
றைச சோநத [1] மறறவறறையும நனருக ஆராயநது நிசசயித
நடததவேணடும எபபோதும எலலாருககும அனபுளளவ
நது தேசததை நடததவேணடும நலலகாரியஙகளையும தான
வனுக நிசசயிததுச செயயலாகாது தமமவராலும பிறராலும
டும துனபஙகளை நனருக ஆராயநது, பிறரோடு நியாயமாயி
ததைப பகையினுலும லோபததினுலும விடலாகாது காபபா
படுவதே ஜனஙகளின தாமம காபபாறறுவதே அரசன த
ஆதலால, கெடட அரசாகளால பீடிககபபடட எலலாத தேச
பிரஜைகளையும காபபறறவேணடும யுததயாததிரைககுப போ
போது பினதேசததைக கவனிககாமலிருநதால அதனகலககம
தாகவிளையும அதனுல, ஆபததுககள உணடாகுமெனபதைச
திரததினுல ஆராயநது பாாககவேணடும உபாயததினுல
பொருட செலவினுலாவது சேனைககு ஆபததுவாராமல
பாறறவேணடும உயிாகளைக காபபாறறுவதறகாகச சணடை
பெருமபாலும விடடுவிடவேணடும தகுநத காரணமபறறியே
தமசெயயவேணடும தன நனமைககாகவும பிறரைக கெடுபபத
வும யுததம செயயலாகாது அபபடிபபடடவன தாமயுதத
உயிரைவிடுவதும தாமமெனறு நினைககபபடுகிறது அதிக பலமு
வனுல எதிாககபபடட அரசன, பிரஜைகளின நனமைககாகவே
திரி முதலியவாகளை ஒறறுமைபபடுததிககொணடு ஆபததிறகுட
ஹாரததைச செயயவேணடும வேறுராஜயததைச சோநதவாக
தாமே ஜீவனததைத தேடுகிறவாகளும ஆபததினுல மறற
அடைககலமபறறினவாகளுமான அரசாகளிடததில தன ஜனஙக
சோககலாகாது தேவியே! நலலொழுககம தீயொழுககமிரணடும
திறததாருககும ஸாதகமாயிருககையில நலலொழுககததைத தா
எடுததுககொணடு தீயொழுககததைப பிறரிடம சோபபிககவேண
தேவியே! இவவாறு பாவமபறறுமலிருககும வகையைக கு
பாகச சொனனேன இநத ராஜதாமம உனககுத தொகுத

[1] யானம, ஆஸனம, தவைதீபாவம, ஸமாஸ்ரயம

ாலலபபடடது. இவவாறு நடநது ஜனஙகளைத தணடிததும பய
றுததியுமவருமஅரசன தாமரையிலையில,தணணீா ஒடடாமலிபபது
ாலப பாவமஅணுகாமலிருபபான இவவாறு நடககுமரசன இறநத
கு ஸவாககலோகததில தேவர்களுடன மகிழநதிருபபான் அரச
டைய ஒழுககம நீதியுளளதெனறும செலவததைபபறறியதென
ம இருவகை அழகானகணகளையுடையவளே! நீதியுளள ஒழுக
தை உனககு இவவாறு சொனனேன. நீதியைஅநுஸரிததராஜய
மனபது புததியையும சாஸதிரததையும அநுஸரிததிருககும,
தனுல, தாமததையும ஸனமாககததையும சோநதததும புகழையும
ாககததையும தருவதுமாகும செலவததைஅநுஸரிததராஜய
னபது தாறுமாறுகக காணபபடுகிறது அதறகுச சாஸதிரமிலலை
று ஸாதுககளுககுக கோபததை உணடுபணணும, பாவததையும
கீாததியையும கெடடமுடிவையும தருமெனபதுநிசசயம அரசா
தமமிஷடபபடி எலலாவறறையும செயவா அதில வேலைககாரா
அதிஷடவசததினுலகிடைபபதேயனறி மேனமையினுல கிடை
திலலை எநதராஜயததில குறறவாளிகள தணடிககபபடாமலும
நதவாகள கெளரவிககபபடடும யோககியாகள கெடுககபபடடும
நகினறனரோ அது செலவததை அநுஸரிதத ராஜயமாகும.
மை தீமைகளை மாறுகப்பாாபபவனும அஸுானபோலத தன
கததைப பாாபபவனுமான அரசனிருககும ராஜ்யம பாககியததை
நுஸரிபபதாகும அழகானகணகளையுடைய தேவியே! பாககியததை
நுஸரிததராஜயததில அரசாகள தாறுமாறுககடநது இவவுலகத
அபகீாததியையும அனாததததையும்அடைநது பரலோகததிலும
கொடியதும தாணடககூடாததுமான இருளைஅடைநது பிரளய
மவரையில நரகததிலிருபபரெனபது நிசசயம தேவியே[1] பாவி
ககும, காலஙகடநதுபோவதனுல, பாவததினினறு விடுதல உணடு
மசெயயுமரசாகளுககுமடடும விடுதல இலலையேஇலலை சிறநத
கியமுளளவளே! அரசாகளின நலலொழுககம கெடடஒழுககம
லாவறறையும சோதது உனககுச சொனனேன இனனும எனன
க விருமபுகிறாய?' எனறூா

---

1 'நாம' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

இருநூற்றுப்பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேசுவர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, கொல்லாமையின் சிறப்

உமை, 'தேவாசுரதேவரே! மஹாதேவரே! எலலாத
ராலும நமஸகரிககபபடடவரே! தாமஙகளினஸௌக்ஷமஙகள எ
யெனபதை நான் கேடகவிருமபுகிறேன' எனறு சொனனாள மஹே
வரா, 'தேவியே! மனிதாகளுககு ஸுகததைததருவதாகிய
ஸௌக்ஷமததைக கேள புணணியததைவிருமபுகிறவாகள, பெ
ணியறகையிலலாதவாகளிடததிலும மலடிகளிடததிலும தாழ
ஜாதிஸதிரீகளிடததிலும நிலததிலும ரேததை விடலாகாது
புளளவளே! மேறசொனனவறறில போடபபடட விததா
முளைபபதிலலையனறோ? தாமததைவேணடுகிறவன கணடவி
களில விதையைபபோடலாகாது விதது அழிவதனால மனித
பிரமமஹததி பறறுகிறது கொலலாமைதான முதனமையான தா
கொலலாமையே முதனமையான ஸுகம தாமசாஸதிரஙகள எ
வறறிலுமுளளவிஷயம கொலலாமையே பெணணரசியே! தேவ
களையும அதிதிகளையும பூஜிபபதும எபபோதும தாமததைவிடா
ருபபதும வேதமோதலும யாகமும தவமும தானமும இநதிரி
களை அடககுவதும ஆசாரியருககும தாயதநதையருககும பணிவி
செயவதும புணணியதீாததஙகளுககுபபோவதும கொலலா
யினது பதினறில ஒருபாகததிறகும ஈடாகாதவை மிகக உய
தான இநதசசிறநதரகஸயததை உனககுசசொனனேன' எ
சொனனா உமை, 'தேவஸ்ரேஷடரே! ஹிமஸையில பாவமிரு
மாயின பிராமமணாகள பெரியயாகஙகளிலும சிறிய இஷடிகளி
பசுககளை ஏன கொலலுகினறனா? பகவானே! சததுருககளை
கொலலுகிறவரே! அதிகமாக ஹிமஸைசெயயும அரசாகள யாருக
கிடைககாதஸவாககததிறகு[1] உடனே போவதெபபடி? எவனுடை
வீடடில பிராமமணாகளுககு மாமஸமபோடுவதறகாகத தினந
றும இருபததோராயிரம பசுககள கொலலபபடடனவோ அநத
தேவனெனனுமரசன மாமஸததோடு அனனமபோடடதனால ஸ
கமஅடைநதானே, அதெபபடி? எனககுக கேடக மிகக விருபபம
கிறது அரசாகள வேடடைககாக வெளியிலபோய மிருகஙக
கொலலுகினறனரே, அவாகள தாமததைக கேடகவிலலையா?

1 அநத யுததததிலேயே

ம, கேட்டதை நம்பவில்லையா? எல்லாந்தெரிந்தவரே! விருஷப
ஜரே! இவற்றையெல்லாம் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் கேட்க
ரும்புகிறேன் அவைகளை இப்போது நீர் எனக்குச் சொல்லும்'
ாறு கேட்டாள் மஹேஶ்வரர், 'தேவியே! நீ கேட்டது சிலாக்கி
தக்கது கொல்லாதவன் இவ்வுலகத்தில் ஒருவனுமில்லை அந்தக
லைக்கு அநேகவித காரணங்களுண்டு. அவற்றைக் கேள் இவ
கத்தில் கொல்லாதவன் ஒருவனும் காணப்படவில்லை தேவியே!
பவன் பூமியிலுள்ளவையும் மிகச்சிறியவையும் நடுத்தரமானவை
ாயுள்ள அநேக உயிர்களைக் கால்களினால் மிதிக்கிறான், உட்காரும்
ாதும் படுக்கும்போதும் படுக்கையிலும் ஆஸனத்திலுமுள்ள
ேக ஜீவன்களைத் தெரிந்தும் தெரியாமலும் கொல்லுகிறான் மனி
ளின் தலைகளிலும் வஸ்திரங்களிலும் வேர்வையினாலுண்டாகும்
னகளையும் ஈக்களையும் கொசுக்களையும் அவர்கள் எப்போதும்
லலுகின்றனர் ஜீவன்கள் எப்போதும் ஜலத்திலும் ஆகாயத்தி
இருக்கின்றன பூமியில் பிராணிகள் நிறைந்திருக்கின்றன
படி பிராணிகள் நிரம்பின உலகத்தில் கொல்லாதவனுயிருப்பவன்
ன? பெண்ணரசியே! வேர்வையிலும் ஜலத்திலும் நிலத்திலும்
டான பெரியவையும் நடுத்தரமானவையும் மிகச்சிறியவையும்
ாகக்கூடியவையும் காணக்கூடாதவையுமாயிருக்கும் பலவகைப்
ணிகளினால் இவ்வாகாசம் பூமியனைத்தும் நிரப்பப்பட்டிருக்கின
அந்தப் பிராணிகளிலும் ஒன்றை மற்றொன்று கொல்லுகிறது
மிகுந்த மச்சங்களும் பக்ஷிகளும் பலம் குறைந்தவையான தம
ங்களைப் புசிக்கின்றன புறா முதலிய பறவைகள் ஊர்வனவற்றை
டு ஜீவிக்கின்றன பூமியிலும் ஆகாயத்திலுமுள்ள இன்னுமனே
புலால்தின்னும் பிராணிகள் மாம்ஸத்தை விரும்பிப் பிறமாம்சங்
னல் வளர்கின்றன அவையும் வேறுபிராணிகளால் பக்ஷிக்கப்
ின்றன நூற்றுக்கணக்கும் ஆயிரக்கணக்குமான பிராணிகள்
ணிகளாலேயே ஜீவிக்கின்றன அழகுள்ளவளே! பிராணிகள் மற
றைப் பீடியாமல் பிழைப்பதில்லை புலால் தின்னுகின்றவையும்
னலேயே ஜீவிப்பவையுமான அநேகம் பிராணிகள் பெரிய உட
ள கழுதை எருமை முதலான பிராணிகளின் மாம்ஸத்தினாலும்
னலும் ரத்தத்தினாலும் வயிறு நிரப்புகின்றன ஒருமனிதன்
ன முதலியவற்றைப் புசிப்பதனால் தானியங்களென்று பெய
் அநேகமாயிரம் உயிர்களை எப்போதும் உண்ணுகிறான் அவன்
சம் தானியம் கிழங்குகள் உண்பதையும் விட்டுவிடவேண்டும்.

மூன்றுதினங்களும் ஐந்துதினங்களும் ஏழுதினங்களும் தானிய
ளைப் பக்ஷியாமல் உபவாஸமிருப்பவன் கொல்லாதவன் என்றுசெ
ல்லப்படுகிறான் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பிராணிகளைப் புசியாமலி
கிறானோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு புண்ணியத்தை அடைகிறான் அழ
இடையுள்ளவளே! ஆகாரத்தை விடுவதனால் தேகம் வாடுகிற
வாடுவதனால் தேகமும் இந்திரியங்களும், அரசர்களுக்குச் சேவகர்
போல் வசப்பட்டிருக்கின்றன பொறிகளைக்கட்டுகிறவன்தான் ஸ
முள்ளவன் அவனே தெரிந்தவன் மனிதன் பொறிகளை அட
வதனாலும் கொடுப்பதனாலும் மனவொழிவினாலும் மனத்தில் கருதி
வற்றையெல்லாம் அடைகிறான் இவ்வாறு உபவாஸந்தான் செ
ல்லாமைக்குக் காரணமென்று சொல்லப்படுகிறது தேவியே! பு
பவன் பூமியில் நடப்பவன் இவர்களனைவரும் ஹிம்ஸை செய்கிற
களென்பது தாம் சாஸ்திரங்களில் காணப்படுகிறது தேவியே
தர்மத்தைச் செய்பவளே! ஹிம்ஸைசெய்யாத மனிதனை உண்
யாக அறியும்வகையை உனக்குச் சொல்லுகிறேன், கேள் கனிக
யும் கிழங்குகளையும் இலைகளையும் சாம்பலையும் பக்ஷித்துக்கொ
சித்திரம்போல அசைவற்றிருப்பவன்தான் ஹிம்ஸை செய்யா
னென்று நான் நினைக்கிறேன் அவைகளும் புகையினால் தீ மூ
படுவதுபோல ஹிம்ஸையினால் மூடப்பட்டிருக்கின்றன ஆதல
எவன் ஆஹாரமில்லாதவனோ அவனே கொல்லாதவனென்று ந
நினைக்கிறேன் எல்லாவற்றையும்விட்டுப் பரிசுத்தனாகவும் நி
முள்ளவனாகவும் தீக்ஷைசெய்துகொண்டு தன்னைச் சுற்றிக் கே
கிழித்து ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு உயிருள்ளவரையிலும் உண
மல் எடுத்தவிரதந்தவறாமல் காலத்தை எதிர்பார்த்து தியான
தவமும் செய்துகொண்டிருக்கிறவனை ஹிம்ஸியாதவனென்று
நினைக்கிறேன் வேறுவிதத்தில் கொல்லாதமனிதன் இருப்ப
நான் பார்க்கவில்லை தேவியே! இதைப்பற்றிச் சிந்திக்கவே
யவை மிகுதியாயிருக்கின்றன கொல்லாதவன் எவனுமி
சிறந்த மகிமையுள்ளவளே! எவ்வெவற்றில் கொலை பெரியதாய்
குமோ அவ்வவற்றையும் மதுமாம்ஸங்களையும் ஒழிப்பதனால் கெ
லுதல் மிகக்குறைவாகும் ஒழிவே பெரியதர்மம் ஒழிவே மே
பம். மனத்தில் ஒழிவுள்ளவர்களுக்குப் புண்ணியம் பெரியதா
லாகும் தர்மங்களும் அதர்மங்களும் மனத்தை முன்னிட்டே
கின்றவை, ஸந்தேகமில்லை. மனிதன் ஸம்ஸாரத்திற்கட்டுப்படுவ
முக்திபெறுவதும் மனத்தினாலேதான் மனத்தைக் கட்டி

வாககமுமம, விடடால நரகமுமம நிசசயம கொலையாளி ஆயுததகை டுததபின, 'அநேகமபிராணிகளில ஆயுளமுடிநது இறநததைத ன நான கொலலுகிறேன' என்று மனததில நினைதது்க்கொலவானு ன் அநதககொலையாளியைப பாவம பறறுவதிலலை தேவியே! அந பபிராணிகள முனனமே விதியினால் கொலலபபடடவை அநதக காலையாளி காரணமாகிறான விதிதான வலியது முனவினையை டவொணணாத பிராணிகள, முனசெயத தமவினையினால மூடப டு, விலஙகுஜாதிகளாகவும ஊாவனவாகவும பறபலபிறபபுகளில றககினறன பிராணிகள பலவகைகளாக வேறுபடட உடலகளோடு லவகைகளான சகதியும ஸாமாததியமுமுளளவையாகவும பலஉணவு ளளவையாகவும பூமியில பலவிடஙகளில பிறககினறன பிறககும ராணிகககு முனகாமஙகளுககேறறபடி இறபபும ஸுகதுககஙகளும தவிலேயே பிறககினறன மனிதாகள எநதககாலததில எநதவிடத ல எநதககாரணததினால மரணமடைகிறாாகளோ அவறறைத ணடமுடியாது அது முநதியகருமததின கடடளை விதியானது ாகரதையிலலாத பிராணிகளை ஜாககரதையோடு கவனிககிறது. ுதறகு யாருமநணபனுமிலலை, பகைவனுமிலலை, அலக்ஷியமாகவிடட ககவனுமிலலை யமன எலலாபபிராணிகளிடததிலும பக்ஷபாதமின ிக காலததை எதிாபாாககிறான, ஆயுளானவுடன, எலலாபபிராணி ளின உயிரையும இழுததுவிடுகிறான எவன எபபடி இறககவேணடு மனறு விதியிருககிறதோ அதறகுமாறாக அவன இறபபதிலலை ுறிவினாலாவது பராககிரமததினாலாவது மநதிரததினாலாவது ஔஷ ததினாலாவது விதியின நிசசயமானவழியை ஏமாறறககூடியவன வவுலகததிலிருநதவன இருககபபோகிறவன இருவகையாரிலும லலை தேவியே! பிராணிகளுககு ஹிமஸைசெயவதைபபறறி நியா ததை உனககுச சொனனேன

இருநூறறுபபதினனகாவது அததியாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேசுவர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, விதியின்வன்மை, போரிலிறந்தவரின கதிமுதலியன)

ஓ! தேவியே! மரணகாலம வநதபோது எநதபபிராணிகளும் ிதியைக கடககமுடியாதெனபதறகுக காரணததைக கேள அழ ய முகமுளளவளே! பெரியவையும சிறியவையும நடுததரமான

வையுமாகிய பலபுழுக்களும் விட்டிற்பூச்சிகளும் ஆயுளழியும்போது
தாங்களே ஓடிவந்து எரிகின்றவிளக்குக்களில் விழுகின்றன வன
களிலிருக்கும் மான்கூட்டங்கள் அநேகங்களுள எதற்குக்கால
வந்ததோ அதுதான் வலையிலகப்படுகிறது தேவியே! கொலலு
இடத்திற்குக்கொண்டுபோவதற்காகப் பிடிக்கப்பட்டவற்றுள் ஆயு
குறைந்தது எதுவோ அதுதான் கொல்லப்படுகிறது அது அந்த
தினம் தவருமல் கொலையாளியின்கையில் அகப்படுகிறது விரிவா
ஆகாயத்தில் விரைவாகச்செல்லும் பக்ஷிக்கூட்டங்கள் ஓடத்திறமை
யுள்ளவையாயிருந்தும் ஆயுளில்லாமையினால் பிடிக்கப்படுகின்றன
ஜலத்தில் சஞ்சரிக்கும் மீன்களும் மற்றும் பலவகைஜந்துக்களு
விதிக்கப்பட்டுத் தாங்களே வலையிலேறுகின்றன சிறந்தவளே
ஊர்வனவாகியபிராணிகள் ஆயுளொழிவதனாலேதான் மதிகெட்
ஏட்டிமுனையில் தாங்களேஏறி இறக்கின்றன உழுகிற உழவருக்கு
கொல்லுவதில் எண்ணமில்லை, ஆகிலும், அவர்களின் கலப்பைமுனை
முதலியவற்றினால் எண்ணிறந்தபிராணிகள் கொல்லப்படுகின்றன
மனிதன் தன்றுனிக்காலினால் என்னஹிம்ஸையைச் செய்கிறானோ
அந்தஹிம்ஸையைத் துஷ்டயானையும் அனேகஜனங்களிலும் செய
மாட்டாது எவை இறக்கவேண்டுமோ அவைதாம் இறக்கின்றன
உழவர் அவற்றைக் கொல்வதில்லை அவர்களுக்கு, 'உழுவோம்
என்றஎண்ணமேயன்றிக் கொல்லஎண்ணமில்லை ஆதலால், அனேக
ஆயிரம்பிராணிகளைக்கொன்றாலும் அந்தப்பாவம் அவர்களைப்பற்று
பிராணியானது முதலில் விதியினால் கொல்லப்பட்டு அதன்பிறகுதா
மரணமடைகிறது ஆதலால், விதியைக்கடப்பதற்கு எந்தப்பிராண
களாலும் ஆகாது, ஆயுள்முடிந்தபின் ஒருநிமிஷமும் பிழைத்திரு
பதும் முடியாது பிழைத்திருக்கவேண்டியகாலத்தில் இறப்பது நட
ததுமில்லை, நடக்கப்போவதுமில்லை வினைப்பயன், நன்றோ தீதோ
அதைக் கடப்பது ஸாத்தியமன்று இறக்கத்தக்கவைதாம் இறக்கு
விடுபடத்தக்கவைதாம் விடுபடும் அழகுள்ளவளே! விதியிலக
பட்டபசுக்கள் ரந்திதேவனுடைய யாகத்திற்குத் தாங்களேவந்
கொல்லப்பட்டன கொல்லப்பட்ட பசுக்களின் ரத்தத்தினாலுண
டான சாமண்வதியென்னும் பெயர்பெற்றநதி குளம்பு கொம்பு எலும்
களினால் இறங்கக்கூடாமலிருந்தது சிறந்தவளே! ரத்தமான
அந்நதியில்விழுந்தபிறகு, தெளிவும் நல்லமணமும் நல்லநிறமு
நல்லசுவையுமுள்ளதும் நற்கருமங்களுக்குரியதுமாகிய புண்ணி
தீர்த்தமாகிவிட்டது அழகுள்ளவளே! அந்தமன்னனுடைய ஸத

ாகததில பிராமமணாகளும தேவாகளும திகபாலகாகளும மும
ாததிகளும நேரிலவநது அநத நதியில ஸநானமசெயது ஜபமுத
ிய நிதயகாமஙகளை அனுஷடிததனா முனனோாகளால கணடறி
பபடட விதிபபடி மநதிரததுடன பகுததுககொடுககபபடட அநத
ாமஸததை அவாகள சாஸதிர முறைபபடி பெறறுககொணடனா
ாறறுககணககும ஆயிரககணககுமாகப பிராமமணாகள தினந
தாறும மாமஸததுடன கூடின அனனததைப புசிததுககொண
ருககையிலேயே சூரியாஸதமயமாயிறறு அநத அரசனது சிறநத
ாகததில விதிபபடி கிரமமாக மநதிரஙகளைச சொலலிககொலலப
டடபசுககளும அநத ரநதிதேவராஜனும ஸவாககம செனறனா
டைவிடாமல யாகமசெயததனாலேயே அவவரசன நலல பயனை
டைநதான போகஙகளையும ஆடையாபரணாலஙகாரஙகளையும
காடுததும தமமுடன போஜனம செயவிததும பலஉபசாரணைகளைச
சயதுமிருககும அரசாகளுககு யுததததில உதவிசெயயும தருணம
காநதபோது துணையாக அழைககபபடட மனிதன ஆயுதமெடுகக
வணடும இரணடு சேனைகளும வயூகஙகளாக வகுககபபடடு யானை
ா குதிரைகள ரதஙகள காலாடபடைகள நிரமபியும, சாமரஙகளும
டைகளும கொடிகளும தோறகேடகஙகளும பலநிறஙகளாகப பிர
சிததுககொணடுமிருகக, சகதிகள தோமரஙகள ஈடடிகள கததிகள
லஙகள உலககைகள சமமடடிகள விலலுகள முசுணடிகள பிணடி
லஙகள கதைகள சககரஙகள பராஸஙகள காபபடஙகள முதலான
ல ஆயுதஙகளைக கையிலெடுததுககொணடு விருஷபஙகளோடு விரு
பஙகள எதிாபபதுபோல இருபுறததுபபோாவீராகளும காஜிதது
ததமசெயயுமபோது, சஙகு பேரிகை முதலான பலவாததியஙகளின
ழககஙகளாலும குதிரைகளின கனைபபினாலும யானைகளின காஜனை
னாலும மனிதாகளின வீரவாதஙகளாலும தோசசதஙகைகளின ஒலி
ாலும மழைககாலஙகளில ஆகாயததில மேகஙகள முழஙகுவது
பால நாலுதிசைகளும மூலைகளும வேறுசததஙகேடகபபடாமல
ாபபபபடுகினறன தோசசககரஙகளின வடடைகளாலும குதிரைக
ளமபுகளினாலும எழுபபபபடட செநதூளகள கபிலைபபசுககள
பால ஆகாயமெஙகுமமூட இருசேனைகளிலுமுளள வீராகளுமஆயு
ஙகள போடததலைபபடடபொழுது, அநத அடிகளினாலுணடான
ததம அவாகளுககுச செஞசநதனமபோலிருககும போாததலையில
ஙகஙகளிலிருநது ரததமபெருகுமபோது அவாகள பலாசமலாகளும
சோகமலாகளும குவியலகளாகக குவிநது நடபபதுபோலிருபபா.

சூராகள யுததததில உறசாகததோடு கைகளால ஆயுதஙகளை ஓங
ஒருவரையொருவா அழைததுககொணடு எதிாததுசசெலவா. கடு
போரில சூராகள கொனறும கொலலபபடடுமிருககையில, அரசு
டைய இஷடததிறகு விரோதமாக எதிரிககுப புறஙகாடடி அடிபட
மல திருமபிசசெலலும இழிவான மனிதாகள தமமரசனுடைய பா
மெலலாவறறையும அடைவா அவாகளுககுளள புணணியமௌதுவே
அது அவவரசனைசசேரும கொலலாமை முதனமையான தாமமெனா
அறிநது யுததஙகளில தமமால கூடியவரையில போாசெயயாதபடை
சேவகாகள, அரசனுடைய அனனததைதகுவாநதவராதலின் கொடி
நரகததைஅடைவா படைசசேவகனுடைய கடுமையைஅறிநது உ
ராசையைவிடடு ஆயுதததைஓஙகிககொணடு விடடிறபூசசிபோலப
மறறவனுகித தீககுஒபபான போரில புகுகிறவன இறநதபின ஸவா
மடைவான தேவியே! தயையுளளமனிதனும பூதாவேசஙகொ
டவனபோலப பிறரை அடிதது மகிழவான அவன உதஸாகததை
தலைமையாககொணடவனனறோ? அவன பிறருடைய அடிகளில
துனபபபடுததபபடடும சோாவைஅடையான, மிககொடிதா
போாகளததில மானகூடடஙகளைச் சிஙகம துனபுறுததுவதுபோ
பகைவா படைகளைத துனபுறுததி நடுபபகலில சூரியனபோலக கா
முடியாதவனுகத தயையைவிடடு ஆயுதமெடுதது யுததமசெயது அ
அரசனைப போரிலகாபபாறறுகிறவன பரிசுததாதமாவாகி யுததமெ
னும மகாயாகம செயபவனுகிறுன அவனுககுத தோறகேட
மானதோலெனறும வில [1] கையிலபிடிககுமதணடமெனறும ர
யாகவேதிகையெனறும கொடி யூபஸதமபமெனறும குதிரைக
வாளஙகள தாபபைகளெனறும ஐயததில உதஸாஹம காவம கோ
இமமூனறும மூனறகநிகளென்றும நினைககபபடுகினறன அவ
குச சநதோஷமே ஸ்வருவமெனனும ஹோமபாததிரம ஸாரதி பு
கிதன, ஆயுதஙகள ஸருககு எனனும பாததிரமுதலிய யாககரு
-ளனைததுமாகினறன, அமபுகள ஸமிததுககளாக நினைககபபடுகி
றன புகழபெறறஅநதவீரனது தேகததிலுணடாகும வோவை
தேன மனிதாகளினதலைகளே [2] புரோடாசம ரகதமே நெயயாகு
தூணிகளே ஹவிஸவைககும பாததிரம. தேகததின நிணஙக
நெயததாரைகள மாம்ஸததினனும பிராணிகளே அநதயாகததிற
பிராமமணாகள அபபடிபபடட மனிதாகளும யானைகளும குதி

1 ‘தணட்காஷ்டம’ எனற பாடஙகொளளபபடடது
2 சாநதிபாவம 39 – ம பககம குறிபபிறகாணக.

நமே அவறறிறகுப பக்ஷணஙகளும அன்னபானஙகளும. யாகத
பிராமமணாகள புசிபபதுபோலவே அவை விருமபினவறறை
லலாம நிரமபபபுசிககினறன. அடிபடட வீராகளின அலஙகாரங
ாகிய ஆடையாபரணஙகளும பொனனும தஙகமும அநதயாகத
ருத தக்ஷிணைகள தேவியே! அநத யுததததில எதிாநோககிச
னறு யானையினமேலிருநதபடி கொலலபபடடமனிதன பிரமம
ாகததை அடைவான தேரினநடுவிலாவது குதிரைமேலாவது
நது யுததததில கொலலபபடுகிறவன இநதிரலோகததில பூஜிக
படுவான கொலலபபடடவாகள ஸவாககததில பூஜிககபபடுகினற
கொனறவன இஙகேயே பூஜிககபபடுகிறான கொலலபபடடவன
னறவன இருவரும ஸுகபபடுகிறாகள ஆதலால, போாககளத
ருப போனபின அஞசாமலபோாசெயயவேணடும பயததைவிடடு
தமெடுதது யுததததில அடிபபவன எவனோ அவன தாமிஷடரிற
நதவன அனேகமாயிரம நதிகள ஸமுததிரததில விழுவதுபோல
தாமததோடுகூட' எலலாததாமஙகளும ஆசாரமும ஒழுககமும
னிடததில பிரவேசிககினறன தொனறுதொடடு நடநதுவரும
தஙகளிறசொலலபபடட தாமஙகளையும, பாஷணடமதஙகளிற
லலபபடடதாமஙகளையும, மானிடருககுரிய லௌகிகதாமஙகளை
தேசஙகளுககும ஜாதிகளுககும குலஙகளுககும மலை கிராமம
முதலியவறறிறகுமுரிய பறபலதாமஙகளையும காபபாறறவேண
தாமததைககெடுததால அது கெடுககும, காபபாறறினால காப
றும ஆதலால, அரசன முககியமாகத தாமததைக கெடுகக
ாது எநதத தேசததில அரசன குடிகளைத தாமமாகக காப
றுகிறானோ, பிராமமணாகள ஆறுகருமஙகளையும செயகின
ோ, பிதருககளும தேவாகளும பூஜிககபபடுகினறனரோ அநதத
சததில மழையினமையும பிணிகளும பீடைகளுமிருபபதிலலை
சன தனதாமததை விடாமலிருநதால ஜனஙகளெலலோரும தா
ததையே செயவா தேவியே! ஆசாரததைவிடாதவனும பகைவரின
மறிபவனும ஜாகரதையும பராககிரமமுமுளளவனுமாகிய அரசனை
போதும விருமபவேணடும அழகிய இடையுளளவளே! பூமியில
திராகள அனேகா அரசாகளை மிககெடுததிருககினறனா ஆதலால,
நதஅரசன அஜாககிரதையாயிருககககூடாது அவாகளிடததிலும
பபடட சிநேகிதாகளிடததிலும மனிதாகளிடததிலும யானைக
ததிலும ஸநானபானஙகளிலும ஒருபோதும நமபிககைவைகக
ாது தேசததின நனமைககாகவும பசுககளுககாகவும பிராமமணா

களுக்காகவும் சிறைபிடிப்பதற்காகவும் ஸ்நேகிதர்களுக்காகவும்
கூடாத உயிரையும் விடுகிறவனெவனோ அவன் அரசனுக்கு அ
னுவான், தன் குலத்தையும் சிறப்பிப்பான் சிறந்நிதம்ப
யுடைய தேவியே! நினைத்தவற்றையெல்லாம் கறக்கும்காமதேனு
சராசரங்களைத் தாங்குவதுமாகிய கடல்சூழ்ந்தபுவனியை மலைக
காடுகளுமுள்பட மிகுந்ததனத்தோடு பிராமணர்களுக்குக் கொ
பவனும், யுத்தத்தில் உயிரைவிடுகிறவனுக்குச் சரியாகான் உயி
கிறவன் சிறந்தவன் செல்வமுள்ளவன் நியமத்துடன் ஆயிரம
கள் செய்தாலும் அதில் என்ன ஆச்சரியம்? உயிரைவிடுவது
தற்கு மிகஅரியது ஆதலால், பிராணயாகமானது எல்லா யாக
லும் சிறந்தது இவ்வாறு யுத்தமெனனும் யாகத்தைப்பற்றி உ
உள்ளபடி சொன்னேன்

இருநூற்றுப்பதினைந்தாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, ராஜதர்மமுதலியன

தர்மம்செய்பவளே! வேட்டையைப்பற்றிச் சொல்வேன்,
மிருகங்களைக்கொல்வதனால் அரசனைப் பாவம்பற்றாது எல்லாமி
களும் இந்தப்பூமியில் மனிதர்களில்லாமலிருக்கக் கருதுகின்றன,
களைத் தின்றுவிடுகின்றன அவற்றை அரசன் தண்டிக்கவேண
துஷ்டர்களைச்சிக்ஷிப்பதும் சிஷ்டர்களைரக்ஷிப்பதும் காரியங்களை
மையோடுசெய்வதும் அரசனுடைய தர்மங்கள் அவற்றை அ
விடாமற்செய்யவேண்டும் அரசனால் அடிக்கப்பட்ட மிருக
தாமும் ஸ்வர்க்கம்போகின்றன அரசனில்லாத ராஜ்யம் மேய
னில்லாத பசுக்களைப்போலேதான் ஆதலால், தேவர் கந்தர்வர்
அரக்கர் இவர்களின் அம்சங்கள், அயோக்கியர்களைச் சிக்ஷித்தும்
கியர்களை ரக்ஷித்தும் தேசங்களிலுள்ள பிரஜைகளைப்பாதுகா
குத்தான் அரசனாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன அவ்வரச
எப்படிநடந்து புகழ்பெற்றிருந்தால் தேசமும் தர்மமும் பொரு
புகழும் பேரும் விருத்தியடையுமோ அந்த நடக்கையை வ
யாகச்சொல்வேன், கேள் தர்மிஷ்டர்களிற் [1]சிறந்தவளே!
தர்மாளான மன்னர்கள் ஸபையையும் தண்ணீர்ப்பந்தலையும் த
த்தையும் தேவாலயத்தையும் பிராமண அக்கிரஹாரங்களையும்

1 'வரே' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

உண்டாக்கவேண்டும் இது அவர்களின் தர்மம் பிராம்மணர்களை மதிக்கலாகாது பிராம்மணர்கள் நீறுபூத்த தணல்களைப்போலி து கோபம்வந்தபோது குலத்தையே அழித்துவிடுவர் ஊதப ட்நெருப்பானது விறகுமுழுமையும் எரித்துவிடுவதுபோல பிராம ர்கள் கோபமென்னும் நெருப்பினால் இப்பூமியை எரித்துவிடு கள் பிராம்மணர்கள் கோபித்தால் அரசர் ராஜ்யத்தைஅனுப பதில்லை வாதாபி நகுஷன்முதலானோர் அறியாமையினால் பிராம ர்களைஅவமதித்து அவர்களின் கோபத்தினால் எரிக்கப்பட்டுச் த்தாருடனும் சினேகிதருடனும் அழிந்தனர். இந்திரனுடைய முழும் பெண்குறிகள் நிரம்பினதாகச் செய்யப்பட்டது பிறகு, கூட்டத்தாரெல்லாரும் இந்திரனுக்காகக் கௌதமமுனிவரை சரித்துத் துதித்துக் காலில்விழுந்து கோபத்தைத் தெளிவித அழகியரித்மபங்களையுடையவளே! அம்மகாதமாவான கௌ கரிஷி அனுக்கிரகம்வைத்ததனால், ஆயிரம் பெண்குறிகளினால் டயாளம்பண்ணப்பட்ட அவ்விந்திரனது தேகமானது ஒருகோடி ஆயிரம்நேத்திரங்கள் நிரம்பினதாகச் செய்யப்பட்டது கௌத ஆட்டின விருஷணங்களைஅறுத்து மந்திரித்தவுடன் அவைஇந்திர த்தில் ஒட்டிக்கொண்டு அவன் வருஷணங்களாயின இப்படி மமணர்கள் கோபித்தபோது தேவர்க்கதிபதியான இந்திரனும் ாள்முடியாமற்போனான் பூமியிலுள்ள மனிதரைப்பற்றிச் சொ வேண்டுமா? கோபித்தபிராம்மணன் உலர்ந்த விறகைத் தீ எரிப போல எரித்துவிடுவான், உலகமெல்லாவற்றையும் நிருக்கித மபவும் வேறுலகம்படைப்பான் அவன் தேவரல்லாதவரைத் ராகவும் தேவரைத் தேவரல்லாதவராகவும் செய்வான் பிராம ர்களுக்குக் கோபமே ஆயுதம் ஆதலால், அவர்களுக்குக் கோ ந்தஉண்டாக்கலாகாது பெருங்குற்றங்களினும் பிராம்மணன் டிக்கப்படத்தகாதவன் குற்றமற்றவளே! பிராம்மணர்கள்மேல் ங்களைப்போடுவதும் அவர்களுயிரைப்போக்குவதும் மூவுலகங் லும் காணப்படுவதில்லை அவர்களின்கோபங்களும் அதிகமாகவும் ரமாகவும் இருக்கும், அனுக்கிரகங்களும் மிகச்சிறந்தவையா க்கும் ஆதலால், கோபத்தைஉண்டாக்கக்கூடாது பிராம்மணரை லமும் பூஜிக்கவேண்டும் பிராம்மணர்கள் கோபித்தபிறகு ராஜ் தையாளும் அரசன், இவ்வுலகத்தில் இப்போது காணப்படவு லை, முன்னிருந்ததுமில்லை, இனி இருக்கப்போகிறதுமில்லை. மமணர்களைப் பரிஹஸிக்கவும் நிந்திக்கவும்கூடாது (அரசன்) பகாலத்தில் கோபிக்கவேண்டும், அனுக்கிரஹகாலத்தில் அனுக

கிரஹிககவேணடும. அரசாகள தமவேலைககாராகளிடததில பரிகா
செய்யலாகாது , அதனால லேசாகிவிடுவா , அவாகளின கடடளை
நடவா வேலைககாரரைபபரிகாசமசெயவதனால அரசன-அவமதிக
படுவான அவாகள யாசிககததகாதவறறையும யாசிபபாா , சொல
ததகாதவறறையும சொலலுவா வேணடியவறறைக கேடபதறகு
னமேகொடுததாலும அவாகள திருபதியடையாா ஆதலால, அர
வேலைககாராகளிடததில பரிகாசததை விடடுவிடவேணடும தன
நமபாதவனை நமபலாகாது நமபினவனையும அதிகமாகநமபலாகா
எநத உபாயஙகளினாலும தனகுலததோரிடததிலநமபிககைவைக
விருபபது முககியம நமபுவதனாலுணடானபயமானது மாததை
அழிபபதுபோல அழிககும அரசன, அஜாககிரதையினாலும பெ
ளாசைமேறகொணடிருபபதனாலும கொலலபபடுவான ஆதல
அஜாகரதையையும ஆசையையும விடவேணடும யாரையும நம
காது பயபபடடவாகளைப பயமிலலாமலகாததும ஏழைகளை அ
கிரஹிததும காரியாகாரியஙகளினவகைகளை அறிநதும தேசநன
யில எபபோதும ஊககமவைததும சொனனசொலதவறாமலும
ஜைகளைககாபபதே காரியமாகவும பேராசையிலலாமலும நிய
ததையேபேசி ராஜயததை ஆணடுகொணடு ஆறிலொருபாகம தீ
வாஙகவேணடும செயயததககவை செயயததகாதவைகளின
பாடுகளை அறிநது எலலாவறறையும சாஸதிரததினால பாாகக
டும தனதேசததில தயைசெயயவேணடும செயயததகா
றில பிரவாததிககலாகாது தனனைபபுகழபவராயினும தனனை
பவராயினும வேணடாதவராயினும குறறமிலலாதவரை நணப
போலப பாாககவேணடும துஷடாகளையும குறறததிறகுததக
தணடனைசெயது திருததவேணடும அரசன தணடிபபதில
ரதையாயுளளதேசததிலதான தாமம நடககும அரசன
மையாயுளளதேசததில தாமம நடவாது துஷடாகளைச சி
பதும சிஷடாகளை ரக்ஷிபபதும தாமஙகள கொலலததககவாக
கொலலவும கொலலததகாதவாகளை ரக்ஷிககவும வேணடும பி
மணாகளையும பசுககளையும தூதாகளையும தனதநதையையும
கறபிததவரையும முனனுதவிசெயதவரையும பெணகளையும அ
களைஎலலாம ஆதரிககுமமனிதனையும கொலலலாகாது பிராமம
ஙகளுககுப பூமி பசு பொன சமைததசோறு எள நெய இவறறை
தியமாகத தானமசெயவதனால அரசன பாவஙகளினினறு வி
வான எநத அரசன தேசநனமையில ஊககததுடன மேறசொ
படி எபபோதும நடககிறானோ அவனுககுத தேசமும பொரு

ணணியமும புகழும பெயரும சிறபபுறறிருககும அவவரசன
வததையும நஷடததையுமடையான ஆறிலொருபாகம தீரவையை
னுபவிககுமரசன, தனபடையினுலும பிறாபடையினுலும தாமததி
லும பராககிரமததினுலும பிரஜைகளை ரக்ஷிககாமலும பகைவரின
தசஙகளைப பீடிபபதில முயறசியிலலாமலுமிருபபானுயின, அநதத
றமையறற அரசனுடைய தேசம பகைவரின படையினுல கெடுக
படும தன தேசததைககெடுபபதனுல எதிரிசேனைககு உணடா
ம பாவஙகளனைததையும ராஜயம அழிநத அரசன அடைவான
னைக கொலலவநதவன தநதை ஒருவனைததவிர மறற அமமான,
ருமகன, பராதா, மாமனூ, ஆசாரியனமுதல யாராயிருநதாலும
வனைக கொலலலாம பெணணரசியே ! தனதேசததைககாபபதற
க யுததமசெயது போககளததில எதிரிசேனையினுல கொலலப
டடவனுககு எனனகதியெனபதைககேள யுதததிலகொலலப
டட அரசன விமானமேறி அபஸரஸுககளின கூடடஙகளினுல
ழபபடடு இஙகிருநது இநதிரலோகமபோவான அழகுளளவளே !
வன அஙகஙகளில எததனை மயிாககாலகளிருககினறனவோ அத
னையாயிரம வருஷஙகள அவன இநதிரலோகததில கொணடாடப
டுவான அவன எபபோது மானிடலோகததிறகுத திருமபிவரு
றனே அபபோது பராககிரமமுளளவனுகி அரசனுகவோ அரசனைப
பானறவனுகவோ பிறபபான ஆதலால, முயனறு தனதேசததைக
பபாறறவேணடும வியவகாரஙகளைபபாாபபதும, சாராகளைவிடு
தும, சொலதவறுமலிருபபதும, சோாவினமையும, உறசாகமும,
ரியஙகளில கடுமையிலலாமையும, வேலைககாராகளையும வாகனஙகளை
ம காபபாறறுவதும, போாசசேவகாகள அவாகளின வேலையைச
சயதபோது அது வீணபோகாமலிருககுமபடி அவாகளுககுப பரிச
ிபபதும, அரசாகளுககு இமமையிலும மறுமையிலும நனமையைப
பககினறவை

இருநூறறுபபததினுறுவது அதயாயம

தானதர்மபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶவர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, அறம்பொருள் இன்ப முதலியன)

புகழ்பெறறவளே ! சிறிய இஷடிகளிலும யாகஙகளிலும மநதி
ஙகளைச சொலலி யூபஸதமபஙகளில கடடிச சாஸதிரபபடி தாமசிந

தையோடு கொல்லப்படுகின்றபசுக்கள் மந்திரத்தினாலும் ஹோமத்தி
னாலும் பரிசுத்தமடைந்து ஸ்வர்க்கம்போகின்றன. சிறந்த முகமுள்ள
வளே! யாகங்களில் அவற்றின் மாமிசமாகிய ஹவிர்ப்பாகங்களினால்
தரேதாக்நிகளும் தேவர்களும் திக்பாலகர்களும் மும்மூர்த்திகளும்
திருப்தியடைவிக்கப்படுகின்றனர் தேவியே! அவர்கள் திருப்தியடை
ந்தபோது அந்தயாகத்திற்கு எந்தப்பலனோ அந்தப்பலன் யஜமான
னைச் சேருகிறது, ஸந்தேகமில்லை தேவியே! அந்த யஜமானன், பதி
புத்திரர்கள் தந்தை ஸகோதரர்களுடன் ஸ்வர்க்கத்துக்குச் செல்வான்
அந்த யாகத்தில் தீக்ஷைசெய்துகொண்டவரனைவரும் ஸ்வர்க்கம்பே
வர் இதையெல்லாம் உனக்குச் சொன்னேன் இன்னும் என்ன
கேட்கவிரும்புகிறாய்?" என்று சொன்னார் உமை, 'பகவானே! எ
லாப்பிராணிகளுக்கும் ஈசுவரரே! சூலத்தைக்கையில் பிடித்தவரே
பேரொளியுள்ளவரே! கிருகஸ்தர்களெல்லாருடைய ஒழுக்கத்தையு
நான் கேட்கவிரும்புகிறேன் பிரபுவே! தர்மார்த்தகாமங்களென்னு
மூன்று புருஷார்த்தங்களுக்குமுரிய அவர்களுடைய ஒழுக்கம் எ
படிப்பட்டது? அவர்கள் பிழைப்புக்கு எவ்வகையானபொருளீட்ட
கூறப்பட்டுள்ளது? அவர்களெல்லாரும் எப்படிநடப்பதனால் உத்த
கதியைப் பெறுவர் கௌரவத்தைக் கொடுப்பவரே! இவற்றையெ
லாம் சுருக்கமாகச் சொல்லக்கடவீர்' என்று கேட்க, மஹேசுவர
சொல்லலானார் 'சிறந்தமஹிமையுள்ள பெண்ணரசியே! நீ கேட்க
கருதினது நியாயந்தான் இவ்வுலகத்திலுள்ள நல்லொழுக்கம் பெரு
பாலும் கிருஹஸ்தர்களுக்குரியதாகச் சொல்லப்படுகிறது அவ
ளைக் காப்பதற்காகவே அரசர்கள் பூமியில் பட்டாபிஷேகஞ்செய்ய
படுகின்றனர் இப்போது மனிதர்கள் எல்லாருக்கும் பொதுவாயுள்
தொழிலைச் சொல்லுகிறேன், கேள் அன்புள்ளவளே! கல்வி,[1] வ
த்தை, பணிவிடை, சிற்பம், நாட்டியம் என்னுமிவை மனிதர்களுக்
ஜீவனத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன மனிதர்கள் ஜனித்
தின்பயனே முக்கியமாக அவர்களினொழுக்கத்தினால் ஏற்படுத்தப்ப
டிருக்கிறது அதனை என்னிடம் ஊக்கத்துடன்கேள் மானிட ஜ
மமே தொழிலுக்கு இடம் மற்றப்பிராணிகள் இன்பதுன்பங்களமா
திரமுள்ளவை ஆதலால், எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் மனிதரைப்ப
றியே ஜீவனம் விதிக்கப்படுகிறது எல்லாமனிதர்களுக்கும் முதலி
கல்விப்பயிற்சிதான் விதிக்கப்படுகிறது' தேவியே! காரியாகாரிய
களையறிவது கல்வியினாலன்றி மற்றொன்றினாலில்லை கல்வியினா

1 இந்தப்பர்வம் 700 - ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க

றிவு விரிவாகிறது அறிவினால உணமை புலப்படுகிறது உணமை
றிநதவன பரிசுததமனமுள்ளவனுகி எல்லாப புருஷாரததஙகளையும
டைய ததககவனுகிறுன கலவிகறறவன உலகததில சிறநதஜீவனம
செயயமுடியும ஆதலால், முதலில தனனைக கலவியினால தகுதியுள்ள
னகச [1] செயதுகொணடும இநதிரியஙகளையும கோபததையும அடக
யும தன ஆதமாவைச சுததபபடுததிககொள்ளவேணடும ஆதமா
வைச சுததபபடுததிககொணட பிறகு, அவன, பெரியோாகளும பூஜிபப
றகுரியவனுவான மனம குலததில தொடாசசியாகவருமஒழுககத
தயே முதலில பறறுமெனபதனால நலலகுலததிலபிறபபதறகாகத
ான தாமஙகள ஆதிகாலததில ஏறபடுததபபடடன ஒருவன வித
தயினாலேயே தனஜீவனததைககருதுவனுயின குருவுககுப பணி
டைசெயதல முதலிய குணஙகள பொருநதி நலலகுருவினிடம ராஜ
ததையயாயினும உலகநடைககுரிய விததையயாயினும கறக
வணடும அநத விததையைப புஸதகம படிபபதனுலும விஷயங
ளைப பயிலவதனுலும முயறசிசெயது உறுதிபபடுததிககொள்ள
வணடும தேவியே! இவவாறினறி வேறுவகையால மனிதன கல
பபயனை அடையான கலவியினால நியாயமாகப பயனபெறவிருமப
வணடும அதில அதாமததை விடவேணடும வாாததையினால ஜீவ
ததைக கருதினால முறைபபடி ஜலமநிரமபினநிலததில அதறகுத
கக பயிரைச செயயவேணடும, அலலது, தேசததிறகுமகாலததிற
ம தககபடி விலையையும உபயோகததையும பிரயாஸததையும லாப
ஷடஙகளையும நனருக ஆராயநது வாததகமசெயயவேணடும, அல
து, பசுககளால ஜீவிககலாம பததுபபசுககளுககுக குறையாமல
பபாறறவேணடும அனேகவகைகளான பல பசுககள அவனுககு
பயோகமாயிருககும ஊழியமசெயது ஜீவிககககருதும புததிசாலி
ான மனிதன தனனை அடககிககொணடு ஏவுகிறவாகளுககு உபயோக
ாக இருககவேணடும புததியினாலேயோ செயகையினாலேயோ கற
பபதினாலேயோ ஒருவனை அடுககவேணடும வழியோடு அடுததுப
றகு அநத வேலையைச செயயவேணடும அநதயஜமானன எனன
னனவகைகளினால ஸநதோஷபபடுவானே அநதஅநதவகைகளினால
வனைச சநதோஷபபடுததவேணடும ஊழியனுககுரியகுணஙகள
பாருநதினவனுகித தானடுததமனிதனைத தனககு அனபனுகச
செயதுகொள்ளவேணடும அவனுககு இனனுததைச செயயலாகாது
துதான ஊழியததின சுருககம அவனை விடடுபபிரிவதறகுமுன

[1] 'கருதவா' எனறு பாடஙகொள்ளபபடடது

வேறு ஆதாரவைத தேடலாகாது சிறபபும நாட்டியமும பெரும
லும தாழநதஜாதிகளுககுரியவை அவறறிலும திறமைககுததக
படி நியாயமாகககூலிவாஙகவேணடும எலலாததொழிலகளிலும தா
உணமையாக நடநது வேதனமபெறவேணடும உணமையினறி வ
கும வேதனமானது பாவததிறகுக காரணமாகும. எநதககாரியஙக
யும ஆரமபிபபதறகுமுன தனசகதியையும, உபாயஙகளையும, இட
காலம கருவிகள பிரயாஸம செலவு லாபம இவறறையும, தாமதல
யும முனனிடடு யுகதியைககொணடு ஆராயநதுபாாககவேணடு
மேறசொனன விஷயஙகளை ஆராயநது தெயவானுகூலததையும க
டறிநது அதனபிறகு தனககு எதில நனமையுணடாகுமோ அதை
செயயத தொடஙகவேணடும ஒருதொழிலை எடுததுககொண
பிறகு தெயவததாலும மனிதாகளாலும நேரிடும இடையூறுகளவ
மல மறுபடி வேறு எணணஙகொளளாமல அநததொழிலை எபபே
தும காபபாறறவேணடும. கிடைததபொருளை அழிககாமல க
பாறறியும விருததிசெயதும அனுபவிககவேணடும ஆராயநது பா
மல சாபபிடுகிறவனுககு மலைபோனறதும அழிநதுபோகும பு
சாலியானவன தொழிலகளினால தனததைஅடைநது அதைத தாப
திறகு ஒருபாகம, பொருளுககு ஒருபாகம, ஸுகததிறகு ஒருபாக
கஷடஙகளைப பரிகரிபபதறகு ஒருபாகமாக நானகுபாகஙகளாக
பகுககவேணடும சிறநதவளே [1] அநத நானகுபாகஙகளுககும உ
யோகததைக கேள யாகம, அனனதானம, ஏழைகளுககு உத
செயவது, தேவாகளையும பிராமமணாகளையும பிதருககளையும பூஜ
பது, மூலதனததைபபெருககுவது, அனுஷடானஙகளைவிடாமலி
கும தாமிஷடாகளுடன சோநதிருபபது முதலான காரியஙகளில
மததிறகாக இருககும தனததைச செலவிடவேணடும லாபதத
பாராமலே தாமகாரியஙகளுககுத தனததைக கொடுககவேணடு
பொருளுககாக ஏறபடடதனததை ஐசுவரியமும உயாநதநிலைமை
அரசனுடையஸநேஹமும கிடைபபதறகாகவுமவாாததையைசசெ
தறகாகவும உதவியானவாகளையும சினேகிதாகளையும சமபாதிபப
காகவும புததிராகளுடைய [1] உபநயனததுககாகவும விவாகததுகக
வுமஜீவனததுககாகவும தனததை மிகுதியாகபபெறுதறகாகவும ந
டததை நிவிருததிசெயவதறகாகவும மறறுமுளள இவவகைககாரி

---

1 'ஆவாஹேசவிவாஹே' எனபது மூலம வரனவீடடில பெ
ணைக கொணடுவநது கொடுபபது ஆவாஹமெனறும, வரன பெண
வீடடுககுபபோயப பெணணை வாஙகிககொளவது விவாஹமென
கூறுவது காம ஸூததரவ்யாகனம ஜயமஙகளை —

ருக்காகவும் செலவிட வேண்டும். பலவகை காரணங்களால் கண்டறி
பிறகு, பொருளைச் செலவு செய்ய வேண்டும். நஷ்டத்தை நிவிருத்தி
யவதும் லாபத்தை [1] உண்டாக்குவதும் பொருளே. பொருளில்
மனிதர்கள் பலமுயற்சிகள் செய்தும் பொருளை அடையார். ஆத
ல், பொருளை ரக்ஷிக்கவேண்டும். சாஸ்திரப்படி தானம் செய்ய
வேண்டும். ஸுகத்திற்காக ஏற்பட்ட தனத்தைத் தேகபோஷணையின்
பொருட்டு உணவைச் [2] சிறப்பித்துக்கொள்வதற்காகவும் ஆட்டம்
பாட்டுகளை அனுபவிப்பதற்காகவும் விநோதயாத்திரைக்காகவும்
விளையாட்டுக்காகவும் மனத்திற்கினியவர்களோடு சேருவதற்காகவும்
ஸந்தோஷத்தினால் பரிசளிப்பதற்காகவும் மற்றும் இப்படிப்பட்ட
காரியங்களுக்காகவும் செலவிட வேண்டும். தர்மார்த்தகாமங்கள் மூன்
றிலுமுள்ள குணகுற்றங்களை ஆராய்ந்து பொருளைச் செலவிட வேண்
டும். சுத்தமான புன்னகையுள்ளவளே! நான்காவது பாகத்தை ஆபத்
காலத்திற்காகப் பத்திரப்படுத்திவைக்க வேண்டும். சிறந்தவளே! ராஜ
்யம் தவறுவதனால் உண்டாகும் கெடுதலைப் போக்குவதற்காகவும் பஞ்ச
நிவிருத்திக்காகவும் தீராதவியாதியைத் தீர்ப்பதற்காகவும் முதுமைக்
காலத்தில் உதவுவதற்காகவும் பகைவரைமறுப்பதற்காகவும் தண
வர்களால் நேரிடும் கஷ்டங்களை நீக்குவதற்காகவும் அன்னியதேசம்
போவதற்காகவும் மற்றுமுள்ள ஆபத்துக்களினின்றும் தப்புவித்துக்
கொள்வதற்காகவும் தனதுபொருளைக் கையில் வைத்துக்கொள்ள
வேண்டும். கஷ்டங்களினின்றும் தப்புவித்துக்கொள்வது உலகத்தில்
பொருளுள்ளவர்களுக்குத்தான் எளிது. எவனுக்குச் சிறிதும் பொரு
ளில்லையோ அவனுக்கு இம்மைமறுமை இரண்டுமில்லை. ஆகாரத்தினால்
இந்திரியங்கள் எப்படியோ அப்படியே எல்லாம் பொருளினால் நடக்
கின்றன. ஆதலால், பொருளில் ஒருபாகத்தைக் காப்பாற்றிவைக்க
வேண்டும். இல்லாவிடின் அழிந்துபோம். தேவியே! உலகங்களில்
மனிதர்கள் ஜீவிக்கும்வகை இது. இவ்வகையான ஒழுக்கமுள்ளஜனங்
களுக்குத் தனமும் ஆயுளும் ஸ்வர்க்கமும் சிறந்தபுகழும் பெயரும்
உண்டாகத்தக்க மற்றொரு ஒழுக்கத்தையும் கேள். எல்லாராலும் தர்
மார்த்தகாமங்கள் மூன்றும் தமஸ்வாதீனத்தினால் பகுத்தநுஷ்டித்தப்
பட வேண்டும். அவ்வாறு நடத்துபவர் இரண்டு லோகங்களிலும்
நன்மைபெறுவர். காலையில் எழுந்திருப்பது, தேகத்தைச் சுத்தப்
படுத்துவது, தெய்வப்பிராம்மணபக்தி, ஆசாரியர்களைப் பணிவது,

1 'பலதயுத' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது.
2 'விசேஷணே' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது.

பிராமமணாகளை வநதனமசெய்வது, பெரியோாகளை எதிாகொ
அழைபபது, கோயிலைக குமபிடுவது, அதிதிகளை எதிாகொண்ட
தது மரியாதையோடு விருநதுசெயவது, பெரியோாகளின உபதே
படி நடபபது, இததனையும ஸனமாககததையும கேடபது, வே
காரரைககாபபாறறுவது, இனசொல கொடை இவறறால வசபபடு
வது, நியாயமாகவேலையைசசெயவது, அநியாயததையும விரோ
தையும விடுவது, தனமனைவியினிடம ஸரியாகநடபபது, அவள து
றஙகளை த தடுபபது, பிளளைகளைககாபபது, அவரவாகளை அவ
களுககுத தகக வேலைகளில அமாததுவது, தகாதகாரியஙகளை
விதது நலலகாரியஙகளைசசெயவிபபது, குலததிறகுரிய தாமஙக
சரியாகக காபபது, தனமுயறசியினால தனகுலததை எலலாவகை
லும சிறபபிபபதுமுதலிய இநதக குணஙகளஎலலாம மனிதாக
ஒழுககமெனபது தினாம நனமைககாகவும ஞானததிறகாக
எபபோதும பெரியோரை அடுததிருககவேணடும பிறருககாக
படடபொருளைக கேளாமல எடுபபது எவவகையிலுஙகூட
பிறரை யாசிககலாகாது , மனவுறுதியுடன தனகைவனமை
ஆதரவாகபபறறவேணடும ஆகாரததிலும ஆசாரததிலும
தேகததை எபபோதும காபபாறறவேணடும மனததிறகினிய
தேகததிறகனுகூலமானதும எளிதில ஜரிபபதுமாகிய நலல ஆ
ரததை அளவோடு உணணவேணடும பரிசுததமாயிருநது தேவ
களுககும அதிதிகளுககும செயயவேணடிய பூஜைகளெலலாவற
யுமவிதிபபடிசெயது மிகுநததைஉணணவேணடும கடுமையாகப
லாகாது கிருகஸதாசிரமததிலிருபபவன, எலலாருககும வஸி
தறகு இடததையும குடிககததணணீரையும பிகைஷயையும பூஜ
யையும எபபோதும கொடுககவேணடும பசுககளைககாபபாறறவே
டும காரணமபறறியே வெளியில புறபபடவேணடும நடுபபகலி
நடுஇரவிலும போக நினைககககூடாது சபதாதிவிஷயஙக
இறஙகலாகாது தனசகதிக்குததககபடி காரியஙகளைச செயயவே
டும கிருகஸதாகள வரவிறகுததககபடி செலவோடிருபபது
உலகததில சிலாகிககபபடுகிறது அபகீாததியைககொடுபபதும லா
தைக கெடுபபதும பிறரைததுயரபபடுததுவதுமாகிய செயகை
பயததினாலாவது லோபததினாலாவது ஒருகாலும செயயலாகா
முதலிலேயே குணகுறறஙகளை ஆராயநது, நலலதையும கெடட
யும புததிபூாவமாகத் தெரிந்துகொணடபிறகு, அநதககாரி
தைசசெயயவேண்டும - தன் துபுணணியபாபஙகளில - தனம

யே எப்போதும் ஸாக்ஷியாகக்கொள்ளவேண்டும். நினைவிலும்
ல்லிலும் செய்கையிலும் பாவத்தைக் கருதலாகாது' என்றார்.

இருநூற்றுப்பதினேழாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வர ஸம்வாதத்தொடர்ச்சி, வர்ணாச்ரமதர்மங்கள் இன்னவையென்பதும் முன்வினைப்பயன் மறுஜன்மத்தில்வருமென்பதும்)

உமை, 'பகவானே! பகதேவதையின் நேத்திரத்தை அழித்த
r! காலனைச்சம்ஹரித்தவரே! சங்கரரே! மஹேச்வரரே! இவ்வுல
தில், நான்குவர்ணங்களும் இயற்கையாகவே ஏற்பட்டனவா? அல்
, செய்கையினால் வர்ணங்கள் உண்டாகின்றனவா? இந்தச் சந்தே
தைக் கேட்கிறேன். இதனை எனக்குத் தீர்க்கக்கடவீர்' என்று
டக, மஹேச்வரர் சொல்லலானார்:

'பிராம்மணவர்ணம் முதலான நாலுவர்ணங்களும் இயற்கை
யே இருக்கின்றன. ஒருஜன்மத்தில் மற்றொருஜாதியை அடைய
யாது. கர்மங்களினால் மறுஜன்மத்தில் வேறுவர்ணமுண்டா
து. ஆதலால், மனிதர்களுக்கு வினைப்பயனால் உண்டாகும் வர்
ங்கள் எல்லாவற்றையும்பற்றிச் சொல்லுவேன். மனிதன் பிராம
ணாயப் பிறந்தபின் தன்ஜாதியைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு பிராம
ணுக்கு வேதங்களில் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களை உறுதியாகச்
ய்யவேண்டும். உயர்குலத்திற் பிறந்தவன் ஸத்தியம் நேர்மைக
ன யாகம் தானமுதலியவற்றையும் ஜாதிக்குரிய தர்மங்களையும்
ரமலிருக்கவேண்டும். பெண்ணரசியே! இப்படி நடந்துகொண்
பவன் காலஞ்சென்றால், பிறகு, ஸ்வர்க்கஸுகங்களை அனுபவிப்ப
ாக ஸ்வர்க்கலோகம்போவான். ஸ்வர்க்கஸுகம் கழிந்தபின் மா
லோகத்தில் முன்போலவே பிராம்மணனாகப்பிறப்பான். மனி
இவ்வாறு செய்கையினாலேயே திரும்பவும் தன்ஜாதியை அடை
ன். மற்றொருவன் பிராம்மணஜாதியில் பிறந்து அஜ்ஞானமென்
இருள்மூடி அந்தஜாதியை அலக்ஷியஞ்செய்து ஜாதிக்குரியகர்மங்
விட்டு மாறுகடந்துகொண்டு சூத்திரனுடையகர்மங்களில்ஆசை
த்து ஸ்நானசௌசங்களையும் மங்களங்களையும்விட்டுச் சூத்திராக
டன்கூடிச் சூத்திரன்போலவே உலகத்தில் திரிகிறான். அவன்
ஞ்சென்றபின் யமலோகத்தில் மிகவும் தண்டிக்கப்பட்டு மனித

லோகததில பிறககுமபோது சூததிரனுகவே பிறககிறுன' தேவியே! பிராமமணனும தன (கெடட) காமததினுல சூததிரனுகவே ஆவான அபபடியே சூததிரனுகிய மறறெருவன சூததிரனசெயகைகளைவிட டுச சொலலுணமை மன உணமைகளோடு தானதாமஙகளைச செயது கொணடும மநதிரஙகளையும பிராமமணாகளையும பூஜிததும மனததில பிராமமணாமேல அனபுவைததும மறறுமுளள நனனடதகைகளோடு மிருநது மரணமடைவானுயின ஸவாககலோகமசெலவான அது கழிநதபோது மானிடலோகததில வேதாதயயனம பொருநதின சிறநத பிராமமணகுலததில பிறபபான உலகததில எபபொழு தும சூததிரன பிராமமணத தனமையை அடைவது இவவாறுதான. ஜாதிதாமததை விடாத க்ஷததிரியாகளுககும வைசியாகளுககும முறை இபபடியே மனிதாகள உயாகுலததிலும இழிகுலததிலும பிறபபது தமவினைகளாலேயே மேறசொலலியபடி இறநதபிறகு தான மனிதாகளுககு ஜாதிமாறுபாடு உணடாகும உலகததிலுளள வயவஸதை தவறுதாகையினுல இதை மாறறமுடியாது ஆதலால, கஷடபபடடு உயாகுலததை அடைநத புததிசாலியான மனிதன அதிலிருநது தவறுமலிருககுமபடி எலலாவகைகளாலும அதனைக காபபாறறவேணடும தேவியே! இநதவிஷயம உனககுச சொன னேன இனனும எனனகேடகக கருதுகிறுய" எனறுா

உமை, 'எநதமனிதன தன அதிகாரததிறகுததககபடி சிறநத தானுலும தாழநததானுலும தனகாமததைப பிறநததுமுதல பரிசுதத னுகச செயவதனுல பிறநததினபயனை அடைவான?' எனறுகேட டாள மஹேஸவரா, 'மனவுணமையோடு தனகருமததைச செயகிற வனைப பாவம பறறுவதிலலை அபபடியேசெயபவனுககுத தன மனமே அதனை நலலதாகசசெயயும, மறறவாகளுககு அதனையே கெடடதாகச செயயும மோசககாராகளிடததில மோசககாரன போலவும யோககியாகளிடததில யோககியனபோலவும நடககவேண டும கஷடஙகளில சோாவிலலாமலிருககவேணடும எலலாக காரி யஙகளையும முதலில ஸமாதானமாகவே செயயததொடஙகவேணடும கொடியவாகளான பகைவாகளுடன போாசெயயவேணடும நஷடத தையும பாவததையும துயாததையும தானடையாமலிருககுமபடி தனமனம ஸநதோஷபபடும காரியததைச செயயவேணடும இது தான கிருகஸதாசிரமததிலிருககும மனிதாகளின ஒழுககததினசுருக கம இநத ஒழுககததைககைபபறறிககொணடு ஆகாரததைக குறைதது இருநதால துயரமினறிச சிறநதகதியை அடையலாம கிருகஸதாசிர

விருபபவரெலலாருககும இதுதான அழியாத ஜனமபலன். இல
திலிருபபவாகள எபபொழுதும இபபடியேநடககவேணடுமென
துணிபு இதையெலலாம நான சொனனேன இனனும எனன
விருமபுகிருய?' எனறு சொனனா உமை, 'தேவருககும
ாருககும அதிபதியே! தேவரே! வரமளிபபவரே! ஸநதோ
நத விருததிபணணுகிறவரே! மனிதாகளிலேயே சிலா செலவ
ாவாகளாகவும துயரமும பகையுமறறவாகளாகவும பலவகை
ஸுகஙகளை அநுபவிபபவாகளாகவும காணபபடுகினறனா, மற
சிலா ஏழைகளாகவும துயரமுளளவாகளாகவும ஸுகமறறவாக
ும காணபபடுகினறனா ஏன மனிதாகளில எலலாரும ஸமமா
சயயபபடவிலலை? மகாதேவரே! இதைக கேடபதில எனககு
ஆவலிருககிறது' எனறுகேடக, மஹேசுவரா சொலலலானா
'சிறநத பாககியமுளள பெணணரசியே! நீ கேடககருதினது
பம மனிதாகளின நனமைககாக அநத விஷயம எலலாவறறையும
சொலலுகிறேன, விடாமல கேள முறகாலததில பிரமமதேவா
டகக ஆரமபிததபோது பிரஜைகளை ஸமமாகவே படைததாா.
னில, பிரமமதேவருககு யாரிடததிலும விருபபுவெறுபபுககள
ாலும இலலையனறோ? அபபோது அவரிடததிலிருநது தேவாகள
தாகளனைவரும வேறறுமையிலலாமலே பிறநதனா இபபடி அநத
நடககுமபோது காலததின விததியாஸததினால அவாகளிறசிலா
மயஙகி வேறுபாடடைநதனா பெணணரசியே! ஸமமாகவே
நத அவாகள அபபோது குறைவதைககணடு, பிராமமணாகள,
ன காரணஙகளைத தெரிநதுகொளவதறகாகப பிரமமதேவரிடம
று, 'தேவருககதிபதியே! நீா இபபடிபபடட பக்ஷபாதம செய
தகாது தேவரே! எலலாரும உமககு ஸமமான புததிராகளா
கக எஙகளுள கலகம ஏன உணடாகவேணடும?' எனறு கேடட
அவாகளால இவவாறு குறறம கூறபபடட பிரமமதேவா, 'ஓ!
ஜைகளே! நீஙகள எனமேல குறறம சொலலவேணடாம உஙகள
ததை நினையுஙகள உஙகளுககு நலலதும தீயதும உஙகளாலேயே
டுககபபடடு வருகினறன எவன எவவிதமான கருமததைச
கிருனே அவன அவவிதமான பலனை அநுபவிககிருன தானே
வினைபபயனை அநுபவிககவேணடும மறறொருவன அதை அநு
ககததகாது' எனறு சொனனா காலததிறகுக காததாவாகிய
தப பிரமமதேவரால இவவாறு தெரிவிககபபடட பிராமமணாகள
மபி வநது நலல காமஙகளையே செயதனா அவாகள இவவாறு

உணமையைத தெரிநதுகொணடு தான் தாமஙகளையே முதனமையா
கொணடு சாஸதிரபபிரகாரம் நறகாமஙகளைச்செயது காலம் செ
பின மறு ஜனமததில தாஙகள செயத தானஙகளின பலனகளை அ
விததுககொணடு ஸுகமாக இருககிறாாகள ஆதலால, மனிதன த
வினையைத தானே அனுபவிககிறான அழகான கணகளையுடை
யவளே! லோபிகளும தயையறறவரும மிகுதியாகத தம நனமையை
கருதுகிறவருமான மறறுமசிலா தாமததில விருபபமிலலாமலி
கினறனா சிறநதவளே! அபபடிபபடடவாகள இறநதபின மறுஜ
மததில ஏழைகளும துனபம அதிகபபடடவாகளுமே ஆகிறாா
எனபது திணணம' எனறு சொனனாா

உமை, 'மனிதாகளிலேயே சிலா தனதானியஙகளுளளவாகளா
யும ஸுகததிறகுரியவையெலலாம நிறைநதவாகளாகவுமிருநது
ஸுகபபடாதவாகளாகக காணபபடுகினறனா அவாகளனுபவிகக
விருபபது ஏன? அதனை எனககுச சொலலககடவீா' எனறு கே
டடாள மஹேஸவரா, 'சிலா பிறாாலதூணடபபடடவாகளாயத தா
ததைச செயவதேயனறித தமவிருபபததினால செயவதிலலை, தமக
சிரததையிலலாமல செயது விசனபபடுகிறாாகள சிறநதவளே! அ
படிபபடடவாகள மரணமடைநதபின மறுபிறபபில அநதபபுணணி
பலனகளைபபெறறும அனுபவிபபது ஒருகாலுமிலலை தனததுகசு
காவறகாராபோல அதைக காபபாறறிககொணடும விருததிசெய
கொணடுமிருககினறனா' எனறு சொனனாா

உமை, 'மஹேஸவரரே! சில மனிதாகள தனமிலலாமலிரு
தும ஸுகபபடுகிறவாகளாகக காணபபடுகினறனா அதைபபறறி
எனககுச சொலலககடவீா' எனறு கேடடாள மஹேஸவரா
'எவாகள தாமததில விருபபமும தயையுமுளளவாகளாகிக கஷட
படடவாகளைக காபபாறறுகிறதறகாகத தமது வறுமையிலு
பிறருககு உதவிசெயகினறனரோ அவாகள பிறருடைய தனத
யும கெடடுபபோன திரவியததையும பிறரால அபகரிககபபட
பொருளையும மறுபடியும பெறுவா பொருளிலலாமலிருநது
எபபோதும தானமசெயய விருபபமுளள மனிதாகள மரணமடை
பின மறுஜனமததில தனமிலலாமலிருநதும ஸுகமுளளவாகளா
றாாகள தாமததையும தானததையுமபறறிய உபதேசததை
செயயவேணடுமெனபது நிசசயம ஆதலால, இதனையும உனககு
சொனனேன தேவியே! இனனும எனன கேடக விருமபுகிறாய
எனறு சொனனாா

இருநூற்றுப்பதினெட்டாவது அத்யாயம

தானதர்மபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப்பயன் மறுஜன்மத்தில்வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை, 'ஓ! பகவானே! தேவருககுந்தேவரே! ஈசுவரரே! கணணாரே! விருஷபதவஜரே! பிரபுவே! ஸவாமீ! மூனறுவித னமனிதாகள எபபோதும காணபபடுகினறனா சிலா உடகாாநது ாணடே உயாநதஅதிகாரததையும செலவததையும அடைநது னுபவிககினறனா சிலா முயறசிசெயது பாககியஙகளை அனுப கினறனா மறறவாகள முயறசிசெயதும ஒனறும அடையாம நசகினறனா அஃது எநதவினையின பயன? எனககுசசொலலக வீா' எனறுகேடக, மஹேசுவரா சொலலலானா —

'சிறநதமகிமையுளள பெணணரசியே! தேவியே! நீ கேடக நமபுவது நியாயம தேவியே! உலகததில எநதமனிதாகள தானத யும தாமததையுமே முககியமாகநினைததுத தூரததிலிருநது கததினாலேயே யோககியாகளை அறிநது முறைபபடி தாமேஎதிகொ டுசெனறு தமது இஙகிதஙகளாலும அவாகளுககுததெரியாமலிருக படி அவாகளை ஸநதோஷப்படுததித தானமுதலியவறறைவாங படி செயகினறனரோ அபபடி படட அநதமேனமககள முயறசி லாமலே அதனபலனகளை மறுஜனமததிலஅடைகினறனா தமது ாணியததை அனுபவிபபவாகளாகிய அவாகள உடகாாநதபடியே ாகஙகளை அனுபவிககினறனா மறறுஞசிலா யாசிபபவாகளுககே னஙகளைககொடுககினறனா தேவியே! யாசிபபவாகள எநதஎந காலஙகளில யாசிககினறனரோ அநதஅநதக காலஙகளில தானங ாடுபபதனால அநதமனிதாகள அபபோதுஅபபோது மறுபிறபபில மபபடடுமுயறசிசெயது அநதபபலனகளைப பெறுகினறனா எநத னிதாகள லோபததினால எணணமகெடடவாகளாகி யாசிபபவாகளுக ம எவவகையிலும ஒனறுமகொடாமல கோபிககினறனரோ, அம னிதாகள மறுஜனமததில பலவகைகளாக முயறசிசெயது தேடி லும ஒனறையுமபெறுவதில்லை. சிறநதவளே! விதைவிதையாமல ளை முளைபபதிலலை அபபடிததான எலலாம தானததினபல னறு நினைககினறனா. மனிதன எதைஎதைக கொடுககிறானோ, தை அதைமடடுமே அடைகிறான தேவியே! இதனை உனககுச

சொனனேன இனனும எனனகேடகவிருமபுகிறுய?' என
உமை, 'பகவானே! பகதேவதையின நேததிரததை அழிததவ
சிலா முதிாநதபிராயததில தளாசசிஅடைநதபின அனுபவிககதத
காலததில ஐஶவரியததையும போகபாககியஙகளையும தனஙகளே
எவவகையிலுலாவது அடைகினறனா அஃது எநதவினைபபய
எனககுசசொலலககடவீா' எனறுகேடடாள மஹேஶவரா, '
ஆ! உனககுச சொலவேன அதனை நீ ஊககததுடன கேள
'செலவமபெறறிருநதும தாமகாரியததை வெகுநாளவரையில மற
உயிாமுடிவுககாலமவநது பிணிகளாலபீடிககபபடுமபோது தான
'ஙகொடுககவும தாமஙகளைசசெயயவும தொடஙகுகினறனா
தவளே! சிறநதலக்ஷணமுளளவளே! அவாகள மறுஜனமத
கஷடபபடுகிறவாகளாகபபிறநது இளமைபபருவமகடநது
தனமவநதபிறகு முனசெயததானஙகளினபலனகளை அடைகினற
தேவியே! இபபடி அவாகாமததினபலன காலம கடநதுவருகினற
எனறுசொனஞா. உமை, 'மஹாதேவரே! சிலா போகபாகக
'பெறறிருநதும வியாதிகளால பீடிக்கபபடடு அவறறைஅனுபவிக
திறமையறறவாகளாயிருககினறனரே, அதறகு எனனகாரண
எனறுகேடடாள. மஹேஶவரா, 'சிறநதலக்ஷணஙகள பொருந
வளே! சிறநதவளே! எவாகள வியாதியினுலபீடிககபபடடுப பின
பதில எணணமவிடடபிறகு தானஙகளைசசெயய ஆரமபிககின
'ரோ அவாகள மறுஜனமததில அநதபபலனகளைஅடைநதும
'பிடிததவாகளாகி அவறறை அனுபவிககமாடடாமல போகினற
எனறுசொனஞா உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே!
வரரே! மனிதாகளிலேயே சிலா அழகுளளவாகளும லக்ஷண
அவயவஙகளுளளவாகளும பாாபபதறகினியவாகளுமாகக காண
'கினறனரே, அது எநதக காமததினபலன? எனககுசசொலல
வீா' எனறுகேடடாள மஹேஶவரா, 'தேவியே! ஆ! ஆ! உனக
'சொலவேன அதனை நீ ஊககததுடன கேள எநதமனிதாகள
'ஜனமததில இயறகையாகவே வெடகமுளளவாகளாகவும இனி
'யாகபபேசுகிறவாகளாகவும சகதியிருநதும இயறகையில எப
தும நயமுளளவாகளாகவும இருநது பிராணிகளிடததில எபபோ
தயையுடன மாமஸபோஜனததைவிடடுத தாமததிறகாக அ
காரஙகளையும வஸதிரஙகளையும தானமசெயதுகொணடும பூமிை
சுததமாகவைததுககொணடும காலததில அகநிஹோததிரம செ
கொணடுமிருககினறனரோ அபபடிபபடட நனனடககையு

தாகள மறுஜனமததில ஆசைபபடததகக அழகுளளவாகளாகப
கிறுரெனபதில ஸநதேகமிலலை' எனறு சொனனுா உமை,
ிதாகளிலேயே சிலா விகாரரூபமுளளவாகளாகக காணபபடுவது
 வினையின பயன? அதனை எனககுச சொலலககடவீா' எனறு
ட்டாள மஹேறுவரா, 'சிறநதவளே! அநதக காரணததையும
ககுச சொலவேன, கேள மனிதாகள முன ஜனமததில நலல
முளளவாகளாயிருநததனுல் காவமும தாம மேலெனகிற எண
முளளவாகளாய வஞசபபுகழசசி முதலியவற்றினுல அழகிலலா
ாகளை மிகுகைததும பிறருககு மனவருததததைத தநதும மாமி
தைபபுசிததும பொருமை அனுசாரமுதலிய நடககைகளோடிருந
யமலோகததில நனருகத தணடிககபபடடபிறகு, வெகு கஷடத
ல மானிடஜனமததை அடையும்போது, அநத ஜனமததில அவா
அழகிலலாமல விகார ரூபமுளளவாகளாகப பிறக்கிறாகளெனப
சநதேகமிலலை' எனறுசொனனுா உமை, 'பகவானே! தேவருக
தேவரே! ஈஸவரரே! சிலா அழகும ஐச்வரியமுமிலலாமலிருந
லும மனததைக கவருநதனமையுளளவாகளாகவும பெணகளால
ககபபடுகிறவாகளாகவும காணபபடுகினறனா அது எனன கா
தின பயன? எனககுசசொலலககடவீா' எனறு கேடக, மஹேஸ
, 'தேவியே! சிறநதவளே! எநத மனிதாகள முநதிய ஜனமத
இனிய ஸவபாவமுளளவாகளாகவும, இனசொலசொலலுகிறவாக
வும, தம மனைவிகளிடததிலேயே திருபதியுளளவாகளாகவும,
னக மனைவிகளுள பக்ஷபாதமினறி இனனுதபாரிகளிடததி
தாக்ஷிணயததோடிருபபவாகளாகவும, ஸதிரீகளிடததில குணங
ாடுசோநத குறறஙகளை வெறுககாமலும மனிதாகளுககு வேண
போது அனனபானஙகளையும சுவையுளள உணவுகளையும கொடுப
களாகவும, தம மனைவியைவிடடு வேறுமனை செலலாமல மனவுறு
ளளவாகளாகவும சிறநதநடககையோடிருககினறனரோ அவாகள
ஜனமததில மிகக அழகுளள மனிதாகளாகவே பிறபபது திண
தேவியே! அவாகள பொருளிலலாதவராயினும பெணகளால
ககபபடுகிறவராகிறாா' எனறு சொனனுா உமை, 'செலவமும
ாகபாககியஙகளும பொருநதியிருநதும சிலா இனனுதவாகளாகக
பபடுகினறனரே, அது எநதக காமததின பயன? எனககுச
லலககடவீா' எனறு கேடடாள மஹேஸவரா, 'தேவியே!
னை நான உனககுச சொலவேன ஊககததுடன முழுதுமகேள.
 மனிதாகள முனஜனமததில தமமனைவிகளிடம விருபபமிலலா

மல வெடகததையும பயததையுமவிடடு நினைததபடி நடநதுகொ
டும சொலலினுலும எணணததினுலும செயகையினுலும பிறரு
இனனுததைச செயதுகொணடும யாரையும காபபாறருமலும மகி
யாமலும பெணகளின மனததில கோபமுணடாககிககொணடும
றும இவவகையான நடககைகளுடன கூடியிருககினறனரோ அ
கள மறுபிறபபில அழகிலலாதவாகளும பெணகளின மனம வெ
கததககவாகளுமான மனிதாகளாகவே பிறககினறனா அவாக
குத தமது மனைவிகளிடமகூடப புணாசசியின ஸுகம எவவ
மிலலை' எனறு சொனனா

இருநூறறுபபததொனபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேசுவா ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப்பயன்
மறுஜன்மத்தில் வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈசுவரரே! ம
டாகளிலேயே கலவியும ஆதமஜஞானமும புததிககூாமையும வே
திறமையுமுளள சிலா ஒழுஙகாக முயறசிசெயதும தரிததிராகள
காணபபடுகினறனரே, அது எநதககாமததின பயன? அதனை எ
குச சொலலககடவீா' எனறு கேடடாள மஹேசுவரா, 'சிற
ளே! அநதக காரணததையும உனககுச சொலவேன, கேள. தே
யே! மஙகளஙகள பொருநதினவளே! எநத மனிதாகள பூாவ
மததில கலவியுளளவாகளாகவிருநதும யாருககும ஆதரவாயிராம
அனன முதலியவறறைக கொடாமலும தம காரியததைமட
அதிகமாகப பாராடடிககொணடிருநதனரோ அவாகள மறு ஜன
தில அறிவும புததிககூாமையுமுளளவாகளாயிருநதும வறிஞாக
இருககினறனா விதையாதது முளையாதனறே?' எனறு சொன
உமை, 'மிககசெலவமுளளமனிதாகளும உலகததில கலவியும ப
தறிவும புததிககூாமையும மனஉறுதியுமிலலாத வீணாகளான மு
காகளாகக காணபபடுகினறனரே, அது எநத வினைபபயன? எ
குச சொலலககடவீா' எனறு கேடடாள. மஹேசுவரா, 'தேவி
சிறநதவளே! முனஜனமததில சிறிதும கலவியிலலாதவாகளாயி
தும ஏழைகளுககு உதவிசெயவதறகாகத தானஙகளைச செயகி
வரும, பகுததறிவிலலாமலிருநதும யாருககும தானஙகளைக கொ